RUHLAR KİTABI
Ruhçu Doktrinin Esasları

The Spirits' Book

Bu kitabın yayın hakkı **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı**'nın bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.**'ye aittir. Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.'den yazılı izin alınmadan hiçbir alıntı yapılamaz.©

İstanbul, Ekim 2010

Kapak: Ferda Gürsoy

ISBN: 978-975-6377-38-3

Yayıncı Sertifika No: 11225

Yayın
Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı No: 4/9
3443 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: (212) 243 18 14 – 249 34 45
Faks: (212) 252 07 18
www.ruhvemadde.com
info@ruhvemadde.com

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad.
No: 8/1 Zeytinburnu/İSTANBUL
Tel: (212) 567 64 26
Faks: (212) 567 64 26
www.boraks.com.tr
info@boraks.com.tr

ALLAN KARDEC

RUHLAR KİTABI

Ruhçu Doktrinin Esasları

Çeviren: Engin Vural

RM

Ruh ve Madde Yayınları

RUHUN ÖLÜMSÜZLÜĞÜ: RUHLARIN TABİATI ve İNSANLARLA OLAN İLİŞKİLERİ; MANEVİ YASA ŞİMDİKİ YAŞAM, AHİR YAŞAM ve İNSANLIĞIN YAZGISI dahilinde;

RUHLAR KİTABI, Ruhçu Doktrinin Esasları

YÜKSEK TEKAMÜL SEVİYELERİNDEKİ RUHLARIN TEBLİĞ ve ÖĞRETİLERİNE İSTİNADEN ÇEŞİTLİ MEDYOMLAR TARAFINDAN AKTARILMIŞTIR.

DERLEYEN;

ALLAN KARDEC

BU ÇALIŞMA
ALLAN KARDEC'in SEVGİLİ EŞİNE
ADANMIŞTIR

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 19
BAŞLANGIÇ 77

I. KİTAP
SEBEPLER
I. BÖLÜM
TANRI 85
Tanrı ve Ebediyet 85
Tanrı'nın Mevcudiyetine Yönelik Kanıtlar 86
Tanrısallığın Vasıfları 88
Panteizm 90

II. BÖLÜM
EVRENİN TEMEL UNSURLARI 93
Varlıkların ve Olguların Temel Esasları 93
Ruh ve Madde 94
Maddenin Özellikleri 98
Evrensel Uzay 100

III. BÖLÜM
YARATILIŞ 103
Alemlerin Tezahürü 103
Canlı Varlıkların Yaratılması 105

İnsanların Yeryüzünde Tezahürü - Adem 107
İnsan Irklarının Değişimi 108
Alemlerin Çeşitliliği 109
Yaratılışa İlişkin Olarak İncil'de Yer Alan Kayıtlar 111

IV. BÖLÜM

HAYATİ PRENSİP 117
Organik ve İnorganik Varlıklar 117
Yaşam ve Ölüm 119
Zeka ve İçgüdü 121

II. KİTAP

RUH DÜNYASI veya RUHLARIN DÜNYASI

I. BÖLÜM

RUHLAR 127
Ruhların Kökeni ve Doğası 127
Temel ve Olağan Dünya 130
Ruhların Şekli ve Aynı Anda Birçok Yerde
Bulunabilme Özellikleri 131
Perispri 133
Ruhların Farklı Mertebeleri 134
Ruh-Hiyerarşisi 134
Ruhların Gelişimi 146
Melekler ve Şeytanlar 151

II. BÖLÜM

RUHLARIN ENKARNASYONU 157
Enkarnasyonun Amacı 157
Can – Beden Dahilindeki Ruh 158
Materyalizm – (Maddecilik) 164

III. BÖLÜM

MADDİ HAYATTAN RUH HAYATINA GERİ DÖNÜŞ..171
Ölümden Sonra Ruhun Durumu 171
Ruhun Bedenden Ayrılması 174
Ruhun Ölüm Sonrasında Yaşadığı Geçici
Şaşkınlık Hali 178

IV. BÖLÜM

BİRBİRİNİ İZLEYEN VAROLUŞLAR 183
Reenkarnasyon 183
Reenkarnasyonun Adaleti 185
Farklı Alemlerde Enkarne Olmak 186
Ruhun Gelişiminde Enkarnasyonun Rolü 195
Ölümleri Halinde Çocukların Geleceği 200
Ruhlarda Cinsiyet ve Cinsellik 202
Aile İlişkileri: Anne, Baba ve Çocuklar;
Akrabalık Bağları 203
Fiziksel ve Manevi Yönlerdeki Benzerlikler 205
Doğuştan Gelen Fikirler 209

V. BÖLÜM

VAROLUŞLARIN ÇOĞULLUK TEŞKİL ETMESİ 213

VI. BÖLÜM

RUH-YAŞAM 227

Gezgin Durumdaki Ruhlar 227

Geçiş Amaçlı Dünyalar 231

Ruhların Algıları, Duyguları ve Izdırapları 234

Ruhların Algılarının Teorik Açıklaması 241

Dünyevi Sınavların Seçimi 249

Ölümden Sonraki İlişkiler 261

Ruhların Birbirine Duydukları Sempati ve Antipati Hisleri 266

Bedensel Yaşamın Hatırlanması 270

Ölülerin Yad Edilmesi - Cenazeler 276

VII. BÖLÜM

BEDENSEL HAYATA GERİ DÖNÜŞ 281

Geri Dönüşün Başlangıç Aşaması 281

Bedenle Ruhun Birliği - Kürtaj 285

İnsanlığın Manevi ve Zihinsel Vasıfları 290

Organizmanın Etkisi 292

Zeka Geriliği ve Delilik 295

Bebeklik ve Çocukluk 299

Dünya'daki Sempati ve Antipati Hisleri 303

Geçmişin Unutulması 305

VIII. BÖLÜM

RUHUN ÖZGÜRLÜK KAZANMASI 313
Uyku ve Rüyalar 313
Enkarne Ruhların Birbirini Ziyaretleri 321
Düşüncenin Aktarımı 324
Letarji, Katalepsi: Zahiri Ölüm 325
Uyurgezerlik 326
Trans 331
Altıncı His 333
Uyurgezerlik, Trans ve Altıncı Hissin Açıklaması 335

IX. BÖLÜM

DEZENKARNE RUHLARIN MADDİ DÜNYAYA İŞTİRAKLERİ 345
Düşüncelerimizin Ruhlar Tarafından Algılanması 345
Ruhların Düşüncelerimiz ve Eylemlerimiz Üzerindeki Etkileri 346
Ruhun Ele Geçirilmesi 351
Ispazmoz (Kasılma ve Titremeler) 354
Bazı Ruhların Bir İnsana Duyduğu Sevgi ve Yakınlık Hissi 356
Koruyucu Melekler; Koruyucu, Arkadaş ve Duygudaş Ruhlar 358
Önseziler 372

İnsan Hayatındaki Olaylara Ruhların Etkisi 373
Doğa Olaylarının Oluşumunda Ruhların Etkisi 379
Ruhlar ve Savaşlar 382
Ruhlarla İttifak 384
Gizli Güçler, Tılsımlar, Büyücüler 386
Hayır Duası, Beddua ve Lanet 388

X. BÖLÜM
RUHLARIN MEŞGULİYET ALANLARI
ve MİSYONLARI 389

XI. BÖLÜM
ÜÇ ANA GRUP 401
Mineraller ve Bitkiler 401
Hayvanlar ve İnsanlar 403
Ruh Göçü 413

III. KİTAP
MANEVİ YASALAR
I. BÖLÜM
MANEVİ YASALAR
İLAHİ YASA ya da DOĞA YASASI
Doğa Yasasının Özellikleri 421
Doğa Yasasının Bilgisi ve Kaynağı 423

İyilik ve Kötülük 427
Doğa Yasasının Maddeleri 433

II. BÖLÜM

I. BAĞLILIK YASASI 435
Bağlılığın Amacı 435
Bağlılığın Görünür Eylemler Dahilinde Dışa Vurumu.. 436
Hayatın Tefekküre Adanması 438
Dua 439
Çok Tanrıcılık 443
Kurban 445

III. BÖLÜM

II. ÇALIŞMA YASASI 449
Çalışmanın Gerekliliği 449
Çalışmanın Sınırı - İstirahat 451

IV. BÖLÜM

III. ÇOĞALMA YASASI 455
Dünya'nın Nüfusu 455
Irkların Halef Olarak Birbirini Takip Etmeleri
ve Gelişimleri 456
Çoğalmaya Yönelik Engeller 457
Evlilik ve Bekarlık 458
Çok Eşlilik 460

V. BÖLÜM

IV. KORUNMA YASASI 461
Kendini Koruma İçgüdüsü 461
Kendini Koruma Yolları 462
Dünya Nimetlerinden Keyif Almak 465
Gereksinimler ve Lüzumsuz İstekler 467
Gönüllü Mahrumiyet Hali - Çilecilik 468

VI. BÖLÜM

V. YIKIM YASASI 473
Yıkım Bir Gereklilik Midir? 473
Yıkıcı Afetler 476
Savaş 479
Cinayet 480
Zalimlik 481
Düello 483
İdam Cezası 484

VII. BÖLÜM

VI. SOSYAL YASA 489
Sosyal Hayatın Gerekliliği 489
İzole Yaşam – Sessizlik Yemini 490
Aile Bağları 492

VIII. BÖLÜM

VII. TEKAMÜL YASASI 493
Doğal Durum 493

Tekamül Yolunda Yürüyüş 494
Yozlaşmış Toplumlar 498
Uygarlık 503
İnsan Yapımı Yasaların Gelişimi 505
Ruhçuluğun Tekamül Üzerindeki Etkisi 507

IX. BÖLÜM

VIII. EŞİTLİK YASASI 511
Doğal Eşitlik 511
Vasıfların Eşitsizliği 512
Sosyal Eşitsizlik 513
Zenginliklerin Eşitsizliği 514
Zenginlik ve Yoksulluk İçerikli Sınavlar 516
Erkek ve Kadın Haklarının Eşitliği 517
Ölüm Dahilinde Eşitlik 519

X. BÖLÜM

ÖZGÜRLÜK YASASI 521
Doğal Özgürlük 521
Kölelik 522
Düşünce Özgürlüğü 524
Vicdan Özgürlüğü 525
Özgür İrade 527
Kader 529

Geleceği ya da Olayları Önceden Görme 537
İnsan Eylemlerinin Kaynağı - Özet 540

XI. BÖLÜM
ADALET, SEVGİ ve HAYIRSEVERLİK YASASI 547
Doğal Haklar ve Adalet 547
Mülkiyet Hakkı - Hırsızlık 550
Hayırseverlik – İnsan sevgisi 552
Anne ve Çocuklar Arasındaki Sevgi ve
Şefkat Duyguları 555

XII. BÖLÜM
MANEVİ KUSURSUZLUK 557
Erdemler ve Etikten Yoksun Eğilimler 557
Tutkular 564
Bencillik 566
Erdemli İnsanın Özellikleri 571
Kendini Bilmek 572

IV. KİTAP
UMUTLAR ve TESELLİ UNSURLARI
I. BÖLÜM
DÜNYEVİ SEVİNÇ ve ÜZÜNTÜLER 579
Mutluluk ve Mutsuzluk 579
Sevdiklerimizin Kaybı 587
Hayal kırıklığı – İyilik Bilmezlik 590

Hoşnutsuzluk Duygusu Dahilindeki Birliktelikler 592
Ölüm Korkusu 593
Yaşamdan Usanma - İntihar 595

II. BÖLÜM
AHİR HAYATTAKİ SEVİNÇ ve ÜZÜNTÜLER
Yok Olma – Ahir Hayat 605
Ahir Hayattaki Sevinç ve Üzüntülere Yönelik Önsezi .. 607
Ödül ve Telafi Mekanizmalarında
Tanrı'nın Müdahalesi 608
Ahir Hayattaki Sevinç ve Üzüntülerin Tabiatı 610
Dünyevi Üzüntü ve Izdıraplar 621
Pişmanlık ve Telafi 624
Ahir Hayattaki Izdırapların Süresi 630
Bedenin Dirilişi 639
Cennet, Cehennem, Araf 641

SONUÇ 649

ÖNSÖZ

I

DİLİN anlaşılırlığını güvence altına almak ve farklı anlamların ifadesinde aynı terimin kullanımına bağlı karışıklıkları önlemek amacıyla yeni fikirlerde yeni kelimelere gereksinim doğar.

Spiritüel, spiritüalist ve spiritüalizm kelimelerinin belirli bir anlamı vardır ve ruhlar tarafından ortaya konan doktrine tatbik etmek üzere bunlara yeni bir anlam daha atfetmek, zaten çok rastlanan çifte anlamlılık durumuna yol açan sebepleri çoğaltmak olacaktır. Aslına bakılırsa spiritüalizm (ruhsallık) materyalizmin (maddecilik) zıttıdır; kendi içinde maddeden daha fazla bir şeyler barındırdığına inanan herkes spiritüalisttir fakat buradan o kişilerin ruhların varlığına ya da görünür dünya ile iletişimde olduklarına inandıkları sonucuna varılamaz. Bu nedenle biz SPİRİTÜAL (RUHSAL) ve SPİRİTÜALİZM (RUHSALLIK) kelimeleri yerine ruhların mevcudiyeti ve iletişim kabiliyetlerine ilişkin olarak yukarıda bahsi geçen inanç haline işaret etmek amacıyla RUHÇU ve RUHÇULUK kelimelerini kullanıyoruz. Bu kelimeler formları itibarıyla kökenlerini ve esas anlamlarını ortaya koyuyor, dolayısıyla da mükemmel şekilde anlaşılır olmanın avantajını taşıyor. Öte yandan spiritüalizm ve spiritüalist kelimelerini ise

genel olarak kabul gördükleri anlamı ifade etmeleri için kullanıyoruz. Öyleyse biz, ruhçu teorinin veya ruhçuluğun temel prensibinin maddi dünyanın ruhlarla ya da görünmeyen dünyanın varlıklarıyla ilişkisi olduğunu söylüyoruz, bu bağlamda ruhçuluk teorisinden yana olan kişileri de ruhçu olarak niteliyoruz.

Bu kitap özel anlamda ruhçuluk doktrinini ya da teorisini ihtiva etmektedir; genel anlamda ise içerdiği evrelerden birini ortaya koyduğu spiritüalist ekole bağlı kalmaktadır. İlgili konu başlığı olarak Spiritüalist Felsefe ibaresini kullanmamızın nedeni de budur.

II

Anlamı nitelemek açısından aynı derecede önemli bir başka kelime daha vardır çünkü bu kelime her çeşit ahlak sisteminin mihenk taşıdır ve net bir tanımının bulunmayışı nedeniyle de sayısız ihtilafa konu olmaktadır; bu kelimeye *enkarne ruh, beden dahilindeki ruh* veya *can (soul)* diyoruz. Enkarne ruhun doğasına yönelik olarak ortaya çıkan görüş ayrılıkları bu kelimeye pek çok anlam atfedilmesinin bir sonucudur. Öte yandan her bir fikrin özel bir terimle ifade bulduğu mükemmel bir lisan çok sayıdaki münakaşaya engel olabileceği gibi, bu durumda yanlış anlaşılmalar da imkan bulamayacaktır.

Bazı yazarlar enkarne ruhu organik yaşamın esası olarak tanımlamaktadırlar; onlara göre, enkarne ruhun kendi kendine bir mevcudiyeti yoktur ve ömrü bedenin ömrü ile sınırlıdır. Bu tamamen materyalist inanca göre enkarne ruh sebep değil, bir sonuçtur.

Diğerleri ise bunu, her varlığın bütünden belirli bir kısım özümsediği, zekanın esası olan evrensel bir unsur olarak kabul etmektedirler. Onlara göre tüm evrenin dahilinde tek bir ruh vardır ve yaşayan tüm zeki varlıklara yaşamları boyunca ışınımlar halinde kendi canlılığını yaymaktadır. Her bir ışınım hayat verdiği canlı varlığın ölümünden sonra esas kaynağa geri döner ve yeniden onunla bütünleşir; bu tıpkı derelerin ve ırmakların kaynak buldukları denize geri dönmeleri gibidir. Bu görüş bir öncekinden farklıdır çünkü bizlerin içinde maddeden daha fazla bir şeyler olduğunu ve bunun ölümden sonra da varlığını sürdürdüğünü söylemektedir fakat bu görüşe göre pratikte bizden geriye pek fazla bir şey kalmamaktadır çünkü bireyselliğimize sahip olmaksızın benlik bilincimiz de devam etmeyecektir.

Bu hipoteze göre evrensel ruh Tanrı'dır ve her varlık bu ilahiliğin bir parçasıdır. Bu Panteizmin bir türüdür.

Diğerlerine göre ise beden dahilindeki ruh yine ahlaki bir varlıktır; müstakildir, maddeden bağımsızdır ve mevcudiyetini ölümden sonra da korumaktadır. Bu anlam genellikle en yaygın olanıdır çünkü şu ya da bu isim altında bedenin yaşamını idame ettiren bir varlık düşüncesi, uygarlık seviyeleri ne olursa olsun, tüm toplumlar tarafından bütün öğretilerden bağımsız, içgüdüsel bir inanç olarak görülmektedir. Beden dahilindeki ruhun ya da canın bir *sonuç* değil de, bir *sebep* olduğunu öne süren bu doktrin spiritüalistlere aittir.

Bu görüşlerin değerini tartışmaksızın, konuyu sadece dilbilimsel açıdan değerlendirdiğimizde, can kelimesinin bu üç kullanımının her birinin farklı terimlere gereksinim duyan üç farklı düşünce teşkil ettiğini görüyoruz. "Can" (beden da-

hilindeki ruh) kelimesi bu nedenle üçlü bir anlama sahiptir; her bir ekol bu kelimeye özel bir anlam atfetmekte ve ekoller onu kendi atıflarına istinaden kullanmaktadır. Aynı kelime ile üç farklı fikrin ifade edilmesi nedeniyle ortaya çıkan doğal karışıklıklardan kaçınmak amacıyla kelimeyi bu üç fikirden herhangi birinin sınırı içinde tutmak elzem olacaktır; açıkça anlaşılması kaydıyla hangi fikrin seçildiği ise sorun yaratmamaktadır. Bu kelimeyi en yaygın anlamıyla ele almanın daha doğal olacağını düşünüyoruz ve bu nedenle de CAN ya da ENKARNE RUH tabirini *içimizde var olan, bedeni yaşatan, maddi olmayan ve bireysel bir varlığı* ifade etmek için kullanıyoruz. Çünkü bu varlık gerçekten mevcut olmayıp, sadece hayal mahsulü bile olsa onu belirtmek için ayrı bir terim her koşulda gerekecektir.

Diğer görüşlerin her biri için ortaya çıkan böyle bir terim ihtiyacı bağlamında genel olarak "beden dahilindeki enkarne ruh" ya da "can" anlaşıldığından, kaynağı ne olursa olsun, bitkiden insana yaşayan tüm canlı varlıklar için ortak olan maddi ve organik yaşamı adlandırmak için biz *hayati prensip* terimini kullanıyoruz. Çünkü hayat düşünme becerisi olmaksızın da var olabildiğine göre, hayati prensip de ondan bağımsız bir şeydir.

Hayatiyet kelimesi ise aynı fikri ifade etmeyecektir. Bazılarına göre hayati prensip maddenin bir unsurudur, madde nerede bulunursa bulunsun gerekli bazı şartlar altında yaratılan bir etkidir; öte yandan çok sayıdaki düşünürün görüşüne göre o, dağılımı evrensel olarak yapılan özel bir akışkanın içinde bulunur ve her bir varlık hayatı boyunca tıpkı durağan cisimlerin ışığı absorbe ettikleri gibi, onu absorbe ederek

bünyesine alır; *hayati prensip, hayati akışkan* ile benzer yapıdadır ve genel olarak manyetik akışkan, sinirsel akışkan gibi adlar da alan *hayvansal nitelikteki elektrik akımı* ile aynı olarak kabul edilir.

Bu ne surette olursa olsun, gözlemler vasıtasıyla ispatlanmış olan bir kesinlik vardır: o da organik varlıkların, var olduğu mühletçe hayat fenomenini üreten bir gücü kendi bünyelerinde taşıdıkları gerçeğidir. Bu bağlamda fiziksel hayat tüm organik varlıklar için ortaktır, düşünceden ve zekadan bağımsızdır; ayrıca zeka ve düşünce bazı özel organik türlere özgü niteliklerdir. Son bir husus olarak da zeka ve düşünme yetisi bahşedilen organik varlıklar arasında özel bir ahlak algısı bahşedilmiş olan bir tür vardır: bu ona diğerlerinin yanında tartışmasız bir üstünlük sağlayan insan türüdür.

Can ya da beden dahilindeki ruh teriminin farklı anlamlara yönelik kullanımının materyalizmi de, panteizmi de dışlamadığı açıktır. Bu terime istinaden spiritüalistler maddi olmayan farklı bir varlığı yadsımaksızın, ancak bu durumda farklı bir isim alması gereken ilk iki tanımdan birini anlamaktadırlar. Dolayısıyla bu terim bir görüşün temsilcisi değildir; herkesin kendi anlayışına istinaden tanımladığı, bu nedenle de pek çok anlaşmazlığa neden olan çok yönlü ve değişken bir terimdir.

Can ya da beden dahilindeki ruh tabirini yukarıda tanımlanan üç kapsamda kullanırken dahi, onu hangi bakış açısıyla ele aldığımızı ya da hangi surette kullandığımızı netleştirmek için bazı ayırt edici ifadeler ekleyerek yanlış anlaşılmalara yol açmaktan kaçınmalıyız. Bu durumda o maddi hayatın, zekanın ve maneviyatın prensiplerini defaten temsil eden, her bi-

rinin birer sıfat dahilinde biribirinden ayrıldığı genel kapsamlı bir ifade olacaktır. Buna örnek olarak, gaz kelimesine eklenen hidrojen, oksijen, azot gibi kelimeleri sayabiliriz. Dolayısıyla maddi hayat için *hayati ruh varlığı*, zeka prensibi için *zeki ruh varlığı* ve ölümden sonraki bireyselliğimiz için de *manevi ruh varlığı* ifadelerini kullanmamızın en iyi yol olacağını söyleyebiliriz. Bu durumda *hayati ruh varlığı* bitkiler, hayvanlar ve insanlar, yani tüm organik varlıklar için ortak bir unsur olacaktır; *zeki ruh varlığı* sadece insanlara ve hayvanlara özgü; *manevi ruh varlığı* ise sadece insanların sahip olduğu bir unsur olacaktır.

Bu noktada net olmamızın çok büyük önem taşıdığını düşünüyoruz çünkü ruhçu teorinin temel dayanağı -doğal olarak- maddeden bağımsız olup bedene hayat veren bir varlığın dahilimizdeki mevcudiyetidir. Enkarne ruh tabiri bu çalışma dahilinde sıklıkla yer aldığı için tüm yanlış anlaşılmalardan kaçınmak amacıyla, ona atfettiğimiz anlamı netleştirmemiz çok önemlidir. Bundan sonra ise bu ön açıklamaların dahil olduğu asıl konuya değinmek istiyoruz.

III

Tüm yeni teoriler gibi, Ruhçu doktrinin de yandaşları ve muhalifleri vardır. Dayandığı mantıksal temelleri değerlendirerek, ancak herkesi ikna etme kaygısı taşımaksızın muhaliflerin bazı itirazlarına burada yanıt vermeye çalışacağız. Öte yandan içtenlikle ve dürüstçe hakikate ulaşmak isteyenlere önyargılar ya da kalıplaşmış fikirler olmaksızın kendimizi ifade etme gayreti içinde olacak ve onlara tüm bu itiraz ve eleştirilerin son derece eksik değerlendirilmiş olaylar hakkında aceleyle varılan hükümlerin sonucu olduğunu göstereceğiz.

Yukarıdaki ifadede kastedilen olaylardan biri eşyaların hareket etmesine ve en bilinen şekliyle masa başında düzenlenen seanslara yönelik fenomendir. Bu durum ilk olarak Amerika'da gözlemlendiği zaman (bu ülkede tekrarlandığı zaman diyebiliriz çünkü tarih bu tür fenomenlerin eski çağlara dek uzandığını göstermektedir) görünürde bir sebep olmaksızın ortaya çıkan alışılmadık sesler, tıkırtılar gibi tuhaf durumlara da rastlanmıştır. Söz konusu uygulamalar hızla Avrupa'ya ve oradan da tüm dünyaya yayılmış ve başlangıçta büyük kuşkuyla karşılanmıştır; ancak söz konusu hareket ve seslere pek çok gözlemcinin tanık olmasıyla beraber, gerçekliğinden şüphe etmek kısa zaman içinde imkansız hale gelmiştir.

Eğer söz konusu fenomen birtakım eşyaların hareket etmesiyle sınırlı olsaydı, onu tamamıyla fiziksel bazı nedenlere bağlamak da mümkün olabilirdi. Tabiatın bilmediğimiz tüm gizli unsurlarını ya da bildiklerimizin tüm niteliklerini çözmenin çok uzağındayız. Öte yandan elektriğin insanlığa sunduğu kaynaklar günden güne artmakla birlikte, bu enerji bilime de farklı bir ışık tutmaktadır. Dolayısıyla elektriğin bazı koşullar altında ya da bilinmeyen bir unsur tarafından değişikliğe uğrayarak bu hareketlerin sebebi olması hiçbir şekilde imkansız görünmemektedir. Bir grup insanın varlığının bu etkiyi arttırdığı gerçeği söz konusu varsayımı güçlendirir görünmektedir çünkü bunların bir araya gelerek, gücü ihtiva ettiği elemanların sayısı ile orantılı bir pil düzeneği oluşturdukları düşüncesi de yersiz olmayabilir.

Düzenlenen seanslarda masanın dairesel bir şekilde hareket etmesi de şaşırtıcı değildir çünkü dairesel hareketler kai-

natta en sık görülen hareket şeklidir. Tüm yıldızlar ve gök cisimleri bu şekilde hareket eder, dolayısıyla bir masanın dairesel hareketinin de evrendeki hareketlerin küçük bir kesitini teşkil etmesi mümkün görünmektedir ya da şimdiye kadar bilinmeyen bir sebep küçük nesnelere yönelik olarak, tesadüfen evrendeki gezegen ve yıldızları yörüngelerinde tutan akıma benzer bir etki yaratıyor olabilir.

Öte yandan söz konusu hareket her zaman dairesel şekillerde değildir. Çoğunlukla düzensiz bir harekettir bu; hareket odağı olan eşya bazen sallanmakta, bazen devrilmekte bazen de çeşitli yönlerde sürüklenmektedir ve bilinen tüm statik kurallarına tezat teşkil ederek bazen havaya yükselmekte ve orada asılı kalmaktadır. Tüm bunlar dahilinde de görünmez bir fiziksel unsura istinaden açıklanamayacak hiçbir şey bulunmamaktadır. Elektriğin binaları yıktığını, ağaçları kökünden söktüğünü, en ağır cisimleri oldukça uzak mesafelere fırlattığını görmüyor muyuz?

Tahtanın genleşerek gıcırdaması ya da herhangi tesadüfi bir sebep haricinde oluştuğunu varsaydığımız zemine vuruluyormuş gibi gelen sesler ve diğerleri de pek ala gizemli akışkanın birikiminden dolayı ortaya çıkabilecektir çünkü en yüksek sesleri meydana getiren de elektirk değil midir? Bu noktaya kadar her şey fizik ve fizyoloji bilimlerinin kapsamı dahilinde ele alınabilir. Bu kapsam dışına çıkılmadığında, bilim adamları maddeyle ilgili bu olguların ciddi bir çalışmayı hak ettiğini düşünmüş olabilirler. Peki, bu çalışmalar neden yapılmamıştır? Bunu itiraf etmek durumunda kalmak acı vericidir fakat bilim dünyasının kayıtsızlığı da zaten pek çok örneği olan insan zihninin uçarılığına yol açan sebeplerden

kaynaklanmaktadır. Öncelikle, ilk deneylere temel teşkil eden nesnelerin albeniden yoksun olması bu küçümseyen yaklaşımla yakından ilgilidir. En ciddi konularla ilgili olarak yaratılan izlenimler bile bazen nasıl da tek bir kelimeye bağlıdır!

Söz konusu hareketler diğer nesneler nezdinde de gerçekleşebilecektir, öte yandan genel kanaat çerçevesinde, masa fikri konuyla özdeşleştirilmiş ve bahsedilen deneylerde kullanılmıştır. Ancak bu deneylerde masanın kullanılması şüphesiz ki çok olağandır çünkü masa, üzerinde deney yapılabilecek en uygun nesnedir, ayrıca insanlar bir masanın etrafına diğer herhangi bir eşyaya nazaran çok daha rahat yerleşebilmektedirler. Fakat zihinsel açıdan üstün olduklarını düşünerek kendileriyle övünen insanlar, alelade haliyle "masaların dansı" olarak bilinen fenomeni pek çok zeki ve eğitimli zihnin onu sadece bu nitelemeye indirgeyerek küçük göreceğine ve dikkate almayacağına yönelik kuşkuyu haklı çıkaracak kadar çocuksu olabilmektedir bazen. Öte yandan Galvani tarafından incelenen fenomen bazı eğitimsiz ve cahil insanlar tarafından bilinmiş, üstelik tuhaf bir isimle de anılmış olsaydı, muhtemelen çalışmaları kullanmış olduğu metal çubukla birlikte sandık odasına kaldırılmış olurdu çünkü bu durumda hangi bilim adamı *kurbağaların dansıyla* meşgul olduğu yönünde anılmayı aşağılayıcı bulmazdı ki?

Öte yandan sayıları az da olsa, yüksek zeka seviyesindeki bazı kişiler doğanın tüm sırlarını ortaya koymamış olabileceğini kabul edecek tevazuya sahiplerdir ve konunun esasını kendileri için görmek adına özenli bir çaba göstermektedirler; ancak söz konusu fenomen her zaman onların teşebbüslerine yanıt vermediği ve deney yöntemlerine istinaden, her za-

man için hoşlarına gidecek şeyler ortaya koymadığı için bunlara yönelik aksi bir sonuca da varabilmektedirler. Fakat varılan sonuçlara rağmen masalar hareket edip dönmeye devam etmektedir ve biz de Galile'ye atıfta bulunarak onlara, "Onlar yine de dönüyor ve dönecekler!" diyoruz. Daha da ileri giderek, bu olayların bizlerin kanıksayacağı bir haddeye ulaşıncaya dek çoğalacağını, bizler için çok olağan bir hale geleceğini, dolayısıyla mevcut fikir ayrılıklarının şu an için sadece doğal bir süreç teşkil ettiğini de öne sürebiliriz.

Ayrıca bu fenomenlerin tüm bireysel gözlemcilerin kendi arzularına ve ihtiyaçlarına göre her zaman için aynı şekilde tezahür etmemesinin, bunların gerçekliklerinin aleyhinde mantıklı bir kanıt olarak kabul edilip edilmeyeceğini soralım. Elektrik ve kimya dahilindeki olaylar da belirli bazı koşullarla desteklenmezler mi? Bu koşullar sağlanmadığı ve dolayısıyla istediğimiz sonuçları elde edemediğimiz zaman onların gerçekliklerini reddetme hakkına sahip olur muyuz peki?

Nesnelerin insani akışkan yoluyla hareket ettiği fenomenin oluşturulması için bazı koşulların gerekmesi, bu koşullar sağlanmadığı taktirde söz konusu fenomenin meydana gelmemesi çok mu tuhaftır? Ya da gözlemcinin konuya kendi bireysel bakış açısıyla yaklaşarak, bu fenomenleri kendi keyfine göre oluşturmakta ısrar ettiği ve yeni olayların bizim için aynı derece de yeni olan yasalardan kaynak bulacağını düşünmeksizin, onları zaten bilinen fenomenlerin yasalarına tabi tuttuğu durumlarda beklenen sonuçları elde edememesi çok mu şaşırtıcıdır? Bu yasalar hakkında bilgi edinmek için bu olayların hangi koşullar dahilinde meydana geldiğini incelemek elzemdir; böyle bir inceleme ise ancak sebatlı ve uzun süreli gözlemler dahilinde yapılabilir.

Bazen, "Ama bu olayların bazılarında sahtekarlık olduğu çok barizdir," içerikli itirazlarla karşılaşılır. Bu itiraza yönelik olarak şöyle yanıt veriyoruz: Öncelikle gözlemci sahtekarlık olarak aldığı şeylerin henüz açıklama getiremediği birtakım olayların akışı dahilinde gerçekleşmediğinden emin midir? Çünkü eğitimli bir fizik profesörünün gerçekleştirdiği deneyler de cahil bir köylü tarafından akıllı bir hokkabazın numaraları olarak anlaşılabilecektir. Öte yandan bazı durumlarda birtakım sahtekarlıkların olduğunu kabul etmek olayların hakikatini reddetmek için yeterli midir? Bazı sahtekarların kendilerine fizikçi ünvanını yakıştırmaları nedeniyle fiziğin gerçekliğini reddetmemiz mi gerekir? Ayrıca bu tezahürlere dahil olan kişilerin karakterleri ve sahtekarlık yaparak ne gibi bir çıkar sağlayacakları da dikkate alınmalıdır. Bu bir şaka olarak mı düşünülmüştür? Bir şaka bir süre için eğlendirici olabilir, ancak uzun süre devam ettirilen bir kandırmaca, buna maruz kalan kişi için de usandırıcı ve yıpratıcı olacaktır. Öte yandan en ciddi, en itibarlı ve aydınlanmış insanlar tarafından dünyanın bir ucundan diğer ucuna sürdürülen bir aldatmaca hali, en az söz konusu fenomenin kendisi kadar olağandışı olacaktır.

IV

Eğer söz konusu fenomenler sadece bazı eşyaların hareketi ile sınırlı olsaydı, daha önce de belirtmiş olduğumuz gibi, bunlar sadece fizik biliminin kapsamı dahilinde kalırlardı; ancak durum bunun çok uzağındadır. Eylemsiz cisimlerin üzerindeki etkinin sadece mekanik bir güçten ibaret olmayıp zeki bir sebepten kaynaklandığı yakın zamanda tespit edildiği için

yeni bir gözlem sahası açan bu keşif pek çok gizemli meselenin çözümünü de vadetmektedir. Bu hareketler zeki bir güçten mi kaynaklanmaktadır? Yanıtlanması gereken ilk soru budur. Eğer böyle bir güç mevcutsa bu nedir? Doğası nasıldır? İnsanüstü müdür? Bunlar da doğal olarak, ilkini takip eden diğer sorulardır.

Zekanın ilk tezahürleri bir masanın ayakları yoluyla ortaya konulmuştur, masa söylenilen defalarda yukarı aşağı hareket etmiş ve bu şekilde sorulan sorulara "evet" ya da "hayır" yanıtları alınmıştır. Burada bile şüpheci bir kişiyi ikna edecek fazla bir şey olmadığı kabul edilmelidir çünkü görünürdeki bu yanıtlar tesadüfi de olabileceklerdir. Ancak sonrasında daha kapsamlı yanıtlar alınmaya başlamıştır. Hareket halindeki nesnenin alfabedeki harflerin sırasına tekabül edecek kereler çarpması suretiyle sorulan soruların yanıtları, kelimeler ve cümlelerle yoluyla elde edilmiştir. Bu yanıtların doğruluğu ve sorulan sorularla olan bağdaşımı hayret uyandırmıştır. Bu yanıtları veren gizemli varlık ise doğasının ne olduğuna yönelik soruları "ruh", "koruyucu melek" ya da "peri" olduğunu ifade ederek cevaplamış, kendisine bir isim vermiş ve şahsıyla ilgili pek çok detay aktarmıştır. Bu çok dikkate değer bir durumdur çünkü ruhçu kişiye, bu fenomenin açıklamalarını hiç kimsenin vermediğini fakat *fenomenin kendi kendini* açıkladığını göstermektedir. Pozitif bilimler dahilinde hipotezler genellikle görüşlerin temelini teşkil etmek üzere oluşturulur, ancak bu defa durum böyle değildir.

Alfabe yoluyla kurulan iletişim meşakkatli ve yorucu olduğu üzere, görünmeyen unsur -bu da dikkat çekici bir noktadır- bir başka yöntem önermiştir. Bu çerçevede bir kalem

küçük bir sepetin içine oturtulmakta ve bu düzenek de bir kağıdın üzerine konulmaktadır; ancak masayı hareket ettiren aynı gizemli güç bu sefer sadece döngüsel hareketler oluşturmak yerine, kalemi hareket ettirerek kağıdın üzerine harfler çizmektedir. Bu harfler bir el tarafından yazılıyormuş hissi veren bir süratle kelimeleri, cümleleri ve hatta uzun metinleri oluşturmakta; sayfalar doldurarak felsefenin, maneviyatın, metafiziğin ve psikolojinin en derin meselelerini ele almaktadır.

Kalem kullanımına yönelik bu fikir Amerika'da, Fransa'da ve diğer pek çok ülkede aynı anda tavsiye edilmiştir. 1849 yılından beri ruh çağırma fenomeniyle çok yakından alakadar olan ve felsefeye içten bağlılık duyan kimselerden biri 10 Haçünkün 1953 yılında ve Paris'te bu tavsiyeyi izleyen cümleler dahilinde almıştır: "Yandaki odadaki küçük sepeti al; ona sıkıca bir kalem tuttur ve bunu bir kağıdın üzerine koy. Parmaklarını sepetin kenarından tut." Bu yapıldıktan çok kısa bir süre sonra sepet hareket etmeye başlamış ve son derece okunaklı olarak kağıda şöyle yazmıştır: "Şu anda sana söylemiş olduğum şeyi bir başka kimseye aktarmanı, özellikle men ediyorum. Bir daha yazdığım sefer bunu daha iyi yapacağım."

Burada kalemin tutturulduğu nesne sadece bir araçtır, şeklinin ve yapısının bir önemi yoktur; dikkate alınması gereken nokta sadece rahatlıktır. Söz konusu uygulama genel kabul gördüğünden beri bu araca *planşet* denilmektedir.

Sepet ya da planşet sadece özel bir güç ya da vasıf bahşedilmiş olan insanların etkisi altında hareket edecektir. Bu kişilere *medyom* denilmektedir ve ruhlarla insanlar arasındaki aracılardır. Bu gücü veren koşullar henüz tam olarak anlaşıl-

mamış olan fiziksel ve manevi bazı sebeplere dayalıdır çünkü tüm medyomlar tüm yaş gruplarında, her çeşit entelektüel seviyede ve hem kadın hem de erkek olabilmektedirler. Medyomluk vasıfları ise üzerinde çalışılarak gelişmektedir.

V

Daha sonrasında sepetin ya da planşetin ele sadece bir ek teşkil ettiği anlaşılmıştır. Dolayısıyla medyom, kalemi kendi eline almış ve kendi iradesi dışındaki bir itkinin, genellikle de büyük bir süratle yazmasını sağladığını keşfetmiştir. Bu yolla iletişim kurmak hem daha kolay bir hale gelmiş hem de hız ve bütünlük kazanmıştır. Günümüzde en çok kullanılan yöntemlerden biri budur, kendi iradeleri dışında yazı yazma yetisi bahşedilmiş olan insanların sayısı ise oldukça fazladır ve her gün artmaktadır. Deneyimler zaman içinde farklı medyomsal niteliklerin varlığını da ortaya koymuş ve tebliğlerin konuşma, işitme, görme, dokunma ve hatta ruhların direkt olarak kendilerinin -yani medyomun eliyle aracılık etmediği şekillerde de- yazı yazması gibi, diğer yollarla da alınabildiği tespit edilmiştir.

İlgili durum hala netliğe ulaşmamış olan bir başka noktayı daha belirgin kılmıştır: bu da medyomun ortaya koyduğu etkinin tabiatı ve yanıtların alınmasıyla ilgili olarak üstlendiği mekanik ve manevi paydır. Dikkatli bir gözlemcinin nazarından kaçmayacak en önemli iki nokta bu konuya açıklık getirmekte yeterlidir. Bunlardan birincisi, sepetin ya da planşetin medyomun tesiri altında ve sadece parmaklarını onların kenarına koyması yoluyla nasıl hareket ettiğidir; bu durumda medyomun sepete ya da planşete yön vermesi mümkün

olmayacaktır. Bu imkansızlık iki ya da daha fazla sayıda insanın planşetin etrafına parmaklarını aynı anda yerleştirmesi durumunda daha da belirginlik kazanmaktadır çünkü sorulan sorulara aynı yanıtların alınmasını teminen, bu kişilerin arasında düşünce ve hareket bağlamında olağanüstü bir uyumun olması gerekmektedir. İletişim kuran her bir ruhun yazısının da tamamen değişmesi ve aynı ruhla tekrar iletişim kurulduğunda, yine aynı yazı biçimiyle yanıt alınması bu uyum sıkıntısını daha da arttırmaktadır. Bu durumda el yazısını defalarca değiştirebilecek şekilde medyomun kendisini eğitmesi ve her bir ruhun kendine özgü el yazısını her defasında hatırlaması gerekmektedir.

Bununla ilgili ikinci nokta ise, verilen cevapların karakteridir çünkü bu cevaplar özellikle sorulan sorular soyut ya da bilimsel bir yapıda olduğunda, medyomun genel bilgi alanının ve hatta zeka kapasitesinin çok dışına çıkabilmektedir. Üstelik medyom genellikle kendisine neler yazdırıldığının farkında olmadığı gibi, yanıtlar da sorular gibi bir başka lisanda ifade edilebilmekte ve hatta sorular zihinsel olarak yöneltilebilmektedir. Öte yandan medyomun ya da planşetin, herhangi bir soru yöneltilmeksizin hiç beklenmedik bir konu hakkında kendiliğinde yazdığı da çok sık görülmektedir.

Bu şekilde verilen cevaplar ve mesajlar bazen öylesine bir anlayış, bilgelik ve derinlikle aktarılmaktadır ki; son derece yerinde ve tutarlı olan, böylesine yüksek ve yüce düşünceleri yansıtan bu ifadeler, ancak en saf düzeyde maneviyata sahip, çok yüksek bir zekadan neşredilebilirler. Diğer zamanlarda ise bu cevaplar o kadar yavan, anlamsız, boş ve hatta saçmadır ki, aynı kaynaktan çıktıkları tasavvur dahi edilemez.

Dillerdeki böylesi bir farklılık, ancak kendilerini ortaya koyan zekaların farklılığı ile açıklanabilir. Bu zekalar insanlık dahilinde mi mevcuttur yoksa insanlığın ötesinde bir kaynağa mı aittirler? Bu da netleştirilmesi gereken bir diğer noktadır ve tüm açıklamaları ruhların bizzat kendileri tarafından aktarılan şekliyle bu çalışma dahilinde yer almaktadır.

Burada bahsi geçen olaylar, her zaman gözlemlediğimiz alışılmış şeylerin ötesinde olsalar da, gizemli bir şekilde değil tam bir aydınlık ve açıklık içinde meydana gelir, dolayısıyla herkes bunları görebilir ve gerçekliklerinden emin olabilir. Bu olaylar tek bir kişinin imtiyazında değildir ve her gün on binlerce kişi bunlara mutlulukla tanık olmaktadırlar. Bahsi geçen fenomenlerdeki etkilerin kesinlikle bir sebebi de vardır: Bunlar bir zekayı ve iradeyi ortaya koydukları için sadece fiziksel etkilere özgü alanın da bariz olarak ötesindedir.

Bu konuyla ilgili olarak pek çok teori ortaya atılmıştır; bunları da sırası geldikçe inceleyecek ve böylelikle tüm bu olayları açıklayıp açıklayamadıklarına karar vermiş olacağız. Bu arada, bize kendilerini ifşa eden zekaların açıklaması bu yönde olduğu için insandan farklı bazı varlıkların mevcut olduğunu varsayalım ve onların bizlere neler söylediklerine bakalım.

VI

Bizimle iletişime geçen varlıklar kendilerini bize ruh, koruyucu ruh ya da peri olarak tanıtmışlar ve Dünya'da yaşamış insanlara ait olduklarını pek çok defa söylemişlerdir. Dünyevi yaşamımız esnasında bizim maddi bir dünya oluşturmamız

gibi, bu varlıklar da ruhsal bir dünya oluşturduklarını ifade etmektedirler.

Şüpheci insanların itirazlarına yanıt vermek amacıyla bu varlıkların bize aktarmış oldukları doktrinin en önemli noktalarını kısaca özetleyeceğiz şimdi:

Tanrı ebedi, ezeli, değişmez, madde ötesi, yegane, her şeye kadir, mutlak adil ve mutlak iyidir. Evreni O yaratmıştır; canlı-cansız, maddi, maddi olmayan tüm varlıkları anlayan ve bilendir.

Maddi varlıklar görünen ya da maddi bir dünya oluştururlar; maddi olmayan varlıklar ise görünmeyen ya da ruhsal bir dünya, diğer bir deyişle ruh dünyasını ya da ruhların dünyasını oluştururlar.

Ruh dünyası normal, birincil, ebedi, her şeyden önce var olmuş bulunan ve her şeyden sonra da var olacak olan dünyadır.

Maddi dünya ise sadece ikincildir; ruh dünyasının zaruretini etkilemeksizin mevcudiyeti bir gün son bulabilir ya da hiç var olmamış olabilir.

Ruhlar geçici bir süre için fani, maddi bir kılıfa bürünürler ve bu kılıfın yok olması onları özgürlüğe kavuşturur.

Maddi varlıklar dahilindeki değişik türler içinde, belirli bir gelişme kaydetmiş ruhların enkarnasyonu için Tanrı insan türünü seçmiştir; insana manevi ve zihinsel üstünlüğünü veren de budur.

Can ya da beden dahilindeki ruh, enkarne olmuş ruhtur; bedeni ise onun için sadece bir kılıftır.

İnsanın dahilinde üç unsur vardır:

1. Beden ya da maddi varlık hayvanlarınkine benzer ve aynı hayati prensip tarafından can verilir.

2. Can ya da maddi olmayan varlık, beden dahilinde enkarne olan ruhtur.

3. Bedeni ve ruhu birleştiren bağ ruh ve madde arasındaki aracı prensiptir.

Dolayısıyla insanın iki doğası vardır: Bedeni vasıtasıyla, içgüdülere sahip olan hayvan doğasına iştirak etmektedir; ruhu vasıtasıyla ise ruhların doğasına iştirak etmektedir.

Bedenle ruhu bir arada tutan bağ ya da diğer adıyla perispri bir çeşit yarı maddi kılıftır. Ölüm maddi bedenin yok olmasıdır, maddi beden ise insanın sahip olduğu iki kılıftan en kaba ve yoğun yapıda olanıdır. Ruh diğer kılıfını, yani perispriyi muhafaza etmektedir. Perispri insan için normalde göremediğimiz eterik bir beden teşkil etmektedir, ancak nadir bazı durumlarda kendisini görünür ve hatta dokunulur kılabilmektedir.

Dolayısıyla ruh, tanımlanamayan ve sadece düşüncelerimizde canlandırabileceğimiz soyut bir varlık değildir; gerçek, belirli sınırları olan ve bazı durumlarda duyu organlarıyla da algılanabilen, görülebilen, işitilebilen ve dokunulabilen bir varlıktır.

Ruhlar farklı sınıflara mensuplardır; güç, zeka, bilgi ya da manevi gelişmişlik olarak da eşit değillerdir. En yüksek mertebede olanları diğerlerinden ayıran özellikleri, bilgi ve arınmışlık düzeylerinin en üst mertebede olması, Tanrı'ya olan yakınlıkları ve iyiliğe olan aşklarıdır; bunlar "melek" ya da

"arınmış ruhlardır". Diğer sınıflar bu kusursuzluk seviyesinden gittikçe uzaklaşırlar; en düşük seviyede olanlar ise bizlerin nefret, kıskançlık, hırs ya da kibir gibi pek çok duygularına azami temayül gösterenlerdir. Aralarında ne çok iyi, ne de çok kötü olanlar da vardır, bunlar kötü niyetli olmaktan çok, alaycı ve can sıkıcı bir yapıdadırlar; çoğunlukla mantıksız ve haşarı davranışlar içindedirler, dolayısıyla havai ya da budala olarak bilinirler.

Ruhlar sürekli olarak aynı kategoride kalmazlar. Hepsinin yazgısı ruhsal hiyerarşinin farklı aşamalarından geçerek kusursuzluk kazanmaları yönünde belirlenmiştir. Bu ıslah süreci enkarnasyon yoluyla sağlanır, enkarnasyon ise bazılarına bir telafi ya da yaptırım niteliğinde, bazılarına ise bir misyon olarak telkin edilir. Maddi yaşam mutlak bir kusursuzluğa ulaşana kadar defalarca tabi olmaları gereken bir sınavdır ve bir çeşit filtre ya da imbik vazifesi görerek her bir enkarnasyonda ruhların biraz daha arınmalarını sağlamaktadır.

Ruh bedenden ayrıldıktan sonra gelmiş olduğu ruh dünyasına yeniden giriş yapar. Uzun ya da kısa bir süre için burada kalır, ruh dünyasında geçirdiği dönemde o artık gezgin bir ruhtur. Sonrasında ise yeni bir varoluş dahilinde yeniden maddi varoluşa geçer.

Ruhların pek çok enkarnasyondan geçmelerinin zarureti, bizlerin pek çok varoluş yaşadığımızı ve ileride de yaşayacağımızı ortaya koymaktadır. Bu varoluşlar bu dünyada olabileceği gibi başka dünyalarda da gerçekleşebilecektir.

Ruhların enkarnasyonu her zaman için insan bünyesinde gerçekleşmektedir, dolayısıyla bir ruhun bir hayvanın bedeninde enkarne olabileceğini düşünmek hata olacaktır.

Bir ruhun biribirini izleyen maddi varoluşları her zaman ilerlemeye yöneliktir ve gerileme hiçbir zaman mümkün olmamaktadır; ancak gelişimimizin sürati mükemmelliğe ulaşmak yönünde gösterdiğimiz çabalara bağlıdır.

Ruh varlığının vasıfları, dahilimizde enkarne olan ruhun vasıflarıdır; dolayısıyla iyi bir insan iyi bir ruhun, kötü bir insan ise kusurlu ve arınmamış bir ruhun enkarnasyonudur.

Ruh kendi bireyselliğine enkarne olmadan önce sahiptir ve bedenden ayrıldıktan sonra da bu bireyselliğini muhafaza etmektedir.

Ruh dünyasına yeniden girişi esnasında ruh, burada da Dünya'dayken tanımış olduğu kişileri bulacaktır. Önceki tüm varoluşları ise hafızasında canlanacak ve yaptığı tüm olumlu ya da olumsuz eylemleri hatırlamış olacaktır.

Enkarne ruh, maddenin tesiri altındadır; ruhunun arınması ve yükselmesi yoluyla bu etkiyi aşmayı başaran insan kendisini daha yüksek mertebelerdeki ruhların seviyesine çıkaracak ve bir gün bunların sınıfına dahil olacaktır. Olumsuz tutku ve dürtülerin üzerindeki hakimiyetine izin veren, tüm haz ve sevinçlerini kaba düzeydeki hayvani arzularının tatminine bağlayan kişi, hayvani doğasının hakimiyetine teslim olarak kendisini kusurlu ruhların seviyesine daha da yakınlaştırmış olur.

Enkarne ruhlar evrendeki farklı dünyalarda yaşarlar.

Enkarne olmamış ve gezgin durumda bulunan ruhlar sınırları olan belirli bir bölgede bulunmazlar; onlar her yerdedir; uzayda ve çevremizdedirler, bizi görür ve sürekli olarak aramıza karışırlar. Sürekli hareket halinde bulunan ve her açıdan bizimle meşgul olan gözle görünmeyen bir nüfus oluştururlar.

Ruhların manevi dünya ve hatta fiziksel dünya üzerinde daimi bir nüfuzları vardır; hem maddeye hem de düşüncelere etki ederler ve doğadaki güçlerden birini teşkil ederler. Bu güç şimdiye kadar anlaşılamayan, açıklanamayan ya da yanlış yorumlanan pek çok fenomenin etken sebebidir ve bu duruma ancak ruhçu teori mantıklı bir açıklama getirebilmektedir.

Ruhlar sürekli olarak insanlarla ilişki içindedir. Yüksek seviyeli ruhlar bizi doğru yola sevk etmeye, hayatın getirdiği sınavlar karşısında bize destek olmaya, bunlara cesaret ve tevekkülle tahammül göstermemiz için bize yardım etmeye çalışırlar. Düşük seviyeli kusurlu ruhlar ise bizi olumsuz eğilimlere sevk etme çabası içindedirler; bizim bocaladığımızı görmek ve bizi kendilerine benzetmek onlar için bir haz vesilesidir.

Ruhların insanlarla olan iletişimi ya gizli ya da zahiri şekildedir. Gizli iletişimleri biz farkında olmaksızın bize tatbik ettikleri olumlu ya da olumsuz tesirler yoluyla gerçekleşmektedir. Bize yöneltilen olumlu ya da olumsuz tesirleri muhakememizi kullanarak biribirinden ayırmak bizim görevimizdir. Zahiri ya da görünürdeki iletişimleri ise yazmak, konuşmak ya da diğer fiziksel tezahürler yoluyla ve genellikle bir vasıta işlevi gören medyomların aracılığıyla gerçekleşmektedir.

Ruhlar kendiliğinden ya da ruh çağırma işlemi yoluyla tezahür ederler. Hangi çağda yaşamış olurlarsa olsunlar, en tanınmayan, sıradan ölümlülerinkinden, en meşhur kişilerinkine kadar tüm ruhlar çağırılabilirler. Bu kapsama akrabalarımızın, arkadaşlarımızın ve hatta düşmanlarımızın ruhları da dahildir. Yazılı ya da sözlü iletişim yollarıyla onlardan tavsi-

yeler alır, ölümden sonraki hayatla ilgili bilgiler ediniriz. Bizimle ilgili düşüncelerini ve onlara verilen müsaade çerçevesinde bizlere yapacakları açıklamaları öğreniriz.

Ruhlar kendilerine çağırıda bulunan tarafın manevi vasıflarına duydukları yakınlık ve özdeşlik hissi vasıtasıyla bir çekim duyarlar. En yüksek seviyelerdeki ruhlar ciddi karakterli, iyiliğe duyduğu aşkla hayat bulan, tekamüle ve bilgiye içtenlikle özlem duyan kişiler dahilindeki toplantılara iştirak etmekten memnuniyet duyarlar. Bu ruhların varlığı düşük seviyeli, kusurlu ruhlar üzerinde itici bir etki yaratır ve onları uzaklaştırır. Öte yandan kusurlu ruhlar eğlence ya da sadece merak amacıyla bir araya gelmiş, nispeten havai ve sığ yapıdaki insanların bir arada olduğu ya da olumsuz içgüdülerle karşılaşacakları her türlü ortama girmek konusunda büyük bir özgürlük içindedirler. Bu seviyedeki ruhlardan iyi bir tavsiye ya da faydalı bir bilgi almak şöyle dursun, hiçbir önemi olmayan asılsız şeyler, yalanlar, hileler ya da palavralar duymaktan başka bir şey beklenmemelidir. Öte yandan bu yapıdaki ruhlar iletişim halinde oldukları kişiler üzerinde olumlu bir intiba bırakmak amacıyla genellikle çok saygın kişilerin isimlerini almaktadırlar.

Yüksek seviyeli arınmış ruhlarla düşük seviyeli kusurlu ruhları birinden ayırmak gayet kolaydır. Yüksek seviyeli ruhların kullandığı dil vakur ve soyludur; azami seviyedeki bir maneviyatı yansıtır ve dünyevi tutkulara yönelik her türlü iz ve etkiden arınmıştır; tavsiyeleri en yüksek bilgelik seviyesini gösterir, her zaman için insanlığın gelişimi ve iyiliği yönündedir. Öte yandan düşük seviyeli ruhların ifadeleri çelişkilerle doludur, kullandıkları dil amiyane ve bazen daha da kötü-

dür. Ara sıra iyi ve doğru şeyler söyleseler de ifade ettikleri şeyler çoğunlukla cehalet ve fesat kaynaklı olup hatalı ve saçmadır. Kendilerine sorular yönelten kişilerin saflıklarından istifade eder, onlara dalkavukluk ederek ve sahte umutlar vererek kendilerini eğlendirirler. Kısacası bir değeri olan eğitici ve faydalı tebliğler sadece üyelerinin sahip olduğu düşünce ve özlemlerin, hakikatin ve iyiliğin arayışı dahilinde, içtenlikle birlik teşkil ettiği ciddi karakterli merkezlerde alınabilecektir.

Yüksek seviyeli ruhların öğretisi tek bir cümle ile özetlenebilir: Kendinize yapılmasını istemediğiniz şeyleri başkalarına yapmayın. Bunun anlamı herkese iyilik yapılması, hiç kimseye kötülük yapılmaması ve zarar verilmemesidir. Bu prensip insanlığa en küçük meselelerden, en büyüğüne kadar evrensel uygulaması olan bir davranış kuralını göstermektedir. Yüksek seviyeli ruhların bize aktardıkları diğer öğretilerin özetleri ise izleyen maddeler dahilinde yer almaktadır.

Bencilliği, kibri ve nefse düşkünlüğü telkin eden tutkular bizi maddeye bağımlı kılarak hayvani doğamıza geriletirler; bu düşük seviyeli hayat dahilinde değersiz dünyevi şeyleri hakir görerek ve insanlığa sevgi besleyerek kendisini maddeden bağımsızlaştıran kişi ise kendisini ruhsal doğasına geri kazandırmış olur. Dolayısıyla Tanrı'nın sınavlarımız dahilinde bize temin etmiş olduğu vasıtalar yoluyla hepimizin kendimizi faydalı kılması gerekmektedir. Bu çerçevede güçlü olanın zayıf olana yardım borcu vardır; gücünü amacı dışında ya da kötüye kullanarak diğer insanlar üzerinde baskı yaratan kişi ise Tanrı'nın yasasını ihlal etmektedir. Ruh dünyasında gizli saklı hiçbir şey yoktur, iki yüzlü maskeler orada düşmekte, kişinin tüm olumsuz ve ziyankar eylemleri ve düşün-

celeri orada ortaya çıkmaktadır. Bu Dünya'da zarar verdiğimiz ya da hatalı davranışlar içinde bulunduğumuz kişilerin kaçınılmaz ve daimi mevcudiyetleri bizi öteki dünyada bekleyen sıkıntılı durumlardan biridir. Bundan dolayı ruhların düşük ya da yüksek seviyede olması yeryüzünde hiç bilinmeyen ızdırap ve mutluluklara sebebiyet vermektedir.

Ancak affedilmeyecek hiçbir hata ya da kusur yoktur. Telafi edilemeyecek hiçbir durum yoktur. İnsan, bunu başarması için gerekli vasıtaları nihai amacı olan kusursuzluğa ulaşmak yönündeki isteğine ve çabalarına bağlı olarak, tekamül etmesine olanak tanıyan farklı varoluşları dahilinde bulur.

Yüksek seviyedeki ruhların tebliğ ettiği ruhçu doktrinin özeti böyledir. Bundan sonrasında ise bize yöneltilmiş olan eleştiri ve itirazları ele almak istiyoruz.

VII

Bilim dünyasının, kanıtlayıcı olmasa da ruhçuluğun geçersizliğine yönelik oluşturduğu güçlü varsayım pek çok insan tarafından kabul görmektedir. Bilim insanlarının yargılarını kayıtsızlıkla karşılayanlardan olmadığımız gibi, bunlara büyük saygı da duymaktayız. Öte yandan onların ilgi alanına dahil olmanın onurlandırıcı olduğunu da düşünmekle beraber görüşlerinin tüm şartlar altında kesin ve mutlak surette ikna edici ya da nihai olduğunu kabul edemeyiz.

Kendini bilime adamış insanlar olayları gözlemlemenin ötesine geçip bunları açıklamaya ve değer biçmeye çalıştıkları zaman varsayımların alanına girmiş olurlar; her biri kabulü içinde elinden gelen çabayı gösterdiği kendi sistemini geliştirir ve var gücüyle onu müdafaa eder. Ortaya her gün bir-

birinden tamamen farklı, yepyeni sistemlerin atıldığını, bugün saçma hatalar olarak reddedilenlerin bir sonraki gün tartışmasız hakikat olarak kabul edildiğini sık sık görmüyor muyuz? Realitenin yegane kriteri, itiraz kabul etmeyen tek unsuru olgulardır. Bunların mevcut olmadığı noktada akıllı bir adam hükümlerini askıya alır.

Tamamıyla incelenip değerlendirilmiş tüm konularla ilgili olarak bilim adamlarının vardıkları hükümler haklı olarak güvenilir ve geçerli kabul edilmektedir çünkü onların bu konulara yönelik bilgileri sıradan insanlara göre çok daha üst düzeydedir; ancak yeni birtakım olaylar, prensipler ya da derinlemesine bilinmeyen meselelerle ilgili görüşleri sadece hipoteze dayalı olabilecektir çünkü diğer insanlar gibi, sadece birtakım önyargılardan yola çıkmaktadırlar. Bilim adamlarının, önyargılı düşüncelere dünyanın geri kalanına istinaden çok daha yatkın oldukları da söylenebilir çünkü -cebirsel ifadesi olmayan hiçbir ispatı kabul etmeyen bir matematikçi, her şeyi elementlerin hareketlerine bağlayan bir kimyacı vb.- her şeye yönelik olarak kendi benimsedikleri bakış açısıyla değerlendirme yapma eğilimindedirler. İnsan bir branş üzerinde çalışarak bunda uzmanlaştığı zaman, genellikle tüm aklını buna adar; bu branşın haricinde ise muhakemesi genellikle hatalıdır çünkü insan mantığının zayıflığı nedeniyle her konuyu aynı şekilde ele almak yönünde ısrarcı bir eğilim geliştirmiştir. Dolayısıyla kimyasal analizle ilgili bir konuda isteyerek ve güven duyarak bir kimyagere, elektrikle ilgili bir konuda bir fizikçiye, hareket gücüyle ilgili bir konuda bir mekanisyene danışırken -branşlarındaki uzmanlıkları ve bilgi birikimlerinden kaynaklanan itibarlarına saygısızlık etmeksizin- bu insanların ruhçulukla ilgili aleyhte görüşlerine hiçbir

şekilde dikkate almamamız makul karşılanmalıdır. Bir örnekle açıklamak gerekirse, söz konusu bilim insanlarının durumu, müzik teorisiyle ilgili ayrıntılı bir soruya bir mimarın kanaati doğrultusunda yanıt verilmesine benzetilebilecektir.

Pozitif bilimler maddenin özelliklerini temel alırlar, madde ise üzerinde deney yapılabilen ve istenildiği şekilde değişikliğe uğratılabilen bir yapıdadır; ancak ruhçu fenomenler kendi iradelerine sahip olan zekaların eylemlerinin sonucudur ve bu zekalar bizim irademize tabi olmadıklarını sürekli olarak bize göstermektedirler. Dolayısıyla ruhçu fenomenlerin gözlemlenmesi pozitif bilimler dahilinde olduğu gibi gerçekleştirilemez çünkü bunlar bir başka kaynaktan teşekkül etmekte ve özel koşullar gerektirmektedir; dolayısıyla bunları aynı araştırma metotlarına tabi tutmakta ısrarcı olmak mevcut olmayan bir benzerliğin varlığı konusunda ısrar etmektir. Bu nedenle bilim, ruhçuluk alanında bir hükme varmak için yetersizdir; onunla hiçbir ilgisi yoktur, ister lehte ister aleyhte olsun ona yönelik hüküm ve kanaatlerinin ise bir geçerliliği yoktur. Ruhçu görüş kişisel bir kanaat ve inançtır, bilim adamları bunu titrilerinden bağımsız olarak birey bazında benimseyebilirler; ancak hükme bağlaması için konuyu fiziksel bilime teslim etmek, ölümsüzlük konusunda bir hükme varmaları için fizik ve astronomi bilginlerinden bir kurul oluşturmakla aynı şeydir. Ruhçuluk, özellikle ruhun mevcudiyeti ve ölümden sonraki durumuyla alakadar olmaktadır. Bir insanın sırf iyi bir matematikçi ya da anatomi bilgini olduğu için iyi bir ruhbilimci olacağını düşünmek ise olağanüstü derecede mantık dışıdır. Anatomi bilgini, bir kadavrayı incelerken bistürisinin altında ruhu arar ve bir siniri bulduğu gibi onu bulamaz ya da bir gaz gibi buharlaştığını göremez, sonuçta

da onun mevcut olmadığı hükmüne varır çünkü sadece maddi bir bakış açısından mantık yürütmektedir, ancak bu hiçbir şekilde onun haklı olduğu anlamına gelmez. Dolayısıyla ruhçuluğun geçerli ya da geçersiz olduğunu hükme bağlamanın fiziksel bilimin alanıyla bağdaşmadığını görmekteyiz. Ruhçu görüş genellik kazandığı ve kitleler tarafından kabul edildiğinde (oldukça hızlı yayıldığı dikkate alındığında, bu zamanın çok uzak olmadığı görülmektedir) ilk başta yoğun itirazlarla karşılaşan diğer tüm görüşler gibi olacak ve bariz olanın gücü dahilinde bilim insanlarını da yanına alacaktır. Şimdi reddettikleri fikirleri evrendeki güçler vasıtasıyla birer birer kabul etmeye başlayacaklardır; ancak o zamana dek düşünce şekillerine ve araştırma yöntemlerine yabancı bir konuyla onları meşgul etmek üzere onları branş çalışmalarından alıkoymak için erkendir. Bu arada dikkatli bir hazırlık çalışması yapmaksızın konuya yönelik aleyhte hükme varan ve kendileriyle aynı görüşte olmayan herkesi alay konusu yapan kişiler insanlığı onurlandıran pek çok büyük buluşun da ilk başlarda aynı muameleyi gördüğünü unutmakta ve isimlerinin yeni fikirlere yönelik tarihteki meşhur "olmaz"cılar listesine eklenmesi riskini üzerlerine almaktadırlar. Bu listeyle ilgili olarak izleyen örnekler verilebilecektir: Franklin 1752 yılında elektrikle ilgili deneylerine yönelik çalışmalarını bilimsel bir komiteye iletmiş ve keşifleri kahkahalarla karşılanmıştır. Söz konusu komitenin üyeleri Benjamin Franklin'in çalışmasının dikkate değer olmadığı yönünde oy kullanmışlardır. Benzer bir komitenin Fulton'nun planlarının uygulanamaz olduğu yönünde bir hükme varmasıyla Fransa da buhar gemileri alanında lider olma şansını kaybetmiştir. Öte yandan bu çalışmalarla ilgili karar veren kişiler ilgili konulara yönelik

belirli bir yetkinliğe sahiplerdir. Üyeleri arasında döneminin en saygın bilim insanları bulunan bu iki komite, anlamadıkları fakat köklü değişimler yaratmak için mukadder kılınmış yeni fikirlere sadece küçümseyici ve alaycı bir şekilde yaklaşmışlarsa şayet, çalışma alanlarının tamamen dışında olan bir konuya daha farklı bir yaklaşım sergilemelerini nasıl bekleyebiliriz ki?

Bilim insanlarının bazı keşiflere yönelik hatalı hükümleri, anılarına saygı açısından üzüntü verici olsa da, diğer konular dahilinde onlara duyduğumuz itibarı azaltmayacaktır. Ancak sağduyu sadece resmi bir diplomaya bağlı olarak mı bulunmak durumundadır ve bilimsel kurumların duvarları dışında sadece aptallar ve budalalar mı vardır? Muhaliflerimiz ruhçuluk görüşünden yana olan insanların saflarına bakmaya tenezzül etsinler ve anlayış kapasitesi düşük kişilerden mi oluştuklarını bir görsünler lütfen. Ayrıca bu görüşün çok sayıdaki değerli insan tarafından benimsendiğini dikkate alarak batıl bir itikat olarak mı değerlendirilmesi gerektiğini, yoksa taraftarlarının nitelikleri ve bilgi seviyeleri itibarıyla, "Eğer bu insanlar doğruluğunu kabul ediyorlarsa o zaman bu konuda önemli bir şeyler vardır," dedirtecek nitelikte bir felsefe mi olduğunu da görsünler lütfen.

Şu noktayı yineliyoruz ki, eğer dikkate almak durumunda olduğumuz olaylar sadece birtakım nesnelerin mekanik hareketlerinden ibaret olsaydı, fiziksel bilimler bu fenomenlerin nedenini araştırmakta yeterli olacaklardı; ancak söz konusu tezahürler henüz insanlar tarafından bilinmeyen ve bilimin günümüzdeki kapsamının dışındaki güçlerin ya da yasaların faaliyeti sonucunda meydana gelmektedir. Gözlemle-

nen olaylar alışılmışın dışında bir yapı teşkil ettiğinde ve bilinen bilim dallarının kapsamı dışında kaldığında, bilim insanları yeni bir çalışmanın daha önceden kabul görmüş fikirlerin gölgesi altında verim sağlamayacağını hatırlayarak bu yeni konuları inceleyip araştırmak için mevcut bilgilerini bir kenara bırakmalıdırlar.

Muhakemesinin ve yargılarının şaşmaz bir doğrulukta olduğuna inanan kişi yanılgı içindedir. Fikirleri azami derecede hatalı olan kişiler bile onları bir mantık çerçevesi içinde ifade ederler ve kendilerine imkansız görünen şeyleri de yine aynı mantık adına reddederler. İnsan aklının ihtişamını yansıtan olağanüstü keşifleri daha önceden reddetmiş olanlar da bunu aynı mantıkla yapmışlardır çünkü insanların mantık adını verdiği şey çoğunlukla üstü örtülü bir kibirdir ve asla yanılmayacağını düşünen kişi kendisini adeta Tanrı'ya denk görmektedir. Dolayısıyla burada, henüz görmemiş oldukları bir şeye yönelik yargılarını askıya alabilecek sağduyuya sahip insanlara ve geleceği geçmişe bakarak değerlendirerek insanların henüz zirve noktasına ulaşmadığına ya da tabiatın kendi kitabının tüm sayfalarını henüz insanlığa açmamış olduğuna inananlara hitap ediyoruz.

VIII

Ruhçuluk gibi hiç alışılmamış ve son derece geniş kapsamlı görüşleri ortaya koyan bir teorinin sadece ciddiyet sahibi, önyargılardan arınmış, sebatkar ve hakikate ulaşmak konusunda sağlam ve içten bir kararlılık içindeki olan kişilerce takip edilebileceğini de burada ilave etmeliyiz. Bu vasıfları böylesi bir konuyla ilgili olarak inceleme ve araştırma yapmaksızın

ve hafife alarak peşinen hükme varan kimselere atfetmiyoruz; bir çalışmayı herhangi bir metoda dayandırmaksızın, düzenlilik ya da başarı için elzem olan sürekli bir ilgi ve özen göstermeksizin ortaya koyan kişileri bu vasıfların çok uzağında görüyoruz. İnce zekalarına ve espritüel yaklaşımlarına yönelik namlarını kaybetmemek adına azami önem taşıyan ya da bilgileri, kişilikleri ve görüşleri saygıyı hak eden insanlar tarafından öyle değerlendirilen konuları alay konusu haline getirme çabası içinde olan kişileri de yine bu vasıfların dışında tutuyoruz.

Bırakalım söz konusu olguların değersiz olduğun düşünenler bunlar üzerinde araştırma yapmaktan uzak durmaya devam etsinler; hiç kimse onların inançlarına müdahale etmeyecektir fakat onlar da karşıt fikirde olan insanların inançlarına saygı duymalıdırlar.

Ciddi bir çalışmanın özellikleri metot ve gösterilen çabadır. Kendi içlerinde bir ciddiyetleri olduğu halde diğerlerinin yanında kopuk, sığ ve aptalca kalan ve rastgele sorulan sorulara karşılık ruhlardan her zaman için akla yatkın cevapların alınmaması şaşırtıcı mıdır? Öte yandan soruların yapısı genellikle karmaşıktır ve anlaşılır olabilmesi için bunların yanıtlarının da çeşitli açılardan değerlendirilerek tamamlanması gerekir. Herhangi bir bilim dalını inceleme konusu olarak seçen herkesin bunu metodik bir çalışmanın nesnesi haline getirmesi, baştan başlaması ve ilgili konunun dahilindeki tüm fikirlerin sırasını ve gelişimlerini takip etmesi gerekir. Eğer kişi bir bilim dalının en temel olgularından bihaberse, bu alandaki en bilgili profesörlere bunlarla ilgili soru sormalıdır; ancak söz konusu profesör ne kadar iyi niyetli olursa olsun

kişi açısından tatminkar yanıtlar verebilecek midir? Çünkü bu koşullarda verilen herhangi bir izole yanıt mutlaka noksan olacak, bu nedenle de pek çok durumda muğlak ve hatta saçma görünecektir. Ruhlarla kurulan iletişim dahilinde de durum böyledir. Eğer onların okullarında eğitim göreceksek onlarla birlikte tam bir eğitim sürecine dahil olmamız gerekir, ancak kendi aramızda da kendi öğretmenlerimizi seçmemiz ve onlarla istikrarlı, gayretli bir şekilde çalışmamız icap eder.

Yüksek tekamül seviyesindeki ruhların aydınlığa kavuşmak konusunda ciddi bir isteğin hakim olduğu ve hepsinden önemlisi, manevi bir mükemmellik arayışı açısından tam bir duygu ve düşünce birliğinin bulunduğu odaklara çekildiklerini daha önce söylemiştik. Sığlık, ciddiyetsizlik ve boş meraklar tıpkı bizlerde de tüm makul insanları ittiği gibi, onları da itmektedir; bu durum ise her zaman etrafımızda bulunan ve bizimle dalga geçip kendilerini eğlendirmek için fırsat kollayan budala ve yalancı ruhlar güruhunun yolunu açmaktadır. Herhangi bir ciddi soruya böyle bir topluluk dahilinde ne olacaktır peki? Muhakkak yanıtlanacaktır ama kimin tarafından? Bu tıpkı eğlenceli bir partinin ortasında, "Ruh nedir? Ölüm nedir?" gibi ya da bunlara benzeyen ve ortamla hiç alakası olmayan sorular yöneltmenize benzer. Eğer ciddi yanıtlar alacaksak kendimizin ciddi olması ve bu yanıtları almak için uygun koşullar içinde bulunmamız gerekir; ancak bunu yaparak tatminkar ve bizleri ileriye götüren tebliğler alabiliriz. Ayrıca bu araştırmalarımız sırasında çalışkan ve sebatkar bir tutum içinde olmamız gerekir; aksi takdirde tıpkı bir profesörün aylak öğrencilerle dolu bir sınıfla uğraşmayı bırakması gibi, yüksek seviyeli ruhlar da boş yere bizimle meşgul olmayı bırakacaklardır.

IX

Eylemsiz nesnelerin hareketleri zaten deneylerle ispatlanmış bir olgudur; artık kesinlik kazanması gereken nokta bu hareketler dahilinde bir zeka tezahürünün mevcut olup olmadığı ve eğer varsa bu zekanın kaynağının ne olduğudur. Bazı nesnelerin hareketleri dahilinde açığa çıkan bir zekadan söz etmiyoruz burada, sözel iletişimden ve hatta medyomlar tarafından yazılanlardan da bahsetmiyoruz çünkü konuyu enine boyuna incelemiş olanlar için ruhlardan kaynaklandığı son derece aşikar olan bu tezahürler ilk bakışta, konuya yabancı bir gözlemciyi ikna edecek kadar medyomun iradesinden bağımsız görünmemektedir. Dolayısıyla burada sadece herhangi bir nesnenin yardımıyla alınan yazılı mesajlardan söz edeceğiz. Daha önce de sözünü ettiğimiz gibi, bu yöntemde küçük bir sepete ya da planşet denilen yardımcı aparata bir kalem yerleştirilmekte ve medyom da parmaklarını bu düzeneğin yanında tutmakta, ancak harflerin kağıt üzerinde belirmesi esnasında bu sürece hiçbir şekilde müdahil olmamaktadır. Öte yandan medyomun olağanüstü bir açıkgözlülükle en dikkatli gözlemcileri dahi aldatmayı başardığını varsayalım, alınan mesajların medyomun bilgi ve fikirlerinin kapsamını kat be kat aştığı durumlara nasıl bir açıklama getirebiliriz öyleyse? Üstelik burada tek hecelik cevaplardan söz etmediğimiz de dikkate alınmalıdır çünkü bu mesajlar alelacele kaleme alınmakta ve sayfaları doldurmaktadır; bazen kendiliğinden, bazen de belirli bir konu üzerinde fakat olağanüstü bir hızla yazılmaktadır. Bu mesajlar zaman zaman son derece yüksek seviyeli şiirsel ifadelerle, tamamen eğitimsiz bir medyomla hiç ilgisi olmayacak seviyedeki bir üslupla ve farklı el yazı-

larıyla aktarılmaktadır. Ve bu olgulara enteresanlık kazandıran bir diğer nokta da dünyanın her köşesinde gerçekleşiyor olmaları ve medyomların sayısının da günden güne artmasıdır. Peki bu olaylar gerçek midir? Bu soruya verebileceğimiz tek bir yanıt vardır: "Görün ve gözlemleyin; bunu yapacağınız imkanlardan yoksun değilsiniz, ancak hepsinden öte, gözlemlerinizi gerekli koşullar altında sıkça ve uzun süreler dahilinde yapın."

Öne sürdüğümüz kanıtlara yönelik olarak karşıt görüştekiler ne yanıt veriyorlar peki? Bunların hilekar birer aldatmaca ya da illüzyona dayalı birer eğlence olduğunu söylüyorlar. Burada öncelikle bir çıkar olmaksızın hileye başvurulmasının muhtemel olmayacağını belirtmeliyiz çünkü şarlatanlar işlerini bedava yapma eğiliminde değillerdir. Eğer hileli bir durum varsa bu şaka amaçlı olacaktır. Ancak şaka yapan bu kişilerin anlayışları arasında enteresan bir örtüşme hali yok mudur? Çünkü dünyanın dört bir yanında aynı şekilde hareket edecek, aynı neticelere ulaşacak ve aynı konularla ilgili olarak farklı farklı lisanlarda, kelime kelime olmasa da, anlam yönünden aynı cevapları verecek şekilde olağandışı bir rastlantı ortaya koymaktadırlar. Ağırbaşlı, ciddi, itibarlı ve eğitimli insanlar neden böylesi dümenlere iştirak etsinler ki ve bunu hangi amaca istinaden yapsınlar? Böyle bir aldatmacayı sürdürmek için gerekli sabır ve beceriye küçük çocuklar dahilinde bile nasıl olup da rastlanmaktadır? Eğer medyomlar edilgen vasıtalar değillerse, büyük bir kabiliyete ve farklı konular dahilinde pek çoğunun sosyal konumu, yaşı ve eğitim seviyesiyle hiç örtüşmeyen engin bilgilere sahip olmaları gerekmektedir. Fakat muhaliflerimiz, "Eğer bir sahtekarlık yoksa bile siz bir illüzyona aldanıyorsunuz," demekte ısrar etmekte-

dirler. Bunların gerçekliğine karar verilmesinde sadece bu fenomenlere tanık olanların niteliğinin ve kalitesinin bir unsur olarak kabul edilmesi mantıklıdır ve bu durumda, "Yandaşları milyonları bulan ruhçu teori bu insanları sadece cahillerin arasından mı bünyesine dahil etmektedir?" sorusu samimiyetle yöneltilebilecektir. Temel aldığı fenomenler o kadar olağanüstüdür ki şüphe etmenin gayet olağan olduğunu bunlara bakarak biz de kabul ediyoruz fakat kabul edilemez olan, bazı şüpheci kişilerin sağduyunun kendi tekelleri altındaymış gibi davranmaları ve yaptıkları muhalefetin manevi değerine bakmaksızın, kendileriyle aynı fikirde olmayan herkesi gayet laubali bir şekilde deli, budala ya da sahtekar olmakla itham etmeleridir. Herhangi bir konu üzerinde uzun zamandan beri çalışmış ve düşünmüş aydın insanların onayı ispat değilse bile, konu lehinde her zaman için en azından bir ön kabul niteliğindedir çünkü bu konu hatalı ve asılsız bir şeyi naklet-mek ya da savunmak yönünde bir çıkarı olmayan ve değersiz boş mevzulara harcayacak boş vakti bulunmayan belirli bir üne sahip insanların dikkatini çekmeye kabil olmuştur.

X

Muhaliflerimiz tarafından öne sürülen itirazlardan bir kısmı -en azından görünürde- oldukça makuldür çünkü bunlar düşünen zihinlerin ürünüdür.

Bu itirazlardan bazıları, ruhların kullandığı dilin bazı durumlarda bizim ruhsal varlıklara atfettiğimiz yüksek seviyeyle örtüşmediği gerçeğinden yola çıkmaktadır. Ancak bu itirazları yöneltenler yukarıda yer verdiğimiz doktrinsel özete bir göz atma zahmetine girerlerse ruhların ne maneviyat ne

de bilgi açısından eşit olmadıklarını, dolayısıyla onlar tarafından söylenen her şeyi doğru kabul etmememiz gerektiğini ve mesajlarının değerini muhakeme etmemizi bize zaten ruhların bildirdiğini göreceklerdir. Yalnızca tek amaçları bizi yanıltmak olan düşük seviyeli varlıklarla muhatap olduğumuz kanaatinden yola çıkarak bir sonuca varanların, tekamül seviyesi çok yüksek ruhların olağan uğrak yerleri olan merkezlerde alınan tebliğlere yönelik bir bilgileri ya da fikirleri elbette ki yoktur. Bu kişilerin ruh dünyasının sadece olumsuz yönünü görmeye fırsat bulmuş olmaları üzüntü vericidir çünkü burada söz konusu kişilerin, anlayışlarının yakınlığı itibarıyla yüksek seviyeli ruhlardan çok, düşük seviyeli, kaba ve kusurlu ruhları çekmiş olduğunu var saymıyoruz. Bazı durumlarda, araştırmacıların olumsuzlukları uzakta tutacak kadar iyilik yönünde ilkeli olmamalarının yüksek seviyeli ruhları onlardan iterken, bu kişilerin meraklarını avantaj olarak alan düşük seviyeli ruhları onlara doğru çektiğini belirtmeliyiz sadece.

Ruhlara yönelik konuyu bu açıdan ele almak, bir toplumu onlarla hiç ilgisi olmayan eğitimli ve saygın insanlarını dikkate almaksızın, sadece yoz ve itibarsız bireylerinin davranış ve konuşmalarıyla değerlendirmek kadar mantıksız olacaktır. Bu şekilde değerlendirme yapan insanlar muhteşem bir başkente en kötü kenar mahallelerden geçerek giren ve bu şehirdeki herkesi o mahallelerde gördükleri yaşam şekli ve alışkanlıklar itibarıyla değerlendiren bir yolcunun konumundadırlar. Tıpkı bizim dünyamızda olduğu gibi ruh dünyasında da toplumun yüksek ve düşük seviyeleri vardır. Bu fenomeni sorgulayanlar araştırmalarını yüksek seviyeli ruhlara yöneltiklerinde bu semavi şehrin sadece cahil ve etikten yoksun bi-

reylerden oluşmadığını da göreceklerdir. Ancak bu durumda bize, "Yüksek seviyeli ruhlar bizim çağrımıza istinaden gelirler mi?" sorusu yöneltilecektir. Buna yönelik biz de cevaben diyoruz ki, "Kenar mahallelerde kalmayın. Bakın, görün, gözlemleyin ve değerlendirin. Söylenmiş olduğu gibi gerçekler, gözleri olup da görmeyenler, kulakları olup da işitmeyenler haricinde hepimizin erişimi dahilindedir."

Bu eleştirinin bir çeşidi de tüm ruhsal tebliğlere ve bunlara eşlik eden fiziksel tezahürlere yöneliktir ve tüm bunların bizi daha etkili bir şekilde kandırmak için her çeşit şekli alabilen, bir tür yeni Proteus olarak nitelenebilecek bazı habis güçlerin dahil olmasıyla gerçekleştiği yönündedir. Ciddi bir değerlendirmeye layık görmediğimiz bu iddiayı tahlil etmek için hiç vakit kaybetmiyoruz. Öte yandan daha önce söylediklerimizle zaten çürütülmüş olan bu iddia için sadece şunun vurgusunu yapıyoruz: Eğer durum böyleyse o zaman iblisin bazen çok akıllı, çok mantıklı ve hepsinden önemlisi çok yüksek bir maneviyata sahip olduğunun ya da kötü iblis gibi, bir de iyi iblisin var olduğunun kabul edilmesi gerekmektedir.

Tanrı'nın bizi yüksek seviyeli ruhların tavsiyelerinden mahrum bıraktığına, sadece en alt seviyedeki kusurlu ruhların tezahürüne izin verdiğini ve bunu da bizi harap etmek için yaptığına inanmak mümkün olabilir mi acaba? Bunu yapamayacağını düşünmek O'nun gücünü ve kudretini sınırlamak olacaktır; bunu yapabileceğini ama imtina ettiğini düşünmek de O'nun mutlak iyiliğine yönelik inançla hiç bağdaşmayacaktır. Her iki yaklaşım da Yaradan'a saygısızlık niteliğindedir. En düşük seviyedeki habis ruhlarla iletişimin mevcudiyetini kabul etmenin, ruhlarla iletişimin mevcudiye-

tini kabul etmek anlamına geldiği dikkat alınmalıdır. Eğer bu iletişim mevcutsa sadece Tanrı'nın müsaadesiyle gerçekleşebilecektir; öyleyse bunların iyi amaçlar hariç tutularak sadece kötü bir amaç için meydana geldiğine Yaradan'a hürmetsizlik etmeden nasıl inanabiliriz ki? Böyle bir yaklaşım sağduyuya ve tüm inançlar dahilindeki en basit ilkelere de aykırıdır.

XI

Konunun muhaliflere ilham veren enteresan özelliklerinden birisi de sadece tanınmış kişilerin ruhlarının tezahür etmesidir, dolayısıyla bu tezahürlerin neden hep tanınmış kişilerin ruhları tarafından gerçekleştirildiği sorulmaktadır. Bu soru da diğer pek çokları gibi, yüzeysel gözlemlerden kaynaklanmaktadır. İsimlerine hitaben bir çağrı olmaksızın bize gelen ruhların çoğu bizler tarafından tanınmamaktadır, dolayısıyla hepsi kendilerini karakterize etmeye yarayan bizlerin bildiği isimleri almaktadırlar. Arkadaş ve akrabaların haricinde bizzat isimleriyle çağırdıklarımızda da hiç tanımadıklarımız yerine doğal olarak tanıdığımız, bildiğimiz kişilere yönelmekteyiz. Öte yandan tanınmış kişilerin isimleri bizlerde daha çok çağrışım yarattığı için bunların isimleri de doğal olarak dışarıdan daha çok dikkat çekmektedir.

Ayrıca seçkin ve saygın insanların ruhlarının da çağrılarımıza aynı içtenlikle yanıt vermeleri ve dünyevi hayatlarındaki başarılarıyla mukayese edildiğinde boş görünen şeylere alaka göstermeleri de enteresan karşılanmaktadır. Ancak bir insanın bu düşük seviyeli hayat dahilinde sahip olduğu güç ve itibarın ruh dünyasında ona bir üstünlük sağlamadığını bilenler açısından burada şaşırtıcı hiçbir şey yoktur. Ruhlar on-

ların arasına döndüğümüzde bizleri bekleyen kademelerle ilgili olarak, "En sonda olan en başta, en başta olan da en sonda olacak," diyen meşhur ifadeyi teyit etmektedirler. Dolayısıyla bu dünyada en üst mertebelerde olanlar ötealemde en altta yer alabilecektir. Bu hayatında herkesin önünde eğildiği kişiler, kendilerini en basit bir işçinin dahi altındaki bir konumda bulabilecektir çünkü bu dünyadan ayrılırken tüm o ihtişamı da arkalarında bırakacak ve belki de en güçlü hükümdar, tebaasının en alt seviyelerinde bulunan insanlardan daha düşük bir konumda yer alacaktır.

XII

Gözlemlerle tespit edilen ve ruhlar tarafından da teyit edilen bir diğer durum ise düşük seviyelerdeki ruhların kendilerine tanınmış ve çok saygın kişilerin isimlerini almalarıdır. Peki, öyle olduğunu söyleyen ruhların gerçekten Socrates'ın, Julius Caesar'ın, Napoleon'un vb. ruhları olduğunu nasıl bilebiliriz? Bu şüphe ruhçuluk felsefesine gönülden bağlı kişilerde dahi mevcuttur. Ruhlarla kurulan iletişime ve onların tezahürlerine inanmakta, ancak onların kimliklerinden nasıl emin olacaklarını bilememektedirler? Aslında bunun sağlanması oldukça zordur; bir nüfus memurunun kesinliği dahilinde tespit edilemese de bazı göstergeler dahilinde önemli saptamalar yapılabilecek ve varsayımsal olarak net bir sonuca varılabilecektir.

Tezahür eden ruh bizim kişisel olarak tanıdığımız bir kimseye, bir akrabaya ya da arkadaşa aitse ve özellikle kısa süre önce vefat etmişse konuşma dilinin tamamen bizim aşina olduğumuz şekilde olduğu görülmekte, dolayısıyla onun

kimliği hakkında kuvvetli dayanaklar sunmaktadır. Ruh sadece o ortamda bulunan kişilerce bilinen özel ilişkilerden ve aile meselelerinden söz ettiğinde, bu dayanaklar şüpheye mahal bırakmayacak derecede güçlenmektedir. Bir evlat annesinin ya da babasının, ebeveynler de çocuklarının konuşma şekline yönelik olarak çok zor yanılabilirler. En şüpheci insanları bile ikna edecek nitelikteki en çarpıcı durumlar yakınlara yönelik ruh çağırma seansları sırasında yaşanmakta ve bu kişiler kendilerine yapılan beklenmedik açıklamalar karşısında büyük bir şaşkınlık yaşamaktadırlar.

Ruhun kimliğini tespit etmeye yardımcı olan bir diğer şey de el yazısıdır. Çağırılan ruhla birlikte, genellikle medyomun el yazısının da değiştiğini daha önce belirtmiştik, dolayısıyla aynı ruh her çağrıldığında yine aynı el yazısı ortaya çıkmaktadır. Özellikle yakın zamanda ölmüş kişilerin el yazılarının hayattaki yazılarıyla olağanüstü bir benzerlik göstermesi, hatta imzalarının aynı olması sıklıkla rastlanan bir durumdur. Öte yandan bu olguyu bir kural ya da her zaman için geçerli bir durum olarak kabul etmekten son derece uzağız, dolayısıyla sadece dikkate değer bir husus olarak belirtiyoruz.

Ruhlar ancak belirli bir arınmışlık seviyesine ulaştıkları zaman tüm maddi etkilerden özgürleşmiş olurlar; maddi etkilerden tamamen arınmadıkları sürece Dünya'dayken sahip oldukları fikirlerin, görüşlerin, eğilimlerin ve hatta hobilerin çoğunu muhafaza ederler; bunlar söz konusu ruhların kimlikleri hakkında fikir veren diğer unsurlardır. Fakat bunların sürekli ve dikkatli, gözlemler neticesinde ve özellikle pek çok farklı detay çerçevesinde yakalanması gerekmektedir. Dünyadayken yazar olan ruhların kendi çalışmaları hakkında tar-

tıştıkları, onları onayladıkları veya yerdikleri görülmektedir; diğerleri ise yaşamları veya ölümleri ile ilgili çeşitli konulara değinmektedir. Tüm bu verilerden yola çıkarak, bu ruhların maneviyatlarına yönelik bazı sonuçlara varmamız mümkün olabilmektedir.

Çağırılan bir ruhun kimliği belirli bir noktaya kadar ve belirli durumlar dahilinde tespit edilebiliyorsa şayet, diğer ruhların da bir kimliğe sahip olmamaları için bir neden bulunmamaktadır; öyleyse ve uzun zaman önce ölmüş kişilerin kimliklerini tespit etmek için aynı yöntemlere sahip olmasak da konuşma dili ve kişilik bu anlamda her zaman için bize yol göstermektedir çünkü yüksek seviyeli aydınlanmış bir ruh kendisini hiçbir zaman kusurlu ya da cahil bir ruh gibi ifade etmeyecektir. Kendilerine itibarlı isimler alan düşük seviyeli ruhlar ise konuşma şekilleri ve kullandıkları ifadelerle kısa zamanda kendilerini ele vermektedirler. Örneğin, Fénélon olduğunu söyleyen bir ruh sağduyu, ahlak ve maneviyata yönelik çelişkili söylemlerde bulunuyorsa sahtekarlığı hemen ortaya çıkacaktır. Öte yandan ifadeleri her zaman için soylu, tutarlı ve Fénélon'a layık, yüksek bir seviyedeyse kimliğinden şüphe duymak için bir neden olmayacaktır aksi takdirde tebliğleri sadece iyilikten yana olan ve bu yönde telkinlerde bulunan bir ruhun kasten yalan söylediğini ve kabahatli olduğunu kabul etmemiz gerekecektir. Deneyim bize aynı seviyedeki, aynı karakterdeki ve aynı duyguları paylaşan ruhların gruplar ve aileler dahilinde bir araya geldiklerini göstermektedir; ancak bu ruhların sayısı çok fazladır, büyük bir çoğunluğunun isimleri bizler tarafından bilinmemektedir ve hepsini tanımak da imkan dahilinde değildir. Dolayısıyla Fénélon ile aynı kategoride bulunan bir ruh bize kendisini onun adıy-

la tanıtabilir ve hatta onun tarafından temsilen de gönderilmiş olabilir; bu durumda doğal olarak kendisini bu isimde tanıtacaktır çünkü onun eşitidir, onun yerini doldurmaya muktedirdir ve ona yönelik kanaatimizi netleştirmemiz için bize bir isim gereklidir. Zaten söyledikleri kusursuz olduktan ve Fénélon'un da söyleyeceği şeylerin aynılarını ifade ettikten sonra bir ruhun gerçekten Fénélon olup olmaması neyi değiştirir ki? Çünkü bu durumda o her durumda çok yüksek tekamül seviyesindeki bir ruh olacaktır ve kendisini hangi isim altında tanıttığı bizim bir fikir sahibi olmamıza hizmet etmek dışında bir önem taşımayacaktır. Çok daha yakından tanıdığımız kişiler için böyle bir ikame kabul edilir nitelikte olmayacaktır, ancak bu durumda söz konusu ruhun kimliğini tespit etmek için başka dayanaklarımız vardır.

Öte yandan ruhların kendilerine takma isimler vermelerinin pek çok yanılgıya sebep olabileceği muhakkaktır ve aslında bu durum uygulamalı ruhçuluğun en büyük zorluklarından biridir fakat diğerlerinden farklı olarak bu araştırma sahasının her türlü engelden muaf olduğunu ya da ciddiyet, sebat ve çaba göstermeksizin üzerinde çalışma yapılabileceğini asla söylemiyoruz. Çünkü ruhçuluğun yeni bir araştırma sahası olduğunu; özenli, uzun süreli ve sebatkar araştırmalar yapılmasını gerektirdiğini sürekli olarak vurgulayamayız. Ruhçuluğun dayanak aldığı gerçekleri keyfimize göre belirleyemeyeceğimiz için onların kendi kendilerini ortaya koymasını beklememiz gerekmektedir. Bunların ortaya çıkmalarını beklediğimiz zamanlardan çok, en beklenmedik anlarda meydana gelmeleri ise çok sık rastlanan bir durumdur. Sebatkar ve sabırlı bir gözlemci için üzerinde çalışma yapılacak unsurlar neredeyse sınırsızdır çünkü bu olgular dahilinde, her

biri onun için pek çok ışık kaynağı teşkil eden binlerce farklı hususiyet keşfetmektedir. Bu durum tüm bilim dalları için geçerlidir; yüzeysel bir gözlemci çiçeklere baktığı zaman, sadece güzel şekiller görürken bir botanikçi kendisini ilgilendiren sayısız özelliklerle dolu bir maden görmektedir.

XIII

Yukarıda belirtilen hususlar bizi bir diğer güçlükten daha bahsetmeye sevk etmektedir: bu da ruhlar tarafından iletilen mesajlar arasındaki görüş farklılıklarıdır.

Ruhlar maneviyat ve bilgi seviyeleri açısından birbirinden büyük farklılıklar gösterirler, dolayısıyla ulaşmış oldukları seviye itibarıyla aynı soruya pek çok farklı yanıt alınabileceği gayet aşikardır. Bu durum aynı soruyu bir bilim adamına, kör cahil bir adama ve bir dolandırıcıya sormamıza benzer. Buradaki önemli nokta, daha önce de belirttiğimiz gibi, soruyu hangi ruha yönelttiğimizi bilmemizdir.

Ancak yüksek tekamül seviyesinde olduğu kabul edilen ruhların nasıl olup da aynı görüşlere sahip olmadıkları da tartışılabilecektir. Öncelikle, yukarıda bahsi geçen görüş ayrılıklarından ve ruhların niteliğinden bağımsız olarak bu yanıtları etkileyebilecek başka sebepler bulunduğunu söylemek istiyoruz. En büyük öneme haiz olup henüz açığa çıkmamış çalışmalarımız yoluyla açıklanacak nokta budur. Söz konusu çalışmalarımız ise insanların üzerinde çalışma yaptığı her alanda gerekli olan daimi bir dikkat, sürekli gözlem yapmak, bir metot ve sebat gibi faktörlerin yardımıyla sürdürülmektedir. İkinci sınıf bir hekimin bile yıllar alan bir eğitim süresine ihtiyacı vardır, bir bilim adamı ise ömrünün dörtte üçünü öğre-

nerek geçirmektedir, insanlar ise sonsuzluğun bilgisini edinmek için birkaç saatin yeterli olacağı gibi bir hayal içindedirler! Bu noktada bir yanlış anlaşılma olmasın. Ruhçuluk son derece engin bir konudur. Fiziksel, metafiziksel ve sosyal diğer tüm konuları bünyesinde barındırmaktadır, önümüzde açılan yepyeni bir dünyadır. Öyleyse bu konuya aşinalık kazanmak için zamana, oldukça çok zamana ihtiyaç duyulması acayip midir?

Sözü geçen çelişkiler, aslında ilk bakışta göründükleri kadar mutlak bir yapıda değillerdir. Temel fikir aynı olmasına rağmen aynı bilim dalı üzerinde çalışan insanların, aynı şeylere yönelik farklı tanımlamalar yaptıklarını her gün görmüyor muyuz? Bu bazen farklı terimler kullanmalarından, bazen de konuyu farklı açılardan ele almalarından kaynaklanıyor. Eğer yapabiliyorlarsa insanlar "gramer" kelimesi için verilen tanımları bir araya toplamaya çalışsınlar lütfen! Verilen yanıtın sorunun yöneltilme şekline bağlı olduğu da unutulmamalıdır; kelime farklarını çelişki olarak kabul etmek ise sadece çocukça bir yaklaşım olacaktır. Yüksek seviyedeki ruhlar ifade biçimlerine önem vermezler onlar için aslolan düşüncenin kendisidir.

Örneğin, can (soul) teriminin tanımını ele alalım. Bu terimin belirli bir tanımı olmadığı için ruhlar da bizim gibi ona atfettikleri anlam açısından farklılıklar gösterebilirler. Biri "hayatın prensibi" derken bir diğeri "can veren kıvılcım" diyebilir; ya da biri "dahili" derken bir diğeri "harici" diyebilir ve onların hepsi kendi bakış açılarından haklıdırlar. Bunlardan bazılarının materyalist bir bakış açısı içinde olduğu da sanılabilir, ancak durum böyle değildir. Aynı şey "Tanrı" keli-

mesi için de geçerlidir. Bazılarına göre O "her şeyin prensibidir," diğerlerine göre ise "evrenin yaratıcısı", "mutlak zeka", "sonsuz olan" ya da "Yüce Ruh"tur fakat her durumda O "Tanrı"dır. Aynı durum ruhların sınıflandırılması için de geçerlidir. En alttan en yukarıya doğru aralıksız bir silsile teşkil ederler; bu nedenle bir sınıflandırma oluşturmaya yönelik tüm çabalar ihtiyaridir, dolayısıyla bir hataya ya da çelişkiye mahal vermeksizin üç, beş, on ya da yirmi sınıf teşkil ettikleri kabul edilebilir. Tüm bilim dalları ayrıntılar bazında aynı çeşitliliği gösterir. Her araştırmacının kendi sistemi vardır ve sistemler değişkenlik gösterir fakat bilim aynı kalır. Botanik bilimine ister Linnaeus'ya, ister Jussieu'ye, isterse Tournefort'a göre çalışalım öğrendiğimiz şey yine de botaniktir. Dolayısıyla basma kalıp konulara hak ettiklerinden daha fazla önem atfetmeyi bırakıp kendimizi gerçekten önemli olan şeylere verdiğimizde, sıklıkla keşfedeceğimiz şey ilk bakışta bize çelişkili gibi görünen ifadelerin, üzerilerinde düşündüğümüz zaman benzer anlamlara geldikleri olacaktır.

XIV

Ruhların yaptığı imla hatalarına yönelik eleştiri ve itirazların da üzerinde durmamamız gerektiğini düşünüyoruz çünkü bu hususla ilgili uzun uzadıya vakit kaybetmek çok daha önemli konulara değinme imkanımızı kısıtlayacaktır. Ruhların imlasının her zaman için mükemmel olmadığı açıktır ancak, "Ruhlar her şeyi bildiklerine göre imlada da çok iyi olmaları gerekir," diyerek ruhçuluk felsefesine ciddi bir eleştiri getirdiğini düşünen kişinin delil ve iddia açısından büyük bir sıkıntı içinde olması gerekmektedir. Burada cevaben,

Dünya'mızdaki pek çok değerli bilim adamının da imla konusunda sayısız hatalar yaptığını, ancak bu durumun onların bilimsel yetkinliklerini azaltmadığını belirtmek istiyoruz. Ancak söz konusu eleştiri dahilinde önemli bir noktanın da bulunduğunu vurgulamamız gerekiyor.

Ruhlar için özellikle yüksek tekamül seviyesinde bulunanlar için düşünce her şeydir ve onlar için şekilselliğin hiçbir önemi yoktur. Maddeden özgürleştikten sonra lisanları düşünce kadar hızlı bir yapı kazanmaktadır çünkü aktardıkları şey aracı bir vasıta olmaksızın düşüncenin kendisidir. Dolayısıyla, düşüncelerine bir vasıta teşkil etmek için tüm yetersizlikleri ve noksanlarıyla insani konuşma dilini kullanmaları ve bizimle bu şekilde iletişime geçmek zorunda olmaları onlar için oldukça zahmetlidir, zordur. Bu sıkıntıya sık sık değinirler ve üstesinden gelmek için kullandıkları yöntemler de gerçekten enteresandır. Kullanmaya alışık olduğumuz dile nazaran, kelimelerin daha uzun, ifadelerin anlam kapasitesi açısından daha dar ve kısıtlı olduğu bir dilde kendimizi ifade etmek zorunda kaldığımızda, bizim de aynı sıkıntıyı yaşayacağımız açıktır. Aynı sıkıntı düşüncelerinin hep gerisinde kalan kalemlerinin yavaşlığından dolayı, deha sahibi insanlar tarafından da sabırsızlık şeklinde hissedilmektedir. Dolayısıyla ruhların, özellikle ciddi ve ağır öğretilerin aktarımı sırasında imla kurallarına fazla önem atfetmemelerini anlamak oldukça kolaydır. Bizim daha çok, ruhların kendilerini tüm dillerde aynı şekilde ifade edebilmelerine ve bu dillerin hepsini anlayabilmelerine hayret duymamız gerekmez mi? Öte yandan buradaki açıklamalardan ruhların kendilerini tam bir hatasızlıkla ifade etmeye muktedir olmadıkları gibi bir sonuç çıkarılmamalıdır çünkü gerekli olduğu kanaatine vardıklarında

bunu yapmaktadırlar. Örneğin, bazı komplike metinleri dikte ettirirlerken ve bunların, özellikle okuma yazması olmayan medyomlar tarafından kaleme alındığı durumlarda, söz konusu yazıların en şiddetli eleştirilere dahi kafa tutabilecek bir doğruluk ve zarafet içinde oldukları görülmektedir.

XV

Kendileri için yeni olan her şeyde tehlike gören kişiler vardır, dolayısıyla ruhçuluk felsefesinden taraf olan insanların, sonuçta akıllarını kaybettikleri gibi menfi bir sonuca varmaktan da geri kalmazlar. Ancak duyarlı insanlar böyle bir yaklaşımı nasıl bir eleştiri ya da itiraz faktörü olarak öne sürebilirler ki? Kendilerini herhangi bir entelektüel uğraşa veren zihinsel ya da psikolojik açıdan zayıf insanlar için de aynı şey sık rastlanan bir durum değil midir? Matematik, tıp, müzik ya da felsefe vb. alanlarla uğraşan insanlardan kaçının aklını kaybettiğinin kaydını kim tutmuştur? Zaten bu neyi ispatlar ki? Buna dayanarak söz konusu alanların geçersiz ya da değersiz olduğu söylenebilir mi? Fiziksel aktivite organları olan kollar ve bacaklar fiziksel çalışma sonunda sıklıkla yıpranıp hasar görür, düşünce organı olan beyin de yoğun entelektüel çalışmalar sonunda sıklıkla zayıflayıp harabiyete uğrar ve işin aslı bu duruma pek çok insanın kurban gittiği de söylenebilir. Ancak organın kendisi zarar görse de zihin hiçbir zarara uğramaz ve maddeden özgürleştiğinde kendisini yine tüm vasıflarına sahip olduğu bir konumda bulur.

Her çeşit yoğun zihinsel faaliyet beyin hastalıklarına yol açabilir; bilim, sanat ve hatta inanç alanı bile delilere yönelik kotalarını doldurmuşlardır. Deliliğe zemin hazırlayan sebep-

lerin beyni bazı tesirlere karşı daha alıcı kılan eğilimler dahilinde aranması gerekmektedir; akıl hastalığına uygun bir zemin bulunduğu zaman ise bu rahatsızlık zihnin en çok bağımlı olduğu ilgi alanının karakterine bürünerek tezahür etmekte ve bir çeşit saplantı halini almaktadır. Bu saplantı Tanrı'yla, meleklerle, kaderle, güçle, herhangi bir sanat ya da bilim dalıyla, politik veya sosyal bir sistemle ilgili olabileceği gibi, kişinin ruhçulukla ilgili fikirlere kendisini çok fazla kaptırması durumunda ruhlara yönelik de olabilecektir. İnanç sistemlerine kendisini aşırı derece de kaptırmış, akıl sağlığı bozuk bir kişi, başka koşullar altında, bir başka konuya yönelik olarak da akıl sağlığını yitireceği gibi, zihninin ağırlıklı olarak meşgul eden alanın ruhçuluk olması durumunda da bu problemi yaşayacaktır.

Dolayısıyla ruhçuluğun akıl hastalıklarına zemin hazırlamadığı doğru olarak anlaşıldığında, bu gibi durumlara karşı koruyucu bir işlev gördüğünü ifade ediyoruz.

Hayal kırıklıklarının, talihsizliklerin, gerçekleşmeyen isteklerin ve insan hayatına yönelik diğer tüm sıkıntıların akıl hastalıklarına ve intihar eğilimine sebep olan başlıca faktörler olduğu dikkate alınmalıdır. Ancak aydınlanmış bir ruhçu, mevcut hayata yönelik meselelere son derece yüksek bir noktadan bakmakta, dolayısıyla onları çok küçük, çok değersiz olarak görmektedir. Önünde uzanan ahir hayatla mukayese edildiğinde, dünyevi hayat onun için çok kısa ve çok çabuk geçen bir yapıdadır; hayatın sıkıntı ve zorlukları ise bir yolculuk sırasında yaşanan ufak tefek sıkıntılar gibidir sadece. Bir başkasının zihninde yoğun duygular uyandırabilen şeyler onu yüzeysel olarak etkilemektedir, öte yandan hayat dahilin-

deki ızdırapların tekamülümüze hizmet eden sınavlar olduğunu, bunlara sızlanmadan metanetle göğüs gerilmesi durumunda sonucun mükafatlandırıcı olduğunu da bilmektedir. Dolayısıyla sahip olduğu kanaatler kişiye bir rahatlama vererek onu umutsuzluktan, netice itibarıyla de akıl hastalıklarının ve intiharın en yaygın sebebinden korumuş olmaktadır. Öte yandan hayatlarına bilinçli olarak son verenlerin yazgısını ruhsal tebliğler yoluyla öğrenmiştir. Böyle bir bilgi, bu konunun çok ciddi olarak üzerinde düşünülmesi gerektiğini ve bu yola başvurarak kendilerini çok daha olumsuz şartlarda bulanların sayılamayacak kadar fazla olduğunu göstermiştir ona. Bunlar ruhçuluğun bazı sonuçlarıdır. Kuşkucu yapıdaki insanlar bunlara diledikleri kadar tebessümle bakabilirler; biz onlara sadece gizemli derinliklerine dalan insanlara ruhçuluk felsefesinin sağlamış olduğu büyük rahatlamayı dilemekle yetiniyoruz.

Korku da akıl hastalıklarına yol açan sebepler arasında sayılabilir. Şeytana duyulan korku pek çok beyne zarar vermiştir çünkü tesiri dehşet verici ayrıntılarla arttırılmış bu yöndeki korkunç imgelere maruz bırakılarak kaç kurban yaratıldığını kim söyleyebilir? Şeytanın sadece küçük çocukları korkuttuğu, bu korkunun da onların uslu ve terbiyeli olmalarına yardım ettiği söylenir bazen. Evet fakat öcüler ne kadar yardım ediyorsa ancak o kadar. Bunlar etkisini kaybettiğinde ise böyle bir terbiyeye maruz kalanlar öncesine oranla daha da kötüleşme eğilimi göstermektedirler; öte yandan böyle yollara başvuranlar bu yöndeki huzursuz etkilerin çok daha hassas yapıdaki çocuk beyninde sara hastalığı riskini arttırdığını göz ardı etmektedir. İnanç sistemleri ise sadece korku faktörüne dayandırıldıkları takdirde zayıflama göstermektedir.

Neyse ki durum bu noktada değildir ve bu sistemler insanlara hitap etmenin başka vasıtalarına sahiptir. Ruhçuluk felsefesi ise inançlara, batıl korkulara istinaden çok daha etkili ve uygun bir destek sağlamaktadır. Gerçekleri açığa çıkarmakta, dolayısıyla yapılan hataların sonuçlarına ilişkin olarak mantıksız bir korkuya dayalı muğlak bir anlayış yerine, hayırlı ve faydalı bir bilinç geliştirmektedir.

XVI

Ruhçuluğa yönelik ele almadığımız iki eleştiri daha vardır. Bunların her ikisi de üzerinde durulmayı hak etmektedir çünkü mantık temeline oturan sadece bu ikisidir. Bu görüşlerin ikisi de ruhçuluğun manevi ve maddi realitesini kabul etmekte, ancak felsefe dahilindeki fenomenlerin ruhlar tarafından ortaya konulduğunu reddetmektedir.

Bu eleştirilerden ilkine göre, ruhlara atfedilen tüm tezahürler sadece manyetizmanın sonucudur. Medyomlar *uyanık uyurgezerlik* denilebilecek bir durumda bulunmaktadırlar, bu durum ise hayvansal manyetizma üzerinde çalışma yapmış herkes tarafından gözlenebilir. Uyanık uyurgezerlik hali denilebilecek bu durumda zihinsel vasıflar anormal bir gelişme kaydeder, sezgisel algılarımız olağan sınırlarının çok ötesine ulaşır ve medyom, normal durumunda hiçbir aşinalığı olmayan konulara yönelik bile olsa, aktardığı bilgileri ve söylediği her şeyi sezgilerinin de yardımıyla kendi içinde bulur.

Uyurgezerlik durumuna, otuz beş yıldır dahilindeki dehaya tanıklık eden ve onun tüm evrelerini incelemiş olan bizler tarafından itiraz edilmeyecektir, dahası pek çok ruhsal tezahürün bu çerçevede açıklayabileceği de tarafımızca kabul

edilmektedir. Fakat aralıksız devam eden dikkatli gözlemlerimizin, medyomun edilgen bir enstrüman vazifesi görmesi haricinde herhangi bir müdahalesini imkansız kılan pek çok olguyu gösterdiğini belirtiyoruz burada. Söz konusu fenomenleri manyetizma etkisine atfedenlere ise tüm diğerlerine söylediğimiz gibi diyoruz ki: "Bakın, görün ve gözlemleyin çünkü henüz her şeyi görmediğiniz." Ayrıca kendi bakış açıları dahilinde yer alan şu noktaları da değerlendirmelerini istiyoruz onlardan: "Öncelikle, ruh-etkisi hipotezinin kökeni nedir? Bu fenomenlere yönelik olarak birkaç kişi tarafından icat edilmiş açıklamalar mıdır bu?" Kesinlikle hayır. Öyleyse bu konuyu ortaya kim koymuştur? Sezgilerini ve öngörülerini yere göğe sığdıramadığınız medyomlar. Fakat eğer sezgileri ve öngörüleri sizin söylediğiniz gibiyse bu medyomlar kendilerinden kaynak bulan bu bilgileri neden ruhlara atfetmektedirler? İnsanın zeka kapasitesinin çok ötesinde bir içeriğe sahip bu kadar açık, mantıklı, olağanüstü yüksek seviyeli ve yüce değerdeki bilgileri nasıl vermektedirler? Medyomlar öngörülü ve anlaşılır olsunlar ya da olmasınlar; eğer öylelerse ve biz de onların dürüstlüğüne güveniyorsak, aldıkları bilgilerin kaynağı hakkında yanıldıklarını tutarsızlık sergilemeksizin düşünemeyiz. Ayrıca tüm bu fenomenlerin kaynağı medyomların dahilindeyse her biri için aynı şekilde olacaktır, bu durumda bir medyomun farklı ifade şekilleri kullandığına ya da birbiriyle tamamen tezat teşkil eden söylemler içinde bulunduğuna hiç şahit olmamamız gerekecektir. Bu uyumun eksikliği aynı medyom tarafından alınan tebliğlerde çok sık gözlemlenen bir durumdur ve söz konusu tebliğlerin farklı kaynaklardan geldiğinin bir kanıtıdır; dolayısıyla bu farklı-

lığın kaynağı medyomun kendisi değilse sebebi bir başka yerde aranmalıdır.

İtiraz konusu olan diğer görüşe gelirsek: Bu tebliğlerin kaynağı medyomdur, ancak uyurgezerlik görüşünde olanların öne sürdüğü gibi, bunları kendi dahilinde elde etmek yerine, söz konusu bilgileri etrafındaki her kim varsa onlardan almaktadır. Bu durumda medyom çevresindekilerin düşüncelerini, görüşlerini ve bilgilerini yansıtan bir tür aynadır, dolayısıyla bilinmeyen ya da en azından bazıları tarafından bilinmeyen hiçbir şey söylememektedir. Tebliğlerin alınması sırasında aynı ortamda bulunanların bir tesir yarattığı hususu ruhçu doktrinin temel prensiplerinden biridir ve yadsınamaz, ancak bu tesir burada ele aldığımız görüş dahilinde öne sürülenden çok farklı bir yapıdadır. Öte yandan medyom sadece çevresindekilerin düşüncelerini aksettirmenin çok uzağında olduğu gibi, bunun tam aksini ispat edecek binlerce olgu mevcuttur. Bu nedenle söz konusu yaklaşım ciddi bir yanılgıyı temel almakta ve aceleyle hükme varmanın tehlikesine işaret etmektedir. Bu görüşü ortaya koyanlar günümüzde bilimin açıklamakta yetersiz kaldığı bu fenomenlerin realitesini reddetmeye muktedir değildirler ve ruhların mevcudiyetini kabul etmekte isteksiz olmaları nedeniyle bunu kendilerine göre açıklamaya çalışmaktadırlar. Şayet teorileri duruma ilişkin tüm olgulara bir açıklama getirebilseydi yanıltıcı olabilirdi, ancak bunu yapamamaktadır. Medyom tarafından alınan tebliğlerin aynı ortamda bulunanların düşüncelerine, bilgilerine ve hatta görüşlerine bile sıklıkla yabancı bir yapıda olmasına, düşünülmeksizin kendiliğinden ifade edilmelerine ve zaman zaman kabul edilen tüm görüşlerle çelişmelerine yönelik aşikar durumların ortaya koyduğu kanıtlar vasıtasıy-

la bu teorinin geçersizliği ispat edilmektedir. Ancak bu yaklaşım doğrultusunda muhalefet edenler bu kadar küçük bir çelişki karşısında yılgınlığa kapılmamakta ve şöyle söylemektedirler: Düşünce dalgalar halinde yayılarak bulunduğumuz alandan çok daha uzak noktalara ulaşır, medyom tüm insanların genel bir yansımasıdır; eğer ilhamını çevresindekilerden almıyorsa, bunları daha uzakta bulunan insanlardan, başka şehirlerde ve ülkelerde yaşayanlardan, Dünya'daki diğer insanlardan ve hatta başka gezegenlerden alıyordur.

Bu teorinin ruhçuluk tarafından verilene nazaran daha yalın ve olası bir açıklama getirdiğini düşünmüyoruz çünkü sebebin etkisini çok daha olağanüstü olarak addetmektedir. Evrensel uzayda bizimle daimi bir iletişim içinde olan, fikirlerini bize ileten varlıkların yaşadığı görüşü, evrenin her yönünden gelen evrensel bir düşünce ışınımının diğer herkesi haricinde bırakarak, tek bir kişinin zihninde yoğunlaştığına yönelik hipotez kadar mantığa aykırı değildir elbette.

Yineliyoruz, (burası azami derecede önem taşımaktadır) *uyurgezerlik teorisi* ve *yansıma teorisi* olarak adlandırılabilecek olan diğer görüş insanların tasavvuru dahilinde oluşturulmuştur; *ruhların-aracılığı* teorisi ise tam tersine, insan zihninden kaynak bulan bir görüş değildir çünkü o, hiç kimsenin ruhları düşünmediği ve insanların genel bir bölümünün böyle bir varsayıma muhalif görüşte olduğu zamanlarda kendilerini ifşa eden zekalar tarafından bizzat dikte edilmiştir. Bu nedenle medyomların dünyadaki hiç kimsenin aklında bulunmayan bir hipotezin tebliğini ilk olarak hangi dönemde aldıklarını araştırmamız gerekmektedir? Sonrasında ise, tüm dünya genelindeki binlerce medyomun birbirini tanımadıkları halde nasıl bir rastlantıyla aynı dönemde ve aynı şeyi öne

sürdüklerine bakmamız icap eder. Eğer Fransa'da ortaya çıkan ilk medyom Amerika'da zaten alınmış olan tebliğlerden etkilendiyse, kendisine nasıl tuhaf bir şekilde yol gösterilmiştir ki bunları hemen yakın çevresinden edinmek yerine, deniz aşırı binlerce kilometre ötesinde, dillerini ve alışkanlıklarını bilmediği insanlar dahilindeki görüşlere yönelik araştırma yapmaya yönelmiştir?

Fakat yeterince dikkat edilmeyen bir diğer konu daha vardır. Avrupa'daki ilk tebliğler de Amerika'dakiler gibi, konuşma ya da yazı yoluyla değil, alfabenin harflerine karşılık gelen, akabinde kelimeleri ve cümleleri oluşturan vuruşlar şeklinde alınmıştır. Tezahür eden zekaların kendilerini ruh olarak tanıtmaları bu yolla olmuştur; dolayısıyla yazılı ve sözlü iletişim dahilinde medyomun müdahalesini kabul etmek durumunda kalsak bile, daha öncesinde anlamları bilinmeyen bu vuruşlara yönelik olarak aynı şeyi kabul edemeyiz.

Tezahür eden bu zekaların bireysel kimliklerinin ve mutlak surette bağımsız olan iradelerinin mevcudiyetine kanıt teşkil eden sayısız olguyu kanıt olarak gösterebiliriz. Bundan dolayı muhaliflerimize söz konusu fenomenlerle ilgili olarak daha dikkatli gözlemler yapmaları için çağrıda bulunuyor, eğer bunları önyargısız olarak incelerler ve konuya yönelik olarak tam bir aşinalık kazanana kadar bir sonuca varmaktan imtina ederlerse teorilerinin bu fenomenlerin hepsine bir açıklama getirmeye kadir olmadığını göreceklerini onlara garanti ediyoruz. Ayrıca bu kişilere sorgulamaları için aşağıdaki hususları da belirtiyoruz:

1. Tezahür eden ruhların, soruyu soran kişinin cevabını bildiği soruları -adı, yaşı, elinde ne olduğu, dün ne yaptığı,

yarın ne yapmak istediği vb.- yanıtlamayı reddetmeleri neden sık rastlanan bir durumdur? Eğer medyom sadece etrafındakilerin düşüncelerini yansıtan bir aynaysa, bu soruları yanıtlamak onun için her şeyden daha kolay olacaktır.

Eğer muhaliflerimiz her şeyi bilmeleri gereken ruhların bu kadar basit sorulara neden yanıt veremediklerini sorarak bize karşılık verir ve bu sözde yetersizlikten yola çıkarak ilgili fenomenlerin sebebinin ruhlar olamayacağı sonucuna varırlarsa, bizim onlara yönelteceğimiz soru da şu olur: "Eğer cahil ve aptal bir adam bir bilim adamına gidip gündüzleri havanın neden aydınlık olduğunu sorarsa, bu soruya bir yanıt gelir mi? Ve böyle bir sorunun alayla ya da sessizlikle karşılanması durumunda, sorunun muhatabının budala olduğu sonucuna varmak mantıklı bir yaklaşım olur mu?" Ruhların boş ve aptalca soruları yanıtlamaktaki isteksizlikleri sadece onların bizden daha yüksek bir noktada bulunmalarından dolayıdır ve böyle sorular karşısında ya sessiz kalmakta ya da bize daha ciddi meselelerle uğraşmamızı tavsiye etmektedirler.

2. Ayrıca muhaliflerimize ruhların neden kendi isteklerine göre gelip gittiklerini ve bir kez gittikten sonra ne dualarla ne de yalvarıp yakarmalarla neden geri gelmediklerini de sormak durumundayız. Eğer medyom sadece çevresindekilerin zihinsel tesiriyle hareket ediyorsa, bu insanların aynı şeyi istemelerinin medyomun durugörü yetisini kuvvetlendirmesi gerekecektir. Öte yandan medyom, kendi isteği de aynı yönde olmasına rağmen çevresinde toplanmış bulunanların arzularına yanıt veremiyorsa, bunun nedeni kendisinden ve çevresindekilerden tamamen ayrı, bağımsızlığını ve bireyselliğini ortaya koyan şahsi bir etkiye riayet ediyor olmasıdır.

XVII

Bencilce gerekçelerden kaynak bulmadığı takdirde, ruhsal tebliğlerden duyulan şüphenin yegane nedeni konuyla ilgili olgulara yeterince aşina olunmamasıdır; öte yandan bu durum pek çok insanın konuyu gayet iyi biliyormuşçasına onu açıklığa kavuşturmak yönünde çaba göstermesine engel teşkil etmemektedir. Çok akıllı, çok eğitimli olup da sağlıklı bir muhakemeden yoksun bulunmak mümkündür. Kişinin kendi yanılmazlığına yönelik katı inancı ise bu yoksunluğun en büyük göstergesidir. Pek çok insan da ruhsal tezahürleri tuhaf bir merak konusu olarak kabul etmektedir. Bu kitabı okumalarının, söz konusu muhteşem fenomenlerin boş zaman uğraşından çok daha başka bir şey olduğunu onlara göstereceğini umut ediyoruz.

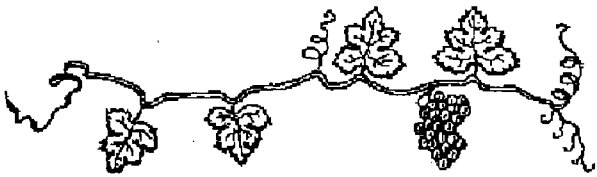
Ruhçuluk iki kısımdan oluşmaktadır: Bunlardan biri deneysel olandır ve genel olarak ruhsal tezahürlerle ilgilenmektedir; diğer ise felsefi olandır, ortaya bir zeka koyan tezahürler ve tebliğlerle ilgilenmektedir. Ruhçuluğun sadece deneysel yanını gözlemlemiş olan kişi, fizikle ilgili bilgisi sadece birtakım ilginç deneylerle sınırlı olup, fiziğin temel prensipleri hakkında hiçbir bilgisi olmayan bir insanın konumundadır. Ruhçu felsefe ruhlar tarafından aktarılan öğretilerden oluşmaktadır, bu yönde edinilen bilgiler ise ciddi ve sebatkar bir alaka olmaksızın, üzerlerinde yetkinlik kazanmayı imkansız kılan bir yapıdadır. Bu kitap konunun son derece ciddi bir yapı teşkil ettiğini göstermekten ve konuyu merak edenleri ona bu ciddiyetle yaklaşmaya sevk etmekten başka bir neticeye ulaşmasa bile yeterince önemli çalışma olacaktır. Bizler de bu çalışmanın gerçekleştirilmesi için seçilmiş olmaktan dola-

yı büyük bir mutluluk içindeyiz fakat bu kitap dahilinde yer alan prensiplerden hiçbiri bizim buluşumuz ya da yaratımız olmayıp, bu çalışmayla ilgili tüm onur tamamıyla onu dikte eden ruhlara aittir. Öte yandan bu kitapla ilgili olarak bir başka netice daha elde etmenin umudu içindeyiz. Bu da ruhçuluk dahilindeki öğretilerin direkt olarak yöneldiği bireysel ve kolektif tekamülün yüce amaçlarını ve bu amaca ulaşacak yegane yolu onlara göstererek aydınlanma arzusu içinde olanlara rehberlik etmek etmektir.

Bu açıklayıcı notları neticeye yönelik bir gözlemle noktalayalım. Gökyüzünün derinliklerini araştıran astronomlar görünürde boş olan alanların gök cisimlerinin dağılımını belirleyen genel yasalarla uyum içinde olmadığını keşfetmişler, bu nedenle de çeşitli hesaplar yaparak söz konusu boşluklarda gözlerinden kaçmış bazı gök cisimlerinin mevcut olduğuna yönelik bulgulara ulaşmışlardır. Öte yandan sebeplerini bilmedikleri bazı etki ve sonuçlar gözlemleyerek şöyle düşünmüşlerdir: "Uzayın bu bölgesinde bir dünya olması gerekir aksi takdirde mevcut olamayacak bir boşluğun bulunması gerekecek; bizim gözlemlediğimiz etki ve sonuçlar ise görünürde boşluk olan bu alanda, bunların sebebi olan bir dünyanın varlığına işaret ediyor." Dolayısıyla bu etki ve sonuçlardan hareketle, sebebe yönelik mantık yürüterek mevcudiyetlerine kanaat getirdikleri gök cisimlerinin esaslarına ilişkin hesaplar yapmışlar, elde ettikleri sonuçlar ise başlangıçtaki kanaatlerini doğrulamıştır. Bu mantığı başka fikirlere uygulayalım şimdi. Sayısız varlığı gözlemlediğimizde bunların kaba maddeden insana kadar uzanan daimi bir zincir oluşturduklarını görürüz. Ancak her şeyin başlangıcı olan insanla, nihayeti olan Tanrı arasında nasıl da bir boşluk vardır! Bu zincirin halkala-

rının insanla koptuğunu ve insanın kendisini Sonsuz olanla ayıran o mesafeyi bir dönüşüm geçirmeksizin atlayabileceğini düşünmek mantıklı mıdır? Mantık bize, tıpkı astronomlara bildikleri dünyaların arasında başka dünyaların olduğunu gösterdiği gibi, Tanrı'yla insan arasında da başka bağlantı unsurlarının olması gerektiğini söylemektedir. Bu boşluğu hangi felsefi sistem doldurmaktadır? Ruhçuluk bize bu sözde boşluğun görünmez dünya dahilindeki her seviyeden varlıkla dolu olduğunu, bu varlıkların kusursuzluğa giden aşamalardaki insanların ruhlarından başka bir şey olmadığını ve dolayısıyla zincirin tüm halkalarının baştan sona tamamlanmış olduğunu göstermektedir. Ruhlar bize uzayın enginliğinin kendileriyle dolu olduğunu söylerken, bu varlıkların mevcudiyetini reddedenler bu sonsuzluğun nelerle dolu olduğunu söylemeye devam etsinler. Ruhsal öğreti fikriyle alay edenler ise, Tanrı'nın eserlerini yansıtan bu öğretilere nazaran, O'nun keremini ve kudretini daha ikna edici göstergelerle ortaya koyan daha soylu fikirler versinler.

ALLAN KARDEC

BAŞLANGIÇ

Bilinen hiçbir yasayla açıklanamayan fenomenler tüm dünya genelinde gerçekleşmekte ve sebepleri olarak bağımsız ve zeki bir iradenin faaliyetini ortaya koymaktadırlar.

Mantık bize zeki bir etkinin/sonucun ona sebep olan zeki bir güce sahip olması gerektiğini söylemektedir; olgular ise bu gücün somut işaretler dahilinde insanlarla iletişime geçebildiğini kanıtlamaktadır.

Kaynağına yönelik sorular sorulduğunda bu güç, insanın maddi kılıfından sıyrılmış bulunan ruhsal varlıkların dünyasına ait olduğunu beyan etmektedir. Ruhların mevcudiyeti bize bu surette ifşa olmaktadır.

Ruh dünyası ile maddi dünya arasındaki iletişim tamamen doğal bir hadisedir ve bünyesinde doğaüstü hiçbir unsur

yoktur. Onun mevcudiyetine yönelik izler tüm toplumlar ve tüm çağlar dahilinde bulunmaktadır, öte yandan bunlar artık herkes için çok daha genel ve aşikar bir hal almaktadır. Ruhlar mevcudiyetlerinin tezahürüne yönelik olarak İlahi Takdir tarafından saptanmış zamanın geldiğini bize garanti etmekte; Tanrı'nın vekilleri ve O'nun iradesinin bir enstrümanı olarak misyonlarının, bize aktarmakla görevlendirildikleri bilgiler yoluyla insan ırkının yenilenme sürecinde yeni bir dönem başlatmak olduğunu ifade etmektedirler.

Bu kitap onların aktardığı öğretilerin bir derlemesidir. Önyargılardan ve kemikleşmiş fikirlerin etkisinden arınmış, mantığa dayalı bir felsefe oluşturulması amacıyla yüksek seviyeli ruhların emriyle ve onlar tarafından dikte edilerek kaleme alınmıştır. Dahilinde onların düşüncelerinin ifadesi olmayan, onaylarını taşımayan hiçbir şey yoktur. İçeriğinin oluşturulmasıyla ilgili izlenen yöntem ve kitabın genel düzeni basım işinin emanet edildiği kişilerin katkılarıyla oluşturulmuştur.

Bu çalışmanın gerçekleştirilmesine katkıda bulunan ruhların çoğu, isimleri tarih dahilinde muhafaza edilmemiş olan diğerlerinin erdemlerini öğütleyen ve tatbik eden, tekamül seviyeleri doktrinlerinin saflık derecesi ve son derece saygın isimlerle oluşturdukları birlik dahilinde kanıt bulan, farklı dönemlerde dünyada yaşadıklarını bildiğimiz kişilerin ruhları olarak tanıtmışlardır kendilerini.

Bu kitabın hazırlanması için yazara görev verildiğini ifade eden ve çeşitli medyomlar tarafından kaleme alınan sözlere aşağıda yer veriyoruz:

"Bizimle müştereken üstlenmiş olduğun bu görevde hevesli ve gayretli ol çünkü bu çalışma bizim. Yazacağın kitapla tüm insanları sevgi ve hayırseverliğin ortak duygusu dahilinde birleştirmesi takdir edilmiş olan büyük bir yapının temellerini atacağız; ancak onu yayınlamadan önce doğruluğunu teminen birlikte kontrol edeceğiz."

"Bize ne zaman ihtiyaç duyarsan yanında olacağız, tüm çalışmalarında sana destek vereceğiz çünkü bu kitabın hazırlığı sana verilen ve birini zaten bildirmiş olduğumuz görevlerinden sadece bir bölümünü teşkil ediyor."

"Sana iletilen öğretilerden bazıları şimdilik kendinde tutman için zamanı geldiğinde onları da yayınlamanı söyleyeceğiz. Bu arada onları meditasyonlarının konusu yap ki hazır olabilesin."

"Kitabın girişi bölümüne bu amaçla çizmiş olduğumuz asma dalını koy çünkü bu Yaradan'ın işlerinin sembolüdür. Dahilinde ruhla bedeni en uygun şekilde sembolize eden tüm maddi unsurlar bir araya gelmiştir: Dal bedeni temsil eder, özsu ruhu, üzüm ise ruhla bedenin bütünlüğünü. İnsanın emeği, üzüm suyunun gizli niteliklerini de ortaya çıkarır, bedenin emeği edinilen bilgiler doğrultusunda ruhun üstü örtülü kalmış güçlerini geliştirir."

"Yıkıcı eleştiriler karşısında yılgınlığa kapılmana müsaade etme. Özellikle mevcut olumsuzlukları sürdürmekte çıkarı bulunanlar dahilinde kindar muhaliflerin olacak. Hatta ruhlar arasında bile böyleleri olacak çünkü bunlar maddeden tamamen arınmadıkları için kin ya da cehalet nedeniyle şüphe

tohumlarını yayma çabası içindedirler. Tanrıya inan ve adımlarını cesaretle at. Yolunda sana destek vermek için yanında olacağız, hakikatin her yanda ortaya çıkacağı zaman ise çok yakın."

"Her şeyi bildiklerini zanneden ve tüm bunları kendi bildikleri şekilde açıklamayı akıllarına koymuş bazı insanların kibri muhalif görüşlerin artmasına sebep olacak fakat Yaradan'ın yüce ilkelerinin idrakında olanlar sevgi, iyilik ve tüm dünyayı sarmalayan kardeşlik bağları dahilinde birleşecekler. Kelimeler üzerinde çekişmeyi bir kenara bırakarak enerjilerini gerçekten önemli olan şeylere vakfedecekler çünkü yüksek seviyeli ruhlardan tebliğ alan herkesin -doktrinel inançları ne yönde olursa olsun- neyin gerçekten önemli olduğuna yönelik kanaati aynı olacak."

"Sabır ve sebat, çalışmalarını verimli kılacak. Bu doktrinin yaygınlık kazanmasına tanıklık etmekten mutluluk duyacaksın ve onun şimdi olmasa bile gelecekte haklı olarak takdir görmesi senin için değerli bir ödül olacak. Kötü niyetli ve şüpheci insanların yoluna koydukları taşlardan ve dikenlerden dolayı sıkıntı duyma; inancını ve güvenini sağlam tut çünkü bunlar bizim desteğimizi garantileyecek, sen de bu destekle amacına ulaşacaksın."

"Yüksek ruhların, sadece Tanrı'ya tevazu içinde ve çıkar gözetmeksizin hizmet edenlere yardım ettiklerini unutma. Onlar ilahi şeyleri dünyevi alanda ilerlemek için basamak olarak kullananları, kibirli ve hırslı insanları yadsırlar. Kibir ve hırs insanla Tanrı'nın arasındaki birer bariyerdir çünkü ilahi varoluşun ihtişamına yönelik olarak

insanı kör eder, Tanrı ise ışığın bilinmesini sağlamak için körleri kullanmaz."

JOHN THE EVANGELIST, ST AUGUSTINE, ST VICENT DE PAUL, ST LOUIS, HAKİKATIN RUHU, SOCRATES, PLATO, FÉNELON, FRANKLIN, SWEDENBORG... vb.

I. KİTAP

SEBEPLER

I. BÖLÜM

TANRI

Tanrı ve Ebediyet

Tanrı'nın Mevcudiyetine Yönelik Kanıtlar

Tanrısallığın Vasıfları

Panteizm

Tanrı ve Ebediyet

1. Tanrı nedir?

"Tanrı En Yüce Zekadır. Her şeyin ilk Sebebidir."

2. Ebediyet denilince ne anlaşılmalıdır?

"O ne başlangıcı ne de sonu olandır, bilinmeyendir: Bilinmeyen her şey ebediyettir."

3. Tanrı'nın ebediyet olduğu söylenebilir mi?

"Bu tam bir niteleme olmaz. İnsanların konuşma dilindeki zafiyetler insan zekasını aşan şeyleri niteleme konusunda yetersizdir."

Kendi kusursuzluğu dahilinde Tanrı ebedidir, ancak "ebediyet" bir soyutlamadır. Tanrının ebediyet olduğunu söylemek bir şeyin niteliğini o şeyin kendisinin yerine koymaktır. Bu ayrıca bilinmeyen bir şeyi aynı şekilde bir diğer bilinmeyenle tanımlamaya çalışmak olur.

Tanrı'nın Mevcudiyetine Yönelik Kanıtlar

4. Tanrı'nın mevcudiyetine yönelik olarak hangi kanıtlara sahibiz?

"Bilimsel tüm araştırmalarınıza tatbik edebileceğiniz o aksiyoma, 'Bir sebep olmaksızın bir sonuç da yoktur.' İnsan yapımı olmayan her şeyin sebebini araştırın, aklıselim sorunuza yanıt olacaktır."

Tanrının mevcudiyetine yönelik olarak kendimizi emin kılmak için sadece yaratılışın mekanizmasına bakmamız gerekir. Evren mevcuttur ve bu yüzden bunun bir sebebi de vardır. Tanrı'nın varlığından şüphe etmek her sonucun bir sebebi olduğundan şüphe etmek ve bir şeyin hiçbir şey olmaksızın kendiliğinden yaratılabileceğini varsaymaktır.

5. Tanrı'nın mevcudiyetine yönelik olarak -insan zihnine özgü ortak bir durum olduğu da söylenebilecek- sezgilerden hangi anlam çıkarılmalıdır?

"Tanrı'nın mevcut olduğu. Eğer gerçek bir zemini olmasaydı insan zihni bu sezgilere nasıl sahip olabilirdi ki? Bu yöndeki sezgilerden çıkarılacak sonuç, 'Bir sebep olmaksızın bir sonuç da yoktur,' diyen aksiyomun doğal bir neticesidir."

6. Tanrı'nın varlığına yönelik olarak görünürde sezgisel olan idrakımız eğitimin ve öğrenilen fikirlerin bir sonucu olamaz mı peki?

"Eğer durum böyle olsaydı sizin eğitim görmemiş ve daha çok, ilkel şartlarda yaşayan insanlarınız bu sezgisel idraka nasıl sahip olabilirdi?"

Eğer Yüce Bir Varlığın mevcudiyetine yönelik sezgisel bir idrak hali sadece eğitimin bir neticesi olsaydı, bu sezgi evrensel olmazdı ve tıpkı edinilen diğer bilgiler gibi sadece bu

yönde ayrıcalıklı özel bir eğitim alan kişilerin zihinlerinde var olurdu.

7. Varlıkların teşekkülüne yönelik ilk sebep maddenin asli niteliklerinde mi bulunmaktadır?

"Eğer durum böyle olsaydı, bu niteliklerin ilk sebebi ne olurdu peki? Her zaman bir ilk sebep olmalıdır."

Varlıkların ilk teşekkülünü maddenin asli niteliklerine atfetmek sonucu sebep olarak kabul etmek olur çünkü bu nitelikler kendi başlarına birer sonuçtur. Sonucun ise sebebinin olması gerekir.

8. Varlıkların ilk teşekkülüne yönelik olarak maddenin rastlantısal kombinasyonlarını öne süren, yani şansa atıfta bulunan görüş hakkında ne düşünülebilir?

"Başka bir saçmalık daha! Aklı selim sahibi kim şansı zeka sahibi bir etken olarak düşünebilir ki? Dahası şans nedir? Hiçbir şey."

Evrenin ahengini düzenleyen mekanizma sadece sonuçları önceden saptanmış kombinasyonların devreye sokulması ile sağlanabilir ve bu yüzden Zeka Sahibi bir Gücün varlığını doğal olarak ortaya koyar. Varlıkların ilk teşekkülünü şansa bağlamak saçmadır çünkü şans faktörü zekanın sonuçlarını yaratamaz. Eğer şans zeki olabilseydi, şans olmaktan çıkardı bu durumda.

9. Her şeyin ilk sebebinin tüm zeka türlerinden üstün Yüce bir Zeka olduğuna dair hangi kanıtlara sahibiz?

"'Ayinesi iştir kişinin,' diyen bir atasözünüz var. Çevrenize bir bakın ve o eserlerin niteliğinden onları ortaya koyan işçinin niteliğini çıkarsayın."

Zekanın gücünü ortaya koyduğu eserlerle değerlendiririz çünkü hiçbir insan tabiat tarafından yaratılan şeyleri yaratamaz; ilk sebebin insanınkinden kat be kat üstün bir Zeka olması gerektiği son derece aşikardır. İnsan zekası tarafından ortaya konan deha her ne olursa olsun, bu zekanın da başardığı şeylerden çok daha muazzam bir sebebinin olması gerekir; sebep, yarattığı sonuçtan daha büyük olmalıdır. İnsanoğlu ona her ne isim atfederse etsin her şeyin ilk sebebi bu Yüce zekadır.

Tanrısallığın Vasıfları

10. İnsan Tanrı'nın esas doğasını anlayabilir mi, bunu kavrayabilir mi?

"Hayır, bunu kavrayabilmek için gerekli idraka sahip değildir.

11.İnsan tanrısallığın gizemini anlamaya bir gün muktedir olabilecek mi peki?

"Zihni artık maddilikle gölgelenmediği takdirde. O vakit kendi mükemmelliği vasıtasıyla kendisini Tanrı'ya daha da yakın kılacak, onu görüyor ve anlıyor olacak."

Melekelerinin düşük nitelikte olması Tanrı'nın esas doğasını anlamayı insan için imkansız kılar. İnsanlığın ilk dönemlerinde insanoğlu Yaratıcı ile yaratılmış olanı birbirine karıştırma ve yaratılmış olanın kusurlarını Yaratıcı'ya atfetme eğilimindedir. Fakat ahlaki değerlerindeki gelişme ile orantılı olarak, insan düşüncesi varlıkların doğasını daha iyi kavrar bir duruma gelir, dolayısıyla Tanrısal Varlık'a yönelik olarak daha doğru ve mantıksal bir fikir oluşturabilir; ancak bu Varlığa yönelik fikirleri her koşulda kusurlu ve noksandır.

12. Eğer Tanrı'nın asli doğasını anlayamıyorsak O'nun yetkinliğine, mükemmelliğine dair bir fikir sahibi olabilir miyiz peki?

"Evet, bazılarına dair. İnsan kendisini maddiliğin üzerine çıkardıkça bunları daha iyi anlar; zekası aracılığıyla yaptığı egzersizlerle bunlara dair bazı kıvılcımlar, anlık görüler yakalar."

13. Tanrı'nın ezeli, ebedi ve değişmez olduğunu söylediğimizde; maddi olmadığını, yegane ve her şeye gücü yeten olduğunu söylediğimizde; iyilik ve adaletin hakimi olduğunu söylediğimizde onun vasıflarına yönelik olarak tam bir fikre sahip olmuyor muyuz?

"Evet, kendi bakış açınızdan değerlendirerek çünkü bu sıfatlar altında her şeyi toplayıp bir araya getirdiğinizi düşünüyorsunuz; ancak şunu anlamalısınız ki en zeki insanın zekasını bile aşan şeyler vardır, ayrıca düşünceleriniz ve duygularınızla sınırlı olan lisanınız dahilinde bunların ifadesi yoktur. Mantığınız size Tanrı'nın tüm bu yetkinliklere en üst seviyede sahip olması gerektiğini söyler çünkü bunlardan eğer biri noksan olursa ya da O'nun tarafından sonsuz haddede malik olunmazsa O her şeyden yüce ve üstün olma vasfını ihlal edecek ve sonuç olarak da Tanrı olmayacaktır. Her şeyin üzerinde bir noktada olmak için Tanrı'nın hiçbir değişime, dönüşüme maruz kalmaması ve hayal gücünün tasavvur edebileceği hiçbir kusura sahip olmaması gerekir."

Tanrı *ezeli ve ebedidir.* Eğer bir başlangıcı olmuş olsaydı ya hiçlikten teşekkül etmiş ya da kendisinden evvel gelen bir başka varlık tarafından yaratılmış olması gerekirdi. Dolayısıyla adım adım O'nun ezeli ve ebedi olduğu fikrine varırız.

Tanrı *değişmez olandır.* Eğer O bir değişime maruz kalsaydı evreni yöneten kuralların bir istikrarı olmazdı.

Tanrı *maddi değildir*, diğer bir deyişle O'nun doğası bizim madde olarak nitelediğimiz diğer her şeyden farklılık göstermektedir; aksi takdirde O değişmez nitelikte olmazdı çünkü maddenin maruz kaldığı değişimlere uğrardı.

Tanrı *yeganedir*. Eğer birkaç Tanrı olsaydı evrenin teşekkülünde ne bir plan ne de bir güç bütünlüğü olurdu.

Tanrı *her şeye gücü yetendir* çünkü O yeganedir. Eğer bir güç hakimiyetine sahip olmasaydı O'ndan daha güçlü başka bir şey ya da O'ndan daha zayıf olmayan başka bir şey daha var olurdu. Her şeyi o yaratmış olmazdı ve O'nun yaratmadıkları da bir başka Tanrı'nın eseri olurdu.

Tanrı *iyilik ve adaletin hakimidir*. İlahi yasaların O'ndan kaynak bulan bilgeliği en küçük bir zerrede olduğu kadar en büyük şeylerde de kendini ortaya koyar ve bu bilgelik onun adaletinden ve iyiliğinden şüphe etmeyi imkansız kılar.

Panteizm

14. Tanrı evrenden bağımsız bir varlık mıdır? ya da bazılarının görüşüne göre, O evrendeki tüm güçlerin ve zekaların bir sonucu mudur?

"Eğer ikinci sorunun ortaya koyduğu durum geçerli olsaydı Tanrı, Tanrı olmazdı çünkü O sonuç olurdur, sebep değil; Tanrı hem sebep hem sonuç olamaz."

"Tanrı mevcuttur. Onun mevcudiyetinden şüphe edemezsiniz, bu son derece en önemli bir noktadır. Bunun daha ötesine gitme arayışında olmayın; sizin için sonu olmayan bir labirentte kendinizi kaybetmeyin. Böylesi sorgulamalar size iyi gelmez, daha çok, kibrinizi artırma eğilimi gösterir çünkü

gerçekte hiçbir şey bilmediğiniz halde bir şeyler bildiğinize yönelik hayallere kapılmanıza yol açar. Sistemleri bir kenara bırakın. Üzerinde düşüneceğiniz ve size daha yakın olan yeterince şeye sahipsiniz, kendinizden başlayın. Kendi kusurlarınız üzerinde çalışın ki onları giderebilesiniz; anlaşılamaz, kavranılamaz olanı anlamak için boşa çaba harcamaktan çok daha faydalı olacaktır bu."

15. Panteizm olarak adlandırılan ve tüm doğal bedenlerin, tüm varlıkların, evrendeki tüm gezegen ve yıldızların, yani tüm yapıların Tanrısallığın bir parçası olduğunu ve içlerinde Tanrısallığın tamlığını ve bütünlüğünü ihtiva ettiklerini öne süren fikir akımı hakkında ne düşünüyorsunuz?

"Kendisini Tanrı kılmaya muktedir olmayan insan, kendisini öyle kılmak, en azından Tanrı'nın bir parçası olmak yönünde heves duyacaktır.

16. Yandaşları bu teori dahilinde, Tanrı'nın bazı vasıflarına yönelik göstergeler bulunduğunu iddia ederler. Evrendeki dünyalar sayısız olduğu için Tanrı'da sonsuz olarak görülür; hiçbir yerde boşluk ya da hiçlik mevcut değildir, Tanrı her yerdedir: Tanrı her yerdedir, çünkü her şey onun ayrılmaz bir parçasıdır, dolayısıyla O evrendeki tüm fenomenin zeki sebebi olarak görülür. Bu argümana ne açıdan muhalefet edebiliriz?

"Mantığın prensipleri ile. Söz konusu varsayım üzerinde derinlemesine düşünün, dolayısıyla anlamsızlığını görmekte zorluk çekmeyeceksiniz."

Panteistik teori Tanrı'yı maddi bir varlık haline getirir, halbuki bizler çok daha alt bir seviyedeyken, tabiatı itibarıyla O en üstün zekaya sahiptir ve sadece çok daha yüksek bir konumda olabilir. Öte yandan madde daimi olarak değişime

maruz kaldığı için eğer bu teori geçerliyse Tanrı istikrarsız bir yapıda olacaktır. Her türlü değişime maruz kalacak ve Tanrısallığın en önemli vasıflarından biri olan değişmezlik halinden yoksun olacaktır. Bizim Tanrısallığa bakış açımızı indirgemeksizin maddenin nitelikleri Tanrı'ya atfedilemez ve insan muhakemesinin tüm idrak yeteneği O'nun asli doğasına yönelik problemi çözmekte başarısız kalır. Tanrı'nın ne olduğunu bilmiyoruz, ancak O'nun ne olamayacağını biliyoruz ve bu teori onun en zaruri vasfı ile çelişmektedir. Bu görüş tıpkı maharetli bir makineyi onu icat eden ustanın ayrılmaz bir parçası olarak düşünmemiz gibi Yaratıcı ile yaratılmış olanı birbirine karıştırmaktadır.

Tanrı'nın zekası onun eserleri ile ortadadır, bu tıpkı bir ressamın kendisini yaptığı tablo ile ortaya koymasına benzer; ancak nasıl bir ressam yaptığı tablo değilse, Tanrı'nın eserleri de O'nun kendisi değildir.

II. BÖLÜM

EVRENİN TEMEL UNSURLARI

Varlıkların ve Olguların Temel Esasları

Ruh ve Madde

Maddenin Özellikleri

Evrensel Uzay

Varlıkların ve Olguların Temel Esasları

17. İnsanoğluna varlıkların ve olguların temel esaslarını anlama yetisi bahşedilmiş midir?

"Hayır. Bu dünyadaki insanlar tarafından anlaşılamayacak şeyler vardır."

18. İnsanoğlu varlıkların ve olguların gizemini bir gün kavrayabilecek midir acaba; ki bu gizem şu an insanlıktan saklıdır?

"Bu perde insanların kendilerini saflaştırıp arındırdıkları oranda kalkacaktır, ancak belirli bazı şeyleri anlamak için şu anda henüz sahip olmadıkları birtakım özelliklere sahip olmaları gerekecektir."

19. İnsan bilimsel araştırmalar vasıtasıyla doğanın bazı sırlarını kavrayamaz mı?

"Bilimsel araştırma becerisi ona her yönde ilerleyebileceği şekilde bahşedilmiştir fakat insan şu andaki mevcut imkanlarını aşamaz."

İnsan kendi etrafındaki gizemler üzerinde çalıştıkça Yaratıcı'nın gücüne ve bilgeliğine olan hayranlığının artması gerekir. Ancak kısmen kibir, kısmen de zayıflıklar nedeniyle genellikle entelekti o kişiye yanılsamanın oyunlarını oynar. Kişi sistemleri birbiri üzerine yığar; her bir gün ona kim bilir kaç yanlışı doğru zannettiğini ve kaç doğruyu yanlış addedip itelediğini gösterir. Bunun sıkıntısını çekmek kişi için kibrine yönelik bir ders niteliğinde olmalıdır.

20. İnsanların kendi algılarının dışında kalan ve bilimsel araştırma alanlarını aşan konularla ilgili olarak daha yüksek seviyelerden tebliğler almasına izin verilmiş midir?

"Evet. Eğer bu tip açıklamaların yararlı olacağı kanaatine varırsa, Tanrı insana bilimin öğretmekte yetersiz kalacağı şeyleri de açıklar."

Bu, insanın iletişim kurmakta muktedir olabileceği yüksek mertebeler vasıtasıyla gerçekleşir ve bazı sınırlar dahilinde kendi geçmiş ve gelecek kaderi hakkında bilgi edinmesi içindir.

Ruh ve Madde

21. Madde, Tanrı gibi ezeliyet ve ebediyet dahilinde mi var olmuştur, yoksa belirli bir zaman dilimi içinde mi yaratılmıştır?

"Sadece Tanrı bilir. Her koşulda mantığınızın size açıklamakta yeterli olacağı bir nokta vardır; bu da sevgi, iyilik ve ihsanın asli modeli olan Tanrı'nın asla pasif kalmayacağıdır. O'nun ne kadar uzak bir geçmişte faaliyete geçtiğini tahayyül ederseniz edin, bir an için dahi eylemsiz kaldığını düşünebilir misiniz?"

22. *Madde genellikle, "Duyularımız üzerinde tesiri olan, nüfuz edilemez nitelikte ve uzanımları olan," gibi ifadelerle tanımlanır. Bunlar doğru mudur?*

"Sizin bakış açınızdan bunlar doğrudur çünkü sadece bildiklerinizle uyumlu tanımlar yapabilirsiniz. Fakat madde sizin bilmediğiniz hallerde de mevcuttur. Mesela, o kadar eterik ve sübtil bir yapıda olabilir ki duyularınız üzerinde hiçbir tesir bırakmaz, öte yandan sizin için öyle olmasa bile o hala maddedir."

— *Öyleyse sizin madde tanımınız nedir?*

"Madde ruhu bağlayan element, ona hizmet eden bir vasıtadır ve aynı zamanda ruh onun üzerinden kendi eylemlerini ortaya koymaktadır. "

Bu bakış açısı çerçevesinde maddenin bir aracı, bir faktör olduğu söylenebilir, ruh onun vasıtasıyla ve onun üzerinden hareket eder.

23. *Ruh nedir?*

"Evrenin zeki prensibidir."

— *Ruhun asli doğası nedir?*

"Ruhun doğasını lisan çerçevesinde açıklamak mümkün değildir. Sizin için o bir varlık değildir çünkü somut değildir fakat bizim için o bir varlıktır."

24. *Ruh zeka ile aynı anlama mı gelmektedir?*

"Zeka ruhun asli vasfıdır, ancak ikisi de tek bir esasta birleşir, öyleyse bunların aynı şey olduğu sizin için söylenebilir."

25. Ruh, maddeden bağımsız mıdır ya da tıpkı renklerin ışığın bir özelliği, sesin havanın bir özelliği olması gibi ruh da maddenin özelliklerinden biri midir?

"Ruh ve madde birbirinden ayrı şeylerdir, ancak maddeye zeki bir aktivite hali kazandırmak için ruh ve maddenin birliği elzemdir."

— Bu birlik hali ruhun tezahürü için de aynı derecede elzem midir? (Bu soru ile soyut anlamdaki zeka prensibine atıfta bulunuyoruz, onun tarafından canlandırılan kişiliklere değil.)

"Bu sizin için elzemdir çünkü ruhu maddeden ayrı olarak algılayacak şekilde teşekkül etmediniz. Duyularınız böylesi bir algılayış için oluşturulmadı.

26. Ruh maddeden, madde de ruhtan ayrı olarak düşünülebilir mi?

"Şüphesiz, düşüncenin nesneleri gibi."

27. Öyleyse evrenin iki genel unsuru var, bunlar ruh ve madde?

"Evet ve onların ikisinin de üzerinde Tanrı vardır, Yaratıcı, her şeyin Ebeveyni. Bu üç unsur -evrensel üçlü- var olan her şeyin esasıdır. Fakat maddi unsura evrensel akışkan eklenmelidir, bu ruh ve madde arasındaki aracı rolünü üstlenir. Maddenin doğası ruh için aşırı yoğun ve kabadır, bu nedenle ruh madde bazında doğrudan harekete geçemez. Diğer bir bakış açısından değerlendirirsek, bu akışkanın maddi unsura form veren kısım olarak sınıflandırılması da olasıdır, bununla birlikte kendine has özelliklerinden dolayı her koşulda maddi unsurdan ayrılmaktadır. Zaten evrensel akışkan yalın ve mutlak bir şekilde madde olarak sınıflandırılabilseydi ru-

hun da madde olarak sınıflandırılmaması için bir neden kalmazdı. O, ruh ve madde arasında aracı bir unsurdur. Madde nasıl maddeyse o da akışkandır, ayrıca ruhun yönlendirici eylemleri çerçevesinde ve maddeyle olan sayısız kombinasyonu vasıtasıyla şu ana kadar sadece çok cüzi bir bölümünü bildiğiniz sonsuz çeşitlilikte şeyleri meydana getirmeye çok müsait bir yapıdadır. Ruh tarafından madde üzerinde faaliyete geçebilmek için aracı olarak kullanılan bu evrensel, yalın ya da elemanter akışkan mevcut olmasa madde sonsuza kadar ayrılmışlık halinde kalırdı ve asla kendine özgü vasıflarına sahip olamazdı.

— *Bu akışkan bizim elektrik olarak adlandırdığımız şey midir?*

"Onun sayısız kombinasyon oluşturmaya elverişli bir yapıda olduğunu söylemiştik. Elektrik akımı ya da manyetik akım dediğiniz şey evrensel akışkanın değişik hallerdir, öte yandan evrensel akışkan aslında daha mükemmel ve daha sübtil bir yapıdadır, dolayısıyla kendi bağımsız mevcudiyetine sahip olduğu düşünülmelidir."

28. Ruh başlı başına bir şey olduğuna göre bu iki genel unsuru eylemsiz madde ve zeki madde olarak adlandırmak daha doğru ve daha anlaşılır olmaz mı?

"Sözcüklere ilişkin soruların bizce bir önemi yoktur. Tanımlarınızı bu şekilde formüle etmek kendinizi daha anlaşılır kılmak için size özgü bir şeydir. Sizin ihtilaflarınız kullandığınız sözcüklerin genel kabul görmesine yönelik isteğinizden kaynaklanmaktadır. Dilinizin yetersizliğinden dolayı bu sözcüklerin tümü tam olarak mantığınıza hitap etmez."

Tüm gözlemciler için aşikar olan bir nokta tüm hipotezlerimize hakim olmaktadır. Maddeyi zeki olarak görmüyoruz,

zeki prensibin faaliyetlerini maddeden bağımsız olarak kabul ediyoruz. Bu iki şeyin kökeni ve bağlantısı bizim için bilinmezlik teşkil ediyor. Ortak bir kaynağa ve tüm şeylerin tabiatı dahilinde önceden tayin edilmiş bir bağlantı noktasına sahip olup olmadıkları ya da zekanın bağımsız bir mevcudiyetinin bulunup bulunmadığı veya sadece bir özellik ya da sonuç ve hatta (kimilerinin kabul ettiği gibi) Tanrısallıktan neşreden bir şey olup olmadığı bizim hiçbir şey bilmediğimiz noktalardır. Madde ve zeka bize ayrı unsurlar olarak görünür, bu nedenle de onlardan evrenin iki ayrı yapı taşı olarak söz ederiz. Tüm bunların üzerinde ise her şeyi idare eden daha yüksek bir zeka görürüz ve o sadece kendisine özgü vasıflarından dolayı tüm bunlardan ayrılır: O bizim Tanrı dediğimiz En Yüce Zeka'dır.

Maddenin Özellikleri

29. Yoğunluk maddenin asli bir özelliği midir?

"Sizin anladığınız anlamdaki madde için evet, ancak evrensel akışkan olarak kabul edilen madde için bu geçerli değildir. Bu akışkanı oluşturan eterik ve sübtil madde yapısı sizin için anlaşılmazdır, bundan ötürü yoğunluk yine de sizin madde anlayışınız için bir niteliktir.

Yoğunluk göreli bir özelliktir. Evrendeki muhtelif gezegen ve yıldızların çekim alanının ötesinde, aşağı ve yukarı gibi mevhumlar bulunmadığından, ağırlık gibi bir şey de yoktur."

30.Madde tek bir elementten mi, birkaç elementten mi teşekkül etmiştir?

"Bir tek yalın elementten. Sizin tek tip olarak kabul ettiğiniz şeyler gerçekten temel bir yapıda değildir, onlar yalın maddenin dönüşümleridir."

31. Maddenin farklı özellikleri nereden kaynaklanmaktadır?

"Temel moleküllerin uğradıkları değişimlerden, belirli bazı şartların tezahürü ve bu temel moleküllerin birleşmesi neticesinde."

32. Konuya bu açıdan baktığımızda tatlar, kokular, renkler, sesler, varlıkların olumlu ya da olumsuz tesirleri aynı yalın maddenin dönüşüme uğramasının sonuçları mıdır?

"Hiç şüphesiz evet ve o sadece bunları algılamaya muktedir kılınmış organların tabiatı dahilinde var olabilir."

Maddelerin niteliklerinin her insan tarafından aynı şekilde algılanmadığı gerçeği bu prensibi kanıtlamaktadır. Bir şey bir insanın zevkine uygun düşerken diğerinin hoşuna gitmeyebilir, birisine mavi görünen bir şey diğerine kırmızı görünebilir. Birisi için zehir etkisi gösteren bir şey bir diğer için besleyici olabilir.

33. Aynı temel madde olası tüm değişimlere uğramaya ve mümkün olan tüm nitelikleri edinmeye müsait bir yapıda mıdır?

"Evet ve bu gerçeğe 'her şey her şeyin içindedir,' deyişi ile atıfta bulunulmaktadır."

Oksijen, hidrojen, karbon, azot ve bizim saf olarak kabul ettiğimiz diğer tüm elementler sadece tek bir yalın maddenin dönüşüme uğramış halleridir. Fakat bu yalın maddenin varlığına ancak entelektüel çıkarımlar vasıtasıyla ulaşmamız bu elementlerin bize gerçekten saf olarak görünmelerine sebep olur, dolayısıyla bu elementleri o şekilde kabul etmeye devam ederiz, bunda bir uygunsuzluk da yoktur.

— Bu teori, madde dahilinde sadece iki asli özelliğin bulunduğunu kabul eden görüşü onaylamaz mı? Bunlar güç ve hareket ola-

rak adlandırılır. Bu görüşe göre madenin diğer tüm özellikleri gücün şiddetine ve hareketin istikametine istinaden çeşitlilik göstermekte ve bu iki asli özelliğin tali sonuçları olarak ortaya çıkmaktadır?

"Bu görüş doğrudur. Fakat moleküler dizilimlerin durumunu da buna eklemelisiniz. Örneğin, saydam olmayan bir yapıda bunlar saydam bir hale gelebilir ve tam tersi de olabilir."

34. Maddenin molekülleri belirli bir şekle sahip midir?

"Moleküllerin şüphesiz ki bir şekli vardır, ancak bu sizin duyularınız tarafından algılanamaz.

— Bu şekil sabit midir, değişken mi?

"Primer moleküller için sabit fakat sekonder moleküller için değişkendir. Sekonder moleküller primer moleküllerin bir araya gelmiş halidir çünkü sizin molekül olarak adlandırdığınız şeyler hala temel molekül yapısının çok uzağındadır."

Evrensel Uzay

35. Evrensel uzay sonsuz mu, yoksa sınırlı mıdır?

"Sonsuzdur. Sınırların var olduğunu farz edin, peki onların ötesinde ne vardır? Bu düşünüş insan aklını karıştırmaktadır fakat yine kendi mantığınız size bunun aksinin olmayacağını söylemektedir. Hangi açıdan ele alırsanız alın, mesele yine sonsuzluk fikriyle ilgilidir. Sonsuzluk düşüncesi sizin küçük dünyanızda algılanamaz."

Uzayın bir sınırı olduğunu düşündüğümüzde -zihnimizin bu sınırı ne kadar uzağa koyduğunun bir önemi yokturmantığımız bize bu sınırın ardında bir şeyler olması gerekti-

ğini söyler, bu düşünce biz sonsuzluk fikrine varıncaya dek adım adım devam eder çünkü mevcudiyeti mantığımız tarafından zaruri olarak görülen "sınırın ötesindeki şey" mutlak bir boşluk bile olsa o yine de uzay olacaktır."

36. Uzayın herhangi bir bölümünde mutlak bir boşluk var mıdır?

"Hayır, boşluk yoktur. Size boşluk gibi görünen şey sizin algılarınız ve cihazlarınız tarafından algılanamayan yapıdaki bir madde ile doludur."

III. BÖLÜM

YARATILIŞ

Alemlerin Tezahürü
Canlı Varlıkların Yaratılması
İnsanların Yeryüzünde Tezahürü - Adem -
İnsan Irklarının Değişimi
Alemlerin Çeşitliliği
Yaratılışa İlişkin Olarak İncil'de Yer Alan Kayıtlar

Alemlerin Tezahürü

Evren dahilinde sonsuz sayıda alem vardır; gördüklerimiz ve görmediklerimiz, canlı ve cansız varlıklar, uzayda dönen tüm o yıldızlar, gezegenler ve uzayı dolduran tüm o akışkanlar.

37. Evren yaratılmış mıdır, yoksa o da Tanrı gibi ezeli ve ebedi olarak mı mevcuttur?

"Elbette ki, evren kendi kendisini yaratmış olamaz ve eğer o da Tanrı gibi ezeli ve ebedi bir şekilde mevcutsa bu durumda da Tanrı'nın eseri olamaz."

Mantık bize kainatın kendi kendisini yaratmış olamayacağını söyler ve bu şans eseri de olamaz, öyleyse Tanrı'nın eseri olmalıdır.

38. Tanrı evreni nasıl yaratmıştır?

"Gayet iyi bilinen bir ifadeye atıfta bulunursak eğer, kendi iradesiyle. Bu kadar kuvvetli bir eylemi kutsal kitaplarda

da yer alan şu cümleden daha iyi ifade eden başka bir şey yoktur: Tanrı, 'Işık olsun,' demiştir ve ışık tezahür etmiştir."

39. Alemlerin nasıl oluştuğunu bilebilir miyiz?

"Bizim idrak sınırlarımız dahilinde bununla ilgili olarak söylenebilecek tek şey şudur: Tüm alemler uzaya neşretmiş olan maddenin yoğunlaşıp bir araya gelmesiyle oluşmuştur."

40. Şimdi varsaydığımız üzere, kuyruklu yıldızlar temel maddenin yoğunlaşmasının başlangıç aşamasını mı teşkil eder, onlara yaratılış halindeki alemler diyebilir miyiz?

"Evet fakat onlara atfedilen tesire inanmak saçmadır. Yani onlara genel bağlamda atfedilen tesiri kastediyorum çünkü tüm gök cisimleri belirli bir fiziksel fenomenin oluşumuna tesir eder."

41. Tamamıyla teşekkül etmiş bir alemin ortadan kaybolması ve onu oluşturan maddenin yeniden evrende yayılması mümkün müdür?

"Evet. Tanrı onlarda yaşayan varlıkları yenilediği gibi alemleri de yeniler."

42. Alemlerin yaratılmasının ne kadar zaman aldığını bilebilir miyiz? Mesela, Dünya'nın?

"Bu size hiçbir şey söyleyemeyeceğim bir konudur çünkü bu ancak Yaratıcı tarafından bilinebilir. Ayrıca böylesi bir bilgiye sahip olduğunu kim söylerse ya da böyle bir oluşumun aldığı zamanı sayılarla ifade etmeye kalkarsa bu çok budalaca olur."

Canlı Varlıkların Yaratılması

43. İnsanlar ilk olarak yeryüzünde ne zaman tezahür ettiler?

"Başlangıçta her şey kaos halindeydi, elementler bir düzensizlik içinde karışık bir haldeydiler. Bu elementler aşama aşama gerçek konumlarına yerleşti ve sonrasında yerkürenin birbirini takip eden aşamalarına uygun olarak canlı varlıkların düzeni tezahür etti."

44. Yeryüzünde ortaya çıkan canlı varlıklar nereden geldiler?

"Bunların özleri yeryüzünün bünyesinde zaten mevcuttu, gelişimleri için uygun zamanı bekliyorlardı. Organik prensipler onları birbirinden ayrı tutan gücün nihayet bulması ile bir araya geldiler ve bu prensipler insanlar dahil, tüm canlı varlıkların başlangıç hücrelerini oluşturdular. Bu hücreler her bir türün can kazanacağı an gelene dek tıpkı kozalar ve tohumlar gibi eylemsiz ve saklı kaldılar. Sonrasında ise her bir türe ait canlılar bir araya gelip çoğaldılar."

45. Yeryüzünde tezahür etmeden önce organik elementler neredeydiler peki?

"Onlar var olmuştu, tabiri caizse akışkan bir yapıdaydılar; uzayda, ruhların özünde ya da diğer gezegenlerde. Yeni bir gezegende yeni bir varoluşa geçmek için yeryüzündeki yaratılış safhasını bekliyorlardı."

Kimya bize inorganik maddelerin moleküllerinin kendi kombinasyonları için gerekli koşulları bulur bulmaz düzenli şekillerdeki ve her bir tür için değişmez nitelikteki kristalleri oluşturmak için bir araya geldiklerini göstermektedir. Bu koşullardaki en küçük bir aksaklık maddi elementlerin bir araya gelmesini engellemek için kafi olmakta ya da en azından kris-

tali oluşturan düzenli bir dizilime mani olmaktadır. Aynı faaliyet organik elementler dahilinde niye cereyan etmesin ki? Bitkilerin tohumlarını ve hayvanların hücrelerini yıllarca muhafaza edebiliyoruz, bunlar ancak belirli bir sıcaklıkta ve özel koşullar altında yeniden canlanıyor. Buğday tanelerinin yüzyıllar sonra bile çimlenebildiği görülüyor. Öyleyse tohumların içinde edilgen durumda bir hayat esası var, bu esas gelişimi için uygun koşulların ortaya çıkmasını bekliyor. Her gün gözlerimizin önünde cereyan eden bu durum yeryüzünün başlangıç evrelerinde de meydana gelmiş olamaz mı? Canlı varlıkların, tabiatın kendi güçlerinin harekete geçmesi yoluyla kaostan teşekkül etmelerine yönelik böylesi bir bakış açısı Tanrı'nın ihtişamını herhangi bir şekilde azaltabilir mi? Bunu yapmaktan çok uzak olduğu gibi, yaratılışa bu açıdan bakmak, O'nun evrensel kuralların eylemleri vasıtasıyla sonsuzluğun tüm alemleri üzerinde hakimiyetini ortaya koyan kudretinin enginliğine yönelik algımızla çok daha uyum içindedir.

46. Herhangi bir canlı varlık günümüzde de kendiliğinden husule gelebilir mi

"Evet fakat bunların temel hücreleri saklı ve edilgen bir durumda zaten mevcuttur. Bu fenomene sürekli tanık oluyorsunuz. İnsan bedenindeki ve hayvanlardaki dokular gelişmeleri ve hayatta kalmaları için gerekli olumsuz şartların meydana gelmesini, uygun çürüme ve fermantasyon koşullarını bekleyen çok sayıdaki parazitin hücrelerini ihtiva etmiyorlar mı? Her biriniz, yaratılış sürecindeki varlıkların henüz uykuda olan dünyasını barındırıyorsunuz içinizde."

47. Dünya'daki bu organik elementlerin içinde insan türü de var mıydı?

"Evet ve ortaya çıkışları Yaratıcı tarafından saptanan zamanda gerçekleşmişti. İnsanın topraktan yaratılmış olduğuna yönelik ifade buradan kaynak bulmaktadır."

48. İnsanın ve diğer canlı varlıkların yeryüzünde tezahür ettikleri dönemi saptayabilir miyiz?

"Hayır, bu yöndeki tüm hesaplamalarınız asılsızdır."

49. Eğer insan ırkına ait hücreler -ya da tohumlar diyelim- yeryüzündeki elementler arasında mevcutsa en başında olduğu gibi, insanlar neden bugün de kendiliklerinden husule gelmiyorlar?

"Olayların, varlıkların ilk başlangıç hallerini bilmiyoruz, bunlar saklıdır fakat her koşulda, insan ırkının ilk atalarının bir kez husul ettikten sonra oluşumları için gerekli olan elementleri -sonrasında bu elementleri üreme kanunlarına istinaden aktarmak için- kendi bünyelerine aldıklarını öne sürebiliriz. Aynı şey canlı varlıkların tüm türleri için de söylenebilir. "

İnsanların Yeryüzünde Tezahürü - Adem

50. İnsan ırkı sadece bir insanla mı başlamıştır?

"Hayır, bizim Adem olarak bildiğimiz insan yeryüzündeki insan soyunu başlatan ne ilk ne de tek insandır. "

51. Adem'in hangi çağda yaşadığını kestirmek mümkün müdür?

"Ona atfettiğiniz çağda, yaklaşık olarak Milattan 4.000 yıl önce."

Adem olarak anılan kişi -ki gelenekler bu anıyı canlı tutmuştur- Dünya'daki ülkelerden birinde yaşamış olan bir insandır. Çeşitli dönemlerde meydana gelen ve yeryüzünün şeklini değiştiren büyük afetlerden birinden sağ kurtulmayı başarmış ve günümüzdeki ırklardan birinin kurucusu haline gelmiştir. Eğer insanlar Adem'in yaşadığı çağ olarak belirlenen zamandan bu yana yeryüzünde bulunuyor ise gezegenimizdeki insan ırkı tarafından Milattan çok uzun zaman önce gerçekleştirildiğini bildiğimiz seviyedeki bir ilerlemenin çok kısa sürede meydana gelmesi gerekirdi fakat doğa kanunları bunu imkansız kılmaktadır. Mantığa en yatkın yaklaşım Adem'in öyküsünü efsane ya da eski çağlarda Dünya'daki insan ırkı çeşitliliğini simgeleyen bir alegori olarak kabul eden görüştür.

İnsan Irklarının Değişimi

52. Yeryüzündeki çeşitli insan ırklarını birbirinden ayıran fiziksel ve manevi farklılıkların sebebi nedir?

"İklim, yaşam şekilleri, sosyal alışkanlıklar. Eğer birbirinden uzak yerlerde yetiştirilir, değişik şartlarda yaşayıp değişik tesirlere maruz kalırlarsa aynı farklılıklar aynı annenin iki çocuğu arasında da ortaya çıkacaktır. Bu şekilde yetiştirilen çocuklar manevi yönden de birbiriyle benzerlik göstermeyeceklerdir."

53. İnsan ırkı yeryüzündeki farklı noktalarda mı ortaya çıkmıştır?

"Evet ve farklı dönemlerde; insan ırkları arasındaki farklılıkların bir nedeni de budur. İlkel çağlardaki insanlar farklı bölgelere ve farklı iklim alanlarına doğru dağılarak oralarda-

ki insanlarla birleşmiş ve sürekli olarak yeni insan tiplerinin oluşmasını sağlamışlardır.

— *Bu farklılıklar ayrı bir tür oluştururlar mı?*

"Elbette ki, hayır. Onların hepsi tek bir aileyi meydana getirirler. Aynı meyvenin çeşitleri arasındaki farklar bu çeşitleri ayrı bir türe mensup kılar mı?

54. Eğer insanların tümü aynı atadan husul etmediyse buradan yola çıkarak birbirini kardeş olarak görmeyi reddedebilirler mi?

"Tüm insanlar Yaratıcı ile olan ortak bağlarından dolayı kardeştir çünkü kendilerine aynı ruh tarafından can verilmiştir ve aynı amaca yönelmiş durumdadırlar. İnsan zihni ifadelerdeki mutlak kelime anlamlarına her zaman için aşırı bir bağlılık gösterme eğilimindedir, bu ifadeler bire bir alındığında ise ister istemez hatalı ve noksan olabilmektedir."

Alemlerin Çeşitliliği

55. Uzayda dönmekte olan tüm gezegenlerde yaşam var mıdır?

"Evet ve sizin sandığınızın aksine, yeryüzündeki insanlar genel gelişim, zeka ve iyilik hususlarında önde gelmekten çok uzaktırlar. Çevrenizde bulunan sayısız gezegenin arasında, zeki varlıkların yaşaması için bir tek Dünya'nızın ayrıcalıklı kılınmış olduğunu hayal edecek kadar kendini nimetten sanan pek çok insan vardır. Tanrı'nın tüm evreni sadece kendileri için yaratmış olduğu gibi bir hayal içindedir onlar. Nasıl da delice bir kibir!"

Tanrı evrendeki gezegenlere canlı varlıklarla hayat vermiştir, bu canlılar O'nun ilahi tasarrufundaki amaçlar için işlev görme noktasında birleşirler. Canlı varlıkların mevcudi-

yetinin evrenin yalnızca bizim yaşadığımız noktasıyla sınırlı olduğuna inanmak Tanrı'nın bilgeliğinden şüphe etmektir. O'nun her eylemi bir amaç ve sebep doğrultusundadır, bu nedenle de evrendeki diğer tüm gök cisimlerine bizim gözlerimize yıldızlı bir gece manzarası sunmaktan daha önemli birer konum tayin etmiştir. Kaldı ki uzayın sonsuzluğuna yayılmış sayısız gezegenin içinde bir tek Dünya'da yaşam bulunduğu varsayımını desteklemek için Dünya'nın ne konumuyla, ne büyüklüğüyle ne de fiziksel yapısıyla ilgili hiçbir hususiyeti yoktur.

56. Bütün gezegenlerin fiziksel yapısı aynı mıdır?

"Hayır, onların hiçbiri bir diğerine benzemez. "

57. Eğer tüm bu gezegenlerin fiziksel yapısı birbiri ile aynı değilse, orada yaşayan canlıların da farklı bünyelere sahip olduğunu söyleyebilir miyiz?

"Kesinlikle öyle; tıpkı sizin Dünya'nızda balıkların suda yaşayacak, kuşların da havada uçacak bir şekilde yaratılmış olmaları gibi."

58. Güneş'ten çok uzaktaki gezegenler ısı ve ışık açısından daha kısıtlı bir durumda mıdır?

"Güneş'ten başka ısı ve ışık kaynağı bulunmadığını mı sanıyorsunuz? Ve bazı gezegenlerde Dünya'nızdakinden çok daha büyük bir rol oynayan elektriği yok mu sayıyorsunuz? Dahası bu dünyalardaki canlıların sizinkiler gibi organlara sahip olduklarını ve sizler gibi duyuları olduklarını nereden biliyorsunuz?"

Farklı dünyalarda yaşayan canlıların mevcudiyet koşullarının yaşadıkları gezegenlerle uyum içinde olduğu düşü-

nülmelidir. Eğer hiç balık görmemiş olsak herhangi bir canlının nasıl olup da suda yaşayabileceğini anlayamazdık. Şüphesiz ki bizim bilmediğimiz elementlerin bulunduğu gezegenler için de bu böyledir. Kendi Dünya'mızda da kutuplardaki uzun geceler kuzey/güney kutup ışıklarının elektriksel gösterisi ile aydınlanmaz mı? Bu imkansız mıdır? Elektrik bazı dünyalarda bizimkinden çok daha verimli ve bol bir durumda olabilir ve onların genel ekonomisinde bizim tarafımızdan tahayyül edilemeyen pek çok yolla kullanılıyor olabilir. Ayrıca bünyesinde yaşayan canlılar için gerekli ısı ve ışığa sahip olmayan bu gezegenler bu kaynakları kendi içlerinde barındırıyor olamazlar mı?

Yaratılışa İlişkin Olarak İncil'de Yer Alan Kayıtlar

59. Dünya'da yaşayan farklı uluslar birbirinden pek çok yönde ayrılan çeşitli yaratılış düşünceleri oluşturmuşlardır; bu fikirler her zaman onların bilimsel gelişmişlik düzeyi ile paralellik içindedir. Mantık ve bilim pek çok teorideki inanılmaz unsurları reddetme konusunda uyum gösterir. Konunun şimdi tebliğ edilen açıklaması modern bilimin en aydın savunucuları tarafından benimsenen görüşleri onaylar niteliktedir.

Bu açıklamaya İncil'de yer alan ifadelere tezat teşkil etmesi nedeniyle hiç şüphesiz itiraz edilecektir, ancak dikkatli bir inceleme bize bu tezatın oldukça aşikar olduğunu gösterir. Bunun nedeni anlamları tarihsel olmaktan çok, alegorik nitelikte olan bu ifadelerin yorumlanma biçimidir.

Adem'in ilk insan ve insan ırkının ilk atası olarak kabul edilmesi konusu Dünya'daki dini görüşler tarafından gerekli birtakım değişiklikler yapılan tek nokta değildir. Dünya'nın

Güneş'in etrafında döndüğü hipotezi zamanında İncil'deki ifadelere büyük bir muhalefet olarak algılanmış, bu görüşe ve onu savunanlara karşı her türlü işkence ve eziyet yapılmıştı. Fakat Dünya aforoz edilmeye meydan okurcasına yörüngesi etrafında dönmeye devam etti; günümüzde ise kendi mantığına baskı uygulamayan hiç kimse Dünya'nın döndüğü gerçeğine itiraz edemez.

İncil bize ayrıca Dünya'nın altı günde ve M.Ö. 4000 yıllarında yaratıldığını söylemektedir. Bu dönemden önce Dünya mevcut değildir ve Dünya hiçlikten yaratılmıştır. Bunlar kutsal metindeki resmi ifadelerdedir, ancak bilim bunun aksinin ispatı yönünde insafsız adımlar atmaktadır. Dünya'nın oluşum tarihi fosillerin üzerinde son derece kalıcı bir şekilde yazmakta ve altı günlük yaratılış sürecinin birbirini takip eden milyonlarca yıldan oluştuğunu kanıtlamaktadır. Bu bir görüş ya da söylem meselesi değildir. Dünya'nın döndüğü kadar aşikar ve teolojinin de reddedemediği bir gerçektir. Öte yandan bu kabul, mecazi bir yapıda oldukları halde onlara bire bir kelime anlamlarını atfettiğimiz diğer örneklere de işaret etmektedir. Peki, buradan İncil'in sadece hatalardan ibaret bir metin olduğu sonucuna mı varmalıyız? Hayır fakat insanların onu yorumlarken hatalar yaptığını kabul etmeliyiz.

Jeoloji yerkürenin kendi bünyesinde bizzat yazılı olan arşivlere yönelik çalışmalarında yeryüzündeki türlerin hangi düzen ve zamanlama dahilinde tezahür ettiklerini saptamıştır. Bu saptama kutsal kitapta vurgulanan sıralama ile uyum içindedir, ancak bir fark görülmektedir. Dünya Tanrı'nın ellerinde mucizevi bir şekilde birkaç günde tezahür etmemiş, bunun yerine oluşumunu İlahi İradenin itkisi dahilinde fakat

doğa güçleri vasıtasıyla ve doğa kanunlarına istinaden bizim tarafımızdan hesaplanamayan bir zaman zarfında tamamlamıştır. Tanrı'nın yaratılış sürecini kendi mukadder kıldığı güçler ve kanunlar vasıtasıyla gerçekleştirmiş olması O'nun yüceliğinden ve gücünden bir şey eksiltir mi? Ve bu durumda her şeyi bir anda oluşturmadığı için yaratıcı enerjinin tesiri daha mı az görkemli olur? Elbette ki hayır, ayrıca evrendeki dünyaların ezeli ve ebedi güçlerin eylemi doğrultusunda evrimleşmesiyle ifade bulan her şeye Kadir Gücün büyüklüğünü idrak edemeyen bir zihin de oldukça çocuksu bir düşünce yapısında olmalıdır. Bilim ilahi eylemlerin ihtişamını azaltmaktan çok uzak olduğu gibi, bunları çok daha geniş ve görkemli bir açıdan ortaya koymakta ve tüm bunların Tanrısal iradenin doğa alanındaki ifadesi olan kanunlardan istisna edilmeksizin gerçekleştirildiğini göstererek bizim Tanrı'nın gücüne ve kudretine yönelik sezgisel algımızla daha uyumlu bir yaklaşım sergilemektedir.

Musa ile ilgili kayıtlarla uyumlu olarak modern bilim insanın canlı varlıkların sonuncusu olduğunu ortaya koymaktadır. Ancak Musa büyük tufanı 1654 Dünya yılı olarak göstermektedir, öte yandan jeoloji bu tufanın insanın tezahüründen önce meydana geldiğine işaret etmektedir çünkü ne yeryüzündeki katmanlar ne de bünyelerinde eş zamanlı olarak fosilleşen hayvan kalıntıları günümüze kadar bu yönde bir bulgu vermektedir. Fakat bu nokta bir hükme varmaktan uzaktır. Son zamanlarda gerçekleşen pek çok keşif insan ırkının geçmişinin şimdiye dek var sayılandan daha eskiye dayandığı olasılığını öne sürmektedir; bu görüşün kesinlik kazanması İncil'de insanlığın tezahürü ile ilgili olarak işaret edilen tarihsel ifadelerin ve diğer pek çok konunun sadece ale-

gorik bir bakış açısıyla anlaşılabileceği hususuna da ispat teşkil etmiş olacaktır. Meydana gelen tufanın Nuh Tufanı olmadığı, yeryüzündeki fosilli katmanların oluşumu için gereken zamanın çok daha uzun olmasından anlaşılmaktadır ve nihayetinde insan ırkının tufandan önceki mevcudiyetine yönelik kanıtlar keşfedilirse, bu ya Adem'in ilk insan olmadığına ya da Adem'in yaratılışının çok daha eskiye dayandığına ispat teşkil edecektir. Hiç şüphe yok ki, eğer insan ırkının kökenlerinin çok daha eskiye dayandığı jeoloji tarafından kanıtlanırsa, tıpkı Dünya'nın dönüşü ve yaratılışın süresiyle ilgili konular gibi o da kabul görecektir.

İnsan ırkının büyük tufandan önce tezahür etmiş olduğu hususu itiraz edilebilir nitelikte ve hala şüphelidir. Ancak aynı itiraz izleyen hususlara yöneltilemez: İnsanlığın ilk olarak M.Ö. 4000 yılında tezahür ettiğini kabul edersek ve eğer bir aile dışında tüm bir insan ırkı bundan 1650 yıl sonra yok olduysa bu durum insanların dünyada M.Ö. 2500 yıllarında, yani Nuh döneminden itibaren yaşamaya başladığını gösterir. Ancak Museviler M.Ö. 18. yüzyılda Mısır'ı işgal ettiğinde ülkenin yoğun bir nüfusa ve gelişmiş bir uygarlık seviyesine sahip olduğunu görmüşlerdir. Tarih aynı dönemde Hindistan ve diğer bazı ülkelerin de benzer şekilde gelişmiş ve nüfusça yoğun olduklarını göstermektedir. Öte yandan diğer ulusların kronolojik kayıtlarına bakmak çok daha eski dönemleri araştırmayı da gerektirebilecektir. Bu durumda M.Ö. 24. yüzyıldan 18. yüzyıla kadar geçen 600 yıllık sürede -varlığı bilinmeyen ve insanların yaşamadığı sonucuna varmak için bir gerekçemizin bulunmadığı ülkelerden ise hiç söz etmeksizin- tek bir insanın bilinen tüm o büyük ülkelerdeki insan neslini oluşturmaya muktedir olduğunu var saymamız gerekir. Da-

hası insan ırkının bu kadar kısa bir sürede cehalet içinde bulunduğu ilkel ve barbar bir seviyeden çok yüksek bir entelektüel gelişmişlik düzeyine çıkmış olduğunu da kabul etmemiz gerekecektir, öte yandan bu varsayımlar antropolojik bulgular ile kesinlikle bağdaşmamaktadır.

İnsan ırklarının çeşitliliği de bu bakış açısını teyit etmektedir. İklim ve yaşam koşulları insanların fiziksel özelliklerini kuşkusuz değiştirmektedir, ancak bu değişimlerin hangi noktaya kadar gerçekleşebileceğini bilmekteyiz; diğer yandan fizyolojik araştırmalar insan ırkları arasında sadece iklim değişikleriyle meydana gelemeyecek kadar büyük yapısal farklılıklar olduğunu da ortaya koymaktadır. Irkların melezlenmesi ortak tipler yaratmakta ve çok belirgin ırksal hususiyetlerin azalmasına neden olmaktadır fakat bu özellikleri husule getirmemekte ve sadece çeşitlilik sağlamaktadır. Öte yandan ırklar arasındaki melezleme birbirinden farklı ırkların varlığını gerektirmektedir, bu durumda kökenlerini ortak bir nesebe atfedersek ve özellikle çeşitli ırkların tezahürünü bu kadar kısa bir dönemle sınırlarsak melez ırkların ortaya çıkışı nasıl açıklanabilir? Örneğin, Nuh'un torunlarının bu kadar kısa bir süre içinde Etiyopyalılara dönüştüğünü varsaymak nasıl mümkün olabilir? Böylesi bir metamorfoz, bir kurdun kuzuya, bir arının file, bir kuşun ise balığa dönüşmesi kadar kabul sınırlarının dışındadır. Hiçbir yerleşik düşünce karşıt gerçeklerin ortaya koyduğu kanıtlara uzun süre zarfında mukavemet edemez. Aksine, Doğu medeniyetinin karakteristiği ve pek çok kutsal kitap için geçerli olan alegorik ifadelere bir ihtiyat payı ayırırsak ve insanın bugüne dek genel olarak kabul edilen dönemden çok daha eski zamanlarda var olduğu hükmüne varırsak tüm sıkıntı ortadan kalkacaktır; bu çerçevede

6000 yıl kadar önce Adem o zamana dek ıssız olan bir ülkedeki insan ırkının tezahürünü başlatmıştır, Nuh tufanı ise bölgesel bir afettir ve yanlışlıkla büyük tufanla karıştırılmaktadır.

Mecazi ifadelerin bire bir kelime anlamları üzerinde ısrar etmek akıllıca olmayacaktır çünkü bilimsel keşiflerdeki ilerlemeler bu kelime anlamlarını her an aşikar biçimde geçersiz kılabilir. Ancak dinler tarafından ileri sürülen temel ifadeler bilimin keşiflerinden yana korku duymayı gerektirecek bir unsur taşımaktan uzak oldukları gibi, bu keşiflerle uyum göstermekte ve bu surette güçlenerek yüceleşmektedirler. Dini görüşler ancak bilimsel hakikatlerle olan uyumları yoluyla açıklığa kavuşmuş olacaklardır, böylelikle insan zihnindeki ve yüreğindeki skeptizmin yerini bu kuşkucu yaklaşımın saldırılarına karşı dayanıklı hale gelen sağlam inançlar alacaktır.

IV. BÖLÜM

HAYATİ PRENSİP

Organik ve İnorganik Varlıklar

Yaşam ve Ölüm

Zeka ve İçgüdü

Organik ve İnorganik Varlıklar

Organik varlıklar hayat fenomenini husule getiren bir aktivite kaynağını kendi bünyelerinde barındıran varlıklardır. Doğar, büyür, çoğalır ve ölürler. Farklı hayat aktivitelerini gerçekleştirebilmeleri, gereksinimlerini karşılayabilmeleri ve türlerini sürdürebilmeleri için yetkin kılınmış özel organları vardır. İnsanlar, hayvanlar ve bitkiler organik canlılar dahilidedir.

İnorganik varlıklar ne hayatiyete ne de hareket kabiliyetine sahiptir ve yalnızca maddenin çeşitli bileşimleri yoluyla oluşurlar. Mineraller, su ve hava inorganik varlıklar dahilindedir.

60. Maddenin elementlerini organik ve inorganik varlıklar bünyesinde birleştiren aynı kuvvet midir?

"Evet, çekim yasası hepsi için geçerlidir."

61. Organik ve inorganik oluşumlardaki madde arasında bir fark var mıdır?

"Her iki türdeki madde aynıdır fakat organik oluşumlarda o, hayvansal niteliktedir. "

62. Maddenin başka oluşumlar yaratmak için kendisini kullanmasının sebebi nedir?

"Onun hayati prensiple olan birlik hali."

63. Hayati prensip özel bir faktörün içinde mi bulunur, yoksa sadece teşekkül etmiş maddenin bir özelliği midir? Diğer bir deyişle, sonuç mu, yoksa sebep midir?

"Her ikisi de. Yaşam bir faktörün eylemi sonucunda madde üzerinde husule gelen bir sonuçtur; madde olmaksızın bu faktör yaşam değildir, madde de onsuz canlı değildir. Bu faktör onu absorbe edip bünyesine alan tüm varlıklara hayat verir."

64. Ruh ve maddenin evrenin iki kurucu unsuru olduğunu gördük. Peki, hayati prensip üçüncü bir unsur teşkil eder mi?

"Şüphesiz, evrenin teşekkülünde gerekli olan unsurlardan biridir o; ancak kaynağı evrensel maddenin özel bir değişimi dahilindedir, değişim bu maksatladır. Sizin için tıpkı oksijen ya da hidrojen gibi temel bir oluşumdur, öte yandan oksijen ve hidrojen her durumda primitif elementler değildir çünkü bildiğiniz ve size saf ve basit yapıda görünen tüm oluşumlar temel akışkanın değişime uğramış halleridir."

— Bu ifade hayatiyetin sadece ayrı ve yalın bir unsurdan kaynak bulmayıp belirli değişimlerin sonucunda evrensel maddenin özel bir niteliği olduğunu ima ediyor sanki.

"Vardığınız sonuç bizim açıklamamızın doğal bir neticesidir."

65. Hayati prensip bizim bildiğimiz herhangi bir oluşumun içinde mi bulunur?

"Kaynağı sizin manyetik akım ya da hayvansal nitelikteki elektrik akımı olarak adlandırdığınız evrensel akışkan dahilindedir. Bu akışkan da ruh ve madde arasında bir aracı konumundadır. "

66. Hayati prensip tüm organik varlıklar için aynı mıdır?

"Evet fakat türlere göre değişim geçirmiştir. Varlıklara hareket ve aktivite kabiliyeti veren, onları eylemsiz maddeden ayıran prensiptir o çünkü maddenin kendiliğinden hareket durumu yoktur. Madde hareket ettirilir, hareketi kendiliğinden meydana getirmez.

67. Hayatiyet hayati prensibin daimi bir vasfı mıdır, yoksa dahilinde tezahür ettiği organların faaliyeti ile mi ortaya çıkmaktadır?

"Hayatiyet sadece bir bedenle bağlantısı dahilinde ortaya çıkabilir. Madde olmaksızın hayatın da olamayacağını söylememiş miydik? Hayatın tezahürü için bu ikisinin birliği elzemdir.

— Öyleyse hayati prensip bir maddeyle birleşmediği takdirde hayatiyetin edilgen kaldığını söylemek doğru olur mu?

"Evet, öyledir."

Bedenin organlarının bütünü, içlerinde mukim olan aktif ya da hayati prensibi alıcı nitelikte bir mekanizma teşkil eder. Hayati prensip, teşekkül etmiş oluşumların itici gücüdür. Ve hayati prensip içlerinde mukim olduğu organlara impulslar gönderirken organların faaliyeti de hayati prensibin aktivitesine uyum sağlayarak onu devam ettirir; bu tıpkı sürtünmenin sıcaklık oluşturması gibidir.

Yaşam ve Ölüm

68. Organik varlıkların ölümünün sebebi nedir?

"Bedensel organlarının tükenme halidir."

— Ölümü, bozulan bir makinenin faaliyetinin durmasına benzetebilir miyiz?

"Evet, bir makine bozulduğu zaman faaliyeti durur. Beden hasta düştüğü zaman da hayat ondan çekilir."

69. Başka organlardan çok, kalbin zarar görmesi ölüme daha kesin surette yol açmaktadır. Bunun sebebi nedir?

"Kalp hayatı üreten bir makinedir. Fakat zarar görünce ölüme yol açan tek organ kalp değildir, makinenin işlemesi için gerekli çarklardan birisidir sadece. "

70. Organik varlıkların ölümünden sonra maddeye ve hayati prensibe ne olur?

"Eylemsiz madde çürür ve diğer varlıkların oluşmasına hizmet eder, hayati prensip evrensel akışkanın genel kütlesine geri döner."

Organik varlığın ölümüyle bedeninin ihtiva ettiği elementler yeni varlıkları oluşturan yeni birleşimler meydana getirir. Bunlar hayat ve aktivite prensibini sırayla evrensel kaynaktan kendilerine çeker, onu özümser ve bünyelerine alır. Varlıkları sona ereceği zaman da onu tekrar kaynağa iade eder.

Organik varlıkların organları hayati akışkanla adeta aşılanmış gibidir. Bu akışkan teşekkül etmiş varlığın her bir parçasına, belirli bir tahribat sonrasında bu parçaları bir araya getirecek ve geçici olarak aksayan fonksiyonlarını yeniden yapılandıracak bir aktivite verir. Ancak organizmanın faaliyeti için elzem olan elementler ciddi tahribata uğrar ya da yok olurlarsa hayati akışkan hayat ihtiva eden akımı onlara aktarmaya muktedir olamaz ve varlık ölür.

Bedenin organları aralarındaki uyumun bir sonucu olan karşılıklı faaliyetlere zayıf ya da güçlü ama muhakkak surette reaksiyon verirler. Bu uyum herhangi bir şekilde tahribata uğradığında fonksiyonları sona erer. Bu tıpkı gerekli bir parçası bozulan bir makinenin ya da eskiyen bir saatin durması gibidir.

Elektrik aküsüne baktığımızda yaşam ve ölüme dair daha gerçekçi bir imge görmüş oluruz. Akü de diğer tüm doğal beden-

ler gibidir, içerdiği elektrik edilgen yapıdadır; elektrik ancak akışkan madde özel bir sebeple harekete geçtiği zaman ortaya çıkar. Bu akım indüklendiği takdirde akünün canlandığı söylenebilir, ancak elektriksel aktivitenin sebebi ortadan kalktığında elektrik de ortadan kalkacak ve akü eylemsizlik haline geçecektir. Bu nedenle organik bedenlerin bir tür elektrik aküsü olduğu söylenebilir, onların dahilinde de akışkanın eylemi hayat fenomenini yaratmakta ve bu akımın kesilmesi ölüme yol açmaktadır.

Hayati akışkanın miktarı tüm organik canlılarda aynı değildir; canlı varlıkların pek çok türünde bu miktar değişkenlik göstermektedir ve aynı varlıkta olsun, varlığın diğer türlerinde olsun sürekli olarak aynı miktarda da değildir. Bu akışkanla doygun hale gelmiş olanlar vardır ve bazılarında da akışkanın miktarı daha düşük seviyededir. Dolayısıyla organizmalarında bulunan hayati akışkanın yoğun miktarından dolayı bazı türlere daha aktif ve daha dirençli bir yaşam bahşedilmiştir.

Bu organizmaların dahilindeki hayati akışkan, içlerinde bulunan maddeler tarafından bünyeye dahil edilip özümsenerek yenilenmedikçe tükenebilir, dolayısıyla hayatın idamesi için yetersiz kalabilir.

Hayati akışkan bir varlıktan diğerine aktarılabilir. Hayati akışkana daha fazla sahip olan varlık onun eksikliğini duyan bir diğerine aktarım yapabilir, dolayısıyla bazı durumlarda sönmek üzere olana hayatiyet kıvılcımını yeniden canlandırabilir.

Zeka ve İçgüdü

71. Zeka hayati prensibin bir vasfı mıdır?

"Hayır; bitkiler yaşar ve düşünmez, sadece organik bir yaşam sürer. Zeka ve madde birbirinden bağımsızdır çünkü

bir varlık zeka olmaksızın da yaşayabilir, ancak zeka kendisini ancak maddi organların bünyesinde ortaya koyabilir. Hayvansal nitelikteki madde ancak ruhla birlik oluşturması halinde zeki hale gelebilir."

Zeka belirli bir sınıftaki organik varlıklara mahsus bir vasıftır; onlara düşünme kabiliyeti, hareket iradesi, varlıklarına ve benliklerine yönelik bir bilinç kazandırmakta, dış dünyayla ilişki kurmalarını ve kendi yapılarına özgü ihtiyaçları temin etmelerini sağlamaktadır.

Bu nedenle şu ayrımı yapabiliriz:

1. Sadece maddeden teşekkül etmiş, zeka ve hayat sahibi olmayan mineraller sınıfının cansız maddeleri.

2. Canlı fakat düşünmeyen, maddeden teşekkül etmiş, canlılık bahşedilmiş ve zekaya sahip olmayan varlıklar.

3. Canlı, düşünen, maddeden teşekkül etmiş, canlılık bahşedilmiş ve kendilerine düşünebilme yetisi kazandıran zekaya sahip varlıklar.

72. Zekanın kaynağı nedir?

"Bunu zaten söylemiştik: Evrensel zeka."

— Tüm zeki varlıkların evrensel kaynaktan bir miktar aldıklarını ve maddi hayat prensibi gibi, onu da bünyelerine alıp özümsediklerini söylemek doğru olur mu?

"Böylesi bir mukayese gerçekçilikten uzak olacaktır çünkü zeka her varlığa özgü bir vasıftır ve kendi manevi hususiyetini de barındırmaktadır. Bunun yanı sıra size insanın kavrayamayacağı şeyler olduğunu da söylemiştik ve bu da onlardan biridir.

73. İçgüdü zekadan bağımsız bir şey midir?

"Hayır, tam olarak öyle değil çünkü o bir zeka çeşididir. İçgüdü akıl yürütmeyen, sorgulamayan zekadır, daha ilkel canlılar ihtiyaçlarını onun sayesinde karşılar."

74. Birinin nerede bittiği ve diğerinin nerede başladığını saptamak için zeka ve içgüdü arasında bir ayrım çizgisi çizmek mümkün müdür?

"Hayır, genellikle birbirinin içinde erimiş durumdadır. Fakat içgüdüsel hareketlerle zekaya mahsus hareketler birbirinden kolayca ayrılabilir."

75. İçgüdüsel yetilerin, akli vasıfların artmasıyla orantılı olarak azaldığını söylemek doğru olur mu?

"Hayır, içgüdü varlığını her zaman korur, ancak insan onu göz ardı eder. İçgüdü de mantık gibi bizi doğru istikamete yönlendirebilir. Onun rehberliği kendini her zaman hissettir ve bazen mantıktan daha güvenlidir. Asla yanlış yola sapmaz."

— Mantık neden her zaman güvenilir bir rehber değildir?

"Yanlış eğitimle, kibir ve bencillikle tahribata uğramadığında güvenilir olabilecektir. İçgüdü akıl yürütmez. Mantık ise seçme şansı tanır ve insana özgür irade verir. "

İçgüdü ilkel zekadır. Zekadan ayrıldığı nokta ise tezahürünün neredeyse her zaman kendiliğinden ve anlık olmasıdır; zekanınkiler ise düşünme sonucudur.

İçgüdünün ortaya çıkması türlerin ihtiyaçlarına ve aralarındaki farklara istinaden değişkenlik gösterir. Öz-bilince ve kendilerinin haricindeki şeylere yönelik algıya sahip varlıklarda içgüdü zekayla, yani irade ve eylem özgürlüğüyle işbirliği yapar.

II. KİTAP

RUH DÜNYASI
veya
RUHLARIN DÜNYASI

I. BÖLÜM

RUHLAR

Ruhların Kökeni ve Doğası
Temel ve Olağan Dünya
Ruhların Şekli ve Aynı Anda Birçok Yerde
Bulunabilme Özellikleri
Perispri
Ruhların Farklı Mertebeleri
Ruh-Hiyerarşisi
Ruhların Gelişimi
Melekler ve Şeytanlar

Ruhların Kökeni ve Doğası

76. Ruhlar için nasıl bir tanım yapılabilir?

"Ruhlar yaratılışın zeki varlıkları olarak tanımlanabilirler. Maddi dünyadaki formlardan farklı olarak evrenin nüfusunu teşkil ederler."

(Ruh kelimesi burada madde-dışı varlıkların bireyselliğini nitelemek için kullanılmıştır.)

77. Ruhlar Tanrı'dan bağımsızlar mıdır, yoksa ondan neşreden ya da onun parçası olan bir yapıdalar mıdır? Bu nedenle mi onlara Tanrı'nın çocukları denmektedir?

"Bir makine nasıl onu yapan ustanın eseri ise ruhlar da Tanrı'nın eseridir; öte yandan makine ustanın eseridir, onun

kendisi değildir. Biliyorsunuz insan ne zaman iyi ve faydalı bir şey yapsa ona 'çocuğu', 'eseri' der. Tanrı'yla olan bağımız da böyledir. Bu anlamda O'nun çocuklarıyız çünkü O'nun eseriyiz."

78. Ruhların bir başlangıcı var mı, yoksa onlar da Tanrı gibi ebediyet-ezeliyet dahilinde mi var olmuşlardır?

"Eğer ruhların bir başlangıcı olmasaydı Tanrı'yla eşit olurlardı, halbuki onlar Tanrı'nın yaratısıdır ve O'nun iradesine tabidirler. Tanrı'nın ezeliyet ve ebediyet dahilinde var olduğu tartışılmazdır fakat bizi ne zaman ve nasıl yarattığı konusunda hiçbir şey bilmiyoruz. Bu anlamda bir başlangıç noktamızın olmadığını söyleyebilirsiniz, öte yandan Tanrı öncesizdir ve bu durumda sürekli olarak yaratı halinde olacaktır. Fakat her birimizin nasıl ve ne zaman yaratıldığı konusunda -tekrar söylüyorum- bir şey bilmiyoruz. Muazzam bir gizemdir bu."

79. Evrende iki temel unsur olduğuna göre -diğer bir deyişle, zeki element ve maddi element- ve edilgen bedenler maddi elementten teşekkül ettiğine göre, ruhların zeki elementten tezahür ettiğini söylemek doğru olur mu?

"Durumun böyle olduğu aşikardır. Ruhlar zeki prensibin bireyselleşmesidir, bedenler de maddi prensibin bireyselleşmesidir. Bu oluşumun hangi dönemde ve nasıl meydana geldiğini ise bilmiyoruz."

80. Ruhların yaratılışı her zaman için mi devam ediyor, yoksa bu sadece zamanın başlangıcı sırasında meydana gelen bir oluşum mudur?

"Her zaman için devam ediyor, bir başka türlü ifade edersek, Tanrı yaratmaya hiçbir zaman ara vermiyor."

81. Ruhlar kendi kendilerine mi teşekkül ettiler, yoksa birbirinden mi kaynak buldular?

"Yarattığı diğer tüm varlıklar gibi, Tanrı onları da kendi iradesi ile yaratmıştır. Fakat kökenlerinin bir bilinmez olduğunu burada tekrar belirtmeliyiz. "

82. Ruhların maddi olmadıklarını söylemek doğru olur mu?

"Böyle bir şeyi mukayese etmeye uygun bir terminoloji mevcut değildir, lisanınız da bunu ifade etmek için yeterli değildir; o halde böyle bir tarif yapmak nasıl mümkün olabilir ki? Dünyaya kör olarak gelen bir insan ışığı tarif edebilir mi? 'Maddi olmayan' doğru kelime değildir; 'maddi varlığı olmayan, manevi, vücutsuz ya da cisimsiz' gibi ifadeler gerçeğe biraz daha yakın olacaktır çünkü ruhun yaratılmış ve gerçek bir şey olduğunu anlamanız gerekiyor. Ruh tamamen saflaştırılmış maddedir, ancak bu böylesi bir maddenin sizin idrak sınırlarınız içinde bir benzeri yoktur, ayrıca o kadar eterik bir yapıdadır ki duyularınız tarafından algılanamaz."

Ruhların maddi olmadıklarını söyleriz çünkü yapıları bizim "madde" olarak bildiğimiz diğer her şeyden farklılık gösterir. Kör insanlardan oluşan bir ulusun ışığı ve etkilerini ifade edecek bir terminolojileri olmayacaktır. Kör olarak doğan birisi mevcut algılama yollarının sadece işitmek, koku almak, tatmak ve dokunmak olduğunu düşünecek ve mahrum olduğu görme duyusuna ilişkin olarak kendisine sunulan fikirleri anlamayacaktır. Dolayısıyla insan üstü varlıkların özelliklerine ve esaslarına ilişkin olarak gerçekten kör olduğumuz söylenebilir. Onları sadece mukayese yoluyla tarif edebilir ve tanımlayabiliriz ki bu tanımlar da ister istemez eksik, hatalı ya da hayal gücümüzün çabasıyla olur.

83. Ruhların ömürlerinin bir sonu var mıdır? Onların neşrettikleri kaynağın ezeli ve ebedi olduğunu anlayabiliyoruz fakat bilmek istediğimiz nokta; benliklerine, bireyselliklerine özgü bir süre var mı ve eğer öyleyse -kısa ya da uzun- verilen zaman geçtikten sonra teşekkül ettikleri element çözülüp yayılıyor mu, maddi varlıklarda olduğu gibi teşekkül ettiği esas kütleye geri dönüyor mu? Başlangıcı olan bir şeyin sonunun olmaması gerektiğini kavramak oldukça zor.

"Anlamadığınız pek çok şey var çünkü zekanız sınırlı fakat bunları reddetmek için de bir sebep yok. Bir çocuk babasının anlayabildiği her şeyi anlamaz, cahil bir insan da eğitimli bir insanın anladığı şeyleri anlayamaz. Size ruhların mevcudiyetinin bir sonu olmadığını söylüyoruz; bu konu hakkında söyleyebileceğimiz tek şey bu."

Temel ve Olağan Dünya

84. Ruhlar bizim gördüğümüzün dışında ayrı bir dünya oluştururlar mı?

"Evet, ruhların ya da maddi varlığı olmayan zekaların dünyası."

85. Bu ikisinden hangisi: Ruh dünyası mı, maddi dünya mı evrenin düzeni içinde temel olandır?

"Ruh dünyası. Diğer her şeyden önce mevcuttur ve sonra da mevcut olacaktır."

86. Maddi dünya ruh dünyasının asli gerekliliğini değiştirmeden hiç var olmamış olabilir miydi ya da varlığı sona erebilir miydi?

"Evet, bunlar birbirinden bağımsızdır fakat karşılıklı ilişkileri aralıksızdır çünkü daimi olarak birbiriyle etkileşim içindedirler."

87. Ruhlar uzayda belirli ve sınırlandırılmış bir alan işgal ederler mi?

"Ruhlar her yerdedir; evren ebediyeti, sonsuz sayıdaki ruhla doludur. Sizin tarafınızdan algılanmasa da onlar daima yanınızdadır, sizi gözlemler ve size etki ederler çünkü ruhlar Doğa'nın güçlerinden biri ve ilahi amaçları için Tanrı tarafından kullanılan araçlardır. Fakat tüm ruhlar her yere gitmezler; daha az gelişmiş olanlar için girilmesi yasak bölgeler vardır."

Ruhların Şekli ve Aynı Anda Birçok Yerde Bulunabilme Özellikleri

88. Ruh varlıklarının belirli, sınırlandırılmış ve değişmez bir şekli var mıdır?

"Sizin gözleriniz için hayır fakat bizim için bir şekilleri vardır. Bu şekil sizin tarafınızdan ancak belli belirsiz olarak alev, ışıltı ya da eterik bir kıvılcım gibi tasavvur edilebilir. "

— Bu alev ya da kıvılcımın bir rengi var mıdır?

"Eğer onu görebilseniz, ruhun saflığına istinaden mat griden parlak yakut kırmızısına kadar değişen renklerde algılanacaktır."

Periler genellikle bir alev ya da başlarının üzerindeki bir yıldızla resmedilirler; bunlar ruhların esas doğasına yönelik bir çeşit alegorik imadır. Alev ya da yıldız başın üzerindedir çünkü baş zekanın merkezidir.

89. Ruhların uzayda yolculuk etmeleri zaman alır mı?

"Evet fakat hareketleri düşünce kadar hızlıdır."

—Düşünce ruh varlığının kendi hareketi değil midir, ruh tarafından düşünülen yere ve objeye yönelik ruhun kendi taşınımı değil midir?

"Düşünce neredeyse ruh da oradadır çünkü düşünen ruhtur. Düşünce bir vasıftır."

90. Ruh bir yerden bir yere giderken kat ettiği mesafenin ya da içinden geçtiği uzayın genişliğinin farkında mıdır, yoksa gitmek istediği yere bir anda mı ulaşır?

"Bir ruh her iki şekilde de yol alabilir. Eğer isterse kat ettiği mesafenin farkında olur ya da mesafe algısından kendisini tamamen bertaraf eder. Bu ruhun arzusuna ve saflık derecesine bağlıdır. "

91. Madde ruhun hareketine bir engel teşkil eder mi?

"Hayır, ruhlar her şeyin içinden geçerler; hava, toprak ve hatta ateş bile onlar için geçirgendir."

92. Ruhların aynı anda birden fazla yerde bulunabilme kabiliyeti var mıdır? Diğer bir deyişle, ruh kendisini bölebilir mi ya da uzaydaki birkaç noktada birden aynı anda bulunabilir mi?

"Bilinen hiçbir ruhun bölünme durumu yoktur, ancak tüm ruhlar bütün yönlerde ışıma yapan birer merkezdir; bu nedenle de aynı anda birden fazla yerde ortaya çıkabilirler. Güneş sadece tek bir cisim halindedir, öte yandan tüm yönlerde ışık yayar ve ışınlarını muazzam mesafelere gönderir ama bölünmüş bir halde değildir."

— Tüm ruhlar aynı ışıma gücüne mi sahiptir?

"Bu konuda aralarında çok büyük farklar vardır ve saflık düzeylerine bağlıdır." Her ruh bölünmez bir bütünlük halinde-

dir, ancak her ruh kendisini bölmeksizin düşüncelerini genişletecek güce sahiptir. Ruhlara bahşedilmiş olan aynı anda bir çok yerde bulunabilme vasfı sadece bu açıdan anlaşılabilecektir. Kıvılcımlar bundan dolayı ışıltılarını uzak ve geniş alanlara iletebilir ve ufuktaki her bir noktada algılanabilir. Ayrıca insan da bu nedenle kendisini bölmeden ve yerini değiştirmeden uzaktaki pek çok noktaya bilgi ya da sinyal aktarımında bulunabilir.

Perispri*

93. Ruh bir örtü, kılıf ya da muhafazadan yoksun mudur, ya da bir tür madde ile mi çevrilidir?

"Ruh size tamamıyla buhar gibi görünen bir kılıf içindedir fakat bu kılıf bize çok yoğun görünür; öte yandan ruhun atmosfer içinde hareket etmesini ve uzay dahilinde taşınımını sağlayacak kadar eterik bir yapıdadır."

Nasıl meyvenin çekirdeği bir dış doku ile kaplıysa ruh da böyle bir kılıfla çevrilidir ve bu yapı perispri olarak adlandırılabilir.

94. Ruh bu yarı maddi kılıfı nereden temin eder?

"Her bir dünya dahilindeki evrensel akışkandan. Bundan dolayı perispri her dünyada aynı değildir. Ruh bir dünyadan diğerine geçişte -tıpkı sizin giysi değiştirmeniz gibi- bu kılıfı değiştirir.

— *Bizimkinden daha yüksek seviyedeki dünyalarda yaşayan ruhlar ne zaman aramıza karışırlar; bu durumda üzerlerine daha yoğun bir perispri kılıfı mı giymeleri gerekir?*

"Evet, sizin dünyanıza girebilmek için sizin maddeniz dahilinde giyinmeleri gerekir."

---

* Ruh ve madde arasında bağlantı sağlayan yarı maddi bağ. ÇN.

95. Ruhun bu yarı maddi kılıfı belirli şekiller alabilir mi ve bu vesileyle bizim tarafımızdan algılanabilir bir hale dönüşebilir mi?

"Evet, ruhun ona vermek istediği tüm şekilleri alabileceği düşünülebilir. Bundan dolayı ruh, rüyalarınızda ya da uyanık olduğunuz hallerde bazen kendisini size görünür kılabilir. Görünür bir şekil alabilir ve hatta duyu organlarınız tarafında dokunulabilir, algılanabir bir yapıya bürünebilir."

Ruhların Farklı Mertebeleri

96. Tüm ruhlar eşit midir, yoksa aralarında bir hiyerarşi var mıdır?

"Kazandıkları saflık ve arınmışlık seviyesine istinaden farklı mertebeleri vardır."

Ruh-Hiyerarşisi

97. Ruhların arınmışlık düzeylerine ilişkin olarak belirli bir sıralama var mıdır?

"Böyle bir sıralamanın kapsamı sınırsızdır çünkü tekamülün farklı aşamaları arasında kesin bir sınır yoktur; bu nedenle ruhlar arasında kesin ya da rastgele bir ayrım yoktur. Dolayısıyla yapılan sıralamanın maddeleri onların benimsediği bakış açılarına istinaden artırılıp azaltılabilir. Ancak ruhların genel özelliklerini dikkate alırsak onları üç maddelik bir sıralamaya dahil edebiliriz. 'Arınmış, saf ruhlar' diyebileceğimiz göreli bir kusursuzluk seviyesine ulaşmış olan ruhları en yüksek mertebeye koyabiliriz. İkinci sırada ise orta mertebeye ulaşmış bulunan ruhları ele alabiliriz. Bunlar kusursuzluk için büyük arzu duydukları bir arınmışlık seviyesindedirler. Üçüncü ya da en alt mertebedekiler ise bu sıralamanın hala en

alt basamaklarında bulunan mükemmellikten uzak, kusurları olan ruhlardır. Bunlar cehalet, kötülüğe yatkınlık ve yüksek mertebelere erişmelerine engel teşkil eden diğer tüm düşük seviyeli arzu ve hırslarla karakterize edilirler."

98. İkinci sıradaki ruhlar, yani kusursuzluk arzusu içinde olanlar bunu başaracak güce sahipler midir?

"Bu güce, tek başına ulaştıkları arınmışlık seviyesi ile orantılı olarak sahiptirler. Bazıları sahip oldukları bilimsel bilgiler ile fark edilirler, bazıları da bilgelik ve iyilikleri ile ancak hepsi de çeşitli ızdıraplar ve ayartıcı nitelikteki etmenler çerçevesinde bir disiplin imtihanına tabi olmak zorundadırlar. "

99. Üçüncü sırada yer alan ruhların hepsi de kötü müdür?

"Hayır. Bazıları pasif ve nötrdür. Ne iyilik ne de kötülük yaparlar. Diğerleri ise kötülükten haz alırlar ve bunu yapma fırsatı bulduklarında sevinç duyarlar. Diğer bir grup ise havai, budala ve hayalperest bir yapıdadır; ziyankar olmaktan çok, fesat ve hilekar davranışlarıyla insanları şaşkınlığa düşürmekten, onlara rahatsızlık vermekten keyif alırlar. "

100. Başlangıç için Gözlem ve Düşünceler.

Ruhların sınıflandırılması onların ilerleme düzeylerini, edindikleri vasıfları ve gidermeleri gereken kusurlarını temel almaktadır. Öte yandan bu sınıflandırma hiçbir şekilde kati değildir. Her bir kategorinin unsurlarına ayrı ayrı işaret edilmesi sadece kategorinin kendi bütünlüğü içindedir çünkü bunların her biri çok ince kademeler yoluyla bir üsttekiyle birleşmekte ve üst kategorilerin özellikleri ile fark teşkil etmeme noktasına gelmektedir; bu durum gökkuşağının renklerinde ve insan hayatının evrelerinde olduğu gibi doğanın pek

çok alanında da böyledir. Buna bağlı olarak ruhlar bizim konuya bakış açımıza istinaden birkaç gruba ayrılabilirler. Tüm diğer bilimsel sınıflandırma sistemleri de bu şekilde oluşturulur. Kabul edilen sistemler tamam ya da eksik, anlaşılır veya anlaşılmaz, mantıklı ya da mantıksız olabilir, ancak ne şekilde olurlarsa olsunlar onları kullanan bilimin gerçeklerini değiştirmezler. Bu konuyla ilgili sorulara yanıt teşkil eden tebliğler ruhların bölündükleri kategorilerin sayısıyla bağlantılı bir çeşitlilikte olsa da kategori sayısının pratikte bir önemi yoktur. Dezenkarne (maddi bedeni bulunmayan) zekaların genel kabul görmüş değerlere çok fazla önem atfetmediklerini unutan kişiler tarafından, görünürdeki bu çelişkiye çok fazla ağırlık verilir. Bir ifadenin anlamı o zekalar için en önemli noktadır. Meselenin şeklini, terminoloji tercihini ve sınıflandırmayı bize bırakırlar. Dünya'da bunların hepsi sistemlerin muhtevasını oluşturmaktadır.

Gözden kaçırılmaması gereken bir diğer nokta da tıpkı insanların arasında olduğu gibi, ruhların arasında da çok cahil olanların bulunabileceği, dolayısıyla tüm ruhların her şeyi bildiklerini beklememiz gerektiğidir. Sınıflandırma çalışması bir metot, analiz ve araştırılan konuya ilişkin bilgi gerektirir, fakat ruh dünyasında bulunup da çok az bilgi sahibi olanlar bir konunun bütününü anlamak ya da bir sistemi formüle etme konusunda cahil bir insan kadar yetersizdiler. Herhangi bir sınıflandırma konusunda ya hiçbir fikirleri yoktur ya da hatalı ve eksik bilgilere sahiptirler. Kendilerini üstün gören tüm ruhlar kendilerine göre en üst mertebedirler çünkü sınıflandırılmaya tabi tutuldukları bilginin, kapasite ve ahlak yapısının farklı yönlerini ayırt etmeye muktedir değillerdir; bu

tıpkı barbar bir yaşam süren ilkel bir insanın medeni bir insanın çeşitli özelliklerini saptamaya çalışması gibidir. Bu ayrımı yapmaya muktedir olanlar bile, konunun da doğası itibarıyla sabit ve mutlak bir içerikte olmaması nedeniyle ayrıntıları idrak edişleri ve bakış açıları bağlamında farklı yaklaşımlar sergileyebilirler. Linnaeus, Jussieu, Tournefort kendi sınıflandırma sistemlerine sahip bilim adamlarıdır; öte yandan botaniğin doğası bilim adamlarının kullandığı farklı sınıflandırma sistemleri nedeniyle değişkenlik göstermez. Jussieu ve Tournefort yeni bir bitki ya da mevcut bitkilere has yeni bir özellik keşfetmemiştir, onlar sadece oluşturdukları bazı grup ya da sınıflara istinaden belirli türleri gözlemlemişlerdir. Biz de aynı yöntemi uygulamaktayız. Ne ruhları ne de onların özelliklerini keşfediyoruz. Onları görüyor ve gözlemliyoruz, konuşmaları ve davranışlarına istinaden onları değerlendiriyoruz ve yine onlar tarafından sunulan bu verileri temel alarak benzerliklerine istinaden sınıflandırıyoruz.

Yüksek seviyelerdeki ruhlar üç ana kategorinin varlığını ya da ötealem varlıkları arasındaki belli başlı ayrımları genellikler kabul ederler. Ruhların en düşük seviyelerde olanları ise maneviyattan çok, maddiyata yönelik güdülerinin baskın olması ve kötülüğe yatkınlıkları ile karakterize edilen kusurlu ruhlardır. İkinci grupta olanlar ise manevi doğalarının maddiyata yönelik güdülerinden baskın olması ve iyiliğe eğilimleriyle karakterize edilirler. Bunlar iyi ruhlar kategorisini oluştururlar. Birinci ya da en yüksek kategori arınmış ruhların eriştiği bir mertebedir ve bu nedenle de bu mertebeye bizim tarafımızdan tasavvur edilebilen en yüksek kusursuzluk seviyesi atfedilir.

Ruhların bu son derece belirgin üç kategoriye ayrımı son derece mantıklı görünmekte ve bu genel gruplama yapısına ulaştıktan sonra bize düşen, sadece bazı alt grupları oluşturmaktır. Biz ise bunu verdikleri bilgiler sayesinde bizzat ruhların yardımıyla yapmış bulunuyoruz.

İletişim kurma durumumuzun olabileceği ruhların hangi noktada bulunduklarını, dolayısıyla hak ettikleri güven ve itibarı saptamak aşağıda yer alan maddelerin yardımıyla daha kolay olacaktır. Bu hususları saptama kabiliyetinin ruhçu araştırmalara bir anahtar teşkil ettiği söylenebilir çünkü bu saptamalar, ruhların entelektüel ve manevi farklılıkları ile ilgili olarak bizi aydınlatarak celselerde ortaya çıkabilecek tuhaf açıklamaları izah edebilecektir. Öte yandan ruhların her zaman şu ya da bu kategoriye ait olmadıklarını da belirtmemiz gerekir. Bilgi ve arınmışlık yönündeki gelişimleri aşama aşama gerçekleşmekte ve sıklıkla birden fazla alt grup özelliğini taşıyabilmektedirler; bu husus ise onların konuşmalarını ve hareketlerini gözlemleme yoluyla kolayca anlaşılabilmektedir.

ÜÇÜNCÜ SEVİYE – KUSURLU RUHLAR

101. Genel Özellikler.

Maddenin ruh üzerindeki baskın etkisi. Kötülüğe eğilim. Cehalet, kibir, bencillik ve bunların yol açtığı olumsuz hırs ve arzular.

Tanrı'nın mevcudiyetine yönelik bir önsezileri vardır fakat O'nu anlayamazlar.

Hepsi de tamamen kötü değildir, pek çoğunda daha çok, ciddiyetsizlik ve havailik vardır. Muhakeme yönleri zayıftır,

direkt kötülükten çok, fesat ve haylazlığa eğilimlidirler. Bazıları ne iyilik ne de kötülük yapar fakat bulundukları düşük seviyeye işaret eden başlıca unsur da iyilik yapmamalarıdır. Diğerleri ise tam tersine, kötülükten haz alırlar ve bunu yapacak fırsat bulduklarında sevinç duyarlar.

Bu gruptaki ruhlarda belirli bize zeka seviyesine eşlik eden kötü niyet ve fesat eğilimi yaygındır; ancak entelektüel gelişimleri hangi noktada olursa olsun fikirleri tekamülden yoksun, duygu ve düşünceleri oldukça bayağıdır.

Ruh dünyasına ilişkin bilgileri kısıtlı olup maddi hayatın önyargıları ve fikirleri ile deforme olmuştur. Ruh dünyası ile ilgili olarak, sadece eksik ve yanlış bilgiler aktarabilirler fakat dikkatli bir gözlemci bu bilgilerin ne kadar eksik ve yanlış olduğunu büyük hakikatlere dair yüksek mertebelerdeki ruhlar tarafından aktarılan teyitlere istinaden her zaman fark edebilir.

Konuşmaları karakterlerini yansıtır. Konuşmaları sırasında kötü niyetlerini açığa vuran her ruh bu üçüncü gruba mensup olabilir; netice itibarıyla aklımıza gelen her kötü düşünce bu gruptan yansımaktadır.

İyi ruhların içinde bulunduğu mutluluğu görürler; haset ve çekememezlik kaynaklı her türlü ızdırabı deneyimledikleri için bu manzara onlara daimi bir azap verir.

Maddi hayatın anılarını ve ızdıraplarını muhafaza ederler; bu durum ise bazen realiteden daha ızdırap vericidir. Aslında hem kendi katlandıkları hem de diğerlerine yaptıkları kötülüklerden dolayı ızdırap çekerler. Ve bu ızdıraplar uzun sürdükçe sonsuza dek bu duruma mahkum olduklarına inanırlar. Ders almaları için Tanrı da buna inanmalarını ister.

Beş alt gruba ayrılabilirler:

102. Onuncu Grup: Saf Olmayan Ruhlar.

Kötülüğe meyillidirler ve bunu tüm düşüncelerinin ve eylemlerinin hedefi kılarlar. İnsanlara kalleşçe düşünceler aşılar, güvensizlik ve anlaşmazlığı teşvik eder, insanları kandırabilmek için her türlü maskeyi takarlar. Telkinlerine boyun eğmek için yeterince zayıf yapıda olanlara yönelir ve onları tekamüllerinden alıkoyarlar, maddi hayatın öngörülmüş sınavları karşısında pes etmelerine yol açarak tekamüllerini geciktirmekten mutluluk duyarlar. Bu gruptaki ruhlar konuşmalarından fark edilebilirler çünkü tıpkı insanlarda olduğu gibi bayağı ve değersiz ifadeleri kullanmaları her zaman entelektüel yönden değilse bile ahlaki yönden düşük seviyede olmalarına işaret eder. Konuşmaları eğilimlerinin basitliğini gösterir; mantıklı ve doğru bir kisve altında konuşarak size telkinlerde bulunmaya çalışsalar da bu sahte görüntüyü koruyamaz ve gerçek niteliklerini ele verirler.

Bazı uluslar onları kötü tanrılar olarak nitelerler; diğerleri ise onları *şeytan, cin* veya *kötü ruh* olarak adlandırırlar.

Bunların enkarne olduğu insan varlıkları zalimlik, dolandırıcılık, iki yüzlülük, tamah, açgözlülük gibi habis ve alçaltıcı hırslardan kaynaklanan tüm ahlaksızlık ve kötülüklere düşkünlük içindedirler. Kötülüğü belirli bir gerekçe olmaksızın kendileri için yaparlar ve iyi olan her şeyden duydukları nefret nedeniyle kurbanlarını genellikle dürüst ve değerli insanlar arasından seçerler. İnsanlığın belasıdırlar ve toplumun hangi tabakasına ait olurlarsa olsunlar, ne kadar medeni bir eğitim cilası altında olurlarsa olsunlar tüm bunlar alçaltıcı kusurlarını gidermekte ya da saklamakta yetersiz kalır.

103. Dokuzuncu Grup: Boş ve Havai Ruhlar.

Cahil, zarar verici, fesat ve mantıksızdırlar; alaycı davranışlarda bulunmaya düşkünlük gösterirler. Her şeye karışırlar

ve hakikate hiç dikkat sarf etmeksizin tüm sorulara yanıt verirler. Küçük çaplı rahatsızlıklara yol açmaktan, küçük mutluluklardan yana büyük beklentiler yaratmaktan, kendilerine gizemli bir hava vermek ve hile yapmak yoluyla insanları kandırmaktan mutluluk duyarlar. Bu ruhlara kabaca gulyabani, ifrit, cin, alaycı peri gibi isimler verilir. Onları hizmetkar gibi kullanan daha yüksek seviyedeki ruhların emri altındırlar.

İnsanlarla olan iletişimlerinde kullandıkları dil genellikle nükteli, akıllıca ve alaycı fakat sığdır. İnsanlardaki, olay ve nesnelerdeki tuhaf ve gülünç durumları hemen yakalar ve bunlarla ilgili alaycı yorumlar yaparlar. Yapmaktan çok hoşlandıkları için eğer kendilerine bazı isimler yakıştırırlarsa bunu aldatmaktan çok eğlenmek için yaparlar.

104. Sekizinci Grup: Sahip Oldukları Bilgiden Daha Fazlasını Biliyormuş Gibi Davranan Ruhlar.

Sahip oldukları bilgiler genellikle dikkate değer seviyededir, ancak gerçekte bildiklerinden çok daha fazlasını bildiklerini sanırlar. Çeşitli konular üzerinde belirli bir ilerleme kaydettikleri için konuşmaları bir ağırlığa sahiptir ve bu da aydınlanmışlıkları ve kapasiteleri hakkında yanlış bir izlenim yaratabilir; ancak fikirleri genellikler dünyevi hayatlarındaki önyargıların ve yanlış düşüncelerin bir yansımasından ibarettir. İfadeleri hakikatlere yönelik karmaşa ve mantıksızlıklar içerir; kendilerini kurtaramadıkları haddini bilmezlik, kibir, haset ve dik başlılık yönlerine dair izler çokça algılanabilir.

105. Yedinci Grup: Nötr Ruhlar.

Ne iyilik yapacak kadar gelişmiş ne de zarar verecek şeyler yapacak kadar kötüdürler. Bazen bunlardan birine, bazen de diğerine temayül gösterirler ve ne ahlaki açıdan ne de zeka açısından insanlığın olağan düzeyinin üzerine çıkmazlar. Bu

dünyadaki şeylere sıkı sıkıya bağlıdırlar ve bunların vereceği doyumun özlemini çekerler.

106. Altıncı Grup: Gürültücü ve Taşkın Ruhlar.

Aslında bu gruptaki ruhlar kendilerine özgü nitelikleri nedeniyle ayrı bir grup oluşturmayıp üçüncü mertebedeki tüm gruplara mensup olabilirler. Mevcudiyetlerini genellikle duyularla algılanabilir fenomenler yaratarak oryaya koyarlar (birtakım sesler çıkarmak, cisimleri oynatıp yerlerini değiştirmek, esinti yaratmak vb). Diğer gruplardaki ruhlara nazaran maddeye daha bağımlıdırlar. Dünya'daki elementlerde meydana gelen değişikliklerin ortaya çıkmasında esas unsur olarak görünürler; havaya, suya, ateşe ve Dünya'daki pek çok unsura tesir ederler. Bu fenomenler ortaya bir anlam ve zeka unsuru koyuyorlarsa onları sadece rastlantısal ve fiziksel olarak addetmek mümkün değildir. Tüm ruhlar fiziksel fenomenler yaratmaya muktedirdir; ancak yüksek seviyedeki ruhlar bunu genellikle zeka unsuru şeylerden çok, madde üzerine tesirde bulunmaya meyilli olan daha alt seviyedekilere bırakır ve fiziksel tezahürlerin faydalı olacağına kanaat getirdikleri zaman yardımcıları olarak daha alt seviyelerdeki ruhları kullanırlar.

İKİNCİ SEVİYE – İYİ RUHLAR

107. Genel Özellikler.

Ruh maddeye ağır basmaktadır; kusursuzluk arzusu vardır. Nitelikleri ve iyiliğe muktedirlikleri ulaştıkları seviye ile orantılıdır. Bazıları bilimsel bilgilere sahiptir, bazıları ise bilgelik, hayırseverlik ve merhamet kazanmıştır; daha gelişmiş olanları bilgiyi ahlaki mükemmeliyet ile birleştirebilirler. Maddilik-

ten tamamen uzaklaşmamışlardır, önceki bedensel varoluşlarının yer etmiş izlerini az çok muhafaza ederler. Seviyelerine istinaden bu izler kendilerini ifade etme biçimlerinde, alışkanlıklarında ya da bazı durumlarda karakteristik birtakım tuhaflıklar çerçevesinde ve hala sürdürdükleri zevk ve meraklarında ortaya çıkarlar. Ancak bu zayıflıklara ve kusurlara karşın en üst seviyedeki ruhların kategorisine geçmeye muktedir olabilirler.

Tanrı ve ebediyet düşüncelerine yönelik bir idrak kazanmışlardır ve yüksek mertebedeki dünyaların mutluluğuna iştirak ederler. İyilik yaparak ve kötülükten korunarak mutlu olurlar. Onları bir araya getiren şefkat ve yakınlık duygusu bu ruhlara hasetten, vicdan azabından ve düşük seviyelerdeki ruhların ızdırap çekmesine yol açan diğer tüm kötü duygulardan zarar görmeyen tarifsiz bir mutluluk verir; ancak arınma süreçlerini tamamlamak için yine de imtihanlara tabi tutulurlar.

Bu ruhlar insanların zihinlerine iyi ve asil düşünceler aşılar, onları kötü yollardan alıkoyar, hayatlarının gidişatı yardımlarına layık olan insanları korur, kötülüğe bilinçli bir eğilimleri olmayan insanların zihinlerinde düşük seviyelerdeki ruhların müdahalesi ile oluşan etkileri telkinleriyle bertaraf ederler.

Enkarne oldukları insan varlıkları dürüst, iyi ve hayırseverdir; kibrin, bencilliğin ya da hırsların tahrikine kapılmaz, etkisinde kalmaz; nefret, kin, haset, çekememezlik duygularına kapılmaz ve temayüllerinden dolayı, kendileri için iyilik yaparlar.

Bu gruptaki ruhlara genel inançlar çerçevesinde genellikle *iyi cin, koruyucu peri* ya da *iyi ruh* gibi adlar verilir. Cehale-

tin ve batıl inançların hakim olduğu dönemlerde insanlar onları ilah, ilahe ya da tanrıça olarak da adlandırmıştır. Dört ana grup dahilinde değerlendirilebilirler:

108. Beşinci Grup: Hayırsever ve Cömert Ruhlar.

Baskın nitelikleri nezaket ve iyiliktir. İnsanlara hizmet etmekten ve onları korumaktan mutluluk duyarlar, ancak bilgileri sınırlıdır. Zekadan çok, ahlaki yönden gelişmişlerdir.

109. Dördüncü Grup: Bilgili Ruhlar

Geniş bilgiye sahip olma özellikleriyle farklılık gösterirler. Manevi konulardan çok, bilimsel araştırmalara ilgi duyarlar çünkü eğilimleri bu yöndedir. Ancak bilimsel değerlendirmelerine her zaman için pratikteki uygulamalara yönelik bir bakış açısı eşlik eder. Düşük seviyelerdeki ruhlara özgü basit tutkulardan tamamen arınmışlardır.

110. Üçüncü Grup: Bilge Ruhlar.

En belirgin özellikleri çok yüksek seviyeli bir maneviyata sahip olmalarıdır. Sınırsız bilgilere sahip oldukları bir noktaya varmadan da insanlığı, olay ve varlıkları doğru olarak değerlendirebilecekleri entelektüel bir kapasiteye ulaşırlar.

111. İkinci Grup: Yüksek Ruhlar.

Çok yüksek seviyedeki bilimsel bilgileri, bilgeliği ve iyiliği bünyelerinde bir araya getirmişlerdir. Sadece en saf düzeydeki iyilikten ilham alan konuşmaları her zaman için soylu, yüksek seviyeli ve genellikle görkemlidir. Üstünlükleri onları maddi dünya ile ilgili daha tutarlı ve gerçek bilgiler vermeye muktedir kılar, öte yandan bu bilgiler insanlara izin verilen sınırlar dahilindedir. Yalın ve içten bir şekilde hakikati arayanlarla ve onları anlayabilmek için maddiliğin bağlayıcı unsur-

larından kendini yeterince kurtarmış olanlarla memnuniyetle iletişime geçerler; ancak soruları sadece meraktan kaynaklanan ve maddi şeylerin çekiciliği nedeniyle dürüstlükten ayrılanlardan uzakta dururlar.

Bazı istisnai şartlar altında kendilerini bu dünyaya enkarne ederler; bu her zaman bir ilerlemenin sağlanması ya da vazifenin yerine getirilmesi amacıyla olur. Dolayısıyla bize bu dünyada ilham almamız için kusursuzluğun en yüksek noktasını gösterirler.

BİRİNCİ SEVİYE — ARINMIŞ SAF RUHLAR

112. Genel Özellikler.

Maddenin hiçbir etkisi yoktur; hem manevi hem de zihinsel anlamda en üst noktadadırlar, bu özellikleri diğer ruhlara göre öyle belirgin ve mutlaktır ki kusursuz olarak tabir edilebilirler.

113. Birinci ve Tek Grup.

Tekamülün her aşamasından geçmiş ve kendilerini maddiliğin saflığı bozan niteliğinden tamamen bertaraf etmişlerdir. Yaratılmış varlıkların yatkın olduğu o kusursuzluk bütününe ulaştıktan sonra herhangi bir imtihana tabi tutulmaları, ders almaları ya da telafiye gitmeleri gerekmez. Ölümlü bedenler dahilinde artık enkarne olmaz, Tanrı'nın dolaysız mevcudiyeti dahilinde bir hayat sürerler. Değişmez bir salt mutluluk halinin hazzı içindedirler. Bu hal değişmezdir çünkü artık maddi hayata yönelik istek ve değişikliklere maruz değillerdir; ancak bu salt mutluluk hali de *aralıksız bir temaşa ve tefekkür halinin monoton ataleti* şeklinde değildir. Tanrı'nın mesajcı-

ları ve vekillerdirler, evrensel ahengin muhafazası yönünde Tanrı'nın emirlerini yerine getirirler. Kendilerinden alt seviyedeki ruhlar üzerinde mutlak bir hakimiyetleri vardır; arınmak ve saflaşmak için yaptıkları çalışmalarda onlara yardım eder ve gerçekleştirmiş oldukları gelişmelerle orantılı olarak onları çeşitli vazifelere tayin ederler. Üzüntü ve sıkıntılarında insanlara destek olmak, iyilikten yana olmaları ve onları en yüksek mutluluk seviyesinden alıkoyan hatalarının telafisi için onları teşvik etmek bu mertebedeki ruhlara uygun meşguliyetlerdir. Onlardan genellikle melek, baş melek veya serafim olarak söz edilir.

Eğer tercihleri bu yönde olursa insanlarla iletişime geçebilirler, ancak onları emri altına almaya kalkacak kişilerin gerçekten çok cüretkar ve kendini bilmez olması gerekecektir.

Ruhların Gelişimi

114. Ruhlar tabiatları itibarıyla mi iyi ya da kötüdürler, yoksa kendi çabalarıyla iyi yönde gelişme gösteren aynı ruhlar mıdır?

"Kendi çabalarıyla iyi yönde gelişme gösteren aynı ruhlardır. İyi yönde gelişme kaydederken daha düşükten daha yüksek seviyelere geçiş yaparlar."

115. Bazı ruhlar iyi, bazıları da kötü olarak mı yaratılmıştır?

"Tanrı tüm ruhları aynı yalınlık ve masumiyet seviyesinde yaratmıştır, yani bilgiden yoksun olarak. Tanrı onları aydınlatmak, hakikatin bilgisi yoluyla aşamalı olarak kusursuzluk seviyesine varmalarını sağlamak ve böylelikle onları kendisine daha da yakın kılmak için hepsine bir vazife vermiştir. Onlar için bu kusursuzluk ezeli, ebedi ve saf bir mutluluk ha-

lidir. Ruhlar Tanrı'nın kendilerini tabi tuttuğu sınavlardan geçerek bilgi ve deneyim kazanırlar. Bazıları bu sınavları cesaretle kabul ederler ve kaderlerinin amacına daha çabuk ulaşırlar; bazıları ise bu sınavları şikayetçi ve menfi bir yaklaşımla karşılar, dolayısıyla kendilerine vaat edilen kusursuzluk ve mutluluğun -kendi hataları doğrultusunda- uzağında kalırlar."

— Bu ifadeye istinaden, ruhlar başlangıç noktalarında çocuklar gibiler, bilgisiz ve deneyimsizler fakat insan hayatının farklı aşamalarından geçerek yavaş yavaş bilgi kazanıyorlar, öyle mi?

"Evet, bu mukayese doğru. Eğer çocuk asiyse cahil, kusurlu ve eksik kalır; oysa uysallığına istinaden daha çok kazanım sağlar. Fakat insan hayatının bir ömrü vardır, ruhların ki ise sonsuzluğa uzanır."

116. Ruhların bazıları sonsuza dek mi düşük seviyelerde kalırlar?

"Hayır, hepsi kusursuz bir hale gelir. Zamanla değişirler, ancak daha önce söylediğimiz gibi, bu değişim çok uzun zaman alabilir; öte yandan adil ve merhametli bir ana baba çocuklarını kendilerinden ebediyen uzak kalacağı bir cezaya mahkum edemez. O kadar büyük, o kadar iyi ve adil olan Yaradan'ın sizden daha az mı anlayış göstereceğini sanıyorsunuz?"

117. Kusursuzluğa yönelik gelişimlerini hızlandırmak ruhların kendi elinde midir?

"Tabi ki, arzularının ve Tanrı'nın iradesine yönelik itaatlerinin gücüne istinaden hedefe daha yavaş veya daha hızlı ulaşabilirler. Uysal ve uyumlu bir çocuk, dik başlı ve aylak bir çocuktan daha hızlı öğrenmez mi?"

118. Ruhlar dejenere olabilirler mi? Daha alt seviyelere inebilirler mi?

"Hayır, ruhlar ilerlemeleriyle orantılı olarak tekamüllerini neyin yavaşlattığını anlarlar. Bir ruh verilen herhangi bir sınavı tamamladığında o sınava ait dersi öğrenmiş olur ve asla unutmaz. Aynı yerde kalabilir fakat asla bir dejenerasyona uğramaz."

119. Tanrı ruhları en yüksek mertebeye ulaşmak için tabi olmaları gereken sınavlardan muaf tutabilir mi?

"Eğer ruhlar kusursuz olarak yaratılmış olsalardı, o kusursuzluk halinin faydalarının getirdiği mutluluğa layık olmazlardı. Mücadele olmaksızın liyakat nasıl söz konusu olabilir ki? Ayrıca ruhlar arasında var olan eşitsizlik onların bireysel gelişimi için elzemdir; her bir ruhun tekamül ederken yerine getirdiği vazifeler, evrendeki ahengin garantisi olan ilahi planın birer unsurudur."

Sosyal hayatta her insan en yüksek makamlara ulaşabilecekse bir ülkenin yöneticilerinin neden ülkenin tüm askerlerini general yapmadığını, alt kademelerdeki tüm memurların neden yönetici olmadığını ve tüm öğretmenlerin neden okul müdürü olmadığını da sorabiliriz. Fakat sosyal dünya ile ruh dünyasındaki hayatlar arasında fark vardır, diğer bir deyişle sosyal hayat sınırlıdır ve herkes en yüksek mertebelere ulaşma imkanına muktedir olamaz; halbuki ruh dünyası sınırsızdır ve her bir ruhun en yüksek mertebeye ulaşma imkanını garanti eder.

120. Tüm ruhlar iyiliğe ulaşmak için kötülük yolundan geçerler mi?

"Hayır, onlar cehaletin yolundan geçerler."

121. Peki, nasıl oluyor da bazı ruhlar iyiliğin, bazıları da kötülüğün yolundan gidiyorlar?

"Onların özgür iradesi yok mu? Tanrı hiçbir ruhu kötü olarak yaratmamıştır; onları masum, bilgisiz ve yalın olarak yaratmıştır. İyiliğe de kötülüğe eşit derecede eğilimleri var demektir bu. Kötü hale gelenler bunu kendi özgür iradeleri ile yapmışlardır."

122. Peki, ruhlar başlangıçta henüz öz-bilinci edinmemişken, iyi ile kötü arasında tercih yapma özgürlüğüne nasıl sahip olabilirler? İçlerinde onları iyiliğe ya da kötülüğe yönlendirecek bir etmen, bir eğilim mi vardır?

"Özgür-irade, ruh kendisine yönelik bir bilinç edindikçe, bu edinimle orantılı olarak gelişir. Eğer tercihi özgür iradesinden bağımsız bir sebepten kaynaklanmış olsaydı ruh için özgürlük var olmazdı. Tercihine yön veren sebep onun içinde değil, haricinde ve iradesinin özgürlüğünden dolayı gönüllü olarak boyun eğip kabul ettiği tesirlerin dahilindedir. Adem, Havva ve ilk günah tasviri ile temsil edilen bu seçimdir işte."

— Ona etki eden tesirler nereden gelir peki?

"Üzerinde hakimiyet kurmak isteyen, onu boyun eğmiş görmekten mutluluk duyacak kusurlu ruhlardan. Alegorik olarak şeytan olarak betimlenen şey bu ayartılma halidir."

— Bu tesir ruh üzerinde sadece başlangıç aşamasında mı etkilidir?

Düşük seviyeli, kusurlu ruhların ondan vazgeçmesine neden olacak tam bir kendi kendine hakimiyet hali kazanana kadar varoluşunun tüm aşamalarında onu takip eder."

123. Tanrı ruhların kötü yola sapmalarının da mümkün olmasına neden izin vermiştir?

"Tanrı'nın bilgeliği her ruha tanıdığı seçme özgürlüğü ile kendisini gösterir çünkü hepsi bu yüzden eylemlerinin ehliyetine sahiptir."

124. Başlangıçtan itibaren hiç sapmaksızın doğru yolu izleyen ruhlar ve yine en başından beri kötülüğün en dip seviyelerinde gezinenler ruhlar olduğuna göre, bu iki uç arasında pek çok seviye barındıran bir fark olduğu açık değil midir?

"Evet, kesinlikle ve bu seviyeler ruhların büyük çoğunluğunun yollarını teşkil ediyor."

125. Yanlış yolu seçmiş olan ruhlar diğerleriyle eşit bir tekamül seviyesine ulaşabilirler mi?

"Evet; ancak ebediyetleri bu durumda daha uzun olacaktır."

Buradaki "ebediyetleri" ifadesi düşük seviyelerdeki ruhlara, ızdıraplarının sona ereceği öngörüsünün bahşedilmemiş olmaması nedeniyle bu ızdıraplarının daimiyetine duydukları inanca ve karşı koyamayıp başarısız oldukları her bir sınavdan sonra, bu inancın daha uzun süreli olacağına yönelik bir atıf olarak anlaşılmalıdır.

126. En yüksek mertebeye yanlış yollara sapıp buralarda dolaştıktan sonra ulaşan ruhlar, Tanrı'nın nazarında diğerlerine göre daha mı az değerlidir?

"Tanrı doğru yola dönen başıboş gezginlere de diğerlerine beslediği aynı tasvip ve şefkat duygularıyla bakar. Onlar bir süre için kötü ruhlar olarak sınıflandırılmıştır çünkü kötülüğün baştan çıkarıcı telkinlerine boyun eğmişlerdir; ancak

bu yanılgılarından önce onlar da diğer tüm ruhlar gibi kötülük ve iyilik bağlamında tamamıyla nötr ruhlardır."

127. Zihinsel kapasite bakımından da bütün ruhlar eşit mi yaratılmıştır?

"Hepsi eşit fakat nereden geldiklerini bilmeksizin yaratılmışlardır çünkü özgür iradeleri gerçek anlamıyla serbest olmalıdır. Maneviyatta olduğu gibi, zeka yönünden de hızlı veya çabuk ilerleyebilirler."

Bundan dolayıdır ki başlangıçtan itibaren doğru yolu izleyen ruhlar da kusursuzluk seviyesine hemen ulaşmazlar çünkü kötü eğilimleri bulunmamasına rağmen kusursuzlukları için elzem olan deneyimleri ve çeşitli bilgileri edinmek zorundadırlar. Bunlar doğal kabiliyetleri ne kadar iyi olursa olsun gelişime ve aydınlanmaya ihtiyacı olan çocuklarla mukayese edilebilirler çünkü çocukların da erişkin olabilmek için bir dönüşüm yaşaması gerekmektedir. Fakat nasıl bazı insanlar daha çocukluktan iyi, bazıları da kötü olabiliyorlarsa bazı ruhlar da başlangıçlarından itibaren iyi ya da kötüdürler. Bu radikal farka karşın çocuk zaten şekillenmiş içgüdülere sahiptir, öte yandan ruh, oluşumu sırasında ne iyi ne de kötüdür fakat olası tüm eğilimleri taşımakta ve özgür iradesi doğrultusunda iyi ya da kötü yönde bir yol izlemektedir.

Melekler ve Şeytanlar

128. Melek, baş melek, serafim dediğimiz varlıklar diğer ruhlardan farklı kategoride bir tabiata mı sahiptirler?

"Hayır, kendilerini tüm kusurlardan arındırmış ruhlar gelişimin en üst noktasına ulaşırlar ve kusursuzluğun tüm unsurları ile bütünleşirler."

Melek kelimesi genellikle ahlaki mükemmeliyete atıfta bulunur; ancak bununla beraber, iyi olsun kötü olsun, insan sınırlarının dışındaki tüm varlıklar için de sıklıkla kullanılır ve "iyi melek", "kötü melek", "ışığın meleği", "kara melek" gibi tabirler telaffuz edilir. Bu kullanım çerçevesinde melek kelimesi ruhlar, peri ya da cinlerle eş anlamlıdır; ancak biz bu kelimeyi en yüksek manada kullanıyoruz.

129. Melekler bütün tekamül aşamalarından geçmişler midir?

"Tüm o seviyelerden geçmişlerdir, ancak daha önce belirttiğimiz bir farkla. Bazıları görevlerini şikayet etmeden üstlenmiş ve hedeflerine daha çabuk ulaşmıştır, bazılarının aynı hedefe ulaşması ise daha uzun zaman almıştır."

130. Bazı varlıkların diğerlerinden daha üstün ve kusursuz olarak yaratıldığı görüşü doğru değilse eğer, bu düşünce nasıl olup da neredeyse tüm insanlığın geleneğinde bulunuyor?

"Dünya'nız ezelden beri var olan bir gezegen değildir. En üst seviyeye ulaşmış ruhlara çok daha uzun süre önce ev sahipliği yapmaya başlamıştır, dolayısıyla gezegeninizdeki insanlar bu kusursuz ruhların her zaman aynı tekamül seviyesinde olduklarını sanmaktadırlar."

131. Bu terimin genel kabul gören anlamı dahilinde iblisler ya da şeytan mevcut mudur?

"Eğer iblisler ya da şeytan mevcutsa onlar Tanrı'nın eseridir fakat daimi olarak kötülüğe ve bedbahtlığa mahkum varlıkları yaratmak sadece Tanrı'nın işi mi olurdu? Eğer iblisler mevcutsa bu sizin düşük seviyedeki dünyanızda ve aynı seviyedeki diğer dünyalarda söz konusudur. Onlar adil bir Tanrı'nın zalim ve kindar olabileceği oyununu sahneleyen ve O'nun adı altında gerçekleştirdikleri iğrenç şeyler vasıtasıyla

kendilerini O'nun tarafından onaylanır kıldıkları hayalini yaşayan riyakar insanlardır."

İblis ya da şeytan (demon) kelimesinin kötü ruh fikrine karşılık geldiği sadece modern çağa ait bir kanaattir çünkü kökeni Yunanca olan daimôn kelimesi deha, zeka gibi anlamlara gelmekte ve iyi ya da kötü ayrımı gösterilmeksizin maddi olmayan tüm varlıklar için kullanılmaktadır.

Bu kelimelerin genel kabul gören anlamlarına istinaden iblis, şeytan ve ifritlerin gerçekten kötü olan bir guruba mensup olmaları gerekmektedir. Eğer onlar mevcutsa tıpkı her şey gibi, mutlak surette Tanrı tarafından yaratılmış olmalıdırlar; ancak mutlak surette adil ve iyi olan Tanrı, kendi doğaları itibarıyla kötü olan ve peşinen ebedi bir ızdıraba mahkum varlıkları yaratmış olamaz. Öte yandan eğer onlar Tanrı'nın yaratısı değillerse ya Tanrı gibi ezeliyet ve ebediyet dahilinde var olmuş olmaları ya da birden fazla yaratıcının mevcut bulunuyor olması gerekir.

Her teorinin başlangıç önermesinin kendi içinde bulunması gerekir; iblislerin bu terimin popüler anlamı dahilinde mevcudiyetini öne süren önerme teorik geçerliliğin bu şartından yoksundur. Tanrı'nın vasıfları hakkında hiçbir şey bilmeyen ve kötü tanrıların varlığını kabul edecek kadar geride kalmış inançlara sahip insanların iblislerin de mevcudiyetini kabul etmeleri gayet doğal karşılanabilir. Ancak Tanrı'nın iyiliğini O'nun en belirgin vasfı olarak idrak etmiş insanlar açısından, O'nun sonsuza dek kötülüğe mahkum varlıkları yaratabilmiş olmasını var saymak mantıksız ve çelişkilidir çünkü böyle bir varsayım onun iyiliğinin yadsımaktadır. İblislerin varlığı inancına taraf olanlar kendi doktrinlerini desteklemek

için İsa dahil bazı peygamberlerin sözlerine başvururlar, öte yandan onların sadece insanların dillerinde değil de yüreklerinde de oluşmuş olan ve derinlemesine anlamadığımız öğretileri ile ilgili olarak münakaşaya girecek otorite elbette ki, biz değiliz. Ancak bu taraftar kişiler onların "şeytan" olarak telaffuz ettiği kelime ile neyi kastettiğinden yeterince eminler midir acaba? Alegorik ifadelerin onların söyleminin en belirgin özelliği olduğu ve dini ifadelerin kelime anlamıyla alınmaması gereken pek çok şey ihtiva ettiği tamamen kabul görmemiş midir? Durumun bu yönünü ispat etmek için İncil'den aşağıdaki bölümü alıntılamamız yeterli olacaktır:

"O günlerin sıkıntısının hemen ardından güneş kararacak, ay ışık vermeyecek ve yıldızlar gökyüzünden aşağı düşecekler ve gökyüzünün güçleri sallayıp titreyecek: Ve sonrasında cennette insanoğlunun ilk izi ortaya çıkacak... Size söylüyorum. Tüm bunlar olup bitene kadar bu nesil ortaya çıkmayacak." (Malt. xxiv. 29, 30, 34.) Yaratılışa ve dünyadaki oluşumlara ilişkin olarak İncil'de yer alan metinlerin bilimin keşifleriyle çelişkili olduğunu görmemiş miydik? Aynı şey, öğretilerini döneme ve misyon alanına adapte etmek gayesiyle İsa ve diğer tüm peygamberler tarafından kullanılan bazı sembolik ifadeler için de geçerli olamaz mı? Çünkü onlar yanlış olduğunu bildikleri bir açıklamada bulunmayacaklardır. Bu nedenle de eğer söylemleri mantığa aykırı gibi görünen ifadeler içeriyorsa, bizim onlardaki manayı kavrayamadığımız ya da onlara yanlış yorumlar getirdiğimiz aşikar olacaktır.

İnsanlar iblislerle ilgili olarak meleklere yaptıkları şeyi yapmışlardır. Tıpkı ezeliyet ve ebediyet dahilinde kusursuz olarak yaratılmış varlıkların mevcudiyetini kurguladıkları

gibi, düşük seviyelerdeki ruhların da ebediyen ve mutlak surette kötü olduğunu düşünmüşlerdir. Dolayısıyla iblis, şeytan gibi kelimelerin bu isimle anılan hayali varlıklar olduğu ve genellikle olumsuz eğilimler içindeki, kusurlu ve arınmamış ruhlara işaret ettiği anlaşılmalıdır; ancak bu ruhların saf olmama ve düşük seviyede bulunma hallerinin sadece geçici bir süreç olduğu dikkate alınmalıdır. Onlar tabi kılındıkları sınama disiplinine karşı gelen ve bu nedenle de bu disipline daha uzun süre maruz kalmak zorunda olan kusurlu ruhlardır; ancak her durumda onlar da zaman içinde hedefe ulaşacak ve bunu yapmak için de düşünce şekillerini değiştireceklerdir. Dolaysıyla iblis, şeytan gibi kelimeler bu anlamda kullanılabilirler; ancak bunlardan -bize açıkladığı gibi- yanlış anlam çıkarıldığından kullanımları, kötülük için yaratılmış varlıkların mevcudiyetinin kabul edildiği izlenimini yaratarak yanıltıcı olabilir.

Şeytan tabirine gelirsek, bu kullanım bariz şekilde, bir kötülük unsurunun alegorik form altında kişileştirilmesidir çünkü bağımsız ve rakip bir güç şeklinde Tanrı'ya karşı faaliyet gösteren ve tek işi Tanrı'nın amaçlarına karşı gelmek olan bir varlığın mevcudiyetini kabul etmek imkansızdır. İmgeler, mecazi ifadeler ve figürler insanın anlayışını ve hayal gücünü canlandırmak için gerekli olduğundan dolayı insanlar maddi olmayan dünya varlıklarını onların iyi ya da kötü niteliklerine atıflarda bulunarak, maddi şekiller dahilinde tasvir etmişlerdir. Zaman fikrini kişileştirmek isteyen eski insanlar, bundan dolayıdır ki, onu elinde tırpan ve kum saati bulunan yaşlı bir adam figürüyle resimlemişlerdir. Çünkü onu genç bir insan şeklinde resimlemek sağduyuya aykırı olacaktır. Aynı şey baht, kader, hakikat gibi alegoriler için de söylenebilir. Mo-

dern çağın insanları melekleri ya da arınmış, saf ruhları beyaz kanatları olan ışık saçan varlıklar şeklinde ve saflığın sembolü olarak; Şeytanı ise boynuzlar, pençeler gibi hayvanlara özgü uzuvlar ve zalimliğin, acımasızlığın çağrışımları ile en aşağılık hırsların sembolü olarak tasvir etmektedirler. Bu temsilleri göründükleri şekliyle bire bir anlamaya eğilimli kaba seviyedeki biri -mitolojideki alegorik kişileştirmelerle ilgili olarak daha öncesinde yapıldığı gibi- soyut düşüncelerin alegorik olarak somutlaştırılmış bu biçimlerini gerçek kişilikler olarak alacaktır.

II. BÖLÜM

RUHLARIN ENKARNASYONU

Enkarnasyonun Amacı

Can - Beden Dahilindeki Ruh

Materyalizm (Maddecilik)

Enkarnasyonun Amacı

132. Ruhların enkarnasyonunun amacı nedir?

"Enkarnasyon ruhların kusursuzluk kazanmaları amacıyla Tanrı'nın yükümlü tuttuğu bir gerekliliktir. Bu bazıları için telafi amaçlı bir yükümlülük, bazıları içinse bir vazife, bir misyondur. Ruhların maddi varoluşa yönelik her türlü değişime maruz kalmaları kusursuzluk kazanmaları için bir gerekliliktir. Bu faydasını kendi bünyesinde oluşturan ve yükümlülük yoluyla edinilen bir deneyimdir. Enkarnasyonun bir başka amacı da yaratılış sürecine kendi katkısını sunması için ruhu uygun forma getirmektir. Ruhun hangi amaç için bedensel bir vasıtayı kabul etmesi sağlandıysa -ki bu vasıta gönderildiği dünyanın maddi yapısıyla uyumlu olacaktır- ve ruh ilahi düzen tarafından kendisi için belirlenen dünyaya yönelik hangi özel görevi tamamlamaya muktedir kılındıysa, bununla uyumlu bir form alacak, dolayısıyla kendi gelişimini sürdürürken evrenin genel gönenci için katkı yapması da sağlanmış olacaktır."

Maddi varlıkların faaliyetleri evrenin işleyişi için elzemdir; ancak kendi bilgeliği dahilinde Tanrı bu faaliyetlerin onları tekamülün ve kendisine doğru bir ilerleyişin vasıtaları ile donanımlı kılmasını arzu etmektedir. Bu nedenle de O'nun ilahi takdirinin hayranlık verici kanunları yoluyla her şey birbiriyle bağlantılı bir durumdadır ve doğanın tüm alanları dahilinde kurulan karşılıklı bir dayanışma hali vardır.

133.Enkarnasyon en başından beri doğru yolu izleyen ruhlar için de bir gereklilik midir?

"Hepsi yalın, masum ve bilgisiz olarak yaratılmıştır; maddi hayatın mücadeleleri ve sıkıntıları dahilinde bilgi ve deneyim edinirler. Adiliyeti çerçevesinde Tanrı onların bir kısmını sorunsuz sıkıntısız bir şekilde, emek harcamaksızın ve netice itibarıyla bir liyakat da olmaksızın mutlu kılamazdı."

— Fakat maddi hayatın sıkıntı ve ızdıraplarından muaf tutulmuyorlarsa doğru yolu izlemekle ruhların ne gibi bir kazanımları oluyor?

"Hedefe çok daha çabuk varıyorlar. Diğer yandan hayatın ızdırapları genellikle ruhun kusurlarının bir neticesidir; bu nedenle de bu kusurlar ne kadar azsa ızdırap da o kadar az olacaktır. Kıskanç, fesat, tamahkar olmayan biri bu kusurların neticesi olan ızdıraplara maruz kalmayacaktır."

Can - Beden Dahilindeki Ruh (Soul)

134. Can ya da beden dahilindeki ruh nedir?

"Enkarne ruhtur."

— Bedenle birleşmeden önce nedir peki?

"Yine bir ruhtur."

— Can ya da beden dahilindeki ruh ile (soul) ve ruh varlığı (spirit) o zaman aynı şeyler mi?

"Evet, can (soul) ruhtur (spirit). Ruh varlığı kendisini bedenle birleştirmeden önce görünmez alemdeki fertleri oluşturan, arınma ve aydınlanma sürecini gerçekleştirmek için de geçici olarak bir beden alan eden zeki varlıklardan biridir."

135. İnsanın dahilinde ruh ve beden dışında başka bir şey daha var mıdır?

"Bedenle ruhu birleştiren bir bağlantı vardır."

— Bu bağlantının yapısı nasıldır?

"Yarı-maddidir, beden ve ruh arasında aracı bir yapıdadır ve öyle de olması gerekir; bu yapısı sayesinde bedenin ve ruh varlığının birbiriyle iletişimini sağlar. Ruh, maddeye bu bağlantı sayesinde tesir eder ve madde de karşılık olarak ruha yine bu bağlantı sayesinde tesir eder."

Dolayısıyla insan üç esas unsurdan teşekkül etmiştir:

1. Beden ya da maddi varlık, hayvanlarınkiyle benzerlik teşkil eder ve aynı hayati prensip vasıtasıyla hayat kazanır.

2.Ruh ya da ikametgahı beden olan enkarne olmuş ruh varlığı.

3. Aracı prensip ya da perispri: yarı maddi oluşum, ruhun en içteki kılıfını oluşturur ve ruh varlığını bedenle birleştirir. Bu üçlü yapı çekirdek, dış besi doku (meyve) ve kabuktan oluşan meyveninkine benzer.

136. Ruh hayati prensipten bağımsız mıdır?

"Tekrar tekrar söylediğimiz gibi, beden ruhun sadece kılıfıdır."

— Bir beden ruh olmadan var olabilir mi?

"Evet, öte yandan enkarne ruh ancak bedenin yaşamı sona erdiğinde onu bırakır; doğumdan önce bedenle ruh arasındaki birlik hali henüz tamamlanmamıştır, ancak bu birleşim tamamen gerçekleştiğinde yalnızca bedenin ölümü onu ruhla birleştiren bağı koparabilir ve bu durum da ruhun bedenden geri çekilmesine imkan verir. Organik hayat ruh olmaksızın da bir bedene hayat verebilir, ancak ruh organik hayattan yoksun bir bedende barınamaz."

— Eğer ruhu olmasaydı bedenimiz ne olurdu?

"Zekadan yoksun bir et yığını, insan dışında her şey diyebilirsiniz buna."

137. Aynı ruh eş zamanlı olarak kendisini iki farklı bedende enkarne edebilir mi?

"Hayır, ruh bölünmezdir ve aynı anda iki farklı varlığa can veremez."

138. Ruhun maddi hayatın esası olduğunu kabul eden görüş hakkında ne düşünülebilir?

"Bu bir tanım sorusudur, sözcüklere pek önem vermiyoruz. Kullandığınız ifadelerin esas anlamları konusunda kendi aranızda fikir birliğine varmaya başlamalısınız."

139. Bazı ruhlar ve onlardan önce de bazı filozoflar ruhu, "Muazzam Bütünden neşretmiş ve canlı kılınmış bir kıvılcım," olarak tanımlamışlardır, peki böyle bir çelişki neden ortaya çıkmaktadır?

"Bu tanımda çelişkili bir şey yoktur. Her şey kullandığınız kelimelere atfettiğiniz anlamlara bağlıdır. Neden her şey için ayrı bir kelimeniz yok ki?"

Ruh (soul) kelimesinden çok farklı şeyleri ifade etmek için de faydalanılır. Bazen hayat prensibini adlandırmak için kullanılır ve bu anlamda ruhun Muazzam Bütünden neşretmiş ve canlı kılınmış bir kıvılcım olduğunu figüratif olarak söylemek doğrudur. Muazzam Bütün ifadesi hayati prensibin evrensel kaynağını niteler; her varlık bu evrensel kaynaktan bünyesine bir pay almakta ve bunu özümsemekte, varlığın ölümünden sonra ise bu pay genel kütleye geri dönmektedir. Bu görüş manevi varlığın ayrı kişiliğini, maddeden bağımsızlığını ve kendi bireyselliğini muhafaza ettiğini dışlamaz. Diğer zamanlarda ruh olarak adlandırılan varlık odur ve ruhtan enkarne ruh varlığı olarak söz etmemiz de bundan dolayıdır. Ruhun (soul) farklı tanımlarını verirken, ruhlar bu kelimeyi muhtelif kullanma şekillerine ve ayrıca az çok etkisinde kaldıkları dünyevi görüşlere istinaden konuşmaktadırlar. Bu bariz karışıklık her bir fikir için spesifik bir kelimeye sahip olmayan insan dilinin yetersizliğinden kaynaklanmakta, bu yetersizlik pek çok yanlış anlamalara ve tartışmalara sebep olmaktadır. Yüksek seviyedeki ruhların bize, kullandığımız kelimelerin anlamlarını belirgin biçimde tanımlamaya başlamamızı söylemelerinin nedeni budur.

140. Enkarne ruhun bedenin kasları gibi, pek çok parçaya ayrılarak her bir beden fonksiyonunu yönettiğini öne süren teori hakkında ne düşünülmesi gerekir?

"Bu da yine ruh (soul) kelimesine iliştirilmiş anlama bağlıdır. Eğer ruh ile hayati akışkan kastediliyorsa bu teori doğrudur, eğer enkarne ruh kastediliyorsa yanlıştır. Size ruhun bölünmez olduğunu zaten söylemiştik; ruh aracı akışkanlar vasıtasıyla bedensel organlara hareket aktarır, ancak bir bölünmeye maruz kalmaz."

— *Ama yine de bu tanımı veren ruhlar var.*

"Cahil ruhlar, sonucu sebeple karıştırabilirler."

Ruh bedensel organların aracılığı ile eyleme geçer ve bu organlar da aralarına dağılmış bulunan hayati akışkan sayesinde canlılık kazanır. Hayati akışkan her organizmanın hareket merkezi dahilinde daha fazla miktarda bulunur. Ancak enkarne ruh (soul) terimi, yaşadığı süre boyunca bedende mukim olan ve ölüm sırasında onu bırakan ruh varlığını (spirit) tanımlamak için kullanıldığında bu açıklama kabul edilemez bir hale gelir.

141. Enkarne ruhun bedenin dışında yer alarak onu kuşattığını var sayan görüşte bir gerçek payı var mıdır?

"Ruh kafesteki bir kuş gibi, bedenin içinde kapalı değildir. Tüm yönlerde ışıma yaparak cam küreden yansıyan bir ışık ya da bir merkezden yayılan sesler gibi kendisini bedenin dışında da tezahür ettirir. Bu anlamda ruhun bedenin dışında yer aldığı söylenebilir, ancak buradan yola çıkarak bedeni bir kılıf gibi sardığı da düşünülmemelidir. Ruhun iki kılıfı vardır: Bunlardan ilki ya da en içteki ışıktan ve çok ince, çok sübtil bir yapıdadır ve perispri adını alır. Diğeri ise kaba, maddi ve ağır bir yapıda olan bedendir. Ruh daha önce de söylediğimiz üzere, bir meyve çekirdeği gibi bu iki kılıfın merkezidir."

142. Çocuk ruhunun oluşumunun tamamlanması için insan hayatının ileri evrelerinde de devam ettiğini öne süren diğer teori hakkında ne düşünülebilir?

"Ruh bir bütündür, yetişkinlikte olduğu kadar, çocuklukta da tamlık içindedir. Sadece bedensel organlar ya da ruhun tezahüründeki enstrümanlar aşamalı bir gelişim gösterir ve yaşamın akışı içinde tamamlanır. Burada yine sonuçla sebebi karıştırıyorsunuz. "

143. Neden tüm ruhlar enkarne ruhu (soul) aynı şekilde tanımlamıyorlar?

"Bu konulara ilişkin olarak tüm ruhlar aynı derecede aydınlanmış değildir. Bazı ruhlar soyut şeyleri anlayabilmek için entelektüel açıdan hala çok az ilerleme kaydetmiş durumdadırlar, Dünya'nızdaki çocuklar gibidir onlar. Diğer ruhlar ise yanlış bilgilerle doludur, onları dinleyenlere kendi otoritelerini empoze etmek için boş konuşmalar yaparlar. Sizin dünyanızdaki pek çok insanı da andırırlar. Bunun yanı sıra gerçekten aydınlanmış ruhlar bile, özellikle dilinizin gerçek anlamda ifade etmeye muktedir olmadığı konularla ilgili olarak kendilerini farklı gibi görünen şekillerde ifade edebilirler fakat söyledikleri temelde aynı şeydir. Ayrıca sizinle sadece mecazlar ve mukayeseler vasıtasıyla konuşabilenlerin söylediklerini de kelime anlamlarıyla değerlendirerek yanılgıya düşersiniz. "

144. Dünya'nın enkarne ruhu (soul) denildiğinde neyin anlaşılması gerekir?

"Benliklerin yaratılmış olduğu hayatın ve zekanın evrensel prensibi. Ancak bu tabirleri kullananlar genellikle onlarla neyi kastettiklerini bilmezler. Ruh (soul) kelimesi o kadar esnektir ki herkes onu kendi tasavvuruna istinaden yorumlar. Bazı insanlar Dünya'ya bir ruh atfederler; bunun eylemelerinizi doğru yöne sevk eden, sizin de kulak verdiğiniz ve Dünya'nızın idaresinde Tanrı'nın vekilleri olarak vazife alan ruhların bir araya toplanması olarak anlaşılması gerekir."

145. Nasıl oluyor da hem eski hem de modern zamanlardaki pek çok filozof psikolojik meseleler üzerinde çok uzun zamandır tartışıyor fakat gerçeğe varamıyorlar?

"Bu insanlar ruhçu doktrine ait ebedi hakikatlerin ilk habercileridir çünkü yolu onlar açmaktadırlar. Onlar insandır ve

bu yüzden de yanılgıya düşerler çünkü sıklıkla kendi fikirlerini hakikatin ışığı ile karıştırırlar; ancak onların yanılgıları tartışmaların her iki tarafına da rahatlama getirdiği için hakikate hizmet eder. Kaldı ki bu yanılgıların içinde, pek çok teorinin mukayeseli olarak incelenmesi neticesinde ortaya çıkan ve sizi keşfetmeye sevk edecek pek çok büyük hakikat de bulunur."

146. Ruhun beden içinde belirli, sınırlı bir yeri var mıdır?

"Hayır fakat diğerlerine göre büyük deha sahibi olan ve çok düşünen insanlarda, daha çok, baş bölgesinde bulunduğu ve yoğun olarak hisseden, eylemleri hep insancıl niyetlerle olan insanlarda da kalpte bulunduğu söylenebilir."

— Ruhu organik yaşamın merkezine oturtanların görüşü ile ilgili olarak ne düşünülebilir?

"Ruhun özellikle organizmanızın böyle bir kısmında mukim olduğu söylenebilir çünkü tüm algılar böyle bir kısım dahilinde birleşir, ancak onu yaşamsallığın merkezi olarak düşündükleri bir noktaya yerleştirenler ruhu hayati akışkan ya da prensip ile karıştırırlar. Bununla beraber, ruhun özellikle entelektüel ve manevi niteliklerin tezahürüne hizmet eden organlar dahilinde bulunduğu söylenebilir."

Materyalizm (Maddecilik)

147. Anatomi uzmanları, fizyologlar ve genel olarak tabiat bilimleri üzerinde çalışanlar materyalizme neden bu kadar eğilim gösterirler?

"Fizyologlar her şeyi duyularının standardına bağlarlar. İnsani kibir her şeyi bildiğini zanneder ve insan anlayışını aşan şeylerin de var olabileceğini reddeder. Bazı zihinlere bili-

min kendisi bu zanni aşılar; onlar kendileri için her şeyin açık seçik olduğunu ve hiçbir şeyin gizlenmediğini düşünürler."

148. Materyalizmin Dünya'yı yöneten zekanın yüceliğini göstermesi gereken çalışmaların bir sonucu olması üzüntü verici değil midir?

"Materyalizm bu çalışmaların bir sonucu değildir, insanların çalışmalarından yanlış sonuçlar çıkarmalarına vesile olan kusurluluk halinin bir neticesidir çünkü insan en iyi şeyleri en kötü şekilde kullanabilir. Üstelik yok olma düşüncesi bu görüşe sahip çıktıkları iddiasında olanların canını göründüğünden daha fazla sıkmaktadır. Sözde maddecilerin büyük çoğunluğu öteki dünya inancına yönelik mantıklı bir dayanakları olmadığı için böyledirler. Önlerinde sadece açılmakta olan bomboş, koca bir hiçlik gören bu insanlara öteki dünyaya yönelik sağlam bir dayanak gösterseniz boğulmakta olan bir adamın hevesiyle ona tutunacaklardır."

Bunlar aklın dalaletinden dolayı, teşekkül etmiş varlıklarda maddenin hareketlerinden başka bir şey görmeyen ve bu hareketlere tüm bir varoluş fenomenini atfedenlerdir. Onlar insan bedeninde sadece elektrikli bir makinenin hareketlerini görürler, hayat mekanizmasını sadece bedensel organların işleyişi dahilinde incelerler , hayatın çoğu kez gerekli bir telin kopmasıyla sona erdiğine inanır ve bu telden başka bir şeyi görmezler. Geride hala bir şeylerin kalıp kalmadığına bakıp atıl hale gelen bir maddeden başka bir şey bulamazlar; ne bedenden kaçan bir ruh görürler ne de onu tutabilirler, dolayısıyla da her şeyin maddenin niteliğine indirgenebileceği ve netice itibarıyla ölümle her şeyin yok olduğu sonucuna varırlar. Kasvetli bir sonuçtur bu; eğer durum gerçekten böyle

olsaydı, iyilik de kötülük de her insanın sadece kendini düşünmesini haklı gösteren ve insanın maddi yöndeki tatminine yönelik diğer her çeşit faktörü destekleyen aynı nitelikteki boş inançlar olurdu. Böylelikle bütün sosyal bağlar kopar ve en kutsal eğilimler sonsuza dek yok olurdu. İnsanlık adına, ne mutludur ki bu düşünceler yaygınlıktan uzaktır. Hatta haksız görüşlerin kapsamıyla sınırlı, oldukça dar bir alanda yer aldıkları da söylenebilir çünkü hiçbir yerde bir doktrin sistemine adapte edilmemişlerdir. Öte yandan böyle bir görüşü zemin alan toplumsal bir yapı da çözülüp dağılmasına neden olacak tohumları kendi bünyesinde barındıracak, bu toplumun fertleri ise pek çok acımasız vahşi hayvan gibi birbirini parçalayacaklardır.

İnsan, bedeninin ölümüyle onun için her şeyin sona ermeyeceğine yönelik sezgisel bir inanca sahiptir ve yok olma korkusu taşımaktadır. Öteki dünyanın mevcudiyetine dair ne kadar inatçı bir muhalefet sergilerlerse sergilesinler, ölümleriyle birlikte kendilerine ne olacağını kaygısızca soranların sayısı oldukça azdır çünkü hayata ebediyen hoşça kal demek en sağlam yürek için bile son derece ürkütücüdür. Öte yandan kim sevdiklerinden kesin ve ebedi bir şekilde ayrılmaya kayıtsızlıkla bakabilir ki? Tüm vasıflarını ve özlemlerini sonsuza kadar yutacak hiçliğin derin ve dipsiz çukurunun kendi altında açılmasını kim dehşete kapılmaksızın seyredebilir ki? Kim kendisine soğukkanlılıkla şöyle şeyler söyleyebilir ki: "Ölümümden sonra her şey sona erecek, sonsuza kadar yok olup hiçlik haline geleceğim. Bundan sonra tüm hatıram geride kalanların anılarından da silinip gidecek ve Dünya'da hiçbir izim kalmayacak. Yaptığım iyilikler bile yardım ettiğim

kadir bilmez insanlar tarafından unutulacak ve bedenimin kurtlar tarafından yenilecek olmasından öte, tüm bu kaybı telafi edecek hiçbir şey, başka hiçbir ihtimal de yok."

Böyle bir tabloda insanın içini donduran korkunç bir şeyler yok mudur? İnanç sistemleri bize böyle bir şeyin kaderimiz olamayacağını öğretiyor. Fakat ölüm sonrası yaşama dair bize ya bilim ya da mantık tarafından verilen bu muğlak teminat, bizim için azami önem taşıyan konunun bazı somut kanıtlarına duyduğumuz özlemi gideremiyor ve pek çok durumda hakikate yönelik şüpheler doğmasına sebep olan etken, ölüm sonrası yaşama yönelik kanıtların eksikliği oluyor.

Pek çokları doğal olarak şöyle sorular yöneltebilirler: "Tamam, bir ruhumuz olduğunu kabul ediyoruz ama ruh nedir, bir şekli var mıdır, belirli bir görünümü var mıdır, sınırlı bir varlık mıdır yoksa tanımlanamaz ve gayrı şahsi midir? Bazıları onun Tanrı'nın nefesi olduğunu söylüyor, başkaları da bir kıvılcım olduğunu öne sürüyor ve yine bazıları da onun Muazzam Bütünün bir parçası, hayatın ve Zekanın prensibi olduğunu söylüyor. Fakat tüm bunlardan ne öğreniyoruz? Eğer ruhumuz okyanustaki bir damla gibi enginliğin içinde eriyip gidiyorsa bir ruha sahip olmamızın ne faydası var? Bizim bireyselliğimizin, benliğimizin kaybı -şimdiye kadar bizi kaygılandırdığı için- yok olmakla aynı şey, değil mi? Ruhun maddi olmadığı söyleniyor ama maddi olmayan bir şeyin de bizim için belirli bir niceliği olmuyor ve bu yüzden de gerçeklik teşkil etmiyor. İnanç sistemleri bize yaptığımız iyilik ya da kötülüklere göre, mutlu ya da mutsuz olacağımız da öğretiyor fakat hangi dayanağa istinaden mutluluk ya da mutsuzluk bize diğer bir hayatta da vaat ediliyor? Bu mutluluk,

Yaradan'a şükretmek ve ona methiyelerimizi sunmaktan başka bir mesuliyetimiz olmaksızın, Tanrı'nın sinesinde yaşanan salt bir mutluluk, hariçten, bir tefekkür hali mi? Ve Cehennem ateşi bir gerçek mi, yoksa mecazi bir söylem mi? İnanç sistemleri de buna mecazi anlamlar atfediyor fakat böyle mecazi anlatımlarla tasvir edilen ızdırapların tabiatı ne? Ve bu ızdırapların faaliyet alanı ne? Kısacası, bizi beklediği söylenen öbür dünyada ne olacağız, ne yapacağız, ne göreceğiz?"

Hiç kimsenin o dünyayı bize anlatmak için geri dönmediği iddia edilir. Öte yandan bu ifade yanıltıcıdır çünkü ruhçuluğun misyonu bizi bekleyen gelecekle ilgili olarak bazı sınırlar dahilinde fakat açık bir biçimde bizi aydınlatmak ve yalnızca mantığımızın bir çıkarımı olarak değil, hakikatlerin ispatları yoluyla onu görmeye ve ona temas etmeye bizi muktedir kılmaktır. Ötealem varlıkları tarafından bize iletilen tebliğler için şükran duyuyoruz çünkü bunlar herkesin kendi düş gücüne göre resimlediği, şairlerin süsleyip abartarak kurmaca ve mecazi imgelerle gözümüzü boyadığı ve sadece yanılgıya düşmemize hizmet eden birer varsayım ya da olasılık değildir artık. Şimdi, önümüze serilen ötealemin kendi gerçeği bizzat kendisidir çünkü bize gelenler ahir hayatın varlıklarıdır ve kendilerini, içinde buldukları durumları bize anlatıyor, bize ne yaptıklarını söylüyorlar, yeni yaşam düzenlerini gözlemlememize yardım ediyor, dolayısıyla erdemli davranışlarımız ya da kusur ve kabahatlerimize istinaden bizi bekleyen kaçınılmaz yazgıyı bize gösteriyorlar.

Böylesi bir gösteride inançlara aykırı bir şey var mıdır? Elbette ki, hayır çünkü inanmayanlara bir inanç zemini sun-

makta ve kayıtsız şartsız inananlara da yeni bir heves ve güven ilham etmektedir.

Ruhçuluk bu nedenle inanç sistemlerinin en büyük desteği olarak görülmektedir. Ve eğer öyleyse bizim tereddütte kalan inançlarımıza destek vermek ve gelecekteki mutluluğumuzu gözetmek amacıyla bizi yeniden doğru yola sevk etmek için Tanrı'nın müsaadesiyle var olduğu idrak edilmelidir.

III. BÖLÜM

MADDİ HAYATTAN RUH HAYATINA GERİ DÖNÜŞ

Ölümden Sonra Ruhun Durumu

Ruhun Bedenden Ayrılması

Ruhun Ölüm Sonrasında Yaşadığı Geçici Şaşkınlık Hali

Ölümden Sonra Ruhun Durumu

149. Enkarne ruh (soul) ölüm anında neye dönüşür?

"Yeniden ruh varlığına (spirit) dönüşür, yani kısa bir süre için bıraktığı ruhlar alemine geri döner."

150. Ruh ölümden sonra da benliğini muhafaza eder mi?

"Evet, benliğini asla kaybetmez. Onu korumasa ruh ne olurdu?"

— Artık maddi bedeni olmadığına göre, ruh benlik bilincini nasıl korur?

"Kendi gezegenin atmosferinden çektiği ve son enkarnasyonundaki perisprisinin görünümünü temsil eden, kendisine özgü akışkana hala sahiptir."

— Ruh bu hayatından hiçbir şeyi beraberine alınaz mı?

"O hayatın anılarından ve başka bir aleme gitme arzusundan başka hiçbir şey. Bu anılar geride bıraktığı Dünya ha-

yatını nasıl değerlendirdiği, ona ne anlam verdiğine bağlı olarak acı ve tatlı nitelikler taşıyacaktır. Arınmışlık seviyesi arttıkça geride, Dünya üzerinde bıraktığı şeylerin beyhudeliğini daha iyi idrak edecektir."

151. Ruhun ölümden sonra evrensel bütüne geri döndüğünü savunan görüşle ilgili olarak ne düşünülmelidir?

"Toplamı dahilinde düşünüldüğünde ruh kitlesi bir bütün teşkil etmez mi? Bir dünya oluşturmaz mı? Bir toplantıya dahil olduğunuzda o toplantı içi ayrılmaz bir unsur teşkil edersiniz, ancak kendi benliğinizi, kendi bireyselliğinizi de himaye edersiniz."

152. Ruhun ölümden sonraki benliğine, bireyselliğine yönelik olarak hangi kanıtlara sahibiz?

"Size sunulan tebliğlerle ortaya konulanlar bir ispat değil mi? Eğer kör olmasanız görürdünüz, sağır olmasanız işitirdiniz; çünkü sizinle konuşan ses sizin dışınızda bir dünyanın var olduğunu da gözlerinizin önüne seriyor."

Ruhun ölümden sonra evrensel bütüne döndüğüne inananlar eğer onun denize düşen bir damla su gibi, kendi benliğini kaybettiğini düşünüyorlarsa yanılgı içindedirler; eğer evrensel bütünle her ruhun ayrı bir eleman olduğu, maddi olmayan varlıkların bir bütününü kastediyorlarsa haklıdırlar.

Eğer ruhlar bir kütle içinde eriyip karışıyor olsalardı sadece o kütleye özgü vasıflara sahip olurlardı, onları birbirinden ayıracak hiçbir özellikleri olmazdı ve kendilerine özgü hiçbir zihinsel ya da manevi vasfa sahip olmazlardı. Fakat ruhlardan edindiğimiz tebliğler her ruhun bir benlik bilincine ve kendisine mahsus bağımsız bir iradeye sahip olduğuna yönelik pek çok kanıt sunmaktadır. Ruhlar tarafında ortaya konu-

lan her çeşit karakterin sonsuz çeşitliliği de onların ayrı bireysel benliklerinin bir neticesi ve ispatıdır. Eğer ölümden sonra, tüm benlikleri içine alıp bünyesinde eriten ve "Muazzam Bütün" olarak adlandırılan mevhumdan başka bir şey yoksa bu bütün, tüm vasıfları bazında aynı olacak, bu durumda da görünmeyen dünyadan aldığımız tebliğler birbirinden hiçbir farklılık göstermeyecektir. Ancak ötealemin sakinleri arasında da iyi ya da kötülere, bilgili ya da cahillere, mutlu ya da mutsuz olanlara rastlarız ve bazıları uçarı tavırlarıyla, bazıları ise ciddi tutumlarıyla bize karakterlerinin her türlü unsurunu yansıtırlar; bu durum ise onların farklı ve birbirinden tamamen ayrı bireyler olduğunu aşikar kılar. Bu bireysellik hali kişiliklerini bariz göstergelerle ortaya koyabildiklerinde, dünyevi hayatlarına yönelik kişisel ayrıntılar verebildiklerinde ve bunların gerçeklikleri netleştirilmeye çalışıldığında alınganlık gösterdiklerinde daha da somut bir hale gelir; kendilerini bize görünür kıldıkları zaman ise artık hiçbir şüpheye yer bırakmaz. Ruh varlığının bireyselliği teorik olarak bir inanç meselesi olarak öğretilmektedir; ruhçuluk ise onu açık bir şekilde, bariz ve somut bir gerçek olarak ortaya koymaktadır.

153. Ebedi hayatı hangi manada anlamalıyız?

"Ebedi olan ruhun hayatıdır, bedenin hayatı ise belirli bir süreye bağlı ve geçicidir. Beden öldüğünde ruh yeniden ebedi hayata giriş yapar."

— Ebedi hayat tabirini arınmış, göreli bir kusursuzluk seviyesine ulaşmış ve artık ızdırap disiplinine maruz kalması gerekmeyen ruhlarını hayatını tanımlamak için kullanmak daha doğru olmaz mı?

"Bu seviyedeki bir hayat daha çok, ebedi mutluk olarak tabir edilebilir fakat bu da kelimelerle ilgili bir sorudur. An-

lamları hakkında kendi aranızda fikir birliğine varmak kaydıyla olayları ve durumları dilediğiniz şekilde adlandırabilirsiniz."

Ruhun Bedenden Ayrılması

154. Ruhun bedenden ayrılması acı veren bir süreç midir?

"Hayır, beden genellikle hayatı boyunca ölüm anına nazaran daha çok acı çeker, ölüm anında ise ruh bedene ne olduğuna dair genellikle bilinçsizdir. Ölüm anında deneyimlenen hisler ruh için genellikle bir mutluluk kaynağıdır, ruh bunları sürgün dönemine son verilmesi olarak algılar."

Bedensel organların yaşla birlikte ihtiyarlayıp zayıflaması sonucunda meydana gelen doğal ölüm durumunda, insanlar ne olduğunu algılamaksızın hayatın dışına çıkarlar. Bu tıpkı bir lambanın ışığının sönmesi gibidir.

155. Ruhun bedenden ayrılması nasıl gerçekleşir?

"Ruhu tutan bağlar kopar ve ruh kendisini bedenden ayırır."

— Bu ayrılma ani olarak, keskin bir değişim vasıtasıyla mı meydana gelir? Ölümle yaşam arasında açıkça belirlenmiş bir ayrım çizgisi var mıdır?

"Hayır, ruh kendisini aşamalı olarak ayırır. Kafesi aniden açılan bir kuş gibi bir anda bedenden kaçmaz. Bu iki aşama birbirine temas eder ve rastlaşır; ruh kendisini gevşemiş fakat henüz kopmamış olan bedensel bağlarından yavaş yavaş ayrıştırır."

Hayat süresince beden ruha yarı-maddi kılıfı, yani perispri vasıtasıyla tutunur. Ölüm organik hayat fonksiyonları sona erdiğinde kendisini bedenden ayıran bu ikinci kılıfın değil, sadece bedenin yok olmasıdır. Gözlemler bize perisprinin ölüm anında bedenden birden bire ayrılmadığını, bunun aşama aşama gerçekleşen ve kişiden kişiye yavaş veya hızlı seyreden bir süreç olduğunu göstermektedir. Bazı durumlarda bu süreç o kadar çabuk gerçekleşir ki perispri bedenin ölümünden birkaç saat içinde ondan tamamen ayrılır; ancak diğer durumlarda, özellikle de hayatını kaba seviyelerde, maddeci ve nefsine düşkün bir anlayışla yaşamış olanlarda bu ayrılma çok daha yavaş seyreder ve tamamlanması günler, haftalar ve hatta aylar alır. Bu gecikme bedende en ufak bir hayatiyet izine ya da onun hayata geri dönme olasılığına işaret etmez, sadece bedenle ruh arasındaki belirli bir çekim ve yakınlıktan kaynaklanır. Bu çekim ve yakınlık hali ise -her zaman için- maddiliğin, ruhun dünyevi hayatındaki hakimiyet derecesi ile orantılı olarak az ya da çok direnç gösteren bir yapıdadır. Aslında ruhun maddi bedenden ayrılmasının kendisini maddeyle özdeşleştirdiği haddede güç olacağını düşünmek son derece mantıklıdır. Öte yandan zihinsel ve manevi faaliyetler, ayrıca düşüncelerin alışkanlığa bağlı olarak yüksekte tutulması bu ayrılmanın daha beden hayattayken başlamasına vesile olmakta ve dolayısıyla ölüm meydana geldiğinde ayrılma süreci neredeyse bir anda gerçekleşmektedir. Ölümlerinden sonra çok sayıdaki kişiye yönelik yürütülen çalışmalar, bazı hallerde beden ve ruh arasında var olmaya devam eden bu çekimin bazen son derece acı verici olduğunu göstermektedir çünkü ruhun, bedenin çözülüp çürümesine yönelik tüm korku ve dehşeti algılamasına yol açmaktadır. Bu de-

neyim istisnai olup belirli bazı yaşam ve ölüm şekillerine özgüdür. Bazen de intihar eden kişilerde meydana gelmektedir.

156. Beden ve ruhun birbirinden kesin olarak ayrılması organik yaşamın tamamen sona ermesinden önce de gerçekleşebilir mi?

"Bazen ruh, kişi son nefesini vermeden önce bedeni terk eder, böylelikle bedenin ölümü sadece organik hayatın kapanış eylemi şeklinde seyreder. Ölmekte olan kişi artık kendisine yönelik bir bilinç taşımaz fakat yine de yaşamsallığa dair solgun bir nefes bünyesinde kalır. Beden kalp tarafında faaliyette tutulan bir makinedir. Kalp damarlara kan pompalamaya devam ettiği sürece beden yaşamaya devam eder ve bunu yapmak için de ruha ihtiyacı yoktur.

157. Ruh bazen ölüm anında, geri dönmek üzere olduğu dünyaya yönelik olarak ona anlık bir öngörü veren yoğun bir mutluluk ya da derin bir arzu hali deneyimler mi?

"Ruh genellikle onu bedenle bir arada tutan bağların gevşediğini hisseder ve bu ayrılma sürecini hızlandırıp tamamlamak için elinden geleni yapar. Kısmen maddeden özgürleştiği anda da önünde uzanan ötealemi fark eder ve yeniden giriş yapmak üzere olduğu bu ruh-hali için peşinen mutluluk duyar."

158. Tırtılların geçirdiği başkalaşım -önce toprakta sürünmeleri, sonra kendilerini kozaya kapatıp ölü gibi görünmeleri ve o kozadan çıkarak yeni ve göz alıcı bir şekilde yeniden doğmaları- bizim dünyevi hayatımız, defnedilmemiz ve bunun sonrasındaki yeni varoluşumuzla ilgili bir fikir verebilir mi?

"Çok küçük ölçekte bir fikir verebilir. İmge güzel fakat her durumda pek çok imgeye yaptığınız gibi, kelime anlamıyla alınmaması gerekir."

159. Ruh dünyasında kendi bilincini geri kazandığı anda, ruhlar hangi duyguları, hangi algıları deneyimlerler?

"Koşullara göre değişir. Kötülüğe duyduğu sempatiden dolayı kötülük yapmış olanlar bu yanlışlarından dolayı büyük bir utanç yaşarlar. Doğru şeyler yapanlar için ise durum çok farklıdır. Ruhları sanki ağır bir yükten kurtulmuş gibidir çünkü inceden inceye en yoğun seviyede araştıran o bakıştan korku duymazlar."

160. Ruh ilk elde kendisini, Dünya'dan tanıdığı ve ondan önce ölen kimselerin refakati eşliğinde bulur mu?

"Evet ve onlara duyduğu, onların da kendisi için beslediği sevgi ve bağlılığın derecesine istinaden er ya da geç bu olur. Genellikle ruh dünyasına geri dönüşünde onu karşılamak için gelir ve maddeye yönelik bağlarından özgürleşmesi için ona yardım ederler. Dünya'daki geçici ikameti süresince önceden tanıdığı fakat daha sonra irtibatının kalmadığı kişiler de onu karşılamaya gelir. Ruh enkarne olmadan önceki ara dönemde bulunanları da görür ve hala enkarne yaşam sürenleri ziyarete gider."

161. Organlar yaşlılık ya da hastalık nedeniyle zayıf düşmemişken meydana gelen beklenmedik ani ölümlerde, ruhun bedenden ayrılması organik hayatın sona ermesiyle eş zamanlı olarak mı cereyan eder?

"Genellikle böyle durumlarda bu ikisinin arasındaki zaman aralığı çok kısadır. "

162. Örneğin, başı kesilerek idam edilen bir kimse bilincini uzun süre mi korur, yoksa kısa süre mi?

"Genellikle birkaç dakika, bedenin organik yaşamı tamamen sona erene kadar; öte yandan ölüm korkusu o kimsenin bilincini infazdan önce yitirmesine yol açar."

Bu soruda bilinç kelimesi kurbanın kendisini ruh olarak değil, bedensel organları vasıtasıyla insan olarak algılamasını ifade etmektedir. Eğer infazdan önce bu bilinci kaybetmemiş bile olsa, sonrasında birkaç dakika için muhafaza edecektir, ancak bu süre çok kısa olacak ve beynin organik yaşamının sonlanmasıyla mutlak surette sona erecektir. Ancak insan bilincinin devreden çıkması hiçbir surette perisprinin tamamen bedenden ayrılması anlamına gelmez. Tam tersine, hayati güçlerin aşamalı olarak ortadan kalkmadığı ve ölümün aniden ortaya çıktığı durumlarda bedeni perispriyle bir arada tutan bağlar daha dirençli bir yapıda olur ve ayrılma süreci daha yavaş seyreder.

Ruhun Ölüm Sonrasında Yaşadığı Geçici Şaşkınlık Hali

163. Ruh bedeni bırakırken benlik bilincine hemen mi sahip olur?

"Hemen değil. Tüm algılarında belirsizlik yaratan bir şaşkınlık süresi, kafasının karıştığı bir müddet vardır."

164. Ruhun bedenden ayrılmasını takiben ortaya çıkan şaşkınlık halini tüm ruhlar aynı derecede ve aynı sürede mi deneyimlerler?

"Hayır, bu tamamen tekamül seviyesine bağlıdır. Zaten belirli miktarda arınma sağlamış kimse bilincini neredeyse hemen geri kazanır çünkü kendisini maddenin esaretinden yaşam süresi içinde özgür kılmıştır; öte yandan zihnen maddeye ve Dünya'ya çok bağlı bir kimse biraz daha uzun bir süre maddeye yönelik bir tesir taşır."

165. Ruhçuluk bu şaşkınlık dönemine yönelik çalışmalar da yapar mı?

"Bu döneme yönelik oldukça önemli etkileri olan çalışmalar yapar çünkü ruhun kendini içinde bulacağı bu yeni durumu önceden anlamasını sağlar; ancak dünyevi hayatta dürüst ve doğru olmak, temiz bir vicdan taşımak bu dönemi kısaltmak için en etkili koşulları sağlar."

Ölüm anında her şey karışıkmış gibi görünür. Ruhun benlik-bilincini geri kazanması biraz zaman alır çünkü sersemlemiş gibidir ve derin uykudan uyanıp da içinde bulunduğu durumu anlamaya çalışan bir insanınkiyle benzer bir hal teşkil eder. Kendisini kurtardığı maddi kılıfın tesirinin zayıflaması ve bilincini kaplayan sisin dağılmasıyla orantılı olarak düşünceleri ve geçmişin anıları yavaş yavaş berraklaşır.

Ölüm anını takiben ortaya çıkan şaşkınlık durumu pek çok duruma istinaden değişkenlik gösterir. Sadece birkaç saat de sürebilir, birkaç ay ve hatta yıllar da. Bu durumu çok kısa süreliğine deneyimleyenler dünyevi yaşamları sırasında öte-alem kimlikleriyle kendilerini en çok özdeşleştirenlerdir, dolayısıyla yeni koşullarını en kısa sürede anlarlar.

Bu şaşkınlık hali karaktere bağlı hususiyetler ve ölüm şekliyle ilgili olarak bazı özel durumlar alır. İntihar, idam cezası, kaza, kalp krizi ya da beyin kanaması gibi aniden ortaya çıkan ya da şiddete bağlı tüm ani ölüm hallerinde ruh şaşkınlık yaşar, afallar ve ölmüş olduğuna inanmaz. Israrla bunun aksi olduğunu iddia eder ama bıraktığı bedenin kendisinden ayrı bir şey olduğunu görür, o bedenin kendisinin olması gerektiğini bilir ve ondan nasıl ayrıldığını anlayamaz. Duygusal olarak bağlı olduğu insanların arasına gider, onlarla ko-

nuşur ve onu neden duyamadıklarını anlayamaz. Bu bir tür illüzyon hali perispri dünyevi bedenden ayrılıncaya dek sürer çünkü ruh ancak bu süreç tamamlandığı zaman durumunu anlamaya başlar ve artık insanların dünyasında yer almadığının farkına varır. Beklenmedik bir şekilde meydana gelen ani ölümlerde, kendi içinde meydana gelen değişikliklerin son derece ani olması nedeniyle ruh afallar, şaşkınlığa düşer. Onun için ölüm felaketle, yok olmakla hala aynı şeydir; düşünür, görür, işitir ve ona sanki hiç ölmemiş gibi gelir. Ruh kendisini geride bırakmış olduğu suret dahilinde gördükçe bu illüzyon gittikçe kuvvet kazanır çünkü ilk başta bunun eterik yapısını anlamaz, onun önceki gibi katı bir maddi bir yoğunlukta olduğunu sanır ve dikkati bu noktada yoğunlaştığında onun somut bir yapıda olmadığını görerek hayrete düşer. Bu fenomen uyurgezerlerin yaşadıkları durumla benzerlik gösterir, bu kişiler manyetik uykuya ilk kez daldıklarında uyanık olduklarına inanamazlar. Onlara göre, uyku algısal vasıfların kesintiye uğraması ile aynı şeydir; rahatça düşünebildikleri ve görebildikleri için onlara uykuda değillermiş gibi gelir. Ölümün beklenmedik bir şekilde meydana gelmediği durumlarda bile bazı ruhlar bu özelliği gösterirler fakat söz konusu durum, özellikle -hasta bile olsalar- ölüme yönelik bir olasılığı göz ardı eden, onu beklemeyen kişilerde gözlemlenir. İlginç bir durum burada ortaya çıkar ve ruh sanki bir başkasınınkiymiş gibi kendi cenazesine iştirak eder, en nihayetinde durumun gerçek niteliğini idrak edene dek cenaze hakkında sanki kendisiyle hiçbir alakası yokmuş gibi konuşur.

Ölümü takip eden zihinsel karışıklık doğru ve dürüst bir yaşam sürenler için acı verici değildir. Sakindir ve algıları uykudan huzurla uyanan bir insanınkiler gibidir. Ancak duru

bir bilince sahip olmayanlar için kişinin bilincini geri kazanmasıyla orantılı olarak yoğunlaşan kaygı ve keder hisleriyle dolu bir süreçtir.

Pek çok kişinin aynı anda yaşamını yitirdiği felaketler gibi toplu ölüm hallerinde ise, olayın sonrasında kişilerin birbirini her zaman için hemen görmedikleri gözlemlenir. Ölümü takip eden şaşkınlık sonrasında her ruh kendi yoluna gider ya da ilgi alanı dahilinde olanlarla alakadar olur.

IV. BÖLÜM

BİRBİRİNİ İZLEYEN VAROLUŞLAR

Reenkarnasyon

Reenkarnasyonun Adaleti

Farklı Alemlerde Enkarne Olmak

Ruhun Gelişiminde Enkarnasyonun Rolü

Ölümleri Halinde Çocukların Geleceği

Ruhlarda Cinsiyet ve Cinsellik

Aile İlişkileri: Anne, Baba ve Çocuklar; Akrabalık Bağları

Fiziksel Ve Manevi Yönlerdeki Benzerlikler

Doğuştan Gelen Fikirler

Reenkarnasyon

166. Dünyevi hayatı sırasında henüz kusursuzluk kazanmamış bir ruh bu arınma sürecini nasıl tamamlayabilir?

"Yeniden varoluş sınavlarına tabi olarak."

— Ruh bu yeni varoluşunda nasıl başarı kazanır? Ruh olarak bir dönüşüm yaşayarak mı?

"Kendisini arındırma sürecinde ruh elbette ki, bir dönüşüme, bir değişime maruz kalır, ancak bu değişimi gerçekleştirmek için maddi hayat dahilindeki sınamalara gereksinimi vardır."

— Öyleyse ruh pek çok maddi varoluş mu deneyimler?

"Evet, hepimizin bu kadar çok varoluş süreçleri vardır. Muhalif ve ters bir bakış açısı içinde olanlar sizi de kendileriyle aynı cehalet seviyesinde tutmayı arzu ederler."

— Bu ifadeden anlaşıldığına göre, ruh bir bedeni bıraktıktan sonra başka bir beden alıyor, yani kendisini yeni bir bedende enkarne ediyor. Bu ifadeden bu sonuç mu çıkarılmalı?

"Bariz bir biçimde, evet."

167. Reenkarnasyonun amacı nedir?

"İnsanlığın aşamalı olarak gelişimi. Bu amaç olmasa reenkarnasyonun adaleti nerede olurdu ki? "

168. Bedensel varoluş durumu bir sayıyla sınırlı mıdır, yoksa ruh kendisini reenkarne etmeyi sonsuza dek sürdürebilir mi?

"Her bir yeni varoluş dahilinde ruh, tekamül yolunda ileri doğru bir adım atmış olur; saflığını bozan her şeyden sıyrıldığında da maddi hayatın sınavlarına artık gereksinimi kalmaz."

169. Enkarnasyonların sayısı tüm ruhlar için aynı mıdır?

"Hayır, çabuk ilerleme kaydedenler kendilerini birçok sınavdan muaf tutmuş olurlar. Ancak her durumda müteakip enkarnasyonlar her zaman için bir hayli fazla sayıdadır çünkü ilerleme neredeyse sonsuz bir süreçtir."

170. Son enkarnasyonundan sonra ruh nasıl olur?

"Arınmış bir ruh olarak kusursuz bir mutluluk haline geçiş yapar."

Reenkarnasyonun Adaleti

171. Reenkarnasyon doktrininin dayanağı nedir?

"Tanrı'nın adaleti ve bunun ifşası, zaten belirttiğimiz gibi, müşfik bir baba hata yapan çocukları için pişmanlık kapısını her zaman açık tutar. Kendilerini geliştirme fırsatını değerlendiremeyenleri ebedi olarak mutsuzluğa mahkum etmenin adaletsizce olacağını mantığın kendisi size söylemiyor mu zaten? Tüm insanlar Tanrı'nın çocukları değiller mi? Adaletsizlik, amansız bir nefret ve bağışlayıcılıktan uzak cezalar sadece bencil insanlara özgü şeylerdir."

Tüm ruhlar kusursuzluğa eğilimlidir ve hepsi de Tanrı tarafından, maddi yaşamın sınavları doğrultusunda ilerlemelerine imkan veren vasıtalarla donatılmışlardır; ancak başarılı olamadıkları, önceki sınavların üstesinden gelemedikleri durumlarda ilahi adalet onları yeni bir varoluş dahilinde başarılı olmaya mecbur kılar.

İradelerinden bağımsız olarak ve kendilerini içinde buldukları koşulların doğası nedeniyle gelişimlerine yönelik engellerle karşılaşanları ebedi bir ızdıraba mahkum etmek Tanrı'nın adaleti ya da onun iyiliğiyle örtüşen bir yaklaşım olmayacaktır. Eğer insanların kaderi ölümden sonrası için geri dönüşü olmaz bir biçimde değişmez kılınsaydı, Tanrı herkesin eylemlerini aynı ölçek bazında değerlendirmiş ve onlara tarafsız muamele etmiş olmayacaktı.

Reenkarnasyon doktrini, yani insanın birbirini izleyen pek çok varoluştan geçtiğini ifade eden doktrin, kontrol edemedikleri şartlar ve manevi gelişimlerine uygun olmayan koşullar dahilinde konumlandırılmış insanlarla ilgili olarak,

Tanrı'nın adaletine ilişkin oluşturduğumuz fikre cevap teşkil eden tek doktrindir. Ölüm sonrasını açıklayabilen ve umutlarımız için bize sağlam bir temel sunan bir tek odur çünkü yeni sınavlar vasıtasıyla hatalarımızı gidermemiz için uygun yöntem ve görüşleri bize sunmaktadır. Bu doktrine mantık öğretileri nezdinde işaret edildiği gibi, ruh-eğitmenlerimiz tarafından da değinilmektedir.

Kendi kusurlarının bilincinde olan kişi reenkarnasyon doktrininden teselli edici bir umut payı çıkarır. Eğer Tanrı'nın adaletine inanıyorsa hayatı kendisinden daha iyi değerlendirmiş olanlarla aynı seviyede konumlandırılmayı bekleyemez; ancak bu kusurlu durumunun onu en yüce mutluluk halinden sonsuza dek mahrum bırakmayacağı ve bu mutluluğu yeni çabalar vasıtasıyla yakalamaya muktedir olduğu bilgisi cesaretini artırıp ona enerji kazandırır. Ömrünün sonunda bulunan hangi insan, edindiği deneyimlerin onları faydalı bir şekilde değerlendirmesine imkan vermeyecek kadar geç gelmesinden esef duymaz ki? Ancak yavaş yavaş ve gecikmeyle kazanılmış bu deneyimler o kişi için bir kayıp olmayacak ve bunlardan yeni bir bedensel yaşam dahilinde faydalanacaktır.

Farklı Alemlerde Enkarne Olmak

172. Tüm farklı bedensel varoluşlarımızı bu gezegen dahilinde mi gerçekleştiririz?

"Hepsini değil çünkü bu varoluşlar pek çok farklı dünyada meydana gelir. İçinde bulunduğunuz Dünya bunlardan ne ilki ne de sonuncusudur, ancak en maddi ve kusursuzluktan en uzak olanlardan biridir."

173. Ruh her yeni maddi varoluşu sırasında bir dünyadan diğerine mi geçiş yapar, yoksa aynı dünyada birkaç varoluş birden gerçekleştirebilir mi?

"Eğer daha yüksek seviyedeki bir gezegene geçiş yapacak kadar gelişim göstermediyse aynı dünyada birden fazla hayat yaşayabilir."

— O halde Dünya üzerinde birkaç kez tezahür edebiliriz?

"Elbette."

— Diğer dünyalarda yaşadıktan sonra ona geri dönebilir miyiz?

"Elbette, Dünya gibi bir başka yerde daha önce zaten yaşamışsınızdır."

174. Bu Dünya'da tekrar yaşamak gerekli midir?

"Hayır fakat ilerleme kaydetmezseniz, bundan daha iyi olmayan ve hatta daha bile kötü olan bir başka dünyaya gidebilirsiniz."

175. Bu Dünya'da yaşamak için geri dönmenin bir avantajı var mıdır?

"Bir misyonun yerine getirilmesi gerekmedikçe özel bir avantajı yoktur; ister bir başka dünyada ister bu Dünya'da enkarne olsun, ruh ilerler."

— Ruh olarak kalmak daha mutluluk verici olmaz mıydı?

"Hayır, hayır! Çünkü durağan kalamayız ve Tanrı'ya doğru ilerlemek isteriz."

176. Diğer dünyalarda enkarne olduktan sonra ruhlar ilk kez bu Dünya'ya gelebilirler mi?

"Evet, tıpkı sizin de diğerlerine gidebileceğiniz gibi. Evrendeki tüm dünyalar dayanışma ve beraberlik bağı ile birleşmiştir; birinde başarılamayan bir diğerinde başarılır."

— Öyleyse bu Dünya'da bulunanların bazıları buraya ilk kez gelmiş oluyorlar?

"Pek çoğu öyle ve çok farklı tekamül seviyelerindeler."

— İlk kez burada bulunanları tanıyabileceğimiz bir işaret, bir ipucu var mıdır?

"Böyle bir bilginin size en ufak bir faydası yoktur."

177. İnsanlığın nihai hedefi olan kusursuzluk ve en yüce mutluluk seiyesine ulaşmak için bir ruhun evrende var olan tüm dünyalardan geçmesi mi gerekir?

"Hayır çünkü aynı seviyede bulunan çok fazla sayıda dünya mevcuttur, bir ruh buralarda yeni bir şey öğrenemez."

— Öyleyse aynı dünyada birçok defa var olmayı nasıl açıklamak gerekir?

"Kişi geri döndüğü her defada kendisini yeni deneyimler kazanmasına imkan tanıyan çok farklı şartlar altında bulabilir."

178. Ruhlar daha önce yaşamış olduklarına göre daha düşük seviyedeki bir gezegende enkarne olabilirler mi?

"Evet, tekamüle yardım etme gayesiyle bir misyonu yerine getirmek için bu durumda böyle bir varoluşun sıkıntılarını mutlulukla kabul ederler çünkü bu sıkıntılar onlar için bir tekamül vasıtası olacaktır."

— Bu bir çeşit sürgün gibi de olamaz mı, isyankar ruhlar Tanrı tarafından daha düşük seviyelerdeki dünyalara gönderilemezler mi?

"Ruhlar aynı noktada kalabilirler ama asla gerilemezler; isyankar olanlar ilerleme kaydetmeyerek ve değerlendiremedikleri varoluşlarını tabiatlarına uygun koşullar altında yeni-

den yaşayarak hatalarını telafi etmeye çalışır ve bu surette gerekli dersleri alırlar."

— *Aynı varoluşu yeniden yaşamaya mecbur tutulanlar kimlerdir?*

"Misyonlarını yerine getirmekte ya da kendilerine yöneltilen sınavda başarısız olanlar."

179. Aynı dünyada yaşayan tüm insanlar aynı seviyedeki bir kusursuzluğa mı ulaşırlar?

"Hayır, diğer dünyalarda da bu Dünya'da olduğu gibidir, daha fazla tekamül etmiş olanlar vardır ve daha az ilerleme kaydetmiş olanlar vardır."

180. Ruh bu Dünya'dan bir başkasına geçerken edinmiş olduğu zekayı da muhafaza eder mi?

"Şüphesiz evet, zeka asla kaybolmaz. Fakat onu aynı şekilde ortaya koyacak vasıtalara sahip olmayabilir çünkü zeka hem tekamül seviyesine hem de alacağı bedenin niteliklerine bağlıdır." (Bkz, Organizmanın Etkisi)

181. Diğer dünyalarda yaşayan insanların bedenleri de bizimkiler gibi midir?

"Elbette, bedenleri vardır çünkü beden dahilinde hareket edebilmesi için ruhun maddeye bürünmesi gerekir, ancak bu kılıf her ruhun erişmiş olduğu arınmışlık seviyesi ile orantılı olarak az ya da çok maddilik teşkil eder. Ayrıca gideceğimiz farklı dünyaları tespit eden de yine bu arınmışlık seviyesidir çünkü Yaradan'ın evinde pek çok oda vardır ve bu odaların da pek çok seviyeleri. Henüz yeryüzündeyken bunu bilenler ve bu gerçeğin bilincine sahip olanlar da vardır; bu tip bir önseziye hiç sahip olmayanlar da. "

182. Farklı dünyaların fiziksel ve manevi durumları ile ilgili olarak net bir bilgi edinebilir miyiz?

"Biz ruhlar, ancak sizin ulaşmış olduğunuz seviyeye istinaden yanıt verebiliriz, yani her şeyi birden açıklayamayız çünkü bazılarınız bunları anlayabilecek seviyede değildir ve bu açıklamalar kafalarını karıştırabilir."

Büründüğü bedensel kılıf da ruhun arınmışlığı oranında ruh-doğasına daha yakın bir hale gelir. Bedenini oluşturan madde daha az yoğunluk teşkil eder ve kişi artık üzerinde ağır bir yükle yerde sürünüyormuşçasına yürümez. Bedensel ihtiyaçları aşırılık göstermez ve bu yüksek seviyeli dünyalarda yaşayan çeşitli varlıklar kendilerini beslemek için birbirini yok etmeye mecbur kalmazlar. Bu dünyalarda enkarne olmuş ruhlar çok daha yüksek seviyeli bir özgürlüğün mutluluğunu yaşarlar, uzaktaki şeylere yönelik olarak bizim tarafımızdan bilinmeyen türde algılama yollarına sahiptirler, bizim yalnızca düşüncelerimizle tasavvur edebildiğimiz şeyleri gözleriyle görürler.

Ruhların arınmışlık halleri enkarne oldukları varlıkların manevi mükemmelliğini de tespit eder. Hayvani arzular zayıflar, bencillik yerini birlik ve kardeşlik duygularına bırakır.

Dolayısıyla gezegenimizden daha yüksek seviyeli dünyalarda savaşlar bilinmez çünkü hiç kimse kardeşlerine zarar vermeyi düşünmez, haliyle nefret ya da anlaşmazlık gibi güdüler de bulunmaz. Ölümden sonraki geleceğe yönelik, olarak bu Dünya'daki insanların içinde sezgisel olarak bulunan öngörü ve pişmanlıkların, vicdan azabının bilinçli yoksunluğundan kaynaklanan emniyet hissi, ölüme korkusuzca bak-

malarına, onu rahatsızlık duymaksızın bir dönüşüm süreci olarak görmelerine neden olur.

Farklı dünyalardaki yaşam süresinin her bir dünyanın manevi ve fiziksel üstünlüğüyle orantılı olduğu görülmektedir. Bu, mantığa son derece yatkındır. Bedenin maddi niteliği azaldıkça onun ahengini bozan değişikliklere de daha az maruz kalacaktır; ruh ne kadar saf bir haldeyse kendisine zarar verip yok edecek nitelikteki hırslara daha az kapılacaktır. Manevi ve fiziksel durumlar arasındaki uyum ve karşılıklılık hali Tanrı'nın yasalarının bilgeliğine yönelik bir kanıttır çünkü ızdırap süresi, düşük seviyeli dünyalardaki hayatların bir karakteristiği olduğu için bu dünyalarda bile bu süre orantısal olarak kısalabilmektedir.

183. Bir dünyadan diğerine geçerken, ruh başlangıç gibi yeni bir çocukluk döneminden geçer mi?

"Bu bütün dünyalarda elzem bir dönüşümdür fakat hepsinde sizinki kadar aptalca değildir."

184. Ruhun gideceği dünyayı seçme durumu var mıdır?

"Her zaman değil, ancak talebini iletebilir ve bu kabul de edilebilir fakat sadece bunu hak ediyorsa. Ruhların pek çok dünyaya geçiş yapmaları seviyelerine bağlıdır."

— Eğer ruh böyle bir talepte bulunursa enkarne olacağı dünyayı belirleyen nedir?

"Gelmiş olduğu seviye."

185. Her bir dünyada yaşayan varlıkların fiziksel ve manevi durumları her zaman için aynı mıdır?

"Hayır, dünyalar da tıpkı onlarda yaşayanlar gibi tekamül kanunlarına tabidirler. Hepsi sizinki gibi düşük bir sevi-

yeden başlamıştır ve Dünya da diğerlerinin tamamlamış olduğu gibi bir değişim sürecine maruz kalacaktır. Dahilinde yaşayan insanlar iyi bir hale geldikçe o da dünyevi bir cennete dönüşecektir."

Şu anda Dünya'da mevcut bulunan ırklar kademeli olarak ortadan kaybolacak ve yerlerini daha kusursuz olanlar alacaktır. Bu değişim geçirmiş ırklar şu anda Dünya'da bulunan ırkların halefi olacaklardır çünkü onlar da daha kaba yapılara sahip olan önceki ırkların halefidirler.

186. Maddi bedeninde yaşamayı sona erdirirken ruhun perispriden başka hiçbir kılıfının kalmadığı dünyalar var mıdır?

"Evet ve bu kılıf o kadar eterik bir hale gelir ki, sizin için sanki hiç yokmuş gibidir. Bu tamamen arınmış, saflaşmış ruhların durumudur."

— Bu ifadeden öyle anlaşılıyor ki, son enkarnasyonlar ile arınmış bir ruh arasında kesin bir ayrım çizgisi, kesin bir sınır bulunmuyor, öyle mi?

"Öyle, sınırlar yoktur. Onların arasındaki fark gittikçe azalır, tıpkı gecenin şafağın içinde erimesi gibi birbirinin içine karışırlar."

187. Perisprinin maddesi bütün dünyalarda aynı mıdır?

"Hayır, eterik yapısı değişkenlik gösterir, yoğunluğu azalır veya çoğalır. Bir dünyadan diğerine geçerken ruh kılıfını bir şimşek hızıyla değiştirerek bunlara uygun maddelere bürünür."

188. Arınmış ruhlar özel dünyalarda mı yaşarlar, yoksa hiçbir dünyaya bağlı kalmaksızın evrensel uzayda mı bulunurlar?

"Arınmış ruhlar belirli bazı dünyalarda yaşarlar fakat insanların Dünya'yla kısıtlanmış olmaları gibi bu dünyalara

mahkum değillerdir; diğer hepsine göre çok daha yüksek bir seviyedeki anlık hareket kabiliyetine, bir yerden bir yere gidebilme gücüne sahiptirler ki bu da aynı anda birden fazla yerde bulunma haline denk gelir."

Ruhların seviyelerine istinaden Dünya, bünyesinde yaşayanların fiziksel ve manevi vasıfları bazında Güneş Sistemi'mizdeki en az gelişmiş gezegenlerden biridir. Mars'ın Dünya'dan daha da düşük bir seviyede olduğu belirtilmektedir, Jüpiter ise her açıdan Dünya'dan çok daha üstündür. Güneş maddi varlıkların yaşadığı bir gezegen değildir fakat yüksek seviyelerdeki ruhların düşüncelerinin ışınımlarını Güneş Sistemi'nin diğer gezegenlerine gönderdikleri bir buluşma yeridir çünkü buradan daha düşük seviyelerdeki ruhların işlevselliğini yönetmekte ve evrensel akışkan vasıtasıyla hareketlerini onlara aktarmaktadırlar. Fiziksel teşekkülü itibarıyla Güneş bir elektrik odağına benzemekte ve diğer tüm güneşler de tabiatları ve fonksiyonları açısından ona denk bir yapı göstermektedirler.

Gezegenlerin büyüklüklerinin ve Güneş'ten uzaklıklarının gelişmişlik düzeyleri ile bir bağlantısı yoktur çünkü Venüs'ün Dünya'dan daha gelişmiş, Satürn'ün ise Jupiter'den daha düşük bir seviyede olduğu söylenmektedir.

Bu Dünya'daki tanınmış kişilerden pek çoğunun ruhunun, kusursuzluğa en yakın dünyalardan biri olan Jüpiter'de enkarne olduğu ifade edilmektedir. Ancak bu insanların Dünya'da bulundukları süre içinde böylesi bir lütfu hiç hak etmedikleri düşünülürken, bu kadar gelişmiş bir gezegene kabul edilmiş olmalarını işitmek daha fazla hayret uyandırmaktadır. Fakat bu gerçek dahilinde şaşırmamızı gerektirecek

hiçbir şey yoktur. Birincisi, bu gezegende yaşamış olan o ruhlar belki de -bizim gözümüzde onları en tepeye çıkarmasa da- bir misyonu yerine getirmek üzere buraya gönderilmişlerdi; ikincisi, buradaki ve Jüpiter'deki yaşamları arasındaki dönemde gelişmelerini sağlayan başka varoluşlar yaşamış olabilirlerdi; üçüncüsü, burada olduğu gibi o gezegende de sayısız tekamül seviyesi mevcuttur ve belki de bu seviyeler arasında, Dünya'daki uygar insanlarla barbar insanlar arasındaki kadar büyük farklar vardır. Aynı şehirde yaşamaları, bir filozofla kara cahil kişinin aynı seviyede olduğu anlamına gelmeyeceği gibi, Jüpiter'de yaşaması da bir ruhun oradaki en yüksek tekamül seviyesine sahip olduğu anlamına gelmeyecektir. Diğer gezegenlerdeki yaşam süresi de Dünya'mızda olduğu kadar değişkenlik göstermektedir, dolayısıyla bu gezegenlerde mukim olanların yaşları arasında bir mukayese yapmak mümkün değildir. Bundan yıllar önce ölmüş bir kimsenin ruhuyla yapılan görüşmede bu kişi, bizim ismini bilmediğimiz bir gezegende altı aydır enkarne olduğunu söylemişti. O dünyadaki yaşına yönelik sorulan soruya ise şöyle yanıt vermişti: "Bu benim tespit edemediğim bir nokta çünkü zamanı sizin hesapladığınız gibi hesaplamıyoruz, ayrıca varoluş şeklimiz de sizinkiyle aynı değil. Gelişimimiz bu dünyada çok daha hızlı çünkü buraya geleli sizin zamanınızla sadece altı ay oldu ama zeka açısından Dünya'nızda yaşayan otuz yaşlarındaki biri genelde nasılsa öyle olduğumu söyleyebilirim."

Diğer ruhlar tarafından da çok sayıda benzer yanıt verilmiştir ve bu ifadelerde imkansız hiçbir taraf yoktur. Dünya'mızda da normal gelişimini birkaç ay içinde tamamlayan hayvanlar yok mudur? Aynı şeyi insanlar başka gezegenlerde neden yapamasınlar ki? Ayrıca Dünya'daki bir in-

sanın otuz yaşında kazandığı gelişim düzeyinin daha yüksek seviyelerdeki dünyalarda sadece bir çeşit çocukluk dönemine karşılık gelebileceği de dikkate alınmalıdır. Dar görüşlü insanlar şu andaki halimizle normal tipteki bir yaratılışın tüm özelliklerini yansıttığımızı düşünenlerdir. Diğer yandan bizimkinden başka hiçbir varoluş biçiminin bulunmadığını var saymak ilahi faaliyetin tüm olanaklarına yönelik düşüncelerimizi son derece dar bir alana sıkıştırmaktır.

Ruhun Gelişiminde Enkarnasyonun Rolü

189. Ruh ilk tezahür ettiği andan itibaren mi çok sayıda vasfa sahiptir?

"Hayır, ruh için de insanlarda olduğu gibi bir çocukluk dönemi vardır. Ruhlar ilk tezahür ettiklerinde sadece içgüdüsel bir varoluşa sahiptirler ve kendilerine ya da eylemlerine yönelik bir bilinçleri hemen hemen yoktur; zekaları yavaş yavaş gelişir."

190. İlk enkarnasyonu sırasında ruhun durumu nedir?

"İnsan hayatıyla olan ilişkisi düşünüldüğünde çocukluğa benzer bir durumdur bu. Zekası gelişim göstermeye ve açılım yapmaya; bir başka deyişle *hayatı tecrübe etmeye* henüz başlamıştır."

191. Dünya'mızda kaba seviyede yaşayan ve barbar olarak nitelenen insanların ruhları bu çocukluk döneminde midir?

"Evet, göreli bir çocukluk hali; ancak onlar yine de belirli bir gelişimi tamamlamış ruhlardır çünkü tutkuları vardır."

— Öyleyse tutkular bir gelişim göstergesi?

"Gelişim göstergesi ama kusursuzluk göstergesi değil. Onlar faaliyetin ve 'ben bilincinin' işaretidir çünkü ruhun te-

zahürünün ilk dönemlerinde zeka ve yaşamsallık sadece tohum şeklinde mevcuttur."

Ruhun kendi bütünlüğü içindeki yaşamı, bedensel hayatta olduğu gibi, birbirini izleyen çeşitli aşamalardan geçer. Embriyo gibi bir durumdan aşama aşama bebeklik ve çocukluğa geçiş yapar ve yine izleyen süreçlerde yetişkinlik haline ulaşır, bu onun mükemmel durumudur; ancak bir fark vardır, bir başlangıcı olmasına rağmen, bedensel hayatta olduğu gibi, ihtiyarlığa ya da bir tür çökmeye maruz kalmaz ve bir sonu da olmaz. Ruhun çocuk-ruh döneminden itibaren tek ve aynı dünyada kalmaksızın, farklı dünyalara geçişler yaparak gelişimini tamamlaması ve tekamülünü yerine getirmesi bizim gözümüzle sonsuz olarak görünen bir süre alır. Nasıl ruhun her bir bedensel varoluşu pek çok günden oluşuyor ve her gün ona yeni deneyimler ve bilgiler kazandırıyorsa; ruhun hayat bütünü de her biri gelişim imkanları sunan bir dizi bedensel varoluş döneminden oluşur. Ancak tıpkı insan ömründe semeresi olmayan günlerin de var olması gibi, ruhun hayatında da faydalı sonuçlar getirmekten yoksun bedensel varoluşlar vardır çünkü bu enkarnasyonlarını iyi değerlendirememiştir.

192. Mevcut varoluşumuz esnasında kusursuz bir hayat sürmemiz, yükselmemize müdahale eden tüm engelleri aşmamız ve aradaki aşamaları atlayarak arınmış ruhların seviyesine ulaşmamız mümkün müdür acaba?

"Hayır çünkü insanın kusursuz olmaktan anladığı şey gerçek kusursuzluktan uzaktır; onun tarafından hiç bilinmeyen ve bunları şu anda anlamak için muktedir kılınmadığı vasıflar vardır. Dünyevi doğasının mümkün kıldığı ölçüde kusursuz olabilir insan fakat yine de hakiki ve mutlak kusur-

suzluktan çok uzak olacaktır. Bu tıpkı çocukta olduğu gibidir, ne kadar erken olgunlaşmış olursa olsun yetişkin olmak için gençlik döneminden geçmesi gerekmektedir ya da hasta bir adamın durumu gibidir, sağlığını tamamen kazanması için nekahat devresini tamamlaması gerekmektedir. Öte yandan bir ruh maneviyatta olduğu kadar bilgi açısından da gelişmiş olmalıdır, bunlardan sadece biri doğrultusunda gelişim gösterdiyse kusursuzluk seviyesine ulaşmak için diğerinde de aynı gelişimi göstermesi gerekecektir. Ancak şurası kesindir ki, bir insan mevcut hayatında ne kadar ilerleme kaydederse takip eden varoluşlarında tabi olacağı sınavlar da o kadar kısa süreli ve daha az sıkıntı verici nitelikte olacaktır."

— En azından insan bu hayatından sonraki varoluşunun bundan daha az acı dolu olmasını garantileyemez mi?

"Evet şüphesiz, yolu kısaltabilir ve güçlükleri azaltabilir. Sadece gelişim göstermeyi umursamayanlar aynı noktada kalırlar."

193. İnsan yeni varoluşunda ulaşmış olduğundan daha alt bir seviyeye inebilir mi?

"Sosyal statü olarak evet, ancak ruhunun gelişmişlik seviyesi açısından, hayır."

194. İyi bir insanın ruh varlığı yeni bir enkarnasyon dahilinde kötü bir adama can verebilir mi?

"Hayır çünkü ruh dejenere olamaz."

— Kötü bir adamın ruh varlığı iyi bir adamın ruh varlığına dönüşebilir mi?"

"Evet, eğer pişmanlık duyar ve bir çeşit tövbe ederse, bu durumda yeni enkarnasyonu onun iyileşme yönünde gösterdiği çabaların bir ödülü olacaktır."

Tüm ruhların yürüyüş çizgisi asla gerileme yönünde değil, her zaman ilerleme yönündedir. Varoluşun hiyerarşisi dahilinde kendilerini aşamalı olarak yükseltir ve asla ulaştıkları seviyeden geriye düşmezler. Farklı bedensel varoluş dönemleri esnasında insan olarak konum açısından düşüş gösterebilirler fakat böyle bir düşüş ruhları dahilinde asla söz konusu değildir. Dolayısıyla bir ruh varlığı dünyevi erk anlamında zirve noktada olabilirken bir sonraki enkarnasyonunda çok sıradan bir işçi haline gelebilir ve bunun tam tersi de olabilir çünkü insanların makamsal seviyeleri manevi duyarlılıkları ile genellikle ters orantılıdır. Örneğin Herod bir kral, İsa bir marangozdur vb.

195. Gelecekteki varoluşunda kendisini geliştirebileceğine dair bir kesinliğin bulunması ve kendisini nasıl olsa her zaman düzeltebileceğini bilmesi insanı kötü yollara sevk edebilir mi?

"Böylesi hesapların içinde olan kişinin hiçbir şeye gerçek bir inancı olmayacak ve ebedi olarak cezalandırılma düşüncesi dahi onu frenleyemeyecektir çünkü her türlü inançsızlığa eğilim gösteren mantığı bu fikri de reddedecektir. Kusurlu bir ruh, gerçekten de bedensel hayatı sırasında bu şekilde bir mantık yürütebilir, ancak maddi bedeninden özgür kaldığında çok daha farklı düşünür çünkü yaptığı hesapların yanlış olduğunu kısa süre içinde idrak eder ve *bu idrak bir sonraki enkarnasyonunda tam tersi bir duyarlılık taşımasına sebep olur.* Tekamül süreci bu şekilde tamamlanır ve yeryüzündeki bazı insanların diğerlerine göre daha gelişmiş durumda olmalarının sebebi de budur çünkü bazıları diğerlerinin henüz kazanmamış olup da aşama aşama edinecekleri deneyimleri yaşamış-

lardır. Kendi gelişimini hızlandırmak ya da onu süresiz olarak geciktirmek ruhun kendisine bağlıdır."

Tatminkar olmayan yaşam koşullarına sahip olan kişi bunu bir an önce değiştirme arzusu duyar. Mevcut hayatındaki sıkıntıların kendi kusurlarından kaynaklandığına kanaat getiren kişi de daha az ızdırap çekeceği yeni bir varoluşu garantilemek ister ve edindiği bu kanaat onu yanlış yollara sapmaktan -ateşte yanmak gibi inanç duymadığı tehditlere nazaran- çok daha etkili bir şekilde alıkoyar.

196. Ruhlar sadece bedensel varoluşları dahilindeki sıkıntılar ve zorluklar yoluyla gelişim gösterebildiklerine göre, maddi yaşam ruhsal alem varlıklarının kusursuzluğa ulaşmaları için geçmek zorunda oldukları bir tür süzgeç ya da filtreymiş izlenimi uyandırıyor, böyle diyebilir miyiz?

"Evet, durum budur. Maddi hayatın sınavları dahilinde kötülükten kaçınarak ve iyi olan şeyler yaparak kendilerini geliştirirler. Ancak bu gelişim, sadece birbirini izleyen pek çok enkarnasyon yoluyla edindikleri arınmışlık vasıtası ile ve *yöneldikleri hedefe ulaşmakta gösterdikleri çabaya bağlı olarak* kısa ya da uzun seyreden bir zaman süresi geçtikten sonra meydana gelir."

— Gelişimi için ruha tesir eden beden midir, yoksa ruh mu bedene tesir eder?

"Ruhunuz her şeydir, bedenimiz onun giydiği giysidir, fazlası değil."

Ruh varlığının çeşitli arınmışlık seviyelerine yönelik maddi imajı üzüm şırasına benzetilebilir. İçinde ruh ya da alkol dediğimiz sıvıyı ihtiva etmektedir, ancak doğasını değiştiren çok sayıdaki yabancı elementin varlığı nedeniyle bunlar

zayıf bir durumdadır, bu nedenle ancak birkaç damıtma işleminden sonra mutlak saflık haline ulaşır çünkü bu işlemlerin her birinde saflığını bozan unsurların bir kısmı bertaraf edilmiş olur. Damıtma işleminin yapıldığı imbik, ruhun kusursuzluk kazanmak için girmiş olduğu maddi bedeni, yabancı elementler ise ruhun göreli kusursuzluk seviyesine yaklaşmasıyla orantılı olarak perisprinin aşama aşama arındığı kusurları temsil etmektedir.

Ölümleri Halinde Çocukların Geleceği

197. Henüz küçükken ölen bir çocuğun ruhu bir yetişkininki kadar gelişmiş midir?

"Bazen daha da fazla, özellikle büyük gelişme kaydetmiş bir ruh ise çünkü önceki hayatlarında daha uzun yaşamış ve daha çok deneyim kazanmış olabilir."

— Öyleyse bir çocuğun ruhu babasınınkinden daha gelişmiş olabilir?

"Çok sık rastlanan bir durumdur bu. Dünya'nızda da bu üstünlüğe yönelik örnekleri sık görmüyor musunuz?"

198. Henüz küçükken ve hiçbir kötülük yapmaksızın ölen bir çocuğun ruhu hiyerarşik anlamda daha üst seviyelere mi aittir?

"Eğer bir kötülük yapmamışsa iyi bir şey de yapmamıştır ve Tanrı maruz kalması icap eden sınavlardan onu muaf tutmaz. Eğer böyle bir ruh yüksek seviyelere aitse bu, çocuk olduğu için değil, önceki varoluşlarında kaydettiği ilerleme seviyesi nedeniyledir."

199. Çocukluk döneminde yaşam neden bu kadar sık sona erer?

"Çocuğun yaşam süresi -enkarne olmuş ruh için- daha önce kesintiye uğramış olan varoluşunun telafisi mahiyetin-

de olabilir ve bu ölüm ebeveynleri için genellikle bir sınav ya da ders niteliğindedir."

— *Küçükken ölen bir çocuğun ruhuna ne olur?*

"Yeni bir varoluşa başlar."

Eğer insanların sadece tek bir varoluş hakları olsaydı ve bu varoluştan sonraki durumları ebediyet dahilinde sabit kılınsaydı, ebedi mutluluk mertebesi insan ırkının çocukluk döneminde ölen, neredeyse yarı nüfusu için hangi hak ediş standardı vasıtasıyla hükme bağlanırdı acaba? Ve nüfusun diğer yarısının maruz kaldığı, genellikle çok acılı olan gelişme koşullarından onları muaf tutan gerekçe ne olurdu? Böyle bir düzenleme Tanrı'nın adaletiyle bağdaşır nitelikte değildir. Adaletin en mutlak şekli enkarnasyon vasıtasıyla ruhlara eşit olarak uygulanmaktadır. Ölüm sonrasının olanakları hiçbir istisna ve iltimas olmaksızın hepsi için eşittir. Hedefe en son ulaşanların, bu gecikmeden dolayı kendilerinden başka suçlayacakları hiçbir şey yoktur. Her insan yanlış eylemlerinin sonucuna katlanmak zorunda olduğu gibi, mutluluğu da kendi doğru eylemleri vasıtasıyla hak etmelidir.

Öte yandan çocukluğun normal bir masumiyet evresi olduğunu düşünmek de mantığa çok aykırı bir yaklaşım olacaktır. Çünkü kötü ya da etikten yoksun hiçbir duruma maruz kalmadıkları, böyle çevrelerde yaşamadıkları halde son derece olumsuz içgüdülere sahip çocuklar görmüyor muyuz? Çevrelerini saran pek çok iyi örneğe rağmen hilekarlık, yalancılık, gaddarlık, hakikatsizlik, hatta hırsızlık ve cinayete eğilim gibi içgüdüleri, pek çoğu sanki doğuştan getirmiş gibi gelmiyor mu bize? İnsan kanunları onları cezalardan muaf tutmaktadır çünkü onların bu davranışları temyiz kabiliyetinden yoksun ola-

rak sergiledikleri kabul edilir; bu kabul de doğru bir yaklaşımdır çünkü bu çocuklar gerçekten kasıtlı niyetlerle değil, içgüdüsel olarak hareket ederler. Ancak aynı yaşta olup aynı koşullarda yetişen ve aynı tesirlere maruz kalan çocuklarda gözlemlenen bu içgüdüsel farklılıklar nereden kaynak bulmaktadır? Ruhun kendi düşük seviyesinden kaynaklı değilse eğer -çünkü eğitimin böyle bir şeye hiçbir etkisi olmadığına göre- çok daha erken ortaya çıkan bu olumsuz nitelikler nereden kaynak bulmaktadır? Kötü eğilimli ve etik değerlerden yoksun olanlar böyledirler çünkü ruhları daha az ilerleme kaydetmiştir; dolayısıyla bir çocuk olarak kendi yaptıkları hatalar bazında değil, daha önceki varoluşlarında izledikleri kötü yolun bir neticesi olarak bu düşük seviyelerinin yarattığı sonuçlara katlanmak zorundadırlar. Böylelikle ilahi kanunların faaliyet şekli herkes için aynı olup Tanrı'nın adaleti de herkese eşit şekilde ulaşmaktadır.

Ruhlarda Cinsiyet ve Cinsellik

200. Ruhların cinselliği var mıdır?

"Sizin anladığınız manada değil çünkü cinsellik bedensel teşekküle bağlıdır. Aralarında sevgi ve sempati vardır, ancak bunlar duygudaşlık temeline dayanmaktadır."

201. Daha önce bir erkek bedenine can vermiş bir ruh yeni bir varoluşu çerçevesinde bir kadın bedenine can verebilir mi, ya da bunun tam tersi olabilir mi?

"Evet, aynı ruhlar kadınlara ve erkeklere can verebilirler."

202. Ötealemdeyken, ruh kadın veya erkek olarak enkarne olmak konusunda tercih yapar mı?

"Bu ruhu ilgilendirmeyen ve yeni bedensel hayatında tabi tutulacağı sınamalar açısından karar verilen bir konudur."

Ruhlar kendilerini kadın ya da erkek olarak enkarne ederler çünkü bir cinsiyetleri yoktur ve kendilerini her yönden geliştirmeleri gerekmektedir; gerek cinsiyet, gerekse sosyal konum çeşitliliği onlara özel bazı yükümlülükler ve sınanma koşullarının beraberinde deneyim kazanma fırsatı getirmektedir. Kendini her zaman erkek olarak enkarne eden bir ruh, sadece erkeklerin açısından görecektir ve bunun tersi de geçerlidir.

Aile İlişkileri: Anne, Baba ve Çocuklar; Akrabalık Bağları

203. Ebeveynler ruhlarının bir bölümünü çocuklarına mı aktarırlar, yoksa onlara sonrasında bir başka ruhun manevi yaşam unsurunu ilave edeceği sadece hayvansal nitelikteki yaşamı mı verirler?

"Hayvansal nitelikteki yaşam sadece ebeveynler tarafından verilir çünkü ruh varlığı bölünmezdir. Aptal bir baba akıllı çocuklara sahip olabilir ve bunun tam tersi de olabilir."

204. Pek çok varoluş sürecinden geçtiğimize göre, ilişkilerimiz mevcut varoluşumuzun ötesine de uzanırlar mı?

"Başka türlü olamaz. Maddi yaşamların birbirini takip eden nitelikte olması ruhların arasında kökeni önceki varoluşlarına dayanan pek çok ilişki oluşturur; ilk kez gördüğünüz bir insana duyduğunuz sempati ya da antipati hislerinin sebebi de genellikle bu ilişkilerdir. "

205. Kimilerine göre, reenkarnasyon doktrini aile bağlarını mevcut varoluşumuza yakın dönemlere taşıyarak onları koparmaktadır.

"O bağları genişletir ama koparmaz; tam tersine, mevcut hayatımızdaki ilişkilerin daha önceki duygusal yakınlıklara

dayandığı kanaati aynı aileye mensup kişiler arasındaki bağları daha sağlam bir hale getirir. Kardeşlik ve birlik bağlarını daha da kaçınılmaz kılar çünkü komşunuzun ya da hizmetkarınızın sizinle olan ilişkisi daha öncesinden gelen çok yakın akrabalık bağlarına ya da duygusal bir yakınlığa dayanıyor olabilir."

— Bu her durumda, insanların soyların atfettiği önemi zayıflatır değil mi çünkü babamız daha öncesinde farklı bir ırka ya da farklı bir sosyal pozisyona mensup bir ruh olabilir?

"Bu doğrudur, ancak bu önemin dayanağı daha çok, kibirdir çünkü pek çok insanın atalarına atfettiği onur onların titrleri, sosyal konumları ya da servetleriyle bağlantılıdır. Büyükbabasının dürüst bir ayakkabıcı olmasından dolayı utanç duyacak pek çokları, onun ahlaksız bir kişi olmasına rağmen asil bir aileye mensup olması halinde bundan övünç duyacaklardır. Ancak insanların ne söylediğinin ya da ne yaptıklarının bir önemi yoktur çünkü ilahi düzene istinaden işleyen şeylere engel olamazlar: Tanrı doğa yasalarını insanların boş taleplerini karşılamak üzere düzenlememiştir. "

206. Eğer aynı ailenin soyundan gelen kişiler olarak art arda enkarne olan ruhlar arasında bir akrabalık bağı yoksa, buradan kişinin atalarının hatırasını onurlandırmasının saçma olduğu sonucu da çıkmaz mı?

"Elbette ki hayır çünkü kişi yüksek seviyelerdeki ruhların enkarne olduğu bir aileye mensup olmaktan dolayı mutluluk duymalıdır. Ruhların birbirinden türeme durumları olmamasına rağmen aile bağları yoluyla ilişkilerinin olduğu kişilere duydukları yakınlık ve sevgi her durumda gerçektir çünkü onlar daha çok, öncesinde var olan yakınlık hislerine ya

da daha önceki hayatlarında kurulan ilişkilerden kaynaklanan çekimin tesirine istinaden şu ya da bu ailelerde enkarne edilirler. Öte yandan atalarınızın anılarını kibir duygularıyla onurlandırmanızın onların ruhlarını hiçbir şekilde memnun etmeyeceğinden de son derece emin olabilirsiniz. Erdemleri ve meziyetleri ne kadar büyük olursa olsun bunlar sizin liyakatinize, ancak size örnek teşkil eden eylemlerini takip etme çabanızı teşvik ederek katkıda bulunurlar ve atalarınızı yad etmenizin onların sadece hoşuna giden bir şey değil, de aynı zamanda faydalı olmasının temini sadece onların iyi vasıflarına öykünmeniz yoluyla sağlanır."

Fiziksel ve Manevi Yönlerdeki Benzerlikler

207. Ebeveynler genellikle fiziksel özelliklerini çocuklarına aktarırlar, peki onlara manevi bir benzerlik aktarma durumları da var mıdır?

"Hayır çünkü farklı ruhları vardır. Beden bedenden hasıl olur, ancak bir ruh asla bir diğer ruhtan türemez. Aynı nesilden gelen kimseler arasında bu akrabalık dışında hiçbir bağ yoktur."

— Bazen ebeveynler ve çocuklar arasında gözlemlenen manevi yöndeki benzerliklerin sebebi nedir?

"Benzer duygular ve eğilimler içindeki ruhları bir araya getiren manevi anlayışın çekici etkisi."

208. Ebeveynlerin ruhlarının, doğumundan sonra çocuklarının ruhları üzerinde bir tesiri yok mudur?

"Onun üzerinde çok büyük bir etkide bulunurlar. Size daha önce de söylediğimiz gibi, ruhlar bir diğerinin gelişi-

mine yardım etmek için yaratılırlar. Ebeveynlerin ruhlarına, eğitmeleri yoluyla çocuklarının ruhlarını geliştirme vazifesi verilir; bu onların atandıkları ve *suçluluk duygusuna kapılmaksızın başarısız olamayacakları* bir görevdir."

209. Peki, nasıl oluyor da iyi ve erdemli ebeveynler dünyaya sıklıkla kötü tabiatlı çocuklar getiriyorlar? Diğer bir deyişle, ebeveynlerin iyi vasıfları çocuklarına can vermesi için nasıl oluyor da kendilerine -duygudaşlık yoluyla- iyi bir ruhu çekmiyor?

"Kötü tabiatlı bir ruh basiret ve nasihatlerinin onu doğru yola sevk edebileceği umuduyla erdemli ebeveynlere sahip olmasına izin verilmesini isteyebilir ve Tanrı da böylelerini sıklıkla şefkat ve alakalarından fayda görebilmeleri için erdemli ebeveynlere emanet eder."

210. Ebeveynler niyet ve dua ederek çocuklarının bedenine düşük seviyedeki bir ruh yerine iyi bir ruhu çekebilirler mi?

"Hayır fakat dünyaya getirdikleri çocuğun ruhunu geliştirebilirler ve o da bu amaç için onlara teslim edilmiştir. Bunun yapmak ebeveynlerin vazifesidir, ancak kötü huylu çocuklar da genellikle ebeveynlerinin gelişimi için bir sınama niteliğinde gönderilirler."

211. Kardeşler ve özellikle de ikizler arasında görülen karakter benzerliğinin sebebi nedir?

"Duygularının ve algılarının benzerliği yoluyla birbirine çekilen, *birlikte olmaktan mutluluk duyan* iki ruh arasındaki sempati."

212. Bedenleri birbirine yapışık ve ortak organları olan çocuklar iki ayrı ruh, yani iki ayrı can mıdır?

"Evet, ancak bu durumları onları tekmiş gibi görmenize yol açar."

213. Ruhlar aralarındaki sempati nedeniyle kendilerini ikiz olarak enkarne ettiklerine göre, bazen ikiz kardeşlerin birbirine karşı duydukları hoşnutsuzluk ve sevgisizlik nereden kaynaklanır?

"Sadece birbirine sempati duyan ruhların ikiz olarak enkarne oldukları yönünde bir kural yoktur. Kötü tabiatlı ruhlar birbiriyle maddi hayat sahnesinde çatışma arzuları nedeniyle de böyle bir ilişkiye sahip olabilirler."

214. Annelerinin karnında kavga eden çocuklara yönelik hikayeleri nasıl yorumlamalıyız?

"Birbirine olan nefretlerinin nasıl kökleşmiş olduğunu vurgulamak için onu doğumlarından öncesiyle bağlantılayan figüratif bir tasvir olarak. Bazı ifadelerdeki mecazi ve şiirsel unsurlara çok az imkan tanıyorsunuz."

215. Her insanın farklı bir karaktere sahip olduğunu gözlemliyoruz, bunun sebebi nedir?

"Ruhlar eğilimlerinin benzerliğine istinaden farklı aileler oluştururlar; bu ailelerin arınmışlık düzeyleri farklı seviyelerdedir. Her insan aynı duyguları paylaşan ruhların bir araya gelmesinden teşekkül eden büyük bir ailedir. Bu ailelerin fertlerinin bir araya gelme yönündeki eğilimleri her insanın farklı karakter yapısını oluşturan benzeşimin kaynağıdır. İyi ve hayırsever ruhların, kaba ve merhametsiz insanların arasında enkarne olmaya mı uğraştıklarını sanıyorsunuz? Hayır, ruhlar geniş insan kitlelerine olduğu kadar, bireylere de sempati duyarlar ve Dünya'nın en çok uyum gösterecekleri bölgelerine giderler."

216. Bir ruh yeni varoluşu dahilinde bir önceki varoluşundaki manevi karakterin izlerini taşır mı?

"Evet, taşıyabilir, ancak gelişim gösterdikçe değişir de. Sonraki hayatlarında sosyal pozisyonu da büyük değişiklik

gösterebilir. Eğer bir önceki varoluşunda efendi konumundaysa bir sonrakinde köle olabilir; zevkleri de bu çerçevede tamamen farklılık gösterir ve onu tanımanız sizin için çok zor olur. Bu birbirinden farklı enkarnasyonları geçiren aynı ruhtur, dolayısıyla ruhun birbirini takip eden hayatlarında tezahür eden karakterler arasında da belli başlı benzerlikler bulunabilir; ancak bu karakterler yine de koşullar ve her bir bedensel varoluşa özgü alışkanlıklardaki değişikliklere istinaden farklılaşım gösterir. Bu farklılaşım ise aşamalı olarak seyreden bir iyileşme süreci yoluyla ruhun karakteri tamamıyla değişene kadar -örneğin, kibirli ve zalim olan kişi pişmanlık ve çaba yoluyla mütevazı ve insancıl biri haline gelene kadar- devam eder."

217. Bir insan farklı enkarnasyonları dahilinde daha önceki varoluşlarından gelen fiziksel izler taşır mı?

"Beden yok olmuştur ve bu yeni bedenin de eskisiyle bir bağlantısı yoktur. Öte yandan ruh beden dahilinde yansıtılmaktadır ve beden sadece madde olmasına rağmen ruhun kapasitesine istinaden biçimlendirilmiştir. Ruh bedene daha çok, yüzden ve özellikle gözlerden belli olan bir karakter verir çünkü gözler de ruhun aynası olarak ifade edilirler, bir başka deyişle, yüz bedenin geri kalan kısımlarına göre ruhu çok daha belirgin olarak yansıtır. İyi, bilge ve insancıl bir ruha ait olduğunda çok çirkin bir yüzün size mutluluk verebildiği, çok güzel yüzlerin ise sizde rahatsızlık verici hisler uyandırdığı ve hatta kaçınma isteği yaratabildiği de bu yüzden doğrudur. İyi ruhlara, ilk bakışta sadece güzel yaratılışlı bedenler kılıf oluyormuş gibi görünebilir fakat erdemli ve yüksek nitelikli insanları tahrip olmuş bedenlerin içinde her gün görür-

sünüz. Aralarında herhangi bir belirgin benzeşim olmadığı halde sadece zevklerin ve eğilimlerin örtüşme hali, aynı ruh tarafından art arda alınan maddi bedenlere, genel olarak ailevi benzerlik olarak adlandırılan niteliği kazandırmaktadır."

Ruhun yeni bir enkarnasyon dahilinde üzerine giydiği bedenin daha önce bırakmış olduğu bedenle muhakkak bir bağlantısı bulunmadığı için (çünkü o beden farklı bir ırka da mensup olabilir) art arda gelen varoluşların sadece rastlantısal olabilecek bir benzerlikten tezahür ettiği anlamını çıkarmak mantıksız olacaktır; ancak yine de ruhun vasıfları tezahürüne hizmet eden organlar üzerinde bir değişim yaratmakta ve ona bir çehre ve hatta genel anlamıyla ayırt edici bir iz, bir işaret kazandırmaktadır. Bundan dolayı bir asilin seçkin kıyafetleri onun sığlığını ve süfliliğini saklayamazken, soyluluk ve saygınlık ifadeleri en sıradan bir yabancıda bulunabilmektedir. Düşük sosyal mevkilerden gelen bazı insanlar ise yüksek mevkilerin gerektirdiği davranış kalıplarını ve alışkanlıkları çabasızca benimser ve sanki gerçek doğalarına geri dönmüş gibi görünürler, halbuki bazıları da doğuştan getirdikleri avantajlara ve eğitimlerine rağmen rafine bir toplum içinde, sanki her zaman yanlış yerdeymiş gibi görünürler. Ruhun önceki varoluşlarında ne olduğu düşünülmeksizin böylesi durumlar nasıl açıklanabilir ki?

Doğuştan Gelen Fikirler

218. Ruh enkarne olduğu zaman daha önceki enkarnasyonlarında kazandığı idrak ya da bilgilere yönelik bir iz taşır mı?

"Belli belirsiz bazı anıları olur, bunlar ruha -sizin tabirinizle- doğuştan gelen, Tanrı vergisi fikirler kazandırır."

— O halde doğuştan gelen fikirler teorisi bir kuruntu değil?

"Hayır, her bir varoluş dahilinde edinilen bilgiler kaybolmaz. Ruh maddeden özgürleştiği zaman öğrendiklerini her zaman hatırlar. Enkarnasyonu sırasında bunları bir süreliğine veya kısmen unutabilir, ancak edindiği tüm bilgileri muhafaza eden üstü örtülü bir sezgi ilerlemesine yardım eder. Eğer bu sezgi olmasaydı eğitimine her zaman yeniden başlamak zorunda kalırdı. Ruh yer yeni varoluşunda, bir önceki varoluşu sona ererken ulaşmış olduğu noktadan başlangıç yapar."

219. Eğer durum böyleyse birbirini takip eden iki varoluş arasında çok yakın bir bağ olması gerekir?

"Bu bağ her zaman sizin düşündüğünüz kadar yakın değildir çünkü iki varoluşun koşulları genellikle birbirinden çok farklıdır; ayrıca aradaki dönemde de ruh çok büyük bir gelişme kat etmiş olabilir."*(216)*

220. Yabancı dil, aritmetik vb. alanlarda herhangi bir ön çalışmaları olmaksızın sezgisel bir bilgiye sahip oldukları gözlemlenen kişilerin bu sıra dışı özelliklerinin kaynağı nedir?

"Geçmişlerinden gelen belli belirsiz anıların varlığı; ruhun daha önceki enkarnasyonlarında elde ettiği, ancak bilinçli olarak farkında olmadığı gelişim seviyesi. Bu sezgiler başka nereden kazanılabilir ki? Beden değişir ama giysilerini değiştirmesine rağmen ruh değişmez."

221. Bedenimizi değiştirirken belirli bazı entelektüel vasıflarımızı da kaybediyor muyuz, örneğin sanat zevki gibi?

"Evet, eğer o vasfınızı lekelerseniz ya da onu kötüye kullanırsanız. Öte yandan entelektüel bir vasıf tüm bir varoluş döneminde pasif de kılınabilir çünkü ruh bir yenisinin üze-

rinde çalışma arzusu duymaktadır. Bu durumda sahip olduğu mevcut vasıf daha sonraki bir varoluş sürecinde kullanılmak üzere potansiyelde kalır."

222. *Tanrı'nın mevcudiyetine yönelik sezgisel duyarlılıklar ve ölümden sonraki yaşama yönelik önseziler geçmişe dönük bir anımsama mahiyetinde midir, ki bu sezgiler barbarlık dönemini yaşayan toplumlar da dahi görülmekte ve insana gayet doğal gelmektedir.*

"Evet, ruhun enkarne olmadan önce bildiklerine yönelik olarak insanın muhafaza ettiği anılardır bunlar, ancak kibir genellikle bu duyguları zayıflatmaktadır."

— *Neredeyse her insanda rastlanan bazı inanışların ruhçu doktrinle benzerlik göstermesi de yine bunların anımsanması mahiyetinde midir?*

"Bu doktrin Dünya kadar eskidir ve bu yüzden de ona her yerde rastlanır; onun bu niteliği doğruluğuna bir ispattır. Enkarne ruh, bedenlenmeden önceki durumuna yönelik sezgileri muhafaza etmekte ve görünmez dünyaya dair içgüdüsel bir bilinç taşımaktadır, ancak bu sezgiler genellikle önyargılar tarafından gölgelenmekte ve cehaletten kaynaklanan batıl inançların dahil olmasıyla yozlaşmaktadır."

V. BÖLÜM

VAROLUŞLARIN ÇOĞULLUK TEŞKİL ETMESİ

"Reenkarnasyon doktrinine" yönelik yapılan eleştirilerde genellikle onun yeni bir şey olmadığı ve "Pisagor'un doktrinin yeniden gündeme getirilmiş hali" olduğu söylenir. Ruhçu doktrinin yeni bir buluş olduğunu asla söylemiyoruz; tam tersine doğal yasanın değerli bir özelliği olması nedeniyle ruhların insanlarla iletişiminin zamanın başlangıcından itibaren mevcut olması gerektiğini belirtiyor ve bu karşılıklı iletişim halinin eski zamanlara yönelik kayıtlar dahilinde de keşfedilmesi için çaba harcıyoruz. Öte yandan Pisagor, bilindiği üzere, ruh göçü sisteminin yazarı değildir, söz konusu sistemi bu bilgiyi kadim zamanlardan beri muhafaza eden Hindistan ve Mısır'daki filozoflardan alıntılamıştır. Dolayısıyla ruh göçü fikrine dünyanın en eski çağlarında da rastlanmakta olup, bu fikir o dönemlerdeki en tanınmış düşünüler ve insanlar tarafından genel kabul gören bir inançtır.

Peki, bu bilgi onlara hangi yollardan ulaşmıştır? Bu bilgiye sezgisel olarak mı, yoksa kendilerine ifşa edilmesi suretiyle mi ulaşmışlardır? Bu konuda hiçbir şey bilmiyoruz; ancak sağlam bir mantık ve hakikat temeline dayanmaksızın hiçbir bilginin de Dünya'nın ileri dönemlerine aktarılarak bu kadar

incelenmeyeceğini ve insan ırkının en zeki mensupları tarafından tasdik edilmeyeceğini rahatlıkla kabul edebiliriz. Dolayısıyla bu doktrinin kadimliği bir engel teşkil etmesinden çok avantaj olarak kabul edilmelidir. Fakat aynı zamanda ruh göçüne yönelik eski çağlardan gelen doktrin ile modern reenkarnasyon doktrini arasında büyük bir fark olduğu da unutulmamalıdır; bu fark çerçevesinde reenkarnasyon görüşü konusunda tebliğ veren ruhlar insan ruhunun hayvana, hayvan ruhunun da insana geçebileceği fikrini mutlak surette reddetmektedirler.

Bu nedenle, maddi varoluşumuzun çoklu kerelerden oluştuğu savına yönelik bildirimde bulunan ruhlar Dünya'nın ilk çağlarında doğmuş ve pek çok zihinde onay bularak temellerini bugüne kadar sürdürmüş olan bir doktrini yeniden ileri sürmektedir; ancak onlar bu savı tekamülün doğal yasa ve Yaratıcı'nın bilgeliği ile daha uyumlu olacak şekilde, batıl inançlardan arındırarak ve daha mantıksal bir açıdan ortaya koymaktadırlar. Buradaki dikkate değer nokta ise son yıllarda onlar tarafından telkin edilen bu doktrinin sadece bu kitapta yer almadığı, onun basılmasından önce de aynı tabiattaki sayısız tebliğin pek çok ülkede zaten alınmış olduğu ve sayılarının da her geçen gün arttığıdır.

Burada, konuya ilişkin olarak tüm ruhların ifadelerinin neden bütünlük göstermediği sorusu yöneltilebilir? Bu soruya daha sonra değineceğiz.

Ancak şu an için konuyu ruhların beyanlarından bağımsız olarak tamamen başka bir açıdan ele alalım. Gelin, bir süreliğine bu beyanları bir kenara koyalım ve bu konuya dair hiçbir tebliğde bulunulmadığını varsayalım; hatta ruhların

mevcudiyetine yönelik bir kanaatimizin olmadığını farz edelim. Bir süre için nötr bir konum alıp maddi varoluşa yönelik *çoğulluk ve teklik* hipotezlerini mümkün olduğu kadar eşitçe kabul ederek, bunlardan hangisinin mantığımıza ve gereksinimlerimize en yatkın yaklaşım olduğunu birlikte görelim.

Reenkarnasyon fikrini sadece hoşlarına gitmediği için reddeden insanlar vardır; bu kişiler mevcut varoluşlarının onlar için gayet yeterli olduğunu ve buna benzer bir başkasını yaşamaya yönelik hiçbir arzu duymadıklarını söylerler. Bu insanlara, "Tanrı'nın evreni düzenlerken arzularına ve görüşlerine istinaden onlardan fikir alacağını mı" düşündüklerini sorabiliriz sadece. Reenkarnasyon yasası var olsun ya da olmasın; eğer varsa onlar için ne kadar nahoş olursa olsun bu yasaya itaat etmeye mecbur olacaklardır çünkü bu yasayı uygulamak için Tanrı onlara fikirlerini sormayacaktır. Bu tıpkı hasta bir insanın "Bugün yeterince acı çektim, yarın da acı çekmek istemiyorum," demesi gibidir. Acı çekmeyi ne kadar istemese de o kişi sadece yarın değil, daha sonraki gün de acı çekmek durumunda olacaktır, ta ki iyileşene kadar. Aynı şekilde, insanlar da bedensel olarak yeniden var olmak kaderleriyse bunu yeniden yaşayacak ve reenkarne olacaklardır. Okula gitmek istemeyen bir çocuk ya da hapse girmek istemeyen bir suçlu gibi bunun zaruretine karşı çıkmaları boşunadır. Bunu yapmayı ne kadar arzu etmeseler de kaderlerinin gereğini yerine getirmek zorunda kalacaklardır. Bu tür muhalif görüşler daha ciddi bir açıklamayı hak etmeyecek kadar çocukçadır. Ancak bu görüşleri öne sürenlere teselli olması mahiyetinde reenkarnasyona yönelik ruhçu doktrinin hiçbir şekilde onların zannettiği kadar korkunç olmadığını söyleyelim burada çünkü bir sonraki varoluşlarının koşulları onlara bağlıdır ve

bu hayatta içinde bulundukları iyi ya da kötü eylemlere istinaden mutlu ya da mutsuz olacaklardır. Ayrıca *yine bu hayatlarındaki tutum ve davranışlarıyla kendilerini yeniden bir yaptırım ve telafi batağına düşme tehlikesinden koruyabileceklerdir.*

Burada hitap ettiğimiz insanların bir çeşit ölüm sonrası geleceğe inanmaları ve yok olmak ya da ruhlarının benliğini yitirerek -denizin içinde eriyen yağmur damlaları gibi- evrensel bütünün içinde boğulup gitmesi gibi bir beklenti içinde olmamaları son derece doğaldır. Ancak varoluşun ölümden sonraki aşamasına inanıyorsanız bu aşamanın herkes için aynı olacağını da muhtemelen düşünmüyorsunuzdur çünkü bu durumda doğru davranışlarda bulunmanın ne yararı olacaktır? Bu durumda insanlar neden kendilerine bazı sınırlar koysunlar ki? Eğer sonuç her koşulda aynı olacaksa, tüm dünyaya mal olsa bile neden tüm hırslarını, tüm arzularını tatmin etmesinler? Tam tersine, şüphesiz ki ölümden sonrasının mevcut hayatımızda ne yaptığımıza istinaden mutlu ya da nispeten mutsuz olacağına inanır ve beklediğiniz bu geleceğin olabildiğince mutlu geçmesini arzu edersiniz çünkü bu gelecek ebedidir! Bir ihtimal de olsa, Dünya'da şimdiye dek var olmuş insanların içinde en mükemmellerinden biri olduğunuzu ve bu yüzden de en yüce mutluluk haline hak kazandığınızı mı düşünüyorsunuz? Hayır. Öyleyse sizden daha iyi birilerinin var olduğunu ve netice itibarıyla sizden daha iyi bir yere hakları olduğunu da kabul ediyorsunuz ve etik değerlerden yoksun, dürüst olmayan, kötü insanlarla aynı kategoride değerlendirilmeyi de hiç hak etmiyorsunuz. Bu durumda kendinizi bir an için ortada bir konuma yerleştirin ve birisinin gelip de size şöyle söylediğini farz edin: "Acı çekiyorsun, olman gerektiği kadar mutlu değilsin ve bu arada di-

ğerlerinin katışıksız bir mutluluk içinde olduğunu görüyorsun. Yerini onlarla değiştirmek ister miydin?" Siz de, "Kesinlikle evet," diye yanıt veriyorsunuz, "böyle bir sonuç elde etmek için ne yapmalıyım?" "Son derece basit bir şey, yeniden başlamalı ve kötü yaptığın şeyleri iyi yapmaya çalışmalısın." Sınanma niteliğindeki başka varoluşlar pahasına da olsa böyle bir teklifi kabul etmekte tereddüt duyar mıydınız? Gelin, daha da sıradan bir başka örnek üzerinde düşünelim. Birinin, aşırı yoksulluk içinde olmayan ama elindeki kısıtlı imkanlarla pek çok ihtiyacını karşılaması gereken bir adamın yanına gidip şöyle söylediğini farz edin: "Burada senin için olağanüstü bir servet var, ancak bir dakika için çok çalışman gerekiyor." Dünya'daki en tembel insan bile böylesi bir teklife hiç tereddütsüz, "Bir dakika, iki dakika, bir saat, gerekirse tüm gün çalışmaya hazırım! Hayatımın geri kalanında sahip olacağım rahatlık ve refahın yanında bir günlük iş nedir ki?" diye cevap verecektir.

Peki, ebediyetle mukayese edildiğinde bir tek bedensel hayatın süresi ne kadardır acaba? Bir dakikadan daha az, bir andan daha az.

Bazen insanların şu şekilde akıl yürüttüğünü duyarız: "Mutlak iyiliğin hakimi olan Tanrı, insanları yineleyen ızdırap ve dertleri tekrar tekrar yaşamaya mecbur kılıyor olamaz." Fakat insanları anlık bir hatalarından dolayı ebedi bir ızdıraba mahkum etmek, onlara hatalarını telafi etme imkanı sunmaktan daha büyük bir iyilik mi olacaktır?

İki fabrikatörün, bir gün patronuyla ortak olmak isteyen birer işçisi vardır. Fakat öyle olur ki bu işçiler bir gün işlerini çok ciddi şekilde aksatırlar ve işten çıkarılmaları gerekir. Fab-

rikatörlerden biri tüm yalvarmalarına rağmen işçisini kovar ve başka bir iş bulamayan bu adam da yokluk içinde ölür. Diğer fabrikatör ise işçisine şöyle der: "Bir günü boşa harcadın, bana verdiğin bu zararı telafi etmek zorundasın. İşini kötü yaptın bana bir tazminat borçlusun. Yeniden başlaman için sana izin veriyorum. Bu kez işini iyi yapmaya çalış ve ben de yanımda kalmana izin vereyim. Öte yandan, sana vaat etmiş olduğum pozisyon için de isteğini kaybetme, onu hala elde edebilirsin."

Burada hangi fabrikatörün daha insancıl bir yaklaşım sergilediğini sormamız gerekir. Ve merhametin kendisi olan Tanrı müşfik bir adamdan daha mı insafsız olacaktır? Kaderimizin birkaç yıllık bir sınama süresinden sonra belirlendiği ve Dünya'da kaldığımız süre içinde kusursuzluk kazanmanın bizim elimizde olmadığı fikri insana acı verir; öte yandan bunun tersi olan diğer yaklaşım fazlasıyla teselli edicidir çünkü bize umut vermektedir. Dolayısıyla varoluşların çoğulluk teşkil ettiği görüşünün aksi ileri sürülmeksizin ve diğerine tercihen bu hipotezlerden bir diğeri kabul edilmeksizin konu bizim seçimimize bırakılmış olsaydı, temyiz imkanı olmayan bir mahkumiyeti hiç kimse tercih etmezdi diye düşünüyoruz. Bir filozof şöyle demiştir. "Eğer Tanrı mevcut değilse insan ırkının mutluluğu için onu icat etmek elzem olurdu." Aynı şey belki de varoluşların çoğulluğu görüşüne istinaden de söylenebilir. Ancak daha önce vurguladığımız gibi, ilahi düzenin tesisi için Tanrı bizden müsaade istemiyor; konuya ilişkin tercihimizi sormuyor. Enkarnasyon yasası var olsa da, olmasa da biz olasılıkların hangi tarafta dengede durduğuna bakalım, konuyu bir diğer bakış açısından ele alalım ve ona dair tebliğ edilmiş ifadelerdeki fikirlerin hepsini bir kenara bırakarak konuyu sadece felsefi bir açıdan inceleyelim.

Eğer reenkarnasyon yasası mevcut değilse bu durumda sadece bir tek bedensel hayatımız var ve eğer mevcut bedensel hayatımız yegane ise, her bir ruhun bedenleriyle aynı anda yaratılmış olmaları gerekiyor; öte yandan eğer ruhun daha eskiye dayandığını kabul ediyorsak, bu durumda ruhun bedenle birleşmeden önceki durumunu ve bu durumun öyle ya da böyle, bir varoluş hali teşkil edip etmediğini araştırmamız gerekiyor. Burada bir orta nokta yok. Ruh ya bedenle birleşmeden önce de mevcut ya da değil. Eğer mevcutsa durumu ne? Benlik bilincine sahip mi? Eğer değilse durumu neredeyse hiç mevcut olmamaya denk geliyor. Eğer benlik bilincine sahipse, bu durumda ruh ya ilerlemeye yönelik bir yapıda ya da olduğu gibi kalmaya; her iki durumda da kendisini bedenle birleştirirken tekamülü hangi düzeyde? Eğer genel kanaate istinaden ruh varlığının bedenle aynı anda ya da bedenin doğumundan önce var olduğunu kabul edersek izleyen soruları sormamız gerekiyor:

1. İnsanlar eğitimle edindikleri fikirlerden bağımsız olarak neden kabiliyetleri açısından bu kadar büyük farklılıklar gösterirler?

2. Bazı çocuklar daha çok küçükken, bilim ya da sanat alanlarında olağandışı kabiliyet gösterirken, neden diğerleri tüm hayatları boyunca çok daha düşük ya da orta seviyelerde kalırlar?

3. Bazı kişiler doğuştan gelen ya da sezgisel fikirlere sahipken diğerlerinde bu neden gözlenmez?

4. Çocuklar genellikle dünyaya geldikleri koşullarla tezat teşkil eden ve erken yaşlarda göstermeye başladıkları etik za-

yıflık ya da erdemlilik haline yönelik içgüdüleri, soylu ya da bayağıca düşünce ve tutumları nereden edinirler?

5. Bazı insanlar eğitimlerinden bağımsız olarak diğerlerine göre neden daha ileri bir seviyededir?

6. Dünya üzerindeki bazı toplumlar daha ilkel bir yaşam sürerken neden diğerleri daha medeni durumdadır? İnsanların ruhları doğuştan eşit midir, yoksa bir eşitsizlik var mıdır? Bu eşitsizliklerin kaynağının her çocuğun bedensel yapısı olduğu söylenebilir mi? Ancak böylesi bir doktrin son derece korkunç ve etik dışı olacaktır çünkü bu durumda insan sadece bir makineye indirgenecek, eylemlerinden sorumlu olmayacak, ancak tüm hatalı davranışlarını sadece fiziksel yapısındaki kusurlara atfetmek hakkına sahip olacaktır. Öte yandan, eğer ruhlar eşit olmayarak yaratılmışlarsa onları Tanrı bu şekilde yaratmış olmalıdır fakat bu durumda da bazılarına doğuştan itibaren bazı üstünlükler vakfetmişken, neden diğerlerini bunlardan mahrum kılmıştır? Ayrıca bu yanlı tutum Tanrı'nın adaleti ve yarattığı her şeye karşı duyduğu eşit sevgi ile örtüşen bir durum mudur? Diğer yandan varoluşun birbirini takip eden süreçler halinde devam ettiğini ve bu yönde açıklanan her şeyi kabul edelim. İnsanlar dünyaya gelirken daha önce edinmiş oldukları sezgileri de beraberlerinde getiriyorlar. Daha önce geçirdikleri varoluş evrelerinin sayısına ve başlangıç yaptıkları noktaya uzak ya da yakın olmalarına göre nispeten az ya da çok tekamül kazanmış bir durumda oluyorlar; -tıpkı farklı yaşlarda çalışanları olan bir şirket gibi, buradaki insanlar da çalışmış oldukları yıllarla orantılı bir deneyim ve gelişmişlik seviyesindedirler- yılların insan hayatı üzerindeki etkisi neyse, birbirini izleyen varoluşların ruha etkisi de benzer şekildedir.

Yeni doğmuş bebekten seksen yaşındaki bir ihtiyara kadar her yaştan bin kadar insanı aynı yerde ve aynı zamanda bir araya toplayın. Bu insanların geçmişleri üzerinde kalın bir örtünün serili olduğunu varsayın ve geçmişlerine yönelik bu bilgisizliğiniz dahilinde, onların hepsinin aynı gün doğmuş olduklarını tasavvur edin. Bazılarının nasıl bu kadar kırışıklıklar içinde, bazılarının nasıl bu kadar küçük, bazılarının son derece eğitimli ve bilgili, diğer bazılarının ise nasıl bu kadar cehalet içinde olduklarına doğal olarak hayret edersiniz. Ancak geçmişlerini örten o örtü ortadan kalkarsa ve kimilerinin diğerlerinden çok daha uzun yaşamış olduğunu keşfederseniz, tüm bu farklılıklar açıklığa kavuşur. Kusursuz adaletiyle, Tanrı kimi ruhları mükemmel, kimilerini ise kusurlu olarak farklı seviyelerde yaratmamıştır. Diğer yandan, varoluşlarımızın çoğulluk teşkil ettiğini kabul ettiğimizde, çevremizde gördüğümüz niteliklerin farklılığı dahilinde adaletin en mükemmel, en eşit durumuyla çelişkili olan hiçbir unsur kalmamaktadır çünkü çevremizde gördüğümüz her şeyin kökeni geçmişe dayanmaktadır.

Bu yaklaşım yerleşik herhangi bir sistemi ya da yersiz bir varsayımı mı temel almaktadır? Hayır. Son derece açık ve bilinen bir durumdan, yani insanların doğal eğilimlerindeki, zihinsel ve manevi gelişimlerindeki farklılıklardan yola çıkıyoruz. Fakat bu durum, gündemde olan hiçbir teori ile açıklanamamaktadır; öte yandan bir başka teori bu farklılıklara yönelik olarak son derece yalın, doğal ve mantıklı bir şekilde açıklama getirebilmektedir. Öyleyse açıklayıcı olan teoriyi tercih etmek akla daha uygun değil midir?

Altıncı soruya gelirsek, ruhçu felsefe farklı insan türlerinin mevcudiyetini kabul etmeyecek kadar engin ve bütüncül bir yaklaşım içindedir; insanın gelişmiş ya da gelişmemiş yönünün ruhu olduğunu ve tüm insanların aynı ilerlemeye muktedir olduğunu kabul eder. İnsanlığa yönelik bu yaklaşım Tanrı'nın adaleti ile çok daha uyumlu değil midir? Ruhu geçmişine ve bugününe göre ele alırız; eğer onu geleceğine bakarak değerlendirirsek gündemdeki teorilerin açıklayamadığı aynı güçlüklerle karşılaşırız:

1. Eğer ölümden sonraki geleceğimiz sadece mevcut varoluşumuza bağlı ise uygar ve ilkel insanların gelecekteki durumları nasıl olacaktır? Aynı seviyede mi yer alacaklardır, yoksa sahip oldukları mutluluk halinde bazı farklar mı bulunacaktır?

2. Manevi ve zihinsel gelişimi için tüm hayatı boyunca sebatla emek harcayan bir insan; ilerleme kaydetmek için imkan ya da zaman bulamayan, bu nedenle kendi hatası olmaksızın manevi ve zihinsel gelişmişlik olarak daha geride kalan bir insanla aynı seviyede mi olacaktır?

3. Aydınlanma yollarından mahrum bırakıldığı için yanlış şeyler yapan bir insan kendi tercihi olmayan bu hatalar yüzünden adil bir şekilde değerlendirilebilecek midir?

4. İnsanlığın aydınlanması, maneviyatlarının yükselmesi ve daha uygar bir seviyeye gelmesi için ulaşabildiğimiz insanlar dahilinde çaba gösteriyoruz, öte yandan ışığın kendilerine ulaşmasına imkan olmadan her gün ölen milyonlarca insan var? Bu insanların kaderi ne olacak? Etikten yoksun, doğruluktan uzak insanlar gibi mi muamele görecekler? Öyle bir

muameleyle karşılaşmayacaklarsa belirli bir aydınlanma kazanmış, yüksek maneviyat seviyesindeki insanlarla bir mi tutulacaklar?

5. Olumlu ya da olumsuz hiçbir eylemde bulunamadan küçük yaşta bu dünyadan ayrılan çocukların kaderi nasıl olacak? Eğer en üst mutluluk seviyesine sahip olanların arasına kabul edileceklerse, hak edecek hiçbir şey yapmamış olmalarına rağmen bu ayrıcalık neden onlara tanınacak? Ve yine hangi imtiyaza istinaden Dünya'daki diğer insanların maruz kalmak durumunda oldukları sıkıntılardan muaf olacaklar? Mevcut doktrinlerden hangisi bu sorulara yanıt verebilir? Öte yandan birbirini takip eden pek varoluştan geçtiğimiz olgusunu kabul ettiğimizde, bu soruların hepsi ilahi adaletle uyumlu bir şekilde çözüm bulmaktadır. Bir varoluşumuzda muktedir olamadığımız bir şeyi bir diğer varoluşumuzda gerçekleştiririz. Hiç kimse tekamül yasasının haricinde kalmaz; liyakatine istinaden herkes gittikçe daha fazla ödüllendirilir ve yol boyunca hangi engellerle karşılaşırsa karşılaşsın, en nihayetinde en yüksek mutluluk seviyesine erişmekten hiç kimse mahrum olamaz.

Konuyla ilgili olarak bunlar gibi daha pek çok soru ele alınabilecektir çünkü sadece varoluşların çoğulluğu dahilinde çözüm bulunabilecek psikolojik ve ahlaki problemlerin sayısı oldukça fazladır. Mevcut değerlendirmelerimizi ise yapısal olarak en fazla genellik teşkil eden meselelerle sınırlıyor ve belirtmiş olduğumuz gibi, konuyu ruhlar tarafından iletilen ve pek çok kişi için fazla bir geçerlilik ifade etmeyen tebliğlere geri dönmeksizin değerlendiriyoruz. Öte yandan bizler ve diğer pek çok insan varoluşların çoğulluğu hipotezini

kabul ediyorsak, bunu sırf ruhlar tarafından tebliğ edilmiş olduğu için yapmıyoruz; bu görüşü kabul ediyoruz çünkü karşıt hipotezlerin çözemediği pek çok meseleye çözüm getiriyor ve bize olağanüstü mantıklı geliyor. Bu hipotez bize bir ölümlü tarafından aktarılmış olsaydı şayet, konuyla ilgili yerleşik ve önyargılı fikirlerden hızla vazgeçerek onu yine aynı güvenle benimserdik çünkü bir görüşün yanlış olduğu gösteriliyorsa, onu himaye etme yönünde ısrar edilmesi kişiyi özsevgisinden bile eksilten bir yaklaşımdır. Aynı yaklaşım dahilinde, şayet reenkarnasyon doktrini bize akla ve mantığa aykırı olarak görünmüş olsaydı, ruhlar tarafından tebliğ edilmiş olmasına rağmen -tıpkı onlar tarafından telkin edilen diğer başka şeyler gibi- onu da reddederdik çünkü nasıl insanların söylediği her şeyi kabul etmiyorsak, deneyimlerimiz bize ruhlar tarafından öne sürülen tüm fikirleri de gözü kapalı olarak kabul edemeyeceğimizi göstermektedir.

Dolayısıyla reenkarnasyon doktrinin bize göre en büyük üstünlüğü fevkalade mantıklı bir yaklaşım içinde olmasıdır. Ayrıca konuyu sebat ve sabırla inceleyen herkes için aşikar olan ve mevcudiyetleri dahilinde bu yasanın realitesine yönelik her türlü şüpheyi imkansız kılan somut ve maddi olguların kanıtlarına sahip olması da onu avantajlı kılan bir diğer unsurdur. Tıpkı Dünya'nın yuvarlak ve dönmekte olduğuna yönelik gerçekler gibi, bu olguların takdiri de genellik kazandığında, reenkarnasyon doktrinine muhalefet edenler kendi görüşlerinden feragat etmek durumunda kalacaklardır.

Özetle, varoluşların çoğulluk teşkil ettiği yönündeki doktrinin onsuz açıklanamayan her şeyi açıklamaya muktedir tek görüş olduğunu, her şeyden önce insana olağanüstü

derecede huzur ve rahatlama verdiğini, en mükemmel adalet sistemiyle tam bir uyum içinde olduğunu ve merhameti dahilinde Tanrı'nın insanlığa bahşetmiş olduğu bir emniyet dayanağı olduğunu ifade ediyoruz.

VI. BÖLÜM

RUH-YAŞAM

Gezgin Durumdaki Ruhlar

Geçiş Amaçlı Dünyalar

Ruhların Algıları, Duyguları ve Izdırapları

Ruhların Algılarının Teorik Açıklaması

Dünyevi Sınavların Seçimi

Ölümden Sonraki İlişkiler

Ruhların Birbirine Duydukları Sempati ve Antipati Hisleri

Bedensel Yaşamın Hatırlanması

Ölülerin Yad Edilmesi, Cenazeler

Gezgin Durumdaki Ruhlar

223. Ruh bedenden ayrılmasından hemen sonra mı reenkarne olur?

"Bazen hemen sonra fakat çoğunlukla kısa veya uzun süren dönemleri takiben. Daha yüksek seviyeli dünyalarda reenkarnasyon neredeyse hemen gerçekleşir. Bedeni teşkil eden madde o dünyalarda düşük seviyeli olanlardakine göre çok daha düşük yoğunluktadır; böyle bir bedene enkarne olan ruh, daha öncesindeki tüm vasıflarını muhafaza eder, normal hali sizdeki uyurgezerlerin bilinçli durumu gibidir."

224. Enkarnasyonlar arasındaki dönemlerde ruh ne olur?

"Yeni bir kaderi amaçlayan gezgin bir ruh olur. Beklenti ve bir bekleyiş içindedir.

— Bu dönemler ne kadar sürer?

"Birkaç saatten binlerce asra kadar değişir. Aslında bu dönem için belirli bir süre yoktur; çok uzun bir zaman da alabilir, ancak her durumda asla daimi değildir. Bir ruh, daha önceki varoluşlarının arınma sürecine destek olacak yeni bir varoluşa -er ya da geç- başlamaya her zaman için muktedirdir."

— Bu dönemin süresi ruhun iradesine mi bağlıdır, yoksa bir tür kefaret niteliğinde midir?

"Ruhun özgür iradesinin bir neticesidir. Ruhlar mutlak bir basiret içinde hareket ederler, ancak bu sürenin uzunluğu bazı durumlarda Tanrı tarafından verilen bir ders niteliğinde olduğu gibi, diğer hallerde ise ruhların kendi taleplerine bağlı bir süreçtir çünkü enkarne olmadıkları bu dönemde bazı çalışmalarını daha verimli olarak yürütmelerine imkan sağlar."

225. Ruhların gezgin oldukları bu dönem ruhun düşük bir tekamül seviyesinde olduğunun işareti midir?

"Hayır çünkü her seviyeden gezgin ruhlar vardır. Daha önce de söylediğimiz gibi, enkarnasyon geçici bir durumdur. Normal hallerinde ruhlar maddeden bağımsızdır."

226. Enkarne olmamış tüm ruhların gezgin durumda olduklarını söylemek doğru mudur?

"Evet, reenkarne olmuşlara istinaden öyledirler, ancak kusursuzluk kazanmış saf ruhlar gezgin durumda değildir, onların durumu bellidir."

Özel vasıflarına istinaden ruhlar farklı mertebelerde ya da tekamül düzeylerindedirler ve bunların her birinden geçtikten sonra biraz daha arınmışlık kazanırlar. Durumlarına istinaden şöyle sınıflandırılabilirler:

1. **Enkarne olmuş ruhlar,** yani maddi bir beden almış ruhlar.

2. **Gezgin ruhlar,** maddi bedeninden ayrılmış ve tekamül amaçları için yeni bir enkarnasyonu bekleyen ruhlar.

3. **Arınmış ruhlar,** kusursuzluğa ulaşmış ve artık enkarne olma gereksinimi bulunmayan ruhlar.

227. *Gezgin ruhlar hangi yollarla bilgi edinirler? İnsanlarla aynı şekildeyse oldukça zor olmalı.*

"Geçmişlerini değerlendirirler ve kendilerini daha yüksek seviyelere çıkarmanın yollarını araştırırlar. Vizyon kazanmışlardır ve geçtikleri yollarda olup biten her şeyi gözlemlerler. Aydınlanmış insanların ve kendilerinden daha gelişmiş durumda olan ruhların konuşmalarını dinlerler ve yeni fikirler edinirler."

228. *Ruhlar insanlara özgü herhangi bir tutku ya da ihtiras taşırlar mı?*

"Yüksek seviyelerdeki ruhlar bedensel kılıflarını bırakırken insanlara özgü olumsuz tutkuları geride bırakır ve sadece iyiliğin sevgisini himaye ederler. Fakat düşük seviyelerdeki ruhlar dünyevi kusurlarını muhafaza ederler. Zaten bu muhafaza hali olmasa en yüksek seviyede olurlardı."

229. *Ruhlar dünyadan ayrılırken olumsuz tutkularını nasıl olup da geride bırakmıyorlar? Çünkü o zaman bu tutkuların yıkıcı sonuçlarını idrak etmeye muktedir olabiliyorlar.*

"Aranızda, örneğin aşırı derecede kıskanç insanlar vardır, o insanların dünyadan ayrılırken bu kusurlarını bir anda

kaybedebileceklerini hayal edebiliyor musunuz? Bu kusurlar dünyadan ayrılışından sonra da ruhun beraberinde kalır, özellikle de kişinin derin yer etmiş güçlü tutkuları ve hırsları varsa. Bir çeşit atmosfer bu duyguları kılıfı içine alır ve ruhun bu kötü vasıflarını idame ettirir çünkü söz konusu ruh maddiliğin tesirinden tam olarak kurtulmamıştır. Onlara adeta izlemeleri gereken doğru yolu gösteren, hakikate yönelik anlık bir görü sahibi olmaları ise nadir rastlanan bir durumdur."

230. Ruhlar gezgin oldukları dönemde gelişme gösterirler mi?

"Çabalarına ve tekamüle yönelik arzularıyla orantılı olarak bu durumda çok büyük bir ilerleme kaydedebilirler, ancak bu şekilde edindikleri yeni fikirleri ancak bedensel bir varoluş çerçevesinde uygulamaya koyabilirler."

231. Gezgin ruhlar mutlu mudur, mutsuz mu?

"Liyakatlerine istinaden, az ya da çok. Köklerini himaye ettikleri tutku ve arzularından dolayı ızdırap çekerler ya da maddilikten arınmışlıkları orantısında mutlu olurlar. Gezgin olduğu durumda ruh daha mutlu olmak için neye ihtiyacı olduğunu idrak eder ve yoksun olduğu şeyleri edinmek için gerekli vasıtaları aramak üzere teşvik edilir. Ancak bunu yapmak istediğinde her zaman enkarne olmasına izin verilmeyebilir; bu durumda gezgin olduğu süre ders almasını gerektiren bir yaptırım mahiyeti kazanır."

232. Gezgin durumdaki ruhlar tüm diğer dünyalara girebilirler mi?

"Bu onların tekamül seviyelerine bağlıdır. Bir ruh bedenini bıraktığı zaman tüm bağlarını maddeden mutlak suretle kesmez, dolayısıyla hala daha önce yaşamış olduğu dünyaya ya da aynı seviyedeki bir başka dünyaya aittir; bu aidiyet halinin ortadan kalkması için dünyevi hayatı sırasında ru-

hun kendisini daha gelişmiş bir dünyanın seviyesine çıkarması gerekir, öte yandan bu gelişim tüm ruhların amacı olmalıdır çünkü o olmadan asla kusursuzluk kazanamayacaklardır. Öte yandan ruh bir şekilde daha yüksek seviyelerdeki dünyalara girebilir fakat orada yaşayanların arasında kendisini yabancı hisseder. Onlara yönelik, adeta anlık bir görü kazanır; ancak bu anlık görü genellikle, onların arasındayken keyif aldığı o en yüksek mutluluk seviyesine layık bir hale gelebilmesi ve zaman içinde onlarla birlikte yaşamaya muktedir olabilmesi yönünde ruhun gelişme ve tekamül etme arzusunu artırmaya yarar."

233. *Arınmış ruhlar daha düşük seviyelerdeki dünyalara gelirler mi?*

"İlerlemelerine yardım etmek için çok sık olarak gelirler. Onlar bunu yapmazsa, yön verecek rehberler olmaksızın o dünyalar kendi halinde kalır."

Geçiş Amaçlı Dünyalar

234. Gezgin ruhlara bir tür istasyon ya da dinlenme yeri gibi hizmet veren dünyalar var mıdır?

"Evet, özellikle gezgin ruhlar için adapte edilmiş dünyalar vardır; buralarda geçici olarak barınabilirler. Bunlar açık havada geçici olarak kamp kurdukları ve çok uzun süren bir gezginlik döneminden sonra, dinlendikler alanlar gibidir bunlar, ancak her zaman için biraz sıkıcı bir durumdur. Bu dünyalar diğer seviyelerdeki dünyalar arasında bir istasyon görevi yapar. Bünyelerinde barınacak ve az çok keyif alarak bir dinlenme imkanı bulacak ruhların tabiatlarına istinaden farklı seviyelerde olur."

— Bu dünyalarda yaşayan ruhlar, oralardan istedikleri zaman ayrılabilirler mi?

"Evet, gitmek durumunda oldukları herhangi başka bölge için oralardan ayrılabilirler. Göç eden kuşlar gibidirler, bir süre dinlenmek üzere bir adaya inerler ve varacakları yere ulaşmak için güç toplarlar."

235. Ruhlar geçiş dönemlerinde konakladıkları bu dünyalarda gelişim kaydederler mi?

"Elbette, burada bir araya gelen ruhlar öğrenmiş olduklarını gözden geçirip değerlendirme yoluyla kendilerini geliştirirler, bu değerlendirme daha yüksek seviyelerdeki dünyalara girebilmeleri için de onları hazırlar, böylelikle daha donanımlı bir şekilde izin alabilirler; öte yandan asıl amaçları olan kusursuzluk seviyesine doğru ilerleme kaydetmelerine de imkan sağlar."

236. Bu geçiş dünyalarının özel bir doğası var mıdır ve sonsuza kadar gezgin ruhları himaye etmek durumunda mıdırlar?

"Hayır, dünyaların hiyerarşisindeki konumları geçicidir."

— Bu dünyalarda, aynı zamanda bedenlenmiş varlıklar da yaşarlar mı?

"Hayır, onların yüzeyleri kısır bir yapıdadır. O gezegenlerde barınanların maddi yönde ihtiyaçları bulunmaz."

— Bu kısır olma hali süreklilik mi gösterir ve doğalarındaki herhangi özel bir sebepten mi kaynaklanır?

"Hayır, bu kısır halleri sadece geçici bir süreçtir."

— Öyleyse böyle dünyalar doğa güzellikler gibi şeylerden yoksunlar?

"Yaratılışın bitip tükenmez nitelikteki zenginlikleri sonsuz güzellikler yoluyla tezahür ederler ve bunlar hayranlık uyandırmak açısından sizin doğa güzellikleri adını verdiğiniz dünyevi ahengin hiç de gerisinde değillerdir."

— Bu dünyaların doğaları sadece geçici bir yapıda olduğuna göre, Dünya'mızın durumu da gelecekte bir zaman onların ki gibi olabilir mi?

"Onun durumu zaten öyleydi."

— Hangi dönemde?

"Teşekkülünün devam ettiği dönemde."

Doğadaki hiçbir şey boş yere meydana gelmez, her şeyin bir amacı vardır. Bünyesinde hiçbir boşluk yoktur, her bir noktasında hayat vardır. Yaşam her yerdedir. Dolayısıyla insanların yeryüzünde teşekkül etmesinden önce geçen çok uzun çağlar boyunca da, jeolojik katmanların ortaya koyduğu çok uzun dönüşüm ve değişim dönemleri süresince de, hatta organize varlıkların teşekkülünden önce ve elementlerin birbiri içinde kaynaşmış bir halde var oldukları çorak kaos döneminde de o şekilsiz kütlenin üzerinde yine yaşam vardı. İnsani ihtiyaçları ya da insani algı ve duyarlılıkları olmayan varlıklar için gayet uygun bir barınaktı o. Tanrı'nın iradesi, bu embriyovari durumundayken bile Dünya'nın faydalı bir yer olmasını takdir etmişti. Öyleyse sonsuzluğun içinde dönmekte olan sayısız gök cisminin oluşturduğu bu kalabalığın içinde kaybolmuş durumdaki en küçük gezegenlerden biri olan Dünya'nın, yaşam himaye etmek için tek başına ayrıcalıklı kılındığını kim iddia edebilir ki? Bu durumda ötekilerin işle-

vi ne olacaktır? Tanrı onları sadece gözümüze hoş görünmeleri için mi yaratmıştır? Mantıksızlığı, O'nun tüm eserlerinde açıkça görünen bilgelikle tamamen uyumsuzluk gösteren böyle bir varsayım, algılamaya muktedir olmadığımız ve olağanüstü sayılarda mevcut bulunan semavi bedenler üzerinde derinlemesine düşündüğümüz zaman daha da kabul edilemez bir hale gelmektedir. Öte yandan, halen teşekkül sürecinde olan ve maddi yaşam için henüz uygun durumda bulunmayan dünyaların bu koşullara uygun varlıkların barındığı yerler olduğu düşüncesindeki ihtişam ve yüceliği hiç kimse reddedemez (Bir fikir birden fazla problemin henüz açıklığa kavuşturmadığı sayıda çözümü ihtiva edebilir).

Ruhların Algıları, Duyguları ve Izdırapları

237. Ruh tekrar ruh dünyasına döndüğü zaman da dünyevi hayatı sırasında sahip olduğu algılara ve idraka sahip midir?

"Evet ve o hayatı sırasında sahip olmadığı başkalarına da çünkü bedeni onları gizleyen bir perde gibidir. Zeka ruhun bir vasfıdır, ancak bedenin engel teşkil etmediği bu durumda daha özgürce tezahür eder."

238. Ruhların idrakları, algıları ve bilgileri sınırsız mıdır? Yani her şeyi bilirler mi?

"Kusursuzluğa yaklaştıkça bilgileri de artar. Yüksek mertebelerdeki ruhlar çok geniş bir bilgi seviyesine sahiptirler, düşük seviyelerdekiler ise her şeye yönelik olarak öyle ya da böyle cehalet içindedirler."

239. Ruhlar varlıkların ve olguların temel esasını anlarlar mı?

"Bu onların tekamül ve arınmışlık seviyesine bağlıdır, düşük seviyelerdeki ruhlar insanlardan fazlasını bilmezler."

240. Ruhların zaman algısı bizimki gibi midir?

"Hayır, belirli tarihlerin ve dönemlerin söylenmesini istediğinizde, bizi bu yüzden her zaman anlamazsınız."

Ruhların yaşamı bizim algıladığımız zaman fikrinin dışındadır. Onlar için süre mevhumunun bulunmadığı söylenebilir, bize sonsuzluk gibi görünen asırlar onlara ebediyetin içinde akıp giden çok sayıda an gibi görünebilir, bu tıpkı Dünya yüzeyindeki yükselti farklılıklarının Dünya'ya uzaydan bakan bir astronotun gözünde kaybolması gibidir."

241. Ruhlar bugüne yönelik olarak bizimkinden daha doğru ve net bir bakış açısına mı sahiptirler?

"Sizinkiyle mukayese edildiğinde, onların bakış açısı görmenin körlükle mukayesesi gibidir. Sizin görmediklerinizi görür ve dolayısıyla sizden başka türlü değerlendirmelerde bulunurlar. Fakat bu durumun yine onların tekamül seviyesine bağlı olduğunu size hatırlatmamız gerekiyor."

242. Ruhlar geçmişe yönelik bilgileri nasıl edinirler ve bu bilgiler onlar için sınırsız mıdır?

"Dikkatimizi ona yönelttiğimizde geçmiş tıpkı şimdi gibi algılanır, şimdiki sürgün döneminizde sizi çok etkilemiş bir şeyi hatırlamanız gibidir bu; ancak şöyle bir fark vardır: Zihninizi örten maddi perde ile görüş alanı artık sınırlanmadığı için biz, hafızanızdan şu an için silinmiş olan şeyleri de hatırlarız. Ancak ruhlar her şeyi bilmezler, örneğin yaratılışlarını."

243. Ruhlar geleceği görürler mi?

"Bu yine tekamül seviyelerine bağlı bir şeydir. Genellikle onu kısmi olarak görürler, ancak onu çok net olarak gördükle-

rinde bile bunu açıklamalarına her zaman izin verilmez. Onu gördükleri zaman, sanki şimdiki zamanmış gibi algılarlar. Bir ruh Tanrı'ya yaklaştıkça geleceği de o nispette daha net görür. Ölümden sonra ruh tüm geçmiş yaşamlarına bir göz atma imkanı bulur, ancak Tanrı'nın onun için neler öngördüğünü bilemez. Böyle bir bilgiye, ancak pek çok varoluş döneminden sonra, Tanrı'yla tam bir birlik haline erişmiş ruhlar sahiptir."

— Mutlak bir kusursuzluk seviyesine erişen ruhlar geleceğe yönelik olarak tam bir bilgiye sahip olurlar mı?

"'Tam' uygun kelime değildir çünkü Tanrı her şeyin mutlak hakimidir ve kimse O'nunla denk olamaz."

244. Ruhlar Tanrı'yı görürler mi?

"Sadece en yüksek seviyedeki ruhlar O'nu görür ve anlarlar, daha düşük seviyelerdeki ruhlar O'nu hissederler.

— Düşük seviyelerdeki bir ruh, "Tanrı bana şunlar şunlar için izin verdi ve şunları şunları yasakladı," gibi şeyler söylediğinde bunların gerçekten Tanrı'nın buyrukları olduğunu nereden bilir?

"Onu görmez, ancak onun mutlak hakimiyetini hisseder ve yapılmaması ya da söylenmemesi gereken bir şey olduğunda ona kaçınmasını emreden bir tür önsezi, görünmez bir uyarı hisseder. Duruma göre size bir şeyleri yapmanızı veya yapmamanızı telkin eden böylesi bir hisse ya da üzeri örtülü bir izlenime bazen siz de kapılmıyor musunuz? Aynı şey bizim için de geçerlidir fakat daha yüksek seviyeli olarak çünkü ruhların öz yapısı sizinkinden daha esnek ve yumuşaktır, dolayısıyla ilahi uyarıları algılamaya daha rahat muktedir olurlar."

— *İlahi buyruklar her ruha Tanrı tarafından direkt olarak mı iletilirler, yoksa diğer ruhların aracılığıyla mı?*

"Bu buyruklar direkt olarak Tanrı'dan gelmez, Tanrı ile direkt bir iletişim halinde olması için ruhun kendisini böyle bir şeye layık kılması gerekir. Tanrı, buyruklarını bilgelik ve arınmışlık açısından daha yüksek seviyelerde bulunan ruhlar aracılığıyla iletir."

245. Ruhların görüş açısı, bedenlenmiş varlıklarınki gibi sınırlı mıdır?

"Hayır, bu onların içinde mukimdir."

246. Görmek için ruhların ışığa gereksinimi var mıdır?

"Onlar kendiliklerinden görürler ve herhangi bir harici ışığa gereksinimleri yoktur. Bir tür yaptırım olarak, kendilerini içinde bulabilecekleri karanlıktan başka bir karanlık şekli yoktur onlar için."

247. İki farklı noktayı görmek için ruhların bir yerden bir yere gitmeleri gerekir mi? Örneğin, bir gezegenin iki ayrı yarı küresini aynı anda görebilirler mi?

"Ruhlar kendilerini bir yerden bir yere düşünce hızıyla naklettiklerinden, her yeri aynı anda gördükleri söylenebilir. Bir ruhun düşüncesi aynı anda pek çok farklı noktaya ışınım yapabilir, ancak bu vasıf onun arınmışlık düzeyine bağlıdır. Ruh arınmışlıktan nedenli uzaksa görüş alanı da o kadar dardır. Sadece yüksek seviyeli ruhlar tek bir bakışla tüm bir bütünü görebilirler."

Görebilme vasfı ruhların doğalarında var olan bir özelliktir ve -tıpkı ışığın, ışık yayan bir cismin tamamında bulunması gibi- tüm varlıkları dahilinde mukimdir. Her şeye ulaşabi-

len, bir anda uzayı ve her şeyi sarmalayabilen, bir tür evrensel ışıltı gibidir; dolayısıyla karanlık ya da maddi unsurlar onlar için bir engel teşkil etmez. Bu nokta üzerinde biraz düşünmemiz bize durumun ister istemez böyle olması gerektiğini gösterir. İnsan varlığı için görme algısı ışıkla fonksiyon kazanan bir organın faaliyetiyle oluşur, yani ışık olmaksızın insan kendisini karanlıkta bulur, ancak ruha atfedilmiş olan görme vasfı her tür harici unsurdan bağımsızdır, ruh-görü ışığa tabi değildir. *(92)*

248. Ruhlar da varlıkları, nesneleri bizim gibi belirgin bir şekilde mi görürler?

"Daha da belirgin olarak çünkü onların görüşü sizin nüfuz edemediğiniz şeylere de nüfuz eder, hiçbir şey engel teşkil etmez."

249. Ruhlar sesleri de algılarlar mı?

"Evet, sizin sınırlı algılarınızın duyamadığı sesleri de algılarlar."

— Bu işitme vasfı görme vasfında olduğu gibi ruhun tüm varlığı dahilinde mi mukimdir?

"Ruhun tüm algısal vasıfları onun doğasına özgü özelliklerdir ve varlığının bir bölümünü oluşturur. Maddi bir bedene büründüğünde algıları ona sadece bedensel organları vasıtasıyla ulaşır, ancak ruh bu özgürlük haline geri döndüğü zaman algıları artık belirli bir konumla sınırlı değildir."

250. Ruhun doğasının birer özelliği olan algısal vasıfların faaliyetinden feragat etmek ruh için mümkün müdür?

"Bir ruh sadece neyi duymayı ya da görmeyi seçerse onları görür ve duyar. Bu ifade genel anlamıyla alınmalıdır ve

daha çok, yüksek seviyelerdeki ruhlara atfedilmelidir çünkü kusurlu ruhlar -genellikle istekleri dışında- gelişmeleri için gerekli olan her ne varsa onları görmeye ve duymaya sevk edilirler."

251. Ruhlar müzikten etkilenirler mi?

"Sizin Dünya'nızdaki müziği mi kastediyorsunuz? İlahi dünyalardaki müzikle karşılaştırıldığında, kulağınıza başka hiçbir şeyin veremeyeceği o ahenkle mukayese edildiğinde nedir ki o? Birbirine nazaran, ilkel insanların çığlıklarıyla en hoş melodi gibidir onlar. Öte yandan düşük seviyelerdeki ruhlar sizin müziklerinizden hoşlanabilirler çünkü daha arınmış, daha yüce bir şeyleri takdir edecek durumda değillerdir henüz. Algısal niteliklerindeki büyük gelişmeye bağlı olarak, ruhlar için müzik engin bir cazibe taşır; burada ilahi müziği kastediyorum, spiritüel bir tasavvurun olağanüstü bir güzellikten ve tattan başka bir şey alamayacağı nitelikteki ilahi müzikten bahsediyorum."

252. Ruhlar doğanın güzelliklerine karşı duyarlı mıdır?

"Doğanın güzellikleri her gezegende farklıdır, dolayısıyla ruhlar bunların hepsini bilmekten uzaktırlar. Onları takdir etme ve anlama kapasiteleriyle orantılı olarak, bunlara karşı duyarlıdırlar; ancak yüksek tekamül seviyesindeki ruhlar için genel bir ahengin güzelliği söz konusudur, diğer bir deyişle detayların güzelliği bu ahengin içinde gözden kaybolmuştur."

253. Ruhlar bizim fiziksel ihtiyaçlarımızı ve ızdıraplarımızı deneyimlerler mi?

"Onları bilirler çünkü onlara maruz kalmışlardır, ancak sizin gibi somut olarak deneyimlemezler. Onlar ruhtur."

254. Ruhlar yorgunluğu deneyimler mi ve dinlenme ihtiyacı duyarlar mı?

"Sizin anladığınız manada bir yorgunluk hissetmezler, bu nedenle de sizin bedensel istirahatinize ihtiyaç duymazlar çünkü güçlerinin yenilenmesi gereken organları yoktur. Ancak daimi bir faaliyet içinde bulunmadığı sürede, bir ruhun istirahat edebildiği söylenebilir. Maddi olarak aktivite halinde değildir, tüm faaliyetleri zihinseldir ve istirahati de tamamen manevi niteliktedir, yani düşüncelerinin nispeten pasif bir halde olduğu ve belirli bir amaca odaklanmadığı anlar vardır; bu durum da onun için bir istirahat hali teşkil eder, ancak bu istirahat bedeninkine benzetilemez. Ruhların hissettiği türden bir yorgunluk onların düşük seviyede olmalarıyla orantılıdır çünkü tekamül seviyeleri ne kadar yüksekse istirahate de o kadar az ihtiyaç duyarlar."

255. Bir ruh ne zaman ızdırap çektiğini söyler, hissettiği ızdırabın tabiatı nasıldır?

"Zihinsel ve ruhsal bir keder halidir, ruhun tüm fiziksel acılardan daha şiddetli bir eziyet çekmesine neden olur."

256. Öyleyse bazı ruhlar nasıl soğuktan ya da sıcaktan dolayı ızdırap çektiklerini söylüyorlar?

" Onlara has bu tür duygulara dünyevi hayatları sırasında katlandıkları ızdırapların hatıraları sebep olur; öyle ki bu durum bazen adeta gerçekmiş gibi acı verici de olabilir; ancak bu tip şikayetler genellikle -daha etkili bir ifade yolu mevcut olmadığında- kendilerini içinde buldukları durumu anlatmaya çalıştıkları figüratif bir tür tasvir niteliği taşır. Paltonuzu çıkardığınızda bazen birkaç saniye için o hala üzerinizdeymiş

hissini yaşarsınız, onlar da dünyevi bedenlerini hatırladıkları zaman bununla aynı tür bir izlenim deneyimlerler."

Ruhların Algılarının Teorik Açıklaması

257. Beden bir ızdırap vasıtasıdır, ızdıraba yönelik esas nedeni teşkil etmese bile bunun için aracı bir unsurdur. Ruh ızdırabı algılama vasfına sahiptir, dolayısıyla ızdırabın idrakı ruhun kendi eyleminin bir neticesidir. Ruhun zihninde tuttuğu ızdırapların hatırası çok acı verici olabilir, ancak fiziksel bir etkisi yoktur. Ruhun dokuları soğuktan ya da sıcaktan dolayı bozulmaz, ne donabilir ne de yanabilir. Fakat fiziksel acılara yönelik hatıraların ve yer etmiş izlenimlerin gerçek bir etki yaratabildiğini ve hatta ölüme yol açabildiğini sürekli olarak görmüyor muyuz? Uzuvlarını yakın zamanda kaybetmiş hastaların, kaybetmiş oldukları bu uzuvlarındaki acıdan yakındıklarını biliyoruz, ancak söz konusu uzvun bu acının kaynağı olamayacağı aşikardır, dolayısıyla bu acı sadece beynin faaliyetinin bir sonucudur ve daha önce deneyimlemiş olduğu ızdırabı hatırlamakta, onu yeniden oluşturmaktadır. Buradan yola çıkarak, ölümden sonra ruhlar tarafından hissedilen ızdırabın da benzer bir tabiatta olduğu çıkarımını yapabiliriz. Tüm ruhsal fenomenlerde çok büyük bir rol oynayan perispriye yönelik incelikli çalışmalar; ruhların belli belirsiz ya da belirgin olarak ve hatta dokunulabilir bir şekilde görünür olabildiği durumlara yönelik bulgular, ruhun ölüm anındaki durumuna ilişkin gözlemler, intihar ya da ölüm cezası neticesinde hayatını kaybedenlerin veya dünyevi zevklere kapılmış kişilerin ruhlarının aktardığı çarpıcı izlenimler ve diğer çeşitli

olgular bu meseleye yepyeni bir ışık tutmakta ve aşağıda özet olarak aktardığımız açıklamaları ortaya koymaktadır:

Perispri maddi bedenle ruhu birleştiren bir bağlantıdır. Çevreleyici atmosferden, evrensel akışkandan çekilerek alınmaktadır; hemen akabinde manyetik akışkanın elektriğinin yapısına ve eylemsiz maddeye katılmaktadır. Maddenin özü olduğu söylenebilir, organik yaşamın esasıdır fakat zihinsel yaşamın esası değildir; zihinsel yaşamın esası ruhun dahilindedir. Harici yaşama yönelik tüm algıların da aracı unsurudur. Bu algılar ona kanal olarak hizmet eden bedensel organlar dahilinde mukimdir. Beden yok olduğunda bu algılar genele yayılır. Bu durum ruhların neden başlarından, ayaklarından ya da belirli bir organlarından dolayı acı çektiklerini söylemediklerini açıklamaktadır. Ancak bedenin ölümüyle birlikte özgür kalan perisprinin algılarıyla, beden tarafından deneyimlenen algıları birbirine karıştırmamaya dikkat etmemiz gerekmektedir çünkü bedenin algıları perispriye sadece mukayese imkanı sunan birer vasıta olarak anlaşılmalıdır, perisprinin algılarına denk olarak değil. Bedenden özgürleştiğinde ruh ızdırap çekebilir, ancak bu ızdırap bedenin ızdırabı değildir. Bununla birlikte bu ızdırap -örneğin, vicdan azabı gibi- sadece manevi tabiatlı da değildir çünkü artık yaz ya da kış mevsimine maruz olmadığı halde, sıcaktan ya da soğuktan şikayet edebilir. Öte yandan hiçbir acı hissetmeksizin alevlerin arasından geçen ruhlar da görürüz, sıcaklığın onlar üzerinde bir tesiri yoktur. Dolayısıyla ruhun hissettiği ızdırap fiziksel bir tabiatta değildir, kendi içinde algıladığı belli belirsiz bir histir. Buna her zaman için bir açıklama getirememektedir; çünkü bu ızdırap belirli bir bölgede değildir ve buna harici unsurlar sebebiyet vermemektedir. Bir realiteden çok, bir

anımsayıştır, ancak tıpkı gerçek gibidir. Öte yandan ruhların ızdırabı -şimdi inceleyeceğimiz gibi- bazı durumlarda anımsayıştan da fazlasıdır:

Gözlemlerimiz bize ölüm sırasında perisprinin kendisini yavaş yavaş bedenden ayırdığını göstermektedir. Bu çözülmeyi izleyen ilk anlarda ruh gerçek durumunu anlamaz. Kendisini ölmüş olarak düşünmez çünkü yaşadığını hissetmektedir. Bedenini yanı başında görür, onun kendi bedeni olduğunu bilir ve ondan ayrılmış olduğunu anlamaz. Bu tereddüt hali bedenle perispri arasındaki bağlantı tamamen zayıflayana kadar devam eder. İntihar etmiş bir kişinin ruhu bize şöyle söylemiştir: "Hayır, ben ölmedim ama bedenimi kurtların kemirdiğini hissediyorum." Burada elbette ki, kurtlar onun ruhunu yemedikleri gibi perisprisini de yemiyorlardır. Fakat bedenle perispri arasındaki bağlantı tam olarak kopmadığı için, bedende meydana gelen değişimler bir tür manevi yansıma gibi perispriye aktarılmaktadır. Yansıma kelimesi burada belki de zar zor kullanılacak bir kelimedir çünkü maddi bir etki çağrışımı yapabilecektir. Bu durum daha çok, bedende olup bitenlere yönelik bir görünüm gibidir, kişi perispri yoluyla bedenle hala bağlantıdadır, bu da gerçeği yanlış anlamasına yol açan bir illüzyon yaratmaktadır. Dolayısıyla mesele anımsayış değildir çünkü yaşadığı dönemde kurtlar tarafından kemirilmemiştir. Bu, gerçekten olan şeylere yönelik bir histir. Burada değinilen vakanın incelenmesiyle, olgulara yönelik dikkatli gözlemlerden bazı çıkarımlar yapılabileceğini görüyoruz. Yaşam sırasında, beden harici izlenimler edinir ve sinirsel akışkan olarak adlandırılabilecek unsuru oluşturan perispri aracılığıyla bunları ruha aktarır. Beden öldüğünde artık hiçbir şey hissetmez çünkü artık dahilinde ne

ruh ne de perispri mevcuttur. Perispri bedenden çözüldüğü zaman hala bazı algıları deneyimler fakat bu algılar ona artık sınırlı kanallar yoluyla ulaşmadığı için genel bir haldedirler. Perispri gerçekte sadece algıları ruha aktaran bir aracı olduğuna ve bu algılar sadece ruh tarafından algılanabildiğine göre, buradan şu sonuç çıkmaktadır: Şayet perispri ruh olmadan mevcudiyet teşkil edebilse, o da beden gibi artık hiçbir algıyı hissetmeye muktedir olmayacaktır. Ayrıca ruh da eğer bir perispriye sahip olmamış olsa, tıpkı tam bir arınmışlığa ulaşmış ruhların durumunda olduğu gibi, hiçbir ızdırap verici algıya açık olmayacaktır. Perisprinin yapısının ruhun tekamülüyle orantılı olarak daha eterik bir hale geldiğini biliyoruz; buradan ise ruhun gelişimiyle, yani perisprinin yoğunluğunun azalmasıyla birlikte maddenin etkisinin de yavaş yavaş ortadan kalktığı sonucuna varıyoruz.

Öte yandan bu noktada şöyle bir husus öne sürülebilir: "Hoş algılar kadar nahoş algıların da ruha aktarımı perispri vasıtasıyla olmaktadır, dolayısıyla arınmış bir ruh her iki algı açısından da erişilmez olacaktır." Evet, eğer bu algılar sadece bizlerin bildiği maddeden kaynaklı bir yapıdalarsa şüphesiz ki böyle olacaktır. Müzik enstrümanlarımızın sesleri, çiçeklerimizin kokusu yüksek seviyeli ruhlar üzerinde hiçbir izlenim yaratmaz fakat onlar azami canlı yapıdaki, azami çekicilikteki, bizler için tarifi mümkün olmayan nitelikte ve adeta büyüleyici algıları deneyimlerler. Bunlara yönelik olarak bir fikir oluşturmak bizler için imkansızdır çünkü bu seviyedeki algılara yönelik konumumuz kör olarak doğmuş bir insanın ışıkla ilgili algılarına denk bir durumdadır. Var olduklarını biliri fakat bilgimiz bunların tabiatını ya da hangi biçimde teşekkül ettiklerini açıklamak için yetersizdir. Ruhların bir idraka,

algılara, duyarlılıklara sahip olduklarını; gördüklerini, duyduklarını ve bu vasıfların insanlardaki gibi bedenlerinin belirli bir bölümüne özgü olmayıp tüm varlıklarına dahil olduğunu biliriz.

Ve bu vasıfların, hakkında hiçbir şey bilmediğimiz, hangi unsur aracılığıyla faaliyet gösterdiğini yararsız bir çabayla anlamaya çalışırız. Ruhlar bu konuyla ilgili olarak bize hiçbir açıklama veremezler; çünkü lisanımız idrakımızı kat be kat aşan fikirleri ifade edemeyen bir yapıdadır. Bu tıpkı barbar bir yaşam süren ilkel insanların sanatımızı, bilim dallarımızı ve felsefi doktrinlerimizi ifade edecek terimlere ve bu yönde bir tasavvura sahip olmamaları gibidir.

Ruhların dünyevi etkiler açısından erişilmez olduğunu söylerken, burada en yüksek seviyedeki ruhları kastettiğimiz dikkate alınmalıdır. Bu mertebedeki ruhların ebedileşmiş yapıdaki kılıflarının bizim düşük seviyeli Dünya'mızdaki hiçbir şeyle herhangi bir benzerliği yoktur. Perisprileri daha yoğun bir yapı teşkil eden ruhlarda durum daha farklıdır çünkü bunlar dünyevi hayatlarındaki gibi, bedenlerinin belirli bir kısmıyla bağlantılı olmasa da seslerimizi ve kokularımızı algılarlar. Moleküler vibrasyonların genel algı merkezine ulaşarak -ki bu ruhun kendisidir- ruhun tüm varlığı dahilinde hissedildiği söylenebilir; bu hissetme hali farklı bir yapıdadır, dolayısıyla daha farklı izlenimler yaratabilir ve sonuçta oluşan algıda bir değişim meydana getirebilir. Ruhlar bizim sesimizi duyarlar fakat konuşma olmaksızın da sadece düşünce aktarımıyla bizi anlamaya muktedirlerdir; bu anlayış maddeden arındıkları oranda onlar için daha kolay bir hale gelir. Görüşleri bizim ışığımızdan bağımsızdır. Görme kabiliyeti ru-

hun asli bir vasfıdır, onun için karanlık mevcut değildir fakat görüşü çok daha geniş ve nüfuz edici bir niteliktedir. Ruhların tekamül seviyeleri yükseldikçe bu kabiliyetleri de gelişir. Dolayısıyla ruh duyulara yönelik tüm vasıflara kendi bünyesinde sahiptir; bedensel mevcudiyetimiz süresince, bunlar fiziksel organlarımızın yoğunluk teşkil eden kaba yapısı dahilinde körleşir, ancak beden harici bir yaşamda yarı maddi kılıfımız ebediyet kazandıkça, bunlar da çok daha güçlü bir hale gelir.

Bu kılıf ruhun bulunduğu farklı dünyaların tabiatına istinaden değişiklik gösterir, ruh bu kılıfı enkarne olduğu dünyaların atmosferinden çekerek ona bürünür. Tıpkı bizim yazdan kışa ya da kutuplardan ekvatora geçerken giysilerimizi değiştirdiğimiz gibi, ruh da bir dünyadan diğerine geçerken bu kılıfı değiştirir. En yüksek tekamül seviyesindeki ruhlar bizleri ziyarete geldiklerinde dünyevi bir perispriye bürünürler ve bunu ikametleri süresince muhafaza ederler. Dolayısıyla bu perisprinin içinde bulundukları dönemde algıları da yoğun ve kaba seviyeli bir perisprinin uygun bir kılıf teşkil ettiği düşük seviyedeki ruhların algılarıyla aynı şekilde meydana gelir. Fakat düşük ya da yüksek seviyede olsunlar, tüm ruhlar işitmeyi ya da hissetmeyi seçtikleri şeyleri algılar, işitir ve hissederler.

Duyu organlarına sahip olmadıkları halde ruhlar algılarını aktif kılabilir ya da onları faaliyetlerinden alıkoyabilirler; işitmeye mecbur kaldıkları tek bir şey vardır, o da rehberlerinin tavsiyeleridir. Ruhların görüşü her zaman aktiftir fakat bulundukları mertebeye istinaden kendilerini diğer ruhların nazarında görünmez kılabilirler. Yüksek seviyedekiler kendilerinden daha düşük seviyelerdeki ruhlardan kendilerini giz-

leyebilirler, ancak bunun tersi olmaz. Ölümden sonraki ilk anlarda ruhun görüş kapasitesi her zaman için bulanık ve karışıktır, bedenden özgürleştikçe bu görüş netlik kazanır; dünyevi hayatında sahip olduğu görme yetisiyle birlikte, bizim için katı olan cisimlere nüfuz etme gücünü de edinir, bunlar artık görüşüne bir engel teşkil etmez. Ruhun görüş alanının uzaydaki erimi, gelecek ve geçmişe erişimi ise tamamen ruhun tekamül seviyesine bağlıdır.

Burada bize şöyle söylenecektir: "Bu teori cesaret ve umut vermekten başka her şeyi yapıyor. Biz tüm ızdıraplarımızın vasıtası olan bu kaba ve yoğun yapıdaki bedenlerimizden bir kez kurtulduk mu, artık hiç acı çekmeyeceğimizi düşünüyorduk. Ama sizler aynı şekilde olmasa bile diğer yaşamımızda yine ızdırap çekeceğimizi söylüyorsunuz. Fakat ızdırap çekmek, doğası ne olursa olsun, her durumda acı vericidir. Bu yaklaşımın kabul edilir hiçbir yanı yok." Ne yazık ki evet! Bedenimizi bıraktığımız ilk andan itibaren yine acı çekmek zorunda kalabiliriz, bu olasıdır.

Mevcut varoluşumuzdaki ızdıraplar bazen bizlerden bağımsız bir yapıdadır fakat bunlar genellikle kendi istemimizin ve takdirimizin birer sonucudur. Eğer ızdıraplarımızın kaynağına inersek bunların büyük çoğunluğunun, zamanında kaçınabileceğimiz şeylerden kaynaklandığını görürüz. İnsan kim bilir hangi hastalıkları ya da mevcut dermansızlığını zamanındaki aşırılıklara veya bir diğer deyişle, hırslarına, boyun eğdiği tutkularına borçludur! İnsanın her anlamda dengeli yaşaması, hiçbir aşırılığa eğilim göstermemesi gerekir. Tüm zevkleri dahilinde sadelik ve tüm arzuları dahilinde tevazu içinde olmalıdır. Bu yaklaşım içinde olan kişi yaşa-

mın pek çok sıkıntısından kurtulabilecektir. Ruh hayatı için de aynı şey geçerlidir, buradaki ızdıraplar ruhun dünyevi hayatındaki yaşam şeklinden kaynaklanmaktadır. Bu yaşamında elbette ki, romatizma ağrıları çekmeyecektir, ancak dünyevi hayatındaki hataları bundan daha az acı verici olmayan başka ızdırapları deneyimlemesine yol açacaktır. Bu ızdırapların kaynağının ruhla madde arasındaki bağlantıdan kaynaklandığını belirtmiştik; bu nedenle kişi maddenin tesirinden özgürleştikçe, yani kendisini maddeden arındırdıkça deneyimlediği duyular da çok daha az ızdırap verici olacaktır. Dolayısıyla bu Dünya'daki eylemlerimizle kendimizi maddenin tesirinden özgürleştirmek bize bağlıdır. İnsanın özgür iradesi vardır, bu nedenle de "yapmayı veya yapmamayı" seçme gücüne sahiptir. İnsan hayvani tutkularını yendiğinde, kendisini nefret, kıskançlık, kibir duygularından ve bencilliğin boyunduruğundan kurtardığında, soylu duygu ve düşünceler besleyerek kendisini arındırdığında, hayırlı işler yaptığında, dünyevi şeylere sadece hak ettikleri önem oranında bir bağlılık duyduğunda bu mevcut maddi kılıfı dahilinde bile arınma sağlamış ve kendisi için ancak bedenini geride bırakırken sona erecek olan maddi tesirden yana, şimdiden özgürlük kazanmış olacaktır. Böyle bir insan için geride bıraktığı hayat dahilindeki fiziksel ızdıraplar artık acı verici değildir ve üzerinde olumsuz bir tesir yaratmaz çünkü bunlar sadece bedenini etkilemiş ve ruhunda bir iz bırakmamışlardır. Bunlardan kurtulduğu için mutludur, temiz bir vicdanın huzuru ise onu tüm manevi ızdıraplardan muaf tutmaktadır.

Çalışmalarımız dahilinde, toplumun her çeşit seviyesinde bulunmuş olan binlerce insanın ruhlarına sorular sorduk, bedenlerini bıraktıkları andan itibaren ruh hayatlarının her

dönemini inceledik. Duyularında ve fikirlerinde meydana gelen değişikliklerden emin olmak için bu hayatlarında onları adım adım izledik, öte yandan bu incelemelerimizin en değersiz öznelerini teşkil edenler her zaman için en bayağı ve alelade ruhlar olmadı. Söz konusu çalışmalarımız ruhların maruz kaldıkları ızdırapların, sonuçlarına katlanmak zorunda kaldıkları etik dışı ve olumsuz davranışlarının direkt bir sonucu olduğunu bize kesin bir şekilde gösterdi. Öte yandan doğru yolu izlemiş olanlar için bu yeni varoluşlarının, tarifi mümkün olmayan bir mutluluk kaynağı teşkil ettiğini de yine aynı kesinlik çerçevesinde tespit ettik. Dolayısıyla söz konusu bulgular ızdırap çekenlerin bu yönde irade gösterdikleri için bu duruma maruz kaldıklarını ortaya koymaktadır. Bu kişilerin mevcut dünyada olduğu kadar öteki dünyada da ızdıraplarından dolayı kendilerinden başka suçlayacakları hiç kimse yoktur.

Dünyevi Sınavların Seçimi

258. Yeni bir beden almadan önceki gezgin dönemde ruh yeni varoluşunda kendisine neler olacağını öngörebilir mi?

"Maruz kalacağı sınama yollarını kendisi seçer ve bu, ruhun özgür iradesinin olanak sağladığı seçme özgürlüğünün dahilindedir."

— Öyleyse hayatın sıkıntılarını ceza niteliğinde ruha empoze eden Tanrı değil?

"Hiçbir şey Tanrı'nın izni olmaksızın meydana gelmez çünkü evreni yöneten tüm kanunları meydana getiren O'dur. Bir başka yol izlemeyip de neden böyle kanunlar yaptığını sorgulayabilirsiniz. Tanrı ruha seçme özgürlüğü tanıyarak

eylemlerinin ve bu eylemlerin getireceği tüm sonuçların mesuliyetini ona bırakır. Onun geleceğine engel teşkil eden hiçbir şey yoktur, yanlış yol da ona en az doğru yol kadar özgürce açıktır. Ancak yanlış yola yenik düşerse her şeyin sona ermediğine yönelik teselli edici gerçek hala onun yanındadır ve tüm iyiliği dahilinde Tanrı, yanlış yaptığı şeyleri telafi etmesine izin verir. Öte yandan Tanrı'nın iradesiyle ve insan iradesiyle yapılan şeyleri her zaman birbirinden ayırt edebilirsiniz. Eğer bir tehlike tehdidi altındaysanız, bu tehlikeyi yaratan kendiniz değil Tanrı'dır; ancak siz de kendinizi bu tehlikeye maruz kılmayı gönüllü olarak seçersiniz çünkü bunu yapmanın bir tekamül vasıtası olacağını görmüşsünüzdür, Tanrı'da size bu yönde izin vermiştir."

259. Eğer ruh ne tip sınavlara tabi olacağına yönelik bir seçim yapıyorsa, bu durumda dünyevi hayatımızda deneyimlediğimiz tüm sıkıntıları önceden görüp seçtiğimiz sonucu çıkmaz mı?

"Durumun hepsi için böyle olduğunu söylemek doğru değildir çünkü bu hayatınızda olan biten her şeyi, onların tüm detaylarını öngördüğünüz ve seçtiğiniz söylenemez. Karşılaşacağınız imtihanların çeşidini seçebilirsiniz; bu imtihanın detayları ise seçtiğiniz genel durumun neticesi ve genellikle sizin kendi eylemlerinizin bir sonucudur."

"Eğer örneğin, bir ruh cani yapıdaki insanların arasında dünyaya gelmeyi seçmişe kendisini doğru yoldan çıkaracak nitelikteki dürtülere maruz bıraktığını da biliyordur, ancak gerçekleştireceği tüm eylemlere yönelik bir bilgisi yoktur; bu eylemler onun istencinin, özgür iradesinin birer sonucudur. Bir ruh şu ve şu yolu seçerse şöyle şöyle mücadeleler vermek zorunda olduğunu bilir; dolayısıyla karşılaşacağı zorlukların

tabiatını da bilir, ancak bu zorlukların karşısına hangi şekilde çıkacağını bilmez. Olayların detayları koşullardan ve olayların gücünden kaynak bulur. Ruh sadece kaderini tayin etmekte belirgin bir etki yapacak olan başlıca olayları önceden öngörebilir. Eğer çukurlarla dolu bir yola girerseniz çok temkinli yürümeniz gerektiğini bilirsiniz çünkü takılıp düşme riskiniz vardır, ancak tam olarak nerede takılıp düşeceğinizi bilmezsiniz ve yeterince tedbirli olursanız hiç düşmezsiniz. Eğer yolda yürürken başınıza bir tuğla düşerse genelde söylendiği gibi, "bunun yazılmış olduğunu" düşünmemelisiniz.

260. Bir ruh kötü bir hayat süren insanların arasında dünyaya gelmeyi nasıl seçebilir ki?

"Talepte bulunduğu imtihan koşullarını yerine getirecek nitelikteki bir ortama gönderilmesi ruh için elzemdir. Dolayısıyla kendisini kurtarmak istediği kusurlar ile dünyaya gelmek istediği sosyal çevre koşulları arasında bir uyum olması gerekir. Örneğin, hırsızlık yönünde bir dürtüsü varsa ve buna yönelik bir mücadele vermesi gerekiyorsa, hırsızların arasında dünyaya gelmesi onun için zaruridir."

— Öyleyse Dünya'da kötü hayat süren insanlar olmasaydı ruhlar bazı gerekli imtihanlar için uygun koşulları burada bulamayacaklardı?

"Eğer durum böyle olsaydı şikayet etmek için bir neden olur muydu? Varsaydığınız koşullar kötülüğün hiç girmediği ve sadece iyi ruhların yaşadığı yüksek seviyelerdeki dünyalara mahsustur. Bu koşulları en kısa zamanda kendi dünyanızda da oluşturmaya çalışın."

261. Ruhun kusursuzluğa ulaşmak için razı geldiği imtihanlar süresince, doğru yoldan çıkarıcı nitelikteki her türlü dürtüye maruz

kalması onun için mutlaka gerekli midir? Kendisini kibre, kıskançlığa, para hırsına, şehvet düşkünlüğüne vb. sevk edecek her türlü koşulla karşılaşmak durumunda mıdır?

"Elbette ki hayır, bildiğiniz gibi, yolun henüz başlangıcında olan ruhlar vardır ve bu gibi sınavların pek çoğuna tabi olmak onlar için bir gerekliliktir, ancak kim yanlış yollara sürüklenmesine göz yumarsa bu yoldaki tüm tehlikelere de kendisini maruz bırakmış olur. Örneğin, bir ruh zengin olmayı isteyebilir ve bu isteği de kabul edilebilir, ancak bu durumda karakterine istinaden ya açgözlü ya savurgan olacaktır; ya bencil ya da cömert olacaktır, dolayısıyla ya bu serveti soylu bir şekilde kullanacak ya da onu şehvete düşkünlüğü yönünde veya gösterişe ve boş şeylere harcayacaktır fakat bunlar zengin olmasından kaynaklanabilecek tüm olumsuz eğilimlere maruz kalmaya mecbur olduğu anlamına gelmez."

262. Bir ruh başlangıç döneminde tamamen deneyimsiz ve cahil olduğuna göre, nasıl akıllıca bir varoluş tercihi yapabilir ve böyle bir tercihten nasıl sorumlu olabilir?

"Tanrı tıpkı sizin küçük bir bebeğe yaptığınız gibi, izlemesi gereken yolun planını çizerek söz konusu ruhun tecrübesizliği dahilindeki eksikliği gidermiş olur ve tercihinin efendisi haline gelmesi için özgür iradesinin gelişimiyle orantılı olarak, ona yavaş yavaş izin verir ve ruh bundan sonrasında, eğer ona yol göstermeye çalışan iyi ruhların tavsiyelerini dinlemezse genellikle yolunu kaybederek yanlış yöne sapar; belki de insanın Cennet'ten kovuluşu denilen hadise de budur. "

— *Kendi özgür iradesine sahip bir ruhun bedensel varoluşuna yönelik tercihi her zaman için sadece kendi istemine mi bağlıdır ya da bu varoluş bazen bir çeşit ceza gibi ona Tanrı tarafından mı telkin edilir?*

"Tanrı bekleyebilir, yaptırım mahiyetindeki bir şey için asla acele etmez. Öte yandan ruh cehaleti ya da dik başlılığı nedeniyle kendisi için neyin avantajlı olduğunu idrak edemediğinde ve Tanrı bu yaratılış döneminin onun tekamülü ve arınması için faydalı olduğunu gördüğünde, ruh için kefaret gibi koşullar da hazırlayarak onu belirli bir varoluşa yükümlü kılabilir."

263. Ruhlar seçimlerini hemen ölümden sonra mı yaparlar?

"Hayır, pek çoğu çektikleri ızdırabın daimi olacağını düşünürler. Bu düşünceye kapılmalarının bir tür yaptırım olduğu size daha önce söylenmişti."

264. Ruhun karşı karşıya gelmeye karar verdiği imtihanlarda tercihini ne belirler?

"Hatalarını telafi etmesine ve aynı zamanda hızlı ilerlemesine yardımcı olabilecekleri seçer. Bu nedenle bazıları kendilerine yoksulluk ve sıkıntı içindeki bir hayatı empoze edebilir, dolayısıyla da söz konusu sıkıntılara cesaretle göğüs gerebilme yönünde çalışabilirler; diğerleri maddi zenginliklere ve güce sahip olmanın yol açabileceği olumsuz eğilimlere yönelik direnme güçlerini test etmeyi isteyebilirler, ki bunlar kötüye kullanmaya ve olumsuz tutkulara yol açabilecekleri için daha da tehlikeli bir yapıdadır; başkaları da kötü ve etikten yoksun çevre koşullarının tesirine karşı mücadele ederek basiret ve kararlılıklarını güçlendirmeyi arzu edebilirler."

265. Eğer bazı ruhlar erdemli yönlerini sınamak için kendilerini etikten yoksun ve olumsuz koşullara maruz bırakmayı seçiyorlarsa, diğerleri de yozlaşmış beğenileri ile uyumlu olan ve bedensel zevklerine yönelik eğilimlerine özgürlük tanıyabildikleri çevrelerde yaşamak için benzer bir tercih yapıyor olamazlar mı?

"Böyle durumlara şüphesiz ki rastlanmaktadır, ancak sadece etik duygusu kusurlu olanların arasında. Böyle durumlarda, gerekli olan imtihan kendiliğinden oluşur ve buna daha uzun süre maruz kalırlar. Hayvani dürtülere düşkünlük gösterip boyun eğmenin, onlar için oldukça kötü sonuçlar doğurduğunu er ya da geç anlarlar ve bu sonuçlara öyle uzun süre maruz kalırlar ki bu zaman dilimi onlara sanki sonsuza dek sürüyormuş gibi gelir. Tanrı da bazen, hatalarının ağırlığını anlayıncaya ve o hatalarını faydalı bir tabiata yönelik imtihanlarla telafi etmeyi kendiliklerinden talep edinceye dek onları bu evrede bırakır."

266. Böylesi imtihanlar daha az ızdıraplı olduğu için bu yönde tercih yapmak daha doğal görünmüyor mu?

"Sizin bakış açınızdan öyle görünüyor olabilir, ancak o ruhun açısından değil çünkü maddi bedeninden ayrıldıktan sonra yanılsamaları silikleşir ve daha farklı düşünür."

İnsan dünyada bulunduğu süre zarfında ve dolayısıyla dünyevi düşünce biçimlerinin de tesiri altındayken, maruz kaldığı imtihanların sadece ızdırap verici yanını görür ve bu nedenle de maddi zevklere yönelik imtihanları seçmek ona daha doğal gelir. Fakat ruh-hayatına geri döndüğünde bu kaba ve geçici mutlulukları, hiç değişmez nitelikteki o en yüce mutluluk hali ile mukayese eder çünkü buna yönelik çok kısa süreli öngörüler yakalar, anlık idrak halleri yaşar. Akabinde

de böylesi bir mutluluğun kısa süreli geçici bir ızdırap evresi ile elde edilebileceği kanaatine varır, bu onun için paha biçilmez bir şeyi son derece ucuz bir bedelle satın almak gibidir. Bu nedenle ruh daha mutlu bir duruma daha çabuk ulaşma umuduyla en zor imtihanlar, dolayısıyla da azami ızdırap verici bir varoluş dönemi yönünde tercih kullanabilir; bu da tıpkı hasta bir insanın en kısa zamanda iyileşme umuduyla en tatsız ilaçları seçmesi gibidir. Bilinmedik bir coğrafyayı keşfederek ismini ölümsüzleştirmek isteyen kişi çiçeklerle bezeli yolların beklentisinde olmaz. Hedeflediği yere kendisini en kısa sürede götürecek yoldan gider ve bu yolda karşısına çıkabilecek tehlikelere bakarak yolundan dönmez. Aksine, başarıya ulaştığı zaman kazanacağı şan ve şeref uğruna bu tehlikelere göğüs gerer.

Maddeden özgürleştikleri zaman ruhların her şeyi insanlardan çok daha farklı değerlendirdiklerini dikkate aldığımız takdirde, birbirini takip eden çok sayıdaki varoluşumuzu ve bunların dahilinde yükümlü olacağımız imtihanları seçme özgürlüğümüze yönelik doktrin bize olağandışı gelmekten uzaklaşır. Ruhlar bu imtihanların hizmet edeceği imkanların, amaçlarına ulaşmalarında onlara sağlayacağı faydaların idrakı içindedirler ve bu unsurlar onlar için geçici dünyevi zevklerden çok daha önemlidir. Her bir varoluştan sonra, kaydetmiş oldukları mesafeyi ve arınma kazanmak için hangi eksiklikleri olduğunu görürler çünkü hedeflerine ulaşmalarını sadece bu arınmışlık hali sağlayabilecektir; dolayısıyla ilerlemelerine en hızlı şekilde destek verecek sınavlara tabi olmayı kendileri talep ederek maddi hayatın zorluklarına gönüllü olarak maruz kalırlar. Bu nedenle bir ruhun zor ve ızdırap verici bir hayatı seçmiş olmasında şaşırtıcı bir yön yoktur.

Büyük özlem duyduğu ve anlık deneyimlerle hakkında fikir sahibi olduğu o en yüksek mutluluğa mevcut kusurlu haliyle ulaşamayacağını bilmekte; buna ulaşması için yegane vasıta olduğu için kendi tekamülünü sonuçlandırmak yönünde çaba harcamaktadır.

Benzer seçimlere yönelik örneklere her gün tanık olmuyor muyuz? İleride rahat yaşamasını sağlayacak birikimi yapmak için dur durak bilmeksizin çalışan bir insanın davranışı nedir öyleyse? Gönüllü olarak üstlenmiş olduğu bu görevi yerine getirerek kendisine daha müreffeh bir gelecek sağlama çabası içindedir bu insan. Riskli bir göreve talip olan bir asker veya bilimsel amaçlarla ya da kısmetini aramak için yola çıkarak pek çok güçlüğe ve tehlikeye cesaretle göğüs geren bir gezgin de sebat göstererek kazanacağı onur ya da maddi kazançlar uğruna, zorluklara gönüllü olarak tabi olmak yönünden birer örnek teşkil etmezler mi? Kazanç sağlamak, şan, şeref ya da ün kazanmak için insanlar nelere katlanmaz ki? Rekabete dayalı her tür sınanma durumu, insanların seçmiş oldukları kariyer doğrultusunda ilerlemek umuduyla gönüllü olarak tabi oldukları birer imtihan değil midir zaten? Bilim, sanat ya da endüstri alanında yüksek bir pozisyon elde edecek olan herkes kendisini bu moktaya taşıyacak en alt seviyelerden ve pek çok sınavdan geçme durumundadır. Dolayısıyla insan hayatının da aynı zorlukları daha dar bir düzlemde ortaya koyarak ruh-hayatı model aldığı görülmektedir. Dünyevi hayatta da en yüksek amaçlara ulaşmak için genellikle en zor koşullar yönünde tercih yaptığımız gibi, henüz enkarne olmamış, dolayısıyla çok daha geniş bir bakış açısına sahip olan ve dünyevi hayatı geçici bir dönem olarak gören bir ruh da eğer kendisini ebedi mutluluğa taşıyacaksa seçimini neden

çaba isteyen, zor ve acı veren bir varoluştan yana kullanmasın? Ruhların varoluşlarını seçme güçleri olduğu için onların prens, prenses ya da milyoner olmayı talep etmeleri gerektiğini söyleyenler, büyüyünce ne olacağı sorulduğunda pastacı ya da şekerci olacağını söyleyen açgözlü çocuklar gibidir. Ruhun durumu, sisle kaplı bir vadinin dibinde bulunan ve önündeki yolun ne kadar uzun ya da ne kadar zor olduğunu kestiremeyen bir gezgininki gibidir. Vadiyi aşıp en tepeye ulaştığında ve ortalığı kaplayan o sis ortadan kalktığında, hem ardında bıraktığı hem de gitmesi gereken, önündeki yol net bir şekilde karşısında belirir. Ulaşması gereken noktayı, oraya ulaşmak için aşması gereken engelleri görür ve bu mesafeyi kat etmesi için gereken tedbirleri alır. Enkarne ruh bir dağın en alt noktasındaki gezgin gibidir, dünyevi engellerden özgürleştiğinde ise o dağın zirvesine ulaşmış olur. Gezginin amacı bu yorgunluktan sonra dinlenmek, ruhun amacı ise aştığı sınav ve zorluklarda sonra en yüksek mutluluğa erişmektir.

Ruhlar seçimlerini akıllıca yapabilmek için gezgin oldukları dönemde araştırma ve gözlem yaptıklarını, bu yönde çalıştıklarını söylerler. Benzer davranışların örneklerini maddi hayat dahilinde de görmüyor muyuz? Hangi kariyeri seçeceğimize karar vermek için yıllarımızı harcamaz mıyız? En nihayetinde de seçimimizi yaparız çünkü bunun en başarılı olacağımız tercih olacağını düşünürüz. Eğer başarılı olamazsak bir başkasının arayışı içine gireriz ve her bir kariyerimiz hayatımızın bir bölümünü teşkil eder. Her gün yarın ne yapacağımızı düşünmez miyiz? Tüm bir ruh-yaşamıyla mukayese edildiğinde bir ruh için her bedensel varoluşu, sadece bazı dönemler ya da günlerden ibaretken; ruh yaşamı onun asli hayatı, bedensel yaşamı ise sadece kısa süreli geçiş dönemleri değil midir?

267. Bir ruh henüz bedensel yaşamı dahilindeyken seçimini yapabilir mi?

"Amacının niteliğine göre arzusu büyük bir etki yaratabilir, ancak ruh-hayatına geri döndüğü zaman genellikle değerlendirme açısı farklı olur. Sadece ruh olarak seçimini yapabilir, ancak yine de bedensel yaşamı sırasında da bir seçim yapabilir. Enkarne olmuş bile olsa bir ruh için dahilinde ikamet ettiği maddeden bağımsız olduğu ender anlar vardır."

— Pek çok insan dünyevi anlamda yüksek bir konumda olmayı ve yine dünyevi zenginlikleri arzu eder ama kesinlikle bir imtihan ya da yaptırım olarak değil.

"Hiç şüphesiz, bu durumda sağladığı tatminin tadını çıkarmak için dünyevi anlamda yüksek bir konum isteyen onların maddi dürtüleridir. Ruh ise bunu ancak söz konusu durumu ve getirebileceği zorlukları anlamak için isteyebilir."

268. Ruh kusursuz bir arınmışlık haline ulaşana dek sürekli olarak imtihanlara mı tabi kalır?

"Evet fakat sizin bu tabirleri anladığınız manada değil. İmtihan tabiriyle siz ancak maddi anlamdaki zorluk, engel ve sıkıntıları anlıyorsunuz. Ancak ruh belirli bir arınmışlık seviyesine ulaştığında, henüz kusursuz olmasa bile, bu şekilde sıkıntılara maruz kalmaz, ancak yine de tekamülüne destek olacak bazı görevleri yerine getirmesi gerekir fakat burada ızdırap verici bir şey yoktur; örneğin gelişimlerini sağlamaları için diğerlerine yardım eder."

269. Ruhun seçtiği imtihanın fayda ve etkinliğiyle ilgili olarak hata yapmış olması mümkün müdür?

"Kendi gücünü aşan bir durumu seçmiş olabilir, bu durumda pes edecektir. Örneğin, boş ve faydasız bir hayat sür-

mek istiyorsa hiçbir yarar sağlayamayacağı bir imtihan seçebilir. Ancak bu gibi durumlarda ruh dünyasına geri dönmeyi seçer; hiçbir kazancı olmamıştır ve kaybettiği zamanı telafi etmeyi talep eder."

270. Bazı insanlar neden belirli işleri yaparlar, yani bir başka iş yerine neden kendiliğinden o yönde çalışma arzusunu duyarlar?

"Bana bu soruyu kendiniz de yanıtlayabilirsiniz gibi geliyor. Böyle durumların mevcudiyeti imtihanların seçimine ve bir önceki varoluş dahilinde elde edilen gelişmeye yönelik söylediklerimizin mutlak bir sonucu değil mi?"

271. Gezgin durumdaki bir ruh maddi hayat dahilinde gelişimine katkıda bulunacak pek çok koşulu incelediğine göre mesela, yamyamların arasında dünyaya gelerek bu gelişimi sağlayacağını nasıl düşünebilir?

"Yamyamların arasında dünyaya gelenler gelişmiş ruhlar değil, hala yamyam seviyesindeki ruhlardır ya da belki onlardan bile düşük bir gelişmişlik düzeyindedirler."

Bizdeki yamyamlık durumunun uygarlıktan yoksunluk ölçeğinin en altında bulunmadığını ve Dünya'da benzer örneklerine rastlanmayacak derecede vahşi ve gaddar yaşamlara sahip dünyaların var olduğunu biliyoruz. Dolayısıyla o dünyalardaki ruhlar bizim dünyamızdaki en düşük ruhlardan da alt seviyededirler ve bizdeki vahşi tabiatlı insanların arasında yer almaları onlar için bir ilerideki adımdır. Bu tıpkı Dünya'mızdaki yamyam tabiatlı insanların uygar bir toplum dahilinde kan dökmeye mecbur kaldıkları bir işi yapmaları gibidir. Eğer daha yüksek bir amaç edinmezlerse bunun nedeni, manevi yönden geri kalmış olmalarının daha ileri bir gelişme düzeyini idrak etmelerine izin vermeyişidir. Bir ruh an-

cak aşama aşama tekamül kaydedebilir, barbarlıkla medeniyet arasındaki mesafeyi bir anda kat etmesi mümkün olmaz. Dolayısıyla bu imkansızlık dahilinde reenkarnasyonu zaruri kılan sebeplerden birini de anlamış oluyoruz çünkü eğer daha yüksek seviyelere ulaşmalarının hiçbir yolu yoksa her gün en yoz, en aşağılık durumların derinliklerinde hayatını kaybeden milyonlarca insana ne olacağı ve diğerlerine bahşettiği ayrıcalıklardan Tanrı'nın onları niye mahrum bıraktığı sorularını sorduğumuzda, reenkarnasyon gerçekten Tanrı'nın adaletinin bir sonucu olarak karşımıza çıkıyor mu?

272. Bizimkinden daha düşük seviyeli dünyalardan gelen ya da mesela, yamyamlar gibi, insan ırkının en alt seviyelerinde bulunan ruhlar medeni insanların arasında dünyaya gelebilirler mi?

"Evet, onlar için çok yukarılarda kalan seviyelere ulaşmak için böyle ruhlar bazen dünyanıza gelirler ancak sizin aranızda, uygun konumlarının dışındadırlar çünkü arasına katılmaya çalıştıkları toplumun kanaat ve alışkanlıklarıyla çatışma halindeki içgüdü ve alışkanlıkları da beraberlerinde getirmişlerdir."

Böyle varlıklar bize uygarlığın ortasında son derece kasvetli bir vahşet görüntüsü sunarlar. Onlar için yamyamların arasına dönmek aşağı seviyelere inmek değil, uygun konumlarını almaktır ve hatta böyle yaparak kazançlı bile olabilirler.

273. Uygar bir topluma ait bir kişi bir çeşit kefaret niteliğinde bir vahşi olarak reenkarne dilebilir mi?

"Evet, ancak bu maruz kaldığı kefaretin içeriğine bağlıdır. Kölelerine karşı zalim davranan bir efendi daha sonrasında köle olabilir ve onlara verdiği sıkıntılara kendisi maruz kalabilir. Otorite kullanan biri yeni varoluşunda kendisine itaat

etmek durumunda olan kişilere boyun eğmek mecburiyetinde kalabilir. Eğer gücünü kötüye kullandıysa böyle bir enkarnasyon ona kefaret niteliğinde telkin edilebilir. Ancak iyi bir ruh tekamüllerini hızlandırmak gayesiyle düşük seviyelerdeki insanlara etkide bulunabileceği bir enkarnasyonu da tercih edebilir, bu durumda varoluşu bir misyon niteliğindedir."

Ölümden Sonraki İlişkiler

274. Farklı seviyelerdeki ruhlar bu hiyerarşi doğrultusunda diğerlerine bir otorite empoze ederler mi? Ruhlar arasında bir itaat ve otorite durumu var mıdır?

"Evet, ruhların birbirine yönelik otoriteleri göreli üstünlüklerine istinaden oldukça büyüktür ve yüksek seviyede olanlara manevi bir nüfuz sağlar ki bu nüfuz düşük seviyelerdeki ruhlar için mutlak surette çok etkili ve karşı konulmaz bir niteliktedir."

— Düşük seviyelerdeki ruhlar kendilerinden yüksek durumda olanların otoritelerine kayıtsız kalabilir ya da karşı koyabilirler mi?

"Söylediğim gibi, üstün olma durumundan kaynaklanan bu otorite karşı konulmaz bir niteliktedir."

275. Bir insanın dünyevi hayatı sırasında sahip olduğu güç ve itibar ruh dünyasında ona bir üstünlük sağlar mı?

"Hayır çünkü o dünyada tevazu yüceltilir, kibir küçümsenir."

— Burada bahsi geçen yüceltme ve küçümseme halini hangi manada anlamalıyız?

"Ruhların erdemlerine ve liyakatlerine istinaden farklı mertebelere sahip olduklarını bilmiyor musunuz? Dolayısıy-

la Dünya'da en üst seviyelerde bulunan ve en kalabalık maiyete sahip olan bir kimse ruhların dünyasında kendisini en alt seviyelerde bulabilir. Burası sizin için açık değil mi?"

276. Dünya'dayken yüksek bir konuma ve itibara sahip bir kimse ruh dünyası dahilinde kendisini alt seviyelerde bulduğunda, bu konum değişikliğinden dolayı kendisini aşağı hissetmez mi?

"Fazlasıyla, bu genellikle böyledir, özellikle kibirli ve kıskanç bir insansa."

277. Diyelim ki bir asker savaştan sonra ruh dünyasında generaliyle karşılaştı, hala onu üstü olarak görür mü?

"Titrler, rütbeler hiçbir şeydir; en önemlisi özden gelen, gerçek üstünlüktür; her şey budur."

278. Farklı mertebelerdeki ruhlar birbirinin arasına karışırlar mı?

"Evet ve de hayır; birbirini görürler ama yine de birbirinden uzaktırlar. Duydukları sempati ya da antipatiye istinaden yaklaşır ya da kaçınırlar, tıpkı sizin aranızda olduğu gibi. *Ruh-hayatı çok çeşitli koşulların ve ilişkilerin dünyasıdır; dünya hayatı ise onun silik bir yansımasıdır.* Aynı seviyede olanlar bir tür çekimle birbirine yakınlaşır, birbirine duydukları sempati ve ortak amaçları doğrultusunda aile grupları oluştururlar. Bu ortak amacın iyilik olduğu aile grupları iyi şeyler yapmayı arzu eder. Ortak eğilimleri kötülük yönünde olanlar ise bu çerçevede bir araya gelirler."

Ruh dünyası tüm seviyelerdeki ve koşullardaki insanların bir kaynaşma olmaksızın birbirini gördükleri, karşı karşıya geldikleri büyük bir şehir gibidir. Bu şehirdeki insanlar beğenileri ve ortak eğilimleri doğrultusunda çeşitli sosyal grup-

lar oluşturmuşlardır ve bu sosyal gruplar arasında belirli bir mesafe vardır. Şehirde ahlak ve ahlaksızlık, iyilik ve kötülük aralarında bir iletişim olmaksızın dirsek dirseğe bir temas halindedir çoğunlukla.

279. Tüm ruhlar birbiriyle görüşürler mi?

"İyi olanlar, kötü yapıdakilere tesirde bulunmak için gitmeleri gereken her yere giderler. Ancak onların bulunduğu bölgeler kendi kötü eğilimlerini yansıtarak sıkıntı yaratmamaları için daha düşük seviyelerdeki ruhların girişine kapalıdır."

280. İyi ve kötü ruhlar arasındaki münasebetin doğası nasıldır?

"İyi olanlar, diğerlerinin kötü eğilimleri ile mücadele etmeye çalışırlar; *amaçları, daha yüksek seviyelere çıkabilmeleri için onlara yardım etmektir.* Bu iletişim gelişmiş ruhlar için bir misyon niteliğindedir."

281. Düşük seviyelerdeki ruhlar bizi yanlışlara sevk etmekten neden keyif alırlar?

"Kıskançlık nedeniyle. İyilerin arasında bir yer edinememiş oldukları için arzuları henüz tecrübe kazanmamış diğer ruhları da kendilerinin erişemedikleri o mutluluktan alıkoymaktır. Kendilerinin ızdırap çekmesine neden olan şeylerle diğerlerinin de ızdırap çekmesini isterler. Kendi aranızda da bu tip arzular yönünde çaba harcayanları görmüyor musunuz?"

282. Ruhlar birbiriyle nasıl iletişim kurarlar?

"Birbirini görür ve anlarlar. Konuşmak maddi düzeydedir, ruhun aksi bir yapıdadır. Evrensel akışkan onların arasın-

da daimi bir iletişim sağlar. Dünya'nızdaki havanın ses için bir vasıta olması gibi, düşünce aktarımına imkan veren bir vasıta işlevi görür. Bu akışkan tüm dünyaları birleştiren, diğer dünyalardaki ruhların birbiri ile iletişim kurmalarını sağlayan bir çeşit evrensel telgraf vazifesi teşkil eder."

283. Ruhlar düşüncelerini birbirinden saklayabilirler mi? Kendilerini birbirinden saklayabilirler mi?

"Hayır, onlar için her şey açıktır, özellikle de kusursuzluk kazanmış olanlar için. Birbirinden uzak durabilirler, ancak birbiri için her zaman görünür niteliktedirler. Ancak bu mutlak bir kural değildir çünkü yüksek seviyelerdeki ruhlar bunun faydalı olacağına kanaat getirdikleri zaman, kendilerini düşük seviyedeki ruhlar karşısında mükemmelen görünmez olabilirler."

284. Artık bir bedeni olmayan ruhlar kendi bireyselliklerini nasıl oluşturur ve çevrelerindeki ruhlar dahilinde bunu nasıl ayırt ederler?

"Onların bireyselliklerini oluşturan şey perisprileridir. Beden insanlar için bu yönde nasıl işlev görüyorsa perispri de her ruhun ayrı ve diğerlerinden farklı bir kişilik olmasını sağlar."

285. Dünya'da bir arada yaşamış ruhlar birbirini tanırlar mı? Mesela, bir baba oğlunu, bir arkadaş arkadaşını tanır mı?

"Evet ve nesilden nesle."

— Dünya'da birbirini tanıyanlar ruh dünyasında birbirini nasıl ayırt ederler?

"Geçmiş hayatımızı görürüz ve orada, bir kitap dahilinde onu okuruz; dostlarımızın ve düşmanlarımızın geçmişlerini ve yaşamdan ölüme geçişlerini görürüz."

286. Bir ruh bedeninden ayrılır ayrılmaz kendisinden önce ruh dünyasına gelmiş olan akraba ve arkadaşlarını hemen görür mü?

"Hemen, dersek bu her zaman için doğru olmaz çünkü söylemiş olduğumuz gibi, ruhun kendi bilincini geri kazanması ve maddiliğe yönelik perdeyi sıyırıp atması biraz zaman alır."

287. Ruh dünyasına dönüşü sırasında ruh nasıl karşılanır?

"Doğru, dürüst ve iyi tabiatlı olanlar için tıpkı çok sevilen ve yolu gözlenen bir kardeş gibi. Olumsuz yapıdakiler ise daha çok, küçümsenerek, hor görülerek."

288. Kötü tabiatlı bir ruhun kendi aralarına geri dönmesiyle, benzer yapıdaki arınmamış bir ruh hangi duyguları deneyimler?

"Böyle ruhlar kendilerine benzeyen ve en yüksek mutluluk seviyesinden mahrum bir başkasını daha aralarında görmekten memnun olurlar; bu tıpkı Dünya'daki bir grup sahtekar kötü insanın kendileri gibi bir başkasıyla karşılaşması gibidir."

289. Bizler dünyadan ayrılırken, akrabalarımız ve arkadaşlarımız bazen bizi karşılamaya gelirler mi?

"Evet, sevdiklerinin ruhunu karşılamak için gelirler; eğer yaşam yolculuğu esnasında karşılaştığı bazı tehlike ve zorlukları atlatmışsa bir seyahatten dönüyormuşçasına onu tebrik ederler ve *bedensel bağlarından kurtulması için ona yardımcı olurlar.* Sevdikleri tarafından karşılanmak doğru, dürüst ve iyilikten yana olan ruhlar için bahşedilmiş bir ayrıcalık niteliğindedir çünkü kötülüğe eğilimli olanlar bu aşamada yalnız kalır ya da sadece kendileri gibi olan ruhlarla çevrelenirler."

290. Ölümden sonra arkadaşlar ve akrabalar her zaman bir araya gelirler mi?

"Bu onların tekamülüne ve gelişimleri için izlemeleri gereken yola bağlıdır. Eğer içlerinden biri daha fazla ilerleme kaydetmişse ve diğerlerinden daha hızlı bir tekamül süreci içindeyse bir arada kalamazlar, ara sıra birbirini görebilirler, ancak geride olan öndekinin seviyesine yetiştiği ya da hepsi kusursuzluk seviyesine ulaştığı takdirde kesin olarak yeniden bir araya gelirler. Öte yandan bazen ruhlar bir yaptırım niteliğinde, akraba ve arkadaşlarını görmekten mahrum bırakılırlar."

Ruhların Birbirine Duydukları Sempati ve Antipati Hisleri

291. Benzerliklerinden kaynaklanan genel bir sevgi ve sempatinin dışında, ruhlar daha yoğun bir sevgi, alaka, yakınlık hissetme gibi, kendilerine özgü bazı duygusal eğilimler içinde olurlar mı?

"Tıpkı insanlarda olduğu gibi evet, ancak beden mevcut olmadığı için ruhlar arasındaki bağ çok daha kuvvetlidir çünkü artık duygulardaki değişkenlik haline maruz değildir."

292. Ruhlar birbirine yönelik olarak bir nefret duygusu deneyimlerler mi?

"Nefret ancak arınmamış ruhlar arasında mevcuttur. İnsanların arasına da nefret ve anlaşmazlık tohumları ekenler onlardır."

293. Dünya'da düşman olanlar birbirine karşı olan bu olumsuz hislerini her zaman için ruh dünyasında da taşırlar mı?

"Hayır çünkü genellikle bu nefretin aptalca olduğunu görürler ve bu hislere yol açan konunun da son derece çocukça

olduğunu idrak ederler. Dünyevi hayatlarındaki husumetleri devam ettirenler sadece arınmamış ruhlardır, öte yandan gelişimleri ile orantılı olarak bu hislerden kurtulurlar. İnsanlarda olduğu gibi ruhlarda da öfkenin sebebi sadece maddi alakadır ve ruhlar maddilikten arınır arınmaz bu anlaşmazlıkları unuturlar. Yaşadıkları anlaşmazlığın sebebi artık mevcut olmadığı için -eğer aralarında bir antipati yoksa- birbiriyle yine memnuniyetle görüşebilirler."

Bu tıpkı iki küçük çocuğun durumu gibidir, büyüdükleri zaman çocukça kavgalarının ne kadar aptalca olduğunu görürler ve bunlarla ilgili olarak artık birbirine kin gütmezler."

294. Birbirine yapmış olabilecekleri kötü ve yanlış hareketlerin hatırası iki ruh arasındaki sempatiye engel teşkil edebilir mi?

"Evet, onları birbirinden uzak tutabilir."

295. Haksızlık yaptığımız ya da olumsuz davranışlarda bulunduğumuz kişilerin ölümden sonraki duyguları nasıldır?

"Eğer iyilerse siz pişmanlığınızı dile getirir getirmez sizi affederler, eğer kötü bir tabiattalarsa size karşı hala öfke besleyebilirler ve hatta bu öfkeleriyle bir diğer varoluşta sizi takip edebilirler. Buna Tanrı tarafından bir çeşit ders mahiyetinde izin verilebilir."

296. Ruhların kişisel anlamda besledikleri duygular çabuk değişebilen bir nitelikte midir?

"Hayır çünkü birbirini kandıramazlar. Dünya üzerindeyken riyakarlıklarını saklayan maskeler ruh dünyasında mevcut değildir ve dolayısıyla arınmış bir düzeyde oldukları zaman duyguları da değişmez niteliktedir. Onları birleştiren sevgi de o en yüce mutluluk haline kaynak teşkil eder."

297. İki ruhun dünya üzerindeyken birbirine besledikleri duygular ruh dünyasında da sürer mi?

"Evet kesinlikle, eğer bu hisler sempati temeline dayanıyorsa, ancak bu sempati üzerinde fiziksel sebeplerin payı daha çoksa bu sebeplerle birlikte solacaktır. Ruhlar arasındaki duygular insanlardakine oranla daha sağlam ve daha uzun sürelidir çünkü bunlar artık bireyin kendisine duyduğu özsevgiyle ve maddi yöndeki ilgi ve çıkarlarla zayıflamazlar."

298. Sevgi ve şefkat dahilinde bir araya gelen ruhların bu durumunun en başından belirlenmiş olduğu ve evrenin bir yerlerinde bir gün bir araya geleceğimiz diğer bir yarımızın mevcut olduğu doğru mudur?

"Hayır, iki ruh arasında özel ve önceden saptanmış böyle bir şey yoktur. Birlik hali tüm ruhlar arasında mevcuttur, ancak bulundukları seviyeye, yani kazandıkları kusursuzluk haline istinaden dereceleri farklıdır; kusursuzlukları oranında birlik haline gelirler. İnsan hayatındaki tüm sıkıntıları yaratan uyumsuzluk ve anlaşmazlıklardır. Tüm ruhların en sonunda ulaşacakları kusursuz ve tam mutluluk hali ahengin bir sonucudur."

299. Bazen diğer ruhların özel sempati duydukları kimi ruhları nitelemek için kullandıkları "diğer yarı" tabirini ne şekilde anlamamız gerekir?

"Bu ifade yanlıştır. Eğer bir ruh diğerinin yarısıysa, bir ruh bir diğerinden kopup ayrılmışsa o zaman eksiktir, tamam değildir."

300. Tamamen aynı duyguları paylaşan iki ruh ötealemde bir araya gelmişlerse bu onların sonsuza kadar birleştikleri anlamına

mı gelir, yoksa birbirinden ayrılıp diğer ruhlarla birliktelik kurabilirler mi?

"Tüm ruhlar kendi aralarında birleşmişlerdir. Burada kusursuzluk haline ulaşmış olanlardan söz ediyorum. Bu seviyenin altındaki yerlerde ise bir ruh daha yüksek seviyedeki bir gezegene geçtiği zaman geride bıraktıkları için her zaman aynı sempatiyi duymaz."

301. İki ruh tamamen bir duygu birliği içindeyse birbirinin tamamlayıcısı durumunda mıdırlar yoksa bu duygu birliği hali onların karakterlerindeki mükemmel uyumun bir sonucu mudur?

"Ruhları birbirine çeken duygu birliği hali, eğilimlerindeki ve içgüdülerindeki mükemmel ahengin bir sonucudur. Eğer birinin varlığı diğerini tamamlamak için gerekli olsaydı o zaman bireyselliklerini kaybetmiş olurlardı."

302. Duyguların ve düşüncelerin benzerliği mükemmel bir duygu birliği yaratmak için gerekli olan benzerliği oluşturmak için yeterli midir, yoksa edinilmiş bilgilerin de denk olması mı gerekir?

"Mükemmel bir duygu birliği onların tekamül seviyelerinin denkliğinden kaynaklanır."

303. Şu anda birbirine sempati duymayan, bir duygu birliği içinde olmayan ruhlar gelecekte bunu sağlayabilirler mi?

"Evet, zaman içinde hepsi bir duygu birliği içinde olacaklardır. Dolayısıyla bir dönem birlikte olan iki ruhtan biri daha hızlı ilerleme kaydetmiş olabilir, ancak şimdi daha düşük seviyeli bir konumda olan diğeri de zaman içinde gelişim göstererek ötekinin bulunduğu dünyaya girmeye yeterli hale gelebilir. Ve en çok tekamül etmiş olan ruh sınanacağı deneyimlerde başarısız olup daha fazla gelişme kaydetmek-

sizin, aynı dünyada bir süre daha kalmak durumunda olursa, bu iki ruhun yeniden bir araya gelmeleri daha erken gerçekleşecektir."

— Birbiriyle duygu birliği içinde olan iki ruhtan biri, bu duygu birliği halini bir şekilde sona erdirebilir mi?

"Elbette, eğer biri ilerleme gösterirken diğerinin enerjiye ihtiyacı varsa ve geride kalıyorsa."

İkiz ruhlar ya da eş ruhlar hipotezi duygudaş iki ruhun birlikteliğine yönelik figüratif bir benzetmedir ve kelime manasıyla anlaşılmamalıdır. Bu ifadeyi kullanan ruhların yüksek seviyelerden olmadıkları mutlaktır, dolayısıyla düşünce alanları da sınırlıdır; bu nedenle dünyevi hayatlarında alışkın oldukları kelimeleri kullanarak kendilerini ifade ederler. İki ruhun birbiri için yaratılmış olduğu ve kısa ya da uzun süre için birbirinden ayrılsalar bile sonunda yine bir araya gelecekleri fikrinin bu nedenle bütünüyle bir kenara bırakılması gerekmektedir."

Bedensel Yaşamın Hatırlanması

304. Ruhlar bedensel varoluşlarını hatırlarlar mı?

"Evet. İnsan olarak pek çok defa yaşadıktan sonra ne olduğunu, kim olduğunu hatırlamakta ve genellikle geçmişindeki budalalıklara esefle gülmektedirler.

Bu tıpkı insanın olgun bir yaşa geldikten sonra çocukluğunda ve gençliğinde yaptığı budalalıklara gülümsemesi gibidir.

305. Bedensel varoluş döneminin hatırlanma süreci ruhun ölümünden hemen sonra bütünüyle ve kendiliğinden mi ortaya çıkar?

"Hayır, onlara dikkatini yönelttikçe bu hatırlar tıpkı sisten çıkarak belirginleşen şeyler gibi ona yavaş yavaş gelir."

306. Bir ruh hayatındaki olayların tüm detaylarını hatırlar mı? Hayatının bütününü geriye dönük tek bir değerlendirmeye mi sığdırır?

"Hayatındaki olayları, bir ruh olarak üzerinde bıraktıkları etkiye göre nispeten açık ve ayrıntılı olarak hatırlar, ancak doğal olarak dünyevi yaşamı sırasında fazla önem taşımayan pek çok şey de olmuştur ve bunları hatırlamak için bir çaba göstermez."

— Eğer isterse onları da hatırlayabilir mi?

"Hayatının her bir dakikasını ve hatta düşüncelerini dahi ayrıntısıyla hatrılama gücüne sahiptir, ancak bu gücü harcanması faydalı bir amaca hizmet etmeyecekse onu boş yere kullanmaz."

307. Geçmiş yaşamı, kendisini hangi yollarla ruhun hafızasında ortaya koyar? Bu, ruhun hayal gücünün bir çabasıyla mı olur, yoksa gözlerinin önünde oynayan bir film şeklinde mi?

"Her iki yolla da ona gelir. Hatırlamak istediği tüm eylemleri ona sanki şimdiymiş gibi görünür, diğerleri ise nispeten daha silik olarak düşüncelerinde belirir ya da tamamen unutulur. Maddilikten arındıkça maddi şeylere de daha az önem atfeder. Dünyadan henüz ayrılmış ve gezgin durumda olan ruhlarla yaptığınız seanslarda bu durumla siz de sık karşılaşırsınız çünkü ne size önemli görünen detayları hatırlarlar ne de sevdikleri insanların isimlerini. Onları pek az umursarlar ve bu detaylar hafızalarından silinip gider. Ancak zihinsel ve manevi gelişimlerine katkıda bulunan asli unsurları mükemmelen hatırladıklarını görürsünüz."

308. Bir ruh henüz tamamladığı varoluşundan önceki diğer tüm enkarnasyonlarını da hatırlar mı?

"Bütün geçmişi seyahatinin tüm aşamalarını tamamlamış bir yolcu gibi önüne serilir, ancak size söylemiş olduğumuz gibi, geçmişteki tüm eylemlerini tam olarak hatırlamaz, mevcut hali üzerinde bıraktıkları tesirle orantılı bir netlikle hatırlar. Daha önceki enkarnasyonlarına gelirsek, bunlardan ruhsal anlamda çocuk addedildiği dönemine tekabül edenler silikleşip kaybolmuşlardır."

309. Ruh henüz bırakmış olduğu bedenine ne gözle bakar?

"Üzerinden çıkardığı rahatsız bir giysi gibi ve ondan kurtulmuş olmaktan dolayı mutludur."

— Bedeninin çürümesini görmek onda ne gibi duygulara yol açar?

"O artık umursamadığı bir şeydir, kendisini rahatsız eden bir elbiseymiş gibi yine aynı şekilde hisseder."

310. Bir süre sonra, geride kalan diğer ölümlüleri ya da bir zamanlar kendisine ait olan şeyleri fark eder mi?

"Bazen, ancak bu onun dünyevi şeylere bakış açısının hangi tekamül noktasında olduğuna bağlıdır."

311. Geride kalan yakınlarının, ruhun maddi varlıklarına ve eşyalarına gösterdiği ilgi ve saygı ruhun dikkatini çeker mi ve buna memnuniyetle bakar mı?

"Bir ruh geride bıraktıkları tarafından hoşça hatırlanmaktan her zaman memnuniyet duyar. Dolayısıyla anısına muhafaza edilen eşyalar da yakınlarının onu hatırlamasına hizmet eder, ancak ruhun dikkatini çeken şey yakınlarının düşünceleridir, o eşyalar değil."

312. Ruhlar son enkarnasyonlarında çektikleri ızdıraplarını anısını muhafaza ederler mi?

"Sıklıkla bunu yaparlar, bu anımsayış ruh olarak tadına vardıkları en yüksek mutluluk halinin değerini çok daha iyi anlamalarını sağlar."

313. Dünya'da mutlu olan birisi bu dünyevi zevkleri geride bırakmaktan dolayı üzüntü duyar mı?

"Sadece düşük seviyelerdeki ruhlar saf olmayan bir tabiattaki maddi doygunluklardan dolayı üzüntü ve pişmanlık duyarlar ve karşılığında ızdırap çekerler. Yüksek seviyelerdeki ruhlar için ebediyet dahilindeki mutluluğun, geçici dünyevi zevklerle hiçbir şekilde mukayesesi yoktur."

Bu tıpkı bir yetişkinin, çocukken mutluluk duyduğu şeyleri artık yetersiz ve çok sınırlı görmesi gibidir.

314. Faydalı bir neticesi olacağı kanaati ile birtakım işlere girişen bir kişi bunları tamamlayamadan ölürse, onları yarım bıraktığı için üzüntü ve pişmanlık duyar mı?

"Hayır çünkü o işleri tamamlamak için başkalarının görev aldığını görür. Aksi halde başladığı işleri bitirmeleri için geride kalan insanların zihinlerine etki etmeye çabalar. Dünya üzerindeyken insanlık için faydalı amaçlara sahiptir ve ruh dünyasında da amacı aynıdır."

315. Ruh resim, edebiyat gibi sanat dallarındaki çalışmalarını geride bıraktığı zaman, onlar için Dünya'dayken duyduğu alakayı bir başka yaşamında da sürdürür mü?

"Onları bir başka bakış açısı ile değerlendirir, daha öncesinde hayranlık duyduğu şeyleri gelişmişlik seviyesine istinaden genellikle eksik ve kusurlu bulur."

316. Bir ruh Dünya'da sanat ve bilim gibi alanlarda yapılan çalışmalara ve kaydedilen gelişmelere hala ilgi duyabilir mi?

"Bu onun tekamül seviyesine ve tamamlamak zorunda olduğu bir görev varsa ona bağlıdır. Size çok önemli görünen şeyler ruhlar için genellikle çok küçük mevzulardır, tıpkı bir bilim insanının bir ilkokul öğrencisinin ödevlerine duyduğu alaka kadardır bu. Onlar enkarne ruhların tekamülüne yönelik göstergeleri inceler ve onların gelişim düzeylerini saptarlar."

317. Ruhlar ölümlerinden sonra ana vatanlarına yönelik bir tercihi de muhafaza ederler mi??

"Yüksek seviyedeki ruhlar için vatanları tüm bir evrendir; Dünya'yla ilgili olarak tercihleri ise duygu ve amaç birliği içinde oldukları, mümkün olduğunca fazla sayıdaki insanın arasında yer almak yönündedir."

Ruhların konumları ve bakış açıları manevi ve zihinsel gelişmişlik durumlarına göre büyük çeşitlilik gösterir. Yüksek mertebelerdeki ruhlar Dünya'da genellikle kısa süre ikamet ederler; burada olup bitenler sonsuzluğun ihtişamı yanında çok cüzi kalır, insanların çok büyük önem atfettikleri şeyler onlar için çocukçadır; dolayısıyla eğer insanların gelişimini hızlandırmak için özel bir görevle gönderilmemişlerse bu dünyadaki şeylere karşı çok küçük bir alaka duyarlar. Düşük seviyelerdeki ruhlar dünyamızı daha sık ziyaret ederler, ancak olup biten şeyleri bedensel hayatlarındakine istinaden daha yüksek bir açıdan değerlendirirler. Ortalama seviyedeki sıradan ruhlara yönelik büyük bir kalabalığın aramızda yer-

leşik durumda olduğu söylenebilir; bunlar görünmez, Dünya nüfusu içinde büyük bir kitle teşkil ederler. Bedensel kılıfları dahilindeyken sahip olduklarıyla hemen hemen aynı fikirleri, beğenileri ve eğilimleri taşırlar; bizim toplantılarımıza, uğraşlarımıza ve eğlencelerimize katılır, karakterlerine istinaden -az ya da çok- müdahil olurlar. Artık maddi tutkularını gidermeye muktedir olamadıkları için kendileriyle aynı zaaflara sahip insanları kışkırtmak için ellerinden geleni yapar, onların aşırılıklarına ve sergiledikleri teslimiyete tanıklık etmekten haz alırlar. İlerlemek ve bilgi edinmek için daha istekli olan aralarından bazıları ise bu yönde gözlem yapar ve izlerler.

318. Ruhlar diğer bir hayatlarında düşüncelerini, kanaatlerini değiştirirler mi?

"Büyük ölçüde. Maddeden arınmışlığıyla orantılı olarak ruhun kanaat ve düşünceleri büyük değişimler geçiriler. Bazen çok uzun süre aynı fikirlere sahip olabilir, ancak maddenin etkisi yavaş yavaş azalır ve daha net görmeye başlarlar. Sonrasında ise tekamül vasıtalarını aramaya koyulurlar."

319. Ruhlar enkarne olmadan önce zaten ruh dünyasında yaşamış olduklarına göre bu dünyaya geri döndükleri zaman neden hayrete düşerler?

"Bu geçici bir histir ve uyanışlarını izleyen şaşkınlıktan kaynaklanır; geçmişin anıları canlandıkça kısa zamanda kendilerine yönelik bilinçlerini geri kazanırlar ve dünyevi hayatın etkisi kaybolur." *(163)*

Ölülerin Yad Edilmesi - Cenazeler

320. Ruhlar, Dünya'dayken sevgi duydukları insanların hatıralarından etkilenirler mi?

"Sizin sandığınızdan da çok. Eğer mutlularsa bu hatıralar mutluluklarını arttırır, eğer mutsuzlarsa onlara teselli verir."

321. Ruhlar bazı ülkelerde ölüm yıl dönümü olarak kabul edilen günlerde arkadaşlarına doğru bir çekim, bu yönde bir temayül hissederler mi? Mezarlarının başında dua eden yakınlarıyla buluşmak için bu güne özel bir fırsat atfederler mi?

"Ruhlar o gün de, sevgiyle şefkatle yad edildikleri herhangi bir gündeki gibi yanıt verirler."

— Özellikle o gün, bedenlerinin gömülü olduğu yere giderler mi?

"O günlerde yoğun olarak mezarlıklara giderler çünkü çok sayıda insanın düşünceleri tarafından oralara davet edilirler, ancak her ruh sadece kendi yakınları ve arkadaşları için gider, kendilerini umursamayan kalabalıklar için değil."

— Bu yerlere nasıl bir suret içinde gelirler ve eğer kendilerini bize görünür kılabilseler görünüşleri ne şekilde olur?

"Yaşadıkları sürede bilindikleri suret ve görünüm dahilinde."

322. Unutulmuş ve mezarlarını artık hiç kimsenin ziyaret etmediği ruhlar buna rağmen de yine mezarlıklara giderler mi? Onları hiç kimsenin hatırlamadığını görünce üzüntü duyarlar mı?

"Dünya onlar için nedir ki? Oraya sadece kalben bağlıdırlar. Eğer yeryüzünde bir ruh için şefkat ve sevgi duyulmuyorsa onu dünyaya bağlayan hiçbir şey de yoktur ve önünde uzanan tüm bir evren vardır."

323. Bir ruh için mezarına yapılan bir ziyaret yakınlarının onun için evlerinde dua etmelerinden daha mı memnuniyet vericidir?

"Mezarına yapılan ziyaret ruha unutulmadığını göstermenin bir yoludur, bir işarettir. Size daha önce söylediğim gibi; yad etmeyi kutsal kılan, yapılan dua ve bunun kalpten olmasıdır, nerede yapıldığının bir önemi yoktur."

324. Yaşamları sona eren insanlar için anıtlar ya da heykeller yapıldığında bu insanların ruhları açılış törenlerine gelirler mi ve böylesi törenlere tanık olmadan memnuniyet duyarlar mı?

"Ruhlar yapabilecek durumda olduklarında böyle merasimlere genellikle katılırlar, ancak kendilerine verilen itibardan çok, yad edilmiş olmalarına önem verirler. "

325. Bazı insanların belirli bir yere gömülmek istemelerinin sebebi nedir? Ölümlerinden sonra oralara daha istekli mi giderler? Ve maddeye böylesine önem atfettiği için bu isteği ruhun düşük bir tekamül düzeyinde olduğunu mu gösterir?

"Bu arzunun kaynağı ruhun belirli yerlere duyduğu sevgi ve çekimdir, dolayısıyla manevi olarak düşük seviyede olduğunun işaretidir. Yüksek seviyedeki bir ruh için Dünya'daki bir noktanın diğer herhangi birinden farkı yoktur. Çünkü kemikleri ayrı yerlerde olsa bile ruhunun sevdikleriyle yeniden bir araya geleceğini bilir."

— Aile fertlerinin naaşlarının ortak bir mezara birlikte gömülmesi anlamsız mıdır?

"Böyle bir beraberlik ruhlar için çok cüzi bir önemdedir, ancak insanlar için faydalıdır. Çünkü onlardan önce bu dünyadan ayrılmış olanların hatıraları bu vesileyle güçlendirilmiş ve daha ciddiye alınmış olacaktır."

326. Ruh-hayatına geri döndüğünde kendisinden geri kalan hatıraya gösterilen itibardan dolayı ruh bir memnuniyet duyar mı?

"Ruh belirli bir gelişmişlik seviyesine ulaştığında gösteriş ihtiva eden dünyevi beyhudeliklerden de arınmış olur çünkü onların boş şeyler olduğunu idrak etmiştir. Ancak geri dönüşlerinin ilk dönemlerinde anılarına gösterilen itibardan büyük hoşnutluk duyan ya da unutulmaktan dolayı rahatsızlık hisseden pek çok ruh vardır çünkü onlar dünyevi hayalarında edindikleri bazı yanlış düşünceleri hala muhafaza etmektedirler."

327. Ruhlar kendi cenazelerine giderler mi?

"Ruhlar bunu sıklıkla yaparlar fakat çoğu zaman ne olup bittiğini pek anlamazlar çünkü ölümü takip eden o zihinsel karışıklık durumu içindedirler."

— Cenazelerine gelen çok sayıda insanın varlığı gururlarını okşar mı?

"Bu insanları bir araya getiren duygulara istinaden, aşağı yukarı evet."

328. Bir ruh, mirasçılarını bir araya getiren bir toplantıya iştirak eder mi?

"Neredeyse her zaman. İlahi takdir ruhun kendi eğitimi için ve bencilliğe yönelik bir ders olması amacıyla bunu zaten desteklemektedir. Ölmüş kişi böylelikle hayatı boyunca kendisine gösterilen sevgi, şefkat ve bağlılığın gerçek değerini takdir edebilir ve geride bırakmış olduğu -genellikle büyük miktarlardaki- mal varlığı üzerinde çekişenlerin açgözlülüğüne tanık olabilir. Ancak çekişme halindeki açgözlü mirasçıların ders alacakları sınavlar da zaman içinde gerçekleşecektir."

329. Neredeyse tüm çağlarda ve tüm toplumlar dahilinde ölülere duyulan içgüdüsel hürmet, ölümden sonraki hayata yönelik sezgisel bir inancın varlığına mı atfedilmelidir?

"Biri diğerinin doğal bir sonucudur, eğer böyle bir inanç olmasa gösterilen saygının ne bir amacı ne de bir anlamı olurdu."

VII. BÖLÜM

BEDENSEL HAYATA GERİ DÖNÜŞ

Geri Dönüşün Başlangıç Aşaması
Bedenle Ruhun Birliği - Kürtaj
İnsanlığın Manevi ve Zihinsel Vasıfları
Organizmanın Etkisi
Zeka Geriliği ve Delilik
Bebeklik ve Çocukluk
Dünya'daki Sempati ve Antipati Hisleri
Geçmişin Unutulması

Geri Dönüşün Başlangıç Aşaması

330. Ruhlar bedensel yaşama bir kez daha geri dönecekleri dönemin yaklaşmakta olduğunu öngörürler mi?

"Bu dönüşün önsezisine sahiptirler; bu tıpkı kör bir adamın sıcaklığını hissederek ateşi fark etmesi gibidir. Sizin öleceğinizi bildiğiniz gibi, onlar da bu değişimin zamanlamasını bilmezler ama reenkarne olacaklarının idrakındadırlar." *(166)*

— *Öyleyse ölüm nasıl bedensel yaşamın bir zaruretiyse reenkarnasyon da ruh-yaşamın bir zarureti?*

"Elbette."

331. Tüm ruhlar yaklaşmakta olan enkarnasyonları ile ilgili olarak kaygı yaşarlar mı?

"Bunu hiç düşünmeyenler de vardır ve hatta bununla ilgili hiçbir şey bilmeyenler de; söz konusu durum onların tekamül seviyelerine bağlıdır. Bazı hallerde geleceklerine yönelik olarak içinde bırakıldıkları belirsizlik hali bir ders niteliğindedir."

332. Bir ruh reenkarnasyon zamanını öne çekebilir ya da erteleyebilir mi?

"Çok yoğun bir arzu vasıtasıyla onu öne çekebilir ve eğer kendisini bekleyen sınavdan kaçınmak istiyorsa onu erteleyebilir de (tıpkı insanların arasında olduğu gibi, ruhların arasında da aldırmaz ve ürkek yapıda olanlar vardır), ancak bunu yaparak tabi olacağı sınavlara yönelik bir muafiyet kazanmaz. Kendisini iyileştirecek ilaçları kullanmayı erteleyen bir hastanın ızdırap çekmesi gibi, böylesi gecikmelerden dolayı o da ızdırap çeker."

333. Eğer bir ruh kendisini gezgin ruhların arasındaki vasat koşullar dahilinde oldukça mutlu hissediyorsa bu dönemi süresiz olarak uzatabilir mi?

"Hayır, süresiz olarak değil. Tekamülün zarureti her ruh tarafından er ya da geç hissedilir. Her ruh ilerlemek durumundadır, bu onların yazgısıdır."

334. Belirli bir ruhun belirli bir bedenle birleşmesi önceden saptanan bir durum mudur, yoksa bedene son anda mı karar verilir?

"Belirlenmiş bir bedene can verecek ruh her zaman için önceden saptanır. Tabi olacakları sınavları seçerken her ruh reenkarne olmayı talep eder, her şeyi bilen ve gören Tanrı da

hangi ruhların hangi bedenlerle birleşmesi gerektiğini öncesinden görür ve bilir."

335. Bir ruhun can vereceği bedeni seçmesine izin verilir mi, yoksa ruh sadece tabi olacağı imtihanlara fayda sağlayacak bir hayat biçimini mi seçebilir?

"Bedeni de seçebilir çünkü yolundaki engellerin üstesinden gelebilirse söz konusu bedenin kusurları gelişimine yardım edecek pek çok imtihan demektir. Öte yandan bu seçim her zaman ona bağlı değildir, ancak bu yönde izin isteyebilir."

— Bir ruh kendisi için saptanan bedene girmeyi son anda reddedebilir mi?

"Eğer reddederse yeni bir imtihana tabi olmak için girişimde bulunmamış birinden çok daha fazla ızdırap çeker."

336. Yeni doğacak bir çocuğun bedeninde enkarne olacak hiçbir ruh bulamaması söz konusu olabilir mi?

"Tanrı herkesi güvenceye alır. Dünyaya gelmesi öngörülen her çocuk bir ruh sahibi olabilecek durumdadır ve bir ruh sahibi olması da önceden yazgılandırılmıştır. Hiçbir şey rastgele yaratılmaz."

337. Belirli bir ruhun belirli bir bedenle birleşmesi Tanrı tarafından hiç empoze edilir mi?

"Bu bazen olur, özellikle ruhun farklı imtihanlara tabi olması gerektiğinde ve kendisi için akıllıca bir seçim yapamayacak bir seviyede olduğu durumlarda. Bazen de ruh gerekli dersleri alması için doğum koşulları ve Dünya'daki konumu kendisi için bir çeşit yaptırım niteliği taşıyacak bir çocuğun bedeni ile birleşmeye sevk edilebilir."

338. Doğmak üzere olan bir bedende enkarne olmak için birden fazla ruh talepte bulunursa bunların arasındaki seçim neye istinaden yapılır?

"Böyle bir durumda o çocuk için öngörülen yazgıyı gerçekleştirmeye hangi ruhun uygun olduğuna Tanrı karar verir, ancak daha önce de söylediğim gibi, ruh zaten kendisini bedenle birleştirmeden önce saptanır."

339. Enkarnasyon anına eşlik eden zihinsel karışıklık hali ruhun bedenden ayrıldığı zaman deneyimlediklerine benzer mi?

"Evet, daha büyük ölçüde ve bazen daha da uzun sürer. Ölüm anında ruh bir tür kölelik durumundan kurtulmuştur, ancak doğum sırasında tekrar bu koşullara dahil olur."

340. Enkarne olmak üzere olduğu an ruha kutsal ve ciddi bir durum olarak mı görünür? Bu eylemi kendisi için ciddi ve önemli bir şey olarak mı gerçekleştirir?

"Riskleri olan tehlikeli bir seyahate çıkmak üzere olan ve bu macera sırasında ölüp ölmeyeceğini bilmeyen bir gezgin gibidir."

Ölüm ruh için nasıl bir yeniden doğma hali gibiyse reenkarnasyon da onun için bir tür ölüm ya da sürgün gibidir. Bir insan nasıl ruh dünyası için maddi dünyayı bırakıyorsa o da maddi dünya için ruh dünyasını bırakmaktadır. Bir insan öleceğini nasıl biliyorsa, ruh da enkarne olacağını bilir, ancak her ikisi de bunun zamanını önceden bilmez ve değişim meydana geldiği anda onun farkına varır. Değişimden kaynaklanan zihinsel karışıklık da o an için ruha hakim olur; bu tıpkı ölmekte olan bir insanın durumu gibidir, yeni varoluşu tamamen oluşana kadar bu zihinsel karışıklık ve şaşkınlık hali sürer. Dolayısıyla reenkarnasyon aşamasının başlangıç dönemi ruh için bir çeşit ölüm gibidir."

341. Ruhun enkarne olmadan önce duyduğu endişenin sebebi, yeni hayatında tabi olacağı imtihanlarda başarılı olup olmayacağını bilmemesi midir?

"Evet, onların üstesinden nasıl geldiğine bağlı olarak bu imtihanlar gelişimini hızlandıracak ya da yavaşlatacaktır ve bu nedenle ruh büyük bir endişe duyar."

342. Ruh dünyasına geri dönerken onu almaya gelen arkadaşları enkarnasyon anında da ruha eşlik ederler mi?

"Bu ruhun bulunduğu gezegene bağlıdır. Eğer şefkatin hakim olduğu bir gezegense onu seven ruhlar son ana kadar yanında kalır, ona cesaret verir ve hatta yeni hayatında onu takip ederler."

343. Öyleyse bazen rüyalarımızda bize şefkat gösteren fakat asıl özelliklerini bilmediğimiz kimseler bizi dünyevi hayatımızda da takip eden ruh-arkadaşlarımız mıdır?

"Evet, pek çok durumda. Bir mahkumun hücresinde ziyaret edildiği gibi, onlar da sizi ziyarete gelirler."

Bedenle Ruhun Birliği - Kürtaj

344. Ruh hangi anda bedenler birleşir?

"Birleşme hamilelikle birlikte başlar, ancak doğum anında tamamlanır. Bebeğin ana rahmine düşmesiyle bu bedenle birleşmesine karar verilen ruh o bedene akışkan bir link ile bağlanır, bu bağlantı doğum anına kadar gittikçe yakın bir hale gelir; bebeğin ağlayışı onun hayatın arasına katıldığını ilan eder. "

345. Ruh ve beden arasındaki birlik hamilelik anından itibaren belli midir? Birleşmenin ilk evrelerinde ruh, kendisi için belirlenmiş olan bu bedeni reddedebilir mi?

"Aralarındaki birlik hali şu anlamda belirlenmiştir: Söz konusu beden için saptanmış olan ruhun yerini bir başkası alamaz. Ancak başlangıçta onları bir arada tutan bağ çok zayıftır ve kolaylıkla kopabilir ve seçtiği imtihandan geri çekilmek isteyen ruhun iradesi ile bu bağlantı sona erebilir. Ancak bu durumda bebek yaşamaz."

346. Eğer seçtiği beden dünyaya gelmeden önce ölürse ruha ne olur?

"Bir başka beden seçer."

— Prematüre ölümlerin sebebi nedir?

"Böyle ölümler en çok maddenin kusurlarından kaynaklanır."

347. Dünyaya geldikten birkaç gün sonra ölen bir bedende enkarne olmanın ruha ne faydası olabilir?

"Bu durumda, yeni varlığın bu varoluşa yönelik bilinci o kadar yavaş gelişir ki ölümü kendisi için çok cüzi bir önem taşır. Size daha önce söylediğimiz gibi, böylesi ölümler daha çok, ebeveynlerin imtihanıdır."

348. Ruh, seçtiği bedenin hiçbir yaşama şansı olmadığını önceden bilir mi?

"Bazen bunu bilir fakat seçimini bundan dolayı yapmış ise sebebi öngördüğü imtihanı ertelemek istemesidir."

349. Ruh öngörülen enkarnasyonu herhangi bir sebepten dolayı başaramazsa ona hemen bir başka varoluş temin edilir mi?

"Bu her zaman için hemen olmaz. Eğer bu ani enkarnasyon üzerinde daha önce karar verilmemişse ruhun yeni bir seçim yapmak için zamana ihtiyacı vardır."

350. Bir ruh, bebeğin bedeni ile tam olarak birleştiğinde o bedeni reddetmesi için de artık çok geçtir, peki ruh bazen yaptığı seçimden dolayı pişmanlık duyar mı?

"Eğer kişinin üstlenmiş olduğu hayattan dolayı şikayetçi olup olmayacağını ve bunun başka türlü olmasını isteyip istemeyeceğini kastediyorsanız yanıtım evet, olur; ancak kişinin yapmış olduğu seçimden dolayı pişmanlık duyup duymayacağını soruyorsanız bu kez yanıtım hayır, olur çünkü bu seçimi yapmış olduğunu hatırlamayacaktır. Bir kez enkarne olduktan sonra, ruh yaptığı seçimden dolayı pişmanlık duymaz çünkü bu tercihi yapmış olduğunun bilincinde değildir, ancak üstlendiği yükü çok ağır bulabilir ve eğer gücünü aştığına inanırsa intihar yoluna gidebilir."

351. Hamilelik ve doğum arasındaki dönemde, bir ruh tüm vasıflarını yine keyif alarak kullanabilir mi?

"Hamileliğin çeşitli aşamalarına istinaden bunu hemen hemen yapabilir çünkü bu yeni bedene henüz enkarne olmamış, sadece onunla bir bağlantı kurmuştur. Hamileliğin ilk anından itibaren ruh zihinsel bir karmaşa yaşamaya başlar. Yeni bir varoluşa başlayacağı anın gelmekte olduğunu fark eder ve bu zihinsel karmaşa doğum anına kadar gittikçe yoğunlaşarak devam eder. Hamileliğin başlangıcı ile doğum arasında kalan dönemde ise durumu, uyuyan bir bedendeki enkarne bir ruh gibidir. Doğum anı yaklaştıkça düşünceleri ve geçmişe yönelik anıları silikleşmeye başlar; bedensel yaşama bir kez giriş yaptıktan sonra ise artık bunların bilincinde değildir. Ancak ruh dünyasına geri döndüğünde bu anılar yavaş yavaş ona geri gelir."

352. Ruh sahip olduğu pek çok vasfı doğum esnasında mı kazanır?

"Hayır, bunlar da organların gelişimiyle birlikte aşama aşama gelişim gösterir. Bedensel yaşam onun için yeni bir varoluştur, bedensel araçlarını kullanmayı öğrenmek zorundadır. Düşünceleri ona yavaş yavaş geri döner, bu tıpkı uykudan uyanan bir insanın kendisini uyumadan öncekine göre daha farklı bir durumda bulması gibidir."

353. Ruh ve beden doğum gerçekleşene kadar tam ve kesin olarak birleşmediğine göre fetüsün bir ruha sahip olduğu düşünülebilir mi?

"Ona can verecek ruh mevcuttur, ancak bir bakıma onun dışında gibidir; açıkçası bu yüzden bir ruhu da yoktur, sadece enkarnasyonu sonuçlanma sürecindedir, ancak sahip olacağı ruhla bir bağlantı halindedir."

354. Rahim içindeki hayatın tabiatı nasıldır?

"Büyüyen bir bitki gibidir. Öte yandan fetüs hem bitki hem hayvan yaşamı sürdürür, doğum anında ruhun çocukbedenle birleşmesi buna ruhsal hayatı da ekler."

355. Bilimin belirttiği gibi, yaşamaları mümkün olmayacak şekilde teşekkül etmiş çocuklar var mıdır, eğer varlarsa hangi amaç için yaratılırlar?

"Bu sıklıkla olur. Böylesi doğumlara ya ebeveynler ya da o bedenlere can verecek ruhlar için bir çeşit imtihan niteliğinde müsaade edilir."

356. Ölü doğmuş çocukların arasında bir ruhun enkarne olması hiç düşünülmemiş olanlar var mıdır?

"Evet, kendilerine ruh tayin edilmemiş olanlar da vardır. Bu durumda söz konusu çocuğun doğumu ebeveynler için sadece bir imtihan niteliğindedir."

— *Böyle bir varlık tüm bir hamilelik süresini geçirebilir mi?*

"Evet, ancak sonrasında yaşamaz."

— *Öyleyse doğumdan sonra yaşayan her çocuk mutlaka enkarne etmiş bir ruha sahiptir?*

"Eğer durum böyle olmasaydı ne olurdu o zaman? O varlık insan olmazdı."

357. Bir ruh için kürtajın neticeleri nelerdir?

"Bu geçersiz bir varoluştur ve bir daha tekrarlanması gerekir."

358. Gebeliğin hangi aşamasında yapılırsa yapılsın kürtaj bir hata mıdır?

"Tanrı'nın kanunlarına yönelik her türlü ihlal bir hatadır. Anne de, doğmamış bir çocuğun hayatını alan herhangi biri de mutlak surette suçludur çünkü bu surette tabi olacağı imtihanlarda ruha vasıta olacak beden yok edilerek ruh engellenmiş olur."

359. Eğer doğum yapmak annenin hayatını tehlikeye sokacaksa annenin hayatını kurtarmak için çocuğu feda etmek de suç mudur?

"Varoluşu henüz tamamlanmamış bir varlığı feda etmek diğerine göre daha yerindedir."

360. Yaşayan bir çocuğun bedeniyle bir tutarak fetüse aynı şekilde saygı duymak mantıklı mıdır?

"Her ikisinde de Tanrı'nın iradesini ve eserini fark etmeniz gerekir ve bunlara her zaman saygı duyulmalıdır."

İnsanlığın Manevi ve Zihinsel Vasıfları

361. İnsan manevi vasıflarına hangi kaynaktan sahip olur, iyilikten mi kötülükten mi?

"Bunlar o insan nezdinde enkarne olmuş ruhun vasıflarıdır. O ruh ne derece arınmış ise insan da o derecede iyiliğe eğilim gösterecektir."

— Bu durumda iyi bir insan iyi bir ruhun enkarnasyonu, ahlaktan yoksun bir insan da kötü bir ruhun enkarnasyonu mu oluyor?

"Evet ama 'kusurlu bir ruhun enkarnasyonu' deseniz daha yerinde olacak, aksi takdirde bu ifade her zaman kötü olarak kalacak -yani sizin şeytan dediğiniz- ruhların var olduğu şeklinde anlaşılabilir."

362. Hafif ve aptal yapıdaki ruhların enkarne olduğu bir kimsenin kişiliği nasıldır?

"Ahmak ve kaba olurlar, bazen de haşarı ve ele avuca sığmaz bir yapıdadırlar."

363. Ruhların insanlıkla ilgisi olmayan tutku ve özlemleri var mıdır?

"Hayır, eğer olsaydı bunu da size tebliğ ederlerdi."

364. Bir insana hem manevi hem de entelektüel vasıflarını kazandıran sadece tek bir ruh mudur?

"Kesinlikle. Bir insan iki ruha sahip değildir."

365. Çok zeki bazı insanlar -ki bu oldukça gelişmiş bir ruha sahip olduklarını gösterir- aynı zamanda nasıl aşırı derecede ahlaksız ve kötü olabiliyorlar?

"Bunun sebebi o insanlarda enkarne olmuş ruhların henüz tam anlamıyla arınmamış olmalarıdır, dolayısıyla o insan-

lar kendilerinden kusurlu yapıda olan ruhların etkisine karşı koyamazlar. Ruhun yukarıya doğru gelişimi yavaş aşamalarla gerçekleşir, öte yandan bu gelişim aynı anda tüm yönlere doğru olmaz. Bir varoluşunda bilgi yönünde ilerlerken, bir diğerinde maneviyat yönünde ilerleme kaydedebilir."

366. Bir insanın çeşitli manevi ve zihinsel vasıflarının o insanda enkarne olan pek çok farklı ruhun mahsulü olduğu ve bu ruhların her birinin bir başka vasfı sağladığı yönündeki görüş hakkında ne düşünülmelidir?

"Üzerinde bir an düşünmek dahi böylesi bir görüşün saçmalığını aşikar kılacaktır. Her ruhun kaderi olası tüm vasıflara sahip olacağı şekilde belirlenmiştir, ancak tekamül etmesi için sadece tek bir iradesi olmalıdır. Eğer bir insan pek çok ruhun bir karışımı olsaydı bu birlik hali mevcut olmazdı, dolayısıyla bir benliği ve bireyselliği de olmazdı çünkü öldüğü zaman tüm ruhları kafesinden kaçan kuşlar gibi farklı yönlere uçup giderlerdi. İnsanlar çoğunlukla bazı şeyleri anlamadıklarından yakınırlar, ancak en doğal ve basit açıklamalar kendi içlerinde mevcutken zorlukları çoğaltmak konusunda nasıl da bir deha gösterirler! Böylesi bir görüş insanların sıklıkla sebeple sonucu karıştırdığı durumlara bir örnektir sadece. Paganlar Tanrı için ne yaptılarsa bu da insanlara aynı şeyi yapar. Paganlar doğadaki fenomenlerin sayısı kadar çok Tanrı'nın varlığına inanırlardı, ancak onların arasında bile en makul olanları tüm bu fenomenlerin, sebeplerini tek ve aynı Tanrı'dan alan çeşitli sonuçlar olduğunu görmüşlerdi."

Fiziksel ve manevi alemler bu konuyla ilgili olarak bize pek çok mukayese noktası sunar. İnsanlığın dikkatinin doğal fenomenlerle sınırlı olduğu dönemlerde pek çok çeşit mad-

denin varlığına inanılırdı. Günümüzde ise ne kadar çeşitlilik gösterirse göstersin tüm bu fenomenlerin pek ala tek bir asal elementin değişime uğramış hallerinin bir sonucu olabileceği görülmektedir. İnsanın pek çok vasfı da bir tek ve aynı sebebin tezahürdür, bu da onun dahilinde enkarne olan ruh ya da ruh varlığıdır; bir piyanodan çıkan farklı sesler nasıl tek bir havanın ürünü ise ve seslerin çeşidi kadar farklı sayıda hava türü mevcut değilse, insanın vasıflarının sebebi de, dahilinde enkarne olan birden fazla ruh değildir. Söz konusu teoriye göre bir insan bazı vasıfları ya da eğilimleri kazanır ya da kaybederse bu değişiklikler bünyesinde bir araya gelmiş olan ve o kişi nezdinde bireyselliği olmayan, dolayısıyla da sorumluluğu olmayan çoklu bir varlık oluşturan, mutabık sayıdaki ruhların gelip gitmesinin sonucu olacaktır. Ayrıca bu teori kişiliklerini ve kimliklerini kesin olarak ortaya koyan ruhların pek çok beyanı vasıtasıyla geçersiz kılınmaktadır.

Organizmanın Etkisi

367. Bir ruh bedenle birleşirken kendisini maddeyle özdeşleştirir mi?

"Tıpkı giysilerin bedene kılıf teşkil etmesi gibi madde de sadece ruhun kılıfıdır. Bir ruh kendisini bedenle birleştirirken ruhsal doğasının vasıflarını muhafaza eder."

368. Bir ruh bedenle birleştikten sonra da vasıflarını tam bir özgürlükle kullanabilir mi?

"Bu vasıfların tatbiki onlara birer vasıta olarak hizmet eden organlara bağlıdır. Maddenin yoğunluğu nedeniyle vasıfların tatbiki de zayıflar."

— O halde buzlu camın ışık geçirmezlik özelliğinin, ışığın özgürce yayılımına engel oluşturduğu gibi, maddi kılıfın da ruhun vasıflarının özgürce dışa vurumuna engel teşkil ettiği anlaşılıyor?

"Evet, son derece ışık geçirmez bir engel."

Bedeninin yoğun maddi yapısının ruha etkisi çamurlu suyla da mukayese edilebilir çünkü sudaki çamurun yoğunluğu, içine daldırılan objelerin rahat hareket etmelerine engel teşkil eder.

369. Enkarnasyonu süresince ruhun vasıflarının hayata özgürce tatbiki, ilgili organların gelişimine mi bağlıdır?

"Bu organlar vasıflarını ortaya koyabilmesi bakımından ruhun araçlarıdır, dolayısıyla bu dışa vurum mutlak surette -elle yapılan bir işin kullanılan araç gerecin durumuna bağlı olması gibi- ilgili organların gelişmişlik ve kusursuzluk seviyelerine bağlıdır."

370. Bedensel organların etkisinden yola çıkarak, manevi ve zihinsel vasıflar ile serebral (beyinsel) organların gelişimi arasında bir bağlantı kurabilir miyiz?

"Sonucu ve sebebi birbirine karıştırmayın. Bir ruh ona ait olan vasıflara her zaman sahiptir, ancak bu vasıfları organların kazandırmadığını, organların gelişimini bu vasıfların teşvik ettiğini unutmamalısınız."

— Bu bakış açısına göre her insanın sahip olduğu beceriler sadece ruhunun durumuna bağlı oluyor, öyle mi?

"Sadece, demek çok doğru olmayacaktır. Enkarne olmuş ruhun nitelikleri şüphesiz ki, bu becerileri belirleyen unsurdur, ancak maddenin tesiri de hesaba katılmalıdır. Bu tesir,

ruhunda mukim olan vasıfları ortaya koymasında her insana -az ya da çok- bir engel teşkil etmektedir."

Bir ruh kendisini enkarne ederken özyapısında bulunan belirli istidatları da beraberinde getirir; dolayısıyla bunların her biri için beyindeki özel bir kısmın mevcut olduğunu kabul edersek, serebral organların gelişimi sebep olarak değil, sonuç olarak görülecektir. Eğer bu vasıflar bedensel organların bir sonucu olsaydı, insan özgür iradeden yoksun bir makine olurdu sadece, dolayısıyla eylemlerinden de sorumlu olmazdı. Ayrıca durum böyle olsaydı bilim adamları, şairler, ressamlar gibi en büyük dehaların, talihin onlara böyle istisnai organlar bahşetmesi sonucunda bu kabiliyetlere sahip olduklarını kabul etmek zorunda kalırdık. Buradan varacağımız sonuç ise bu insanların şans eseri bu organlara sahip olmamaları durumunda deha teşkil etmeyecekleri ve yine şans eseri bu organlara sahip olan en aptal insanların da birer deha haline gelebileceği olurdu. Manevi vasıfları böyle bir yaklaşımla açıklamaya çalışmak ise daha da manasız olacaktır. Çünkü bu durumda doğa bir eren ya da azize, belirli birtakım organları bahşetmemiş olsa, bu kimse bir dolandırıcı olabilecektir ve bu organlara sahip olduğu içinde azizlik ya da ermişlik seviyesine ulaşmıştır. Öte yandan var olduklarını farz ettiğimiz özel birtakım organlarımızın sebep değil, sonuç olduğunu ve kasların hareketle geliştiği gibi, bunların da tekabül ettikleri vasıfların tatbikiyle gelişme kaydettiklerini kabul edersek, hiç de mantıksız olmayan bir teoriye ulaşmış oluruz. Burada basit ve anlaşılır örnekten yardım alalım: Belirli birtakım fizyolojik göstergelerden alkol bağımlılığı olan bir insanı ayırt edebiliriz. O insanı alkolik yapan o göstergeler midir, yoksa alkolikliği mi bunları yapmıştır? Dolayısıyla organları-

mızın, vasıflarımızın birer neticesi olduğu burada rahatlıkla ifade edilebilecektir.

Zeka Geriliği ve Delilik

371. Zeka geriliği olan insanların ruhlarının diğerlerine göre daha düşük seviyede olduğuna yönelik genel kanaatin bir temeli var mıdır?

"Hayır, onlar da insan ruhuna sahiptirler, genellikle de sizin sandığınızdan daha zeki bir ruhtur bu ve aslında -dilsiz bir adamın konuşamamaktan dolayı ızdırap çektiği gibi- iletişim kurmaktaki yetersizliklerinden dolayı ızdırap çekmektedirler."

372. İlahi Takdir'in geri zekalı olarak tabir edilen ve son derece mazlum bir tabiatta olan bu varlıkları yaratmaktaki amacı nedir?

"Zeka geriliği olan insanlar ders alması gereken ruhların enkarnasyonlarıdır, içinde bulundukları kısıtlayıcı durumdan dolayı ve gelişmemiş ya da bozuk organları nedeniyle kendilerini ortaya koymaya muktedir olamadıkları için ızdırap çekiyorlardır."

— Öyleyse organların vasıfların üzerinde bir etkisi yok, demek doğru değildir.

"Hiçbir zaman organların etkisi yoktur demedik. Organların bu vasıfların ifade bulmasında büyük etkileri vardır, ancak bu vasıfların kaynağı o organlar değildir; fark buradadır. Kabiliyetli bir müzisyen kötü bir enstrümanla iyi müzik yapamaz, ancak bu durum onun iyi bir müzisyen olmadığı anlamına da gelmez."

Normal durum ile patolojik durumu birbirinden ayırt etmek gerekir. Normal durum dahilinde enkarne olmuş ruhun

manevi gücü önüne madde anlamında çıkan engelleri aşmaya muktedirdir, ancak maddenin öyle güçlü direnç teşkil ettiği durumlar vardır ki bu madde dahilinde enkarne olan ruhun kendisini dışa vurumu -zeka geriliği ya da delilik hallerinde olduğu gibi- engellenmiş olur ya da ruh amaç edindiği şeylerde değişiklik yapmak durumunda kalır. Bu vakalar patolojiktir ve ruh varlığı özgürlüğüne tam anlamıyla sahip olmadığı gibi, insanların yaptığı kanunlar da o insanları eylemlerinden dolayı sorumlu tutmaz.

373. Zeka geriliği olan bir insanın durumu gibi iyi şeyler ya da kötü şeyler yapamayan, dolayısıyla bir mesafe de kaydedemeyen bir varoluş şeklinde ne gibi bir fayda olabilir ki?

"Böyle bir varoluş, daha önce bazı vasıflarını kötüye kullanmış olan bir ruha ders olarak telkin edilir ve tekamülünde bir duraklama teşkil eder."

—O halde zeka geriliği olan bir insanın bedenine daha önceki varoluşunda dahi olan bir ruh tarafından da can verilmiş olabilir, öyle mi?

"Evet, deha kötüye kullanıldığında bazen başa dert olabilir."

Entelektüel bir üstünlük haline her zaman aynı derecedeki bir manevi üstünlük hali eşlik etmez ve en büyük dehaların ders almalarını gerektiren pek çok şey olabilir. Bu nedenle, sık olarak daha önceki varoluşlarından daha düşük bir varoluş haline tabi olmak zorunda kalırlar. Bu durum onlar için bir ızdırap sebebidir çünkü vasıflarını dışa vurmak konusunda ruha empoze edilmiş olan engeller enerjik ve coşkulu bir insanı bağlayan zincirler gibidir. Bir topalın ayaklarında, bir kö-

rün gözlerinde sorun olduğunun söylendiği gibi, zeka geriliği olan bir insanın da beyninde bir aksaklık olduğu söylenebilir.

374. Zeka geriliği olan bir insan, ruh düzeyinde zihinsel durumunun farkında mıdır?

"Evet, çok sık olarak. Eylemlerine engel teşkil eden zincirlerin bir ders ve imtihan mahiyetinde olduğunu idrak etmektedir."

375. Bir insanda delilik hali söz konusu ise, ruhunun durumu nedir?

"Bir ruh özgürlük durumunda izlenimlerini direkt olarak alır ve eylemlerini yine direkt olarak maddeye aktarır, ancak enkarne olduğunda tamamen farklı koşulların içindedir ve kendisine araç teşkil eden belirli bazı organların vasıtasıyla hareket etmeye mecburdur. Eğer bu organların bazıları ya da tamamı hasar görmüşse onların alanına giren eylemleri ve algıları bozulmaya uğrar. Eğer gözlerini kaybederse kör olur, işitme yetisini kaybederse sağır olur vb. Bu durumda zekaya ve iradeye yön veren organın faaliyet açısından kısmen ya da tamamen zayıf veya değişikliğe uğramış durumda olduğunu farz edin: Hizmetindeki organların kusurlu olduğu ya da fonksiyonlarını yerine getiremediği bu gibi hallerde, ruhun tamamen idrakında olduğu bu fonksiyonel bozukluğu deneyimlemek zorunda kaldığını, ancak bu duruma bir son veremediğini kolayca anlayabilirsiniz."

— Öyleyse yapısal problemleri olan her zaman beden oluyor, ruh değil?

"Evet, ancak şunu unutmamalısınız ki ruh nasıl bedene etkide bulunuyorsa, madde de bir dereceye kadar ruha tesir etmektedir, dolayısıyla idrak ve eylemle ilgili organlarının

fonksiyon bozukluğuna bağlı olarak kişi kendisini bir süre için yanlış etkilere maruz kalmış bir durumda bulabilir. Ve bu akıl hastalığı uzun zaman sürdüğünde, aynı sapkın halin tekerrür durumu ruh üzerinde, ancak tüm maddi etkilerden tamamen ayrıldıktan sonra kurtulacağı bir etki bırakabilir."

376. Peki, nasıl oluyor da delilik hali bazen intihara yol açıyor?

"Bu gibi durumlarda ruh içinde bulunduğu kısıtlayıcı durumdan, baskıdan ve kendisini özgürce ortaya koyamamaktan dolayı ızdırap çeker, dolayısıyla zincirlerini kırmasına vasıta olması için ölüm arayışına girer."

377. Delilik hali olan bir insan maddi hayatında ızdırap çekmesine yol açan bu hastalığı ölümden sonra da hissetmeye devam eder mi?

"Ölümünden bir süre sonra, ta ki maddeden tamamen özgürleşene kadar bunu hissetmeye devam edebilir; bu tıpkı uyanmakta olan bir insanın bir süre için uykunun yol açtığı sersemlik halini hissetmesi gibidir."

378. Beyinsel bir hastalık ölümden sonra ruhu ne şekilde etkiler?

"Etkisi hatırlamak yönünde olur, ruhun üzerinde bir yük gibi ağırlık yapar ve akıl hastalığı boyunca olup bitenlerin farkında olmadığı için düşüncelerinin manasını geri kazanmak için belirli bir zamana ihtiyaç duyar. Bu nedenden dolayı huzursuzluğunun ölümden sonraki devam hali, bedensel hayatında muzdarip olduğu bu hastalığın uzun ya da kısa sürmesiyle orantılıdır. Ruh bedenden özgürleştiğinde kendisini bedene bağlayan linklerin etkisini -kısa ya da uzun- bir zaman için yine hisseder."

Bebeklik ve Çocukluk

379. Bir çocuğun bedenine can veren bir ruh bir yetişkinin ruhu kadar gelişmiş midir?

"Daha gelişmiş bile olabilir, eğer reenkarne olmadan önce büyük bir gelişme kaydetmişse kendisini yeterince ortaya koyamamasının tek nedeni organlarının henüz tam gelişmemiş olmasıdır. Enkarne olduğu zaman sadece kendisini ortaya koyabileceği enstrümanın, yani bedeninin durumuna göre hareket edebilecektir."

380. Bedeninin çocukluk döneminde (organlarının henüz gelişmemiş olmasının ruhun kendisini özgürce ortaya koymasına engel teşkil etmesine bakılmaksızın), ruh bir yetişkin gibi mi düşünür, yoksa bir çocuk gibi mi?

"Çocukluk döneminde henüz tam gelişmemiş olan düşünce organlarının ona bir yetişkinin idrakını veremeyeceği aşikardır, dolayısıyla yaşının büyümesiyle birlikte mantığı olgunlaşana dek entelekt kapasitesi dardır. Enkarnasyona eşlik eden şaşkınlık hali doğum anında hemen sona ermez, bedensel organların gelişimiyle birlikte yavaş yavaş ortadan kalkar."

İnsan hayatına yönelik yapılan gözlemler bize bu yanıtın teyidini sunmaktadır çünkü çocukluk dönemindeki rüyalar yetişkinlerin rüyalarıyla aynı özellikte değildir. Konularının neredeyse her zaman çocukça olması ruhun, bedenin çocukluk dönemindeki düşüncelerinin doğasına yönelik çok tipik bir belirtidir.

381. Çocuğun ölümü halinde ruh önceki gücünü hemen geri kazanır mı?

"Öyle olması gerekir çünkü bedensel kılıfından kurtulmuştur. Daha önceki zihinsel berraklığını, ancak bedenden

tam olarak ayrıldığı zaman geri kazanır, yani artık ruh ve beden arasında hiçbir bağlantı kalmadığı zaman."

382. Enkarne olan ruh, organları henüz tam gelişmediği için üzerinde hissetiği baskıdan dolayı çocukluk döneminde ızdırap çeker mi?

"Hayır, bu dönem bir gerekliliktir. Doğanın tayin ettiği bir durumdur ve ilahi planın bir parçasıdır. *Ruha bir istirahat zamanı verir.*"

383. Çocukluk döneminden geçmenin ruha ne faydası vardır?

"Enkarnasyonun amacı ruhun tekamülüdür. Ruh çocukluk döneminde edindiği izlenimlere, gelişimine katkıda bulunabilecek şeylere ve eğitimi için emanet edilmiş olduğu herkesin yapacağı katkıya yönelik olarak daha alıcıdır."

384. Yeni doğmuş bir bebeğin ilk tepkisi neden ağlamak oluyor?

"Bu annenin ilgisini kendi tarafına çekmek ve ihtiyaç duyduğu bakım ve alakayı kendisine garantilemek içindir. Bir çocuk konuşmaya başlamadan önce sadece sevinç çığlıkları atsaydı çevresindekiler onun ihtiyaçlarıyla ilgili olarak kendilerini pek az sıkıntıya sokarlardı, bunu anlamıyor musunuz? Tüm bu düzen için Yaradan'ın bilgeliğini takdir edin."

385. Erişkinliğe yaklaşırken, genç insanın karakterinde meydana gelen değişiklikler nereden kaynaklanır? Değişim geçiren ruh mudur?

"Kendisine yönelik hakimiyetini geri kazanan ruh kendisini enkarne olmadan önceki gibi ortaya koyar.

"Çocukların görünürdeki masumiyetinin altındaki sırları bilmiyorsunuz. Şu an için ya da geçmişte ne olduklarını bilmiyorsunuz, gelecekte ne olacaklarını da bilmiyorsunuz ama

yine de sizin birer parçanızmışçasına onları seviyor ve üzerlerine titriyorsunuz. Bunu öyle bir seviyede yapıyorsunuz ki bir annenin çocuklarına duyduğu sevgi bir varlığın bir diğerine duyabileceği en muazzam sevgi olarak niteleniyor.Yabancıların bile bir çocuk için hissedebildiği bu tatlı şefkat, bu müşfik yardım duygusu nereden geliyor? Bunun kökenini biliyor musunuz? Hayır fakat ben size açıklayacağım.

Çocuklar yeni bir varoluş için Tanrı tarafından gönderilmiş varlıklardır ve Tanrı'nın kendilerine karşı aşırı derece katı davrandığı yönünde O'na haksız yere sitem etmemeleri için Tanrı onlara masumiyetin dış görünüşe özgü tüm unsurlarını vermiştir; mümkün olan en berbat tabiattaki bir çocuğun uygunsuz davranışları bile çocuğun bu davranışlarının mahiyetine ilişkin bilinçsizliği çerçevesinde kamufle olur. Görünürdeki bu masumiyet, çocuğun daha öncesindeki seviyesine dair bir üstünlük teşkil etmez; çocukların sahip olması gerektiği gibi bir imajdır o sadece ve eğer öyle değillerse de alacakları ders sadece kendilerine yönelik olacaktır.

Ancak Tanrı'nın çocuklara bahşettiği bu masum görünüm sadece onlar için değildir, bu masumiyet onlara, özellikle ebeveynleri de göz önünde tutularak verilmiştir çünkü çocukların zayıflığı nedeniyle ebeveynlerin sevgisi azami gerekliliktedir. Haşin, kaba ve aksi bir görünüm karşısında bu sevgi büyük ölçüde azalacaktır, halbuki çocuklarının iyi ve nazik olduklarına inanan ebeveynler onlara tüm şefkatlerini verecek ve çocuklarına en ince, en duyarlı şekliyle ihtimam göstereceklerdir. Ancak çocuk kendisine on beş ya da yirmi yıldır sağlanmakta olan bu desteğe ve korumaya artık ihtiyaç duymadığında gerçek karakteri ve bireyselliği bütün çıplaklığıyla

yeniden ortaya çıkar. Gerçekten iyi olanlar iyi kalırlar, ancak onlarda bile kişilikleri, önceki yıllarda gizli kalmış olan pek çok özellik ve yön ortaya koyar.

Görüyorsunuz ki Tanrı'nın yöntemleri hep en iyisi içindir ve kalbi temiz olanlar için bunlar kolayca açıklanabilir niteliktedir.

Aranızda doğan bir çocuğun ruhunun, sizinkinden tamamıyla farklı alışkanlıklar edindiği bir dünyadan gelmiş olabileceğini iyice aklınıza sokun. Sizinkilere tamamen ters olabilecek tutkular, eğilimler ve zevklerle aranıza katılmış olan bu yeni varlık Tanrı tarafından takdir edilen bu yoldan başka bir şekilde, yani çocukluk dönemine özgü o elekten geçmeksizin dünyanıza gelmiş olsaydı sizin Dünya'nıza alışması nasıl mümkün olurdu? Varlıkların yaşadıkları ve tekamül etmeye çalıştıkları alemlerin tesiriyle edindikleri tüm farklılıkları, tüm düşünceleri ve karakteristik özellikleri çocukluk döneminin bu eleme sürecinde er ya da geç erir. Öte yandan kendinizi ölürken de -yeni bir ailenin ortasında- bir tür çocukluk dönemi içinde bulursunuz. Dünyevi olmayan bu yeni varoluşunuz dahilinde size yeni olan bu Dünya'nın alışkanlıklarını, tutum ve davranışlarını, münasebetlerini bilmezsiniz ve kullanmaya alışık olmadığınız bir dilde, bugünkü düşüncelerinizden çok daha canlı ve kuvvetli bir dilde kendinizi ifade etmek sizin için zor olur." *(319)*

Öte yandan çocukluk döneminin bir faydası daha vardır. Ruhlar maddi hayata sadece kendi tekamülleri, kendi yükselişleri için giriş yaparlar. Zayıflıkları nedeniyle gençler de deneyimleri gelişimlerine katkıda bulunabilecek kişilerin rehberliğine daha açık ve alıcı bir yapıdadırlar. Kötü eğilimlerin bu şekilde önüne geçilir ve kusurlu karakterlerin aşama aşa-

ma düzelmesi sağlanır; bunlar ebeveynlik ilişkisini, diğer bir deyişle Tanrı'ya çok ciddi olarak hesap vermek zorunda oldukları kutsal bir vazifeyi kabul eden kişilere Tanrı'nın emanet ettiği yükümlülüklerdir.

Dolayısıyla, çocukluk döneminin sadece faydalı ve zaruri olduğunu değil, ayrıca Tanrı'nın koyduğu ve evreni yöneten kanunların doğal bir sonucu olduğunu da görüyorsunuz."

Dünya'daki Sempati ve Antipati Hisleri

386. Birbirini tanıyan ve seven iki varlık başka bir bedensel varoluşları dahilinde yeniden karşılaşırsa birbirini tanıyabilir mi?

"Birbirini tanıyamazlar ancak birbirine yönelik bir çekim hissedebilirler. Bir önceki varoluşun bağlarından kaynaklanan bir çekim, bir sonraki varoluştaki en yakın ve duygusal ilişkilerin sebebidir. İki insanın tamamen tesadüf gibi görünen şartlar dahilinde birbirine çekildiği sizin dünyanızda sık sık görülen bir durumdur; ancak bu aslında *çevrelerini kuşatan kalabalıkların içinde bilinçsizce birbirini arayan* iki ruhun aralarındaki çekimin bir sonucudur."

— Birbirini tanımaları onlar için daha uygun olmaz mıydı peki?

"Her zaman değil, geçmiş varoluşların hatırlanması sizin sandığınızdan daha büyük dezavantajlar getiren bir durumdur. Öldükten sonra birbirini tanıyacak ve birlikte geçirdikleri zamanları hatırlayacaklardır." *(392)*

387. Sempati her zaman önceden gelen tanışıklıkların bir sonucu mudur?

"Hayır, ahenk içinde olan iki ruh -daha önce birbirini insan olarak tanımaksızın da- doğal olarak birbirine yakınlık duyacaklardır."

388. Bazen iki insanın tanışması -ki çoğu zaman şansa bağlanan bir durumdur- asıl itibarıyla geçmişte yaşanan candan bir ilişkinin tesiriyle olamaz mı?

"Düşünen varlıklar arasında sizin henüz aşina olmadığınız ilişki durumları da vardır. Manyetizma gelecek bir dönemde bunları anlamanızı sağlayacak bilimsel bir rehberdir."

389. Bazen ilk kez gördüğümüz insanlara karşı duyduğumuz içgüdüsel antipatinin, onlardan uzak durma isteğimizin sebebi nedir?

"Konuşmalarına gerek kalmaksızın birbirinin doğasını sezen ve birbirini tanıyan iki ruh arasındaki üstü örtülü antipati."

390. İçgüdüsel antipati, her zaman için taraflardan birinin ya da her ikisinin kötü tabiatının bir işareti midir?

"İki ruhun da kötü olması gerekmez çünkü aralarında sempati yok, duygudaş değiller çünkü antipati genellikle düşünce şekillerinin birbirine benzememesinden kaynaklanır. Ancak tekamül ettikleri nispette bu farklılıklar azalır ve aralarındaki antipati yok olur."

391. İki insan arasındaki antipati hissi, nispeten daha iyi olanın tarafında mı, yoksa daha kötü olanın tarafında mı ilk olarak baş gösterir?

"Aynı anda her iki tarafta da baş gösterebilir, ancak bu durumda sebepleri ve sonuçları farklıdır. Kötü bir ruh onun özünü gören ve maskesini indirebilen herkese karşı antipati duyabilir. Böyle bir insanı ilk kez gördüğünde onun tarafından takdir edilmeyeceğini bilir; kaçınma hissi nefrete ya da kıskançlığa dönüşür ve onda antipatisinin nesnesine karşı za-

rar verme arzusu uyandırır. İyi bir ruh, kötü olana karşı bir antipati ve uzak durma dürtüsü hisseder çünkü onun tarafından anlaşılmayacağını ve aynı duyguları paylaşmadıklarını bilir. Fakat kendi üstünlüğünün gücü sayesinde ona karşı ne nefret ne de kıskançlık hisseder, ondan uzak durmakla ve ona acımakla yetinir."

Geçmişin Unutulması

392. Enkarne olmuş bir ruh neden geçmişini unutur?

"İnsan her şeyi bilemez, bilmesine de izin verilmez; bilgeliği dahilinde Tanrı böyle takdir etmiştir. Görüş alanına sınırlama getiren o perde olmasaydı, karanlıktan aniden ışığa çıkan biri gibi, insanın gözleri kamaşır ve şaşkınlığa düşerdi. *İnsan ancak geçmişini unutarak tam anlamıyla kendisi olabilir.*"

393. Bir insan hatırlamadığı eylemlerinden nasıl sorumlu olabilir? Hatırlamadığı hatalarını nasıl telafi edebilir? Hatırlamadığı bir varoluşta kazandığı deneyimlerden nasıl fayda görebilir? Hayatın getirdiği sıkıntıların -eğer onları kendisine çeken hatalı davranışlarını hatırlayabilseydi- insan için bir ders olabileceğini anlayabiliyoruz fakat eğer önceki varoluşlarını unutuyorsa her bir enkarnasyonu onun ilk varoluşu gibi olacak ve işler hep baştan başlayacaktır. Bu, Tanrı'nın adaleti ile nasıl bağdaşabilir?

"Her yeni varoluşla birlikte ruh daha zeki bir hale gelir ve dolayısıyla iyiyle kötüyü birbirinden daha iyi ayırabilir. Çünkü tüm geçmişini hatırlasa özgürlüğü nerede kalırdı? Ruh eski hayatına (ruh-hayatı) yeniden giriş yaptığında tüm geçmişi önünde katman katman açılır. Yaptığı ve ızdırap çekmesine yol açan hataları görür ve bu hataları yapmasına neler engel olabilirdi, bunları da görür; kendisine mal edilen du-

rumun adaletini idrak eder ve sonrasında da geçmişte yaptığı hataları telafi edebileceği yeni bir varoluşun arayışına girer. Başarısız olduğu sınavlara benzeyen yeni deneyimlerin ya da tekamülüne yardım edeceğini düşündüğü yeni sınavların talebinde olur ve üstleneceği bu yeni görevler için kendisinden daha üst seviyelerdeki ruhların yardımını ister çünkü bu yeni varoluşunda kendisine rehber olarak tayin edilen ruhun, geçmişte yaptığı hatalara yönelik olarak ona bir tür sezgi aşılayarak kendisini iyileştirmesi yönünde çaba göstereceğini bilir. Bu sezgi, sık sık aklınıza gelen ve içgüdüsel olarak karşı koyduğunuz kötü düşünceler ya da suça meyil gösteren arzulardır, karşı koyuşunuzu ise ebeveynlerinizden öğrendiğiniz prensiplere atfedersiniz, oysa ki bu vicdanınızın sesidir ve size geçmişinizi hatırlatmakta, geçmişte yaptığınız hataları tekrarlamamanız için sizi uyarmaktadır. Yeni bir varoluşa geçiş yapmış olan herkes kendi sınavlarını metanetle üstlenir ve bu sınavların hatalara sevk eden ayartıcı dürtülerine karşı koyar; ruhların hiyerarşisinde yükselir ve normal hayatına geri döndüğünde de daha yüksek bir konuma sahip olur."

Bedensel yaşamımız süresince geçmiş varoluşlarımızda ne olduğumuzu, iyi şeyler mi, kötü şeyler mi yaptığımızı **tam olarak hatırlamasak da** geçmişimize yönelik **sezgisel bir farkındalığımız** vardır çünkü mazinin hatırası dürtüsel eğilimler dahilindedir ve geçmişte yaptığımız hataları tekrarlamaktan kaçınmak yönünde algıladığımız bir irade olan vicdanımız bunlara karşı koymamız için bizi uyarmaktadır.

394. İnsan ırkının fiziksel isteklerine ve zaaflarına mağlup olmadığı, bizimkinden daha gelişmiş dünyalarda yaşayanlar bizden daha iyi durumda olduklarını anlarlar mı? Mutluluk genelikle gö-

relidir; böyle olduğu ise daha düşük bir mutluluk haliyle mukayesesi ile hissedilir. Bazı dünyalar bizden daha iyi durumda olmalarına rağmen henüz kusursuzluk seviyesine ulaşmadıkları için buralarda yaşayan insanların kendi problemleri ve sıkıntıları vardır mutlaka. Bizim aramızda ise, fakirlere eza veren maddi yoksunluklar yaşamamasına rağmen zengin bir adam da tadını kaçıran diğer başka sıkıntılara maruz kalmaktadır. Sorduğum şey: O dünyalarda yaşayanlar da -tıpkı bizim kendi standartlarımıza göre hissettiğimiz gibi- onlara özgü mutluluk standartlarına istinaden kendilerini sırf mutsuz olarak hissetmezler mi ve eğer -bizim yaptığımızın aksine- kaderlerinden yakınmıyorlarsa bunun sebebi onlar için bir mukayese standardı teşkil edecek daha düşük seviyeli bir varoluşun anılarına sahip olmamaları mıdır?

"Bu soruya iki farklı yanıt verilmelidir. Sizin sözünü ettiğiniz dünyalar dahilinde, orada yaşayanların geçmişi tam ve net olarak hatırladıkları dünyalar da vardır, dolayısıyla keyfine varmaları için Tanrı'nın kendilerine bahşetmiş olduğu mutluluğu takdir ederler. Ancak sizinkinden daha iyi koşullara sahip olmalarına rağmen yaşayanlarının büyük sıkıntılara ve yine daha büyük mutluluklara maruz kaldığı başka dünyalar da vardır fakat buralardaki insanlar hayatlarının daha avantajlı koşullarda olduğunu takdir etmezler çünkü daha mutsuz şartlara yönelik bir anıları yoktur. Ancak bunları insan olarak tam anlamıyla takdir etmeseler bile ruh dünyasına geri dönüşlerinde bu idraka varırlar."

Geçmiş varoluşlarımızı unutmamız -özellikle bunlar acı verici olduğunda- ilahi düzenlemelerin bilgeliğine ve lütufkarlığına bir kanıt değil midir? Sadece daha gelişmiş dünyalar dahilinde ve geçmişteki acı verici enkarnasyonlarımız bize

tatsız bir rüyanın silik anısından başka bir şey ifade etmediği zaman bu varoluşların hafızamızda belirmelerine izin verilir. Düşük seviyelerdeki dünyalarda zaten mevcut olan ızdırapların verdiği acı, geçmişte maruz kaldığımız tüm o sıkıntıları hatırlamamızla beraber daha da artmaz mıydı? Bu değerlendirmeler bizi, Tanrı'nın takdir ettiği her şeyin "en iyi için" olduğu ve onun eserlerinde kusur bulmanın ya da evreni ne şekilde düzenlemesi gerektiği yönünde hükme varmanın pek de bizim uzmanlık alanımıza girmediği sonucuna götürmelidir.

Öte yandan önceki enkarnasyonlarımızın bu varoluşumuz dahilinde hatırlanması pek çok ciddi dezavantaj getirecektir. Bazı durumlarda diğerlerinin arasında insafsızca aşağılanmamıza yol açacak, ancak her durumda bizi kibre ve gösterişe sevk edebilecek ve özgür irademize engel olacaktır. Tanrı iyiliğimiz için ne gerekiyor ve ne yeterli oluyorsa -yani vicdanımızın sesini ve içgüdüsel eğilimlerimizi- bize onu verir. Zarar verebilecek şeylerden bizi korur. Öte yandan eğer geçmiş enkarnasyonlarımızın ve eylemlerimizin hatıralarını korumuş olsak, diğer insanlarınkini de hatırlamamız gerekirdi ve bu da sosyal ilişkilerimize ciddi yönde zarar veren bir bilgi olurdu. Her zaman için geçmişimizle gurur duyacak sebeplerimiz yoktur, dolayısıyla aradaki perdenin örtülü kalması bizim için çok daha iyidir. Ayrıca bu değerlendirmeler bizimkinden yüksek seviyelerde yaşayan ruhların söyledikleri ile mükemmel bir uyum içindedir. Manevi kusursuzluğun hakim olduğu bu dünyalarda geçmişin hatırlanmasında acı verici hiçbir şey yoktur ve bu yüzden de oralarda yaşayanlar -bizim bir önceki günü hatırladığımız berraklıkla- geçmiş varoluşlarını hatırlarlar. Daha düşük seviyelerdeki dünyalar-

da bulundukları süreler ise daha önce belirttiğimiz gibi, onlar için tatsız bir rüyanın anısından fazla bir şey değildir.

395. Geçmiş varoluşlarımıza yönelik herhangi bir bilgi edinebilir miyiz?

"Her zaman değil. Öte yandan geçmişte ne olduğunu ve neler yaptığını bilen pek çokları da vardır. Eğer onlara açıkça konuşmaları için izin verilmiş olsaydı geçmişle ilgili son derece ilginç açıklamalarda bulunurlardı."

396. Bazı insanlar geçmişe yönelik silik bazı anılara sahip olduklarına inanırlar. Onlara göre bu anılar insanın hatırlamak için uğraştığı bir rüyanın silik görüntüleri gibi karşılarına gelmektedir. Bu inanç sadece bir yanılsama mıdır?

"Bazen gerçektir, ancak genellikle de sakınılması gereken bir yanılsamadır çünkü sadece kuvvetli bir hayal gücünün sonucu da olabilir."

397. Önceki varoluşlarımızın anıları, bizimkinden daha yüksek seviyeli dünyalarda daha mı gerçekçi algılanır?

"Evet, bedenin maddilikten arındığı nispette onun dahilinde enkarne olan ruh bunları daha net olarak hatırlar. Yüksek seviyeli dünyalarda yaşayanlar için geçmişin anıları her zaman için daha nettir."

398. Bir insanın içgüdüsel eğilimleri geçmişinin bir yansıması olduğuna göre bu eğilimlerin incelenmesiyle kişi geçmişte yaptığı hataları saptayabilir mi?

"Hiç şüphesiz bunu bir yere kadar yapabilir, ancak ruhunda gerçekleşmiş olabilecek gelişmeleri ve gezgin olduğu dönemde aldığı kararları da hesaba katması gerekecektir. Mevcut varoluşu pek ala bir öncekinden çok daha iyi olabilir."

— Peki, daha kötü olabilir mi? Yani bir kimse daha önceki hayatında yapmadığı hataları mevcut hayatında yapabilir mi?

"Bu onun tekamül seviyesine bağlıdır. Eğer kendisini yoldan çıkaracak nitelikteki uyaranlara ve dürtülere direnç göstermeye muktedir değilse, kendisi tarafından seçilmiş olan durumun bir sonucu olarak yeni hatalara doğru çekilebilecektir. Ancak bu hatalar geriletici olmaktan çok, kişiyi aynı noktada tutacak niteliktedir çünkü bir ruh ya ilerleyebilir ya da aynı noktada kalır, geriye gitmez."

399. Maddi hayatın sıkıntıları geçmişteki hatalara yönelik bir yaptırım ve geleceğe yönelik bir ders niteliğindeyse bu sıkıntıların ve iniş çıkışların doğasına bakarak önceki hayatımızın niteliğine ilişkin çıkarsama yapabilir miyiz?

"Bunu pek çok defa yapabilirsiniz çünkü maruz kalınan yaptırımın doğası her zaman için yapılan hata ile uyumludur. Ancak bunun mutlak bir kural olarak alınmaması gerekir. İçgüdüsel eğilimler daha net bir gösterge oluşturur çünkü ruhun tabi olduğu sınavlar geçmiş için olduğu kadar gelecek içindir de."

Ruh gezgin olarak geçirdiği dönem için Tanrı tarafından takdir edilen sürenin sonuna ulaştığında, gelişimini hızlandırmak amacıyla tabi olmaya karar verdiği imtihanları, yani kendisine en fazla tekamül imkanı sunacağına inandığı tipte bir varoluş seçer. Bu yeni varoluş dahilindeki imtihanlar ise kişinin telafi etmek zorunda olduğu hatalarla her zaman uyum içindedir.

Ruh her zaman için özgür iradeye sahiptir. Maddi dünyada tabi olacağı sınavları ruh dünyasındayken bu özgür irade sayesinde seçer, enkarne durumdayken de bu imtihanlara yö-

nelik olarak ne yapacağı üzerinde düşünür ve iyiyle kötü arasında yine bu özgür irade sayesinde seçim yapar. İnsanın özgür iradesini reddetmesi onu sadece bir makineye indirger.

Ruh maddi hayata yeniden giriş yaptığında önceki varoluşlarına yönelik olarak geçici bir unutkanlık hali deneyimler, sanki bunlar bir perde ile kendisinden saklanmıştır. Ancak bazen onlara ilişkin çok silik bir bilinç taşır ve bazı şartlar altında önceki varoluşları kendisine ifşa olur fakat bu ancak yüksek seviyelerdeki ruhların kararının bir sonucudur ve fayda sağlayacak bir sebep için bu ifşa haline imkan vermişlerdir, asla boş birtakım merakların giderilmesi için değil.

Ancak ruhun gelecekteki varoluşları, bedensel hayatı sırasında hiçbir şekilde ona ifşa edilemez çünkü bunlar mevcut varoluşundaki eylemlerine ve sonraki seçimlerine bağlıdır. Önceki hayatlarında yaptığı hataları unutmuş olması ruhun tekamülüne bir engel teşkil etmez çünkü onları net olarak hatırlamasa da gezgin olduğu dönemde bu hatalara dair edindiği bilgiler ve onları telafi etme yönünde duyduğu istek ona sezgisel olarak rehberlik etmekte ve kötü eğilimlere direnç göstermesi maksadıyla esin kaynağı olmaktadır. Bu maksat onun vicdanının sesidir ve tavsiyelerine kulak verdiği takdirde kendisine yardım eden ruhlar tarafından güçlendirilmektedir.

Önceki varoluşlarındaki eylemlerini tam olarak bilmemesine rağmen kişi ne gibi konularda hata yapmış olabileceğini ve karakterinin başlıca özelliklerini her zaman bilir. Sadece kendisini gözlemesi ve incelemesi gerekir, kişi böylelikle geçmişte ne olduğunu bilecektir, ancak bunu şimdi ne olduğu yoluyla değil, eğilimleri vasıtasıyla keşfedecektir. Maddi

hayatın iniş çıkışları hem geçmişteki hatalara yönelik bir ders hem de bizi geleceğe daha iyi hazırlamak için düzenlenmiş birer sınav niteliğindedir. Şikayet etmeksizin ve uysal bir şekilde kulak verdiğimizde bizi saflaştırır ve yükseltir. Bu iniş çıkışların ve tabi olduğumuz sınavların doğası geçmişte ne olduğumuza ve neler yaptığımıza yönelik olarak da bizi aydınlatır, bu tıpkı verilen cezaya bakarak bir mahkumun hangi suçu işlemiş olabileceğini çıkarsamak gibidir. Dolayısıyla kim kibri yönünde hatalar yaptıysa daha düşük bir konumun getireceği aşağılanma hissiyle bunu telafi edecek ve öğrenmesi gereken dersleri alacaktır, nefsine düşkün ve açgözlü kişi bu çerçevede yoksulluğu deneyimleyecektir, katı yürekli bir kimse uzun yıllar sıkıntı çekecek, bir despot köleliği deneyimleyecek, kötü bir evlat kendi çocuklarının nankörlüğüne maruz kalacak, aylak kişi zor bir işte sürekli çalışma deneyimini yaşayacaktır vb.

VIII. BÖLÜM

RUHUN ÖZGÜRLÜK KAZANMASI

Uyku ve Rüyalar

Enkarne Ruhların Birbirini Ziyaretleri

Düşüncenin Aktarımı

Letarji, Katalepsi: Zahiri Ölüm

Uyurgezerlik

Trans

Altıncı His

Uyurgezerlik, Trans ve Altıncı Hissin Açıklaması

Uyku ve Rüyalar

400. Enkarne ruh maddi kılıfının, yani bedeninin içinde hoşnutluk duyarak mı yaşamaktadır?

"Hapisteki bir mahkumun orada kapalı kalmaktan hoşnut olup olmadığını da sorabilirsiniz aslında. Enkarne ruh sürekli olarak tahliye olmanın peşindedir ve içinde bulunduğu kılıf ne kadar katı ve yoğun bir yapıdaysa ondan kurtulma isteği de o nispette yoğundur."

401. Uyku esnasında ruh da beden gibi istirahat eder mi?

"Hayır, ruh her zaman faaldir. Onu bedenle birleştiren bağlar uyku sırasında gevşer, beden de onun varlığına ihtiyaç

duymadığı için ruh uzayda seyahat eder ve *diğer ruhlarla daha direkt bir temas içine girer.*"

402. Ruhun uyku esnasında sahip olduğu özgürlüğü nasıl tespit edebiliriz?

"Rüyalar vasıtasıyla. Bedenin uykuda olduğu zamanlar, ruhun vasıflarını kullanmaktan büyük keyif aldığından emin olabilirsiniz. Çünkü beden uyanıkken ruh bu vasıflarının bilincinde değildir. Geçmişi hatırlar ve bazen de geleceği görür, daha fazla güç kazanır ve *kendi dünyasında ya da diğer dünyalardaki* ruhlarla iletişime girebilir."

"Sıklıkla şöyle dersiniz: 'Garip bir rüya gördüm, korkulu bir rüya, gerçekle hiçbir alakası yoktu.' Böyle olduğunu düşünmekle yanılıyorsunuz çünkü bunlar sıklıkla ya geçmişte gördüğünüz şeylerin ve yerlerin hatıralarıdır, ya da bir başka varoluşta veya bu varoluşunuz dahilinde gelecekte bir zaman göreceğiniz şeylerdir . Beden uykulu ve hareketsiz olduğunda, ruh zincirlerini kırmaya çalışır ve gelecekte ya da geçmişte bunu yapmanın yollarını arar. Zavallı insanlar! Hayatınızın en yaygın fenomeni hakkında nasıl da az şey biliyorsunuz! Kendinizi çok bilgili sanıyorsunuz ve en sıradan şeyler karşısında kafanız karışıyor. Herhangi bir çocuğun sorabileceği, 'Uyurken ne yaparız? Rüyalar nedir?' gibi sorulara yanıt veremiyorsunuz."

Uyku ruhun bedenden kısmen özgürleşmesini sağlar. Siz uyurken o süre içinde ruhunuz ölümden sonraki durumunda olur. Ölümle birlikte hızla bedenden özgürleşen ruhlar bedensel hayatları sırasında *zeki uyku* denilebilecek durumu yaşayanlardır. Böyle insanlar uykudayken kendilerinden daha

yüksek seviyedeki ruh topluluklarının arasına geri dönerler. Onlarla birlikte vakit geçirir, sohbet eder ve onlardan bilgi alırlar; hatta taahhütlerine yönelik olarak ruh dünyasında birlikte çalışmalar yaparlar ve ölürken bunların zaten epeyce yol almış olduğunu ya da tamamlandığını görürler. Tüm bunlardan ölümün korkulacak bir şey olmadığını görüyorsunuz çünkü söylendiği gibi her gün ölüyorsunuz.

"Şimdi aktardıklarımız yüksek seviyelerdeki ruhlarla alakalı olan kısımdır. İnsanların düşük seviyelerdeki bölümüne gelirsek, ki bunlar ölümlerinden sonra uzun saatler boyunca bir şaşkınlık ve tereddüt halinde kalırlar, -bu durumdan daha önce bahsedilmişti- bu insanlar bedensel hayatlarındaki uyku zamanlarında yeryüzünden daha düşük seviyelerdeki dünyalara giderler; onları bu dünyalara çeken ya eski eğilimleri ya da dünyanızda alışkanlık edindiklerinden daha düşük seviyelerdeki zevklerin cazibesidir. Bu ziyaretleri sırasında topladıkları fikirler uyanık oldukları zamanlarda dile getirdiklerinden daha düşük seviyede, daha bayağı ve ziyankardır. Ve dünyevi yaşam sırasında sempatiye yol açan da, uykudayken sekiz ya da dokuz saati mutluluk ya da keyifle birlikte geçirdiğiniz kişilere uyanıkken de sevgiyle çekildiğinizi hissetmenizden başka bir şey değildir. Öte yandan bazı insanlar için zaman zaman hissettiğiniz önüne geçilmez antipatinin açıklaması da, o insanların sizinkinden daha farklı bir bilince sahip olduklarına dair yine aynı şekilde edindiğiniz sezgisel bilgiler dahilinde bulunacaktır çünkü onları gözlerinizle görmeden de tanıyorsunuzdur. Ayrıca bazı insanların diğerleri için duyduğu kayıtsızlığı açıklayan da yine aynı durumdur; on-

larla arkadaş olmaya çalışmazlar çünkü bu insanların kendilerini seven ve mutlu eden başkalarına sahip olduklarını bilirler. Kısacası uyku, hayatınız üzerinde sizin sandığınızdan daha fazla etkiye sahiptir."

Enkarne ruhlar uyku vasıtasıyla her zaman için ruh dünyası ile temas halindedirler. Yüksek seviyelerdeki ruhlar da bunu göz önüne alarak çok fazla isteksizlik göstermeksizin kendilerini sizin Dünya'nızda enkarne ederler. Tanrı, diğerlerine rehberlik etmek ve öğretici olmak için Dünya'nıza gelen ruhların kötülüğe maruz kalmamaları için bu düşük seviyelerdeki ve nispeten kötü ortamlarla olan temasları esansında dışarı çıkarak, doğruluğun kaynağında kendilerini yeniden güçlendirip tazelemelerini istemiştir. Uyku onlara Tanrı tarafından açılan bir kapıdır ve bu kapıdan geçerek ruh dünyasındaki arkadaşları ile bir araya gelirler; bu onlar için bir yandan kendilerini gerçek yerlerine ulaştıracak büyük kurtuluş, özgürleşme anını beklerken istirahat ettikleri iş sonrasındaki teneffüs zamanıdır.

Rüyalar siz uykudayken ruhunuzun neler gördüğüne yönelik olarak hatırladıklarınızdır, ancak her zaman rüya görmediğinizi de dikkate almanız gerekir çünkü ne gördüğünüzü ya da gördüklerinizin tamamını her zaman için hatırlamazsınız. Rüyalarınız ruhunuzun eylemlerini her zaman tam olarak yansıtmazlar çünkü onlar sıklıkla uyanık olduğunuzda neler yaptığınıza ya da düşüncelerinize nelerin hakim olduğuna dair silik hatıralarla karışmış olarak yola çıkışınıza ya da geri dönüşünüze eşlik eden şaşkınlık haline ayna tutar. İnsanların en akıllıları ya da en aptalları tarafından görülen tüm o acayip rüyaları başka hangi yoldan

açıklayabilirsiniz ki? Henüz tekamül etmemiş, kötüye meyilli ruhlar da zayıf ve ürkek ruhlara sıkıntı vermek için rüyaları kullanırlar.

Yakın zamanda aşina olduğunuz rüya tipi kadar eski zamanlara dayanan, ancak farkında olmadığınız bir başka çeşit rüyanın gelişimini göreceksiniz. Bizim kastettiğimiz aydınlanmış bazı kişiler tarafından görülen türde bir rüyadır. Bu rüyalar ruhun bedenden tamamen özgür kaldığında deneyimlediklerine, az önce bahsetmiş olduğum gibi ruhun ikinci hayatına yönelik anılardır.

Hatırlayabildikleriniz dahilinde bu iki çeşit rüyayı birbirinden ayırt etmek için çok dikkat etmelisiniz çünkü bunu yapmazsanız düşünce ve inançlarınıza ters düşen ikilemler yaşayabilir, hatalar yapabilirsiniz.

Rüyalar aktif yaşamın bir süre için askıya alınmasıyla daha faal bir hale gelen ve bizden çok uzaktaki ya da daha önce hiç görmediğimiz yerlere ve hatta başka dünyalara erişerek bir tür sınırsız durugörü halinin keyfini çıkaran ruhun özgürlüğünün neticesidir. Böylesi bir özgürlük hali hafızamızın canlanmasına, dolayısıyla mevcut ya da öncelik varoluşlarımızdaki olayları hatırlamamıza da sebep olur. Bilmediğimiz dünyalardaki bize yabancı imgeler, mevcut dünyadakiler ile birbirine karışarak anlamdan ve bir bağlantıdan yoksun görünen çapraşık ve tuhaf bir karışım meydana getirir.

Uykularımızda gördüklerimize dair hatırladıklarımızın eksik olmasından kaynaklanan boşluklar, rüyaların anlamsızlığına açıklamalar daha getirmektedir çünkü bu eksiklik, bazı cümlelerinin bütün halinde ya da kısım kısım metinden çı-

karılmış olduğu bir hikayenin durumuna benzer; öyle ki kalan parçalar rastgele bir araya getirilirse hikaye anlaşılırlığını kaybedecektir.

403. Rüyalarımızı neden her zaman hatırlamayız?

"Uyku dediğiniz şey sadece bedenin istirahatidir çünkü ruh her zaman hareket halindedir. Uyku esnasında ruh özgürlüğünün bir kısmını geri kazanır ve bu Dünya'da ya da başka dünyalardaki değer verdiği, sevdiği diğer ruhlarla iletişime geçer. Bedenin maddi hali ağır ve yoğun olduğu için uykudayken edindiği izlenimleri uyanık olduğu dönemde muhafaza etmek kişi için çok zordur çünkü bu izlenimleri bedensel organları yoluyla edinmemiştir."

404. Rüyalara atfedilen önem hakkında ne düşünülmesi gerekir?

"Rüyalar falcıların onlara atfettiği manada birer gösterge değildir ve belirli rüyaların belirli hadiselere işaret ettiğine inanmak saçmadır. Ancak şu anlamda gösterge teşkil eder çünkü rüyaların şimdiki maddi hayatta olup bitenlerle bir ilgileri olmayabilir, ancak onlar ruh için gerçek olan imgeleri ortaya koyarlar. Rüyalar ayrıca -söylemiş olduğumuz gibi- pek çok durumda bir hatırlama sürecidir, eğer Tanrı tarafından izin verilirse bunlar geleceğe yönelik birer öngörü niteliğinde de olabilir ya da ruhun seyahat etmiş olduğu bir başka yerde o an için olan şeylere yönelik bir görüntü de teşkil edebilir. Akraba ve arkadaşlarının insanlara rüyalarında görünmesi ve onlara neler olacağına yönelik bilgi vermesiyle ilgili pek çok örnek yok mudur? Eğer kişilerin ruhu sizinle konuşmak için gelmemişse buna yönelik görüntüler nedir peki? Görmüş olduğunuz şeylerin gerçekten meydana geldi-

ğinden emin olduğunuz zamanlar, bunların sizin hayal gücünüzün saçmalığı olmadığına dair birer ispat değil midir, özellikle uyanıkken hiç düşünmemiş olduğunuz bir şeyi rüyanızda gördüyseniz?"

405. Olacak bazı şeyler zaman zaman rüyalarımızda bize malum oluyormuş gibi gelir ama bunlar gerçekleşmez, bunu nasıl açıklayabiliriz?

"Bunlar ruhun deneyimi dahilinde meydana geliyor olabilir, bedenin deneyimi dahilinde değil; bir başka şekilde ifade edersek, ruh görmek istediği şeyi görür çünkü *onu bulmak için gider*. Ruhun uyku esnasında da maddenin tesiri altında olduğunu unutmamalısınız; dolayısıyla dünyevi düşüncelerden tamamıyla özgürleşmemiştir ve bu nedenle uyanık olduğu zamanlardaki düşünceleri, tam anlamıyla hayal mahsulü denilebilecek şeyleri husule getirerek kişinin rüyalarına arzu ettiği ya da korktuğu şeylerin görünümü yansıtabilir. Zihin bir düşünceyle çok meşgul olduğunda gördüğü her şeyi bu düşünceyle bağdaştırmaya yatkınlık gösterir."

406. Bazen rüyalarımızda tanıdığımız insanları hiç düşünmedikleri şeyleri yaparken görüyoruz, bu da sadece hayal gücünün bir sonucu mudur?

"Neyi düşünmüyorlar? Böyle olduğunu nereden biliyorsunuz? Ruhları sizinkini ziyarete gelmiş olabilir, sizinki de onlarınkini ziyarete gitmiş olabilir; öte yandan onların neler düşündüğünü uyanık halinizle her zaman bilmezsiniz. Ayrıca rüyalarınızda, bir başka varoluşta ya da şimdide meydana gelen şeyleri kendi arzularınız doğrultusunda sıklıkla tanıdıklarınıza uyarlarsınız."

407. Ruhun özgür kalabilmesi için bedenin tamamen uykuya mı geçmesi gerekir?

"Hayır, duyular uyuşuk bir hale geldiği anda ruh özgürlüğünü geri kazanır. Kendisini özgürleştirmek için bedenin kendisine tanıdığı her bir soluklanma fırsatını değerlendirir. Hayati güçte herhangi bir yorgunluk hali ortaya çıkar çıkmaz ruh bedenle olan bağlarını askıya alır, beden ne kadar dermansızsa ruh da o kadar özgürdür."

Hafifçe kestirmek ya da sadece duyuları uyuşturmakla da rüyadakine benzer imgelerin ortaya çıkmasının sebebi budur.

408. Bazen kendi içimizde gayet net olarak telaffuz edilen bazı sözler duyuyormuşuz gibi gelir, ancak bunların düşündüğümüz şeylerle hiçbir bağlantısı yoktur, bunun nedeni nedir?

"Evet, sıklıkla bazı sözler duyarsınız ve hatta bazen bütün cümleler, özellikle de hislerinizin yavaş yavaş uyuşmaya, devre dışı kalmaya başladığı zamanlarda. Bunlar bazen sizinle iletişim kurmak isteyen ruhun sesinin belli belirsiz bir yankısıdır."

409. Yarı uykulu bir haldeyken ve gözlerimiz kapalıyken belirgin bazı imgeler, en küçük ayrıntılarını bile algılayabildiğimiz bazı figürler görürüz, bunlar görme kabiliyetimizin bir sonucu mudur yoksa hayal gücümüzün mü?

"Beden uyuşuk bir halde olduğunda ruh zincirlerini kırmaya çalışır. Uzaklara gider ve görür, eğer uyku derinse bunlar rüya olur."

410. Uykudayken ya da yarı uykulu bir haldeyken bazen bize mükemmel görünen fikirlerimiz olur, ancak uyandığımız zaman on-

ları hatırlamak için gösterdiğimiz tüm çabaya rağmen hafızamızdan silinirler, bu fikirler nereden gelirler?

"Onlar ruhun yaşadığı özgürlüğün bir sonucudur. Ruh kendisini bedenden kurtararak bu özgürlük süresince tüm vasıflarını kullanmanın keyfine varmıştır ve bu fikirler genellikle diğer ruhların size ilettiği görüş ve tavsiyelerdir."

— Eğer onları hatırlayamıyor ve dolayısıyla faydalanamıyorsak böyle fikir ve tavsiyelerin ne gibi bir yararı vardır?

"Bu fikirler çoğunlukla maddi dünyadan çok, ruh dünyasına aitlerdir, ancak genel olarak bedenin unutmasına rağmen ruh onları hatırlar ve o fikir uyanık olduğu uygun bir zamanda sanki anlık bir ilhammış gibi kişinin aklına gelir."

411. Enkarne ruh maddeden özgürleştiği ve bir ruh olarak hareket ettiği zaman ölüm vaktini bilir mi?

"Genellikle bu yönde bir sezgisi olur. Bazen de buna yönelik çok net bir önbilgisi vardır ve uyanıkken kişiye o yönde bir içgüdü veren de budur. Bazı insanların ölüm zamanlarını tam olarak bilmelerini sağlayan da yine budur."

412. Beden istirahat ederken ya da uyurken ruhun aktiviteleri bedende yorgunluğa yol açar mı?

"Ruh bedene bağlı olduğu için evet, bu tıpkı direğe bağlı bir sıcak hava balonunun hareketleri ile direğin de sallanması gibidir; dolayısıyla ruhun aktivitesi bedene tesir eder ve onun kendisini yorgun hissetmesine sebep olabilir."

Enkarne Ruhların Birbirini Ziyaretleri

413. Ruhun, bedeni uyurken sahip olduğu özgürlük hali sanki bizim aynı anda iki hayat yaşadığımıza işaret ediyor; bedenin hayatı, hari-

ci ilişkilere yönelik bir hayat ve ruhun hayatı, okült ilişkilere yönelik bir hayat, bu böyle midir?

"Ruhun özgürlük durumunda, ruhun hayatı bedenin hayatına göre üstünlük taşımaktadır; ancak bu -açıkça ifade etmek gerekirse- iki hayat oluşturmaz, daha çok tek bir hayatın iki farklı evresi gibidir çünkü bir adam iki hayat yaşamaz."

414. Tanıdık iki insan uykularında birbirini ziyaret ederler mi?

"Evet, ayrıca tanıdıklarını uyanık haldeyken bilmedikleri diğer pek çoklarını da ziyaret eder ve onlarla konuşurlar. Hiç şüphesiz başka ülkelerden de arkadaşlarınız olabilir. Uyku esnasında arkadaşları, akrabaları, tanıdıkları, size yardımcı olabilecek kimseleri ziyarete gitme durumuna olağanüstü derecede sık rastlanır ve siz, kendiniz bu ziyaretleri neredeyse her gece yaparsınız."

415. Bunları hatırlamadığımıza göre bu gece buluşmalarının ne faydası olabilir?

"Onlara yönelik sezgiler siz uyanıkken sizde kalır ve genellikle daha sonrasında aklınıza gelen bazı fikirlerin kaynağı da bunlardır; bu fikirler nedenini açıklayamayacağınız şekilde kendiliğinden size gelir, ancak bunlar gerçekte uykunuz sırasındaki görüşmelerden edindiklerinizdir."

416. Bir insan bu yöndeki ziyaretleri irade gücüyle garantiye alabilir mi? Örneğin, uykuya dalmadan önce kendi kendine, "Ruh olarak bugün şu ve şu insanlarla görüşeceğim ve şöyle şöyle konuları konuşacağım," diyerek bu ziyaretleri gerçekleştirebilir mi?

"Bu olan bir şeydir. İnsan uykuya dalar ve ruhu da bir başka dünyaya uyanır, ancak ruhu genellikle o kişi tarafından oluşturulan planı izlemekten çok uzaktır çünkü beden-

den özgür kaldığında o kişinin hayatı ruhun pek fazla ilgisini çekmeyecektir. Öte yandan bu durum sadece belirli bir tekamül düzeyine ulaşmış insanlar için geçerlidir. Diğerleri ruh-varoluşlarını çok farklı geçirirler. Tutku ve arzularını başı boş bırakır ya da eylemsiz kalırlar. Dolayısıyla tasarlanan eylemim amacına istinaden ruh, ziyaretlerini -birey- vasfıyla planladığı tarafları görmeye gidebilir, ancak uyanıkken bunu yapmayı istemiş olması özgürlük halindeyken de o ziyaretleri mutlaka yapacağı anlamına gelmez."

417. Çok sayıda enkarne ruh uyku esnasında bir araya gelerek toplantı düzenleyebilirler mi?

"Şüphesiz, bunu yapabilirler. Yeni ya da eski olsun arkadaşlık bağları birlikte olmaktan mutluluk duyan ruhları sıklıkla bir araya getirir."

Buradaki eski kelimesinden daha önceki varoluşlara dayanan bir arkadaşlık ilişkisi anlaşılmalıdır. Bu okült görüşmelerden edindiğimiz fikirlere ilişkin sezgileri uyanık halimize taşırız, ancak kaynaklarını bilmeyiz.

418. Eğer bir insan hayattaki bir arkadaşının öldüğü inancına kapılırsa, onunla ruh olarak buluşup hayatta olduğunu öğrenebilir mi? Bu durumda edindiği bilgiyi sezgisel olarak uyanıklık halinde de muhafaza edebilir mi?

"Elbette, ruh olarak arkadaşını görebilir ve durumunu öğrenebilir. Eğer arkadaşının öldüğü yönündeki inanç ona bir çeşit ders olarak telkin edilmemişse onun yaşadığına ilişkin izlenimini koruyabilir, aksi takdirde arkadaşının ölmüş olduğu kanaatinde olacaktır."

Düşüncenin Aktarımı

419. Bir keşfe yönelik aynı fikirler bazen aynı zamanda bir çok insanın aklına gelebiliyor ve bu insanlar birbirinden uzak mesafelerde de bulunabiliyorlar? Bunu nasıl açıklayabiliriz?

"Daha önce söylemiş olduğumuz gibi, uyku esnasında ruhlar birbiriyle iletişim kurarlar; beden uyandığında ruh öğrenmiş olduğu şeyleri hatırlar, kişi ise bunları keşfettiğini düşünür. Böylelikle aynı anda birkaç kişi aynı şeyi bulmuş olur. Dilinizde kullanılan bir tabir vardır, bir fikir için bazen 'havada' dersiniz. Bu tabir gerçeğe sandığınızdan çok daha yakındır. Farkında olmaksızın herkes fikirlerin yayılımına yardım eder."

Bu yolla ruhumuz, uykuya dalmadan önce üzerinde yoğun olarak düşündüğümüz konuları biz farkında olmadan diğer ruhlara açar.

420. Beden uyanıkken de ruhlar birbiriyle iletişim kurarlar mı?

"Ruh bir kutunun içindeymişçesine bedenin içinde kapalı değildir ve onun içinden her yöne ışınım yapmaktadır, bu nedenle beden uyanıkken de diğer ruhlarla iletişim kurabilir öte yandan bu biraz daha zor olur."

421. Tamamen uyanık iki insanın sıklıkla aynı anda aynı şeyleri düşünmesi nasıl olur?

"Birbirine karşı sempati içinde olan iki ruh, bedenleri uyanık olsa bile düşüncelerini birbirine iletebilirler. "

Ruhlar arasında düşünsel bir iletişim vardır ve bu iletişim iki insanın konuşmadan da birbirini görüp anlamalarına imkan verir. Bu insanların, "ruhların dilini" konuştukları da söylenebilir.

Letarji, Katalepsi: Zahiri Ölüm

422. Letarji ve katalepsi hallerinde hastalar etraflarında olup bitenleri genellikle duyar ve görürler, ancak edindikleri bu izlenimleri ifade edemezler. Bu izlenimlerin edinilmesi göz ve kulaklar yoluyla mıdır?

"Hayır, ruh tarafından edinilirler. Ruh bilinçlidir ama kendisini ifade edemez."

— Kendisini neden ifade edemez?

"Bedeninin durumu onu alıkoyar ve bedensel organlarının bu olağandışı durumu insanın bedenden daha fazlasını ihtiva ettiğini kanıtlar çünkü beden artık çalışmamaktadır ancak ruh faaliyettedir."

423. Letarji durumunda ruh, bedene ölümün dış görünümüyle ilgili izlenim aktarmak için kendisini bedenden tamamen ayırabilir mi ve sonrasında da ona tekrar geri dönebilir mi?

"Letarji durumunda beden ölü değildir çünkü hala bazı fonksiyonlarını yerine getirmektedir. Canlılığı bir koza gibi üstü örtülü haldedir ve tükenmemiştir, ruh ise bedeni yaşadığı mühletçe onunla bağlı durumdadır. Ölüm nedeniyle onları bir arada tutan bağlar kopunca ruhun bedenden ayrılma durumu tamamlanmış olur ve bir daha asla bedene geri dönmez. Ölmüş gibi görünen birinin yeniden hayata dönmesi ise, ölüm sürecinin tamamlanmamış olmasındandır."

424. Kopmak üzere olan bağları uygun bir yardımla yenilemek ve bu yardım olmaksızın muhakkak surette hayata veda edecek olan kişiyi hayat geri döndürmek mümkün müdür?

"Evet, şüphesiz ve siz de her gün bunun kanıtlarını görüyorsunuz. Mesmerizm, bu gibi durumlarda sıklıkla güçlü bir yenileyici etki tatbik etmektedir çünkü bu uygulama bedene

yoksun olduğu ve organların faaliyeti için gerek duyduğu hayati akışkanı sağlamaktadır."

Letarji ve katalepsi aynı sebepten dolayı ortaya çıkar, bu henüz açıklaması olmayan bir fizyolojik durum nedeniyle bedenin duyarlılığını ve hareket kabiliyetini yitirmesidir. Bu açıdan aralarında bir fark vardır, letarjide hayati gücün baskılanması genellik arz eder ve bedene ölü görünümü verir; öte yandan katalepside bu baskılanma durumu bölgeseldir ve zekayı serbest bırakarak bedenin bu durumu ölümle karıştırmasına izin vermezken, onun hemen hemen çok geniş bir alanını etkiler. Letarji her zaman için kendiliğinden gelişen bir durumdur. Katalepsi ise bazen kendiliğinden oluşan bir yapıdadır, ancak yapay olarak mesmerik etki ile de oluşturulabilir veya giderilebilir.

Uyurgezerlik

425. Doğal uyurgezerlik ile rüya görmek arasında bir bağlantı var mıdır?

"Noksan bir uyurgezerlik hali olan rüya görme durumuyla mukayese edildiğinde, uyurgezerlikte ruhun bağımsızlığı daha yüksektir ve fonksiyonları daha gelişmiş bir durumdadır, ayrıca rüya görme durumunda olmayan algıları vardır."

Uyurgezerlikte ruh maddenin etkisinden tamamen özgürdür; bedensel organlar ise bir tür katalepsi halinde olup artık *harici* izlenimleri almazlar.

Bu durum sıklıkla uyku sırasında meydana gelir çünkü ruh o zaman kendisini madde için zaruret teşkil eden istirahat hali içindeki bedenden geri çekebilir. Uyurgezerlik duru-

mu ortaya çıktığında, bunun nedeni uyuyan kişinin ruhunun bedenin yardımıyla bir şey yapmayı amaçlamasıdır. Ruhların görsel bir etki yaratmak için bir masayı ya da diğer bir nesneyi kullanmaları ya da insan eliyle yazılı mesajlar vermeleri gibi, ruh da bedenini kullanmak ister. İnsanın bilinçli olduğu rüyalarda ise hafızayla ilgili olanlar da dahil, organlar uyanmaya başlar. Tüm bu organlar sadece harici nesnelerin ya da harici eylemlerin üzerlerinde bıraktığı izlenimleri alarak ruha ilettiklerinde, o sırada istirahat halinde olan ruh bu izlenimleri sadece çapraşık ve kopuk bir şekilde algılar. Bunlar pek çok durumda mevcut hayata ve önceki varoluşlara yönelik silik anılarla da karıştığı için daha da karmaşık bir hale gelir. Dolayısıyla uyurgezerlerin gördükleri vizyonları neden hatırlamadıklarını ve rüyalarınızın büyük çoğunluğunun neden mantıklı bir anlam ifade etmediğini anlamak son derece kolaydır. Burada *rüyaların büyük çoğunluğu* diyorum çünkü bazen bu rüyalar daha önceki hayatlarınızdaki olayların net bir hatırası ya da geleceğe yönelik bir tür önsezi şeklinde de olabilir."

426. Mesmerik uyurgezerlik denilen durumla doğal uyurgezerlik arasında bir bağlantı var mıdır?

"İkisi de aynı şeydir, aralarındaki tek fark birinin yapay olarak oluşturulmasıdır."

427. Manyetik ya da mesmerik akışkan denilen faktörün yapısı nasıldır?

"O hayati akışkan, hayvansal nitelikteki elektriktir; evrensel akışkanın bir türevidir."

428. Uyurgezer durugörünün yapısı nedir?

"Size söylemiştik, bu ruhgörüdür."

429. Bir uyurgezer saydam olmayan cisimlerin ötesini de nasıl görebilir?

"Sadece sizin kaba yapıdaki organlarınız için nesneler saydam olmayan bir yapı teşkil eder. Onun içinden rahatça geçebildiği için maddenin ruha bir engel teşkil etmediğini size söylememiş miydik? Bir uyurgezer sıklıkla size alnı, dizi vb. vasıtasıyla gördüğünü söyler çünkü maddeye bürünmüş bir durumda olduğunuz için onun organlarının yardımı olmaksızın da görebileceğini anlamazsınız. Sizin fikirlerinizin tesiri altında olan uyurgezer bu organlara ihtiyacı olduğuna inanır, ancak durumu onun inisiyatifine bırakırsanız bedeninin her bir uzvuyla, her bir kısmıyla ya da daha çok, bedeninden bağımsız olarak görebildiğini anlayacaktır."

430. Bir uyurgezerin durugörüsü ruh varlığına ya da ruhuna özgü bir yeti olduğuna göre, bu kişi neden her şeyi görmez ya da sık sık hata yapar?

"Öncelikle düşük seviyelerdeki ruhlar her şeyi görmez ve her şeyi anlamazlar çünkü bildiğiniz gibi, hala sizin önyargılarınızı ve korkularınızı paylaşırlar, ayrıca maddeye bağlı kaldıkça tüm ruh-vasıflarına sahip değillerdir. Tanrı durugörü yetisini insana, öğrenmesine müsaade edilmeyen şeyler hakkında onu bilgilendirmek için değil, ciddi ve faydalı bir amaç uğruna vermiştir; bu yüzden de uyurgezerler her şeyi bilmezler."

431. Bir uyurgezerin tabiatında olan fikirlerin kaynağı nedir? Bilgi sahibi olmadığı ve hatta entelektüel kapasitesinin üzerinde olan şeyler hakkında nasıl doğru olarak konuşabiliyordur?

"Bir uyurgezer sizin sandığınızda çok daha fazla bilgiye sahip olabilir, ancak bu bilgiler uyanık haldeyken örtülü bir du-

rumdadır çünkü içinde bulunduğu kılıf, ruh olarak sahip olduğu tüm bu bilgileri hatırlamasına izin vermeyecek kadar eksik bir yapıdadır. Ancak gerçekte o nedir peki? Hepimiz gibi görevini yerine getirmek için enkarne olmuş bir ruhtur ve uyurgezerlik evreleri onu enkarnasyonun letarjik halinden yukarı taşımaktadır. Size tekrar tekrar söylediğimiz gibi bizler pek çok hayat yaşarız. O kişinin belki de önceki varoluşlarında bildiklerini unutmasına sebep olan şey varoluşlarımızın bu değişimi ve maddeyle kurduğu yeni bağlantılardır. Kişi sizin *nöbet* dediğiniz evreye girdiğinde eskiden bildiklerini -her zaman tam olmasa da- hatırlamaktadır. Bilmekte fakat bu bilgileri nereden ya da hangi yolla edindiğini söyleyememektedir. Nöbet hali sona erdiğinde hatırladıkları bilinci dahilinde silikleşmekte ve bedensel hayatın belirsizliğine geri dönmektedir."

Deneyim bize uyurgezerlerin neler söylemeleri gerektiği ve kendilerinde neyin eksik olduğu yönünde diğer ruhlardan tebliğler aldığını da göstermektedir. Kendi yetersizlikleriyle ilgili bu yöndeki bir destek durumuna, durugörüye sahip uyurgezer kişinin (ruhunun) hastalığı tespit ettiği ve diğer bir ruhun da gerekli çareyi açıkladığı tıbbi muayeneler sırasında, özellikle tanık olunmaktadır. Bu çift yönlü faaliyet çoğunlukla "seyirci kalma haline" atfedilir ve uyurgezer kişinin aktarımları, "Bana deniyor ki," ya da "Bunu söylememe izin verilmiyor," şeklinde ifade bulur. Durugörü sahibi kişinin söylemeyi reddettiği durumlarda ısrarcı olmak her zaman için olumsuzluk getiren bir durumdur çünkü bu yapıldığı takdirde boş konuşma eğilimleri olan ilkesiz ve uçarı tabiattaki ruhların doğruluk payı olmayan ifadelerine fırsat tanınmış olur."

432. Bazı uyurgezerlerin uzaktaki şeyleri görebilme gücünü nasıl açıklarsınız?

"Ruh uyku sırasında uzaklara gidemez mi? Uyurgezerler için de durum aynıdır."

433. Uyurgezerlere has durugörü durumu, sadece bedenin fiziksel teşekkülüne bağlı bir durum mudur, yoksa o beden dahilinde enkarne olmuş olan ruhun tabiatına mı bağlıdır?

"Her ikisine de, ancak kişinin kendisini maddeden daha rahat özgürleştirmesine izin veren bazı fiziksel vasıflar vardır."

434. Bir uyurgezerin sahip olduğu vasıflar ruhun ölümden sonra kazandıkları ile aynı mıdır?

"Aynıdırlar, ancak bir noktaya kadar çünkü hala devrede olan maddi bağın etkisini dikkate almanız gerekir."

435. Bir uyurgezer diğer ruhları görebilir mi?

"Bu onun vasıflarının tabiatına ve seviyesine bağlıdır. Çoğu diğer ruhları mükemmelen görür, ancak onların öyle olduklarını hemen anlamaz ve onları bedensel varlıklarla karıştırırlar. Bu uyurgezerlik ve ruhçuluk hakkında hiçbir şey bilmeyenlerin sıkça düştüğü bir yanılgıdır. Ruhların doğası hakkında hiçbir şey bilmedikleri için onları insan formunda görmekten dolayı şaşkınlığa düşer ve yaşayan insanlar olduklarını sanırlar."

Aynı etki ölüm anında hala yaşadıklarını sanan insanların bilincinde de oluşur. Onlara sanki hiçbir şey değişmemiş gibi görünür. Çevrelerindeki ruhlar bizler gibi bedenlere sahip olarak görünüyorlardır ve kendileri de gerçek bedenlerinin görüntüsü içindedirler.

436. Bir uyurgezer uzaktaki şeyleri gördüğü zaman, bunu bedeniyle mi, yoksa ruhuyla mı yapar?

"Neden böyle bir soru soruyorsunuz ki çünkü gören ruhtur beden değil."

437. Uzak mesafelere gidebilen ruh olduğuna ve bazen bedeninden çok uzaktaki yerlere gittiğine göre, bir uyurgezer ruhunun gittiği yerlerin sıcaklığına ya da soğukluğuna istinaden bu hisleri nasıl olup da bedeninde algılar?

"Ruh bedenini tamamen bırakmamıştır, onları bir arada tutan bağlar hala yerindedir ve duyuları aktaran da bu bağdır. İki farklı şehirdeki iki insan elektrik vasıtasıyla birbiri ile haberleştiklerinde düşünceleri arasındaki bağlantıyı kuran ve birbirinin yakınındalarmış gibi iletişim kurmalarını sağlayan şey elektriktir."

438. Ölümden sonra bir uyurgezerin durumu vasıflarını nasıl kullandığına istinaden etkilenir mi?

"Oldukça, tıpkı Tanrı'nın bir insana bahşettiği vasıflarını iyi ya da kötü kullanması durumunda olduğu gibi."

Trans

439. Trans ve uyurgezerlik arasındaki fark nedir?

"Trans daha rafine bir uyurgezerlik halidir. Trans durumunda ruh daha özgürdür."

440. Trans halindeki bir kişinin ruhu gerçekten yüksek seviyelerdeki dünyalara gider mi?

"Evet, onları görür ve içinde bulundukları mutluluğu algılar, ancak yeterince arınmamış olan ruhların giremeyeceği dünyalar da vardır."

441. Kişi trans halinde, dünyadan ayrılmak istediğini ifade ettiğinde samimiyetle mi konuşur ve kendini koruma içgüdüsü onu Dünya'da alıkoymaz mı?

"Bu, kişinin arınmışlık seviyesine bağlıdır. Gelecekteki durumunun şimdikinden daha iyi olacağını görürse kendisini Dünya'da tutan bağları koparmak için çaba harcar."

442. Trans halindeki kişi kendi haline bırakılırsa ruh varlığı kesin olarak bedenini bırakabilir mi?

"Evet, ölebilir. Dolayısıyla kişiyi düşük seviyedeki bu hayata çekebilecek her şeyden faydalanarak -ve özellikle de şayet onu burada tutan zinciri kırarsa mutlu olacağını sezinlediği o dünyada kalabilmesine engel teşkil edecek en etkili koşulları devreye sokacağını görmesi sağlanarak- onu geri çağırmak gerekir."

443. Trans halindeki kişi bazen, dünyevi inançlar ve önyargıların tesirindeki bir hayal gücünün ürünü olduğu açıkça belli olan şeyleri gördüğünü iddia eder. Öyleyse her gördüğü gerçek değildir?

"Gördükleri onun için gerçektir, ancak ruhu her zaman dünyevi fikirlerin etkisi altında olduğu için onları kendince görebilir ya da bunları önyargılarına, dahilinde yetiştiği fikirlere veya -kendisini daha anlaşılır kılmak için- sizin önyargılarınıza uygun bir dille ifade edebilir. Hata yapmaya en çok bu şekilde yatkınlık gösterir."

444. Trans halindeki insanların açıklamalarına ne dereceye kadar inanmak gerekir?

"Trans halindeki kişi sık sık yanılgıya düşebilir, özellikle de insanlar için gizli kalması gereken bilgileri elde etmeye çalışıyorsa çünkü bu durumda ya kendi fikirlerine kalacak ya da *merakından faydalanarak gözünü yanlış bilgilerle boyayan* yanıltıcı ruhlara eğlence olacaktır."

445. Uyurgezerlik ve trans fenomenlerinden ne gibi bir sonuç çıkarılması gerekir? Bunlar ölümden sonraki hayata bir tür ön kabul olarak düşünülebilirler mi?

"Bu gibi hallerde uyurgezer kişinin geçmiş ve gelecek hayatlarına yönelik bazı görüler edinebildiğini söylemek daha doğru olacaktır. İnsan bu fenomenleri incelerse onların dahilinde -kendisine ayak bağı olan mantığının anlamak için boş yere çabaladığı- birden fazla gizemin çözümünü bulacaktır."

446. Uyurgezerlik ve trans fenomenleri teorik materyalizmle uyumlu kılınabilirler mi?

"Bu fenomenlerin üzerinde her kim dürüst ve içten olarak çalışıyorsa o kişi ne materyalist ne de ateist olabilir."

Altıncı His

447. Altıncı his olarak nitelenen fenomen ile rüya görme ve uyurgezerlik arasında bir bağlantı var mıdır?

"Onların hepsi aynı şeylerdir. Altıncı his dediğiniz şey de bedenin uyanık olmasına rağmen ruhun kısmen özgür olduğu bir durumdur. Altıncı his, ruh-görüdür."

448. Altıncı his kalıcı bir vasıf mıdır?

"Altıncı his vasfı kalıcıdır, ancak onun tatbiki değil. Sizinkinden daha düşük maddilikteki dünyalarda ruhlar kendilerini maddeden daha sık olarak özgürleştirir ve sadece düşünce yoluyla diğerleriyle iletişime geçerler, ancak sözle ifade edilen konuşma şeklini de dışlamazlar. Bu dünyalarda yaşayanların büyük bir bölümü için altıncı his kalıcı bir vasıftır. Normal halleri sizdeki uyurgezerlerin uyanık olduklarındaki gibidir, bu nedenden dolayı da kaba ve yoğun bedenler içinde enkarne olanlara nazaran kendilerini size daha rahat görünür kılarlar."

449. Altıncı his kendiliğinden mi ortaya çıkar, yoksa bu vasfa sahip olanların iradesi ile mi?

"Genellikle kendiliğinde ortaya çıkar; ancak irade her durumda bu fenomenin ortaya konmasında önemli bir rol oynar. Mesela, falcı denen insanları düşünün, bunların bazıları bu güce gerçekten sahiptirler ve iradelerinin etkisinin bu altıncı his vasıflarının faaliyetine ve görü dediğiniz duruma yardım ettiğini görürsünüz."

450. Altıncı his, üzerinde çalışılarak geliştirilebilir mi?

"Evet, emek her zaman ilerlemeye götürür ve pek çok şeyin üzerini örten o kalın perde saydam bir hale gelir."

— Bu vasıf fiziksel teşekkülün getirdiği bir sonuç mudur?

"Fiziksel teşekkül elbette ki önemlidir çünkü bu vasıfla uyumsuz yapılar vardır."

451. Bazı ailelerde altıncı his nasıl kalıtsal olarak ortaya çıkmaktadır?

"Bu diğer fiziksel vasıflar gibi, aktarılan yapısal benzerlikten kaynaklanır ve ayrıca bir tür eğitimle bu vasfın geliştirilmesinden; bu da nesilden nesle aktarılan bir durumdur."

452. Koşulların altıncı hissi geliştirdiği doğru mudur?

"Bir hastalık, yaklaşan bir tehlike herhangi büyük bir heyecan ya da karışıklık onu geliştirebilir. Beden bazen, gözle görülemeyecek şeylerin ruhun görmesine izin verecek bir durumda olur."

Kriz ve afet zamanları, güçlü duygular, kısacası manevi yapı üzerinde uyarıcı etkisi olan tüm sebepler altıncı hissi geliştirebilir. Bu durumlarda altıncı his daha çok, bir tehlike du-

rumunda ondan kaçmamız için Tanrı tarafından verilmiş bir vasıta durumundadır.

453. Altıncı his bahşedilmiş olan tüm insanlar vasıflarının bilincinde midir?

"Her zaman değil, bu durum onlara tamamen doğal gelir ve kendi izlenimlerini gözlemleyen herkesin bu güce sahip olduğunu göreceğini sanırlar."

454. Bazı insanlar özel bir kabiliyetleri olmaksızın günlük hayattaki şeyleri olağandışı derecede gerçekçi ve açık bir şekilde muhakeme edebilirler; bu insanların idrakını bir çeşit altıncı hisse atfedebilir miyiz?

"Böyle bir muhakeme yeteneği her zaman için ruhun daha özgürce ışınım yapmasından ve kişiyi algıları madde vasıtasıyla yoğun olarak perdelenmiş insanlara göre daha doğru görmeye muktedir kılmasından kaynaklanır."

— Böyle bir muhakeme berraklığı bazı durumlarda gelecek olayları görmeye imkan tanır mı?

"Evet, bazı önseziler verebilir çünkü bu vasfın da pek çok seviyeleri vardır ve bir kimse bu seviyelerin tümüne sahip olabilirken, bir diğeri ise sadece bir kısmına sahip olabilir."

Uyurgezerlik, Trans ve Altıncı Hissin Açıklaması

455. Doğal uyurgezerlik fenomeni kendiliğinden ve bilinen herhangi bir harici sebep olmaksızın meydana gelir, ancak doğuştan özel bir yapıya sahip olan insanlarda mesmerik unsurun etkisiyle yapay olarak da oluşturulabilir. İkisi arasındaki tek fark ise birinin kendiliğinden, diğerinin ise yapay yollarla ortaya çıkmasıdır.

Doğal uyurgezerlik kötü yönde ün salmış ve ortaya koyduğu fenomenin olağanüstü yapısına rağmen bu kötü üne

çok az kişinin itiraz ettiği bir durumdur. Öyleyse mesmerik uyurgezerliğin, -diğer pek çok şey gibi- sadece yapay olarak oluşturulduğu için neden daha olağanüstü ve inanılmaz addedilmesi gerekmektedir? Kimilerinin cevabı, "Çünkü şarlatanlar tarafından kötüye kullanılmıştır," diye olacaktır; ancak bu gerçek, mesmerik uyurgezerliğin onların eline bırakılmaması için ortaya sadece ilave bir sebep koymaktadır. Bilim ona sahip çıktığında, şarlatanlık kitleler önünde çok daha az itibar görecektir fakat bu arada, gerek doğal gerekse yapay uyurgezerlik bir hakikat olduğu ve hakikatin üzeri kapatılamayacağı için karşıtlarının olumsuz çabalarına rağmen bu fenomen kendi yolunu açmakta ve hatta bilimin çatısı altında da kendisine bir yer bulmaktadır. Orada bulunmayı çoktan hak etmiş olduğu ise yakın zamanda tamamen idrak edilmiş olacaktır.

Bir ruhçu için uyurgezerlik fiziksel bir fenomenden daha fazlasıdır; psikolojiye ışık tutan, dahilinde ruh varlığını inceleyebileceğimiz bir durumdur çünkü ruh herhangi bir kılıf olmaksızın kendisini ifşa etmektedir. Ruhu niteleyen fenomenlerden biri, görme organlarına bağlı olmaksızın sahip olduğu görüş kabiliyetidir. Bu olguya muhalefet edenler buna dayanak olarak uyurgezerlerin her zaman için deneyi gerçekleştiren kişinin istediği şekilde ve gözleriyle gördükleri gibi görmediğini söylemektedir. Kullanılan araçlar farklı olduğunda sonucun da farklı olmasına hayret mi etmemiz gerekir? Farklı enstrümanları kullanarak aynı sonuçları elde etmeyi beklemek mantıklı bir yaklaşım mıdır? Gözlerin kendi vasıflarına sahip olmaları gibi ruhun da kendi vasıfları vardır; dolayısıyla ruh gözlerle arasında bir benzerlik kurulmaya çalışarak değil, tek başına değerlendirilmelidir.

Durugörünün sebebi mesmerik ve doğal uyurgezerlerde aynıdır: Bu, ruhun bir vasfıdır. Hepimizin içindeki maddi olmayan varlığın her noktasında mukim olan bir yetidir ve enkarne ruh için belirlenenlerin dışında hiçbir sınırı yoktur. Bir uyurgezer, dahilindeki ruhun gittiği her yeri görür; mesafelerin bir önemi yoktur.

Uzak mesafeler söz konusu olduğunda bir uyurgezer bedeninin olduğu noktadan ve bir teleskopla bakıyormuş gibi görmez. Kişi gördüğü şeylerin bulunduğu noktadaymış gibidir, çünkü ruhu gerçekten oradadır. Bu nedenle bedeni adeta ölü gibi ve her tür algıdan yoksun bir haldedir, bu durum ruh bedene geri dönene kadar sürer. Ruh ve bedenin birbirinden bu şekilde kısmen ayrılmaları, belirli bir süre için devam eden olağanüstü bir durumdur. Bu ayrılma hali çok uzun süre devam edemez çünkü özellikle ruh belirli meşguliyet içinde olursa geçen süre beden tarafından hissedilen bir yorgunluk sebebi haline gelir. Ruh-görünün belirli bir sınır ve uzuv dahilinde olmaması, uyurgezerlerin bunu neden belirli bir organa ya da odağa atfedemediklerini açıklamaktadır. Görürler çünkü ruh-görünün sınırlı bir odağı yoktur, dolayısıyla neden ve nasıl olduğunu bilmeden görürler. *Algılarını bedenlerine atfettikleri* durumlarda ise bu odak onlara hayati aktivitenin en yoğun olduğu merkezler olarak görünür. Çoğunlukla beyin ya da üst karın bölgesi dahilinde veya bedenle ruh arasındaki bağın *en kuvvetli* olduğu organ onlara hangisi olarak görünüyorsa o bölgededir.

Uyurgezerin görüş alanı sınırsız değildir. Ruh tamamen özgür olduğunda bile sadece ulaşmış olduğu tekamül ve bilgi

seviyesine bağlı vasıflara sahiptir. Bu sınır ruh maddeyle engellendiği ve onun tesirine maruz kaldığı zaman daha da daralır. Uyurgezerin durugörü yetisinin evrensel ya da şaşmaz bir yapıda olmamasının nedeni budur kişi kendisine doğa tarafından atanan amaca sırtını döner ve bu kabiliyetini sadece merak ya da deney amacı haline getirirse yanılma payı daha da artar.

Ruh kendisini içinde bulduğu bu göreli özgürlük dahilinde, enkarne olmuş ya da olmamış diğer ruhlarla daha rahat iletişim kurar. Bu iletişim ruhların perisprilerini oluşturan akışkanların teması yoluyla ve elektrik telleri gibi işlev görerek düşüncelerin aktarımını sağlamalarıyla elde edilir. Dolayısıyla bir uyurgezer hissettiği bir şekilde içinde algıladığı düşüncelere araç olması için konuşmaya ihtiyaç duymaz; bir çeşit idrak hali kendisini içinde bulduğu manevi atmosferin etkilerine yönelik olarak onu hem erişir, hem de alıcı kılar. Aynı sebepten dolayı çok sayıdaki izleyiciden, özellikle de art niyetli meraklarla olaya çekilenlerden oluşan bir kalabalık, uyurgezer kişinin özellik arz eden yetilerinin tezahürü için uygunsuzluk teşkil ederler çünkü olumsuz tesirler altında bu yetiler kendilerini adeta kapatarak edilgen hale gelir ve ancak samimiyet dahilinde, duygudaş bir çevrenin etkisiyle yeniden etkinleşir. *Kötü niyetli ve antipatik kimselerin varlığı uyurgezer kişi üzerinde, hassas bir bitkiye temas eden hoyrat bir elin yol açtığı etkiyi yaratır.*

Uyurgezer kişi aynı zamanda kendi bedenini ve ruhunu da görür; bunlar aradaki bağlantı yoluyla birbiri içinde eriyen maddi ve ruhsal yapıdaki iki farklı varoluşunu temsil ederler. Uyurgezer bu *dualite*yi her zaman için anlamaz ve bu du-

rum kendisinden sanki bir başka kişiden bahsediyormuş gibi söz etmesine sebep olur; böyle durumlarda bazen maddi varlık, ruhsal varlıkla; bazen de ruhsal varlık, maddi olanla konuşuyordur.

Ruh her bir maddi varoluşu dahilinde bilgisini arttırıp yeni deneyimler edinir. Maddeye enkarne olduğu süre dahilinde bu edinimlerinden bazılarını unutur çünkü madde bunları bütünüyle hatırlamasına imkan vermeyecek kadar yoğun ve kaba bir yapıdadır, ancak *söz konusu bilgi ve deneyimlerini ruh olarak hatırlıyordur*. Bazı uyurgezerlerin mevcut bilgi seviyelerini ve görünürdeki zihinsel kapasitelerini aşan düzeyde bilgiye sahip oldukları bu sayede kanıt bulmuş olur. Uyurgezerin uyanık olduğu evrelerde zihinsel ve bilimsel anlamda düşük bir seviyede olması, uykulu durumdayken ortaya koyabileceği bilgi seviyesi aleyhinde hiçbir gösterge teşkil etmez. O andaki koşullar ve amaç çerçevesinde kişi bu bilgiyi kendi deneyimlerinden, o sırada meydana gelmekte olan olaylara yönelik durugörü çerçevesindeki algılarından ya da diğer ruhlardan aldığı tavsiyelerden edinebilir. Ancak bu bilgilerin geçerliliği ruhunun tekamül seviyesi ile doğrudan orantılıdır.

İlahi Takdir ruhun bedenin zincirlerinden kurtulduğu bu olağanüstü gösteriye tanıklık etmemizi ve ölümden sonra bizi bekleyen yazgıyı açık bir kitaptan okumamızı sağlayarak ruhun mevcudiyetinin ve bağımsızlığının kanıtlarını, -doğal ya da mesmerik- uyurgezerlik fenomeni çerçevesinde yadsınamaz bir şekilde bize sunmaktadır. Bir uyurgezer uzaktaki bir yerde neler olduğunu anlatırken, anlattığı şeyleri görmekte olduğu ve bunu bedensel gözleriyle yapmadığı da aynı şekil-

de aşikardır. Kendisini bu uzaktaki noktadan görmekte ve o noktaya gitmiş olduğunu hissetmektedir. Dolayısıyla ona ait bir şey gerçekten oradadır ve bedeni olmayan o *şey* sadece ruhu olabilecektir.

İnsan manevi varlığının sebeplerine yönelik araştırmalar dahilinde kendisini soyut ve anlaşılmaz olguların içinde kaybederken, Tanrı deneysel psikolojinin en yalın, en basit ve mutlak araştırma vasıtalarını her gün gözlerimizin önüne sermekte, bizim ellerimize teslim etmektedir.

Trans, ruhun bedenden bağımsız hale gelmesinin en açık şekliyle görülebildiği, izleyen kişinin duyularıyla algılayabildiği bir durumdur.

Rüya esnasında ve uyurgezerlik durumunda ruh, dünyevi alemler arasında gezinir, trans halinde ise bir başka seviyedeki varoluş alanına nüfuz eder. Ebediyet kazanmış ruhların bulunduğu bu alanda onlarla iletişime geçer, ancak bunu yaparken kendisini bedenle birleştiren bağları koparmaksızın aşamayacağı bazı limitler dahilinde kalır. Kendisi için hiç alışılmamış bir ihtişam ve ışıkla çevriliyken tarifi mümkün olmayan bir mutluluk hali içine işler, semavi güzelliğin tadını alır, bu mutluluğa yönelik bir öngörü kazanır, dolayısıyla *ebediyetin eşiğine bir ayağını atmış olduğu* da söylenebilir.

Trans halinde, maddi bağlar neredeyse kopmuş gibidir. Beden dahilinde sadece organik yaşam sürmektedir, ruhun bedene sadece ince bir bağlantıyla tutunduğunu ve ruhun göstereceği en ufak bir çaba dahilinde bu bağın da sonsuza dek kopabileceğini hissederiz. Bu fenomen dahilinde tüm dünyevi düşünceler kaybolarak yerlerini, maddi olmayan

varlığımızın esası olan arınmış bir idrak haline bırakır. Trans halindeki kişi tamamen bu olağanüstü tefekkür haline daldığı için dünyevi hayatı ebedi yolumuz üzerindeki geçici bir durak olarak görür; bu düşük seviyeli dünyaya ait başarılar ve olumsuzluklar, büyük mutluluklar ve üzüntüler sonunu görmekten dolayı büyük bir sevinç yaşadığı bu yolculuk dahilindeki beyhude olaylar olarak görünür ona.

Uyurgezerlerde olduğu gibi, trans haline geçen kişilerin de durugörüleri kusursuzluk anlamında değişkenlik gösterebilir ve kişinin hakikatlere yönelik idrakı tekamül seviyesine bağlı olarak yüksek ya da düşük nitelikte olabilir. Trans ya da uyku halinde olduklarında, bazen algıları kapsamında gerçek bir berraklıktan çok, yoğun bir heyecan hali vardır, diğer bir ifadeyle bu heyecan idraklarını zayıflatmaktadır, bu nedenle açıklamaları genellikle doğrularla yanlışların; son derece yüksek fikirlerle saçma ve hatta aptalca hayallerin bir karışımı halindedir. Düşük seviyeli ruhlar kişiyi kontrolleri altına almak için sıklıkla bu durumdan faydalanırlar (bu heyecanı kontrol edemeyenler için her zaman bir zayıflık kaynağı teşkil etmektedir), dolayısıyla kişinin gözlerinin önüne uyanıklık evresindeki fikir ve önyargılarını teyit eder *görüntüler* getirirler. Yanlış görüntülerin sunumu yoluyla bu kişilerin tesir altına alınması bu şekildeki ifşaların olumsuz yönüdür fakat bunların hepsi bu içerikte bir yanlış yönlendirmeye maruz kalmazlar; öte yandan yapılan açıklamaları mantığın ve bilimin ışığı altında serinkanlılıkla ve dikkatle değerlendirerek hükme bağlamak bizim görevimizdir.

Ruh bazen kişi uyanık haldeyken de bedeninden özgürleşir ve kuvvetli bir altıncı his yetisine sahip olanlara *bedensel*

duyuların ötesindeki şeyleri görme, işitme ve hissetme gücü verir. Kişi bu durumda ruhunun eriştiği, uzakta bulunan şeyleri algılar, onları görür; bu görüntüler kişinin normal görüşüyle mukayese edildiğinde bir çeşit serap izlenimi verir.

Altıncı his fenomeninin kuvvet kazandığı anda, kişinin fiziksel durumu da görünür bir şekilde değişim gösterir. Bakışları donuklaşır, bakar ama görmez; fizyonomisi, sinir sistemiyle ilgili olarak olağandışı bir durum ortaya koyar. Görme organlarının mevcut algılarıyla hiçbir bağlantısının olmadığı aşikardır çünkü gözleri kapalıyken de bu görüntüleri algılamaya devam eder.

Altıncı his ya da ruh-görü denilebilecek yetiye sahip olanlara bu durum sanki normal görüş vasfı gibi olağan bir şekilde bahşedilmiş gibidir. Bu yeti onlara varlıklarının olağan bir vasfıymış gibi gelir ve bunun istisna teşkil eden bir durum olduğunu fark etmezler. Gördükleri şeylerin geçici nitelikteki berraklığını unuturlar ve bunların anıları daha da silikleşerek bir rüyanın izleri gibi zamanla hafızalarından silinir.

Altıncı hissin gücü uzaktaki ya da mevcut şeylerin algısına yönelik olarak ve çapraşık bir algılama halinden, açık ve net bir idraka kadar değişkenlik gösterir. Olgunlaşmamış bir evredeyken bazı insanlara kararlarında ve eylemlerinde incelik, idrak ve bir emin olma hissi kazandırır; bu durum *etik bakış açısındaki doğruluk* hali olarak da nitelenebilir. Daha gelişmiş bir seviyede ise önsezileri canlandırır, bundan daha ileri bir düzeyde ise kişiye olmuş ya da olacak olayları gösterir.

Doğal ya da yapay uyurgezerlik, trans ve altıncı his, tek ve aynı sebebin ortaya koyduğu faaliyetlerin çeşitli halleridir.

Rüyalar gibi onlar da doğal fenomenlerin bir türüdür, dolayısıyla her çağda mevcuttur. Tarih, bunların en eski çağlardan beri bilindiğini ve hatta suistimal edildiğini bize göstermektedir; bu fenomenler batıl önyargıların insanları doğa üstü olarak kabul etmeye sevk ettiği sayısız olgunun açıklamalarını ortaya koymaktadırlar.

IX. BÖLÜM

DEZENKARNE RUHLARIN MADDİ DÜNYAYA İŞTİRAKLERİ

Düşüncelerimizin Ruhlar Tarafından Algılanması

Ruhların Eylemlerimiz ve Düşüncelerimiz Üzerindeki Etkileri

Ruhun Ele Geçirilmesi

Ispazmoz (Kasılma ve Titremeler)

Bazı Ruhların Bir İnsana Duyduğu Sevgi ve Yakınlık Hissi

Koruyucu Melekler - Koruyucu, Arkadaş ve Duygudaş Ruhlar

Önseziler

İnsan Hayatındaki Olaylara Ruhların Etkisi

Doğa Olaylarının Oluşumunda Ruhların Etkisi

Ruhlar ve Savaşlar

Ruhlarla İttifak

Gizli Güçler, Tılsımlar, Büyücüler

Hayır Duası ve Beddua-Lanet

Düşüncelerimizin Ruhlar Tarafından Algılanması

456. Ruhlar bizim yaptığımız her şeyi görürler mi?

"Eğer tercih ederlerse evet çünkü daima sizin çevrenizdedirler. Ancak pratikte her ruh dikkatini yönelttiği şeyleri görür ve ilgisini çekmeyen şeyleri göz ardı eder."

457. Ruhlar bizim en gizli düşüncelerimizi görebilirler mi?

"Kendinizden bile saklayacağınız nitelikteki düşüncelerinizi de sık sık görürler; eylemler de, düşünceler de onlardan saklı tutulamaz."

— Öyle görünüyor ki bir insandan o yaşarken bir şeyi saklamak daha kolay çünkü aynı kişi öldüğü zaman bu çok daha zor oluyor?

"Elbette ve bir şeyleri tüm gözlerden saklandığınız için kendinizle gurur duyduğunuz zamanlarda genellikle çevrenizde sizi izleyen bir grup ruh oluyor."

458. Çevremizde olan ve bizi gözlemleyen ruhlar tarafından neler düşünülür?

"Bu, ruhların kendi niteliklerine bağlıdır. Havai yapıdaki ruhlar size verdikleri ufak tefek rahatsızlıklardan keyif alır ve gösterdiğiniz tahammülsüz tepkilere gülerler. Daha ağırbaşlı yapıdaki ruhlar sizin kusurlarınıza acır ve kendinizi iyileştirmeniz için size yardım etmeye çalışırlar."

Ruhların Eylemlerimiz ve Düşüncelerimiz Üzerindeki Etkileri

459. Ruhlar bizim düşüncelerimize ve eylemlerimize etkide bulunurlar mı?

"Üzerinizdeki etkileri sizin sandığınızdan çoktur çünkü çoğunlukla hem düşüncelerinize hem de eylemlerinize yön verirler."

460. Kendimizden kaynaklanan ve ayrıca diğerlerinin bize telkin ettiği düşüncelerimiz mi vardır?

"İçinizde düşünen bir ruh vardır. Aynı konuyla ilgili olarak, aynı anda aklınıza pek çok düşünce geldiğini gözlemle-

mişsinizdir ve çoğunlukla bunlar birbirine zıt düşüncelerdir. Böyle hallerde bu düşüncelerin bazıları sizin, bazıları da bizimdir. Emin olmadığınız durumların sebebi de budur çünkü aklınızda birbirine zıt iki düşünce vardır."

461. Kendi düşüncelerimizle bize telkin edilenleri birbirinden nasıl ayırt edebiliriz?

"Telkin edilen bir düşünce sizinle konuşan bir ses gibidir. Kendi düşünceleriniz ise genellikle aklınıza ilk gelenlerdir. Aslında bu ayrımı yapmanızın pratikte sizin için bir önemi yoktur ve bunu yapamayışınız genellikle sizin için daha iyidir. Dolayısıyla insana eylemleri için daha fazla özgürlük tanınır. Doğru yola karar kılarsa bunu daha bir kendiliğinden yapar, eğer yanlış yolu seçerse hatasından daha belirgin bir biçimde sorumlu olur."

462. Zeki ve dahi insanların fikirlerinin kaynağı her zaman için kendi zihinleri midir?

"Fikirleri bazen kendi ruhlarından gelir, ancak genellikle bu fikirleri anlayabileceklerine ve aktarmaya layık olduklarına kanaat getiren başka ruhlar tarafından onlara telkin edilir. Gerekli fikirleri kendilerinde bulamadıklarında farkında olmadan ilham yoluna başvururlar; bilincinde olmaksızın bir tür çağrıda bulunmaktır bu."

Eğer kendi düşüncelerimizle bize telkin edilen düşünceleri açıkça ayırt etmemiz bizim için faydalı olsaydı, tıpkı geceyle gündüzü ayırt edebildiğimiz gibi Tanrı bunları da ayırt etmemiz için gerekli vasıtaları bize verirdi. Eğer bazı şeyler İlahi Takdir tarafından belirsiz olarak bırakılıyorsa, bunun nedeni böylesinin bizim için daha hayırlı olmasıdır.

463. Bazen ilk düşüncemizin en iyisi olduğu söylenir, bu doğru mudur?

"Enkarne olmuş ruhun tabiatına istinaden iyi de olabilir kötü de. İyi yöndeki ilhamlara kulak vermek her zaman hayırlıdır."

464. Telkin edilen düşüncenin tekamülü yüksek bir ruhtan mı, yoksa düşük seviyedeki bir ruhtan mı geldiğini nasıl anlayabiliriz?

"Niteliğine bakın. Tekamülü yüksek ruhlar her zaman iyi, olumlu tavsiyelerde bulunurlar. İyiyle kötüyü ayırt etmek ise size kalmıştır."

465. Kusurlu ruhlar hangi amaçla bizi olumsuz şeylere yöneltmek isterler?

"Kendileri gibi sizin de acı çekmenizi sağlamak için."

— Bu onların kendi ızdıraplarını azaltır mı peki?

"Hayır fakat bunu kendilerinden daha mutlu olanlara duydukları kıskançlık nedeniyle yaparlar."

— Ne gibi ızdıraplar çekmemizi isterler?

"Düşük seviyelere ait olmaktan ve Tanrı'ya uzak düşmekten kaynaklanan ızdıraplar."

466. Tanrı niçin ruhların bizi olumsuz şeylere sevk etmesine müsaade eder?

"Kusurlu ruhlar İlahi Takdir tarafından insanların inancını ve hayırlı şeyler yapmak yönündeki sebatını sınayan enstrümanlardır. Bir ruh olarak sonsuzluğun bilgisi dailinde ilerlemeniz gerekir. Bu nedenle iyiliğe erişmek için olumsuzluklara yönelik sınavlara da tabi tutulursunuz. Bizim vazifemiz sizi doğru yola sevk etmektir. Eğer olumsuz tesirlerin altında kalırsanız, bunun nedeni olumsuz ve düşük seviyeli arzula-

rınızla kendinize kusurlu ruhları çekmenizdir çünkü kusurlu ve düşük seviyelerdeki ruhlar yapmak istediğiniz kötü şeylerde size yardıma gelirler onlara boyun eğdiğinizde sadece yanlış şeyler yapmanızda size yardım edebilirler. Eğer cinayet işleme eğilimindeyseniz etrafınızda bu eğilimi zihninizde canlı tutacak bir sürü ruh bulursunuz, ancak sizi iyi yönde etkilemeye çalışan diğerleri de çevrenizdedir, bunlar dengeyi kurup kararı size bırakırlar."

İzleyeceğimiz yolu ya da tercihlerimizi belirlemeyi bize tesir eden tezat etkilerden hangisine temayül göstereceğimize karar vermeyi Tanrı bu yüzden vicdanımıza bırakmıştır.

467. Bizi olumsuz yönde etkilemek isteyen ruhların tesirinden kendimizi bağımsız kılabilir miyiz?

"Evet çünkü onlar sadece düşüncelerinin ve arzularının olumsuz tabiatları ile kendilerini çeken kişilerle bir bağ oluştururlar."

468. Tesirleri irademiz yoluyla geri çevrilen ruhlar kışkırtıcı olmayı bırakırlar mı?

"Başka ne yapabilirler ki? Amaçlarına ulaşamadıklarını görünce çaba harcamayı bırakırlar, ancak bir kedinin bir fareyi takip ettiği gibi bir süre daha izlemeye devam ederler."

469. Kusurlu ruhların tesirlerini hangi vasıtalarla yok edebiliriz?

"Sadece doğru olan şeyleri yaparak ve tün inancınızı Tanrı'ya yönelterek düşük seviyelerdeki ruhların etkisini yok etmiş ve üzerinizde güç sahibi olmalarını önlemiş olursunuz. Size olumsuz yönde ilham veren, aranızda bir ahenksizlik oluşturmak ve içinizdeki olumsuz tutkuları kışkırtmak is-

teyen ruhların telkinlerini dinlememeye dikkat edin. Özellikle kibrinizi kabartanlara güvenmeyin çünkü bunu yaparak en zayıf noktanıza hitap etmiş olurlar."

470. Bizi olumsuz eğilimlere sevk etme çabasında olan ve doğruluk yönündeki sebatımızı bir çeşit sınava tabi tutan ruhlar bunun için bir vazife mi üstlenmişlerdir? Ve eğer böyleyse bu vazifelerini başarmakla mı yükümlüdürler?

"Hayır, hiçbir ruh hiçbir şekilde olumsuz mahiyette bir görev almaz, bunu sadece kendi iradesi ile yapar ve bu nedenle de yaptığı yanlışın neticelerine katlanmak durumundadır. Tanrı yanlış bir yolda ilerlemesine izin vermiş olabilir, ancak bunu yapması için ona buyruk vermez, dolayısıyla onları reddetmek ve telkinlerini bünyenize almamak size düşer."

471. Belirli bir neden olmaksızın muğlak bir endişe hissi duyduğumuzda, tanımlayamadığımız bir huzursuzluk ya da içten gelen bir tatminsizlik hissettiğimizde, bunlar sadece bizim fiziksel durumumuzdan kaynaklanan şeyler midir?

"Bunlar genellikle çevrenizdeki ruhların, farkında olmaksızın ya da uykunuz sırasında algıladığınız konuşmalarının etkileridir."

472. Ruhlar bizi olumsuz eğilimlere sevk etmek istediklerinde, sadece bizim içinde bulduğumuz durumdan mı faydalanırlar, yoksa işlerine yarayacak koşulları da meydana getirirler mi?

"Akıllıca olmayan, olumsuz arzularınız doğrultusunda onlar için avantaj sağlayacak her türlü durumdan yararlanırlar; ancak bu koşulları sık sık kendileri de meydana getirirler ya da siz farkında olmaksızın sizi teşvik ederler. Örneğin, bir adam yolda bulduğu bir tomar parayı bu şekilde alıp cebine koyar. Ruhların o parayı getirip de belirli bir noktaya koydu-

ğunu düşünmemelisiniz, ancak o adama bunu yapmasını tavsiye etmiş olabilirler. Adam parayı bulduğu zaman diğerleri ona parayı gerçek sahibine ulaştırmasını söylerken, onlar da parayı sahiplenmesi fikrini telkin etmiş olabilirler. Dolayısıyla kışkırtıcı ve ayartıcı tüm dürtüler için bu böyledir."

Ruhun Ele Geçirilmesi

473. Bir ruh geçici olarak yaşayan bir insanın kılıfına bürünebilir mi, yani canlı bir bedenden içeri girip dahilinde enkarne olmuş ruhun yerinde hareket edebilir mi?

"Bir ruh sizin bir evin kapısından girdiğiniz gibi bir bedene girmez. Birlikte hareket edebilmek için kendisini onunla aynı kusurlara ve niteliklere sahip olan enkarne ruhla özdeşleştirir, ona benzetir; ancak onun keyfine göre hareket eden her zaman için enkarne olmuş ruhun kendisidir. Bir başka ruh belirli bir bedende enkarne olmuş bir ruhun yerini alamaz çünkü ruh, maddi varoluşunun sona ermesi için İlahi Takdir tarafından belirlenen zaman gelinceye dek bedeniyle tamamen birlik ve bütünlük içindedir."

474. Bu tabirin genel kullanımına atfen, "ruhu ele geçirme" gibi bir şey, yani bir bedende aynı anda iki ruhun birden barınması gibi bir durum yoksa, bir ruhun kendi iradesinin devre dışı kalacağı bir noktaya kadar kendisini baskılanmış, kontrol altına alınmış bir durumda bulması mümkün müdür?

"Evet ve sizin "ruhu ele geçirme" dediğiniz şey bu baskılanma halidir. Ancak şunu kesinlikle anlamalısınız ki buna maruz kalan ruhun *–ya zayıflığı ya da özgür iradesiyle-* iştiraki ve işbirliği olmaksızın böyle bir baskılanma durumu hiçbir

şekilde elde edilemez. İnsanlar genellikle bu sahip olma halini sara ve akıl hastalığı ile karıştırırlar."

Sahip olma ifadesi genel kabul gören anlamıyla ön koşul olarak iblislerin, yani kesinlikle kötü tabiatta olan varlıkların mevcudiyetini ve kişinin bedeninde enkarne ruhla birlikte yaşamalarını kabul eder. Ancak iblis olarak tanımlanan bu tip varlıklar mevcut olmadığı ve bir bedende aynı anda iki ruh birden var olamayacağına göre "sahip olma, ya da ele geçirme" denen mevhum da ona **genel olarak atfedilen anlamıyla** mevcut değildir. **"Sahip olunmuş ya da ele geçirilmiş"** tabiri, sadece bedenlenmiş ruhun kusurlu ruhlar tarafından kendi tahakkümlerine tabi kılınmasını ifade eden bir durum olarak anlaşılmalıdır.

475. Bir ruh varlığı kendi iradesiyle kusurlu ruhları bertaraf edebilir ve kendini onların tahakkümünden özgür kılabilir mi?

"Eğer gerçekten bunu yapmaya azmederseniz böyle bir şeyi her zaman bertaraf edebilirsiniz."

476. Kusurlu ruhlar tarafından yaratılan etki buna maruz kalan kişinin fark edemeyeceği bir bütünlük içinde olamaz mı ve bu durumda üçüncü bir kişi bu duruma bir son veremez mi? Ayrıca bu üçüncü kişi tarafından nasıl bir yol izlenmelidir?

"İyi ve dürüst bir kişinin irade gücü bu çalışmaya yardımcı olmaları için tekamül etmiş ruhların desteğini çekebilir çünkü kişi ne kadar dürüst ve iyiyse hem kusurlu ruhları bertaraf etmek hem de yüksek seviyeli ruhları yakına çekmek için daha fazla güce sahip olacaktır. Ancak bu duruma maruz kalan kişi kendi adına yürütülen çabaya destek vermezse en iyi insan bile böyle bir durum karşısında çaresiz ve güçsüz kalacaktır çünkü yozlaşmış zevklerini ve arzularını teşvik eden

bu bağımlılık halinden keyif alan insanlar vardır. Kalben saflaşmamış bir kişi bu durumdaki bir insana yardım etmek yönünde hiçbir etki gösteremez çünkü tekamül etmiş ruhlar onu dikkate almayacak ve kusurlu ruhlar da ona hayranlık ve saygı duymayacaklardır."

477. Halk arasında cinci tabir edilen kişilerin bu yönde uyguladıkları yöntemlerin bir etkisi var mıdır?

"Hayır, kusurlu ruhlar böyle yöntemlerle kendilerini etkilemeye çabalayan birini gördükleri zaman ona güler ve daha da üsteleyici olurlar."

478. Bu tür tahakküm durumlarına bazen iyi niyetli insanlar da maruz kalırlar, bundan kurtulmak için en etkili yollar nelerdir?

"Sabırlarını tüketmek, tavsiyelerine hiç kulak asmamak ve onlara boşa vakit harcadıklarını göstermek. Hiçbir şey yapamadıklarını gördüklerinde çekip giderler."

479. Peki, dualar bu yönde etkili midir?

"Dua yardım almak için her zaman etkili bir yoldur, ancak bazı kelimeleri mırıldanmanın arzu ettiğiniz şeyi elde etmek için kafi gelmeyeceğini unutmamalısınız. Tanrı kendisine yardım edenlere yardım eder, çabalarını yardım istemekle sınırlayanlara değil. Dolayısıyla kişinin kendisine böyle bir tahakkümü çeken kusurlarını iyileştirmeyi azami şekilde istemesi gerekir."

480. Bazı dualarda yer alan "şeytanı kovmak" türündeki ifadelere yönelik olarak ne düşünülmelidir?

"Bu sizin şeytan kelimesine hangi anlamı atfettiğinize bağlıdır. Eğer insanları tahakküm altına alan kusurlu ruhlardan bahsediyorsanız etkisi bertaraf edildiğinde onun kovul-

muş olacağı da aşikardır. Eğer bu kelimeyle hastalık ve dertleri kastediyorsanız iyileştiğinizde de şeytanı def etmiş olursunuz. Bir ifade belirli kelimelere atfedilen anlama istinaden doğru ya da yanlış olabilir. En büyük hakikatler onlara sadece ifade edildikleri şekil üzerinden baktığınızda ve yapılan benzetmeyi hakikat olarak aldığınızda saçma görünür. Bu ilke aklınızda iyice yer etsin ve orada kalsın çünkü evrensel bir kuraldır."

Ispazmoz (Kasılma ve Titremeler)

481. İnsanlarda meydana gelen ve halk arasında ıspazmoz olarak geçen kasılma ve titreme hallerinde ruhların bir rolü var mıdır?

"Evet, çok önemli rolleri vardır; öte yandan gerek insanlar gerekse ruhlar tarafından kullanılsın, manyetizma denen unsurun da oynadığı rol oldukça büyüktür çünkü bu fenomenin esas kaynağı da odur. Şarlatanlar bu etkiyi genellikle abartır ve onu gülünç bir duruma düşüren bir spekülasyon malzemesi haline getirirler."

— Bu tür fenomenlerin oluşmasına yardım eden ruhların tabiatı genel olarak nasıldır?

"Gelişmişlik düzeyleri çok düşüktür. Yüksek seviyelerdeki ruhların zamanlarını bu şekilde harcayabileceğini tahayyül edebiliyor musunuz?"

482. Bir kitlenin tamamı nasıl olur da bu kasılma, titreme ve kriz haline toplu halde girebilir?

"Duygudaşlık yoluyla. Manevi eğilimler bazen aşırı derecede bulaşıcıdır. Bunu anlamayacak kadar manyetizmasının

etkisine ve ayrıca bazı ruhların duygudaşlık yoluyla bu durum dahilinde oynadıkları doğal role yabancı değilsiniz.

Ispazmoz halinde gözlenen fiziksel hissizlik, düşünce okuma, algı, düşünce ya da duyguların aktarımı gibi şaşırtıcı özelliklerin bazıları uyurgezerlik ve mesmerizmde de ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla bu durumdaki kişilerin, farkında olmadan birbirine tesir ettikleri bir tür uyanık uyurgezerlik hali içinde olduklarından şüphe etmek imkansızdır; bu insanlar birbirine mesmerik bir tesirde bulunmaktadırlar.

483. Ispazmoz halinde zaman zaman gözlemlenen ve en ağır fiziksel eziyetlere maruz kalan insanlarda da bazen görülen fiziksel duyarsızlığın sebebi nedir?

"Bazı durumlarda bu sadece, -belirli bazı maddelerin yaptığı gibi, sinir sistemi üzerinde etki gösteren- insan manyetizmasının bir sonucudur. Diğer durumlarda ise heyecan yoluyla zihnin aşırı derecede uyarılması organizmanın duyarlılığını yok etmekte, kendisini ruh dahilinde yoğunlaştırmak için yaşam adeta bedenden geri çekilmektedir. Ruhun bir konuyla yoğun olarak meşgul olduğu zamanlarda bedenin hissetmediğini, işitmediğini, görmediğini hiç mi gözlemlemediniz? "

Fanatizm ve coşkudan kaynaklanan heyecan durumu, şiddet görerek ölen kişinin nezdinde sıklıkla -bir tür manevi anestezi yoluyla hastanın hisleri köreltilmeksizin söz konusu dayanılmaz acının önüne geçmenin neredeyse imkansız olduğu- bir soğukkanlılık ve sükunet hali ortaya koyar. Normal şartlar altında küçük bir sıyrık bile hissedilirken, şiddetli savaşlarda pek çok kişinin aldığı yaraları fark etmediğini biliriz.

Bazı Ruhların Bir İnsana Duyduğu Sevgi ve Yakınlık Hissi

484. Ruhlar duygusal yakınlık duyarak bazı ruhları özellikle tercih ederler mi?

"Yüksek seviyelerdeki ruhlar iyi olan ya da tekamül etmeye eğilimli tüm insanlara sevgi ve sempati duyarlar; düşük seviyelerdeki ruhlar ise kendileri gibi olan, olumsuz eğilimlere sahip ya da böyle olmaya yatkın olan insanlara yakınlık duyarlar. Her iki durumda da aradaki bağın kaynağı duyguların ve eğilimlerin benzeşmesidir. "

485. Bir ruhun bir insana duyduğu yakınlık hissi tutku içerikli olabilir mi?

"Gerçek anlamdaki yakınlık hissinin bedensel arzularla bir alakası yoktur, ancak bir ruh kendisini, yaşayan bir insana bağlantılı kıldığında bu her zaman şefkat ve duygusal bir yakınlık hissinden kaynaklanmayabilir çünkü bu bağlantıda insani tutkuların anıları da yer etmiş olabilir."

486. Ruhlar bizim yaşadığımız talihsizliklere ya da gönenç içinde olmamıza alaka duyarlar mı? Bizim iyiliğimizi isteyenler hayatımız sırasında maruz kaldığımız olumsuzluklardan üzüntü duyarlar mı?

"Yüksek seviyeli ruhlar sizin için ellerinden gelen tüm iyiliği yaparlar ve tüm mutluluklarınızda sizinle birlikte sevinirler. Teslimiyet göstererek katlanamadığınız tüm sıkıntılarınızdan keder duyarlar çünkü bu durumda kendinizi iyileştirecek tatsız bir ilacı almayı reddeden hasta bir adam gibisinizdir ve yaşadığınız sıkıntılar da faydalı bir netice yaratmayacaklardır."

487. Ruh dostlarımıza en çok ızdırap veren olumsuzluklar nelerdir? Fiziksel acılarımız mı, yoksa manevi yöndeki kusurlarımız mı?

"Onlara en çok ızdırap veren şey sizin bencilliğiniz ve katı yürekliliğinizdir çünkü yaşadığınız tüm sıkıntıların kökeni bunlardır. Kibir ve hırstan kaynaklanan hayali acılara güler, sınanma sürecinizi kısaltacak olanlardan da mutluluk duyarlar."

Bedensel hayatın geçici bir dönem, ona eşlik eden sıkıntıların da bizi daha mutlu bir evreye taşıyacak vasıtalar olduğunu bilen ruh dostlarımız, sadece geçici olan fiziksel sıkıntılarımızdan çok, bizi geride bırakan manevi kusurlarımızdan dolayı daha fazla ızdırap çekerler.

Ruhlar bizi sadece dünyevi fikirlerimiz dahilinde etkileyen talihsizliklere -çocukluktaki incir çekirdeğini doldurmaz üzüntülerimize bizim şimdi yaptığımız gibi- çok az önem atfederler. Hayattaki sıkıntıların bizim gelişmemiz yönünde birer araç olduğunu gördükleri için onlara hasta bir adamı sağlığına kavuşturacak geçici birer kriz gözüyle bakarlar. Biz nasıl arkadaşlarınızın ızdıraplarından üzüntü duyuyorsak onlar da bizim ızdıraplarımızdan üzüntü duyarlar, ancak hayatımızdaki olayları daha gerçekçi ve yüksek bir noktadan değerlendirdikleri için bunları daha farklı takdir ederler. Düşük seviyelerdeki ruhlar gelişimimize ket vurmak için bizi umutsuzluğa sevk etmek isterken, yüksek seviyelerdekiler sınavlarımızı geleceğimiz için bir kazanım kaynağına dönüştürmemiz için bize cesaret telkin ederler.

488. Öbür dünyaya bizlerden önce göç eden arkadaşlarımız ve akrabalarımız bize yabancı olan ruhlara göre bizim için daha mı çok sevgi ve şefkat duyarlar?

"Şüphesiz ki öyle ve güçlerine istinaden sizi korurlar da."

— Onlar için beslediğimiz sevgiye duyarlı mıdırlar?

"Çok duyarlıdırlar, ancak onları unutanları onlar da unuturlar."

Koruyucu Melekler - Koruyucu, Arkadaş ve Duygudaş Ruhlar

489. Korumak ve yardım etmek amacıyla kendisini belirli bir kimseyle bağlantıda tutan ruhlar var mıdır?

"Evet, ruh kardeş; sizin koruyucu ruh ya da koruyucu melek dedikleriniz."

490. "Koruyucu melek" ifadesinden neyin anlaşılması gerekir?

"Yüksek seviyedeki koruyucu ruh."

491. Koruyucu ruhun görevi nedir?

"Bir babanın çocuğuna olan görevi gibidir; onu doğru yola sevk etmek, korumak, tavsiyeleriyle ona yardımcı olmak, sıkıntılarında ona teselli vermek ve dünyevi hayatındaki sınavlarında cesaretlendirmek."

492. Koruyucu bir ruh kişiyle doğumundan itibaren mi bağlantılı hale gelir?

"Doğumundan ölümüne kadar; çoğunlukla ölümünden sonraki ruh hayatında da onu izler ve hatta sonraki bedensel varoluşlarında da çünkü bu enkarnasyonlar ruh olarak kendi varoluşu dahilindeki çok kısa evrelerdir. "

493. Koruyucu ruhun görevi gönüllü bir yapıda mıdır, yoksa yükümlü müdür?

"Koruyucu ruhunuz sizi gözetmekle yükümlüdür çünkü bunu görev olarak kabul etmiştir, ancak bir ruhun sem-

pati duyduğu varlıkların içinden seçim yapmasına izin verilir. Bazı durumlarda bu hizmet bir zevktir, bazılarında ise bir misyon ya da vecibedir."

— *Ruh kendisini bir kişiyle bağlantılı kılarken, diğer bireyleri korumaktan kaçınmak durumunda mıdır?*

"Hayır ama bunu nadiren yapar."

494. Koruyucu ruh kendisine emanet edilen kişiyle ayrılmaz bir şekilde mi bağlantıdadır?

"Başka görevleri yerine getirmek için ruhun pozisyonunu bırakması sık rastlanan bir durumdur, ancak bu durumda bir başka koruyucu ruh ile görev değişimi yapılır."

495. Koruyucu ruh eğer tavsiyelerine uymayı reddederse sorumluluğundaki kişiyi göz ardı eder mi?

"Tavsiyelerinin bir işe yaramadığını ve düşük seviyelerdeki ruhların etkisine meyletmek yönünde inatçı bir kararlılık görürse ondan geri çekilir, ancak onu tamamen bırakmaz ve kendisini işitilir kılmaya devam eder. Kişiyi bırakan koruyucu ruh değildir fakat ruh kulaklarını ona kapatmaktadır. İnsan onu geri çağırdığı anda koruyucu ruh ona döner.

Eğer güzelliği ve cezbediciliği ile en kuşkucu insanların bile gönlünü kazanacak bir doktrin olsaydı bu, koruyucu ruhların ya da koruyucu meleklerin mevcudiyetiyle ilgili doktrin olurdu. Yanınızda her zaman sizden üstün bazı varlıkların bulunduğunu, size tavsiyelerde bulunmak, sizi desteklemek, gelişiminiz için gerekli basamakları çıkarken size yardım etmek için her zaman yanı başınızda olduklarını ve arkadaşlıklarının yeryüzünde kurmayı başarabileceğiniz en yakın, en candan birlik halinden bile daha hakiki ve sadık oldu-

ğunu düşünmek muazzam bir teselli değil midir? Bu varlıklar Tanrı'nın buyruğuyla yanınızdadırlar. Onları sizin yanınıza yerleştiren Tanrı'dır. Tanrı aşkına oradadırlar ve sizin vasıtanızla soylu fakat zahmetli bir görevi yerine getirmektedirler. Nerede olursanız olun, ister zindanda, ister tenha bir yerde, tek başınıza, bir cüzzam hastanesinde ve hatta hovardalık peşinde; onlar hep yanınızdadır. Göremediğiniz ancak yumuşak tesirlerini kalbinizin derinliklerinde hissettiğiniz, bilgece tembihlerini işittiğiniz bu arkadaşınızdan hiçbir şey sizi ayıramaz. Keşke bu hakikatten tam anlamıyla etkilenseydiniz! İhtiyaç duyduğunuz anlarda size ne kadar da çok yardım ederdi! Düşük seviyeli ruhların tuzaklarından sizi nasıl da kurtarırdı! Ancak hesap günü geldiğinde koruyucu meleğiniz size ne kadar da sık, 'Ben sana tembih etmemiş miydim ama sen benim tavsiyelerime uymadın? Ben derin çukurları sana göstermemiş miydim ama sen kendini onlara atmak için ısrar ettin. Hakikatin sesini duyması için vicdanına seslenmemiş miydim, sense yalancı tavsiyelere kulak verdin?' demek zorunda kalacaktır. Koruyucu meleklerinize sorular sorun, onlarla aranızda güvenilir ve birbirini seven dostlar arasında olan müşfik bir yakınlık kurun. Onlardan bir şey saklamayı düşünmeyin çünkü onlar Tanrı'nın gözleridir ve kandıramazsınız. Geleceği düşünün, yukarıya doğru ilerlemeye bakın; imtihanlarınız daha kısa sürecek, varoluşunuz daha mutlu olacaktır. İnsanlar, yürekli olun! Tüm önyargılarınızdan ve şartlanmalarınızdan uzaklaşın, kararlı bir biçimde önünüzde açılan bu yeni kapıdan girin! Rehberleriniz var, onları takip edin. Hedefiniz sizi yüz üstü bırakamaz çünkü hedefiniz bizzat Tanrı'dır sizin.

Yüksek seviyelerdeki ruhların bu kadar zahmetli ve onlar açısından çok fazla sabır gerektiren böylesi bir görevi yüklenmelerinin imkansız olduğunu düşünenlere cevabımız, sizden milyonlarca fersah uzaktayken de ruhlarınıza tesir ettiğimiz olacaktır. Bizim için uzay da, mesafeler de hiçbir şeydir ve bir başka dünyada yaşarken de ruhlarımız sizinkilerle olan bağlantısını korurlar. Hiçbir fikir yürütemeyeceğiniz vasıflarımız vardır ve emin olun ki Tanrı gücümüzü aşan bir görev yüklememiştir bize, sizi de desteksiz ve arkadaşsız olarak bir başınıza bırakmamıştır Dünya'da. Her bir koruyucu melek bir insandan mesuldür ve onu bir babanın çocuğunu gözettiği gibi gözetmektedir, onun doğru yolda olduğunu görmekten sevinç duymakta, tavsiyeleri göz ardı edildiğinde üzüntüye kapılmaktadır.

Sorularınızla bizi usandırmaktan korkmayın. Aksine her zaman bizimle bağlantıda olun, böylelikle daha güçlü ve mutlu olacaksınız. Her insan ile arkadaş ruhu arasındaki bu iletişim, nihayetinde tüm insanları birer medyom haline getirecek ve Dünya'nızdan kuşkuculuğu bertaraf edecektir. Bu bilgileri alan sizler, sıranız geldiğinde siz de bilgilendirin. Sizler ki bu yönde istidatınız var, kardeşlerinizi yükseltin. Bunu yaparak nasıl da büyük bir iş başaracağınızı bilmiyorsunuz, bu Tanrı'nın size verdiği bir görevdir. Eğer o en yüce mutluluk haline giden yolda ilerlemeleri için kardeşlerinizle paylaşmayacaksanız Tanrı neden size zeka ve bilgi vermiş olsun ki?"

Farklı alemleri birbirinden ayıran mesafelere bağlı olmaksızın, sorumlu oldukları insanları gözeten koruyucu meleklerle ilgili doktrin son derece önemli ve olağanüstü olduğu kadar, bir o kadar da doğaldır ve bizi hayrete düşürmesi ge-

reken hiçbir yönü yoktur. Kendisinden uzakta olmasına rağmen çocuğunu gözeten, ilgisini ondan esirgemeyen ve mektuplarıyla ona bilgece nasihatler veren babaları Dünya'da da görmüyor muyuz?

Ruhlar için dünyaların arasındaki mesafe yeryüzünde kıtaları birbirinden ayıran mesafeden kısa olduğuna göre, korumaları altına aldıkları kişilere bir dünyadan diğerine rehberlik etmelerinin neden hayret verici olması gerekiyor ki? Ayrıca -tıpkı havanın bizler için sesin aktarımında bir vasıta olduğu gibi- ruhlar da evrenin tüm alemlerini birbirine bağlayan, onları birbirinin parçası kılan, evrensel bir iletim vasıtası olan evrensel akışkana sahip değiller mi zaten?

496. Bir ruh sorumlu olduğu kişiyi bırakır ve artık onu gözetmezse ona zarar verebilir mi?

"Yüksek seviyelerdeki ruhlar hiçbir şekilde kimseye zarar vermezler. Bunu yerlerini alanlara bırakırlar ve sonrasında siz de gark olduğunuz talihsizlikler için kaderi suçlarsınız, halbuki bunlar aslında sizin yaptığınız yanlışların bir neticesidir."

497. Koruyucu bir ruh sorumlu olduğu insanı, onu olumsuzluklara sevk etmek isteyen bir ruhun insafına terk edebilir mi?

"Düşük seviyelerdeki ruhlar yüksek ruhların etkisini yok etmek için birleşirler, ancak kişinin iradesi koruyucu ruha tüm gücünü geri vermeye yeter. Koruyucu ruh, başka bir yerde iyi niyeti kendisine yardım etmeyi daha kolay kılan bir başka kimseyi bulabilir ve böyle bir durumda -sorumlu olduğu kişi kendi sırasını beklerken- iyilik yapma yönündeki bu fırsattan faydalanabilir."

498. Koruyucu ruh yanlış yollarda dolaşması içi sorumluluğundaki kişiye izin verirse bu o kişiyi olumsuz yönde etkileyen düşük seviyelerdeki ruhlarla baş edemediği için midir?

"Bu baş edemediği için değil, bunu yapmayı seçmediği içindir çünkü mesuliyetindeki kişinin kendi sebep olduğu bu sınavlar yoluyla daha bilge ve daha iyi bir hale geleceğini biliyordur. Koruyucu ruh, zihnine telkin ettiği bilgece tavsiyelerle sorumluluğundaki kişiye yardım eder, ancak bu tavsiyeler maalesef her zaman dikkate alınmaz. Düşük seviyelerdeki ruhlara güç veren şey sadece kişinin zayıflığı, dikkatsizliği ya da kibridir; onların güçleri sadece ve sadece etkilerine yeterli bir dirençle karşı koymamanızdan kaynaklanır."

499. Koruyucu ruh daima sorumluluğundaki kişiyle birlikte midir? Bazı şartlar altında onu bırakmaksızın gözden kaybettiği olur mu?

"Koruyucu ruhun mevcudiyetinin kişi için elzem olmadığı durumlar vardır."

500. Kişinin artık bir koruyucu ruha ihtiyaç duymayacağı bir zaman gelir mi?

"Evet, kişi kendi kendisine rehberlik edebileceği bir gelişmişlik seviyesine ulaştığında; tıpkı öğrencinin artık bir öğretmene ihtiyacının kalmadığı bir duruma gelmesi gibi, ancak bu sizin dünyanızda olmaz."

501. Peki ruhların varoluşumuz üzerindeki etkileri neden gizli bir yapıdadır? Ve madem bizi koruyorlar, bunu neden daha görünür bir şekilde yapmıyorlar?

"Eğer sırtınızı onların desteğine yaslarsanız kendi kendinize hareket etmiş olmazsınız ve ruhunuz da ilerleme kay-

detmez. Tekamül etmek için her insanın deneyim kazanması ve genellikle de kendi deneyimlerini kazanması gerekir. Kişinin kendi gücünü kullanmaya, bunun üzerinde çalışmaya ihtiyacı vardır, aksi takdirde kendi başına yürümesine izin verilmeyen bir çocuk gibi olur. Sizin iyiliğinizi isteyen ruhların etkisi her zaman için sizi kendi özgür iradenize bırakacak şekilde düzenlenmiştir çünkü eğer bir sorumluluğunuz olmazsa sizi Tanrı'ya götüren yolda ilerleyemezsiniz. İnsan kendisini gözeten ve zaman zaman olumsuzlukların farkında olması için onu uyaran desteğini ya da rehberini görmediğinde, kendi gücünü kullanmak durumunda kalır."

502. Koruyucu ruh, sorumluluğundaki kişiye doğru yolda rehberlik etme konusunda ne zaman muvaffak olur ve bu arada bunun kendisine bir faydası dokunur mu?

"Kişinin hem gelişimini hem de mutluluğunu kapsayan son derece değerli ve saygı değer bir görevdir bu. Kişi başarıyla taçlandırıldığı zaman koruyucu ruh bundan çok mutlu olur ve bir öğretmen gibi öğrencisinin başarısıyla gurur duyar."

— Eğer kişi başarılı olmazsa koruyucu ruh bundan sorumlu mudur?

"Hayır çünkü kendisine bağlı olan her şeyi yapmıştır."

503. Sorumluluğundaki kişinin yanlış yola sapmasından dolayı koruyucu ruh üzüntü duyar mı ve bu durum, içinde bulunduğu o büyük mutluluk haline zarar verir mi?

"Kişinin hatalarından dolayı keder duyar ve ona acır, ancak üzüntüsü dünyevi anlamda bir ızdırap değildir çünkü olumsuz şeylerin telafisinin olduğunu ve bugün yapılamayan bir şeyin yarın yapılabileceğini bilir."

504. Koruyucu meleklerimizin adını bilebilir miyiz?

"Sizin için mevcudiyeti olmayan isimleri nasıl bilebilirsiniz ki? Sizin tanıdıklarınızdan başka hiçbir ruhun mevcut olmadığını mı sanıyorsunuz?"

— Fakat onun kim olduğunu bilmezsek ona nasıl başvurabiliriz, yardımını nasıl isteyebiliriz?

"Sevgi ve derin saygı duyduğunuz, dilediğiniz bir yüksek ruhun ismi verin ona. Koruyucu ruhunuz bu çağrıya yanıt verecektir çünkü tüm yüksek ruhlar kardeştir ve birbirine yardım ederler."

505. Tanınmış isimlere sahip olan koruyucu ruhlar her zaman için o ismin gerçek sahibi olan kişiler midir?

"Hayır fakat onlarla yakınlık içinde olan, onlara sevgi ve saygı duyan ruhlardır ve çoğunlukla onların emriyle size gelirler. Siz isimlere ihtiyaç duyarsınız onlar da size güvenle ilham verecek isimler alırlar. Bir görevi bizzat yerine getirme durumunuz olmadığında bunu sizin adınıza yapacak birini tayin edersiniz, değil mi?"

506. Ruh hayatımızdayken koruyucu ruhlarımızı tanır mıyız?

"Evet çünkü o genellikle enkarne olmadan önce de tanıdığınız ruhtur."

507. Tüm koruyucu ruhlar yüksek bir mertebeye mi aittirler? Onların arasında bazen orta düzeyde bir gelişmişlik gösterenler de var mıdır? Örneğin, bir baba oğlunun koruyucu ruhu olabilir mi?

"Bunu yapabilir, ancak böyle bir koruyuculuk pozisyonu belirli bir tekamül seviyesini ve ayrıca Tanrı tarafından bahşedilmiş olan bir güç ya da üstünlük gerektirir. Oğlunu koru-

yup gözeten bir babaya daha yüksek seviyeli bir başka ruh yardım edebilir."

508. Dünyadan uygun koşullarla ayrılmış olan tüm ruhlar hayatta olan sevdiklerinin koruyucusu olabilirler mi?

"Onlara her zaman özgürce hareket etme imkanı vermeyen konumları itibarıyla güçleri sınırlı durumdadır."

509. Barbar bir yaşam süren insanların ve manevi anlamda çok düşük seviyelerde bulunan kimselerin de koruyucu ruhları var mıdır? Ve eğer varsa bu koruyucu ruhlar da daha gelişmiş seviyelerdeki insanlarınkiler kadar yüksek mertebelere mi aittir?

"Her insan kendisini gözeten bir ruha sahiptir, ancak görevler de her zaman için nesneleri ile orantılıdır. Bir felsefe profesörünü, okumayı henüz öğrenen bir çocuğa vermezsiniz. Arkadaş ruhun tekamül düzeyi her zaman için korumakta olduğu ruhunki ile orantılıdır. Sizi gözeten yüksek seviyeli bir ruha sahipken, sıranız geldiğinde siz de kendinizden daha düşük seviyedeki bir ruhun hamisi olabilirsiniz, gelişme kaydetmesi için ona yaptığınız yardımlar da kendi tekamülünüze katkıda bulunur. Tanrı ruhun tabiatıyla ve ulaşmış olduğu tekamül seviyesiyle uyumlu isteklerde bulunur, ondan daha fazlasını talep etmez."

510. Oğlunu gözeten bir baba reenkarne olduğu zaman da oğlunu gözetmeye devam eder mi?

"Bu durumda görevi daha zor bir hale gelir, ancak bir özgürlük anında yakınlık duyduğu, duygudaş olduğu bir ruhtan yardım ister. Ancak ruhlar sonuna kadar yürütemeyecekleri görevleri üstlenmezler."

"Bir ruh, özellikle yoğun şekilde maddilik ihtiva eden dünyalarda enkarne olduğunda bedeni, kendisini bir başka kişiye adamasına, yani o kişinin ihtiyaç duyduğu tüm yardımı kişisel olarak sağlamasına çok daha büyük bir engel teşkil eder. Bu nedenle, koruyuculuk görevi için yeterince tekamül etmemiş olan kişilere yüksek seviyelerdeki ruhlar destek verir ve yardım ederler, dolayısıyla herhangi bir nedenle eğer bir ruhun sağladığı yardım sekteye uğrarsa yeri bir başkası tarafından doldurulur."

511. Koruyucu ruhun yanı sıra, her bireyle bağlantılı durumda olan ve onu olumsuzluklara sevk etme çabası taşıyan, böylelikle ona iyiyle kötü arasında bir mücadele ortamı yaratan düşük seviyeli bir ruh var mıdır?

"Bağlantılı durumda, demek doğru ifade olmayacaktır. Bunun için uygun fırsat bulduklarında düşük seviyeli ruhların sizi doğru yoldan ayırmak için bir çaba içine girdikleri doğrudur, ancak bunlardan birisi bireyle bağlantılı duruma geçerse bunu kendiliğinden yapar çünkü kendisine kulak verilmesini ister. Böyle bir durumda yüksek seviyeli ve düşük seviyeli iki ruh arasında bir mücadele olur; galip ise kişinin teşvik ettiği, yani tesirine gönüllü olarak kendisini açtığı taraf olur."

512. Birden fazla koruyucu ruhumuz olabilir mi?

"Her bireyin çevresinde ona karşı yakınlık duyan, düşük ya da yüksek tekamül seviyelerinde bazı ruhlar vardır ve kişiye yönelik ilgileri şefkat çerçevesindedir. Yine bireyin çevresinde bulunan ve ona olumsuz eylemlerde bulunması için destek verecek nitelikte, olumsuzluğa eğilimli ve tekamül etmemiş ruhlar da vardır."

513. Bir insana karşı yakınlık duyan ruhlar ona görevleri dolayısıyla mı tesirde bulunurlar?

"Bazı durumlarda geçici bir görevleri olabilir, ancak genel anlamda -olumlu ya da olumsuz- eğilimlerin ve duyguların benzerliğine istinaden bireye yönelik bir çekim içine girerler."

— Öyle görünüyor ki kişiye yakınlık duyan ruhlar hem olumlu hem de olumsuz bir tabiat teşkil edebilirler.

"Evet, karakteri ne olursa olsun bir insan her zaman için kendisine yakınlık duyan ruhlarla çevrilidir."

514. "Arkadaş ruh"lar "bireye yakınlık duyan duygudaş" ve "koruyucu ruhlar"la aynı mıdır?

"Koruyuculuk ile duygudaşlık arasında pek çok benzerlikler vardır, bunlara hoşunuza giden dilediğiniz ismi verebilirsiniz. Ancak 'arkadaş ruh' daha çok, ailenin bir dostudur."

Yukarıdaki açıklamalardan ve kişilerle bağlantılı halde olan ruhların doğasına yönelik gözlemlerden aşağıdaki sonuçları çıkarıyoruz:

Koruyucu ruh, koruyucu melek ya da rehber ruh, vazifesi her insanı hayatı boyunca izlemek ve tekamülünde ona yardım etmek olan varlıklardır. Tekamül seviyeleri ise her zaman için sorumlu oldukları kişiden yüksektir.

Arkadaş ruhlar kısa veya uzun bir süre için kendilerini bazı kişiler ile bağlantılı kılarlar. Amaçları kendi olanakları dahilinde (çoğu kez oldukça sınırlıdır) faydalı olmaktır. Genellikle iyi niyetlidirler, ancak bazen düşük seviyelerde, uçarı ve boş bir yapıda olabilirler. Kendilerini insan hayatının günlük detayları ile meşgul ederler ve koruyucu ruhların emri ya da müsaadesiyle hareket ederler.

Duygudaş ruhlar kişisel bir tavır çerçevesinde ve olumlu ya da olumsuz yöndeki zevklerin benzerliğine istinaden bize yönelik bir çekim içindedirler. Bizimle olan ilişkilerinin süresi çoğu zaman koşullara bağlıdır.

Öte yandan kusurlu ya da tekamülleri çok düşük seviyelerde bulunan ruhlar da insanı doğru yoldan ayırmak yönünde bir çaba içinde olabilirler, ancak bunlar bir göreve istinaden değil, kendi kendilerine hareket ederler. Kararlılıkları kendilerine sağlanan kolaylık ve ahenkle orantılıdır. Bir insan her zaman için onların tavsiyelerini dinleme ya da reddetme özgürlüğüne sahiptir.

515. Bazı insanlarla yakın bağlantı içinde olarak, onları zarar görecekleri şeylere sevk eden ya da doğru yönde rehberlik eden kişiler için ne denilebilir?

"Bazı insanların diğer insanlar üzerinde karşı konulmaz bir cazibeleri vardır. Bu tesir olumsuz yönde kullanılıyorsa, amaçları yönünde daha rahat hareket etmek için zararlı eğilimleri olan insanları kullanan düşük seviyeli, kusurlu ruhlara atfedilmelidir. Tanrı ise sizi sınamak gayesiyle böyle bir şeye müsaade edebilir."

516. Koruyucu ruhumuz dünyevi hayatımızda bize daha rahat eşlik edebilmek için kendisini enkarne edebilir mi?

"Bu bazen olur fakat daha çok, bu vazifeyi yakınlık duydukları enkarne bir ruha aktarırlar."

517. Gözetmek ve yardım etmek gayesiyle kendilerini tüm bir aile ile bağlantılı kılan ruhlar var mıdır?

"Bazı ruhlar kendilerini birlikte yaşayan ve duygu birliği içinde olan aile fertleri ile bağlantılı kılarlar, ancak bunlar koruyucu ruh konumunda değillerdir."

518. Duygudaşlık yoluyla bazı bireylere çekilen ruhlar, özel bazı amaçlar için bir araya gelmiş gruplara da aynı şekilde çekim duyarlar mı?

"Ruhlar tercihen kendi benzerleriyle buluşacakları yerlere giderler, onların arasında daha rahat ve kendilerine kulak verileceğinden de daha emindirler. İster bireysel olarak, isterse bir topluluk, şehir ya da millet vb. kolektif bir bütünün ferdi olarak herkes kendi eğilimlerine uygun olarak ruhları çeker. Dolayısıyla topluluklar, şehirler ve milletler kendilerine hakim olan karaktere, duygulara ve eğilimlere istinaden az ya da çok tekamül etmiş ruhlar tarafından desteklenirler. Kusurlu ruhlar kendilerini reddeden ve iteleyenlerden geri çekilirler, dolayısıyla tıpkı bireylerde olduğu gibi, *kolektif bütünün* manevi mükemmeliyeti, kusurlu ruhları kendisinden uzak tutma ve kitlelerin içindeki doğruluk eğilimini teşvik edip canlı tutacak tekamülü yüksek ruhları kendisine çekme eğilimindedir. Aksi takdirde diğerleri de onların içindeki en olumsuz ihtirasları teşvik edebilecektir."

519. Toplumlar, şehirler, milletler gibi, bireylerden oluşan toplulukların da koruyucu ruhları var mıdır?

"Evet çünkü böyle kitleler ortak bir amacı takip eden ve daha yüksek seviyeli bir yönlendirmeye ihtiyacı olan kolektif bir bireysellik teşkil ederler."

520. Kitlelerin sahip olduğu koruyucu ruhlar, bireylerinkinden daha mı yüksek bir tekamül seviyesindedirler?

"Tekamülleri tıpkı bireylerde olduğu gibi kitlelerin tekamül seviyesiyle orantılıdır."

521. Bazı ruhlar güzel sanatlar alanında çalışan ve kendini bu yönde vakfetmiş kişileri koruyarak sanatın gelişimini teşvik edebilirler mi?

"Özel koruyucu ruhlar vardır. Bunlar kendilerine çağrıda bulunan ve yardımlarına layık olduklarına kanaat getirdikleri kişilere destek verirler, ancak olmadıkları bir şey için kendileriyle böbürlenenler için ne yapılabilir ki? Kör bir insanı gören biri haline, sağır bir insanı duyan biri haline getiremez onlar."

Eski çağlardaki insanlar bu koruyucu ruhları özel bazı Tanrıçalar olarak yorumlamışlardır. Eski Yunandaki Tanrıçalar sanat ve bilime yönelik koruyucu ruhların alegorik olarak kişileştirilmelerinden başka bir şey değildir. Buna bir diğer örnek de, bir aileye ait koruyucu ruhların *Lares* ya da *Penates* gibi isimlerle anılmalarıdır. Modern çağlarda da güzel sanatların, çeşitli endüstrilerin, ülkelerin hamileri vardır ve bunlar farklı isimleri olan yüksek mertebelerdeki koruyucu ruhlardan başkası değildir.

Her insan duygudaş bir ruha sahiptir, dolayısıyla her bir kolektif bütün dahilinde duygudaş ruhların genel karakteri bireylerin genel karakterine ve eğilimine tekabül eder çünkü düşüncelerinin yapısına istinaden kendilerine diğer ruhları çeken bireylerdir. Diğer bir deyişle ifade edersek -tıpkı bireyler gibi- bu topluluklar da onları oluşturan hakim düşüncelerin yapısına istinaden olumlu ya da olumsuz etkiler alır, bu yönde yardım görürler.

Ulusların temel yapısı dahilinde cazip bir etki uyandıran koşullar insanların alışkanlıkları, tutum ve davranışları ve karakterlerinin baskın yönleridir; ancak tüm bunların da üstünde kanunlar yer alır çünkü bir milletin karakterini onlar yansıtır. Kendi aralarında doğruluğun ve dürüstlüğü hakim kılanlar düşük seviyelerdeki kusurlu ruhların etkisine karşı koy-

muş olurlar. Adaletsizliğin, insafsızlığın hakim olduğu her yerde ise tekamül etmiş ruhlar azınlıktadır; düşük seviyeli ruhlar ise koşullardan kaynaklı bir çekim vasıtasıyla oraya kitleler halinde akın ederler, insanları yanlış fikirlerinin çemberinde tutar ve burçakların arasındaki tek bir buğday başağı gibi yitik kalan kısmi olumlu tesirleri felce uğratırlar. Bu nedenle milletlerin ya da herhangi bir insan topluluğunun tipik özelliklerini inceleyerek düşüncelerine ve eylemlerine müdahil olan görünmez nüfus hakkında bir fikir sahibi olmak oldukça kolaydır.

Önseziler

522. Önseziler her zaman için koruyucu ruhlardan gelen uyarılar mıdır?

"Önsezi iyiliğinizi isteyen ruhtan özel olarak size yöneltilmiş olan tavsiyelerdir. Bunun aynı zamanda kendini yeni bir varoluş dahilinde enkarne edeceği zaman ruhun seçimini belirleyen sezgi olduğu da söylenebilir. Ruh, kendisini enkarne etmeden önce yeni varoluşunun temel aşamalarının, diğer bir deyişle maruz kalacağı sınavların içeriğinin farkındadır. Bunlar çok belirgin bir karakterde olduğunda içsel bilinci dahilinde onlarla ilgili bir tür izlenim yer eder, içgüdünün sesi olan bu kritik an yaklaştıkça daha da kuvvetlenerek içe doğan bir önsezi haline gelir."

523. Önseziler ve içgüdünün sesi her zaman için bir şekilde muğlak ve üstü örtülü bir yapıdadır; emin olmadığımız durumlarda ne yapmamız gerekir?

"Şüphe içinde olduğunuzda koruyucu ruhunuza baş vurun ya da size mesajcılarından birisini, yani bizlerden birini

göndermesi için hepimizin efendisi Yaradan'a dilekte bulunun."

524. Koruyucu ruhlarımızın uyarıları her zaman için maneviyata mı yöneliktir, yoksa bizim kişisel durumumuz ve meselelerimizle de ilgili olabilirler mi?

"Bunlar sizi alakadar eden her şeyle ilgilidir. Koruyucu ruhlarınız yapmak zorunda olduğunuz her şeyle ilgili olarak sizi mümkün olan en iyi yola sevk etmek için çaba gösterirler, ancak sizler sık sık onların arkadaşça tavsiyelerine kulaklarınızı kapatır ve kendi hatalarınız yoluyla başınızı derde sokarsınız."

Koruyucu ruhlarımız vicdanımızın sesini uyandırarak ve tavsiyeleriyle bize yardım ederler, ancak bu işaretlere her zaman gerekli önemi vermediğimiz için çevremizdeki insanlar vasıtasıyla bize daha dolaysız uyarılar gönderirler. Talihli ya da talihsiz, hayatındaki pek çok durumun üzerinde düşünen bir insan bunlardan pek çoğuyla ilgili aldığı tavsiyeleri izlemiş olsaydı, pek çok sıkıntıyı yaşamamış olacağını görecektir.

İnsan Hayatındaki Olaylara Ruhların Etkisi

525. Ruhlar hayatımızdaki olaylar üzerinde tesirde bulunurlar mı?

"Elbette ki çünkü size tavsiyelerde bulunurlar."

— Bu etkiyi bize telkin ettikleri düşüncelerden başka yollarla da ortaya koyarlar mı, yani günlük olayların gidişatı üzerinde doğrudan bir etkileri olur mu?

"Evet, ancak etkileri ve eylemleri asla doğa kanunlarını ihlal etmez."

Ruhların etkilerinin ancak olağanüstü fenomenler yoluyla tezahür edeceğini ve yardımımıza mucizeler vasıtasıyla geleceklerini sanmak gibi bir yanılgıya düşer, ellerinde birer sihirli değnek taşıdıklarını hayal ederiz. Ancak durum böyle değildir; onların yardımları doğal yollarla gerçekleşmekte ve müdahaleleri biz farkında olmadan meydana gelmektedir. Dolayısıyla onlar örneğin, şans eseri bir araya gelmiş gibi görünen iki insanı bir araya getirirler, onlardan birinin zihnine belirli bir yere gitmesi fikrini telkin ederler. Dikkatinizi belirli bir yöne çekerler, eğer eyleminiz siz farkında olmaksızın onların tavsiyeleri yönündeyse, onların elde etmek istediği sonuç ortaya çıkar. Bu şekilde herkes sadece kendi dürtüleriyle hareket ettiğini sanır ve böylelikle her zaman için kendi özgür iradesini muhafaza etmiş olur.

526. Ruhlar maddeye tesir etmek gücüne sahip olduklarına göre belirli bir olayın meydana gelmesini garantilemek için bazı durumları ya da koşulları yaratabilirler mi? Örneğin, bir insanın kaderinde belirli bir zamanda, belirli bir şekilde ölmek var, diyelim. Bu kişi bir merdivene tırmanır, merdiven kırılır ve adam ölür. O insan tarafından kabul edilen ya da ona empoze edilen yazgıyı uygulamak için o merdivenin kırılmasına ruhlar mı sebep olmuştur?

"Ruhların maddeye tesir güçlerinin olduğu muhakkaktır, ancak doğa kanunlarını yürürlükte tutmak ve onları ihlal etmemek açısından öngörülmeyen bir durumu meydana getirmek bu kanunlara aykırıdır. Şimdi, verdiğiniz örnekteki gibi bir durumda merdiven çürüdüğü için ya da o adamı taşıyacak kadar güçlü olmadığı için kırılmıştır. Ancak o adamın yazgısı o şekilde ölmek olduğuna göre çevresindeki ruhlar ona ağırlığıyla kırılacak olan o merdivene çıkması fikrini

telkin edeceklerdir ve dolayısıyla bu ölüm, doğaüstü bir olay meydana gelmeden doğal bir şekilde gerçekleşecektir."

527. Maddeye yönelik görünürdeki olağan koşulların söz konusu hadiseyi gerçekleştirmek için yeterli olmadığı bir başka örneği ele alalım. Diyelim ki bir adamın yazgısı yıldırım çarparak ölmesi şeklinde. Adam bir fırtınaya yakalanıyor ve bir ağacın altına sığınıyor, ağaca yıldırım düşüyor ve adam ölüyor. Burada yıldırımın o noktaya düşmesini sağlayan ruhlar mıdır?

"Bu örneğin açıklaması da bir önceki gibidir. Yıldırım o anda o ağaca düşmüştür çünkü bunu o şekilde gerçekleştirecek doğa kanunları ile uyum içindedir. Adam o ağacın altında olduğu için yıldırımın oraya düşmesi sağlanmamıştır, ancak adama o ağaca sığınması yönünde fikir verilmiştir çünkü adam orada olsa da olmasa da o ağaç yıldırıma maruz kalacaktır."

528. Diyelim ki kötü niyetli bir insan yanından geçen bir insana silahla ateş ediyor fakat mermi o kişiye isabet etmiyor. Bu durumda mermi arkadaş bir ruh tarafından mı hedeften saptırılmıştır?

"Eğer hedefteki bireyin yazgısında vurulmak yoksa arkadaş bir ruh ona o sırada merminin rotasından başka bir yöne dönmesini tavsiye edecek ya da iyi nişan alamaması için karşı taraf üzerinde etkide bulunacaktır çünkü mermi bir kez ateşlendi mi, mutlak surette kendisine verilen açıyı izler."

529. Peki, bazı efsanelerde yer alan sihirli ve gizemli bir şekilde tam hedefini vuran mermiler hakkında ne düşünülmesi gerekir?

"Bunlar tamamen hayal mahsulüdür. İnsanlar doğanın harikaları dahilinde yer almayan acayipliklerden hoşlanırlar."

— Bizim hayatımızdaki olaylara yön veren ruhlara, hayatımızı başka yönlere sevk etmek isteyen ruhlar tarafından engel olunabilir mi?

"Tanrı'nın iradesi gerçekleşmek zorundadır. Eğer bir gecikme ya da engellenme söz konusuyla, bu ancak O'nun tarafından tayin edilen bir durum olabilir."

530. Düşük seviyeli, eğlenmeyi seven, havai ve alaycı ruhlar bizim planlarımızı ve hesaplarımızı bozacak güçlükler çıkarabilirler mi? Bir başka deyişle, insan hayatındaki ufak tefek dertlerin müsebbibi onlar değil midir?

"Böyle ruhlar sabrımızı sınamaya yarayan aksilikler çıkarmaktan hoşlanırlar, ancak sizi kızdırmayı ve rahatınızı kaçırmayı başaramadıklarını görünce bu oyundan sıkılırlar. Fakat büyük bir çoğunluğu kendi pervasızlıklarınızdan ve gafletinizden kaynaklanan tüm hayal kırıklıklarını onlara atfetmek ne adil ne de doğru bir yaklaşımdır. Testi kırıldığı zaman bu durum ruhsal bir etkiden çok, sizin beceriksizliğinizin sonucudur."

— Ufak tefek aksilikler yaratan ruhlar bunu kişisel olumsuz duygularına istinaden mi yaparlar, yoksa belirli bir amaçları olmaksızın sadece kendilerini tatmin etmek için karşılarına uygun durumda ilk kim çıkarsa ona mı yönelirler?

"Her iki gerekçeyle de hareket ederler. Bazı durumlarda onlar mevcut ya da önceki herhangi bir önceki hayatınızda düşmanlıklarını kazandıklarınızdır ve buna istinaden size yaklaşırlar, diğerleri ise belirli bir gerekçeleri olmaksızın hareket ederler."

531. Dünyevi hayatta bize zarar verenlerin bu kötü niyetleri ruh dünyasına geri döndüklerinde ortadan kalkar mı?

"Pek çok durumda hareketlerinin yanlış olduğunu idrak eder ve buna pişman olurlar, ancak diğer durumlarda eğer Tanrı imtihanınızın bir devamı olarak onlara müsaade ederse bu husumetleriyle sizi izlemeye devam ederler."

— Buna bir son verebilir miyiz? Ve hangi yollarla?

"Pek çok durumda, onlar için dua ederek bunu yapabilirsiniz; böylelikle onları iyiliğe sevk etmiş olursunuz ve yavaş yavaş hatalı olduklarını görmelerini sağlarsınız. Ve tüm hallerde sabrınızla onların olumsuz düşüncelerinin üzerine yükselebildiğinizi gösterebilirseniz ellerine hiçbir şey geçmediğini anlamalarını sağlar ve onları vazgeçirmiş olursunuz."

Deneyim kusurlu ruhların, bir varoluştan diğerine, intikam peşinde olduklarını ve bizim de böylelikle diğerlerine yaptığımız hatalı eylemlerimizden ders almak durumunda kaldığımızı göstermiştir.

532. Ruhlar bir insana yönelik talihsizlikleri bertaraf etmeye ya da onları başka insanlara yönlendirmeye muktedirler midir?

"Sadece bir yere kadar çünkü Tanrı'nın takdiriyle maruz kaldığınız talihsizlikler vardır. Ancak ruhlar onlara sabır ve teslimiyetle katlanmanıza yardım ederek ızdıraplarınızı azaltırlar."

Ayrıca talihsizlikleri bertaraf etmenin ya da en azından hafifletmenin genellikle size bağlı olduğunu da bilin. Tanrı kullanmanız için size zeka bahşetmiştir ve en çok onu kullanmak yoluyla yani yararlı, olumlu şeyleri düşünerek arkadaş ruhların size en etkili şekilde yardım etmelerini sağlarsı-

nız çünkü onlar sadece kendilerine yardım edenlere yardım ederler."

Ayrıca size talihsizlik gibi görünen şeylerin her zaman için öyle olmadığını da unutmayın çünkü onların ortaya koyduğu hayır genellikle görünürdeki olumsuzluklardan çok daha büyüktür. Bu durum sizin tarafınızdan her zaman anlaşılır bir şey değildir çünkü sadece o anı ve kendi kişisel tatminizi düşünme eğiliminiz çok yüksektir."

533. Eğer onlardan bu yönde ricada bulunursak ruhlar bize zengin armağanlar getirebilirler mi?

"Sizin için bir imtihan olması açısından bazen böyle talepleri kabul edebilirler, ancak tıpkı sizin anlayışsız bir çocuğun taleplerini reddettiğiniz gibi, onlar da çoğunlukla bu yöndeki istekleri reddederler."

— Böyle bir talep kabul edildiğinde, bu tekamülü yüksek arınmış ruhlar tarafından mı, yoksa kusurlu ruhlar tarafından mı yerine getirilir?

"Her ikisi tarafından da çünkü talebin ve yapılan bağışın niteliği onları ortaya çıkaran niyete bağlıdır. Ancak genellikle sizi olumsuz bir istikamete sevk etme arzusu duyan ve zenginlikle temin edilen maddi zevkleri araç olarak kullanan ruhlar bu talepleri kabul ederler."

534. Kısmet ya da kader yoluyla planlarımız engellerle karşılaştığında bu her zaman ruhların vasıtasıyla mı meydana gelir?

"Bu engelleri yolunuza bazen ruhlar çıkarırlar, ancak çoğu zaman için sizin kendi eksikliklerinize atfedilmeleri daha uygundur. Başarılarınız da, başarısızlıklarınız da konum ve kişilikle alakalıdır. Sizin için doğru olmayan bir yolda gitmekte

ısrarcı olursanız kendi kendinize kötülük yapmış olursunuz ve kendi inadınızdan ya da hatalarınızdan kaynaklanan hayal kırıklıklarını ruh-etkisine atfetmenize gerek kalmaz."

535. Başımıza iyi şeyler geldiğinde koruyucu ruhumuza teşekkür etmemiz gerekir mi?

"Teşekkürünüz önce Tanrı'ya olsun çünkü onun izni olmaksızın hiçbir şey meydana gelmez, sonrasında da onun elçisi olan yüksek ruhlara teşekkür edin."

— Onlara teşekkür etmeyi ihmal edersek ne olur?

"Kadir bilmezlere ne olursa o olur."

— Fakat ne dua ne de teşekkür eden insanlar vardır ama her koşulda ne yaparlarsa başarılı olurlar.

"Evet ama hayatlarının sonunu görene kadar bekleyin. Layık olmadıkları bu geçici gönenç hali onlara pahalıya mal olacaktır çünkü ne kadar çok alırlarsa karşılık vermeleri gereken şeyler de o kadar çok olur."

Doğa Olaylarının Oluşumunda Ruhların Etkisi

536. Elementlerin birbirine tesirleri yoluyla oluştuğunu düşündüğümüz büyük doğa olayları tesadüfi midir, yoksa ilahi bir amaçları var mıdır?

"Her şeyin bir sebebi vardır ve hiçbir şey Tanrı'nın izni olmaksızın gerçekleşmez."

— Bu olaylar her zaman için insanlığa bir atıf mıdır?

"Bazen insanlıkla direkt ilgileri vardır, ancak genellikle doğadaki fiziksel güçlerin dengesini ve ahengini yeniden kurmaktan başka bir amaç taşımazlar."

— Her şeyde olduğu gibi, bu olayların esas sebebinin de Tanrı'nın iradesi olduğunu tamamen kabul ediyoruz, ancak ruhların maddeye etki edebildiklerini ve ilahi iradenin elçileri olduklarını da bildiğimize göre faaliyete geçirmek, edilgen kılmak ya da yönlendirmek amacıyla onlardan bazılarının elementlerin üzerinde bir tesirde bulunup bulunmadıklarını sormak istiyoruz?

"Bunu yapmaları gerektiği barizdir, başka türlü de olamaz. Tanrı madde üzerinde direkt tesirde bulunmaz, O'nun alemlerin her seviyesi dahilinde kendisine adanmış olan temsilcileri vardır."

537. Mitoloji tamamen ruhçu bir yaklaşımı temel almaktadır, ancak şöyle bir fark vardır: Onlar ruhları Tanrı olarak kabul etmişlerdir. Bu tanrı ya da ruhlara bazı özel nitelikler atfetmişlerdir, örneğin bazıları rüzgarlardan sorumludur, bazıları şimşek ve yıldırımlardan, bazıları da bitki örtüsünden sorumludur... Bu inanç tamamen asılsız mıdır?

"Asılsız olmaktan çok uzaktır, ancak gerçeğin de çok altındadır."

— Öyleyse aynı şekilde jeolojik olaylardan sorumlu olan ve yeryüzünün dahili katmanlarında yaşayan ruhlar da olabilir mi?

"Bu ruhlar kesinlikle yeryüzünde yaşamazlar, ancak çeşitli vasıflarına istinaden onun gelişimine yön verir ve nezaret ederler. Bir gün tüm bu olayların açıklamasına sahip olacak ve onları daha iyi anlayacaksınız."

538. Doğa olaylarına nezaret eden ruhlar ruh dünyasında farklı bir kategori oluştururlar mı; onlar farklı varlıklar mıdır, yoksa bizim gibi enkarne olmuş ruhlar mıdır?

"Enkarne olmuş ya da olacak ruhlardır."

— *Hiyerarşi kapsamında bu ruhlar yüksek mertebelerde mi, yoksa düşük seviyelerde mi bulunurlar?*

"Bu, görevlerinin maddeye mi, zekaya mı hitap ettiğine bağlıdır; bazıları buyruk verir bazıları da icra eder. Maddeye yönelik fonksiyonları yerine getirenler, tıpkı insanlarda olduğu gibi her zaman için düşük seviyelerdedirler."

539. Mesela, fırtınalar gibi belirli bazı doğa olaylarını oluştururken tek bir ruh mu eylem halindedir, yoksa bir grup mu?

"Bir ruh grubu ya da daha çok, sayısız ruh grupları."

540. Doğa olaylarını gerçekleştiren ruhlar kendi özgür iradeleri doğrultusunda, bilgiyle ve bir maksatla mı hareket ederler, yoksa dürtüsel ve nedensiz bir itkiyle mi?

"Bazıları bir şekilde, diğerleri de öteki şekilde hareket ederler. Bir mukayese yapmak amacıyla, denizlerin ortasında adalar oluşturan mikroskobik deniz canlılarını düşünün; bu oluşum dahilinde ilahi bir niyetin bulunmadığına ve Dünya yüzeyindeki bu değişimin genel ahenk için gerekli olmadığına gerçekten inanabilir misiniz? Ancak tüm bunlar, sadece kendi bedensel ihtiyaçlarını temin eden ve Tanrı'nın bir enstrümanı olduklarına dair bir bilinç taşımayan düşük seviyelerdeki ilkel canlılar tarafından meydana getirilmiştir. Aynı şekilde çok düşük seviyelerdeki ruhlar da genel bütün için faydalıdırlar, *yaşamaya hazırlanırken ve* kendi eylemleri ile özgür iradelerine yönelik tam bir bilinç kazanmadan önce, onların da farkındalığını taşımadıkları olayların teşekkülü için doğanın çeşitli alanlarında faaliyet göstermeleri sağlanmaktadır. Üstlerinin emirlerini yerine getirerek başlarlar ve kendi zekaları daha gelişmiş bir seviyeye ulaştığında onların da emir verme ve maddi dünyadaki oluşumları yönlendirme sı-

rası gelir ve daha da sonra manevi dünyadaki şeyleri idare etmeye muktedir olurlar. Bundan dolayı en küçücük atom zerresinden bir baş meleğe kadar doğadaki her şey birbiri ile bağlantılı haldedir çünkü baş meleğin başlangıcı da bir atoma dayanmaktadır; bu olağanüstü bir ahenk yasasıdır, ancak zihinleriniz onun nasıl bir yaygınlık teşkil ettiğini kavrayamayacak kadar dardır."

Ruhlar ve Savaşlar

541. Bir savaş sırasında kendi tarafına yardım eden ruhlar var mıdır?

"Evet, onları cesaretlendirirler de."

İnsanlar eski çağlarda tanrıları, taraf olmuş bir şekilde imgelerlerdi. Bu tanrılar ise alegorik figürler halinde temsil edilen ruhlardan başkaları değildir.

542. Her savaşta haklı olan sadece bir taraftır. Ruhlar nasıl haksız olan tarafın yanında yer alabilirler ki?

"Sadece ihtilaf ve yıkımdan yana olan ruhların var olduğunu gayet iyi biliyorsunuz, onlar için savaş savaştır ve haklı ya da haksız olması önemli değildir."

543. Ruhlar askeri operasyonlarını planlayan bir generali etkileyebilirler mi?

" Ruhlar şüphesiz tesirlerini bu yönde de gösterirler."

544. Hasım ruhlar yenilgiye uğratmak maksadıyla ona yanlış tavsiyelerde bulunabilirler mi?

"Evet, ancak onun da kendi özgür iradesi yok mudur? Eğer muhakemesi iyi ve kötü bir fikir arasında ayrım yapmasına kifayet etmiyorsa bu öngörüsüzlüğünün sonuçlarına

katlanmak zorunda kalacak ve belki de emir vermekten çok, emir alması daha iyi olacaktır."

545. Bir generale bazen bir tür altıncı his, yani yaptığı planların sonuçlarını önceden görmesini sağlayan sezgisel bir algı da rehberlik edebilir mi?

"Deha sahibi insanlara olan da genellikle budur; ilham denilen bu tür bir sezgi o kişinin çok kesin bir şekilde hareket etmesini sağlar. Bu sezginin kaynağı o kişiye bahşedilmiş olan vasıflar aracılığıyla ona yön veren ruhlardır."

546. Bir savaşın kargaşası içinde ölenlerin ruhlarına ne olur? Ölümlerinden sonra da savaşa yönelik alakalarını sürdürürler mi?

"Bazılarının ilgisi devam eder, bazıları ise bunu bırakırlar."

Şiddet sonucu ve ani tüm ölümlerde olduğu gibi, savaşta ölenler de ilk anlarda bir inanmazlık hali ve şaşkınlık içindedirler. Kişi öldüğünü bilmez ve hala o eylem dahilinde yer aldığını sanır, ancak durumun hakikati kişi için yavaş yavaş açıklık kazanmaya başlar."

547. Savaş sırasında birbirine karşı savaşanların ruhları öldükten sonra da birbirini düşman olarak görürler ve hiddet duyarlar mı?

"Bu tür koşullar altındaki bir ruh asla soğukkanlı değildir. İlk anlarda da düşmanına karşı hala bilenmiş bir durumda olabilir ve hatta onu takip de edebilir, ancak bilincini kazandıktan sonra bu düşmanlığın artık bir gerekçesinin olmadığını görür. Ancak her durumda karakterine bağlı olarak kısa veya uzun bir süre için bunun izlerini taşıyabilir."

— Savaş alanına özgü o sesleri ve kargaşayı algılamaya devam eder mi?

"Evet, tamı tamına."

548. Bir ruh sadece bir seyirci olarak serinkanlı bir şekilde savaşı izliyor ve ölenlerin ruhlarının bedenlerinden ayrılışlarına tanıklık ediyorsa bu olaylar onu nasıl etkiler?

"Çok az ölüm hemen anında meydana gelir. Genellikle bedeni ölümcül bir şekilde yara almış pek çok ruh o an için bunun farkında değildir, ancak kendine gelmeye başladığı zaman ruhunun bedeninden ayrıldığı görülebilir. Bu durum göze çok doğal gelir, ölü bedenin görüntüsü herhangi nahoş bir etki yaratmaz. Kişinin tüm yaşamsallığı ruhu dahilinde yoğunlaşmıştır ve diğer ruhların ilgisini çeken de sadece ruhtur. Onun ruhuyla konuşur, direktifleri ruhuna iletirler."

Ruhlarla İttifak

549. Düşük seviyeli kusurlu ruhlarla ittifak oluşturulabileceği yönündeki kanaatte bir doğruluk payı var mıdır?

"Hayır, bir ittifak yoktur ama olumsuz tabiatla olumsuzluğa eğilimli ruhlar arasında bir sempati vardır. Örneğin, komşunuza sıkıntı vermek istiyorsunuz fakat bunu nasıl yapacağınızı bilmiyorsunuz diyelim; bu durumda sizin gibi sadece olumsuz şeyler yapmak isteyen düşük seviyeli ruhlardan yardım istersiniz, onlar da bu menfi planınız dahilinde size yaptıkları yardımın karşılığı olarak onlara yardım etmenizi beklerler. Ancak bu durum, komşunuzun tam tersi yönde bir dilekte bulunmak yoluyla ve kendi iradesiyle böyle bir komplodan kurtulamayacağı anlamına gelmez. Zarar verici

şeyler yapmak isteyen kişi sadece bu arzusu sayesinde düşük seviyeli ruhları yardımına çağırmış olur ve nasıl yardım aldıysa o da onlara aynı şekilde hizmet etmeye mecbur kalır çünkü bu düşük seviyeli ruhlar da kendi açılarından onun yardımına ihtiyaç duyarlar. Sizin ittifak dediğiniz şey olumsuz eylemler dahilindeki bu karşılıklı yardım durumudur sadece."

İnsanın bazen düşük seviyeli ruhlara tabi olması, aralarındaki herhangi bir taahhütten değil, sadece kişinin kendisine onlar tarafından telkin edilen olumsuz düşüncelere teslimiyetinden kaynaklanır. Bu kelimeye genel olarak atfedilen anlamıyla ittifak durumu, kötü niyetli bir insanla kusurlu ruhlar arasındaki sempatiye yönelik figüratif bir tasvirdir.

550. Peki, ondan bazı faydalar görmek amacıyla ruhunu şeytana satan insanlarla ilgili efsanelerin anlamı nedir?

"Tüm masallarda bir öğreti ve bir maneviyat vardır, sizin hatanız ise onları bire bir kelime anlamlarıyla almaktır. Sizin sözünü ettiğiniz de mecazi bir anlatımdır ve belki şu şekilde açıklanabilir: Bir servet edinmek ya da bazı menfaatler sağlamak için kusurlu ruhlardan yardım isteyen kişi Tanrı'ya karşı gelir. Dünyevi hayatı dahilinde üstlenmiş olduğu görevlerden ve maruz kalması gereken sınavlardan kaçınmış olur ve gelecek hayatında da bu isyankarlığının sonuçlarını hasat eder. O kişinin ruhunun sonsuza dek ızdıraba mahkum edileceğini söylemiyoruz, ancak kendisini maddeden bağımsızlaştırmak yerine, daha derin bir şekilde maddeyle bütünleştirdiği için dünyevi zevklerden alacağı mutluluk, -şimdi karşı geldiklerinden belki daha ağır ve daha ızdırap verici yeni sınavlar yoluyla kendisini olumsuz eğilimlerden kurtarana ka-

dar- ruh dünyasında sadece ızdırap çekmesine yol açacaktır. Kişi dünyevi zevklere yönelik düşkünlüğü nedeniyle kendisini kusurlu ruhların gücüne tabi kılmakta, bu vesileyle aralarında -kişiyi kendi tahribatına götüren- gizli bir anlaşma sağlanmaktadır fakat eğer bu yönde tam bir kararlılık içindeyse yüksek seviyeli ruhların yardımıyla bunu kırmak onun için her zaman kolaydır."

Gizli Güçler, Tılsımlar, Büyücüler

551. Olumsuz yapıdaki bir insan emri altındaki kusurlu bir ruhun yardımıyla bir başka insana zarar verebilir mi?

"Hayır, Tanrı buna izin vermez."

552. Büyü yaptığına ve bir güce sahip olduğuna inanılan insanlar için ne düşünülmelidir?

"Bazı insanlar çok güçlü bir manyetik güce sahiptir. Eğer kendi ruhları kusurluysa bunu olumsuz yönde kullanabilir ve bu durumda da kusurlu diğer ruhlardan yardım görebilirler, ancak hiçbir sözde sihirsel güce inanç bağlamayın, bunlar sadece batıl inançları olan ve hakiki doğa kanunlarından habersiz insanların hayal gücü dahilinde mevcuttur. Bu sözde gücün mevcudiyetini kanıtlamak için ileri sürülen olgular yanlış ve eksik bir biçimde gözlemlenmiş ve -her şeyden öte- yanlış anlaşılmış olan doğal sebeplerin etkisinden kaynaklanır."

553. Ruhların iradesini kontrol altına alabilmek için bazı insanların yaptıkları uygulamalar ve kullandıkları formüllerin etkisi nedir?

"Eğer bunlara gerçekten inanç duyuyorlarsa tek etkileri o insanları gülünç duruma düşürmektir ve eğer inanmıyorlarsa

da bunun karşılığını ödemek zorunda olan dolandırıcılardır. Tüm o formüller sadece hilebazlıktır, ruhların gücüne sahip olan böyle 'sihirli kelimeler' yoktur, gizemli işaretler, tılsımlar yoktur çünkü ruhlar sadece düşüncelere çekilirler herhangi maddi bir şeye değil."

— Bazen böyle gizemli formüller ruhlar tarafından dikte edilmezler mi?

"Evet, size acayip işaretler ve kelimeler veren, bazı eylemleri tarif eden ve bunların yardımıyla sizin 'büyü' dediğiniz şeyi yapacağınızı söyleyen ruhlar vardır, ancak emin olun ki bu ruhlar sizinle oyun oynarlar ve saflığınızla eğlenirler."

554. Tılsımın gücüne -doğru ya da yanlış yönde- inanç duyan kişinin bu kuvvetli inanç sayesinde kendisine ruhları çekebilmesi mümkün değil midir? Çünkü bu durumda faal olan kişinin düşünceleridir; tılsım ise kişinin konsantre olmasına ve düşüncelerini yönlendirmesine vesile teşkil eden bir işarettir.

"Böyle bir etki son derece mümkündür, ancak bu şekilde çekilen ruhun tabiatı, onu çeken kişinin niyetinin saflığına ve tekamül seviyesine bağlıdır ve bir tılsımın gücüne inanacak kadar basit birinin maddi dürtülerden çok, manevi değerlerle hareket etmesi çok nadirdir. Bu yöndeki uygulamalar haliyle kusurlu ruhlara davet çıkaran bir zihnin zayıflığına ve yetersizliğine işaret eder."

555. Büyücü tabirine nasıl bir anlam yüklememiz gerekir?

"Büyücü dedikleriniz kabiliyetleri olan insanlardır, dürüst olduklarında mesmerik güç ya da altıncı his gibi sıra dışı vasıflara sahiplerdir ve eğer böyle bir kişi sizin anlamadığınız şeyler yapıyorsa siz de onun doğa üstü güçlere sahip olduğunu sanırsınız. Cahil insanlar da sizin pek çok bilim adamınıza büyücü gözüyle bakmazlar mı?"

556. Bazı insanlar sadece hasta kişilere dokunarak onları şifalandırma kabiliyetine gerçekten sahipler midir?

"Mesmerik güç iyilik yapmak yönünde saf bir niyet ve yoğun bir gayretle desteklendiğinde bir noktaya kadar bu şekilde etki gösterebilir çünkü bu durumda yüksek seviyeli ruhlar uygulayıcının yardımına gelirler. Ancak en basit ve en doğal oluşumların dahilinde fevkalade bir şeyin keşfine ikna olmuş aşırı derecede saf, hevesli ya da meraklı kişiler tarafından anlatıldığı zaman olayların abartılmasına karşı dikkatli olmalısınız. Kendi menfaatleri için insanların saflığından yararlanarak onları ikna etmeye çalışanların söylediklerine karşı da dikkatli olmalısınız."

Hayır Duası ve Beddua - Lanet

557. Hayır duası ve beddua ya da lanet bunlara maruz kalanlara yüksek seviyeli ya da kusurlu ruhları çeker mi?

"Tanrı insafsız beddualara kulak vermez ve bunu yapanlar da O'nun gözünde suçludur. Olumlu ve olumsuz olarak iki zıt etkiye maruz kaldığımıza göre bir lanetin ya da bedduanın anlık tesiri olabilir, hatta madde üzerinde dahi böyle bir etki gösterebilir; ancak bu etki Tanrı'nın iradesi ve istemi olmaksızın asla gerçekleşemez ve ona maruz kalan kişiye yönelik ağırlaştırılmış bir imtihan niteliği taşır. Ayrıca daha çok, kötü eğilimleri olan, ziyankar yapıdaki kişilere lanet edilir, hayır duasını ise iyiliksever yapıdaki insanlar alır. Ancak ne lanet ne de hayır duası Tanrı'nın adaletinden sapma gösteremez çünkü İlahi Adalet, beddua alan kişi ziyankar biriyse onu bilir, hayır duası alan kişi O'nun himayesine layıksa onu destekler."

X. BÖLÜM

RUHLARIN MEŞGULİYET ALANLARI ve MİSYONLARI

558. Ruhların kendi kişisel tekamülleri üzerinde çalışmaktan başka yapacakları bir şey var mıdır?

"Vekilleri oldukları Tanrı'nın iradesini tatbik ederek evrendeki ahengin sağlanmasında işbirliği yapmaktır. Ruh-hayatı devamlılığı olan bir iştigaldir, ancak dünyevi hayatın ızdırap verici çaba ve emek isteyen işleriyle hiçbir ortak yönü yoktur çünkü ne bedensel bir yorgunluk ne de bedensel ihtiyaçlardan kaynaklana sıkıntılar söz konusudur."

559. Düşük seviyeli ruhlar da evrene faydalı bir hizmet de bulunurlar mı?

"Hepsinin yerine getirmesi gereken görevleri vardır. Büyük bir binanın inşasında mimarla birlikte çalışan işçi için de öyle değil midir?" *(540)*

560. Her ruhun özel görevleri var mıdır?

"Evrendeki tüm ayrıntılara sırayla nezaret ederek tüm kesimlerde ikamet etmek ve her şeye dair bilgiler edinmek zorundayız. Fakat söylenmiş olduğu gibi, her şey için yeterli zaman vardır. Dolayısıyla bir ruh bugün için Dünya'nızda yazgısını gerçekleştiriyordur, diğeri ise başka bir zamanda toprakta, suda ya da havada onu zaten gerçekleştirmiştir ya da gerçekleştirecektir vb."

561. Evrendeki unsurların idaresine ilişkin olarak ruhlar tarafından yerine getirilen fonksiyonlar her ruh nezdinde daimi midir, yoksa bunlar belirli bir gruba özgü vasıfları mı teşkil eder?

"Tüm ruhlar kusursuzluk kazanmak için merdivenin tüm basamaklarını çıkmak zorundadırlar. Adaletli olan Tanrı, diğerleri ızdırap verici çabalar yoluyla bilgi edinirken emek harcamayan hiç kimseye bilgi bahşetmeyi istememiştir."

Dolayısıyla hiçbir insan da en alttan yukarıya doğru bir sanatın tüm aşamalarında pratik yaparak gerekli bilgileri kazanmaksızın o alanda en yüksek ustalık konumuna ulaşamaz.

562. Artık edinmeleri gereken bir şey kalmamış olan en yüksek mertebedeki ruhlar mutlak bir istirahat halinde midirler, yoksa onların da meşguliyet alanları var mıdır?

"Ebediyet dahilinde boş durabildiklerini düşünebilir misiniz? Ebedi bir boşluk ebedi bir eziyettir."

— Peki, onların meşguliyetlerinin yapısı nasıldır?

"Onlar direkt olarak Tanrı'dan emir alırlar ve bunları evren dahilinde aktarırlar, yerine getirilmeleri için de nezaret ve kontrol ederler."

563. Ruhlar aralıksız bir şekilde meşguliyet içinde midir?

"Aralıksız bir şekilde? Evet, eğer buradan düşüncelerinin sürekli faal olduğu anlaşılıyorsa çünkü onlar düşünceleri vasıtasıyla yaşarlar. Ancak ruhların meşguliyetlerinin insanın maddi meşguliyetleri ile benzer yapıda olduğunu düşünmemelisiniz, faydalı olmak yönünde bir bilince sahip oldukları için aktivitenin kendisi onlar için bir keyiftir."

— Tekamül etmiş, saf ruhların açısından bunu anlamak kolay fakat düşük seviyeli kusurlu ruhlar için de aynı şey geçerli midir?

"Kusurlu ve düşük seviyelerdeki ruhların kendi tabiatlarına uygun meşguliyetleri vardır. Cahil bir işçiye entelektüel bir sorumluluk verir miydiniz?"

564. Boşta olan ya da faydalı bir şeyle ilgili olarak görev almayan ruhlar var mıdır?

"Evet, ancak bu boşluk durumu geçicidir ve zekalarının gelişmesine bağlıdır. Tabi ki, tıpkı insanlarda olduğu gibi, ruhların içinde de sadece kendileri için yaşayanlar vardır, ancak içinde bulundukları bu boşluk zamanla onlar için bir yük haline gelir ve er ya da geç tekamül isteği aktiviteye ihtiyaç duymalarına sebep olur, kendilerini faydalı kılmaktan dolayı da memnuniyet duyarlar. Burada benlik-bilincine ve özgür iradeye sahip olma noktasına erişen ruhlardan söz ediyoruz çünkü başlangıç aşamasında yeni doğmuş bebekler gibidirler ve kararlı bir iradeden çok, içgüdüleriyle hareket ederler."

565. Ruhlar bizim sanat çalışmalarımızı inceler ve onlara ilgi duyarlar mı?

"Enkarne ruhların yükselmelerine ve tekamüllerine işaret eden her şeyi incelerler."

566. Dünya üzerinde örneğin, ressam ya da mimar gibi özel bir işi olan bir ruh, dünyevi hayatındaki tercihlerini şekillendiren görevlere özel bir ilgi duyar mı?

"Her şey tek bir genel amacın içinde eriyip birbiriyle kaynaşır. Tekamülü yüksek bir ruh diğer ruhların Tanrı'ya doğru yükselmelerine yardım etmek için elinden gelen her şeyi yapmakla ilgilidir. Ayrıca kendisini tanımış olduğunuz varoluşu dahilinde verilen söz konusu uğraşa kendisini adamış bir ruh, başka bir varoluşunda yine bir başka uğraşa adanmış olabilir çünkü kusursuzluğa ulaşmak için her şeyi bilmesi gerekmek-

tedir. Dolayısıyla daha büyük bir gelişme için onun için bir ihtisas alanı söz konusu değildir. *Her şey tek bir genel amacın içinde eriyip birbiriyle kaynaşır,* derken kastettiğim buydu. Ayrıca geri kalmış Dünya'nızda size önemli ve görkemli görünen her şeyin daha yüksek tekamül seviyelerindeki dünyalar için sadece birer çocuk oyuncağı olduğunu da aklınızda bulundurun. Sizin bilmediğiniz sanat şekillerinin ve bilim dallarının mevcut olduğu bu dünyalarda yaşayan ruhların, onlar için sadece acemi birer çırağın elinden çıkmış gibi görünen şeylere karşı hayranlık beslemesini nasıl bekleyebilirsiniz ki?"

— *Tekamül etmiş her ruh için durumun böyle olduğunu rahatlıkla anlayabiliyoruz, ancak bizim sorumuz henüz dünyevi fikirlerin üzerine yükselmemiş olan daha vasat durumdaki ruhlarla ilgili.*

"Onların durumu daha farklıdır, bakış açıları daha dardır ve sizin hayranlık duyduğunuz şeylere onlar da hayranlık duyabilirler."

567. Ruhlar bizim meşguliyet alanlarımız ve keyif veren uğraşlarımız dahilinde de hiç rol oynarlar mı?

"Sizin tabirinizle vasat durumdaki ruhlar bunu yaparlar; sürekli olarak çevrenizdedirler ve tabiatlarına istinaden yaptığınız her şeye -bazen son derece aktif olarak- dahil olurlar, ayrıca insanları hayatın farklı yönlerine sevk etmek, tutkularına şevk ya da sükunet vermek için bunu yapmaları da gereklidir."

Tekamül seviyelerine bağlı olarak ruhlar kendilerini bu dünyadaki şeylerle meşgul kılarlar. Yüksek seviyelerdeki ruhlar mutlak surette dünyevi şeylerin en ufak detaylarını gözlemleme ve inceleme gücüne sahiptirler, ancak bunu tekamül açısından bir faydası varsa yaparlar. Düşük seviyelerdeki

ruhlar ise bunlara, dünyevi hayata yönelik hatırladıkları şeyler ve hafızalarından henüz silinmemiş olan dünyevi fikirlerle orantılı bir önem atfederler.

568. Ruhlara bir vazife verildiği zaman bunu gezgin oldukları dönemde mi yerine getirirler, yoksa enkarne haldeyken mi?

"Her iki durumda da görev alabilirler. Böyle görevlerle oldukça meşgul olan gezgin ruhlar vardır."

569. Gezgin durumdaki ruhların alabileceği görevler nelerdir?

"Bunlar oldukça çeşitli olduğu için bir tanım yapmak mümkün değildir, ayrıca içlerinde sizin anlayamayacaklarınız da vardır. Ruhlar Tanrı'nın iradesini ve isteklerini gerçekleştirirler ve siz de O'nun tüm amaç ve tasarılarını anlamaya muktedir değilsiniz."

Ruhların görevleri bu görevlerin nesnesi için her daim hayırlıdır. İster ruh, isterse enkarnasyon evresinde olsunlar, oldukça kapsamlı ve olağanüstü fikirlerin dahilinde bazı olaylara yol açmak, bazı şeylerin başarılmasına nezaret etmek ve tüm insanlığın ya da bireylerin tekamülüne yardım etmek için görevlendirilmişlerdir. Bazı ruhların görevlerinin daha dar kapsamlı, daha çok, kişisel ya da yerel nitelikte olduğu söylenebilir ve bu görevler bir hastaya, ölmekte olan ya da acı çeken birine yardım etmek, rehberi ve hamisi oldukları kişileri gözetmek, onlara tavsiyeleriyle ya da önerdikleri erdemli düşüncelerle yol göstermek şeklinde sıralanabilirler. Manevi ya da maddi dünyada kollanıp gözetilmesi gereken ne kadar fayda ve mesele varsa, ruhların görevlerinin de o kadar çok olduğu söylenebilir. Ve her ruh bir görevi yerine getirirken gösterdiği vefayla orantılı olarak tekamül eder.

570. Ruhlar yerine getirmek üzere görevlendirildikleri şeylerin

amacını her zaman için idrak ederler mi?

"Hayır, bazıları sadece kör enstrümanlardır, ancak bazıları da üzerinde çalıştıkları şeylerin tamamen idrakındadır."

571. Sadece tekamül etmiş ruhların mı yerine getirmeleri gereken görevleri vardır?

"Bir görevin önemi her zaman için onu üstlenen ruhun kapasitesi ve tekamülü ile orantılıdır, ancak general olmamasına rağmen haber ileten ulak da bir görev yerine getirir."

572. Bir görev ruha direkt olarak verilir mi, yoksa bu onun kendi iradesine mi bağlıdır?

"O görevi ister ve üstlenmekten dolayı da mutluluk duyar."

— Aynı görev birden fazla ruh tarafından da talep edilebilir mi?

"Evet, genellikle aynı görev için birden fazla aday olur, ancak hepsi kabul edilmez."

573. Enkarne ruhların görevleri nelerden oluşur?

"İnsanları bilgilendirmek, tekamüllerine yardım etmek, kurumlarını doğrudan ve maddi vasıtalarla iyileştirmek. Bu görevler oldukça önemlidir ve genellik arz eder, ancak toprağı işleyen de, yönetici olan ya da eğitim veren kadar önemli bir görev yapmış olur. Doğadaki her şey birbiriyle bağlantılıdır ve her bir ruh da insan sureti içinde enkarnasyon yoluyla arınırken İlahi Planların gerçekleştirilmesi yönünde çalışmış olur. Her birinizin bir misyonu vardır çünkü her biriniz o ya da bu şekilde bir fayda yaratabilirsiniz."

574. Kendi istekleriyle boş bir hayat yaşayanların görevi ne ola-

bilir peki?

"Sadece kendileri için yaşayan ve kendilerini hiçbir şekilde faydalı kılmayan insanların var olduğu doğrudur. Ancak durumları çok acınasıdır çünkü bu gönüllü yararsızlığı zor ve acı verici derslerle telafi etmek zorunda kalırlar, alacakları bu dersler de bitkin düşmeleri ve hayattan usanmaları yoluyla genellikle mevcut varoluşları dahilinde başlar."

— Seçme özgürlükleri olduğuna göre neden kendilerine hiçbir faydası olmayan bir hayatı seçmişlerdir?

"İnsanlar arasında olduğu gibi, ruhlar arasında tembel olanlar ve çalışmaktan kaçınanlar vardır. Tanrı kendi yollarından gitmeleri için onlara müsaade eder, ancak onlar sergiledikleri bu faydasızlığın bedelini ve olumsuz etkilerini zamanla öğrenecek ve kaybolan bu zamanı telafi etmek için şevkle talepte bulunacaklardır. Ayrıca çok daha faydalı bir hayatı da seçmiş olabilirler, ancak sonrasında bu imtihandan geri çekilmiş ve onları bu ataletleri doğrultusunda teşvik eden ruhların tavsiyelerine kendilerini bırakıp yanlış bir yol tutturmuşlardır belki de."

575. Günlük hayatın meşguliyetleri bize birer misyondan çok bir iş, bir yükümlülük gibi görünür. Bizim ona atfettiğimiz manaya istinaden misyon, şahsi olmayan önemli bir görevdir. Bu açıdan bakarsak, insanın Dünya'da gerçekten bir misyonu olduğundan nasıl emin olabiliriz?

"Elde ettiği sonuçların büyüklüğünden ve diğer insanların gelişimine yaptığı katkıdan."

576. Önemli bir misyonla görevlendirilmiş olanların bu durumu doğumlarından önce mi belirlenmiştir ve onlar bu görevlerinin

farkında mıdır?

"Evet, bazı hallerde. Ancak daha sık olarak da farkında değillerdir. Dünyaya gelirken bir göreve ilişkin olarak çok silik bir farkındalıkları vardır, görevleri ise onlara kendisini koşulların gidişatına bağlı olarak aşama aşama ifşa eder. O'nun planlarını gerçekleştirmeleri için Tanrı onları gitmeleri gereken yola sevk eder."

577. Bir insan faydalı bir şey yaptığında bu her zaman için önceden belirlenmiş bir misyonun sonucu mudur, yoksa kişi öngörülmemiş olan bir misyon da alabilir mi?

"İnsanın yaptığı her şey önceden belirlenmiş bir misyonun sonucu değildir, genellikle kişi bir ruhun faydalı addettiği bir şeyin gerçekleştirmesi yönünde onun bir enstrümanıdır. Örneğin, bir ruh eğer enkarne olmuş olsa yazacağı bir kitabın basılmasının faydalı olacağını düşünebilir. Bu fikrini anlayıp geliştirebilecek nitelikte bir yazar arar, ona bu plandan söz eder ve gerçekleştirilmesi için onu yönlendirir. Bu durumda o kişi dünyaya böyle bir görevle gelmemiştir. Pek çok sanat eseri ve bilimsel buluş için de durum böyledir. Bedeni uyuduğu sırada enkarne ruh, gezgin haldeki ruh ile direkt iletişime geçer ve bu ikisi söz konusu girişimleri hakkında görüşürler."

578. Bir ruh kendi hatası yüzünden misyonunda başarısızlığa uğrayabilir mi?

"Evet, eğer yüksek bir tekamül seviyesinde değilse."

— Böyle bir başarısızlığın onun için ne gibi sonuçları söz olur?

"Bu göreve yeniden başlamakla yükümlü kılınır, bu al-

ması gereken derstir. Ayrıca başarısızlığı nedeniyle ortaya çıkan olumsuz sonuçlara da maruz kalır."

579. Ruhların misyonları Tanrı tarafından belirlendiğine göre, başarısız olma ihtimali olan bir ruha önemli bir görevi Tanrı nasıl emanet etmiş olabilir?

"Tanrı bir generalinin muzaffer mi, yoksa mağlup mu olacağını önceden görmez mi? Emin olun ki, Tanrı her şeyi önceden görür ve önemli oldukları zaman da planlarının gerçekleştirilmesi sorumluluğunu işlerini yarım bırakacaklara emanet etmez. Sizin tüm sıkıntınız Tanrı'nın geleceğe yönelik öngörüsüyle ilgilidir, bunu bir türlü anlayamazsınız."

580. Bir ruh bir misyonun gerçekleştirilmesi için kendisini enkarne ettiğinde, misyonunu bir imtihan olarak üstenmiş bir ruhla aynı endişeleri duyar mı?

"Hayır çünkü kendisine rehberlik edecek deneyimlere sahiptir."

581. Dehalarıyla insanlığa ışık tutmuş olan insanlar muhakkak ki bir misyon sahibiydiler, ancak onların arasında hatalar yapmış olanlar ve önemli hakikatlerle ilgili yanlış bilgiler yaymış olanlar da vardır. Onların misyonlarını hangi açıdan değerlendirmeliyiz?

"Onlar kendi kendilerini yanılgıya düşürmüşlerdir. Bu kişiler üstlenmiş oldukları görevlere denk değillerdir. Ancak onları yargılarken içinde bulundukları koşulları da dikkate almalısınız. Dahi insanlar kendi zamanlarına göre konuşmak zorundaydılar, daha sonraki zamanların bakış açısıyla hatalı ya da boş görünen öğretiler belki de kendi zamanları için yeterliydi."

582. Ebeveynlik bir misyon olarak kabul edilebilir mi?

"Yadsınamaz surette bir misyondur ve aynı zamanda

azami derecede ciddi bir yükümlülüktür. Ebeveynliğin sorumlulukları insanın geleceği üzerinde zannettiğinden çok daha önemli tesirlerde bulunur. Tanrı, adımlarını doğruluğa sevk etmeleri için çocuğu ebeveynlerinin himayesine teslim etmiş, yeni izlenimlere karşı açık ve esnek olması için çocuğa hassas ve zayıf bir yapı vererek onların görevlerine kolaylık getirmiştir. Öte yandan güzel meyveler yetiştirmek için bahçelerindeki ağaçlara bile çocuklarının gelişimine ve eğitimine harcadıklarından daha fazla zaman ve emek harcayan ebeveynler vardır. Ancak eğer onların hatası yüzünden çocuk olumsuzluklara yenik düşerse, ebeveynleri bu hayırsızlıklarının cezasını çekerler ve çocuğun tüm gelecek hayatındaki ızdırapları onlara geri döner çünkü mutluluğa giden yolda ona yardım etmek için üstlerine düşeni yapmamışlardır."

583. Ebeveynlerinin ilgi ve ihtimamına rağmen eğer bir çocuk hata yaparsa onlar yine de sorumlu olurlar mı?

"Hayır, ancak çocuğun eğilimleri ve karakteri ne kadar olumsuz bir yapıda olursa ebeveynlerin görevi de o nispette zorlaşır, dolayısıyla onu kötü yoldan alı koymayı başarırlarsa ödülleri de o kadar büyük olacaktır."

— Eğer çocuk, ebeveynlerinin ihmaline ya da ona kötü örnek teşkil etmelerine rağmen iyi bir insan olursa, ebeveynler bundan fayda sağlarlar mı?

"Tanrı adildir."

584. Eğer tek amacı kendi hırsını tatmin etmekse ve bu amacına ulaşmak için kendi halkının felaketlere uğramasından da çekin-

miyorsa böyle bir fatihin misyonu ne olabilir?

"Bu kişi genel olarak amaçlarının gerçekleştirilmesi için Tanrı tarafından kullanılan bir enstrümandır sadece ve o felaketler de bazen insanların çok daha hızlı tekamül etmelerini sağlayan vasıtalardır."

— *Oluşan bu felaketlerden kaynaklanabilecek hayırlı sonuçlar onların oluşmasına vesile olan kişi tarafından bilinmez, çünkü sadece kişisel amacıyla yola çıkmıştır, ancak her durumda bu sonuçtan kazanç sağlaması söz konusu olabilir mi?*

"Herkes yaptığı işlere, yapmak istediği iyiliklere, dürüst ve yapıcı niyetler içinde olmasına göre ödüllendirilir."

Ruhlar enkarne olduklarında, maddi varoluşlarının doğası dahilinde doğuştan mevcut bulunan bazı uğraşlara sahip olurlar. Gezgin oldukları ya da maddeden ayrıldıkları dönemde bu uğraşları tekamül seviyeleri ile orantılanır. Bazıları bir dünyadan diğerine giderek bilgiler edinir ve yeni bir enkarnasyona hazırlanırlar. Daha ileri düzeyde olan diğerleri ise olayların gidişatına yön vererek kendilerini tekamül amacına adar ve hayırlı telkinlerde bulunarak insanlığını gelişimine katkı sağlayan kişilere yardım ederler.

Ötekiler kendilerini yine tekamül etmek için enkarne ederler.

Bir başka grup ise bireyleri, aileleri, toplulukları, şehirleri, ülkeleri ve halkları himayelerine alır ve onların koruyucu meleği ya da arkadaş ruhları haline gelirler.

Diğer bir grup da yine aracı unsur olarak doğa olaylarına nezaret eder. Düşük seviyelerdeki geniş bir ruh kitlesi de bizim uğraşlarımızla meşgul olur ve bizim eğlencelerimize iştirak eder.

Kusurlu ve arınmamış ruhlar ise ızdırap ve keder içinde Tanrı'nın kendilerine tekamül vasıtaları sunmasını beklerler. Eğer ziyankar bir eğilim içindelerse bu, henüz iştirak etmeye muktedir olmadıkları mutluluğa duydukları hınçtan dolayıdır.

XI. BÖLÜM

ÜÇ ANA GRUP

Mineraller ve Bitlikler

Hayvanlar ve İnsanlar

Ruh Göçü

Mineraller ve Bitkiler

585. Doğal alemin mineraller, bitkiler ve hayvanlar olarak üç ana gruba ayrılması konusunda ne düşünüyorsunuz, ki bazı doğa bilimciler buna insanı da ekleyerek dördüncü bir grup daha oluşturuyorlar; bir başka doğa bilimci grubu ise organik ve inorganik diyerek doğal alemi iki temel sınıfta ele alıyor? Sizce bunlardan hangisi tercih edilmelidir?

"Bunların hepsi de yerindedir; hangisinin en iyi olduğuna gelirsek bu sizin bakış açınıza bağlıdır. Madde açısından ele alındığında organik ve inorganik varlıklar vardır, manevi açıdan bakarsak şüphesiz ki dört grup mevcuttur."

Uç örnekler dahilinde birbiri ile bütünleşiyor gibi görünseler de bu dört grup aslında son derece iyi belirlenmiş özellikler çerçevesinde oluşturulmuştur. Mineraller grubunu oluşturan eylemsiz madde sadece mekanik güce sahiptir, eylemsiz maddeden oluşan bitkilere ise yaşamsallık bahşedilmiştir, eylemsiz maddeden teşekkül eden ve yaşamsallık sa-

hibi olan hayvanların ise bir tür içgüdüsel zekaları vardır, bu zeka sınırlı bir yapıdadır ancak onlara varoluşlarına ve bireyselliklerine yönelik bir bilinç kazandırmaktadır. Hayvanlarda ve bitkilerde bulunan her şeye sahip olan insan özel bir zeka marifetiyle tüm bu grupların üzerinde yer almaktadır; bu zekanın belirli sınırları yoktur ve ona gelecek bilincini, madde ötesi şeylerin idrakını ve Tanrı bilgisini vermektedir.

586. Bitkiler kendi varoluşlarının bilincinde midirler?

"Hayır, onlar düşünmezler, sadece organik bir yaşamları vardır."

587. Bitkilerin hisleri var mıdır? Tahribata uğradıklarında acı çekerler mi?

"Bitkiler maddeye tesir eden fiziksel etkileri alırlar, ancak idrakları yoktur, dolayısıyla acıyı hissetmezler."

588.Bitkileri birbirine çeken güç onların özgür iradesinden bağımsız mıdır?

"Evet, çünkü onlar düşünmezler. Bu, maddenin mekanik gücünün maddeye tesiridir ve buna direnç göstermezler."

589. Mimoza ve böcek yiyen dionea *gibi bazı bitkilerin büyük bir hassasiyet ve bazı durumlarda bir tür irade taşıdıklarına işaret eden hareketleri vardır; örneğin,* dionea *lobları üzerine konan sinekleri yakalar ve hatta onu öldürmek için sanki tuzak kurar. Bu bitkilere düşünebilme vasfı mı bahşedilmiştir? Bir iradeleri var mıdır ve bitkilerle hayvanlar arasında bir başka sınıfı mı teşkil ederler? Bu bitkiler birinden diğerine bir geçiş noktası mıdır?*

"Doğadaki her şey değişim, dönüşüm halindedir, evet, her şey farklıdır ancak her şey birbiriyle de bağlantılıdır. Bitkiler düşünmezler, dolayısıyla iradeleri de yoktur. Kabuğunu açan bir istiridye ve zoofit dediğiniz o bitkisel hayvan-

ların hiçbiri düşünmezler, sadece kör bir doğal içgüdüleri vardır."

İnsan organizması da -sindirim ve dolaşım sistemindeki organlar, bazı maddelerle teması halinde onların geçişini engellemek için kendisini kapatan pilorus (mide kapısı) gibi- iradenin hiçbir müdahalesi olmaksızın gerçekleşen benzer hareketlerle ilgili çeşitli örnekler verir bize. Belirli bir hassasiyet taşıyan bitkilerde de durum böyle olmalıdır çünkü onların hareketlerinin de bir idrak haline ya da iradeye işaret etmesi gerekliliği yoktur.

590. Bitkilerde kendileri için faydalı olan şeyleri aramalarına ya da kendilerine zarar verecek şeylerden kaçınmalarına yarayacak bir kendini koruma içgüdüsü yok mudur?

"Eğer isterseniz buna bir çeşit içgüdü diyebilirsiniz: bu sizin o kelimeye atfettiğiniz kapsama bağlıdır, ancak tamamen mekanik bir şeydir o. Kimyasal işlemler sırasında iki maddenin birbiriyle birleştiğini görürsünüz çünkü sadece birbiri için uygundurlar, yani aralarında bir çekim vardır, fakat buna içgüdü demezsiniz."

591. Yüksek seviyeli dünyalarda bitkiler de tıpkı diğer varlıklar gibi daha kusursuz bir yapıda mıdır?

"Bu dünyalardaki her şey daha kusursuzdur; ancak hayvanların her zaman hayvan, insanların da her zaman insan olduğu gibi, bitkiler de her zaman bitkidir."

Hayvanlar ve İnsanlar

592. İnsanlarla hayvanları zeka açısından mukayese etmeye çalıştığımızda araya kesin bir ayrım çizgisi çizmemiz çok zor gö-

rünüyor çünkü bazı hayvanlar bu anlamda bazı insanlara karşı üstünlük gösteriyor. Böyle kesin bir ayrım yapmak mümkün müdür acaba?

"Filozoflarınız bu konu üzerinde hemfikir olmaktan çok uzaktırlar. Bazıları insan hayvandır diye düşünmektedir, diğer bazıları da hayvanın insan olduğundan aynı derecede emindirler. Hepsi de hatalıdır. Bazen kendisini çok aşağılara düşürse, bazen de çok yükseklere çıkarsa da insan ayrı bir varlıktır. Fiziksel tabiatı itibarıyla hayvanlar gibidir, hatta pek çoğuna göre birtakım eksiklikleri de vardır çünkü -ihtiyaçları ve kendisini koruması için- insanın *zekası yardımıyla keşfetmeye mecbur kaldığı* her şeyi doğa hayvanlara zaten vermiştir. İnsan bedeni de hayvanların ki gibi yok olmaya mahkumdur, ancak ruhu sadece kendisinin anlayabileceği bir yazgıya sahiptir çünkü sadece o tamamen özgürdür. Kendi değerinizi hayvanların altında gören zavallı insanlar! Kendinizi onlardan nasıl ayırt edeceğinizi bilmiyor musunuz? İnsanın üstünlüğünü, onun Tanrı'nın mevcudiyetine yönelik bir inanca sahip olmasıyla idrak edin."

593. Hayvanlar söylendiği gibi, sadece içgüdüleriyle hareket ediyor olabilirler mi?

"Bu da sadece bir teoridir. İçgüdünün pek çok hayvan üzerinde hakimiyet taşıdığı çok doğrudur, ancak bazılarının son derece kararlı bir irade ile hareket ettiğini görmüyor musunuz? Bu zekadır fakat kapsamı dardır."

Bazı hayvanların, içgüdünün yanı sıra karmaşık hareketleri yerine getirme gücüne sahip olduklarını ve koşullara istinaden belirli bir şekilde hareket etme iradesini ortaya koyduklarını inkar etmek imkansızdır. Dolayısıyla onların içinde

de bir tür zeka vardır, ancak bu zekanın tezahür alanı esas itibarıyla fiziksel ihtiyaçlarını karşılama ve var olma çabasıyla sınırlıdır. Becerilerine ne kadar hayranlık duyarsak duyalım onların dahilinde bir gelişme, ya da ilerleme yoktur; belirli ve değişmeyen şekillerde daha önce yaptıklarını -ne daha iyi ne de daha kötü olarak- bugün de aynı şekilde yapmaya devam ederler. Kendi türlerinden izole edilmiş bir kuş kendisine öğretilmeksizin yuvasını yine aynı şekilde yapar. Bazı hayvanlar bir yere kadar eğitilmeye müsait olsalar da zihinsel gelişimleri her zaman için dar sınırlar içindedir ve insanın esnek bir yapı üzerindeki etkisine bağlıdır. Hayvanların kendi başlarına ilerleme güçleri yoktur. Bu yapay gelişim ise geçici ve o hayvana özgüdür çünkü kendi başına bırakıldığında doğası tarafından kendisine çizilen sınırlara hızla geri dönecektir.

594. Hayvanların bir lisanı var mıdır?

"Eğer kelimelerden ve hecelerden teşekkül eden bir lisanı kastediyorsanız, hayır, ancak aralarındaki bir iletişim metodundan bahsediyorsanız, evet. Birbirine sizin sandığınızdan çok daha fazlasını söylerler, ancak lisanları da düşünceleri gibi, bedensel ihtiyaçları ile sınırlıdır."

— Sesi olmayan hayvanlar vardır, onların bir lisanı yok mudur?

"Birbirini başka yollarla anlarlar. İnsanların da birbiriyle iletişim kurmak için konuşmaktan başka kullandıkları yollar yok mudur? Peki ya dilsizler, onlar için ne derdiniz? Kendilerine ilişki kurma yetisi bahşedilmiş olan hayvanlar birbirine bilgi aktarma vasıtalarına sahiptirler ve hislerini ifade edebilirler. Balıkların kendilerine göre bir anlayışlarının olmadığını mı sanıyorsunuz? Lisan insana özgü bir imtiyaz değildir, ancak hayvanlarınki içgüdüseldir ve istekleriyle, fikirlerinin

alanı ile sınırlıdır. Öte yandan insanın lisanı geliştirilebilir niteliktedir, zekasına ve kavrayışına katkıda bulunan bir yapıdadır."

Sürüler halinde göç eden balıkların da tıpkı kendilerine rehberlik edeni takip eden kırlangıçlar gibi -ortak bir anlayış noktasına varan ve genel alakaları yönünde bir birlik oluşturan nitelikte- bilgi aktarma yöntemlerine sahip oldukları aşikardır. Bu iletişim yöntemleri dahilinde birbirine yaptıkları işaretleri ayırt etmelerine imkan tanıyan keskin bir görüşe sahip olabilirler ya da belirli titreşimlerin aktarılmasında su bir vasıta olarak işlev görüyor olabilir. Ancak bunlar ne şekilde olursa olsun birbirini anlamak için bazı yöntemlere sahip oldukları açıktır çünkü sesi olmayan hayvanlar da bir şekilde buna muktedir olmaktadır. Bu durumda ruhların da kendi aralarında bilinen konuşma şekli haricinde iletişim kurmaları tuhaf olarak mı nitelendirilmelidir? *(282)*

595. Hayvanlar hareketleri ile ilgili olarak özgür iradeye sahipler midir?

"Sandığınız gibi birer makine değildir onlar, ancak hareket özgürlükleri ihtiyaçları ile sınırlıdır ve insanınki ile mukayese edilemez. İnsandan çok daha düşük ve ilkel bir yapıda oldukları için aynı yükümlülüklere sahip değillerdir. Özgürlükleri maddi hayatlarındaki hareketleri ile sınırlıdır."

596. Bazı hayvanların insan gibi konuşma becerisinin kaynağı nedir? Ve bu beceriye neden kuşlarda rastlanmaktadır? Mesela, maymunlar insana daha benzer bir yapıda değil midir?

"Bu beceri sesle ilgili organların özel yapısından kaynaklanır ve taklit etme içgüdüsüyle desteklenir. Maymunlar in-

sanların hareketlerini taklit ederler, bazı kuşlar da onların seslerini."

597. Hayvanlar da onlara belirli bir hareket özgürlüğü veren bir zekaya sahip olduklarına göre onların içinde de maddeden bağımsız bir unsur var mıdır?

"Evet ve bu bedenlerine can verir."

— Bu unsur- insanınki gibi- ruh mudur?

"Eğer öyle adlandırmak istiyorsanız ona atfettiğiniz anlama bağlı olarak bu ruhtur. Ancak insanınkinden çok daha aşağı bir seviyededir. İnsan ruhu ile hayvan ruhu arasında, insan ruhu ile Tanrı arasındaki kadar büyük bir fark vardır."

598. Hayvanların ruhu da ölümlerinden sonra bireyselliklerini ve benlik bilinçlerini muhafaza ederler mi?

"Bireyselliğini muhafaza eder fakat benlik bilincini değil. Zekanın varlığı içlerinde muğlak kalır."

599. Hayvanların ruhlarının kendilerini enkarne edecekleri hayvan üzerinde seçme hakları var mıdır?

"Hayır, onların özgür iradesi yoktur."

600. Bir hayvanın ruhu ölümünden sonra insanlarınki gibi gezgin bir döneme mi girer?

"Evet, bir tür gezginlik halidir bu çünkü bir bedenle bağlantılı değildir, ancak *gezgin bir ruh* da değildir. Gezgin ruh düşünen ve kendi özgür iradesi doğrultusunda hareket eden bir varlıktır, ancak bir hayvanın ruhu aynı vasıflara sahip değildir çünkü ruhunun esas vasfı onun öz-bilincidir. Hayvanın ruhu ölümünden sonra, bu işle görevli ruhlar tarafından sınıflandırmaya tabi tutulur ve neredeyse anında kullanılır, başka ruhlarla temas edecek zamanı yoktur."

601. Hayvanlar da insanlar gibi bir gelişim kanununa tabi midir?

"Evet, bundan dolayı insanların çok daha tekamül etmiş olduğu yüksek dünyalarda hayvanlar da daha gelişmiş bir durumdadır ve daha gelişmiş iletişim yollarına sahiptirler. Ancak her zaman için insandan çok daha alt bir seviyede ve ona tabidirler, insanlar için zeki birer hizmetkardır onlar."

Bu ifadede mantığa aykırı bir yön bulunmamaktadır. At, fil, köpek gibi bizim en gelişmiş hayvanlarımızı ele aldığımızda onların iş yapmaya uygun bir bedensel yapıda olduğunu görürüz çünkü insanın idaresi altında pek çok şey yapmaya muktedir olurlar.

602. Hayvanlar da insanlar gibi özgür iradeleri yoluyla mı ilerleme kaydeder, yoksa evrendeki güçlerin vasıtasıyla mı?

"Evrendeki güçlerin vasıtasıyla, bundan dolayı onlar için bir telafi ya da ders alma mekanizması yoktur."

603. Yüksek dünyalardaki hayvanlar Tanrı bilgisine sahipler midir?

"Hayır, onlar için insan Tanrı'dır; tıpkı eskiden ruhların insanlar için Tanrı olduğu gibi."

604. Yüksek dünyalardaki gelişmiş hayvanlar bile her zaman için insandan daha düşük bir noktada olduklarına göre, sanki Tanrı ebedi olarak düşük seviyede kalmaya mahkum bazı zeki varlıkları yaratmış gibi görünüyor.Böyle bir düzenleme onun tüm eserlerinde var olan amaç birliği ve tekamül gereği ile pek uyum sağlamıyor.

"Doğadaki her şey sizin zekanızın henüz kavrayamadığı bir şekilde birbiri ile bağlantılı bir haldedir, tamamen farklıymış gibi görünen şeyler bile insanın şu andaki durumu dahi-

linde anlayamayacağı ortak bir temas noktasına sahiptir. İnsan, zihinsel çaba yoluyla bu bağlantıya dair bir nebze fikir sahibi olabilir. Bu da ancak zekası tam gelişmişlik düzeyine ulaştığı ve kendisini cehaletin ve kibrin önyargılarından özgür kıldığı zaman gerçekleşebilir. Bu durumda Tanrı'nın eserini net olarak görmeye muktedirdir, ancak bu zamana kadar düşüncelerinin sınırlılığı her şeye çok daha dar bir açıyla bakmasına yol açacaktır. Tanrı'nın, kendisiyle çelişemeyeceğini ve doğadaki her şeyin Yaradan'ın olağanüstü bilgeliğinden asla sapma göstermeyen genel kanunlar dahilinde ahenkli kılınmış olduğunu bilin."

— Öyleyse zeka hayvan ruhu ile insan ruhu arasında ortak bir nitelik ve bir temas noktasıdır, öyle mi?

"Evet fakat hayvanlar sadece maddi hayatın zekasına sahiptir, insanda ise zeka manevi yaşam da sağlamaktadır."

605. İnsan ve hayvan arasında bulunan tüm ortak temas noktalarını dikkate aldığımızda, sanki insanın iki ruhu varmış gibi görünmüyor mu? Hayvan ruhu ve manevi ruh, yani eğer insanın manevi ruhu olmasaydı yine yaşayacaktı ama bir hayvan gibi; diğer bir deyişle hayvan insana benzer bir varlık ama manevi ruhtan yoksun. Buradan insanın olumlu ve olumsuz içgüdülerinin bu iki ruhunun birbirine hakimiyet kurmalarından kaynaklandığı gibi bir sonuca varmak uygun olur mu acaba?

"Hayır, insanın iki ruhu yoktur, ancak organlarının algılarından kaynaklanan içgüdülere sahiptir. Onun içinde sadece iki tabiat vardır: Hayvan tabiatı ve manevi tabiat. Bedeni ile hayvanların tabiatına ve onların içgüdülerine iştirak eder, ruhuyla da ruhların tabiatına."

— *Dolayısıyla bir ruh arınması gereken kendi kusurlarının yanı sıra, aynı zamanda maddenin tesirine karşı da mücadele etmek zorundadır, öyle mi?*

"Evet, bir ruhun tekamül seviyesi ne kadar düşükse onu maddeyle bir arada tutan bağlar da o kadar sıkıdır. Bunun mutlak surette böyle olması gerektiğini görmüyor musunuz? Hayır, insanın iki ruhu yoktur, ruh her zaman için *tek bir* varlıktır. İnsan ve hayvan ruhları birbirinden farklıdırlar, öyle ki birinin ruhu bir diğeri için yaratılmış olan bir bedene can veremez. Ancak insan, tutkularıyla onu hayvanlarla aynı seviyeye getiren bir hayvan ruhuna sahip olmamakla birlikte, kendisini onların düzeyine çeken bir bedene sahiptir çünkü doğuştan hayatiyet taşıyan unsuru bedenidir ve bedenin zeki olmayan, kendi varoluşuyla sınırlı içgüdüleri vardır."

İnsan bedeninde enkarne olan bir ruh, kendisini hayvanlardan üstün duruma getiren zeka ve maneviyat unsurlarını da bedenine taşımış olur. İçindeki iki farklı tabiat insan için iki ayrı tutku kaynağı teşkil ederler: Bunlardan biri onun hayvan tabiatının içgüdülerinden, diğeri ise enkarne ruhun kusurlarından kaynaklanan tutkulardır ve bunlar hayvansal isteklerin kabalığı ile uyum içindedir. Bir ruh arındıkça kendisini aşama aşama maddenin tesirinden arındırmış olur. Bu etki altındayken hayvanların tabiatına yakınlaşır, bu etkiden arındıkça kendisini gerçek hedefine doğru yükseltir.

606. Hayvanlar kendileri için bir tür ruh varlığı teşkil eden zeka unsurunu nereden alırlar?

"Evrensel zeka unsurundan."

— *Öyleyse insan ve hayvan zekası tek bir prensipten kaynak buluyor?*

"Şüphesiz, ancak insan bunu daha detaylandırılmış olarak bünyesine alır ve bu da hayvanlara can veren yapıdan daha yüksek bir niteliktedir."

607. Başlangıç aşamasında bir insanın ruhunun bir çeşit bebeklik dönemi içinde olduğunu, yani zekasının kendisini göstermeye henüz başladığını ve yaşamı tecrübe ettiğinibelirtmiştiniz; bir ruh varlığı yaşamının ilk evrelerini nerede geçirir?

"Sizin insanlık dediğiniz gelişme döneminden önce gelen bir çok varoluş dahilinde."

— *Öyleyse ruh o dönemlerde yaratılışın daha düşük seviyelerinin zeki prensibi olarak görünüyor, öyle mi?*

"Doğadaki her şeyin birbiriyle bağlantılı ve birliğe eğilimli olduğunu söylemedik mi? Zeki prensip hepsini bilmekten çok uzak olduğunuz tüm o varlıkların dahilinde daha karmaşık ve detaylı bir yapı kazanarak, aşama aşama bireyselleşir ve *yaşamaya hazırlanır.* Söylemiş olduğumuz gibi, filizlenme gibi bir çeşit hazırlık sürecine maruz kalır ve sonuç olarak bu prensip bir dönüşümden geçerek *ruh* haline gelir. Her bir ruh için insanlık dönemi gelecek algısının, iyi ile kötüyü ayırt etme gücünün ve kendi eylemlerinin sorumluluğunun beraberinde bundan sonra başlar; bu tıpkı bebeklikten sonra çocukluk ve gençlik dönemlerinin gelmesi ve bunu yetişkinliğin izlemesi gibidir. Büyük bir deha anne karnındayken şekilsiz bir fetüs olduğu için küçük görülebilir mi? Eğer bir şeyin onu küçültmesi gerekiyorsa bu onun varoluş skalasının altlarında kalan yerinin, ilahi amaçların derinlikleri ve evrendeki

ahengi düzenleyen kanunların bilgeliği dahilinde bir etki bırakmakta güçsüz oluşudur. Tanrı'nın büyüklüğünü, doğadaki her şeyin arasında dayanışma ve birlik sağlayan bu olağanüstü ahenkte idrak edin. Tanrı'nın herhangi bir şeyi amaçsızca yapmış olabileceğini ve zeki varlıkları da gelecekten yoksun olarak yaratmış olabileceğini düşünmek, O'nun yaratmış olduğu her şeyi kapsayan iyiliğine saygısızlık etmektir."

— Bu insanlık dönemi bizim Dünya'mızda mı başlar?

"İnsan enkarnasyonunun ilk evreleri için başlangıç noktası Dünya değildir, insan dönemi genel olarak hala sizinkinden düşük seviyelerde bulunan dünyalarda başlar. Ancak bu kesin bir kural değildir, bir ruh insan evresine girişi sırasında Dünya'da yaşamaya uygun da olabilir. Böyle bir durum mümkün olsa da çok nadir ve genel duruma bir istisnadır."

608. İnsan ruhu -ölümden sonraki aşamada- insan dönemine girişinden önceki varoluşlara yönelik bir bilinç taşır mı?

"Hayır çünkü hayatı ruh olarak sadece bu dönemle başlamıştır. Önceki insan varoluşlarını da zorlukla hatırlayabilir; bu tıpkı insanın bebeklik dönemini ve annesinin karnında geçirdiği zamanları hatırlamaması gibidir. Ruhlar bu nedenle nasıl oluştuklarını bilmediklerini söylerler." *(78)*

609. Bir ruh insan dönemine bir kez girdikten sonra daha önce ne olduğuna dair bazı izler taşır mı; buna insan olmadan önceki evre de diyebiliriz belki.

"Bu durum o iki dönemi birbirinden ayıran mesafeye ve sağlanan gelişmeye bağlıdır. Belki birkaç varoluş boyunca bu ilkel devreye ait belli belirsiz bir anımsama söz konusu olabilir çünkü doğada hiçbir şey ani dönüşümler yoluyla cereyan etmez ve olayları ya da varlıkları birleştiren zincirin uç halka-

ları arasında her zaman için bir bağlantı vardır, ancak bu izler özgür iradenin gelişimiyle birlikte ortadan kaybolur. Gelişimin ilk adımları oldukça yavaş seyreder çünkü bunlar henüz iradeyle desteklenmiyordur, ruh benlik bilincini kazandıkça gelişim de bu nispette hızlanır."

610. İnsanın tüm yaratılmışların içinde ayrı bir yerde olduğunu söyleyen ruhlar yanılıyorlar öyleyse?

"Hayır, soru yeterince açık değildir ve ayrıca sadece tayin edilen zamanda bilinecek şeyler de vardır. Aslında insan ayrı bir yerdedir çünkü onu diğer hepsinden ayıran vasıflara ve bir başka yazgıya sahiptir. İnsan, O'nu tanımaya muktedir varlıkların enkarnasyonu olmak için Tanrı tarafından seçilmiş türdür."

Ruh Göçü

611. Canlı varlıkların zihinsel prensibinin ortak kökeni, genel olarak ruh göçü doktrinine (ruhun insan, hayvan ya da bitki olsun başka bir bedene geçmesi) bir atıf değil midir?

"Bu iki şey aynı kökene sahip olabilir, bununla birlikte daha sonrasında bir benzerlik teşkil etmez. Bir ağacı yapraklarıyla, çiçekleriyle ve meyvesiyle şekilsiz bir tohumdan kim tanıyabilir ki? Zeka prensibi bir ruh olmak için gerekli gelişim düzeyine ulaştığı andan itibaren ve insan evresine girerken o ilkel dönemiyle artık bir bağlantısı kalmaz, bir tohum ağaç olarak addedilemeyeceği gibi o da artık bir hayvan ruhu sayılamaz. İnsanın yapısında bedenin, bedeniyle bağlı tutkuların ve maddenin yapısında var olan kendisini muhafaza etme içgüdüsünün haricinde hayvani bir unsur yoktur. Dolayısıyla şu ve şu adam, şu ve şu hayvanın enkarnasyonudur gibi bir

şey söylenemez ve dolayısıyla genel olarak anlaşıldığı şekliyle ruh göçü doktrini doğru değildir."

612. Bir insana can vermiş olan bir ruh bir hayvan olarak enkarne olabilir mi?

"Hayır, böyle bir enkarnasyon geriye gidiştir ve ruh asla geriye gitmez. Bir ırmak asla kaynağından aksi istikamete akmaz." *(118)*

613. Ruh göçü doktrinine atfedilen anlam ne kadar hatalı olsa da bu doktrin insanın farklı varoluşlarına dair sezgisel yönde bir anımsayışın sonucu olamaz mı?

"Diğer pek çoklarında olduğu gibi, söz konusu sezgisel anımsayış bu inanç dahilinde de görülür, ancak sezgisel fikirlerin pek çoğu gibi insan bunu da çarpıtmıştır."

Eğer ruh göçü ifadesi ruhun düşük seviyelerden yüksek seviyelere gelişim göstermesi ve doğasını dönüştürecek yeni bir tekamül kazanması şeklinde anlaşılsaydı bu doktrin doğru olurdu, ancak bir hayvanın ruhunun direkt olarak insana, insanınkinin de hayvana geçmesi şeklinde anlaşıldığında yanlış olmakta ve gerileme ya da birleşme (füzyon) fikrine gönderme yapmaktadır. İki ayrı türdeki maddi varlık arasında birleşmenin (füzyon) mümkün olmadığı gerçeği, onların seviyelerinin düşüşe ya da bozulmaya açık olmadığını göstermekte ve haliyle onların dahilinde enkarne olan ruhlar için de durumun böyle olması gerekmektedir. Eğer aynı ruh dönüşümlü olarak iki ayrı türdeki maddi varlığa can verebilseydi bu onların arasında -kendisini bedensel bir tür kopyalama olasılığı dahilinde ortaya koyan- bir benzerliğin ya da özdeşliğin bulunduğuna ima ederdi. Şimdi, ruhlar tarafından aktarıldığı üzere reenkarnasyon, doğanın yükselişe yönelik hareketi-

ne ve -insanın itibarından hiçbir şey eksiltmediğinden- onun kendi türü içindeki ilerlemesine dayanmaktadır. İnanı gerçek anlamda gerileten şey ise Tanrı'nın ona tekamül etmesi için bahşetmiş olduğu vasıflarını olumsuz yönde kullanmasıdır. Her durumda ruh göçü doktrininin kadimliği ve evrenselliği, ayrıca bunu ileri süren saygın insanların sayısı, reenkarnasyon prensibinin kökeninin doğanın kendisi dahilinde bulunduğunu göstermektedir. Diğer yandan bu prensibin gerçeklik olasılığını azaltmaktan çok uzak olan bir durumun, onun lehinde önemli bir kanıt teşkil ettiği addedilmelidir.

Ruhun başlangıç noktası, varlıkların kökeni ve Tanrı'nın bilinmeyen planlarıyla bağlantılı mevzulardan biridir. İnsana onları bütünüyle anlama yetisi bahşedilmemiştir, dolayısıyla insan bunlarla ilgili olarak sadece makul varsayımlar ve teorik sistemler oluşturabilmektedir. Ruhlar da her şeyi bilmekten uzaktırlar, ancak bunlara yönelik olarak gerçekle hemen hemen örtüşen bireysel fikirlere sahip olabilmektedirler.

İnsanlar ve hayvanlar arasındaki ilişkiye yönelik olarak tüm ruhların benzer şekilde düşünmemelerinin sebebi budur. Bazılarına göre ruh, yaratılışın alt basamaklarında yer alan varlıkların farklı seviyeleri dahilinde detaylı ve bireysel bir yapı kazandıkta sonra insan evresine geçmektedir. Diğerlerine göre ise insan ruhu, hayvanlar alemindeki yukarı çıkan basamaklardan geçmeksizin her zaman için insan ırkına aittir. Bu teorilerden ilki hayvanların geleceğine bir gaye kazandırması açısından avantajlıdır ve dolayısıyla düşünen varlıkların oluşturduğu zincirin ilk halkası olarak onlar görülmektedir; ikinci teori ise insanın değeri ile daha uyum içindedir ve izleyen şekilde özetlenmesi olasıdır:

Hayvanların farklı türleri, bir ilerleme dahilinde zeka yoluyla birbirinden türemezler. Dolayısıyla bir istiridyenin ruhu sonrasında balık, kuş ve sonra da dört ayaklı bir hayvanın ruhu haline gelmez. Her tür, fiziksel ve manevi anlamda sabit yapıdadır; bunların her bir ferdi organlarının doğasına ve doğa olayları dahilinde gerçekleştirmesi gereken işlevlere istinaden kendisi için gerekli olan zeki prensibin esasını, varoluşun evrensel kaynağından -ölümüyle genel bütüne iade etmek için- çekmektedir. Bizimkinden daha gelişmiş seviyelerdeki dünyalarda da o dünyaların ihtiyaçlarına ve yardımcısı oldukları insanların tekamül seviyelerine uygun farklı türler mevcuttur fakat bunlar ruhsal anlamda Dünya'dakilerden kaynak bulmazlar.

İnsanda durum aynı değildir. Yaşayan varlıklar zincirinde bir halka oluşturduğu kesindir, ancak insanla hayvan arasındaki devamlılık dahilinde manevi anlamda bir çözülme söz konusudur çünkü sadece insan -hayvanlarda mevcut olmayıp ona manevi bir algı ve geniş bir vizyon kazandıran- ruh varlığına, ruha ya da ilahi kıvılcıma sahiptir; onun içinde bulunan bu ruh, bedenden önce var olan ve sonra da var olacak olan esas varlıktır, dolayısıyla insanın bireyselliğini muhafaza eden de odur. Öyleyse ruhun kökeni nedir? Başlangıç noktası neresidir? Zeki prensibin bireyselleşmesi yoluyla mı oluşmuştur? Bu hususlar anlamaya çalışmanın fayda sağlamadığı birer gizemdir ve daha önce de söylediğimiz gibi onlarla ilgili teoriler oluşturmaktan fazlası elimizden gelmez. Kesin olan, gerek mantık gerekse deneyimler yoluyla aynı şekilde ortaya konan hususlar ise her bir ruhun ölümden sonra da yaşadığı, bireyselliğini koruduğu, tekamül vasfına sahip olduğu, arınma yolundaki ilerlemesiyle orantılı olarak bir sonraki varolu-

şunda mutlu ya da mutsuz olduğu ve bunlardan ortaya çıkan tüm manevi sonuçlardır. İnsanla hayvanlar arasında mevcut bulunan gizemli akrabalığa gelince yineliyoruz ki pek çok konuyla ilgili bilgiler gibi, bu da Tanrı'nın sırrıdır ve şu an için bizim gelişimimiz açısından çok küçük bir önem taşımaktadır, dolayısıyla bu konuda üstelemek faydasız olacaktır.

III. KİTAP

MANEVİ YASALAR

I. BÖLÜM

MANEVİ YASALAR
İLAHİ YASA ya da DOĞA YASASI

Doğa Yasasının Özellikleri

Doğa Yasasının Bilgisi ve Kaynağı

İyilik ve Kötülük

Doğa Yasasının Maddeleri

Doğa Yasasının Özellikleri

614. Doğa yasası ifadesinde ne anlaşılması gerekir?

"Doğanın yasası Tanrı'nın yasasıdır. İnsanın mutluluğunu garantileyen tek kuraldır çünkü insana neleri yapması ve neleri yapmaması gerektiğini ve sadece bunlara riayet etmediği zaman ızdırap çekeceğini göstermektedir."

615. Tanrı'nın yasası ezeli ve ebedi midir?

"Tanrı'nın kendisi gibi ezeli, ebedi ve değişmezdir."

616.Tanrı bir başka çağda yasaklamış olduğu şeyleri diğer bir çağda insanlara buyurmuş olabilir mi?

"Tanrı yanılmaz ve hata yapmaz. İnsanlar kendi kanunlarını değiştirmeye mecburdur çünkü onlar eksik ve kusurludur fakat Tanrı'nın yasaları kusursuzdur. Maddi ve manevi

evreni düzenleyen ahenk, Tanrı tarafından ezeliyet ve ebediyet dahilinde belirlenmiş olan yasalara dayanır."

617. İlahi yasaların ele aldığı konular nelerdir? Bizim manevi gidişatımızdan başka bir şeyle de ilgileri var mıdır?

"Tüm doğa yasaları ilahi yasalardır çünkü tüm bunların yaratıcısı Tanrı'dır. Bilimin peşinde olan kişi doğa yasalarını madde üzerinde inceler, iyiliğin ve hayrın peşinde olan kişi bunları ruhun dahilinde inceler ve tatbik eder."

— İnsana doğa yasasının bu iki alanına yönelik derinlemesine bir anlayış bahşedilmiş midir?

"Evet; fakat tek bir varoluş bunun için kafi değildir."

Sadece uygar insanla ilkel yaşam süren insan arasındaki büyük farkı dahi dikkate aldığımızda, kusursuz bir varlık teşkil etmek için gerekli tüm şeyleri kazanmak için birkaç yıl gerçekten nedir ki? İnsan hayatı, olabilecek en uzun ömür dahilinde bile olsa böylesi bir çalışma için yetersizdir çünkü insan ırkının oldukça geniş bir bölümünde olduğu gibi, pek çok yaşam çok daha kısa sürmektedir.

Bazı ilahi yasalar eylemsiz maddenin hareketlerini ve ilişkilerini düzenlemektedir; bunlara fiziksel yasalar denilir ve araştırmaları bilim alanındadır. Bu yasaların diğer kısmı insanla ilgilidir; insanı, onun Tanrı'yla ve diğer canlılarla olan ilişkisini inceler ve manevi yasalar adını alırlar; bunlar ilişkileri ve ruhun yaşamını düzenlemektedir.

618. İlahi yasalar tüm dünyalar için aynı mıdır?

"Mantık size ilahi yasaların, bu farklı dünyaların her birinin özel doğasına istinaden adapte edilmesi ve buralarda yaşayan varlıkların tekamül seviyeleri ile uygunluk teşkil etmesi gerektiğini söyleyecektir."

Doğa Yasasının Bilgisi ve Kaynağı

619. Doğa yasasını bilmeleri için gerekli vasıtaları Tanrı tüm insanlara bahşetmiş midir?

"Onları herkes bilebilir ama herkes anlamaz. Onları en iyi anlayanlar iyiliğin ve hayrın peşinde olanlardır. Ne var ki bir gün onları herkes anlayacaktır çünkü tekamül yazgısını gerçekleştirmek durumundadırlar."

Şimdi açıklanan prensibin ışığında bakıldığı zaman her insan tarafından yaşanan çeşitli enkarnasyonların adaleti aşikardır çünkü her yeni varoluşta insanın zekası daha çok gelişmekte ve neyin iyi neyin kötü olduğunu daha iyi anlamaktadır. Eğer insanların her şeyi tek bir varoluş dahilinde gerçekleştirmeleri gerekseydi aydınlanma şansları olmaksızın uygarlıktan yoksun koşullar altında ya da cehaletin karanlığı içinde her gün ölen milyonlarca insanın kaderi ne olurdu? *(177, 222)*

620. Bir ruh bedenle birleşmeden önce -enkarnasyon sonrasına istinaden- Tanrı'nın yasasını daha mı iyi anlar?

"Tanrı'nın yasasını ulaşmış olduğu tekamül seviyesine istinaden anlar ve buna yönelik sezgisel bir anımsayışı bedenle birleştikten sonra da muhafaza eder, ancak insanın olumsuz içgüdüleri çoğunlukla bunu unutmasına yol açar."

621. Tanrı'nın yasası nerede kayıtlıdır?

"Vicdan da."

— İnsan Tanrı'nın yasasını vicdanında taşıdığına göre bu yasanın ona açıklanması ihtiyacı neden vardır?

"İnsan onu unutmuş ve yanlış anlamıştır, Tanrı'nın iradesi bu yasanın insanın hafızasında yeniden canlanması yönündedir."

622. Tanrı bazı insanlara yasasını ifşa etme misyonunu mu vermiştir?

"Evet, elbette. Her çağda bu görevi almış olan insanlar vardır, bunlar yüksek seviyeli ruhlardır ve kendilerini insanın tekamülüne destek olup onu hızlandırmak amacıyla enkarne etmişlerdir."

623. İnsanları bilgilendirmekle görevlendirilmiş olanlar bazen hata yapıp yanlış düşünce şekilleriyle onları olumsuz şekilde yönlendirmemişler midir?

"Tanrı tarafından esinlendirilmedikleri halde hırsları nedeniyle kendilerine verilmemiş olan bir görevi üstlenmiş olanlar, şüphesiz ki insanları hatalı şekilde yönlendirmiş olabilirler; ancak sizin bahsettikleriniz her durumda deha sahibi insanlardır ve aktarmış oldukları hatalı bilgilerin içinde dahi sıklıkla büyük hakikatler bulunmaktadır."

624. Gerçek bir peygamberin özellikleri nelerdir?

"Gerçek bir peygamber dürüst, güvenilir ve Tanrı tarafından esinlendirilen kişidir. Söylediklerinden ve yaptıklarından kolaylıkla tanınabilir. Tanrı hakikati öğretmesi için bir yalancının ağzını kullanmaz."

625. Tanrı'nın insana rehber ve ideal olarak sunduğu en kusursuz örnek nedir?

"Tanrı'nın mesajlarını insanlara aktaran peygamberler."

Peygamberler insanın Dünya üzerinde ulaşabileceği ahlaki ve manevi kusursuzluğa örnek teşkil ederler. Tanrı onları birer örnek olarak bize vermiştir ve onlar tarafından aktarılan bilgiler de ilahi yasanın birer ifadesidir.

Öte yandan insanları Tanrı'nın yasası dahilinde bilgilendirdiği iddiasında olan bazıları zaman zaman yanlış telkinle-

riyle onların da yanlış yollara yönelmelerine sebep olmuşlardır; bunun tek nedeni ise kendilerini dünyevi duygu ve düşüncelere çok fazla kaptırmış ve bedeni idare eden yasalarla ruha yön veren yasaları karıştırmış olmalarıdır. Hatta hakikatleri açıkladıkları iddiasında olan kimileri ilahi yasaların sadece insani yasalar olduğunu ve insanların tutkularına hizmet etmek ve diğer kardeşleri üzerinde hakimiyet kurmalarına imkan sağlamak için oluşturulduklarını söylemişlerdir.

626. İlahi yasalar ve doğa kanunları insanlara sadece peygamberler tarafından mı açıklanmıştır, yani insanın sezgi yoluyla edindiği bilgiler de yok mudur?

"Bu kanunlar her yerde yazılıdır. Dolayısıyla bilgelik üzerine derin düşüncelere dalan bütün insanlar en eski çağlardan itibaren bunları anlamaya ve öğretmeye muktedir olmuşlardır. Öğretileri eksik ve kusurlu olsa da tohumların ekilmesi için zemini uygun hale getirmişlerdir. İlahi yasalar tabiatın kitabında yazılıdır ve onlardan yana bakan, onların arayışında olan her insan için bu ilahi yasaları bilmek her zaman için mümkündür. Dolayısıyla kutsal addettikleri manevi anlayış, dürüst ve güvenilir insanlar aracılığıyla onlara tüm zamanlar dahilinde verilmiştir; aynı sebepten dolayı manevi yasanın unsurları noksanlıklar taşımalarına, cehalet ve batıl inançlar yoluyla çarpıtılmalarına rağmen barbarlık seviyesinin üzerinde olan tüm toplumlar dahilinde mevcut bulunmaktadır."

627. Tanrı'nın gerçek yasaları peygamberler tarafından aktarıldığına göre ruhlar tarafından iletilen öğretilerin faydası nedir? Bize öğretecek daha çok şey mi vardır onlarda?

"Peygamberlerin öğretileri genellikle alegoriktir, mecazlar ve atıflar içerirler, bazen de hikayeler yoluyla aktarılırlar

çünkü onlar yaşadıkları döneme ve yerlere istinaden konuşmuşlardır. Öte yandan hakikatin herkes tarafından anlaşılır olması gereken zaman gelmiştir. İlahi yasaları açıkça izah etmek gereklidir çünkü aranızdan çok az insan onları anlamakta ve daha da azı uygulamaya geçirmektedir. Bizim misyonumuz kibirlerini kırmak amacıyla herkesin gözünü ve kulağını açmak, ahlaksızlıklarına kamuflaj olarak kendilerine inanç ve fazileti örtü kılanların ikiyüzlü maskelerini indirmektir. Bizler peygamberler tarafından ilan edilen iyiliğin hakimiyet kazandığı şartları hazırlamakla ve Tanrı'nın yasalarını kendi ihtiraslarına istinaden yorumlamaya devam etmeyi ya da tamamen iyiliğin ve sevginin yasası olan şeylerin anlamını çarpıtmayı insanlar için imkansız kılmak için gerekli açıklamaları vermekle görevlendirildik."

628. Hakikat neden her insanın her zaman için rahatça ulaşabileceği bir konumda değildir?

"Her şeyin bir zamanı vardır. Hakikat ışık gibidir; ona yavaş yavaş alışmanız gerekir, yoksa sadece gözlerinizi kamaştırır.

Tanrı şimdiye kadar bugünküler kadar kapsamlı ve yoğun tebliğleri alması için insana asla izin vermemişti. Şüphesiz, eski zamanlarda sizin de bildiğiniz gibi, kutsal addettikleri bilgilere sahip olup bunları saygısız ve anlayışsız gördükleri kimselerden gizli tutan insanlar vardı. Ruh-iletişimi fenomenini idare eden yasalardan bildikleriniz yoluyla bu kişilerin genellikle sembolik ve sıklıkla hatalı nitelikteki bazı kısmi bilgileri aldıklarını gayet iyi anlayabilirsiniz. Ancak her durumda, insanın üzerinde çalışmayı göz ardı etmesini gerektiren eski bir filozofik sistem, gelenek ya da inanç sistemi mev-

cut değildir çünkü bunların hepsi muazzam hakikatlerin tohumlarını taşırlar. Bunların pek çok değersiz ve anlamsız eklemelerle çarpıtılarak birbiri ile zaman zaman çeliştikleri görülse de -şimdiye kadar mantığa aykırıymış gibi görünen, ancak gerçeklikleri su götürmez bir şekilde bugün de ortaya konan olgulara ilişkin olarak- ruhçuluğun size verdiği anahtarın yardımıyla kolaylıkla düzenlenebilirler. Bu nedenle bu eski sistemleri inceleme konusu yapmaktan çekinmemelisiniz çünkü onlar öğreti bakımından oldukça zenginlerdir ve bilgilenmenize büyük katkılarda bulunabilirler."

İyilik ve Kötülük

629. Manevi yasa için nasıl bir tanım yapılabilir.

"Manevi yasa doğru davranışların, yani iyi ile kötüyü birbirinden ayırt etmenin kuralıdır. Tanrı'nın yasasına dayanmaktadır. İnsan, eylemlerinde ve amaçlarında iyiye yönelirse doğru davranışlarda bulunur ve bu şekilde Tanrı'nın yasasına riayet etmiş olur."

630. İyiyle kötüyü birbirinden nasıl ayırt edebiliriz?

"Her ne Tanrı'nın kanunu ile uyum içindeyse iyidir ve her ne onu ihlal ediyorsa kötüdür. Dolayısıyla iyi şeyler yapmak Tanrı'nın kanuna riayet etmek, kötü şeyler yapmak ise bu kanunu ihlal etmektir."

631. İnsanın kendisi iyiyle kötüyü ayırt etme vasıtasına bizzat sahip midir?

"Evet, Tanrı'ya inandığı ve doğru olanı yapmayı arzu ettiğinde. Bunları ayırt edebilmesi için Tanrı ona zeka vermiştir."

632. Bir insan hatalı davrandığında, iyi ve kötüyü ayırt etme konusunda yanılmış olamaz mı ve aslında yanlış bir şey yaptığı halde doğru yaptığını sanıyor olamaz mı?

"Çok iyi bilinen bir ifade vardır, 'Size nasıl davranılmasını istiyorsanız siz de diğerlerine öyle davranın.' Tüm ahlak kanunları bu ifadenin içinde mevcuttur. Bunu kendinize düstur edinin, asla yanlış yola sapmazsınız."

633. İyilik ve kötülük kuralı, ki buna mütekabiliyet ya da dayanışma kuralı da denilebilir, insanın kendisine yönelik davranışlarına tatbik edilemez. İnsan doğa yasası çerçevesinde bu davranış şekline özgü bir kural ve emin bir rehber bulabilir mi?

"Eğer çok fazla yerseniz bu sizi rahatsız eder. Tanrı ortaya çıkan rahatsızlıklar vasıtasıyla sizin için nelerin gerekli olduğuna yönelik bir kıstas vermiştir. Bu kıstasların dışına çıkarsanız sonuçlarıyla da yüz yüze kalırsınız. Her şey için durum böyledir. Doğa yasası her insanın ihtiyaçlarının sınırlarını belirler, kişi bu sınırı aştığı zaman bu şekilde ortaya çıkan ızdırabı çekmek zorunda kalır. Eğer insanlar -her şey dahilinde- onlara *'yeter'* diyen sese kulak verirlerse doğayı suçladıkları olumsuzlukların pek çoğundan da kurtulmuş olurlar."

634. Canlıların doğasında neden olumsuzluklar da mevcuttur. Manevi anlamdaki olumsuzluklardan bahsediyorum. Tanrı insan ırkını daha avantajlı şartlara sahip olarak yaratamaz mıydı?

"Ruhların masum, yalın ve cahil olarak yaratıldıklarını size zaten söylemiştik. Yolunu seçmesi için Tanrı insanı serbest bırakır. Eğer yanlış yolu seçerse bu onun için iyi olmaz, yaptığı bu kutsal yolculuk çok daha uzun sürer. Eğer dağlar olmasaydı insan inmek ve çıkmak olasılıklarını idrak edemezdi, eğer kayalar olmasaydı bu kadar sert cisimlerin mev-

cut olabileceğini anlamazdı. Deneyim kazanması ruh için elzemdir ve bu amaç için de hem iyiyi hem de kötüyü bilmelidir. Ruhların bedenlerle birleşmesinin gayesi budur." *(115, 119)*

635. Farklı sosyal pozisyonlar her insan için aynı olmayan yeni ihtiyaçlar ortaya koyar. Bu durumda doğal yasa da tek tip bir kural değilmiş gibi görünmüyor mu?

"Bu farklı pozisyonlar doğaldır ve tekamül yasasına uygundur, her şeye tatbik edilebilen doğal yasanın bütünlüğünü bozmazlar."

İnsanın varoluş koşulları zaman ve mekana göre değişkenlik gösterir, dolayısıyla insan için farklı ihtiyaçlar ve bu ihtiyaçlara uygun farklı pozisyonlar baş gösterir. Bu çeşitlilik varlıkların doğasında bulunduğu için Tanrı'nın yasasına da uygundur ve bu yasa ilke olarak her koşulda tektir. Dolayısıyla gerçek ihtiyaçlarla yapay ve alışılmış yapıda olanları birbirinden ayırmak mantığın vazifesidir.

636. İyi ve kötü, tüm insanlar için mutlak mıdır?

"Tanrı'nın yasası herkes için aynıdır, ancak kötülük en çok onun gerçekleştirilmesi yönündeki arzu dahilinde, yani niyette bulunur. İnsan hangi konumda olursa olsun iyi her zaman iyi, kötü de her zaman kötüdür, fark insanın sorumluluğu dahilindedir."

637. Diyelim ki son derece ilkel ve barbar bir insan, insan eti yeme yönündeki içgüdüsel arzusuna yenik düşüyor; o kişi bundan dolayı suçlu mudur?

"Dediğim gibi kötülüğün esası niyettedir, buna istinaden o kişi az ya da çok ama suçludur."

Koşullar iyilik ve kötülük olgularının göreli yoğunluğunu değişime uğratırlar. İçinde bulunduğu sosyal konumun neticesi olarak insan her durumda olumsuz gözle bakılan hatalar yapar, sorumluluğu ise doğruyla yanlışı ayırt etmek yönünde sahip olduğu vasıtalarla orantılıdır. Dolayısıyla haksız bir davranışta bulunan aydınlanmış bir kişi -içgüdülerine teslim olan barbar bir insana göre- Tanrı'nın gözünde daha kusurludur.

638. Kötülük bazen evrendeki güçlerin neticesiymiş gibi görünüyor. Örneğin, bazı durumlarda kardeş bir varlığın canını almaya kadar uzanabilen bir yıkıcılığın gereklilik göstermesi gibi. Öyleyse bu gibi durumlar dikkate alındığında Tanrı'nın yasasında şiddetin de bulunduğu söylenebilir mi?

"Bu gibi durumlarda gerekli olsa da, kötülük yine de kötülüktür, ancak bu gereklilik ruhun bir varoluştan diğerine geçerek kazandığı arınmışlıkla orantılı olarak ortadan kalkar ve bu durumda insan yaptığı yanlışlar çerçevesinde çok daha suçlu bir konumda olur çünkü eylemlerinin doğasını anlamaya yönelik olarak artık daha muktedir bir bilinçtedir."

639. Yaptığımız kötü eylemler genellikle diğer insanların bize yaptıklarının sonucudur, bu durumda asıl suç kimdedir?

"Bu olumsuz eylemelere sebep olanlarda. Dolayısıyla kardeşinin kendisine verdiği zarar nedeniyle kötü bir eylemde bulunmuş kişi buna sebep olan kimseden daha az suçludur çünkü her insan sadece direkt olarak yaptığı olumsuz eylemler nedeniyle değil, bir başkasını sevk ettiği, sebep olduğu olumsuzlukları da telafi etmek, bunların sonuçlarına katlanmak zorundadır."

640. Bir başkasının yaptığı yanlıştan menfaat sağlayan kişi -bu eyleme direkt iştirak etmemiş bile olsa- doğrudan iştirak etmiş gibi kabahatli midir?

"Evet, bir suçtan menfaat sağlamak ona iştirak etmektir. Belki kişi o olumsuz eyleme teşebbüs etmekten kaçmıştır, ancak yapılan eylemden menfaat sağlaması ona iştirak etmesine denktir ve eğer yapabilse ya da *cesaret edebilse* buna kendisinin de teşebbüs edeceğini gösterir."

641. Olumsuz bir eylemde bulunmayı istemek bunu gerçekleştirmek kadar kabahatli bir durum mudur?

"Duruma göre. Olumsuz bir eylemde bulunma arzusuna bilinçli olarak direnç gösteren bir insan -özellikle bu eylemi gerçekleştirme imkanı varsa- faziletli bir kişidir; ancak sadece imkanlar elverişli olmadığı için o eylemi gerçekleştirmeyen kişi bunu yapmış kadar kabahatlidir."

642. Tanrı'nın gözünde makbul bir konumda olmak ve sonraki mutluluğumuzu garantilemek için olumsuz eylemlerde bulunmamak kafi midir?

"Hayır, elinden geldiğince, yapabileceği en üst seviye dahilinde iyi eylemlerde bulunmuş olmak herkes için elzemdir çünkü her birinizin sadece yaptığınız olumsuz şeylerle ilgili olarak değil *yerine getirmediği olumlu eylemler* hakkında da açıklamada bulunması gerekecektir."

643. Konumları itibarıyla iyi bir şey yapma imkanı bulunmayan insanlar var mıdır?

"İyi bir şey yapamayacak hiç kimse yoktur, ancak bencillerin bu yönde imkanı olmaz. Sadece diğer insanlarla ilişki içinde olmak dahi iyilik yapma imkanı yaratan bir durum-

dur ve hayatınızın her günü -bencillikle gözleri kör olmayanlar dışında- hepinize bu fırsatı vermektedir. Çünkü iyi şeyler yapmak sadaka vermekle sınırlı olmayıp nerede yardımınıza ihtiyaç duyuluyorsa o noktada tüm gücünüzle faydalı olmayı da kapsıyordur."

644. Bazen de insanın kendisinin içinde bulduğu koşullar onu etik dışı ve yıkıcı eylemlere sevk etmez mi?

"Evet fakat bu koşullar zaten kişinin özgürlük evresinde ruhu tarafından seçilen imtihanın bir parçasıdır, bu koşulların saptırıcı etkilerine maruz kalmayı direnç kabiliyetini edinmek için kendisi seçmiştir."

645. Bir insan -tabiri caizse- ahlaksızlık dolu bir ortamın içine dalmışsa olumsuzluk dürtüsü kişi için neredeyse karşı konulmaz bir hale gelmez mi?

"Dürtü kuvvetlidir, ancak karşı konulmaz değildir çünkü bu tür ortamlar dahilinde bazen çok büyük erdemler bulursunuz. Dolayısıyla olumsuzlukların tahrikine rağmen erdemli kalanlar, bu tür saptırıcı etkilere direnmek için yeterince güç kazanmış olan ve bu gücü sınarken çevresindekiler üzerinde faydalı bir etki yaratma görevini yerine getiren ruhlardır."

646. Erdemli bir eylemin değeri hangi koşullar altında gerçekleştirildiğine göre mi değerlendirilir? Diğer bir deyişle, doğru şeyler yapmanın da farklı değer dereceleri mi vardır?

"Erdemli bir eylemin değeri içerdiği güçlüklere bağlıdır, çaba ve özveri göstermeksizin yapılan doğrularda bir değer olmayacaktır. Bir lokma ekmeğini paylaşan bir fakirin, tüm servetini bağışlayan bir zengine istinaden Tanrı'nın gözünde daha fazla değeri olacaktır."

Doğa Yasasının Maddeleri

647. Tanrı'nın tüm yasaları diğer insanları da kendimiz kadar sevmemiz gerektiğini ifade eden kuralda mıdır?

"Bu kural insanların birbirine karşı olan tüm görevlerini muhakkak surette ihtiva eder, ancak bunun gerçek uygulamalarının onlara gösterilmesi gerekmektedir, aksi takdirde insanlar onu bugün de göz ardı etmeye devam edeceklerdir. Ayrıca doğa yasası hayatın tüm koşullarını bünyesine almaktadır, sizin değindiğiniz ise onun sadece bir kısmıdır. İnsanların detaylı açıklamalara ihtiyacı vardır; genel hükümler son derece muğlak bir yapıdadır ve insanların yapacağı yorumlar için pek çok açık kapı bırakmaktadırlar."

648. Doğa yasasının -Tanrı'ya bağlılık, çalışma, çoğalma, kendini muhafaza etme, toplum, eşitlik, özgürlük, adalet, sevgi ve hayırseverlik- on maddede değerlendirilmesi hakkında ne düşünüyorsunuz?"

"Bunlar Musa'nın değindiği öğretilerdir ve muhtemelen hayatın tüm koşullarını kapsamak için yapılmışlardır, ki önemli nokta da budur. Bu nedenle, konunun ele alındığı bakış açısına bağlı olarak çeşitli sınıflandırmalar yapan diğer sistemlere oranla daha fazla bir değer atfetmeksizin bunları benimseyebilirsiniz. Öte yandan bunların içinde en önemlisi sonuncusudur çünkü hayır işlemek diğer hepsini de kapsamaktadır ve bu nedenle insanlık bu kuralı uygulayarak ruhsal yaşam dahilinde çok hızlı bir ilerleme kaydedecektir."

II. BÖLÜM

I. BAĞLILIK YASASI

Bağlılığın Amacı

Bağlılığın Görünür Eylemler Dahilinde Dışa Vurumu

Hayatın Tefekküre Adanması

Dua

Çok Tanrıcılık

Kurban

Bağlılığın Amacı

649. Bağlılık neye dayanır?

"Tanrı'ya yükselen düşüncelere. Bağlılık yoluyla ruh O'nun yakınına çekilir."

650. Bağlılık insanın doğasında bulunan bir his midir, yoksa öğrenilen bir şey midir?

"İlahi olana inanç duymak gibi, o da insanın doğasında olan bir histir. Kendi zayıflığının bilincinde olması insanı, kendisini koruyacak olan Varlığın önünde eğilmeye sevk eder."

651. Bu histen tamamen yoksun insanlar var mıdır?

"Hayır çünkü ateist denen insanlar da asla olmamıştır. Herkes kendilerinin üstünde yüce bir Varlığın mevcut olduğunu hisseder."

652. Bağlılığın, kaynağını doğa yasasından aldığı söylenebilir mi?

"Doğa yasasının dahilindedir çünkü insanın özünde bulunan bir hissin neticesidir, dolayısıyla tüm insanlarda bulunur, ancak farklı suretlerdedir."

Bağlılığın Görünür Eylemler Dahilinde Dışa Vurumu

653. Bağlılığın görünür eylemlerle dışavurumu gerekli midir?

"Hakiki bağlılık yürek vasıtasıyla olur. Mevla'nın gözünün tüm eylemlerinizde üzerinizde olduğunu unutmayın."

— İbadete yönelik eylemlerin faydası var mıdır?

"Evet, boş bir gösterişten ibaret değillerse. İyi örnek teşkil etmek her zaman için faydalıdır, ancak bu eylemleri sadece gösteriş ve yaratacakları izlenim için yerine getirenler, davranışları sözde inançlı görünümleriyle çelişenler iyiden çok, kötü bir örnek teşkil ederler ve düşündüklerinden daha çok zarar verirler."

654. Tanrı kendisine belirli bir şekilde mi ibadet edilmesini tercih eder? Kendisine belirli bir usul dahilinde ibadet edenlere imtiyaz tanır mı?

"Tanrı kendisine yürekten ve samimiyetle ibadet edenleri, iyi olan ne varsa onları yapıp kötü olan şeylerden kaçınanları -onları başka insanlardan daha da iyi kılmayan, daha yüksek bir noktaya taşımayan- gösterişten ibaret törenlerle kendisini onurlandıranlara tercih eder.

Tüm insanlar kardeştir ve hepsi Tanrı'nın çocuklarıdır; bağlılıklarını hangi biçim ve surette gösterirlerse göstersinler yasalarının takipçisi olan herkesi kendisine çağırır O.

Sadece görünüş itibarıyla inançlı olanlar iki yüzlüdür; sadece gösteriş için ya da yapmış olmak için ibadet edenler ve davranışlarıyla çelişenler kötü bir örnek teşkil ederler.

Tanrı'ya ibadet ettiğini söyleyen ancak kibirli, kıskanç, diğerlerine karşı katı ve affetmeyen bir yapıda olan ya da dünyevi şeyler konusunda ihtirasları bulunan kişi yürekte değil, sadece sözde inanç sahibidir. Her şeyi gören Tanrı ona şöyle söyleyecektir: 'Hakikati bilen fakat onu takip etmeyen kişi yaptığı kötülük dahilinde cahil bir barbardan yüz kat daha kabahatlidir ve hesap günü geldiğinde kendisine bu yönde muamele edilecektir.' Eğer kör bir adam yanınızdan geçerken size çarparsa onu mazur görürsünüz, ancak bunu gören bir adam yaparsa haklı olarak rahatsız olursunuz.

Öyleyse herhangi bir ibadet şeklinin daha mı makbul olduğuna yönelik sorular sormayın çünkü o değil de, bu lisanda yapılan ibadetin Tanrı'yı daha mı çok memnun edeceğini sormak gibidir bu. Ona hitaben söylenen ilahilerin ve edilen duaların O'na sadece kalbin kapısında ulaşabileceğini unutmayın."

655. İlişki içinde olduğumuz kişilere duyduğumuz saygıdan dolayı ve bizden farklı düşünen insanların duygularını incitmemek için, yürekten inanmadığımız halde bir inancın ritüellerini ve usullerini tatbik etmek yanlış mıdır?

"Diğer pek çoğunda olduğu gibi, bu durumda da eylemin niteliğini belirleyen şey niyettir. Sadece diğerlerinin inancına saygı duyduğu için bu şekilde davranan kişi bir yanlış yapmış olmaz, o insanları komik duruma düşüren bir kişiden çok daha iyi bir davranışta bulunmuştur çünkü diğer kişinin yaptığı hayırseverlik ilkesine aykırıdır. Ancak bu tip uygulamala-

ra sadece menfaat gerekçesiyle ya da ihtirasları yönünde iştirak eden kişi hem Tanrı'nın hem de insanların gözünde aşağılık bir konumdadır. Kişinin sırf insanların takdirini kazanmak için kendisini Tanrı'nın gözünde küçük düşürmesi Tanrı'nın hoşuna gitmez. "

656. Toplu halde yapılan ibadet tek başına yapılan ibadetten daha mı iyidir?

"Düşünceleri ve duyguları dahilinde birbirine yakın olan insanlar bir araya geldiğinde kendilerine yüksek seviyeli ruhları çekmek için daha çok güce sahip olurlar. Tanrı'ya ibadet etmek için bir araya geldiklerinde de durum aynıdır. Ancak bundan, tek başına yapılan ibadetin daha az makbul olduğu gibi bir sonuç çıkarmamalısınız çünkü her insan Tanrı'ya ancak kendi düşünceleri ile ibadet edebilir."

Hayatın Tefekküre Adanması

657. Kendisini tefekküre adayan, kötü hiçbir şey yapmayan ve sadece Tanrı'yı düşünen kişinin Tanrı'nın gözünde özel bir yeri var mıdır?

"Hayır, eğer kötü bir şey yapmıyorlarsa iyi bir şey de yapmıyorlardır; ayrıca iyi şeyler yapmamak da kötülüktür. Tanrı'nın arzusu çocuklarının onu düşünmesidir; ancak sadece onu düşünmelerini istememiştir çünkü Tanrı insanlara yerine getirmeleri gereken görevler vermiştir. Hayatını meditasyon ve tefekkürle geçiren kişi Tanrı'nın gözünde erdemli bir şey yapmıyordur; çünkü böyle bir hayat tamamen şahsi ve insanlık için faydasızdır ve Tanrı yapmadığı iyilikleri de insanlara sormaktadır."*(640)*

Dua

658. Dualar Tanrı tarafından makbul müdür?

"Kalpten ifade edildiğinde dua Tanrı için her zaman makbuldür çünkü O'nun gözünde niyet her şeydir ve yüreğin duası, ne kadar güzel olursa olsun üzerinde düşünmeksizin sadece dudaklarla okunan dualara her zaman için yeğ tutulur. Dua inançla, coşkuyla ve samimiyetle ifade edildiği zaman Tanrı için makbuldür, dolayısıyla dualarını samimi bir pişmanlık ve tevazu ile ifade etmedikleri takdirde O'nun gösterişi seven, kibirli ya da bencil insanlara kulak vereceğini düşünmeyin."

659. Bir dua genel olarak nasıl bir yapıda olmalıdır?

"Dua bir bağlılık ve sevgi eylemidir. Tanrı'ya dua etmek O'nu düşünmek, ona yakınlaşmak, kişinin kendi benliğini O'nunla iletişime geçirmesi demektir. Dua eden kişi kendisine üç şeyi telkin edebilir: Yüceltmek, istemek ve teşekkür etmek."

660. Dua etmek kişiyi daha iyi yapar mı?

"Evet çünkü coşkuyla ve inançla dua eden kişi olumsuzlukların saptırıcı etkilerine karşı koymakta ve bunu başarması için Tanrı'nın ona yüksek seviyeli ruhların desteğini sağlaması anlamında daha güçlü olmaktadır. Samimiyetle iletildiğinde böyle bir yardım talebi asla geri çevrilmez."

— Çok fazla dua eden insanlar nasıl olur da bazen sevimsiz, kıskanç, çekemez ve acımasız bir yapı sergiler; hayırseverlikten, müsamahadan ve etikten de son derece yoksun olurlar?

"Gereken şey çok fazla dua etmek değil, doğru şekilde dua etmektir. Böyle insanlar dua etmenin tüm faziletinin

onun uzunluğunda olduğunu sanır ve kendi kusurlarına gözlerini kaparlar. Onlar için dua etmek, *kendi üzerilerinde çalışmak değil,* bir meşguliyet, bir vakit geçirme vasıtasıdır. Böyle hallerde geçersiz olan şey dua etmek değil, duanın ifade edilme şeklidir."

661. Tanrı'dan hatalarımızı affetmesini istemenin bir faydası var mıdır?

"Tanrı iyiyle kötüyü birbirinden ayırt eder, dua etmek hataları ondan gizlemez. Tanrı'dan hatalarını affetmesini isteyen kişi bu affa sadece davranışlarını değiştirerek ulaşır. Hayırlı ve iyi eylemler en iyi dualardır çünkü eylemler sözlerden daha değerlidir."

662. Başkaları için dua etmenin bir faydası var mıdır?

"Dua eden kişinin ruhu, iyilik yapma arzusu yoluyla bir tesir oluşturur. Kişi dua ederek, yapmak istediği iyiliğe iştirak edecek yüksek seviyeli ruhları kendisine çekmiş olur."

İçimizde düşüncelerimiz ve irademiz vasıtasıyla bedenimizin sınırlarını aşarak çok uzaklara erişen bir etki gücü taşırız. Başkaları için dua etmek arzumuzun bir eylemidir. Eğer arzumuz coşkulu ve içten bir yapıdaysa dualarımız yüksek seviyeli ruhları adına dua edilen kişinin yardımına çağırır, dolayısıyla iyi düşüncelerin telkini ve ayrıca bedeniyle ruhuna ihtiyaç duyduğu gücün kazandırılması yoluyla o kişiye yardım etmiş olur. Ancak bu durumda da kalbin duası her şeydir, sadece dudaklarla yapılan duanın ise hiçbir tesiri yoktur.

663. Dua ederek sınavlarımızı bertaraf edebilir miyiz ya da yapılarını değiştirebilir miyiz?

"Sınavlarınız Tanrı'nın elindedir ve bazılarının her koşulda yaşanması gerekmektedir, ancak Tanrı bu sınavların te-

vekkülle yaşanmasını her zaman için dikkate almaktadır. Dualar bunlara cesaretle göğüs gerebilmeniz için size güç verecek yüksek seviyeli ruhları yardımınıza çağırır ve böylelikle o sınavlar size o kadar ağır gelmez. Dua içtenlikle ifade edildiğinde asla faydasız değildir çünkü size güç kazandırır, ki bu başlı başına önemli bir neticedir. 'Tanrı kendisine yardım edenlere yardım eder,' çok doğru bir ifadedir. Tanrı kendi yarattığı varlıkların birbiriyle çelişen pek çok farklı talebine ilişkin olarak doğanın düzenini değiştirebilirdi, ancak sizin dar bakış açınıza ve Dünya'daki fani hayatla olan münasebetinize istinaden size büyük talihsizlikler olarak görünen şeyler evrenin genel düzeni dahilinde genellikle muazzam birer nimet niteliğindedir, öte yandan dar görüşlülüğü ve kendi hataları nedeniyle hayatındaki pek çok sıkıntının yaratıcısı da bizzat insanın kendisidir! Ve nerede hatalı bir eylemin içinde bulunduysa gerekli dersi de mutlaka alacaktır. Bununla beraber mantıklı istekleriniz sizin sandığınızdan çok daha sık olarak kabul görmektedir. Tanrı sizin lehinize bir mucize gerçekleştirmediği için dualarınıza kulak verilmediğini düşünürsünüz, halbuki o size gerçekten destek vermiştir, ancak bunu öylesine doğal yollarla yapmıştır ki tüm bunlar şize şans eseriymiş ya da olayların sıradan akışının bir sonucuymuş gibi görünür. Ve daha da sık olarak Tanrı, zorluklar karşısında kendinize yardım etmek için neler yapmanız gerektiği yönünde size fikir verir."

664. Ölüler için ya da ızdırap çeken ruhlar için dua etmek faydalı mıdır ve eğer faydalıysa dualarımız onların ızdıraplarını nasıl dindirebilir ya da azaltabilir? Dualarımızın Tanrı'nın adaletine başka bir yön verecek gücü var mıdır?

"Duanın Tanrı'nın planları üzerinde bir etkisi yoktur, ancak kendisi için dua ettiğiniz ruh bu şekilde teselli bulur ve ra-

hatlar çünkü böylelikle onunla ilgilendiğinizi göstermiş olursunuz ve mutsuz olan kişi de ızdırabına yönelik bu merhametli yaklaşımdan dolayı rahatlama duyar. Öte yandan dualarınızla onu bir çeşit tövbeye sevk eder ve mutlu olmak için kendi içindeki kaynağı kullanmak için arzu duymasını sağlarsınız; ızdırap süresini kısaltmanız bu yolla mümkün olur, ancak kişinin sizden gelen yardımı kendi iradesiyle de desteklemesi elzemdir. Sizin dualarınızla ruhun zihninde canlanan iyileşme ve ıslah olma yönündeki bu arzu, ruhu kendisini aydınlatacak ve ona umut verecek daha yüksek seviyelerdeki ruhlara çeker. Pek çok peygamber de zor durumda olan ya da ziyankar yollara sapmış bulunan insanlar için dua ederek, dualarınıza ihtiyacı olanlar için aynı şeyi yapmamanızın bir kabahat olacağını size göstermek istemişlerdir."

665. Kutsal metinlerde bu konuya fazla yer verilmediğini öne sürerek, ölmüş kişiler için dua etmeyi reddeden görüş hakkında ne düşünülmesi gerekir?

"İnsanlara birbirini sevmeleri söylenir. Bu öğüt, birbirine duydukları sevgi ve şefkati küçük detaylara takılmaksızın her yolla göstermenin tüm insanların görevi olduğunu ifade eder. Eğer ruhların istisnasız tüm eylemlerine yönelik olarak mutlak adaletini uygulamaktan Tanrı'yı hiçbir şeyin alıkoyamayacağı doğruysa, sevgi ya da merhamet duyduğunuz bir ruh için O'na yönelttiğiniz duaların -ızdırap çeken kişiye teselli ve rahatlama getiren bir çeşit yad etme ifadesi olarak- O'nun tarafından kabul göreceği de her zaman doğrudur. Fakat ızdırap çeken ruh, ancak çok küçük bile olsa bir pişmanlık belirtisi gösterdikten *sonra* bu yardım ona gönderilir; öte yandan kendisine yakınlık ve sevgi duyan bir ruhun onun adına çaba

harcadığı gerçeğinden habersiz kalmasına ise asla izin verilmez ve kişinin her zaman için bu dostça yardım çabasının ve arzusunun kendisine faydalı olacağı tesellisini hissetmesi sağlanır. Dolayısıyla bu aracılık girişiminiz mutlak surette o kişinin kendisine bu kadar iyilik ve merhamet gösteren insana minnet ve sevgi duymasına, bu hislerinin daha da çoğalmasına vesile teşkil eder. Bu çerçevede tüm insanlar arasında karşılıklı olarak bulunması öğütlenen sevgi ve şefkat hisleri sizinle yakınınız arasında da uyanmış veya artmış olur. Her ikiniz evrendeki tüm varlıkların yükümlü olduğu sevgi ve birlik yasasına riayet etmiş olursunuz çünkü birliğin hakimiyetine götüren bu ilahi yasa ruhların eğitiminin amacı ve en üst noktasıdır."

666. Ruhlara dua edebilir miyiz?

"Tanrı'nın mesajcıları ve iradesinin uygulayıcıları oldukları için yüksek seviyeli ruhlara dua edebilirsiniz. Fakat onların güçleri her zaman için tekamül seviyeleri ile orantılıdır ve bütünüyle her şeyin Efendisi olana bağlıdır, dolayısıyla O'nun müsaadesi olmaksızın hiçbir şey gerçekleşemez. Bu sebepten ötürü onlara yöneltilen dualar Tanrı tarafından kabul edildiği takdirde tesirlidir."

Çok Tanrıcılık

667. Yanlış olmasına rağmen çoktanrıcılık nasıl Dünya'daki en eski ve en yaygın inanç biçimi olabilmektedir?

"Tanrı'nın birliği anlayışı, fikirlerinin gelişimi çerçevesinde sadece insanın zihninde olabilir. Cehaleti nedeniyle maddi olmayan, belirli bir surete sahip bulunmayan, maddeye tesir eden bir varlığı idrak edemeyen kişi doğal olarak Tanrı'ya

maddi tabiatın vasıflarını atfetmiştir: Bir suret ve bir yüz. O zamanlardan beri ortalama insan zekasını aşan her şeye insan tarafından tanrısallık vasfı verilmiştir. İnsan tarafından anlaşılamayan her şeye doğa üstü güçlerin eseri gözüyle bakılmıştır ve bu varsayım insanın gözleriyle gördüğü fakat bir açıklama getiremediği pek çok etkinin sayısına denk çeşitlilikte, yine pek çok gücün var olduğuna inanılan bir süreç başlatmıştır. Ancak en üst düzeyde hakim bir idare olmaksızın Dünya'nın çoklu güçler tarafından yönetilmesinin imkansız olduğunu anlayan ve buradan da tek bir Tanrı düşüncesine ulaşan aydınlanmış insanlar tüm çağlarda mevcuttur."

668. Ruhların etkilerini doğrulayan fenomenler tüm çağlarda meydana geldiği ve en eski zamanlardan beri bilindiği gibi, bunlar da çok tanrılı inançların ortaya çıkmasına sebep olmamışlar mıdır?

"Şüphesiz, insanlar kendilerinden üstün gelen her şeyi tanrı olarak adlandırıyorlardı, dolayısıyla ruhlar da onlar için tanrı anlamına geliyordu. Bu nedenle, bir insan gerek eylemleri, gerek zekası, gerekse sıradan insanlar tarafından anlaşılmayan gizli güçleriyle ne zaman diğerlerinden öne çıksa tanrı yerine konuldu ve ölümünden sonra da ona tapıldı." *(603)*

Eski çağlarda **tanrı** kelimesi çok geniş bir anlama sahipti. Günümüzdeki gibi Doğanın Efendisini nitelemiyor, sıradan insanlardan üstün görünen tüm varlıklara atfedilen genel bir tabir olarak kullanılıyordu. O zamanlardan beri "ruhçu" olarak bilinen tezahürler doğanın esas güçlerinden biri olarak faaliyet gösteren bazı maddi olmayan varlıkların mevcudiyetini onlara ifşa etmiş olduğu gibi, bizim onlara **ruh** dediğimiz gibi, o insanlar da bu varlıklara **tanrı** diyorlardı. Bu sadece kelimelerin kullanımıyla ilgili bir mesele olmakla beraber

bir fark mevcuttur: Bazı kimseler kendi çıkarları için insanların bu cehalet halini bilinçli olarak muhafaza etmişlerdir. İnsanlar onlar için mabetler ve sunaklar inşa etmiş, adaklar adamışlardır, öte yandan bu tür bir ibadet şeklini ortaya koyan kişiler için tüm bunlar oldukça kazançlı olmuştur. Halbuki bizler için ruhlar bizim gibi varlıklardır, bizler gibi yüksek ya da düşük seviyelerdedirler fakat dünyevi kılıflarının dışına çıkmışlardır. Pagan ya da Şaman geleneğinde kutsal addedilen varlıkları dikkatli bir şekilde incelediğimizde onların günümüzdeki ruhlar olduğunu kolaylıkla fark edebilir; ruh hayatının farklı aşamalarındaki durumlarını, yüksek tekamül seviyelerindeki dünyalardaki fiziksel hallerini, dünyevi hayattaki olaylarda oynadıkları rolleri ve perisprinin çeşitli vasıflarını ifade ettiklerini görebiliriz.

Kurban

669. İnsanları kurban etmek çok eski çağlara dayanan bir adettir. İnsanlar bu kadar korkunç bir şeyin Tanrı'yı mutlu edebileceği fikrine nasıl kapılmış olabilirler?

"Öncelikle, Tanrı'nın tüm iyiliklerin ve hayrın kaynağı olduğunu anlamadıkları için. İlkel insanların bünyesinde madde ruha baskın bir yapıdadır. Manevi vasıfları henüz gelişmemiştir ve kendilerini hayvani içgüdülere bırakmışlardır. Ayrıca ilkel dönemlerdeki insanlar canlı bir varlığın Tanrı'nın gözünde diğer herhangi bir cansız nesneden çok daha değerli olduğu kanaatini taşıyorlardı ve bu kanaat onları ilk önce hayvanları ve sonrasında da insanları kurban etmeye sevk etmiştir çünkü Tanrı'ya sunulan şeyin değerinin kurbanın önemi ile orantılı olduğunu düşünüyorlardı. Dünyevi hayatı-

nızda birisine bir hediye vermek istediğinizde, bu hediyenin onu vereceğiniz kişiye atfettiğiniz önem ve değer ile orantılı bir pahada olmasını ister ve seçiminizi o yönde yaparsınız. Yaradan'ın tabiatından habersiz olan insanların da aynı şekilde düşünmeleri çok normaldir."

— *Öyleyse hayvanların kurban edilmesi, insanlarınkinden önce geliyordu??*

"Evet, durum böyleydi."

— *Bu açıklamaya göre insanların kurban edilmesi adeti sadece gaddarlıktan kaynaklanan bir şey değildi?*

"Hayır, ancak Tanrı için neyin makbul olduğuna yönelik yanlış bir fikirden kaynaklanmıştı. Örneğin, İbrahim'in hikayesine bir bakın. Daha sonraki zamanlarda insanlar düşmanlarını, yani kendi husumetlerinin nesnesini kurban edecek kadar bu fikri yozlaştırmışlardır. Ancak Tanrı hiçbir zaman -herhangi bir türün- kurban edilmesini istememiştir çünkü kendi yarattığı varlıkların faydasız bir şekilde yok edilmesi onu onurlandırmayacaktır."

670. İnsanların tamamen inanca dayalı niyetlerle kurban edilmesi Tanrı'yı hiç memnun etmemiş midir?

"Hayır, asla fakat Tanrı her zaman için bir eyleme neden olan niyeti tartar. Bilgisiz insanlar hemcinslerini kurban ederek övgüye değer bir şey yaptıklarına inanmış olabilirler, bu durumda Tanrı onların niyetlerini kabul edecektir, ancak fiillerini değil. Kendi ıslahı üzerinde çalışan insan ırkı, doğal olarak hatalarını anlamaya ve aydınlanmış zihinlere hiç girmemesi gereken kurban fikrinden uzaklaşmaya başlamıştır. Burada 'aydınlanmış' diyorum çünkü içine sarındıkları maddi kılıf ne kadar kalın ve yoğun olursa olsun, özgür iradeleri

bu durumda dahi onlara kökenleri ve yazgıları hakkında bir idrak ışıltısı vermeye kafi gelecektir; öte yandan aralarından pek çoğu hareketlerinin zalimlik olduğunu, ancak bunu tutkularını tatmin etmek için yaptıklarını sezgisel olarak zaten anlamışlardır."

671. İnançlar uğruna yapıldığı söylenen savaşlar hakkında ne düşünmek gerekir? Fanatik bir topluluğu -kendilerini Tanrı'nın gözünde makbul kıldıklarını düşünerek- kendi inançlarını paylaşamayan insanları mümkün olduğunca fazla sayıda yok etmeye sevk eden aşırı duyarlılık hali, daha eski zamanlarda onları hemcinslerini kurban etmeye sevk eden aynı tip düşüncelerden kaynak bulmuş gibi görünmüyor mu?

"Böyle savaşlar düşük seviyeli ruhlar tarafından başlatılırlar ve bu tür savaşları açan insanları Tanrı'nın -her insanın kardeşini kendisi gibi sevmesi gerektiği yönündeki- iradesine tamamen zıt bir konuma yerleştirmiş olurlar. Tüm inançlar ya da daha çok tüm insanlar -hangi adla hitap ederlerse etsinler- aynı Tanrı'ya ibadet ettiklerine göre, sırf inancı farklı diye birbirini yok etmek için neden savaşmaları gereksin ki? Ayrıca Tanrı'nın mesajını insanlara ateşle ve kanla götürdüğünüz zaman onların bu mesaja kulak vermelerini nasıl umabilirsiniz?

672. Hayvanları kurban etmektense ona meyveler sunmak Tanrı'nın gözünde daha mı makbuldür?

"Kurbanların kanından çok kendisine meyvelerle ibadet edilmesi şüphesiz Tanrı için daha münasip olmalıdır. Ancak size daha önce söylemiş olduğum gibi, Tanrı'nın kanaati niyete bağlıdır ve eylemin dışarıdan görünen hali onun için çok cüzi bir önemdedir. Tanrı'nın gözünde yüreğin en derinliklerinden ifade edilen bir dua O'na adayabileceğiniz mümkün

olan diğer her şeyden yüz kat daha makbuldür. Yineliyorum, niyet her şeydir."

673. Bu adakların hayati ihtiyaçlarını karşılamakta güçlük çekenlere destek olmak için onlara vakfedilmesi Tanrı için daha makbul olmaz mı? Bu durumda hayvanların faydalı bir amaç için kurban edilmesi, hiçbir amaca hizmet etmedikleri ya da sadece ihtiyacı olmayanlara fayda sağladıkları bir duruma göre daha övgüye değer bir davranış oluşturmaz mı? Tanrı'nın yeryüzünde bize bahşetmiş olduğu her şeyin ilk meyvelerini yoksullara bağışlamak gerçekten inançlı bir yaklaşıma işaret etmez mi?

"Tanrı iyilik yapanları her zaman için kutsar, yoksullara ve her çeşit sıkıntı içinde olanlara yardım etmek O'nu onurlandırmanın en iyi yoludur. Ona dua etmek için organize ettiğiniz ritüel ve törenleri onaylamadığını söylemiyorum burada, ancak bu şekilde harcanan yüksek meblağlı paralar çok daha faydalı kullanılabilir. Tanrı her şey dahilinde sadeliği sever. Harici şeylere kalpten daha fazla önem atfeden bir kimse dar görüşlü bir ruhtur, öyleyse ifade edilen bir duyguyla mukayese edildiğinde bir şekle önem vermek Tanrı için nasıl mümkün olabilir ki?

III. BÖLÜM

II. ÇALIŞMA YASASI

Çalışmanın Gerekliliği

Çalışmanın Sınırı - İstirahat

Çalışmanın Gerekliliği

674. Çalışmanın gerekliliği bir doğa yasası mıdır?

"Çalışmanın bir doğa yasası olduğu, onun bir gereklilik teşkil etmesi ve uygarlığın insanı daha fazla iş başarmaya mecbur kılması yoluyla ispat edilmektedir çünkü insanın ihtiyaçlarını ve mutluklarını çoğaltmaktadır."

675. "Çalışmak" denince sadece maddi tabiattaki uğraşları mı anlamalıyız?

"Hayır, ruh da beden gibi, çalışır. Her tür faydalı meşguliyet çalışmaktır."

676. İnsanlığa neden çalışması telkin edilmiştir?

"Bu onun maddi doğasının bir sonucudur. Çalışmak insan için bir tür kefaret ya da telafi gibidir ve aynı zamanda zekasını geliştirmek için bir vasıtadır. İnsan çalışmaksızın zekanın bebeklik döneminde kalırdı. Yemeğini, güvenliğini ve esenliğini tamamen çalışmaya borçlu olacak şekilde yaratıl-

mış olmasının sebebi budur. Ağır işler için bedence zayıf olanlara bunu telafi etmek için Tanrı zekayı bahşetmiştir, zihinsel faaliyet de çalışmaktır."

677. Hayvanların tüm ihtiyaçlarını neden bizzat doğa karşılar?

"Doğadaki her şey emek harcar, bir iş yapar. Hayvanlar da sizin gibi çalışır ancak işleri de tıpkı zekaları gibi kendilerini idame etmekle sınırlıdır; bu nedenle çalışmak onlar açısından ilerlemeye yol açmaz. Halbuki insanlar açısından çalışmanın iki amacı vardır: Bedenin idamesi ve düşüncenin geliştirilmesi, ki bu da onun için bir gerekliliktir ve onu daimi olarak daha yüksek seviyelere çıkarır. Hayvanların işlerinin kendilerini idame etmekle sınırlı olduğunu söylerken, çalışırken kendilerine telkin ettikleri amacın bu olduğunu kastediyorum. Fakat onlar kendi maddi ihtiyaçlarını karşılarken bilinçsiz olarak Yaratıcı'nın amaçlarına destek olan unsurlardır ve -çoğunlukla sonuçlarını anında görmekte başarısız olsanız da- çalışmaları her koşulda, doğanın nihai amaçlarının gerçekleşmesi yönündedir."

678. Bizimkinden daha gelişmiş seviyedeki dünyalarda insanın çalışması yine aynı derecede gereklilik gösterir mi?

"Çalışmanın tabiatı her zaman için karşıladığı ihtiyaçlarla bağlantılıdır, bu ihtiyaçların yapısı daha az maddilik içeriyorsa işler de daha az olacaktır. Ancak bu dünyalardaki insanların pasif ve yararsız olduklarını sanmayın, boşlukta olmak bir faydadan çok, eziyettir."

679. Dünyevi ihtiyaçları açısından bir sorunu olmayan, yeterince varlığı bulunan bir kişi çalışmaktan muaf mıdır?

"Fiziksel anlamda çalışmaktan belki, ancak yine de sahip olduğu vasıtalara istinaden kendini yararlı kılmakla, kendi

zekasını ve başkalarınınkini geliştirmekle yükümlüdür çünkü bunlar da bir iştir. Eğer Tanrı bir kimseye bedensel varoluşunu garantileyecek yeterlilikte imkan vermiş ve ekmeğini alın teriyle kazanması yönünde onu sınırlamamışsa, kişinin hemcinslerine faydalı olma yükümlülüğü bu durumda çok daha fazla olacaktır çünkü kendisine bahşedilen varlık hali iyilik yapması için ona çok daha fazla zaman kazandırmaktadır."

680. Hiçbir iş yapmaya muktedir olmayan ve varoluşları tamamen faydasız insanlar da yok mudur?

"Tanrı adildir ve sadece gönüllü olarak faydasız olanları kabahatli bulur çünkü bu kişi diğerlerinin emeği üzerinden yaşamaktadır. Tanrı'nın iradesi, herkesin vasıflarına istinaden kendisini faydalı kılması yönündedir."*(643)*

681. Doğa yasası çocuklara, anne ve babaları için çalışma zorunluluğunu telkin eder mi?

"Elbette, tıpkı anne babalara çocukları için çalışmayı telkin ettiği gibi. Tanrı bu nedenle evlatlık duygusuna ve ebeveynlik şefkatine doğada yer vermiştir, dolayısıyla aile bireyleri bu karşılıklı sevgileri vasıtasıyla birbirine karşılıklı olarak yardımda bulunabileceklerdir, ancak bu görev toplumun mevcut durumu dahilinde zaman zaman göz ardı edilmektedir. "

Çalışmanın Sınırı – İstirahat

682. Çalıştıktan sonra istirahat etmek de bir gereklilik olduğuna göre o da bir doğa yasası değil midir?

"Şüphesiz öyledir. İstirahat bedensel gücün yenilenmesine hizmet eder ve zihne biraz daha özgürlük tanımak için de

gereklidir çünkü bu şekilde zihin kendisini maddenin üzerine yükseltebilecektir."

683. Çalışmanın sınırı nedir?

"Takatin sınırıdır ve bu konuda kendisi karar verebilsin diye Tanrı insana özgürlük vermiştir."

684. Nüfuz ve yetkilerini kötüye kullanarak idareleri altında bulunan insanlara çok fazla iş yükleyenler için ne düşünülmelidir?

"En büyük kabahatlerden birini işlemektedirler. Nüfuzunu ve yetkilerini kullanan her insan emri altındaki kişilere yüklediği işlerin aşırılığından sorumludur çünkü Tanrı'nın yasasını ihlal etmektedir."*(273)*

685. İnsanları ileri yaşlarda emekli olma hakları var mıdır?

"Evet, insan ancak gücü çerçevesinde çalışmakla yükümlüdür."

— Fakat gereksinimlerini karşılamak için çalışmak zorunda olan, ancak bunu yapmaya muktedir olmayan yaşlı insanlar için nasıl bir çare vardır?

"Güçlüler zayıflar için çalışmalıdır; eğer aile yardımı söz konusu değilse, onun yerine toplum yardım etmelidir. Bu hayırseverlik yasasıdır."

İnsanın çalışmasının elzem olduğunu söylemek konuyu tam olarak ifade etmeyecektir çünkü ekmeğini kazanmak zorunda olan kişinin iş bulabilmesi de gereklidir, ancak durum bunun uzağındadır. İstihdamda duraklamanın genellik arz ettiği dönemler ise ciddi boyutlu bir yoksulluk sorununu meydana getirmektedir. Ekonomi bilimi üretim ve tüketim dengesi dahilindeki bu musibete bir çare arama çabasındadır fakat sağlanabileceğini varsaysak bile bu denge zaman

zaman kesintilere maruz kalacaktır, bu kesinti dönemlerinde ise çalışan insanların hayatta kalması gerekir. Meselenin yeterince dikkate alınmayan bir unsuru vardır, bu da **eğitimdir.** Fakat bahsi geçen, sadece zihnin eğitimi değildir, mevcut anlayışla manevi doğanın eğitimi de değildir. **Formasyonunda niteliklere ve alışkanlıklara** yer veren bir eğitimdir bu çünkü **eğitim, edinilen alışkanlıkların bir bütünüdür.** Kontrol mekanizmaları ya da prensipleri olmaksızın, hayvani içgüdülerine teslim olmuş nice yetişkinden oluşan yeni kalabalıkların her gün mevcut nüfusa katıldığını düşündüğümüzde, bundan kaynaklı elim sonuçlara hayret edebilir miyiz? Eğitim sanatı doğru olarak anlaşılıp tatbik edildiğinde her insan hem kendisi hem de kendisine tabi olanlar için hayat alanına **sağduyu ve düzene** yönelik alışkanlıklar, **saygıya değer şeyler için de saygı duymaya yönelik** alışkanlıklar getirecektir. Bu alışkanlıklar ise insanların sıkıntı dönemlerini daha rahat aşmasını sağlayacaktır. Düzensizlik ve ihtiyatsızlık ancak **doğru bir eğitim anlayışıyla** giderilebilecek toplumsal yaralardır, böyle bir eğitimin genele yayılması ise toplumsal esenliğin başlangıç noktası ve en gerekli unsuru **herkes** için yegane güvence ve emniyet kaynağıdır.

IV. BÖLÜM

III. ÇOĞALMA YASASI

Dünya'nın Nüfusu

Irkların Halef Olarak Birbirini Takip Etmeleri ve Gelişimleri

Çoğalmaya Yönelik Engeller

Evlilik ve Bekarlık

Çok Eşlilik

Dünya'nın Nüfusu

686. Canlı varlıkların çoğalması doğa yasası mıdır?

"Tabi ki, çoğalmaksızın maddi dünya yok olacaktır."

687. Eğer Dünya nüfusu şimdiye kadar olageldiği şekilde artmaya devam ederse zaman içinde çok yüksek rakamlara ulaşmaz mı?

"Hayır, ilahi hakimiyet her zaman için bunu öngörmekte ve denge kurmaktadır. Tanrı faydasız hiçbir şeye müsaade etmez. İnsan evrenin engin panoramasından sadece bir köşeyi görmekte ve bu nedenle de onun farklı alanlarındaki ahengi idrak edememektedir."

Irkların Halef Olarak Birbirini Takip Etmeleri ve Gelişimleri

688. Şu anda yeryüzünde belirgin bir şekilde ve hızla azalan insan ırkları var mıdır? Bunlar sonunda tamamen yok mu olacaklardır?

"Evet, tıpkı bir gün sizin yerinizi ileride başkalarının alacağı gibi, onların yerini de diğerleri almış olacaktır."

689. Şu anda Dünya üzerindeki insanlar yeni bir yaratılış mıdır, yoksa ilkel insanların gelişmiş yapıdaki devam nesilleri midir?

"Yeni bedenler dahilinde kendilerini geliştirmek için geri gelen, ancak kusursuzluğa ulaşmanın hala uzağında olan aynı ruhlardır onlar; dolayısıyla mevcut insan ırkı nüfus artışıyla birlikte tüm yeryüzüne yayılma ve ölenlerin yerini alma eğilimindedir, ancak zamanla onların da sayıları azalacak ve yok olacaklardır. Bugünkü uygar insanın ilk çağlardaki ilkel ve barbar insanların soyundan geldiği gibi, bu neslin yerini de onların soyundan gelen daha kusursuz ırklar alacaktır."

690. Eğer tamamen fiziksel açıdan bakarsak bugünkü ırkların bedenleri özel bir yaratılış mı teşkil ediyor, yoksa üreme yoluyla ilkel ırkların devamı olarak mı geliyor?

"Irkların kökeni zamanın derinliklerinde gizlidir, ancak ilk kökenleri ne olursa olsun hepsi büyük bir insan ailesine mensup oldukları için birbirine eş olabilmiş ve böylelikle de ortaya yeni türler çıkmıştır."

691. Fiziksel açıdan baktığımızda ilk ırkların ayırt edici ve baskın özellikleri nelerdir?

"Kaba kuvvetin, zihinsel gücün aleyhine olacak şekilde gelişmiş olması. Günümüzde ise bu durumun zıttı yaşanmak-

tadır çünkü pek çok insan bedensel güçten çok, zekayla ilgili eylemler içindedir ve eski zamanlara göre kat be kat daha çok şey başarmaktadır. İnsanlık doğanın güçlerini kendi yararına kullanmayı öğrenmiştir."

692. Bilimsel uygulamalar çerçevesinde bitki ve hayvan türlerinin geliştirilmesi doğa yasasına aykırı mıdır? Onları kendi doğalarına bırakmak bu yasa ile daha uyumlu bir yaklaşım olmaz mı?

"Genel tekamüle her anlamda yardım edecek şekilde uyum içinde faaliyet göstermek tüm varlıkların vazifesidir, insan da amaçlarının gerçekleştirilmesi için Tanrı tarafından kullanılan bir enstrümandır. Doğadaki her şeyin yöneldiği gaye kusursuzluk olduğuna göre bu gelişim sürecine yardım etmek ilahi amaçların gerçekleşmesine destek verecektir."

— Ancak insan bu türleri ıslah ederken genellikle kendi çıkarları yönünde hareket etmekte ve kişisel tatminini arttırmaktan başka bir amaç taşımamaktadır. Bu durum eylemlerinin erdemini azaltmaz mı?

"Tekamül süreci devam ettiği takdirde bunun ne önemi vardır. Kendisine soylu dürtüler aşılayarak yaptığı işleri erdemli kılmak insana düşer. Ayrıca türlerin ıslahını etkileyerek kendi zekasını da geliştirmekte ve yaptığı işten en büyük faydayı bu şekilde sağlamaktadır."

Çoğalmaya Yönelik Engeller

693. Çoğalmaya engel teşkil etmesi gayesiyle insanlar tarafından oluşturulan yasalar ve gelenekler doğa yasasına aykırı mıdır?

"Doğanın işleyişini aksatan her şey genel yasaya aykırıdır."

— Ancak sınırsızca çoğalmaları diğer türlere zarar verecek olan pek çok canlı türü, hayvan ve bitki çeşidi vardır. Bu durum yakın zamanda insan ırkı için de yıkıcı sonuçlar doğurabilir, insanın kendi çoğalmasına sınır getirmesi yanlış mıdır?

"Tanrı tüm yaşayan canlıların arasında bir tek insana herkesin iyiliğine kullanması, ancak istismar etmemesi gereken bir güç vermiştir. İnsan çoğalma koşullarını kendi ihtiyaçlarına göre düzenleyebilir fakat gereksiz yere buna engel koymamalıdır. İnsanın zekice eylemleri doğadaki güçlerin dengesinin sağlanması için Tanrı tarafından sağlanmış bir tür karşı ağırlık niteliğindedir ve bu noktada insan yine hayvanlardan ayrılmaktadır çünkü insan, eylemlerini anlayarak, bilincinde olarak yerine getirmektedir. Doğadaki bu dengenin korunmasında hayvanların da rolü olmasına rağmen onlar bu işlevi farkında olmaksızın görürler, kendilerine bahşedilmiş olan yıkıcı içgüdülerle sadece kendi idamelerini sağlarken, beslendikleri hayvan ve bitki türlerinin aşırı çoğalmasına da sınırlama getirerek bu durumun kendileri için de bir tehlike kaynağı oluşturmasını engellemiş olurlar."

694. Doğum kontrolünün cinsel arzularla alakalı nedenlerle kullanılması konusunda ne düşünüyorsunuz?

"Bu, durumun bedenin ruh üzerindeki hakimiyetine ve insanın maddeye ne kadar derinden saplanmış olduğuna işaret eder."

Evlilik ve Bekarlık

695. Evlilik, yani iki insanın daimi birlik hali doğa yasasına aykırı mıdır?

"Bu, insan ırkı tarafından kaydedilen bir gelişmedir."

696. Evlilik kurumunun ortadan kalkmasının toplum üzerinde nasıl bir etkisi olurdu?

"Hayvanların hayatına geri dönüş şeklinde."

Dişi ve erkeğin özgür ve rastlantısal şekillerde birlik oluşturması doğanın bir durumudur. Evlilik ise insan topluluklarının bünyesinde meydana gelen gelişmelerin ilk sonuçlarından biridir çünkü farklı koşullar altında olsalar bile tüm insanlar arasında bulunan karşılıklı bir dayanışma hali kurar. Evlilik kurumunun ortadan kalkması insan ırkının ilk dönemlerine bir geri dönüş olur ve hatta insanı, sağlam birliktelik örnekleri oluşturan bazı hayvanlardan bile aşağı bir konuma yerleştirir.

697. Evliliğin daimi bir bağ olduğu, insanların koyduğu bir kural mıdır yoksa doğa yasası dahilinde mevcut mudur?

"Bu bir insan yasasıdır ve doğanın yasasıyla tamamen çelişkilidir. Ancak insan kendi kanunlarını değiştirebilir, yalnızca doğanın kanunları değişmezdir."

698. Kişinin gönüllü olarak bekar bir yaşam sürmesi Tanrı'nın gözünde faziletli bir davranış mıdır?

"Bencilce sebeplerden dolayı bekar bir yaşam sürenler Tanrı'yı memnun etmezler çünkü sosyal yükümlülüklerini yerine getiremezler."

699. Bekarlık bazı insanların açısından kendilerini insanlığın hizmetine tamamen adamak yönünde bir tür fedakarlık değil midir?

"Bu çok farklı bir şeydir. Ben 'bencilce dürtülerle', demiştim. İyi bir amaç uğruna yapıldığında her türlü fedakarlık fazilettir ve bu fedakarlık ne kadar büyükse değeri de o oranda büyüktür."

Tanrı kendisiyle çelişemez, kendi yarattığı bir şeyi de kötü olarak kabul edemez; bu nedenle yasalarının ihlalini erdemli bir davranış olarak göremez. Öte yandan bu şekildeki bir yaşam şekli kendi içinde övgüye değer olmasa da insanlığın yararına yönelik gerekçelerle ailevi mutluluklardan feragat edilmesi bu yönde bir nitelik taşıyabilir. Kişinin kendi çıkarını gözetmeksizin başkalarının iyiliği için katlandığı her tür fedakarlık onu yüceltir.

Çok Eşlilik

700. Doğa yasalarıyla tek eşlilik mi uyum içindedir, yoksa çok eşlilik mi?

"Çok eşlilik bir insan geleneğidir ve bu geleneğin ortadan kalkması toplumsal gelişmede çığır açan bir döneme işaret eder. Tanrı'nın gayesine istinaden evlilik, ona dahil olan varlıkların sevgisi üzerine kurulması gereken bir birliktir. Çok eşlilikte ise gerçek anlamda bir sevgi yoktur, sadece cinsellik söz konusudur."

701. Cinsiyetler arasında neredeyse tam bir sayısal eşitliğin bulunması, bu cinsiyetlerin bir araya gelmeleri gereken karşılıklı oranın bir göstergesi midir?

"Evet çünkü doğadaki her bir düzenlemenin belirli bir amacı vardır."

Eğer çok eşlilik doğa yasasına uygun olsaydı, bu yapıyı her yerde kurmak mümkün olurdu, ancak bunu sağlamak cinsiyetlerin sayısal denkliği nedeniyle fiziksel olarak imkansızdır.

Dolayısıyla çok eşlilik sadece bazı insanların mevcut koşullarına istinaden sağlanmış ve sosyal gelişimleriyle birlikte zamanla ortadan kalkacak bir gelenek olarak anlaşılmalıdır.

V. BÖLÜM

IV. KORUNMA YASASI

Kendini Koruma İçgüdüsü

Kendini Koruma Yolları

Dünya Nimetlerinden Keyif Almak

Gereksinimler ve Lüzumsuz İstekler

Gönüllü Mahrumiyet Hali - Çilecilik

Kendini Koruma İçgüdüsü

702. Kendini koruma içgüdüsü bir doğa yasası mıdır?

"Şüphesiz öyledir. Bu içgüdü zeka seviyeleri ne olursa olsun tüm canlı varlıklara verilmiştir, bazılarında tamamen mekanik, bazılarında ise mantığın beraberindedir."

703. Tanrı hangi amaçla tüm canlı varlıklara kendini koruma içgüdüsünü vermiştir?

"İlahi planların işleyişi için onların hepsine ihtiyaç vardır ve Tanrı bundan dolayı onlara yaşama arzusunu vermiştir. Ayrıca varlıkların gelişimi için yaşam esas şarttır. Bu dürtüyü bilinçli olarak anlamaksızın, içgüdüsel bir şekilde hissederler."

Kendini Koruma Yolları

704. Tanrı insanlara yaşama arzusunu verirken yaşaması için gerekli vasıtaları da her zaman için ona sağlamış mıdır?

"Evet ve eğer insan bunları her zaman bulamıyorsa bunun nedeni çevresindeki kaynaklardan nasıl faydalanacağını bilmemesindendir. Tanrı insana yaşaması için gerekli vasıtaları temin etmeksizin yaşama arzusunu aşılamamıştır ve buna istinaden Dünya'ya, bünyesinde yaşayan tüm varlıkların hayati gereksinimlerini karşılayacak bir kaynak kapasitesi bahşetmiştir. Çünkü gerekli olan şey faydalıdır, lüzumsuz olan şey ise hiçbir zaman faydalı değildir. "

705. Yeryüzü neden her zaman için insanlığın hayati ihtiyaçlarını karşılayacak yeterlikte kaynak sağlayamıyor peki?

"Bunun nedeni insanın kendisini emziren annesini nankörce ihmal etmesidir! Üstelik kendi öngörüsüzlüğünün ya da beceriksizliğinin sonuçlarından dolayı sıklıkla tabiatı suçlamaktadır. Eğer insan yetinmeyi ve memnun olmayı başarabilirse, yerküre hayatın idamesi için gerekli şeyleri her zaman sağlayacaktır. Çöllerde yaşayan insanlara bakın, yaşamak için gerekli şeyleri her zaman için bulurlar çünkü kendileri için suni gereksinimler yaratmazlar, ancak Dünya'daki kaynakların yarısı gösteriş amaçlı şeyler için israf ediliyorsa ihtiyaçlarını karşılayamadığı zaman insanın buna şaşırması mı gerekir ve kıtlık gibi sıkıntılar baş gösterip de kendisini yoksunluk içinde bulduğunda insanın şikayet edecek bir sebebi olur mu gerçekten? Yineliyorum, tabiat müsrif değildir, ancak insan sahip olduğu nimetleri nasıl kullanacağını bilmez."

706. "Dünya'nın nimetleri" tabirinden sadece toprakta yetişen şeyleri mi anlamamız gerekir?

"Toprak diğer her şeyin esas kaynağıdır çünkü gerçekte tüm ürünler sadece toprağın verdiği mahsüllerin değişime uğramış farklı halleridir. Bu nedenle 'Dünyanın nimetleri' tabirinden maddi hayatı çerçevesinde insanın faydalandığı ve keyif aldığı her şey anlaşılmalıdır."

707. Bolluk içinde dahi geçim sıkıntısı yaşayan insanlar her zaman vardır. Bu kimin suçudur?

"Bazı durumlarda bencillik insanı başkalarına karşı adil olmaktan alıkoyar, diğer durumlarda ve en sık görülen haliyle ise insan bencilliği nedeniyle kendisine karşı adil olamaz. İnsanlara, 'Arayın, bulacaksınız,' denilmiştir; ancak bu, arzu ettiğiniz şeyleri bulmak için sadece gözlerinizi yerlerde gezdirmenizin yeterli olduğu anlamına gelmez. Burada anlatılmak istenen daha çok, isteklerinizin neler olduğunu bulmanız, tembellik etmeden, heves ve sebatla onların peşinden gitmeniz ve engellerin cesaretinizi kırmasına izin vermemeniz gerektiğidir . Öte yandan engeller de kararlılığınızı, sabır ve metanetinizi göstermeniz için birer vasıtadır." *(534)*

Uygarlık ihtiyaçlarımızı arttırsa bile geçim kaynaklarımızı ve vasıtalarımızı da arttırmaktadır. Ancak bu anlamda insana hala çok iş düştüğü de kabul edilmelidir çünkü uygarlık hiçbir insan -kendi hatalarından kaynaklanan sebepler hariç- hayati ihtiyaçları bakımından bir yoksunluk içinde bulunmadığında görevini tamamlamış olacaktır. Maalesef ki pek çok insan, doğası kendilerine uymayan yolları seçmekte ve kesin bir başarısızlığa mahkum olmaktadır. Güneşin altında herkese yer vardır, ancak buradaki koşul herkesin bir başkasının

değil, kendi yerini almasıdır. Kusurlu bir sosyal yapılanmanın ya da bencillik ve kişisel hırslar içinde olanların neden olduğu sonuçlardan tabiat sorumlu tutulamaz.

Ancak belirli bir gelişmişlik düzeyine ulaşmış toplumlarda bu yönde elde edilen gelişmeleri yadsımaya yönelik bir körlük hali her zaman olacaktır. Dünya nüfusundaki sürekli artışa rağmen insanlığın maddi koşullarını iyileştirmeye yönelik bilimsel çalışmaların ve hayırsever çabaların sayesinde üretimdeki yetersizliklerin etkisi önemli ölçüde azalmakta ve dolayısıyla elverişsiz koşullarda geçen yıllar eskisi kadar yıkım getirmemektedir. Atalarımız tarafından bilinmeyen, ancak bireysel ve toplumsal sağlık açısından son derece elzem olan hijyen kavramı da artık bilinen konudur, düşkünler evleri şansız ve ızdırap çeken insanlar için kurulmakta ve bilimdeki her yeni keşif genel gönenç ve mutluluğa katkıda bulunmaktadır. Sosyal yapılanma anlamında hala kusursuzluğun epey uzağında olsak da elde edilen başarılar sebat yardımıyla nelerin yapılabileceğine yönelik bir kıstas teşkil etmektedir. Bu çerçevede insanın, ilerlemesine yardımcı olmaktan çok, onu geride tutacak ütopik projelere enerjisini harcamak yerine, sağlıklı ve uygulanabilir gelişmelerin arayışında olacak kadar mantıklı bir yaklaşım sergilemesi büyük önem taşımaktadır.

708. Geçim kaynağı temininde arzunun yetersiz kaldığı sosyal konumlar yok mudur ve bu durumda hayatın en temel gereksinimlerinden yoksun olmak koşulların ortaya koyduğu bir sonuç değil midir?

"Evet, ancak böylesi bir konum ne kadar zor olursa olsun bir sınavdır, bu duruma mazur kalan kişi bu sınava tabi olmak zorunda olduğunu ruh seviyesinde bilmektedir. Eğer zekası kişiyi bu sıkıntılardan özgür kılacak vasıtaları temin etmekte yetersiz kalıyorsa, ödülü Tanrı'nın iradesine yönelik

teslimiyetinden kaynak bulacaktır. Ölüm hali söz konusu olduğunda ise kişi kurtuluş anının yaklaşmakta olduğunu ve *son andaki herhangi bir umutsuzluk ifadesinin önceki tevekkül ve teslimiyetinden kaynaklanan semereleri yitirmesine sebep olacağını* hatırlayarak, bu durumu şikayet etmeden karşılamalıdır."

709. Sanki insanın kendisini açlıktan kurtarmasının tek yolu buymuş gibi, kritik durumlarda insanlar kendi hemcinslerini yok etme seviyesine düşüyorlar. Böyle yaparak bir suç mu işlemiş oluyorlar? Ve eğer böyleyse bunu kendilerini koruma içgüdüsü ile yapmış olmaları suçlarını azaltmıyor mu?

"Hayattaki tüm sınavlara cesaret ve fedakarlıkla teslim olunması gerektiğini söyleyerek bu soruyu zaten yanıtlamıştım. Sizin sözünü ettiğiniz gibi, hem insan hayatına kastedilen hem de doğaya karşı suç işlenen hallerde iki katı kabahat söz konusudur, dolayısıyla iki kere telafi edilmesi ve ders alınması gereken bir durum söz konusudur."

710. Canlıların maddi yapılarının Dünya'dakilerden daha arınmış bir tabiatta olduğu dünyalarda yaşayan varlıkların da gıdaya ihtiyacı var mıdır?

"Evet fakat onların gıdaları da tabiatlarına uygundur. Onların yiyecekleri sizin hantal mide yapınız için yeterince doyurucu ve yoğun değildir, öte yandan bu varlıklar da sizin ağır yiyeceklerinizi sindiremezler."

Dünya Nimetlerinden Keyif Almak

711. Tüm insanlar Dünya kaynaklarından faydalanma hakkına sahip midir?

"Bu hak yaşama gerekliliğinin bir sonucudur. Tanrı gerekli vasıtaları temin etmeksizin insanlara görev empoze etmez."

712. Tanrı keyif alınması yönünde neden maddi şeylere bir çekicilik vermiştir?

"Birincisi, insanın yapacağı görev için heyecan duyması için ikincisi, saptırıcı dürtülere karşı insanı sınamak için."

— Saptırıcı dürtülerin amacı nedir?

"İnsanın mantığını ve muhakeme yeteneğini geliştirmektir. Bu gelişim onu aşırılıklardan koruyabilir."

Eğer insan dünyevi şeyleri, sadece faydaları doğrultusunda kullanmaya sevk edilmiş olsaydı onlara yönelik kayıtsızlığı evrenin ahengi için sıkıntı yaratabilirdi. Bu nedenle Tanrı insana, ilahi amaçları gerçekleştirmek yönünde onu teşvik edecek nitelikte hoşa giden çekici unsurlar vermiştir. Ancak bu çekici unsurlar çerçevesinde Tanrı, insanı olumsuzluklara sevk edecek nitelikte olup mantığının onu koruması gereken saptırıcı dürtülerle onu sınamayı da istemiştir.

713. Doğa maddi doygunluk için belirli bir sınır çizmiş midir?

"Evet, ihtiyaçlarınız ve esenlik halinize tekabül eden sınırlar. Bu sınırları aştığınız zaman kendi kendinizi cezalandırmış olursunuz."

714. Maddi keyifleri yapay aşırılıklar icat ederek arttırmaya çalışan insanlar hakkında ne düşünülmesi gerekir?

"O kişiyi gıpta edilmekten çok, acınması gereken bir zavallı olarak düşünün çünkü ölümün çok yakınındadır."

— Fiziksel ölümü mü, yoksa manevi ölümü mü kastediyorsunuz?

"Her ikisini de."

Maddi doygunlukların peşinde olan kişi bunları her tür aşırılık yoluyla arttırmanın arayışı içindedir ve kendisini bir

hayvandan da düşük bir seviyeye indirmektedir çünkü bir hayvan ihtiyaçlarının gidermekten öteye gitmez. Kişi kendisine rehberlik etmesi için Tanrı tarafından bahşedilmiş olan mantığını kullanmaktan feragat eder ve ne kadar fazla aşırılığa kaçarsa hayvansal tabiatına da ruhsal tabiatının üzerinde o kadar fazla hakimiyet vermiş olur. Maddi arzuların doygunluğuna yönelik aşırılıkların sonucu olan, genellikle de ölüme yola açan hastalık ve zayıflık halleri Tanrı'nın yasasının ihlali nedeniyle ortaya çıkan birer derstir de aynı zamanda.

Gereksinimler ve Lüzumsuz İstekler

715. İnsan neyin gerekli olduğuna yönelik sınırı nasıl bilebilir?

"Bilge insanlar bunları sezgileri yoluyla bilirler, diğerleri ise deneyimlerle ya da bunların getirdiği bedellerle."

716. Doğa bizim gereksinimlerimizi yapımıza göre planlamamış mıdır?

"Evet ama insan doyumsuzdur. Doğa insanın ihtiyaçlarının limitini onun yapısı ile belirtmektedir, ancak olumsuz eğilimleri onun bünyesini bozmuş ve gerçekte ihtiyaç olmayan bazı isteklerinin ortaya çıkmasına sebep olmuştur."

717. Kendi lüzumsuz isteklerini karşılamak için başka insanları hayati ihtiyaçlarından mahrum bırakmak pahasına Dünya kaynaklarını kendi tekeli altında tutanlar hakkında ne düşünmek gerekir?

"Onlar Tanrı'nın yasasını unutmuşlardır, öte yandan yol açtıkları yoksunlukların açıklamasını yapmak zorundadırlar."

Gereksinimler ve lüzumsuz istekler arasında mutlak bir sınır yoktur. Uygarlık ilkel insanlar için mevcut olmayan ge-

reksinimler yaratmıştır ve bu metinlerde bahsi geçen hükümleri bize aktaran ruhlar da uygar insanların ilkel insanlar gibi yaşaması gerektiğini söylemiyorlar. Her şey bağlantılıdır ve mantığın fonksiyonu bu ikisi (gereksinim ve lüzumsuz ihtiyaç) arasındaki uygun paylaşımı saptamaktır. Uygarlık manevi anlayışı geliştirmekte, aynı zamanda da insanların birbirine karşılıklı olarak destek sağladıkları hayırseverlik duygusunu arttırmaktadır. Diğer insanların yoksunlukları üzerinden geçinen insanlar uygarlığın nimetlerini kendi menfaatleri için tekellerine alırlar, kimilerinin inancın sadece maskesini taşımaları gibi bu insanlar da uygarlığı sadece maske olarak taşırlar.

Gönüllü Mahrumiyet Hali - Çilecilik

718. Kendini koruma yasası bedensel ihtiyaçlarımızı karşılamayı görevimiz yapmaz mı?

"Evet, fiziksel sağlık ve güç olmaksızın çalışmak mümkün olmaz."

719. Bir insanın maddi hayatın konfor ve zevklerinin arayışında olması bir kusur mudur?

"Esenlik arzusu insan için çok doğaldır. Tanrı'nın onay vermediği şey aşırılıklardır çünkü bunlar kendini koruma esasına zarar verir. Bir başkasının zararına olmadıkça, manevi ve fiziksel gücünüzü zayıflatacak bir tesirde bulunmadıkça zevk ve mutluluk arayışında olmak Tanrı'nın gözünde bir kabahat değildir."

720. Gönüllü olarak mahrumiyet içinde olmak Tanrı'nın gözünde makbul müdür?

"Başkalarına iyilik yaparak kendinize empoze ettiğiniz mahrumiyet halinden çok daha fazla değer ve liyakat kazanırsınız."

— Makbul ve erdemli olan gönüllü bir mahrumiyet hali var mıdır?

"Evet, faydasız ve lüzumsuz zevklere yönelik olanı çünkü bu yaklaşım insanın maddilikle olan bağını gevşetir ve ruhunu yükseltir. Makbul ve erdemli olan şey faydasız, lüzumsuz zevkler ya da aşırılıklar yönündeki saptırıcı güdülere ve telkinlere direnç göstermek, ihtiyacı olanlarla paylaşmak için kendi gereksinimlerinizden kısıntıya gitmektir. Eğer mahrumiyet haliniz sadece göstermelik bir şeyse sadece gülünçtür o."

721. Tüm çağlarda ve tüm insanların arasında, dünya nimetlerinden el çekerek çileci bir yaşam sürenler vardır, böylesi bir hayat herhangi bir açıdan makbul ya da erdemli midir?

"Kendinize böyle bir hayatın *kime ne faydasının olduğunu* sorun, bu sorunun yanıtını alacaksınız. Eğer böyle bir hayat sadece o hayatı süren kişi içinse ve o kişiyi diğerleri için faydalı bir şeyler yapmaktan alıkoyuyorsa, hangi mazerete bağlı olursa olsun sadece bir bencillik şeklidir. Gerçek bir çilecilik durumu diğerlerinin iyiliği için mahrumiyet çekmek ve çalışmaktır."

722. Pek çok insan belirli bazı yiyecek ve içeceklerden sakınır, bu yaklaşımın bir temeli var mıdır?

"Sağlığına zarar vermeksizin tükettiği her şey için insana izin verilmiştir. Kanun yapıcılar bazı yiyecek ve içecekleri faydalı birtakım sebeplerden dolayı yasaklamış olabilirler ve bu yasaklarını daha sağlam kılmak için onları Tanrı'nın emri gibi de sunmuş olabilirler."

723. Hayvani gıdaların insan tarafından tüketilmesi doğa yasasına aykırı mıdır?

"Fiziksel teşekkülünüz anlamında et, etiniz için besleyicidir ve böyle bir besin olmaksızın bedenin gücü azalır. Kendi-

ni koruma yasası sağlığını ve gücünü iyi tutmasını insana vazife vermiştir çünkü insan çalışma yasasını bu şekilde yerine getirebilir. Dolayısıyla bünyesinin ihtiyaçlarına göre beslenmelidir."

724. Kefaret mahiyetinde düşünülerek belirli bazı yiyeceklerden sakınmanın erdemli, makbul bir yanı var mıdır?

"Eğer başkalarının faydasına olacaksa evet, ancak Tanrı gerçek bir mahrumiyet hali dayatmayan herhangi bir sakınma eğilimini övgüye değer bulmaz çünkü burada ciddi ve faydalı bir amaç yoktur. Sadece görünüş için oruç tutanların ikiyüzlü olduklarını bu nedenle söylüyoruz."

725. Peki, hayvanların ya da insanların bedenlerinin zarar görmesi, sakatlanması gibi durumlarla ilgili ne düşünülmelidir?

"Böyle bir sorunun ne faydası var ki? Kendinize böyle bir şeyin yararlı olup olmadığını sorun. Faydasız bir şey Tanrı'yı memnun edemez ve acı veren bir şey onun için her zaman mutsuzluk vericidir. Tanrı'nın sadece sizin ruhunuzu, kendisine yükselten duygulardan memnuniyet duyduğundan emin olabilirsiniz. Bu onun yasasını tatbik ederek olur, onu ihlal ederek değil."

726. Eğer bu Dünya'daki ızdıraplar onlara katlanma biçimimize istinaden bizi yükseltiyorsa kendimiz için gönüllü olarak yarattığımız ızdıraplar yoluyla da yükselir miyiz?

"Sizi yükselten ızdıraplar sadece doğal yollarla meydana gelenlerdir çünkü bunlar Tanrı tarafından verilir. Diğerleri için bir faydası yoksa gönüllü olarak ızdırap çekmenin hiçbir manası yoktur. Pek çok farklı inanca mensup olup hayatlarını insan üstü zorluklarla kısaltan Hint fakirlerinin, münzevi rahiplerin, fanatiklerin ya da böyle kişilerin böylelikle ge-

lişimlerini hızlandırdıklarını mı sanıyorsunuz? Neden hemcinslerine faydalı olmak için çalışmıyor onlar? Çıplakları giydirsinler, ızdırap çekenlere teselli olsunlar, dermansızlar, hastalar, yatalaklar için çalışsınlar, bu yoksunluklara talihsiz ve ihtiyaç içinde olan insanlar için katlansınlar; bu durumda hayatları faydalı ve Tanrı için memnuniyet verici olacaktır. Gönüllü olarak katlandığınız ızdıraplar sadece kendiniz için olduğunda bunlar bencilliktir, başkaları için ızdırap çektiğiniz zaman ise hayırseverlik yasasına riayet etmiş olursunuz."

727. Diğerleri için bir faydası olmayan suni ızdıraplar yaratmamızın bir gereği yoksa eğer öngördüğümüz ya da tehdidi altında olduğumuz ızdıraplardan sakınmamız gerekir mi peki?

"Kendini koruma içgüdüsü, tüm canlılara kendilerini tehlikelere ve ızdıraplara karşı korumaları için verilmiştir. Ruhunuzu kamçılayın, bedeninizi değil; kibrinizi alçaltın, bir kurt gibi kalbinizi içten içe kemiren bencilliğinizi bastırın; bunları yaparak çağınıza uymayan gayretlerle elde edemeyeceğiniz kadar büyük bir ilerleme kaydedersiniz."

VI. BÖLÜM

V. YIKIM YASASI

Yıkım Bir Gereklilik Midir?

Yıkıcı Afetler

Savaş

Cinayet

Zalimlik

Düello

İdam Cezası

Yıkım Bir Gereklilik Midir?

728. Yıkım bir doğa yasası mıdır?

"Tekrar doğup yenilenebilmeleri için her şeyin yıkıma uğraması şarttır çünkü sizin yıkım dediğiniz şey aslında sadece bir dönüşümdür, amacı ise canlı varlıkların yenilenmeleri ve ıslahıdır."

— O halde yaşayan varlıklara yıkım içgüdüsünün ilahi sebeplerden dolayı verilmiş olduğu görülüyor, öyle mi?

"Tanrı'nın yarattığı varlıklar, O'nun amaçlarını gerçekleştirmek için kullandığı vasıtalardır. Canlı varlıklar birbirini yok ederler; bu da çoğalmaları açısından bir denge yaratır, aksi takdirde sayıları ve dolayısıyla tüketimleri aşırı dere-

ce artacaktır. Ancak yok olan sadece aksesuar mahiyetindeki bu harici kılıftır, düşünen varlığın esası değildir. Esas unsur ise, geçirdiği pek çok başkalaşım ve değişim yoluyla çok daha incelikli bir yapı kazanmış olan yok edilemez nitelikteki zeki prensiptir."

729. Eğer canlıların yenilenmesi için yıkım gerekliyse doğa onlara neden kendilerini korumaları için çeşitli vasıtalar temin ediyor?

"Bu yıkımın zamanından önce gerçekleşmemesi için. Çok erken meydana gelen yıkım zeki prensibin tekamülünü geriletir. Tanrı bu nedenle her canlı varlığa yaşama ve kendini koruma arzusu vermiştir."

730. Ölüm bizi daha iyi bir hayata sevk ettiğine, mevcut varoluşumuzun kusurlarından kurtardığına ve korkulmasından çok, arzu edilen bir şey olması gerektiğine göre insan neden ondan kaçınmasına sebep olan içgüdüsel bir ölüm korkusuna sahiptir?

"İnsanın görevini tamamlamak için hayatını uzatmaktan yana bakması gerektiğini söylemiştik. Bu amaçla Tanrı ona kendini koruma içgüdüsünü bahşetmiştir. İnsanın tüm sınavlarında bu içgüdü ona destek olmaktadır ancak buna rağmen insan yine de çok sık olarak cesaretsizliğe kapılmaktadır. Ona ölümü reddetmesini söyleyen iç ses, tekamülü için hala yapması gereken bir şeyler olduğunu da söylemektedir. Onu tehdit eden her tehlike kendisine Tanrı tarafından bahşedilmiş olan bu süreyi faydalı bir şekilde kullanmasını söyleyen birer uyarıdır, ancak insan nankörce, Yaratıcısından çok, "yıldızına" daha fazla teşekkür etmektedir."

731. Doğa, korunma vasıtaları ile yıkıcı unsurları neden yan yana konumlandırmıştır?

"Bunun dengeyi sağlamak ve bir karşı ağırlık yaratmak için olduğunu size zaten söylemiştik. Hastalık ve çare yan yana konurlur."

732. Yıkım tüm dünyalarda gerekli bir unsur mudur?

"Bu ihtiyaç her dünyanın maddi durumu ile orantılıdır, fiziksel ve manevi açıdan yüksek arınmışlık düzeyindeki dünyalar da ise tamamen ortadan kalkmıştır. Sizinkinden daha gelişmiş dünyalarda varoluş koşulları tamamen farklıdır."

733. Yıkım bu Dünya'daki insanlar için her zaman gerekli bir unsur olacak mıdır?

"Ruhları maddeye yönelik aşkınlık kazanıp maddenin üzerine yükseldikçe insanlar için yıkımın gerekliliği de bu oranda azalacaktır. Dolayısıyla zihinsel ve manevi gelişime her zaman için yıkım korkusunun refakat ettiğini görürsünüz."

734. Mevcut durumu itibarıyla insan, hayvanlara istinaden sınırsız bir yıkım hakkına mı sahiptir?

"Bu hak gıdasını ve güvenliğini temin etmekle sınırlıdır, suistimal hiçbir şekilde hak ediş konusu olamaz."

735. İhtiyaç ve güvenlik amaçlarını aşan yıkıcı eylemler için ne düşünülmesi gerekir? Örneğin, avcılık. Faydalı bir amacı yoktur ve kaynak bulduğu güdü de esas olarak öldürme zevkidir.

"Ruhsal tabiat üzerinde vahşiliğin baskın gelmesidir. İhtiyaç sınırlarınızı aşan tüm yıkıcı eylemler Tanrı'nın yasasını ihlal etmektir. Hayvanlar sadece gereksinimleri oranında yok eder, ancak özgür iradesi olan insan gereksiz yere de yok eder. Ve bunu yaparak kendisini kurtarması gereken olumsuz içgüdülere boyun eğmiş olur, öte yandan bu yıkıcı eylemleri için açıklama yapması gerekecektir."

736. Hayvanların öldürülmesi ile ilgili olarak abartılı bir duyarlılık taşıyan ve aşırı vicdanlı davranan insanlar, özellikle değerli midir?

"Kendi dahilinde övgüye değer olmasına rağmen bu konuya ilişkin duygular abartıldığı zaman kendisi istismar hali-

ne gelir ve erdemi de diğer başka çeşit istismarlar ile yok olur. Onların açısından bu duygu gerçek bir duyarlılıktan çok, batıl bazı korkuların neticesi olabilir."

Yıkıcı Afetler

737. İnsanlığa yönelttiği yıkıcı afetler çerçevesinde Tanrı'nın amacı nedir?

"İnsanların daha hızlı gelişim göstermesini sağlamak. Her yeni varoluşlarıyla birlikte tekamülleri için bir adım daha atan ruhların manevi anlamda yenilenmeleri için yıkımın gerekli bir şey olduğunu size söylememiş miydik? Herhangi bir süreci yeterince takdir edebilmek için onun sonuçlarını görmeniz gerekir. Sadece kendi kişisel bakış açınız çerçevesinde değerlendiriyor ve dolayısıyla bu olayları size verdikleri geçici tahribat nedeniyle afet olarak görüyorsunuz, ancak daha iyi bir seviyeye ulaşmanızı ve yüzyıllar sürecek bir gelişimi birkaç yıl içinde göstermenizi sağlamak için genellikle bu tür yıkımlara gereksinim doğar ." *(744.)*

738. Tanrı insanlığın ıslahı için yıkıcı afetlerden başka yollar kullanamaz mı peki?

"Evet ve bunları da her gün kullanır çünkü Tanrı iyi ve kötünün bilgisi yoluyla ilerlemenin vasıtalarını her birinize vermiştir. Bu vasıtalardan çok az faydalandığı için insanın kibrini kırmak ve kendi zayıflığını hissetmesini sağlamak zaruri bir hale gelir."

— Ancak bu felaketler dahilinde masum insanlar da hayatlarını kaybeder, bu adil midir?

"Dünyevi ikameti sırasında insan her şeyi bedensel yaşamının kıstaslarıyla ölçerken, ölümden sonra daha farklı bir şe-

kilde değerlendirir ve bizim de size sıklıkla söylediğimiz gibi, bedensel hayatının çok cüzi bir şey olduğunu hisseder. Sizin Dünya'nızdaki bir asır, ebediyet dahilinde sadece ışık çakması gibi anlık bir süredir ve dolayısıyla sizin günler, aylar ya da yıllar sürdüğünü söylediğiniz ızdırapların bir önemi yoktur; bu ileride kullanacağınız bir bilgi olsun. Ruhlar önceden var olan ve var olacak gerçek dünyadır, onlar her şeydir, Tanrı'nın çocukları ve O'nun tüm özeninin odağıdır; bedenler ise dahilinde maddi dünyadaki görünümlerini oluşturdukları birer kılıktır sadece. İnsanların yıkımına yol açan büyük afetlerin mağdurları ise bir savaş sırasında giysilerinin yırtıldığını, parçalandığını ya da kaybolduğunu gören askerler gibidir ve bir general giysilerinden çok, askerleri için endişelidir."

— *Ancak bu afetlerin kurbanları yine de kurbandır?*

"Eğer Dünya hayatını olduğu gibi kabul ederseniz ve ebediyetle mukayese edildiğinde ne kadar cüzi bir şey olduğunu görürseniz ona çok daha az önem atfedersiniz. O kurbanlar -teslimiyetle karşılamaları durumunda- bu ızdıraplarının için bir başka varoluşlarında pek çok telafi ve ödül imkanı bulacaklardır."

Ölümümüz ister büyük bir afet neticesinde, isterse olağan bir sebepten dolayı meydana gelsin hepimiz her durumda gitme zamanımız geldiği zaman bu Dünya'dan ayrılmaya mecbur kalırız. Tek fark ise afetler neticesinde çok sayıda insanın aynı zamanda dünyadan ayrılıyor olmasıdır.

Düşüncelerimizi, insan soyunu ve insanlığın yazgısını bir bütün olarak görecek kadar yükselttiğimizde, şu anda korkunç olarak algılanan yıkımlar Dünya'nın kaderindeki gelip geçici fırtınalar olarak görünecektir.

739. Yıkıcı afetler, geçici olarak yol açtıkları zararlara bakılmaksızın fiziksel olarak da faydalı mıdır?

"Evet, bazen bir ülkenin durumunu değiştirirler, ancak onların sebep olduğu hayırlar genellikle sonraki nesiller tarafından hissedilir."

740. Bu tür afetler, insanı en güçlü gereksinimleriyle mücadele etmek zorunda bırakan birer sınav da olmazlar mı aynı zamanda?

"Bunlar her zaman sınavdır, dolayısıyla insana zekasını kullanma, sabrını ve Tanrı'ya olan teslimiyetini ispat imkanı sağlarlar. Eğer bencilliğin hükmü altında değilse insan bu vesileyle feragat hislerini, tarafsızlığını ve insanlara olan sevgisini de gösterme fırsatı bulur."

741. Kendisine kaygı veren afetlerin meydana gelmesini engellemek insanın gücü dahilinde midir?

"Evet, bir kısmını. Bu afetlerden pek çoğu insanın öngörüsündeki noksanlıkların sonucudur dolayısıyla bilgi ve deneyim kazandıkça bunları da bertaraf etmeye muktedir hale gelecektir, yani onların sebebini ortaya çıkardığı zaman meydana gelmelerini de engelleyebilecektir. Ancak insanlığa sıkıntı veren olumsuzluklardan bazıları genel doğaları itibarıyla Tanrı'nın iradesinin sonucudur ve bunların etkileri hemen hemen her birey tarafından hissedilir.

Bunlarla ilgili olarak insan İlahi İradeye yönelik teslimiyetinden başka hiçbir şeye muhalefet edemez, bununla birlikte kayıtsızlığı ve dikkatsizliği nedeniyle ızdıraplarını çoğu kez kendisi arttırır."

İnsanların eylemlerinden bağımsız olarak doğal sebeplerle ortaya çıkan doğal afetlere örnek olarak salgın hastalık-

lar, kıtlıklar, seller ve Dünya'daki üretime zarar veren meteorolojik olaylardan bahsedilebilir. Ancak insan bilimsel uygulamalar, tarımsal alandaki gelişmeler ve hijyen konusundaki çalışmaları ile bu felaketlerin pek çoğunu yok etmenin ya da en azından etkilerini azaltmanın yollarını zaten bulmamış mıdır? Geçmişte çok ağır salgın hastalıkların etkisiyle büyük harabiyetlere uğramış pek çok ülke bugün bunlardan tamamen kurtulmuş durumda değil midir? Öyleyse insan, zekasını tüm kaynaklarıyla kullanmayı öğrendiği ve kişisel mevcudiyetini korumak için gösterdiği özene tüm insanlığın esenliği için duyduğu alakayı da ilave ettiği takdirde, sağlığı ve gönenci açısından başaramayacağı ne olabilir ki? *(107)*

Savaş

742. İnsanları savaşmaya yönelten şey nedir?

"Hayvani doğasının ruhsal doğası üzerinde hakimiyet kurması ve tutkularını tatmin etme arzusu. İlkel dönemlerde insanlar en güçlünün en haklı olduğunu düşünüyorlardı, dolayısıyla savaş onların normal durumuydu. İnsanlar gelişme gösterdikçe, savaşlara yol açan sebeplerden kaçınmaları yoluyla bunlar seyrekleşti ve bu durum kaçınılmaz olduğunda da nispeten daha insani bir şekilde savaşmaya başlandı."

743. Savaşlar yeryüzünden tamamen kalkacak mı?

"Evet, insanlar adaleti idrak ettikleri ve Tanrı'nın yasasını hayata geçirdikleri zaman tüm insanlar gerçekten kardeş olacaktır."

744. Savaşı gerekli kılmakla İlahi Takdirin amacı nedir?

"Özgürlük ve tekamül."

— Eğer savaşlar bize özgürlük getirmek için tasarlanmışsa kazanan nasıl çoğunlukla saldıran taraf olmaktadır?

"Bu tip zaferler genellikle geçicidir, bunlara izin verilmesinin sebebi ise esaret altındaki halk üzerinde bir *bıkkınlık* yaratarak onları daha hızlı ilerlemeye sevk etmektir."

745. Savaşları kendi menfaatleri için körükleyenler için ne düşünülmelidir?

"Böyle bir kişi son derece kabahatlidir, dolayısıyla sebep olduğu cinayetleri telafi etmek için *pek çok varoluş* aşamasından geçmesi gerekecektir çünkü kendi hırsı yüzünden hayatını kaybeden her insana yanıt vermek durumundadır."

Cinayet

746. Cinayet Tanrı'nın gözünde bir suç mudur?

"Evet, büyük bir suç çünkü kardeşini öldüren kişi onun hayatını, dolayısıyla da misyonunu kısa kesmiş olur, dolayısıyla işlediği cürüm çok ağırdır."

747. Tüm cinayetler aynı derecede aşağılık birer eylem midir?

"Tanrı'nın adil olduğunu söyledik, eylemden çok, niyeti değerlendirir O."

748. Tanrı nefsi müdafaa durumunda cinayeti mazur görebilir mi?

"Sadece mutlak bir gereklilik hali onu mazur gösterebilir, kişi ancak kendisine saldıran kişinin canını alarak hayatını kurtaracaksa bunu yapması gerekir."

749. Kişi savaş sırasında yaptığı kıyımlardan da sorumlu mudur?

"Savaşmaya mecbur kaldıysa hayır, ancak yaptığı zalimliklerden mesuldür ve gösterdiği insanca yaklaşımla da ödüllendirilecektir."

750. Anneyi, babayı ya da çocukları öldürmek Tanrı'nın gözünde daha büyük suçlar mıdır?

"Bunların hepsi eşit derecede büyük suçlardır çünkü suç suçtur."

751. Yeni doğmuş bebeklerin öldürülmesi önemli bir zeka gelişimi kaydetmiş toplumlarda dahi yaygın olarak görülmektedir ve hatta kanunlar bile bu duruma müsamaha gösterebilmektedir. Peki sizce bu nasıl olur?

"Zeka her zaman için ahlaki doğrulukla birlikte gelişim göstermez. Ruh, zeka anlamında gelişebilir, ancak ahlaki yönden zayıf kalır çünkü manevi açıdan gelişim göstermeksizin çok uzun zaman yaşamış ve ahlaki arınmışlık kazanmadan bilgi kazanmıştır."

Zalimlik

752. Zalimlik duygusu yıkım duygusu ile bağlantılı mıdır?

"Zalimlik yıkıcı içgüdünün en kötü şeklidir, yıkım zaman zaman gereklilik gösterse de zalimlik asla öyle değildir ve her zaman için kötü bir tabiatın sonucudur."

753. Zalimliğin ilkel insanların en belirgin özelliği olmasının sebebi nedir?

"Onların yapısında madde ruha hakim durumdadır. Sizin adlandırdığınız şekliyle ilkel insanlar, kendilerini hayvani içgüdülere teslim ederler ve sadece kendi bireysel idamelerini düşündükleri için bu onları genellikle zalimliğe sevk eder. Ayrıca gelişimleri henüz kusursuzluk seviyesine ulaşmamış insanlar kendilerine denk seviyelerde olan, dolayısıyla yakınlık duydukları kusurlu ruhların etkisi altındadır. Bu durum

aralarına daha gelişmiş başka insanlar katılana kadar devam eder ve sonrasında zayıflar ya da yok olur."

754. Zalimlik maneviyatın yokluğunun bir sonucu mudur?

"Maneviyatın gelişmemiş olduğu söylenebilir, ancak mevcut olmadığı söylenemez çünkü bu esas her insanın içinde mevcuttur; zaman içinde varlıkları insancıl, iyi ve nazik kılan da bu duygudur. Dolayısıyla barbar bir yaşam süren ilkel insanların içinde de mevcuttur fakat daha üstü örtülü bir durumdadır, bir bitkinin çiçek açmadan önce de kendi kokusuna sahip olması gibidir."

Tüm vasıflar insanın içinde olgunlaşmamış ya da örtülü durumda mevcuttur, bunlar koşulların uygun olmasına istinaden az ya da çok gelişim gösterir. Bazılarının aşırı derecede gelişim göstermesi diğerlerini baskı altına alır ya da yok eder. Maddeye yönelik içgüdülerin aşırı derecede ön plana çıkması maneviyatı ve ahlak duygusunu baskılar, manevi yönün gelişimi ise aşamalı olarak hayvani vasıfları zayıflatır."

755. En uygar toplumların içinde dahi son derece zalim ve barbar insanların bulunduğunu görüyoruz bazen. Bu sizce nasıl olabilir?

"Bu tıpkı sağlıklı meyvelerle yüklü bir ağacın durumu gibidir, bu meyvelerin arasında da çürüklere rastlanır. Uygarlığın vasıflarını bir cila gibi yüzeysel olarak üstlerinde taşısalar da böyle kişilerin uygarlıkla hiçbir ilgisi olmayan barbarlar olduğu söylenebilir; bir koyun sürüsünün arasına dalan kurtlar gibidir onlar. Düşük seviyelerdeki ruhlar tekamül umuduyla kendilerini daha gelişmiş insanların arasında enkarne edebilirler, ancak dahil oldukları sınavlar aşırı derecede meşakkatli ise ilkel doğaları çok daha ön plana çıkar."

756 . İyi bir toplum bir gün olumsuz eğilimleri olan insanlardan tamamen arınmış bir yapıya ulaşabilir mi?

"İnsanlık gelişim içindedir. Harman sırasında sağlıklı buğday tanelerinin diğer çer çöpten ayrıldığı gibi, olumsuz içgüdülerin hükmü altında bulunan ve iyi insanların arasında uygun düşmeyen kişiler de zamanla yok olacaklardır. Ancak onlar başka bir bedensel kılıf içinde yeniden doğacak ve deneyim kazandıkça iyi ve kötü hakkında daha net bir anlayışa sahip olacaklardır. Bunun örneklerini insanın geliştirdiği yöntemlerle ıslah ettiği ve yeni nitelikler kazandırdığı hayvanlar ve bitkiler dahilinde de görebilirsiniz. Gelişimin tamamlanması birkaç nesil sonra gerçekleşmektedir. Her insanın farklı varoluşları da bu niteliktedir."

Düello

757. Düello etmek ya da bu tür bir çatışmanın içinde bulunmak nefsi müdafaa olarak kabul edilebilir mi?

"Hayır, bu cinayettir, saçma ve barbarcadır. Uygarlık daha gelişmiş ve ahlaklı bir yapıya ulaştığında insanlar bu tip çatışmaların da eskiden 'Tanrı'nın isteği' olarak empoze edilen savaşlar kadar saçma olduğunu göreceklerdir."

758. Zayıflığının farkında olan ve öldürüleceğinden emin olan kişinin nezdinde düello cinayet olarak görülebilir mi?

"Bu durumda intihardır."

— Peki şanslar eşit olduğunda, cinayet midir, intihar mı?

"Her ikisi de."

Tüm şartlarda, hatta şansların eşit olduğu durumlarda bile düello yapan, meydan okuma eğilimli bu tür bir çatış-

maya giren kişi suçludur. Öncelikle hemcinsinin hayatına yönelik olarak kasti ve serinkanlı bir saldırı içindedir, ayrıca hiç kimseye bir faydası olmayacak şekilde kendi hayatını tehlikeye atmaktadır.

759. Düello gibi çatışmalarda onur ya da namus meselesi denilen unsurun esas doğası nedir?

"Kibir ve gösteriş: İnsanlığın iki yarası."

—Fakat insanın onurunu gerçekten ayaklar altına alan durumlar yok mudur ve bu durumda kavgadan kaçmak korkaklık olarak görülmez mi?

"Bu adetlere, geleneklere ve onların yaygınlığına bağlıdır; her ülkenin ve her çağın böyle konulara bakışı farklıdır. Ancak insanlar daha iyi bir seviyeye geldikçe, manevi anlamda daha da geliştikçe gerçek onurun dünyevi tutkuların ötesinde olduğunu, bunun öldürmekte de kendilerini öldürtmekte de bulunmadığını idrak edeceklerdir."

Eğer hatalı durumdaysak yaptığımızı yanlışı kabul etmekte ve eğer haklıysak da karşı tarafı bağışlamakta çok daha büyük bir onur ve erdem vardır; her iki durumda da aşağılayıcı tavır ve sözler bunların zaten üstünde olan kişiye dokunamayacaktır.

İdam Cezası

760. İdam cezası bir gün insanların yasalarından tamamen kalkacak mıdır?

"İdam cezası zaman içinde kesinlikle ortadan kalkacak ve bu gelişim insanlığın tekamülünde bir çığır açacaktır. İnsanlar daha aydınlamış bir yapıya ulaştıklarında ölüm cezası yeryü-

zünden tamamen silinecek ve insanların insanlar tarafından yargılanmaya gereksinimi kalmayacaktır. Burada bahsettiğim şu ana göre uzak bir gelecektir."

Şu anda ulaşılmış olan gelişme düzeyi hala pek çok şeyi özlem seviyesinde bırakmaktadır, öte yandan gelişmiş toplumlar nezdinde ölüm cezasına getirilen önemli kısıtlamaları dikkate almamak modern topluma karşı haksızlık olacaktır. Bu toplumlar nezdindeki zanlıları güvence altına alan yasaları ve suçlu bulunsalar bile gördükleri insancıl muameleyi, günümüzden çok da uzak olmayan zamanlarda uygulanan metotlarla mukayese ettiğimizde insanlığın gerçek bir ilerleme içinde olduğunu görmemek imkansız hale gelir.

761. Kendini koruma yasası insana kendi hayatını koruma hakkını vermektedir, eğer insan kangren olan bir uzuv gibi sosyal bedenden tehlikeli bir üyeyi kesip atarsa aynı yasayı uygulamış olmaz mı?

"Onu öldürmek yerine kendinizi tehlikeli bir bireyden korumanın pek çok başka yolu vardır, ayrıca bir suçlu için pişmanlık ve telafi kapısı açmanız gerekir, bu kapıyı onun yüzüne kapamanız değil."

762. Eğer ölüm cezasının gelişmiş toplumlar nezdinde kalkması olası ise, bu durumda geçmiş zamanlarda onun bir gereklilik olduğu sonucu mu çıkar?

"Gereklilik doğru kelime değildir. İnsan bir şeyin gerekli olduğunu sadece yapacak daha iyi bir şey bulamadığı zaman düşünür. İnsanlar daha aydınlanmış bir seviyeye geldikçe neyin adaletli neyin adaletsiz olduğunu daha iyi anlayacak ve cehalet dönemlerinde adalet kisvesi altında gerçekleştirilen aşırılıkları reddedecektir."

763. Ölüm cezasına kısıtlama getirilen ülkelerin sayısı uygarlıktaki gelişmenin bir göstergesi midir?

"Öyle olmadığından şüphe edebilir misiniz? Geçmişte adalet için ve sıklıkla da Tanrı'nın şerefi adına insanlara yapılan kasaplık niteliğindeki eziyetlere, ızdırap çektirerek çoğunlukla da işlemediği bir suçu itiraf etmesini sağlamak için mahkumlara ve hatta zanlılara uygulanan işkencelere ilişkin hikayeler okuduğunuzda içinizde bir tiksinti ve nefret uyanmıyor mu? Ancak o zamanlarda yaşamış olsaydınız tüm bunların gayet doğal olduğunu düşünecektiniz ve şayet bir yargıç olsaydınız muhtemelen benzer kararları kendiniz verecektiniz. Dolayısıyla bir dönem için doğru gelen şeyler başka bir dönemde barbarlık olarak görülmektedir. Ebedi olanlar sadece ilahi yasalardır, insan yasaları ise ilerleme kaydedildikçe değişir ve bunlar Tanrı'nın yasaları ile tamamen uyumlu hale gelene dek tekrar tekrar değişecektir."

764. "Kılıçla yaşayan kılıçla ölür," diye kutsal bir söz vardır. Bu ifade kısas ya da mukabele prensibinin kutsanması anlamına gelmez mi? Ve bu durumda ölüm cezası da bu prensibin bir uygulaması olmaz mı?

"Dikkat edin! *Diğer pek çoğu gibi* bu sözleri yanlış anlıyorsunuz. Hakkaniyetli yegane mukabele Tanrı'nın adaletidir çünkü O'nun tarafından hayata geçirilmektedir; öte yandan bu hayatınızda ya da *öncekilerde* yaptığınız hatalar nedeniyle çeşitli sınavlara tabi olarak ve gerekli dersleri alarak hepiniz, her an için bu mukabele durumuna maruz kalıyorsunuz. Bir insanın ızdırap çekmesine yol açan kişi, yol açtığı ızdırabı deneyimlemesi ve bundan ders alması için er ya da geç kendisi de benzer bir konumda olacaktır. Sorduğunuz sözün ger-

çek anlamı budur. Size düşmanlarınızı affetmeniz de söylenir ve ayrıca size zarar verenleri affederken kendi verdiğiniz zararların affı için de dua etmeniz öğütlenir, yani bir mukabele kurmanız. Bu sözleri gerçek manalarıyla anlamaya çalışın. "

765. Tanrı adına uygulanan ölüm cezası ile ilgili olarak ne düşünülmelidir?

"Adaletin uygulanması için Tanrı'nın yerinin gasp edilmesidir bu. Bu şekilde davrananlar Tanrı'yı anlamaktan ne kadar uzak olduklarını ve telafi edecek ne kadar çok kabahate sahip olduklarını gösterirler. Ölüm cezası Tanrı adına uygulandığında bir suçtur ve bunu yapanlar diğer suçlarda olduğu gibi bir açıklama yapmak durumundadırlar."

VII. BÖLÜM

VI. SOSYAL YASA

Sosyal Hayatın Gerekliliği

İzole Yaşam - Sessizlik Yemini

Aile Bağları

Sosyal Hayatın Gerekliliği

766. Sosyal hayat doğada da bulunur mu?

"Elbette, Tanrı insanı bir toplum içinde yaşaması için yaratmıştır. Tanrı'nın insana konuşma yetisini ve sosyal bir yaşam sürmesi için gerekli diğer vasıfları vermiş olması boşuna değildir."

767. Mutlak bir tecrit hali doğa yasasına aykırı mıdır?

"Evet çünkü insan içgüdüsel olarak sosyalliği arar ve insanların birbirine yardım ederek genel tekamüle yardım etmeleri beklenir."

768. Sosyallik arayışındaki insan sadece kişisel hislerle mi hareket eder, yoksa bu his dahilinde ilahi bir amaç var mıdır?

"İnsan ilerleme kaydetmek zorundadır ve bunu yalnız başına yapamaz çünkü tüm vasıflara sahip olmadığı için diğer insanlarla temas halinde olmalıdır, aksi halde gelişme gösteremez."

Hiç kimse mevcut tüm vasıflara sahip değildir. Sosyal birlik çerçevesinde insanlar birbirini tamamlarlar ve böylelikle birbirinin esenliğini ve tekamülünü karşılıklı olarak güvence altına almış olurlar. İnsanlar birbirinin yardımına ihtiyaç duydukları içindir ki tecrit halinde değil, bir toplum içinde yaşayacak şekilde yaratılmışlardır."

İzole Yaşam – Sessizlik Yemini

769. Genel bir prensip olarak, sosyal yaşamın da tabiat dahilinde bulunduğunu anlayabiliyoruz, ancak eğer insan bunda bir tatmin buluyorsa mutlak bir izolasyon halinin neden bir kabahatmiş gibi algılanması gerekiyor?

"Böyle bir tatmin ancak bencilce olabilir. Sarhoş olmaktan da tatmin duyan insanlar vardır, onları onaylıyor musunuz? Kendinizi mahkum ettiğiniz ve hiç kimseye faydası olmayan bir hayat şekli Tanrı için memnuniyet verici olamaz."

770. Dünya'daki olumsuzluklardan kaçınmak amacıyla inziva şeklinde bir hayat sürenlerle ilgili olarak ne düşünülmelidir sizce?

"Böyle bir hayat iki kat bencilcedir. Bir olumsuzluktan kaçan kişi, bir diğerine yakalanır çünkü sevgi ve hayırseverlikle ilgili nasihatleri unutmuşlardır."

— Ancak böyle bir inziva eğer bir çeşit telafi olarak ya da kefaret mahiyetinde yaşanıyorsa ve kişi kendisini buna ızdırap verici bir mahrumiyet olarak maruz kalıyorsa değerli ve faziletli bir davranış değil midir?

"En iyi telafi yolu yaptığınız olumsuz şeylerden çok daha fazla iyilik yapmaktır."

771. Talihsiz durumdaki insanlara destek vermek için dünya hayatından feragat edenler için ne düşünülmelidir?

"Bu insanlar gönüllü olarak, kibirlerini kırarak ve tevazuları ile kendilerini yükseltirler. Kendilerini maddi zevklerin üzerine çıkardıkları ve çalışma yasasını yerine getirerek başkalarına yardım ettikleri için iki kat daha erdemlidirler."

— Peki bazı işler için gereken huzur ve sükuneti bir çeşit inziva halinde arayanlar?

"Böyle bir gerekçeyle kendi köşelerine çekilenler bencil değildir, kendilerini toplumdan soyutlamazlar ve yaptıkları çalışmalar herkesin iyiliği içindir."

772. Eski çağlardan bu yana gelen bazı inanç sistemlerinin salık verdiği sessizlik yemini konusunda ne düşünülmelidir?

"Daha çok, kendinize konuşma yetisinin doğada bulunup bulunmadığını ve Tanrı'nın bunu neden bahşetmiş olduğunu sormalısınız? Tanrı bahşetmiş olduğu vasıfların suistimal edilmelerini men eder, kullanılmalarını değil. Ancak sessizlik faydalıdır çünkü sessizlik dahilinde kendinize yönelik hakimiyetiniz daha fazladır, ruhunuz daha özgürdür dolayısıyla bizlerle daha yakın bir iletişim kurabilirsiniz, ancak sessizlik yemini bir saçmalıktır. Kendilerine erdemli bir davranış olduğu telkin edildiği gibi bu tür mahrumiyetlere gönüllü olarak tabi olanlar, şüphesiz ki iyi niyet içindedirler fakat yine de hata yapmaktadırlar çünkü Tanrı'nın yasalarını yeterince anlamamışlardır."

Sessizlik yemini, inziva yemini gibi insanı sosyal ilişkilerden mahrum eder, ancak insana iyilik yapma ve tekamül yasasını yerine getirme imkanı sunan da, ancak bu ilişkilerdir.

Aile Bağları

773. Hayvanlarda çocuklar anne ve babalarının bakımına artık ihtiyaç duymamaya başlayınca neden birbirini unuturlar?

"Hayvanların yaşamı manevi değil, maddi bir hayattır. Dişilerin çocuklarına duydukları şefkat onlara koruma yasası çerçevesinde verilmiş olan bir içgüdüdür. Bu çocuklar kendi kendilerine bakabilecek duruma geldiklerinde dişinin görevi bitmiş olur, doğa ondan daha fazlasını istemez, dolayısıyla o da daha sonrakilerle meşgul olmak için çocuklarını bırakır."

774. Bazı insanlar hayvanların bu yaşam biçiminden yola çıkarak insanlar arasındaki aile bağlarının sadece sosyal geleneklerin sonucu olduğu kanaatine varırlar, bu çıkarımla ilgili olarak siz ne düşünüyorsunuz?

"İnsan hayvanlardan farklı bir yazgıya sahiptir, öyleyse neden insanı onlara benzetmeye çalışıyorsunuz ki? İnsanın içinde fiziksel ihtiyaçlardan fazlası vardır, bir tekamül gereksinimi vardır. Tekamül için sosyal bağlar gereklidir, sosyal bağlar ise aile bağları ile yakınlaşırlar. Dolayısıyla aile bağları doğanın yasasıdır. Tanrı'nın iradesi ve arzusu, insanların bunlar vasıtasıyla birbirini kardeş gibi sevmeyi öğrenmeleridir."*(205)*

775. Aile bağlarının zayıflamasının topluma etkisi nasıldır?

"Bencillik eğilimi daha da yükselişe geçer."

VIII. BÖLÜM

VII. TEKAMÜL YASASI

Doğal Durum
Tekamül Yolunda Yürüyüş
Yozlaşmış Toplumlar
Uygarlık
İnsan Yapımı Yasaların Gelişimi
Ruhçuluğun Tekamül Üzerindeki Etkisi

Doğal Durum

776. Doğal durum ile doğa yasası aynı şeyler midir?

"Hayır, doğal durum ilkel bir durumdur. Doğa yasası insanlığın gelişimine katkıda bulunurken uygarlık doğal durum ile bağdaşmaz."

"Doğal durum" insanlığın bebeklik çağıdır, zihinsel ve manevi gelişimin başlangıç evresidir. Mükemmellik kazanabilir bir yapıda olan ve kendi ıslahının özünü, yine kendi içinde barındıran insanın yazgısı artık bebeklik çağında kalmasını gerektirmediği kadar, doğal durumda yaşaması yönünde de değildir; doğal hal değişkendir. İnsanın ise -tekamül ve uygarlık açısından- onun sınırlarına sığması mümkün değildir. Öte yandan doğa yasası insanlığı tüm gelişimine hükmet-

mektedir, insan bu yasayı anladığı ölçüde gelişim gösterir ve eylemlerini onun gereksinimlerine uyumlu kılar."

777. Doğal durumdaki insan daha az sayıda arzuya sahiptir ve daha ileri bir gelişmişlik düzeyi dahilinde kendisi için yaratacağı pek çok sıkıntıdan da yakasını kurtarmış olur. Bunun yeryüzünde elde edilebilecek en yüksek seviyeli mutluluk hali olduğunu öne süren görüş hakkında ne düşünülmelidir?

"Bu hayvanların sahip olduğu nevi bir mutluluk halidir, ancak başka çeşit bir mutluluğu anlamayan insanlar vardır. Bu, hayvanlarla aynı şekilde mutlu olmaktır. Çocuklar da yetişkinlerden daha mutludurlar."

778. İnsanlık doğal duruma doğru gerileyebilir mi?

"Hayır, insanlık hep ileriye doğru ilerlemek durumundadır ve bebeklik çağına geri dönemez. Eğer insanlar tekamül etmek zorundaysa bu, Tanrı böyle istediği içindir. İnsanların ilkel koşullara doğru bozulma göstereceğini düşünmek tekamül yasasının inkarı olacaktır."

Tekamül Yolunda Yürüyüş

779. İnsanın içinde kendisini tekamül yoluna sevk eden bir güç mü vardır, yoksa tekamül sadece eğitimin, bu yönde edinilen bilgilerin mahsulü müdür?

"İnsan kendiliğinden, doğal olarak gelişim gösterir. Ancak tüm insanlar aynı hızla ve aynı şekilde gelişim göstermezler, dolayısıyla çoğu gelişme ilerlemeleri için başkalarına yardım ederken, yani sosyal temas yoluyla kaydedilir."

780. Manevi gelişim her zaman için zeka gelişimini mi takip eder?

"Manevi gelişim zeka gelişiminin bir sonucudur, ancak *hemen akabinde* gerçekleşmeyebilir. *(192, 365)*

– Peki, zeka gelişimi manevi gelişime nasıl öncülük eder?

"İnsanın iyi ile kötüyü ayırt etmesini sağlayarak, insan böylelikle aralarından bir tercih yapabilir. Özgür iradenin gelişimi zeka gelişimini takip eder ve insanın eylemlerindeki mesuliyetini arttırır."

— En aydın toplumların, yine en sapkın toplumlar olmasını nasıl açıklayabiliriz peki?

"Tam ve bütüncül bir gelişim varoluşun gayesidir, toplumlar da bireyler gibi buna adım adım ulaşırlar. İçlerindeki manevi his gelişene dek zekalarını olumsuz yönde dahi kullanabilirler. Maneviyat ve zeka ancak uzun bir zamanda dengeye ulaşan iki güçtür." *(365, 751)*

781. İnsanın bu gelişimi durdurma gücü var mıdır?

"Hayır ama zaman zaman ona ket vurma gücü olabilir."

— İnsanların ilerlemesini durdurarak onları geriye götürme teşebbüsünde bulunan kişiler hakkında ne düşünülmelidir?

"Bunlar Tanrı'nın ıslah edeceği zayıf karakterli, acınası kişilerdir ve set çekmeye çalıştıkları güçlü akıntı tarafından yıkılacaklardır."

Tekamül insan doğasının bir durumudur ve onu engellemek hiç kimsenin gücü dahilinde değildir. Kötü yapılmış yasaların ket vurabileceği ama asla durduramayacağı **yaşayan bir güçtür o.**

Bu yasalar tekamül ile uyumsuz hale geldiği zaman tekamül bu yasaları, onları ayakta tutmaya çalışanlarla birlikte ortadan kaldıracak, insan kendi yasalarını herkesin iyiliği yönünde çalışan ilahi adalet ile uyumlu hale getirene ve zayıflara karşı güçlüler için yapılan tüm yasalar kaldırılana kadar bunu yapmaya devam edecektir.

782. İnsanlığın gelişmesine yardım ettiklerini düşünürken, aslında ona engel olan kişiler yok mudur? Bu kişiler konuyu kendi bakış açılarından değerlendirirken, gerçekte gelişme olmayan şeyleri öyle görürler.

"Evet, devasa bir çarka kendi küçücük çomaklarını sokan insanlar vardır; ancak o çarkın dönmesine engel olamazlar."

783. İnsanlığın ilerlemesi her zaman için yavaş mı seyredecektir?

"Düzenli bir yavaş ilerleme vardır ve bu kaçınılmaz olarak evrendeki güçlerden kaynaklanmaktadır, ancak insanlar yeterince hızlı ilerlemediklerinde Tanrı zaman zaman bu dönüşümü hızlandıracak manevi nitelikli bazı şoklar hazırlar."

İnsanlar daimi olarak cehalet içinde kalamazlar çünkü kendileri için Tanrı tarafından belirlenen hedefe ulaşmaları gerekmektedir, dolayısıyla evrendeki güçler vasıtasıyla aşama aşama aydınlanmaya sevk edilirler. Sosyal devrimler gibi manevi devrimler de yavaş yavaş insanların zihninde oluşmaya başlar, yüzyıllar boyunca filizlenmeye devam eder ve nihayetinde meyve vererek artık zamanın yeni gereksinimleri ve isteklerine uyum göstermeyen, geçmişin yıkılmakta olan görkemli binalarını tamamen ortadan kaldırırlar.

Bu toplumsal kargaşalar çerçevesinde insan, maddiliğe yönelik alakasına tesir eden geçici bir düzensizlik ve şaşkınlık hali algılar sadece; ancak düşüncelerini kendi benliğinin üzerine yükselten kişi olumsuzluklardan iyilik ve hayır meydana getiren ilahi işleyişe derin bir hayranlık duyar. Böyle durumlar atmosferde kargaşa hali yarattıktan sonra onu temizleyen güçlü birer fırtınadır.

784. İnsanın aksi ve inatçı yanı oldukça güçlüdür, dolayısıyla insanlık ilerlemekten çok, geriliyormuş gibi görünmüyor mu, en azından manevi anlamda?

"Yanılıyorsunuz. İnsanlığa bir bütün olarak bakarsanız onun ilerlemekte olduğunu görürsünüz çünkü insan neyin kötü olduğuna dair net bir idraka ulaşmıştır ve her yeni gün bir başka olumsuzluğun ıslahına tanıklık etmektedir. Olumsuzlukların aşırılık hali ise, bu ıslahın ve iyiliğin lüzumunu size göstermesi açısından gereklidir."

785. Gelişmenin önündeki en büyük engel nedir?

"Kibir ve bencillik. Burada manevi gelişimden bahsediyorum çünkü zeka gelişimi her zaman devam etmektedir ve hatta hırsı ve zenginliklere duyulan alakayı teşvik ederek ilk bakışta bu olumsuzlukları çoğaltıyor gibi de görünmektedir. Öte yandan fiziksel dünyada olduğu gibi, manevi dünyada da her şey birbiriyle bağlantılı olduğu ve olumsuzluklardan bile hayır meydana gelebildiğinden, bu alaka insanı araştırma yapmaya ve zihnini aydınlatmaya sevk etmektedir. Ancak bu durum sadece bir süre için insan dünyevi zevklerin çemberi dışında olağanüstü muazzam ve ebedi bir mutluluğun var olduğunu fark edene kadar devam edecek ve değişecektir." *(913)*

Birbirine karşılıklı olarak destek olan, ancak yan yana yol almayan iki tür gelişim vardır: Zihinsel gelişim ve manevi gelişim. Zihinsel gelişim bugün çok büyük teşvik görmektedir, bu nedenle de geçmiş çağlarda hiç bilinmeyen bir seviyeye ulaşmıştır. Manevi gelişim ise aynı noktaya ulaşmaktan çok uzak olmakla birlikte, sadece birkaç yüzyıl önceki sosyal adetlere baktığımızda bile bu yönde de ilerleme kaydedildi-

ğini kabul etmemiz kaçınılmaz olmaktadır. Peki, manevi gelişim neden zihinsel gelişimin gerisinde kalmaktadır? Öte yandan manevi anlamda neden on dokuzuncu yüzyıl ile yirmi dördüncü yüzyıl arasında, on dördüncü yüzyıl ile on dokuzuncu yüzyıl arasındaki kadar büyük bir fark olmaması gerekmektedir? Manevi gelişimin devamlılığından şüphe etmek ya insanlığın kusursuzluk noktasına ulaştığını -ki bu saçma olacaktır- ya da onun manevi gelişime müsait olmadığını -ki bunun aksi de deneyimle kanıtlanmıştır- var saymak anlamına gelecektir.

Yozlaşmış Toplumlar

786. Tarih bize pek çok toplumun, yapılarını bozan şoklara maruz kaldıktan sonra tekrar barbar koşullara geri döndüklerini göstermektedir. Böylesi durumlarda nasıl bir gelişme kaydedilmiş olabilir ki?

"Eğer evinizin çökme tehlikesi varsa daha güçlü ve rahat bir ev inşa etmek için onu siz yıkarsınız, ancak yenisi inşa edilene kadar ikamet şartlarınızda sıkıntı meydana gelir."

"Ayrıca şunu da anlayın: Fakirsiniz ve bir viranede yaşıyorsunuz, zengin oluyorsunuz ve bir sarayda yaşamak için o viraneyi terk ediyorsunuz. Sonrasında ise bir başka fakir gelip sizin bıraktığınız o viraneye yerleşiyor ve bu hareketiyle bir kazanç sağlamış oluyor çünkü öncesinde hiçbir barınağa sahip değil. Sizin şimdi, yozlaşmış dediğiniz insanların bedenlerinde enkarne olan ruhların, o toplumların şaşaalı dönemlerindeki insanlara can veren ruhlar olmadığını idrak edin. Yüksek seviyelerdeki o ruhlar daha soylu yerleşim alanlarında yaşamaya gitmiş ve tekamül etmeye devam etmişlerdir, öte yandan daha düşük seviyelerdeki ruhlar onların boşa-

lan yerlerini almıştır ve kendi zamanları geldiğinde onlar da bu yerleri başkalarına bırakacaktır

787. Doğaları gelişime elverişli olmayan insan kitleleri de var mıdır?

"Evet ama onlar da günden güne bedensel olarak yok olmaktadır."

— Bu kitleler dahilinde enkarne olan ruhların akibeti ne olur peki?

"Onlar da diğerleri gibi başka varoluşlardan geçerek kusursuzluk seviyesine ulaşacaklardır. Tanrı herkese bahşetmiş olduğu mirastan hiç kimseyi mahrum bırakmaz."

— Öyleyse en uygar insanlar bile barbar ve hatta yamyam eğilimli kişilerdi, öyle mi?

"Siz, kendiniz bile şu anda bulunduğunuz duruma gelmeden önce birkaç kez öyle yaşamıştınız."

788. Pek çok halkın ortak bir benliği vardır, bunlar tıpkı bireyler gibi bebeklik, erişkinlik ve ihtiyarlık dönemlerinden geçerler. Tarih tarafından doğrulanan bu hakikat, bu yüzyılın en gelişmiş halklarının da antik çağdakiler gibi bir azalmaya ve yok olmaya gideceklerine işaret etmez mi?

"Sadece bedenlerinin hayatlarını yaşayan ve büyüklüleri sadece fiziksel kuvvete ve toprak yayılımına bağlı olan toplumlar doğar, büyür ve ölürler çünkü halkların gücü de bireylerinki gibi tükenir. Bencil yasaları aydınlanmanın gelişimine ve hayırseverliğe karşıt olanlar ölürler çünkü ışık karanlığı, hayırseverlik de bencilliği öldürür. Ancak tıpkı bireyler için olduğu gibi, uluslar için de bir ruh hayatı vardır; yasaları Yaradan'nın ebedi yasaları ile uyum içinde olanlar yaşa-

maya devam eder ve diğer uluslar için yol gösteren birer ışık olurlar."

789. Tekamül nihayetinde yeryüzündeki tüm halkları tek bir millet çatısı altında birleştirebilir mi?

"Hayır, tek bir millet olarak değil, bu mümkün olmaz çünkü iklimsel farklılıklar çeşitli milletleri oluşturan farklı alışkanlıkların ve ihtiyaçların ortaya çıkmasına sebep olur, bu milletler de her zaman için kendilerine has ihtiyaçlara ve alışkanlıklara uyumlu yasalara gereksinim duyarlar. Ancak yardımseverlik sınır ve bölge tanımaz, insanın ten rengine yönelik ayrım yapmaz, dolayısıyla Tanrı'nın yasası her yerdeki yasaların temeli haline geldiğinde, hayırseverlik yasası da tıpkı insanlar arasında olduğu gibi, uluslararasında da hayata geçecek ve tüm toplumlar barış ve mutluluk içinde yaşayacaktır çünkü hiç kimse kardeşine zarar vermeye ya da onun sırtından geçinmeye teşebbüs etmeyecektir."

İnsanlık onu oluşturan bireylerin gelişimiyle ileriye gider çünkü gün be gün aydınlanma kazanan ve tekamül eden bireyler çoğunluk haline geldiğinde üstünlük kazanarak diğerlerini de çeken bir lokomotif işlevi görürler. Zaman zaman toplumların içinde deha sahibi insanlar ortaya çıkar ve ilerleme için bir itki oluştururlar; nüfuz sahibi insanlar ise Tanrı'nın birer enstrümanı olarak bir toplumun kendi kendine başarmasının yüzyıllar alacağı ilerlemeye birkaç yıl içinde ulaşılmasını sağlarlar.

Ulusların tekamülü reenkarnasyonun adaletini daha bariz bir hale getirmektedir. Bir toplum en yüksek seviyedeki insanlarının çabalarıyla manevi ve zihinsel açıdan ilerleme kaydeder, ilerlemiş bir toplum ise hem bu dünyada hem de öte-

alem de daha mutludur. Ancak birbirini takip eden asırlardan yavaş yavaş geçerken binlerce insan da her gün ölür. Yolun henüz yarısındayken hayatını kaybeden bu insanlara ne olacaktır peki? Nispeten daha düşük seviyede bulunan tekamülleri, kendilerinden sonra gelenlerin sahip olduğu mutluluktan onları mahrum mu edecektir? İlahi adalet böylesi bir haksızlığa izin veremez. Çok sayıdaki varoluş yoluyla aynı seviyedeki mutluluk herkes için elde edilebilir bir şeydir çünkü hiç kimse tekamül mirasının haricinde tutulmaz. Barbarlık dönemlerinde yaşamış olanlar aynı insanların ya da farklı insanların yaşadığı uygarlık dönemine geri dönerler; bu suretle yeryüzündeki toplumların ilerleyişinden -her birey için sadece tek bir hayatın bulunduğunu varsayan teori vasıtasıyla hariç tutuldukları bu ilerlemenin nimetlerinden- faydalanmaya hepsi muktedir olur. Söz konusu teori tarafından öne sürülen bir diğer açmazın da yine burada ele alınması uygun olacaktır. Bu görüşe göre, ruh bedenle eş zamanlı olarak yaratılmıştır; bazı insanlar diğerlerine göre daha ileri bir düzeyde olduklarına göre bu durumda Tanrı bazı ruhları diğerlerinden daha ileri seviyede yaratmaktadır. Ancak bu ayrıcalığın sebebi nedir? Ömürleri birbirine yakın sürelerde geçen iki insandan birine neden diğerine göre daha üstün seviyede bulunan bir ruh bahşedilmiştir, bu insan bunu neden hak etmiştir?

Ancak varoluşun yegane olduğuna yönelik teori bundan da ciddi bir açmaz ortaya koymaktadır. Bir toplum binlerce yıl süren bir zaman içerisinde barbarlıktan uygarlık seviyesine geçiş yapar. Eğer insanlar binlerce yıl yaşayabilselerdi bu süre içinde tekamül etmek için hepsinin zaman bulacağına inanabilirdik, bununla birlikte insanların çoğu her gün çeşitli yaşlarda ölmekte ve yeryüzündeki insanlar sürekli olarak ye-

nilenmektedir, dolayısıyla her gün onların yok olduklarını ve yeniden ortaya çıktıklarını görmekteyiz. Dolayısıyla bir ülkede binlerce yıl önce yaşamış olanlardan bugüne hiçbir iz kalmamaktadır. Barbalık seviyesindeki bir toplum uygar bir seviyeye ulaşmaktadır, **ancak bu gelişmeye yol açan nedir**? Daha önce barbar olarak yaşayan insanlar mıdır? Fakat onlar çok uzun zaman önce ölmüşlerdir. Dünyaya yeni gelen insanlar mıdır? Fakat ruh bedenle eş zamanlı olarak yaratılıyorsa, bu durumda o kişilerin ruhlarının barbarlık dönemlerinde var olmadığı sonucuna varır ve **insanları uygarlaşmaya sevk eden çabaların, kusurlu olarak yaratılan ruhların gelişmesinde fonksiyon sahibi olmayan, ancak Tanrı'nın binlerce yıl önce yarattığından daha yüksek seviyeli ruhlar yaratmasını sağlayan bir gücü olduğunu** kabul etmek mecburiyetinde kalırız.

Şimdi, bu teoriyi ruhlar tarafından tebliğ edilenler ile mukayese edelim. Uygarlık döneminde bu topluma gelen ruhlar tüm diğerleri gibi bebeklik döneminden geçerler fakat onlar **zaten yaşamış** ve daha önce elde etmiş oldukları gelişimi de beraberlerinde getirmişlerdir. Duygudaşlık besledikleri ve tekamül seviyelerine uyan şeyler vasıtasıyla oraya çekilerek o topluma dahil olmuşlardır, dolayısıyla toplumları uygarlaştırmak yönünde gösterilen çabaların etkisi ya da sonucu, gelecek nesillerdeki ruhların daha yüksek bir seviyede olmalarına sebep teşkil etmemekte. Ancak bu insanlara -daha önce ister orada, isterse bir başka yerde yaşamış olsun- zaten belirli bir gelişme kaydetmiş ruhları çekmektedir. Bu şekilde açıklandığı takdirde, her toplum tarafından kaydedilen gelişme insanlığın bütünlük içindeki gelişiminin anahtarını teşkil etmektedir. Bu yaklaşım, Dünya'daki tüm insanların aynı seviyedeki bir manevi gelişime ulaşmaları durumunda Dünya'nın sa-

dece kardeşlik bağları dahilinde yaşayan yüksek seviyeli, iyi ruhların ikamet alanı olacağını; onu istila eden düşük seviyeli tüm ruhların da diğerlerinin arasında kendilerine yer bulamayarak ve onlar tarafından dışlanarak dünyadan ayrılacaklarını ve kendilerini bizim dönüşüm yaşamış mutlu Dünya'mıza geri dönmeye uygun duruma getirene kadar da seviyelerine daha uygun olan düşük nitelikteki başka dünyaların arayışına gireceklerini göstermektedir.

Genel kabul gören söz konusu teori ayrıca bir hükme daha varmaktadır: Buna göre toplumsal ıslah sadece mevcut ve gelecek nesiller için fayda sağlamaktadır; sonuçları dünyaya erken gelme hatasını işlemiş olan geçmiş nesiller için bir hiç niteliğindedir. Bu nesiller, oldukları halleriyle idare etmek ve yine o barbar dönem dahilindeymiş gibi değerlendirilmek durumundadırlar. Ruhlar tarafından aktarılan teoriye göre ise, sonraki nesiller tarafından kaydedilen gelişme; yeryüzünde daha gelişmiş koşullar altında yeniden yaşayan ve kendilerini uygarlığın mevcut hali dahilinde de geliştirme imkanı bulan önceki nesiller için de aynı derecede faydalı ve hayırlı olmaktadır. *(222)*

Uygarlık

790. Uygarlık bir ilerleme midir, yoksa bazı filozofların söylediği gibi insanlığın çöküşü müdür?

"Bir gelişmedir, ancak henüz tamamlanmamıştır. İnsanlık bir çırpıda bebeklikten yetişkinliğe geçemez."

— Uygarlığı suçlamak mantıklı mıdır?

"Tanrı'nın işlerinden çok onu kötüye kullananları suçlayabilirsiniz."

791. Uygarlık en sonunda, yol açtığı olumsuzlukların ortadan kalkacağı şekilde arınacak mıdır?

"Evet, insanın manevi doğası da zekası kadar tam olarak gelişme gösterdiğinde. Bir ağaç çiçek açmadan meyve veremez."

792. Uygarlık neden yaratmaya muktedir oldukları iyilikleri hemen ortaya koymaz?

"Çünkü insanlar bu iyilikleri elde etmek için henüz hazır ve istekli değiller."

— Yeni ihtiyaçların ortaya çıkmasının yeni tutkuları kışkırtmasından dolayı da olamaz mı bu?

"Evet çünkü bir ruhun tüm vasıfları eş zamanlı olarak gelişim göstermez, her şeyin bir zamanı vardır. Henüz tam anlamıyla gelişmemiş bir uygarlıktan kusursuz meyveler bekleyemezsiniz. " *(751, 780)*

793. Bir uygarlığın en üst seviyesine ulaştığını hangi göstergelerden anlayabiliriz?

"Bunu o uygarlığın manevi gelişmişliğinden anlarsınız. Kendinizin oldukça ilerlemiş olduğunuzu düşünüyorsunuz çünkü oldukça büyük keşifler ve harikulade icatlar yaptınız, ilkel insanlardan çok daha iyi koşullarda barınıyor, çok daha iyi giyiniyorsunuz, bununla birlikte toplumunuzun onurunu kıran ahlaksızlık ve olumsuzluklardan onu tamamen arındırdığınızda ve kardeşlik içinde, barışla, huzurla, hayırseverlik doğrultusunda yaşadığınız zaman kendinize ancak uygar diyebilirsiniz. Bu vakte kadar sadece uygarlığın ilk aşamasını geçmiş, aydın toplumlar olursunuz."

Uygarlığın da diğer her şey gibi seviyeleri vardır. Henüz noksanlıkları olan bir uygralık, ilk evrelerde bilinmeyen özel bazı olumsuzluklara sebebiyet veren bir dönüşüm içindedir,

ancak her durumda olumsuzluklara çare getiren gerekli ve doğal ilerlemeyi de oluşturmaktadır . Uygarlık kusursuzluk kazandıkça, kendi yol açtığı olumsuzlukları yine kendisi durduracak ve manevi tekamülle birlikte bunlar tamamen ortadan kalkacaktır.

En yüksek sosyal seviyeye ulaşmış olan iki toplumu dikkate alırsak, bunlardan bencillik, aç gözlülük ve kibrin en az görüldüğü; alışkanlıkların maddeci olmaktan çok, manevi ve entelektüel eğilimde olduğu; zekanın kendisini en özgür koşullarda geliştirebildiği; nezaketin, iyi niyetin, karşılıklı yardım severliğin ve cömertliğin çok yaygın olduğu; kardeşlik yasasına aykırılığından dolayı sosyal sınıf ve soya ilişkin önyargılara hemen hemen hiç rastlanılmayan; yasaların imtiyazlı hiçbir uygulamada bulunmadığı ve herkes için eşit olduğu; adaletin azami tarafsızlıkla hakim olmasına gayret edilen, zayıfın da güçlünün karşısında her zaman destek bulduğu; insan hayatının, inançların ve görüşlerin en fazla saygı gördüğü; fakir ve mutsuz insanların sayıca en düşük olduğu ve nihayetinde çalışma arzusundaki her insanın hayatını kazanacağından emin olduğu ulus "en gelişmiş" olarak nitelenebilecektir.

İnsan Yapımı Yasaların Gelişimi

794. Doğa yasaları insan yapımı yasalar olmaksızın bir toplumun düzeninde yeterli midir?

"Eğer doğa yasaları tam olarak anlaşılırsa ve insanlar bunları hayata geçirme arzusunda olur, bu iradeyi gösterirlerse yeterlidirler. Ancak toplumun özel yasaların desteğini gerektiren bazı aciliyetleri ve ihtiyaçları vardır."

795. İnsan yapımı yasaların istikrarsızlığının sebebi nedir?

"Barbarlık dönemlerinde yasaları güçlüler yapar ve bunları kendi avantajlarına olacak şekilde biçimlendirirler. Dolayısıyla insan zaman içinde daha net bir adalet anlayışı kazandıkça bunları değiştirmek lüzumlu hale gelir. İnsan yasaları gerçek adalet standardına yaklaştıkları, yani herkesi güvence altına alan ve doğal yasayla özdeşleştikleri oranda daha istikrarlı bir hale gelecektir."

Uygarlık insanlar için yeni ihtiyaçlar yaratmıştır ve bunlar insanın kendisi için oluşturduğu sosyal pozisyona bağlıdır. İnsan bu pozisyona bağlı görev ve hakları yasalarla düzenlemeyi gerekli görmüş, ancak tutkularının etkisinde kalarak sadece hayal mahsulü olan, doğa yasasına aykırı bazı görev ve haklar yaratmıştır, öte yandan her toplum gösterdiği gelişme nispetinde bunları kanunnamelerinden çıkarmaktadır. Doğal yasa değişmez niteliktedir ve herkes için aynıdır, insan yasaları ise değişken ve gelişime açıktır; toplumların bebeklik dönemlerinde ise sadece güçlülerin haklarını koruyabilmiş ve bunları kutsal saymıştır.

796. Toplumun bugünkü durumu itibarıyla ceza yasasının katılığı bir gereklilik değil midir?

"Yozlaşmış durumdaki bir toplumun katı kanunlara ihtiyacı vardır, ancak sizin yasalarınız, maalesef olumsuzlukların nedenlerine odaklanmaktan çok, suç işlendikten sonra bunları cezalandırmayı amaç edinmektedir. İnsanları sadece eğitim ıslah edebilir; bu yapıldığı zaman aynı katılıktaki yasalara da artık ihtiyacınız olmaz."

797. İnsan yapımı yasaların iyileştirilmesi nasıl sağlanabilir?

"Bu, evrendeki güçlerle ve Dünya'ya tekamül yolunda rehberlik eden daha yüksek gelişmişlik seviyesindeki insan-

ların etkisiyle sağlanacaktır. Bunlar pek çok olumsuzluğu gidermiştir, pek çoğunu da giderecektir. Bekleyin!"

Ruhçuluğun Tekamül Üzerindeki Etkisi

798. Ruhçuluk genel bir inanç haline mi gelecek, yoksa sınırlı sayıdaki insanın kabulüyle sınırlı mı kalacaktır?

"Elbette ki, genel bir inanç haline gelecek ve insanlık tarihinde bir mihenk taşı oluşturacaktır çünkü genel düzenin doğasında olan bir şeydir ve bilim dalları arasındaki yerini alacağı zaman gelmiştir. Her durumda pek çok muhalif saldırıya karşı da sağlam durması gerekecektir, bu saldırılar şüpheden çok, menfaatten dolayı yöneltilecektir; dolayısıyla bazı insanların menfaatinin bu inançla mücadele etmek yönünde olduğunu gözden kaçırmamalısınız, bazıları ise kibirlerinden, bazıları da dünyevi kaygılarından dolayı muhalif olacaklardır, ancak bu muhalifler kendilerini gittikçe küçülen bir azınlığın içinde bulacak ve komik duruma düşerek de olsa genel görüşten yana eğilim göstereceklerdir."

Fikiler asla bir anda değil, her zaman için uzun zaman içinde dönüşüm geçirir. Politik prensipler de olduğu gibi, hatalı görüşler de yeni nesillerle birlikte zayıflamaya başlar ve onları savunanlarla birlikte yavaş yavaş ortadan kalkar, yerlerini yeni kimselerin yeni fikirleri alır. Ruhçuluk için de aynı şey olacaktır, önemli bir gelişme kaydedecek fakat sadece zamanın ortadan kaldırabileceği bazı şüphe izleri iki ya da üç nesil boyunca kalmaya devam edecektir.

799. Ruhçuluk tekamüle ne şekilde katkıda bulunabilir?

"Toplumların yarası olan maddeciliği yok ederek ve dolayısıyla insanların gerçek faydanın nerede bulunduğunu gör-

melerini sağlayarak. Ölüm sonrası hayat artık şüpheyle perdelenmediği için insanlar gelecekteki mutluluklarını mevcut hayatlarındaki eylemleri ile garantileyebileceklerini anlayacaklardır. İnançlara, sosyal sınıflara ve renklere yönelik önyargıları yıkarak, insanlara bir gün onları kardeş olarak birleştirecek muazzam bir dayanışmayı öğretecektir."

800. Ruhçuluğun insanların kayıtsızlığına ve maddi şeylere olan düşkünlüklerine yenik düşmesinden korkmak gerekmez mi?

"Herhangi bir sebebin insanlığı sihirli bir şekilde değiştireceğini düşünmek insan doğasına yönelik son derece yetersiz bir bilgiye işaret etmektedir. Bireysel karakterlerdeki farklılıklara istinaden fikirler yavaş yavaş değişir ve eski alışkanlıkların tamamen ortadan kalkması için birkaç neslin geçmesi gerekir. Dolayısıyla insanlığın dönüşümü, ancak zaman içinde, yavaş yavaş ve iyi örneklerin yayılması ile sonuçlanabilir. Her yeni nesille beraber perdenin bir kısmı eriyip gider; ruhçuluk ise bu perdeyi tamamen ortadan kaldıracaktır. Ancak bu arada bir insanın tek bir kusurunu gidermekten fazlasını yapmasa bile o insanın ileri bir adım atmasını sağlamış ve dolayısıyla ona muazzam bir iyilik yapmış olacaktır çünkü bu ilk adımın atılması sonraki adımları çok daha kolay bir hale getirecektir."

801. Ruhlar günümüzde bize öğrettikleri şeyleri neden daha eski zamanlarda anlatmadılar peki?

"Yetişkinlere öğrettiğiniz şeyleri çocuklara öğretmezsiniz, yeni doğan bir çocuğa da sindiremeyeceği bir yiyeceği vermezsiniz, her şeyin bir zamanı vardır. Ruhlar insanların anlamadığı ya da çarpıttığı pek çok şey öğretmiştir, ancak insanlar şimdi bunları doğru olarak anlayabilecek durumdadırlar. Her

ne kadar noksan olsa da geçmişteki öğretileri yoluyla ruhlar toprağı tohumlar için hazırlamışlardır ve bu tohumlar şimdi meyve verecek durumdadır."

802. Ruhçuluk insanlığın gelişimine önemli etkilerde bulunuyorsa, ruhlar neden en şüpheci yapıdaki insanları bile ikna edecek daha genel ve aleni tezahürlerle bu gelişimi hızlandırmıyorlar?

"Her zaman mucizeler istiyorsunu, ancak Tanrı sayısız mucizeyi ayaklarınızın dibine sermiştir ve aranızda hala onların mevcudiyetini inkar eden insanlar vardır. Gözlerinin önünde gerçekleşmesine rağmen en bariz gerçekleri bile inkar eden insanları görmüyor musunuz? Gözleriyle görseler bile yine de inanmayacaklarını söyleyenler yok mu aranızda? Tanrı'nın insanları hakikate sevk etmesini istediği şey mucizeler değildir. Hayır, iyiliği dahilinde Tanrı, insanları mantıklarını çalıştırarak kendi kendilerini ikna etmelerinin erdemine bırakmak istemiştir."

IX. BÖLÜM

VIII. EŞİTLİK YASASI

Doğal Eşitlik
Vasıfların Eşitsizliği
Sosyal Eşitsizlikler
Zenginliklerin Eşitsizliği
Zenginlik ve Yoksulluk İçerikli Sınavlar
Erkek ve Kadın Haklarının Eşitliği
Ölüm Dahilinde Eşitlik

Doğal Eşitlik

803. Tanrı'nın gözünde tüm insanlar eşit midir?

"Evet, hepsi aynı hedefe yönelmiştir ve Tanrı'nın yasaları herkes için aynıdır, herkes için eşit iyiliktedir. Sık söylediğiniz bir söz vardır, 'Güneş herkes için parlar.' Bunu söylerken hakikati sandığınızdan çok daha iyi ve ayrıntılı ifade etmiş oluyorsunuz."

Tün insanlar aynı doğal yasaların etkilerine tabidir. Hepsi aynı zayıflık seviyesinde doğarlar ve aynı ızdıraplara maruz kalırlar, zenginin bedeni de yoksulunki gibi yok olur. Tanrı doğumda da ölümde de hiçbir insana herhangi bir doğal üstünlük vermemiştir, O'nun gözünde hepsi eşittir.

Vasıfların Eşitsizliği

804. Tanrı neden tüm insanlara aynı vasıfları vermemiştir?

"Tüm ruhlar Tanrı tarafından eşit olarak yaratılmıştır, ancak bazıları daha uzun, bazıları ise henüz onlardan daha az yaşamışlardır, buna istinaden geçmiş varoluşlarında daha az ya da daha çok deneyim kazanmışlardır. Aralarındaki fark, edindikleri deneyimlerin seviyelerinden ve çeşitliliğinden, ayrıca iradelerinin göstermiş olduğu gelişimden kaynaklanır çünkü irade gelişimi onların özgürlüğünü oluşturur ve buna istinaden bazıları kendilerini daha hızlı geliştirirler; dolayısıyla çevrenizde vasıf ya da kabiliyet çeşitliği olarak gördüğünüz durum ortaya çıkar. Her insanın ilahi planlara fiziksel ve zihinsel gelişimi doğrultusunda yapacağı katkı açısından kabiliyetlerin bu çeşitliliği gereklidir. Dolayısıyla bir insanın yapamadığını bir diğeri yapar ve böylelikle genel plana herkes kendi katkısını sağlar. Ayrıca *evrenin tüm dünyaları dayanışma ilkesi çerçevesinde bir araya getirildiği gibi,* çoğu sizinkinden önce yaratılmış olan yüksek seviyeli dünyalarda yaşayan insanların size örnek teşkil etmek üzere Dünya'nıza gelip bir süre orada yaşamaları da gereklidir."

805. Bir ruh yüksek seviyeli bir dünyadan daha düşük seviyeli bir dünyaya geçiş yaparken daha önce edinmiş olduğu vasıfları aynı bütünlük içinde muhafaza eder mi?

"Evet, size daha önce de söylediğimiz gibi, ilerleme kaydetmiş bir ruh bundan geriye gidemez. Ruh evresindeyken, geride bırakmış olduğuna istinaden algıları nispeten daha kısıtlı, daha güçsüz bir bedensel kılıf seçebilir, ancak bunların hepsi ona yeni dersler öğretmek ve gelecek tekamülüne destek olmak için oluşturulur."

Bu nedenle insanların sahip oldukları kabiliyetlerin çeşitliliği onların yaratılışındaki bir farklılığın sonucu olarak değil, o bedenlerde enkarne olmuş ruhlar tarafından edinilen çeşitli tekamül seviyelerinin bir sonucu olarak görülmelidir. Öyleyse Tanrı insanların vasıflarındaki eşitsizliği yaratmamış, farklı tekamül seviyelerindeki ruhlara birbiriyle temas içinde olmaları için müsaade etmiştir; dolayısıyla ileride olan geride kalana yardım edebilecek ve bir diğerinin yardımına ihtiyaç duyan tüm insanlar onları birleştirmek için oluşturulmuş olan hayırseverlik yasasına yönelik gerçekçi bir anlayışa ulaşacaklardır."

Sosyal Eşitsizlikler

806. Sosyal şartlardaki eşitsizlikler bir doğa yasası mıdır?

"Hayır, bu insanın işidir, Tanrı'nın değil."

— *Bu eşitsizlik, sonunda ortadan kalkacak mı?*

"Tanrı'nın yasalarından başka hiçbir şey ebedi değildir. Bu eşitsizliklerin yavaş yavaş yeryüzünden silinmekte olduğunu görmüyor musunuz? Şu andaki mecut eşitsizlikler kibir ve bencilliğin yok olmasıyla birlikte ortadan kalkacak, geride kalan tek eşitsizlik ise ancak hak edilen olacaktır. Tanrı'nın o büyük ailesinin fertlerinin artık kanlarını, öyle ya da böyle arınmış olarak görmedikleri gün gelecektir; insanlar az ya da çok arınmış durumda olanın sadece ruh olduğunu ve bunun da sosyal konuma bağlı olmadığını anlayacaklardır."

807. Nispeten üstün bir sosyal konumda bulunmalarını kendi çıkarları için zayıfları ezerek kötüye kullananlar için ne düşünülmelidir?

"Bunlar toplumdan dışlanmayı hak ediyorlar! Çünkü kendi sıraları geldiğinde onlar da ezilecekler ve başkalarını

maruz bıraktıkları şeylere katlanacakları bir varoluş için yeniden doğacaklar." *(684)*

Zenginliklerin Eşitsizliği

808. İnsanların sahip olduğu zenginliklerdeki eşitsizlikler, vasıflarının eşitsiz olmasının bir sonucu değil midir? Çünkü bu vasıflar kimi insanlara diğerlerine göre daha çok kazanma imkanı sağlar.

"Evet ve hayır. Peki ya dolandırıcılık ve hırsızlık? Bunlar için ne diyeceksiniz?"

— Ama miras yoluyla geçen zenginlikler olumsuz tutkuların sonucu değildir ki?

"Bunu nereden biliyorsunuz? Kaynaklarına dönün ve her daim namuslu olup olmadıklarını görün. Bunların en başında soygun, yağma ya da adaletsizlik sonucu elde edilmediğini nereden biliyorsunuz? Ancak kökenleri hakkında konuşmaksızın -ki bu karanlık da olabilir- en içten ve dürüst duygularla bile olsa bir servetin hasreti içinde olmanın, onu daha çabuk elde etmeye yönelik gizli özlemler duymanın övgüyü hak eden duygular olduğunu mu düşünüyorsunuz? Bunlar Tanrı'nın muhakeme ettiği şeylerdir ve O'nun muhakemesi bazen insanlarınkinden daha katıdır."

809. Eğer bir servet, ilk başta kötü yollarla elde edilmişse daha sonra miras ylouyla buna sahip olanlar da bundan sorumlu mudur?

"Pek tabi ki, başkalarının yaptıkları ve kendilerinin de tamamen habersiz oldukları yanlışlardan onlar sorumlu değillerdir, ancak bir servetin genellikle belirli kişilere gönderilmesinin başlıca amacının bir adaletsizliği telafi etmesi için o kişi-

ye bir şans vermek olduğunu anlamalısınız. Bunu idrak ederse ne mutlu ona! Eğer telafi yönündeki çabaları o adaletsizliğe yol açan kişinin adına gösterirse bu çabalar her ikisi için de dikkate alınır çünkü bunun gerçekleşmesi için teşvikte bulunan ve uğraşan genellikle o haksızlığa yol açan kişidir."

810. Vasiyetimiz dahilinde yasallığını ve meşruiyetini ihlal etmeksizin varlıklarımızı oldukça adaletli bir şekilde paylaştırabiliriz. Yaptığımız bu paylaşımdan öldükten sonra da sorumlu olur muyuz?

"Her tohum kendi meyvesini verir, iyi tohumların meyveleri tatlı, diğerlerininki ise her zaman acıdır, *her zaman; bunu unutmayın.*"

811. Zenginliklerin mutlak bir şekilde eşit olması mümkün müdür ve böyle bir durum hiç mevcut olmuş mudur?

"Hayır, bu mümkün değildir. Vasıfların ve karakterlerin çeşitliliği bu duruma aykırılık teşkil eder."

— Bir toplumdaki tüm olumsuzlukların çaresinin olduğunu düşünen insanlar vardır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

"Sistemleri oluşturanlar, bir de hırs ve kıskançlıkla hareket edenler vardır; bunlar hayal ettikleri eşitliğin çeşitli güçler yoluyla ve hızla yıkılacağını anlamazlar. Siz bencillikle savaşın çünkü sizin sosyal belanız odur ve kuruntuların peşinden koşmayın."

812. Eğer zenginliklerin eşit dağılımı mümkün değilse, aynı şey esenlik hali için de geçerli değil midir?

"Hayır, ancak esenlik hali görecelidir ve insanlar birbirini anlama yönünde iyi bir noktaya varırlarsa herkes bunun tadı-

nı çıkarabilir. Çünkü hakiki esenlik hali kişinin zamanını eğilimleri yönünde geçirmesidir, hoşlanmadığı işleri yaparak değil; her insan farklı vasıflara sahip olduğu için hiçbir yararlı iş de sahipsiz kalmayacaktır. Denge her şey dahilinde mevcuttur, bunu bozan insandır."

— *Bu karşılıklı anlayış haline ulaşmak mümkün müdür?*

"İnsanlar adalet yasasını hayata geçirdikleri zaman bu noktaya ulaşacaklardır."

813. Kendi hataları yüzünden yoksulluk ve sefalet içine düşmüş insanlar vardır ve elbette ki, bundan toplum sorumlu değildir, öyle mi?

"Toplumun böylesi sıkıntılı durumlarda esas nedeni teşkil ettiğini zaten söylemiştik. Kendi mensuplarının manevi eğitimini gözetmek toplumun vazifesi değil midir? Toplum olumsuz eğilimleri gidermek yerine, genellikle kötü bir eğitim sistemi yoluyla insanların muhakemelerini bozar." *(685)*

Zenginlik ve Yoksulluk İçerikli Sınavlar

814. Tanrı neden bazılarına zenginlik ve güç, bazılarına ise yoksulluk vermiştir?

"Onları değişik yollarla sınamak için. Ayrıca bildiğiniz gibi, bu sınavları seçenler o kişiler nezdinde enkarne olan ruhlardır."

815. İnsanın bu sınavlardan hangisinden en çok çekinip korkması gerekir, zenginlik mi yoksulluk mu?

"Bunlar eşit derecede tehlikelidir. Yoksulluk Yaradan'a yönelik şikayetlere yol açar, zenginlikse her çeşit aşırılığa."

816. Zengin bir adamı olumsuzluklara sevk edecek daha çok faktör mevcut olsa bile, aynı zamanda hayırlı şeyler yapması için de bol bol vasıtaya sahip değil midir?

"Her zaman yapmadığı şey de tam budur işte. Genellikle bencil, kibirli ve doyumsuz bir hale gelir. Her zaman için servetini arttırmak ister ve sahip olduklarının yeterli olduğunu hiç düşünmez."

Dünyevi ihtişam ve diğer insanlar üzerinde otorite sahibi olmak, yoksunluk içinde olmak kadar büyük ve kaygan nitelikli imtihanlardır çünkü daha zengin ve güçlü bir hale geldikçe **yerine getirmemiz gereken yükümlülükler** ve bu varlıklarımızı olum ya da olumsuz yönde kullanabileceğimiz vasıtalar da o nispette artmaktadır. Tanrı yoksunluk içindeki kişinin teslimiyetini sınamaktadır, zengin kişinin ise sahip olduğu varlıkları kullanma şeklini.

Erkek ve Kadın Haklarının Eşitliği

817. Kadın ve erkek Tanrı'nın gözünde eşit ve aynı haklara mı sahiptir?

"Tanrı iyiyle kötüyü ayırt etme bilgisini ve tekamül vasfını her ikisine de vermemiş midir?"

818. Bazı toplumlarda kadının daha aşağı seviyede olmasının nedeni nedir?

"Erkeklerin onların üzerinde adaletsiz ve zalim bir üstünlük kurmasıdır. Bu sosyal yapılanmanın ve güçlünün zayıf üzerindeki gücünü kötüye kullanmasının bir sonucudur. Manevi olarak az gelişmiş toplumlar doğruyla yanlışı karıştırabilirler."

819. Kadın hangi amaçla fiziksel olarak erkekten daha zayıf bir yapıdadır?

"Ona bazı özel fonksiyonların kazandırılması amacıyla. Erkek daha güçlü olarak ağır işler için yaratılmıştır, kadın ise daha nazik uğraşlar için ve hayatın sınavlarından geçerken birbirini destekleyebilecek şekilde farklılaştırılmışlardır."

820. Kadının fiziksel zayıflığı onu doğal olarak erkeğe tabi kılmaz mı peki?

"Tanrı bir cinse diğerini koruması için güç vermiştir, onu köleliğe indirgemesi için değil."

Tanrı her iki cinsin teşekkülünü, yerine getirmeleri gereken işlevlere istinaden oluşturmuştur. Kadına daha az fiziksel güç vermiştir, ancak aynı zamanda ona annelik görevlerinin ve bakımına muhtaç varlıkların hassasiyetiyle uyumlu, oldukça güçlü yapıda bir duyarlılık bahşetmiştir.

821. Doğa tarafından kadına yüklenen işlevler erkeklerinki kadar önemli midir?

"Evet ve daha da önemlidir çünkü erkek, hayata yönelik ilk izlenimlerini kadından alır."

822. Tanrı'nın yasasına göre tüm insanlar eşit olduğuna göre insanların yasasında da bunun böyle olması gerekmez mi?

"Böyle bir eşitlik adaletin ilk şartıdır. Size yapılmasını istemediğiniz şeyi başkalarına yapmayın."

— Kusursuz bir şekilde adil olmak için yasaların kadın ve erkeklerin haklarının eşit olduğunu belirtmesi gerekmez mi?

"Hakların eşitliği için evet fakat işlev ve görevlerin eşitliği için hayır. Her iki cinsin de özel bir yeri olmalıdır. Her cinsin kendine özgü vasıflarına istinaden, bırakın erkekler hayatın dışa dönük yönüyle meşgul olsun, kadınlarsa içe dö-

nük yönüyle. Adil olmak için insan yasalarının erkek ve kadın haklarının eşitliğini kurması gerekir. Her iki cinse yönelik sağlanan her imtiyaz adalete aykırıdır. *Kadınların özgürlüğü uygarlığın gelişimini takip eder,* onun özgürlükten yoksun bırakılması ve tabi kılınması barbalığın bir durumudur. Dahası, cinsiyetler sadece fiziksel anlamda mevcuttur. Çünkü ruhlar her iki cinsiyeti de alabilirler, bu anlamda aralarında bir fark yoktur, dolayısıyla aynı haklardan yararlanmaları gerekir."

Ölüm Dahilinde Eşitlik

823. Bir kişinin hatırasını anıtsal mezarlarla ya da bu nevi yapılarla sürdürme arzusu nereden kaynak bulur?

"Bu, kibrin had safhasıdır."

— *Ancak bu nevi yapıların ve mezarların şatafatı genellikle ölmüş kişinin anısını onurlandırmak isteyen yakınlarının arzusu olup, ölen kişiyle alakasız değil midir?*

"Bu gibi durumlarda kibir kendilerini yüceltmek isteyen yakınların tarafındadır çünkü bu tür gösteriler elbette, sadece ölmüş kişi için yapılmaz, amaç daha çok, gösteriş yoluyla diğer insanlar üzerinde bir etki bırakmak ve varlıklarını sergilemektir. Sırf mezarlarının üzerine koyacak çelenkleri ve çiçekleri olmadığı için sevdiklerinin hatıralarının fakir insanların kalbinde daha az yere sahip olduğunu düşünebilir misiniz? Mermer taşların Dünya'dayken faydasız bir hayat süren kişiyi unutulmaktan kurtaracağını düşünebilir misiniz?"

824. Cenazelerin görkemi her koşulda kusurlu bir durum mudur?

"Hayır, soylu bir hayat için düzenlendiğinde bu adildir ve faydalı bir ders teşkil eder."

Mezarlar tüm insanlar için bütün ayrımların kaçınılmaz olarak son bulduğu ortak birer buluşma yeridir. Zengin insanların hatıralarını görkemli yapılarla sürdürmeye çalışmaları boşunadır çünkü tıpkı doğanın bedenlerine yaptığı gibi zaman bunları da yok edecektir. İyi ya da kötü, yaptıkları eylemlerin hatıraları ise mezarlarından çok daha zor yıkılan bir yapıdadır. Cenazelerinin görkemi ne yaptıkları etik dışı eylemleri temizleyip arındıracak, ne de onları ruhsal hiyerarşide bir adım öne taşıyacaktır." *(320)*

X. BÖLÜM

IX. ÖZGÜRLÜK YASASI

Doğal Özgürlük

Kölelik

Düşünce Özgürlüğü

Vicdan Özgürlüğü

Özgür İrade

Kader

Geleceği ya da Olayları Önceden Bilmek

İnsanın Eylemlerinin Kaynağı - Özet

Doğal Özgürlük

825. Hayatta, insanın mutlak bir özgürlükten keyif alabileceği bir konum var mıdır?

"Hayır çünkü hepiniz az ya da çok birbirinize ihtiyaç duyarsınız."

826. Hangi şartlar dahilinde insan mutlak bir özgürlükten keyif alabilir?

"Çöldeki bir keşişin durumunda. *İki insan bir araya geldikleri anda karşılıklı hakları ve görevleri doğar ve dolayısıyla artık mutlak bir özgürlük içinde olmazlar."*

827. Diğerlerinin haklarına saygı gösterme yükümlülüğü insanı kendisine yararlı olma hakkından mahrum etmez mi?

"Asla, insan bu hakkı zaten doğadan alır."

828. Bazı insanların zaman zaman astlarına ya da ailelerine karşı gösterdikleri despotça tutumu, yine o insanlar tarafından öne sürülen özgürlükçü görüşlerle nasıl uzlaştırabiliriz?

"Onların zekası doğa yasasının farkındadır, ancak algıları bencilliklerinin ve kibirlerinin karşı ağırlığı ile dengelenmektedir. Özgürlükçü prensiplere yönelik ifadelerinin ikiyüzlülük olmadığı durumlarda ne yapılması gerektiğini biliyorlardır, ancak yapmazlar."

— Özgürlükçü prensiplere yönelik olarak, Dünya'daki görüş ve ifadeleri bu kişilere diğer yaşamlarında bir avantaj getirir mi?

"Bir prensip zeka tarafından ne kadar iyi anlaşılmışsa onu uygulamayı ihmal etmek de o kadar mazeret kabul etmez bir hale gelir. Samimi bir insan ilahi yolda, olmadığı biri gibi görünmeye çalışan kişiden çok daha öndedir."

Kölelik

829. Bazı insanların başkalarının malı olması doğa tarafından planlanmış olabilir mi?

"Bir insanın herhangi bir şekilde diğer bir insanı mutlak hakimiyeti altına alması, onu kendisine tabi kılması Tanrı'nın yasasına aykırıdır. Kölelik, gücün suistimal edilmesidir, diğer tüm olumsuzluklar gibi, ilerlemeyle birlikte aşama aşama ortadan kalkar."

Köleliği mazur gören insan yasaları doğaya aykırıdır çünkü bunlar insanı hayvana indirger, fiziksel ve manevi olarak onu alçaltır.

830. Kölelik insanların hayat şartları içinde zaten mevcut bir uygulama ise, bu uygulamadan fayda sağlayan insanlar, onlara son derece doğal gelen bu adete riayet ettikleri için suçlanmalı mıdır?

"Bir şey yanlışsa her zaman yanlıştır ve hiçbir mazeret kötü bir davranışı iyi bir eyleme dönüştüremez, ancak yapılan yanlışın sorumluluğu her zaman için bu yanlışı yapan kişinin sahip olduğu idrakla orantılıdır. Kölelik sisteminden fayda sağlayan kişi doğa yasasını ihlal ettiği için her zaman kabahatlidir, ancak bu durumda da her şeyde olduğu gibi kabahat görelidir. Kölelik pek çok toplumun adetlerinde yer etmiştir ve insanlar bunun yanlış bir şey olduğunu görmeksizin, tamamen doğal olduğunu düşünerek ondan fayda sağlamış olabilirler, ancak Tanrı'nın gözünde kölelerinin de kendileriyle eşit olduğunu onlara gösteren öğretilerle mantıkları gelişmiş ve belirli bir aydınlanma kazanmışlarsa davranışlarının artık mazereti olmayacaktır."

831. Doğal vasıflardaki eşitsizlikler bazı toplumları zekaları daha gelişmiş olan diğer başka toplumlara tabi kılmaz mı peki?

"Evet, ancak buradaki amaç gelişmiş seviyede olanın diğerini daha yüksek bir seviyeye çıkarması olmalıdır, köleleştirerek daha düşük bir seviyeye indirmek değil. İnsanların bir kısmı uzun yıllar boyunca bazı toplumları elleri, ayakları olan çalışan hayvanlar olarak görmüş ve onları birer hayvan gibi

alıp satmanın hakları olduğuna kendilerini inandırmışlardır. Kanlarının saf olduğu gibi bir zanna kapılmışlardır. Sadece maddeyi gören aptallar! Az ya da çok saf durumda olan kan değil, sadece ruhtur." *(361, 803)*

832. Kölelerine insancıl bir şekilde davranan, her türlü ihtiyaçlarını karşılayan ve özgürlüğün onlara daha fazla mahrumiyet getireceğini düşünen kişiler vardır, siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

"Bu kişilerin kölelerine kötü muamele eden insanlara nazaran kendi menfaatlerini daha iyi idrak etmiş olduklarını söylüyorum ben; onlar pazarda daha çok fiyat almak için atlarına ve ineklerine de aynı özeni gösterirler. Kölelerine kötü muamele edenler kadar kabahatli değillerdir, ancak her durumda, eşya muamelesi yaparak onları kendilerine ait olma haklarından mahrum bırakmaktadırlar."

Düşünce Özgürlüğü

833. İnsanın dahilinde kısıtlama ve baskılardan sıyrılan ve dolayısıyla mutlak bir özgürlük yaşayan bir şey var mıdır?

"Evet, düşünceleri dahilinde insan sınırsız bir özgürlük yaşayabilir çünkü düşünceler engel tanımaz. Düşüncenin etkisi engellerle karşılaşabilir ama yok edilemez."

834. İnsan düşüncelerinden sorumlu mudur?

"Düşüncelerinden Tanrı'ya karşı sorumludur. Düşünceleri sadece Tanrı yargılayıp değerlendirebilir ve onları adaletiyle sadece Tanrı ödüllendirip reddedebilir."

Vicdan Özgürlüğü

835. Vicdan özgürlüğü düşünce özgürlüğünün doğal bir sonucu mudur?

"Vicdan insanın diğer tüm düşünceleri gibi, ona ait olan içsel bir düşüncedir."

836. İnsanın vicdan özgürlüğüne engel koyma hakkı var mıdır?

"İnsanın düşünce özgürlüğünü engelleme hakkı olmadığı gibi vicdan özgürlüğüne yönelik olarak da böyle bir hakkı yoktur çünkü vicdanı yargılama hakkı sadece Tanrı'nındır. Eğer insan, yasalarıyla insanların birbiriyle olan ilişkilerine düzenleme getiriyorsa Tanrı da doğa yasaları vasıtasıyla, insanla Tanrı arasındaki ilişkileri düzenlemektedir."

837. Vicdan özgürlüğüne engel teşkil eden şeylerin tesiri nedir?

"İnsanları düşündüklerinden başka türlü şekilde davranmaya zorlamak ve dolayısıyla onları ikiyüzlü bir hale getirmektir. Vicdan özgürlüğü gerçek bir uygarlığın ve gelişmenin niteliklerinden biridir."

838. Tamamen yanlış bile olsa tüm dürüst ve içten inançlara saygı mı duyulmalıdır?

"Samimi olduğu ve iyilik yapmaya sevk ettiği takdirde tüm inançlar saygıya layıktır. Suçlanacak nitelikte olanlar, zararlı eğilimlere sevk eden inançlardır."

839. Kendimizinkinden farklı inançlara sahip olanları kötülemek yanlış mıdır?

"Bunu yapmak hayırseverlik yasasını ve düşünce özgürlüğünü ihlal etmektir. "

840. Sosyal karışıklığa sebep olacak tabiattaki inançların engellenmesi vicdan özgürlüğünün ihlali midir?

"Sadece eylemleri baskı altına alabilirsiniz, inançlara erişilemez."

Bunlar başkalarına zarar veren bir yapı teşkil ettiğinde bir inancın dışa yansıyan eylemlerini baskı altına almak vicdan özgürlüğünün ihlali değildir çünkü bu yöndeki bir baskılama başlı başına inancın kendisini özgür kılmaktadır.

841. Vicdan özgürlüğüne saygı göstererek kötücül öğretilerin yayılmasına izin vermemiz mi, yoksa yanlış prensipler nedeniyle yollarını şaşırmış olan bu insanları hakikat yoluna geri getirmek için bu özgürlüğü ihlal etmeden çaba göstermemiz mi gerekir?

"Mutlak suretle bunu yapabileceğiniz gibi, yapmanız da gerekir zaten; sadece nezaket, iyilik ve ikna yoluyla, güç kullanarak değil çünkü güç kullanmak ikna etmek istediğiniz insanların yanlış inançlarından da kötü sonuçlar doğuracaktır. Hiçbir görüş şiddet yoluyla empoze edilemez."

842. Tüm doktrinler gerçeğin yegane açıklaması olduklarını iddia ediyor, kendisini bu şekilde nitelemeyi en çok hangisinin hak ettiğini nasıl anlayabiliriz?

"En doğru doktrin en az sayıda insanı riyakar ve en çok sayıda insanı da erdemli kılandır, yani en fazla sayıda insanın, en geniş anlamıyla ve en saf haliyle hayırseverlik ilkesini hayata geçirmesini sağlayandır. Bir doktrinin gerçeği yansıtıp yansıtmadığını bu şekilde anlayabilirsiniz çünkü Tanrı'nın çocukları arasında ayrım yaratma eğiliminde olan bir doktrin sadece yanlış ve kötücüldür. "

Özgür İrade

843. İnsanın eylem özgürlüğü var mıdır?

"Düşünce özgürlüğü olduğu için eylem özgürlüğü de vardır. Özgür irade olmaksızın insan sadece bir makine olurdu."

844. İnsan özgür iradeye doğuştan mı sahiptir?

"Eylemde bulunma arzusuna sahip olduğu andan itibaren özgür iradeye sahiptir. Hayatın ilk evrelerinde özgür irade hemen hemen yok gibidir, vasıfların gelişimiyle birlikte o da gelişir ve amacını değiştirir. Yaşının ihtiyaçlarına uygun düşünceleri olan bir çocuk özgür iradesini yaşına uygun şeylerde kullanır."

845. Doğuştan getirdiği içgüdüsel eğilimler insanın özgür iradesini kullanmasına bir engel teşkil eder mi?

"Bir insanın içgüdüsel eğilimleri enkarne olmadan önce ruhuna ait olanlardır. Kişi az bir gelişme kaydetmişse bunlar, olumsuzluklara alaka ve yakınlık duyan kusurlu ruhlar tarafından desteklenerek o kişiyi yanlış şeyler yapmaya sevk edebilir. Ancak karşı koyma yönünde bir kararlılık olduğunda hiçbir tahrik karşı konulamaz nitelikte değildir. İstemek yapmak demektir, bunu unutmayın." *(361)*

846. Organizmamızın hayatımızdaki eylemlerde bir etkisi yok mudur ve eğer varsa bu etki özgür irademize yönelik bir ihlal teşkil etmez mi?

"Ruhlar mutlak surette maddeden etkilenirler ve bu etki onların kendilerini ortaya koymalarına da engel teşkil edebilir. Bundan dolayı bedenleri, yeryüzündekinden daha az yoğunluk teşkil ettiği dünyalarda vasıflar çok daha özgürce işlev görürler, ancak vasfın ya da kabiliyetin kaynağı enstrü-

man değildir. Bu noktayı dikkate alarak manevi vasıflarla zihinsel vasıfları birbirinden ayırt etmelisiniz. Eğer bir insanda öldürme içgüdüsü varsa, bu içgüdüye sahip olan o kişinin ruhudur, organları değil. Sadece maddeyle meşgul olmak için düşüncelerini çürüten kişi neredeyse bir hayvana dönüşür, kendisini olumsuzluklardan koruma yönünde artık çaba göstermiyordur ve kusuruna da bu çabasızlığı neden olur çünkü bunu kendi özgür iradesi ile yapıyordur." *(367)*

847.Zihinsel vasıflardaki bozukluk insanı özgür iradesinden mahrum kılar mı?

"Herhangi bir sebeple zihinsel dengesi bozulan kişi kendi düşüncelerinin hakimi değildir, dolayısıyla özgür de değildir. Zihinsel bozukluklar genellikle bir başka varoluşunda faydasız ve kibirli olan ya da vasıflarını kötüye kullanan ruh için bir ders niteliğindedir. Bir zorbanın bir kölenin bedeninde, katı yürekli bir zenginin bir dilencinin bedeninde enkarne olması gibi, bu kişi de zeka geriliği olan bir bedende yeniden doğabilir; ancak tamamen bilinçli olan ruh içinde bulunduğu sınırlayıcı durumdan dolayı acı çeker ve sizin maddenin etkisi olarak gördüğünüz şey de bu sınırlayıcı durumdur." *(371)*

848. Zihinsel işlevlerin sarhoşluk gibi nedenlerle bozulması bu durumda işlenen suçlar için bir mazeret midir?

"Hayır çünkü sarhoş kişi birtakım tutkularını tatmin etmek için kendisini gönüllü olarak muhakeme yetisinden mahrum bırakmıştır, dolayısıyla iki kez kabahatlidir."

849. Barbar düzeyde olan insanın baskın vasfı hangisidir? İçgüdü mü, özgür irade mi?

"İçgüdü ama bu onun bazı konularda tamamen özgür olarak hareket etmesini engellemez, tıpkı özgürlüğünü ihti-

yaçlarını karşılamak için kullanan ve gelişimini de ancak zekasının gelişimiyle kazanan bir çocuk gibi."

850. Sosyal konum da zaman zaman eylem özgürlüğüne engel teşkil etmez mi?

"Toplumun şüphesiz, gereksinimleri vardır. Tanrı adildir ve her şeyi hesaba katar, ancak engellerinizi aşmak konusunda yeterince çaba harcamadığınız her durumdan sizi sorumlu tutacaktır."

Kader

851. Hayattaki olaylarda, bu kelimeye atfedilen genel anlamıyla bir kader durumu söz konusu mudur, yani hayattaki olaylar önceden mi tayin edilirler ve eğer öyleyse özgür iradenin işlevine ne olur?

"Her ruhun tabi olacağı sınavlara yönelik olarak kendisini enkarne ederken gösterdiği kararlılık ve azmin haricinde bir kader yoktur. Bu sınavları seçerken ruh kendisi için bir tür kader tayin eder, bu kader seçtiği konumun doğal bir sonucudur. Burada sadece fiziksel sınavlardan söz ediyorum çünkü manevi sınavlar ve olumsuzluklara sevk eden saptırıcı tahriklere yönelik olarak ruh, iyi ile kötü arasında seçim yapma özgürlüğünü her zaman muhafaza eder ve boyun eğme ya da direnç gösterme ehliyetine de her zaman için sahiptir. Bir insanın tereddüt içinde olduğunu gören yüksek seviyeli bir ruh onun yardımına gelebilir, ancak iradesine hükmedecek derecede onu etkileyemez. Diğer yandan düşük seviyeli bir ruh da abartılı kaygı ve kuruntular telkin ederek o kişiyi sıkıntıya ya da paniğe sevk edebilir fakat enkarne ruh her durumda seçme özgürlüğüne sahiptir."

852. Kendi eylemlerinden bağımsız bir kader tarafından kovalanırmış gibi görünen insanlar vardır. Bu durumda, talihsizlikleri de önceden tayin edilmiş bir kaderin sonucu değil midir?

"Bunlar o kişiler tarafından ruh evresindeyken seçilmiş olan sınavlar olabilir, ancak sadece kendi hatalarınızın sonucu olan şeyleri sıklıkla kadere bağlarsınız. Vicdanınız temiz, bilinciniz de açık olsun, bu durumda sıkıntılarınızın pek çoğu için teselli bulursunuz."

Kendimizle ilgili şeylere yönelik bakış açımız girişimlerimizde başarılı ya da başarısız olmamıza sebep olur, ancak başarısızlıklarımızı şansa ya da kadere bağlamak, bunları kendi hatalarımıza atfetmekten daha kolay görünür ve kendimize olan sevgimize de daha az zarar verir. Ruhların etkisi bazen başarılarımıza katkıda bulunsa da önerilerinin bizi yanlış yönlendireceği durumlarda bunları reddederek kendimizi her zaman için bu etkiden özgür kılabileceğimiz doğrudur.

853. Bir tehlikeden kaçarken, bir diğerine yakalanan insanlar vardır, öyle ki ölümden kaçmaları sanki imkansızmış gibi görünür. Burada adeta ölümcül bir kader yok mudur?

"Ölüm vaktinden başka ölümcül hiçbir şey yoktur. Bu vakit geldiğinde ölüm kendisini hangi şekilde ortaya koyarsa koysun, ondan kaçamazsınız."

— Eğer öyleyse hangi tehlikeyle yüz yüze gelirsek gelelim eğer zamanımız gelmemişse ölmeyiz?

"Hayır, ölmenize izin verilmez ve bunun binlerce örneğine sahipsiniz fakat ölüm vaktiniz geldiğinde de hiçbir şey sizi kurtaramaz. Her birinizin bu dünyadan ne zaman ayrılacağınızı Tanrı önceden bilir ve bu genellikle ruhunuz tarafın-

dan da bilinir çünkü varoluşlarınızı seçerken bu durum size açıklanır."

854. Buradan olası tehlikelere karşı aldığımız önlemlerin faydasız olduğu sonucu çıkmıyor mu?

"Hayır çünkü bu önlemler sizi tehdit eden tehlikelerden kaçınmanız için size telkin edilir. Bu, erken ölümleri engellemek için Tanrı tarafından kullanılan yöntemlerden birisidir."

855. Tanrı'nın bizi sonuç vermeyecek tehlikelere maruz bırakmaktaki amacı nedir?

"Hayatınızın tehlikeye düşmesi olumsuz şeylere sırtınızı dönmek ve kendinizi daha iyi kılmak amacıyla sizin istemiş olduğunuz bir uyarıdır. Böyle bir tehlikeden kaçtığınız zaman -maruz kaldığınız tehlikenin yol açtığı duyguların da halen etkisindeyken- izlediğiniz yol ve yöntemleri iyileştirmeyi, yüksek seviyeli ruhların önerilerinden etkilendiğiniz ölçüde daha ciddi bir şekilde düşünürsünüz. Düşük seviyeli bir ruhun yaklaşımı ise diğer tüm tehlikelerden, yine bu şekilde paçayı kurtaracağınız yönündedir, dolayısıyla tutkularınıza yine fırsat tanımış olursunuz. Maruz kaldığınız tehlikeler yoluyla Tanrı size zayıflığınızı ve varoluşunuzun hassas yapısını hatırlatır. Sıyrılmış olduğunuz tehlikelerin tabiatını ve sebebini incelediğinizde, pek çok durumda bunların işlemiş olduğunuz bir kabahate ya da *ihmal ettiğiniz bir göreve* yönelik dersler olduğunu görürsünüz. Tanrı böylelikle yüreğinize bakmanız ve tekamülünüz için çaba göstermeniz yönünde sizi uyarır." *(526, 532)*

856. Bir ruh dünyevi hayatında nasıl öleceğini bilir mi?

"Kendisi için seçtiği hayat dahilinde ne şekilde öleceğini bilir, ancak tehlikelerden kaçınmak için hangi çabaları göster-

mesi gerektiğini de öngörür ve eğer Tanrı izin verirse bu tehlikelerden sıyrılacağını bilir."

857. Mesela, savaş alanlarında öyle insanlar vardır ki henüz zamanlarının gelmediğine yönelik tam bir güven ve cesaretle tüm tehlikelere karşı koyarlar; bu inanç ve güvenin bir dayanağı var mıdır?

"İnsan sıklıkla akibetine yönelik bir önseziye sahiptir, aynı şekilde zamanının henüz gelmediğine dair de bir önsezi taşıyabilir. Bu hisler kişinin bu dünyadan ayrılmak üzere kendisini hazırlaması yönünde ona yol göstermek ya da özellikle ihtiyaç duyduğu zamanlarda cesaretini yükseltmek isteyen koruyucu ruhlarının bir etkisidir. Ayrıca bu nevi hisler kişinin seçmiş olduğu enkarnasyon ya da kabul etmiş olduğu ve ruh seviyesindeyken gerçekleştirmesi gerektiğini bildiği misyon yoluyla da gelebilirler." *(411, 522)*

858. Ölümlerine yönelik bazı önsezileri olan kişilerin ondan daha az korkmalarını nasıl açıklayabiliriz?

"Ölümden korkan kişidir, ruh değil. Ölüme yönelik önsezileri olan insan onu daha çok, ruh olarak düşünür, kişi olarak değil. Bunun bir tür kurtuluş olacağını bilir ve onu sükunetle bekler."

859. Belirlenen zaman geldiğinde ölüm kaçınılmazsa eğer, hayatımızın akışı içinde meydana gelebilecek tüm kazalar için de aynı şey geçerli değil midir?

"Bunlar genellikle sizi uyarmamıza ve bazen de düşüncelerinize verdiğimiz yön doğrultusunda onlardan sıyrılmanıza izin verecek kadar küçük çaplı şeylerdir çünkü biz fiziksel ızdıraplardan hoşlanmayız, ancak bunların hepsi sizin seçtiğiniz hayatın dahilinde çok küçük bir öneme sahiptir. Hakiki

ve yegane kader dünyaya geldiğiniz ve dünyadan ayrıldığınız ana yöneliktir."

— Hayatta mutlaka meydana gelmesi gereken ve ruhların bertaraf etmeyeceği olaylar var mıdır?

"Evet fakat bunlar ruh evresinde seçiminizi yaparken önceden gördüğünüz olaylardır. Ancak olup biten her şeyin insanların söylediği şekliyle "yazılmış" olduğunu düşünmemelisiniz. Bir olay çoğunlukla özgür iradenizle gerçekleştirdiğiniz bir eylemin neticesidir, öyle ki eğer o eylemde bulunmamış olsanız o olay da meydana gelmeyecektir. Eğer parmağınızı yakarsanız bunun sebebi böyle bir hadisenin önceden yazgılandırılması değildir çünkü bu sizin dikkatsizliğinden ve maddi yasalardan kaynaklanan önemsiz bir sıkıntıdır. Sadece büyük ızdıraplar, ciddi önemi olan ve sizin maneviyatınızı etkileyebilecek yapıdaki büyük olaylar Tanrı tarafından önceden takdir edilir çünkü bunlar sizin arınmanız ve bilgilenmenizde faydalı olacaklardır."

860. Bir insan meydana gelecek olayları iradesi ve çabaları yoluyla engelleyebilir ya da olmaması gereken şeyleri meydana getirebilir mi?

"Eğer görünürdeki bu sapma kişinin seçmiş olduğu hayatla uyum teşkil ediyorsa bunu yapabilir. Ve iyilik yapmak için -ki hayatın yegane amacı budur ve öyle de olmalıdır- olumsuzlukları engelleyebilir, özellikle bunlar daha büyük olumsuzluklara yol açacaksa."

861. Cinayet işleyen bir kişi varoluşunu seçerken bir katil olacağını biliyor mudur?

"Hayır, zorlayıcı bir hayatı seçerek hemcinslerinden birini öldürmeye yönelik bir risk aldığını biliyordur, ancak bunu

yapıp yapmayacağı hakkında fikri yoktur çünkü o suça teşebbüs etmeden önce bir katilin zihninde neredeyse her zaman için bir düşünme süreci oluşur ve bu şekilde etraflıca düşünen kişi elbette ki, eylemini gerçekleştirip gerçekleştirmeme konusunda özgürdür. Eğer bir ruh cinayet işleyeceğini önceden biliyorsa, bu suç o kişiye önceden takdir edilmiş demektir. Ancak hiç kimse cinayet işlemesi yönünde bir kadere tabi tutulmaz ve tüm suçlar, diğer tüm eylemler gibi, her zaman için kararlılığın ve özgür iradenin neticesidir."

"Hepiniz, özellikle farklı olan şu iki unsuru birbirine karıştırmaya aşırı derecede eğilim gösteriyorsunuz: Maddi hayatın olayları ve manevi hayatın eylemleri. Eğer bazı durumlarda bir tür kader mevcutsa bu sadece maddi hayatınızda meydana gelen, sebebi sizin eylemlerinizden ve iradenizden bağımsız olayların dahilinde vardır. Manevi hayatın eylemlerine gelirsek, bunlar netice itibarıyla her zaman seçme özgürlüğüne sahip olan insanın kendisinden kaynak bulur, öyleyse bu eylemlerde asla bir yazgısallık mevcut değildir."

862. Hiçbir şeyde başarılı olamayan ve tüm girişimlerinde, peşlerinde sanki sürekli bir talihsizlik varmış gibi görünen insanlar vardır, böylesi durumlarda bir tür kaderin varlığından söz edemez miyiz?

"Eğer bunu o şekilde adlandırmak istiyorsanız bu elbette ki kaderdir, ancak bu durum insanın ruh seviyesinde yaptığı varoluş tercihinden kaynaklanmaktadır; çünkü kişi hayalkırıklıkları yoluyla sabrını ve tevekkül yönünü geliştirmeyi arzu etmiştir. Ancak bu kaderin mutlak olduğunu zannetmeyin çünkü sıklıkla insanın vasıflarına ve zekasına uygun olmayan yanlış yolları seçmesinden kaynaklanır. Yüzmeyi bil-

meden bir nehri geçmeye çalışan kişi boğulma olasılığını çok arttırmış olur ve hayatınızdaki olayların pek çoğu için de aynı şey söylenebilir. Eğer insan sadece vasıflarına uygun düşen şeyleri üstlenirse neredeyse her zaman için başarılı olacaktır. Kişinin başarısızlığının nedeni, onu kendisine uygun olan yoldan saptıran kibri ve hırsıdır, kişi yalnızca bu duygularını tatmin etmeye yönelik duygularını yetenek ya da eğilim zanneder. Kendi hatası yüzünden başarısızlığa uğrar ancak kendisini suçlamak yerine 'yıldızını' itham eder. İyi bir işçi olup bu kapasitesiyle ekmeğini onurlu bir şekilde kazanabilecek kişi kötü şiirler yazan bir şair olmayı tercih eder ve açlıktan ölür. Eğer herkes kendisini doğru yere koyarsa, herkes için yer olacaktır."

863. Sosyal adetler, gideceği yol konusunda insanı metazori bir biçimde yönlendirmez mi? Kişinin meslek seçimi genellikle onun çevresindeki insanlar tarafından kontrol edilmez mi? Diğerlerinin kanaatlerine büyük önem atfetmemize neden olan hassasiyet, özgür irademizi kullanmamıza engel değil midir?

"Sosyal adetler insanlarca yaratılmıştır, Tanrı tarafından değil. Eğer insanlar bunlara itaat ediyorsa bunu yapmak onlara uygun geldiği içindir ve dolayısıyla bu itaatleri de özgür iradelerinin bir sonucudur çünkü kendilerini bu adetlerden kurtarmayı isteseler bunu yaparlardı. Öyleyse neden şikayet ediyorlar? Suçlamaları gereken şey sosyal adetler değil, itibarları olduğunu sandıkları şeyi azaltmaktansa, onları açlıktan ölmeyi tercih etmeye sevk eden kibirleridir. Kendilerini başkalarının kanaatlerine feda ettikleri için kimse onlara teşekkür etmez, ancak bu kişilerin kibirlerini feda etmelerini Tanrı her zaman için takdir edecektir. Burada kastettiğimiz şey, gerçek bir felsefeye sahip olmak yerine daha çok,

eksantrik olan insanlar gibi, toplumsal kanaate gereksiz yere meydan okunmanız gerektiği değildir. İnsanların sizi tuhaf biri olarak parmakla göstermelerine ya da size hiç görülmemiş, acayip bir hayvan gibi bakmalarına sebep olmak ne kadar saçmaysa, kendinizi sosyal merdivenin en üst basamaklarında idame ettirmeniz mümkün olmadığında gönüllü olarak ve şikayet etmeksizin oradan inmek de o kadar erdemlidir."

864. Eğer kaderin kendilerine karşı pek de cömert davranmadığı insanlar varsa, sanki şans tarafından kayırılıyor gibi görünen insanlar da vardır çünkü üstlendikleri her işte başarılı olurlar. Bunu neye bağlamak gerekir?

"Pek çok durumda bunun sebebi üstlendikleri işlerdeki becerikli idareleridir, ancak bunun sebebi tabi oldukları sınavların içeriğinden de kaynaklanabilir. İnsanlar çoğu zaman başarıdan sarhoş olurlar ve inançlarını kaderlerine yöneltirler, sonunda ise önceki başarılarının bedelini pek çok başarısızlıkla öderler, halbuki daha fazla sağduyu gösterseler bunlardan sakınabileceklerdir."

865. Örneğin, talih oyunları gibi, iradenin ya da zekanın hiçbir ilgisinin olmadığı durumlarda bazı insanların yakaladığı şansı nasıl açıklayabiliriz?

"Bazı ruhlar, bazı zevkleri önceden seçerler, yakaladıkları şans sadece saptırıcı bir dürtüdür. İnsan olarak kazanan kişi, ruh olarak çoğu defa kaybeder; böylesi bir şans o kişinin kibrine ve açgözlülüğüne yönelik bir sınavdır."

866. O halde maddi kaderimizi şekillendirirmiş gibi görünen yazgısallık hali özgür irademizin bir sonucu mu oluyor?

"Sınavlarınızı siz kendiniz seçmiştiniz; bunlar ne kadar zorsa ve siz de onlara ne kadar iyi bir şekilde tahammül gösterir-

seniz kendinizi de o kadar yükseğe taşırsınız. Hayatlarını bencilce zenginliklerin ve dünyevi mutluluklarını tadını çıkararak geçirenler oldukları yerde kalan korkak ruhlardır. Dolayısıyla nasipsiz diyebileceğimiz kişilerin sayısı sizin Dünya'nızda daha fazladır çünkü ruhlar kendilerine en faydalı olacak sınavları seçerler. Sizin görkemli, güzel ve değerli olarak gördüğünüz şeylerin, zevk ve mutluluklarınızın beyhudeliğini çok net bir şekilde görürler. Ayrıca en şanslı hayatın bile her zaman için bazı sıkıntıları ve çalkantıları vardır." *(525)*

867. "Şanslı yıldızın altında doğmak" ifadesinin kaynağı nedir?

"İnsanların kaderi ile yıldızlar arasında bire bir bağlantı kuran eski bir inançtan. İnsanlar bu ifadeyi de kelime anlamıyla alırlar."

Geleceği ya da Olayları Önceden Bilmek

868. Geleceğin insana açıklanması mümkün müdür?

"Kural olarak gelecek insandan gizlidir, sadece nadir ve istisnai durumlarda Tanrı bunun açıklanmasına izin verir."

869. Gelecek neden insandan saklanır?

"Eğer insan geleceği bilirse bugünü ihmal eder ve aynı özgürlükle hareket etmez çünkü eğer bir şeyler zaten meydana gelecekse bunlarla meşgul olmaya gerek kalmadığını düşünecek ya da bazı şeylerin meydana gelmesini engellemeye çalışacaktır. Tanrı'nın iradesi ve arzusu böyle olması yönünde değildir çünkü ilahi planların gerçekleştirilmesi için -hatta insanın engelleme arzusunu duydukları için bile- herkesin birlikte çalışması gerekmektedir, bu suretle hayatınızda meydana gelecek olaylar için bilincinde olmadan, yolu siz açarsınız."

870. Geleceğin insandan gizlenmesi faydalı olduğuna göre Tanrı neden bazen onun açıklanmasına müsaade eder?

"Çünkü böyle durumlarda bunun açıklanması, gerçekleştirilmesi gereken şeye engel teşkil etmeyecek, bunu destekleyecektir. Açıklama yapılan kişi daha farklı bir şekilde hareket etmeye sevk edilmiş olacaktır. Ayrıca çoğu zaman için bu bir sınavdır çünkü bir olayın beklentisi olumlu ya da olumsuz düşünceler uyandırabilir. Örneğin, bir kişi beklemediği bir mirasın varisi olduğunun farkına varırsa tamahkar duyguların tahrikine kapılabilir, dünyevi zevklerini arttırma heyecanı ile varisi olduğu kişinin bir an önce ölmesi beklentisine girebilir; ya da bu servet onda sadece hayırlı ve cömert düşünceler uyandırabilir. Eğer mirasla ilgili öngörü gerçekleşmezse bu durum kişinin hayal kırıklığına tahammül göstermesi gereken bir başka sınav haline gelir, ancak kişi beklentilerinin uyandırdığı düşüncelerin olumlu ya da olumsuz olmasına istinaden uygun karşılığı her durumda alacaktır."

871. Tanrı her şeyi bildiğine göre bir insanın verilen sınavı başarıp başaramayacağını da biliyordur, öyleyse bu sınavın tatbiki, Tanrı'ya o kişiyle ilgili bilmediği bir şeyi göstermeyecektir, değil mi?

"Tanrı'nın insanı neden kusursuz olarak yaratmadığını ya da insanın yetişkin olmadan önce neden çocukluk evresinden geçmesi gerektiğini de sorabilirsiniz. Bir sınavın amacı bir insanın niteliğiyle ilgili olarak Tanrı'yı aydınlatmak değildir. Tanrı onların hepsinin ne olduğunu bilir, sınavların amacı eylemlerinin tüm sorumluluğunu insana bırakmaktır çünkü insan bir şeyi yapmakta ya da yapmamakta özgürdür. İnsan iyi ve kötü arasında özgürce seçim yapma hakkına sahip

olduğu için bu sınavlar onu kışkırtıcı dürtülerin etkisi altına sokar ve insana direnç gösterme hakkı verir, çünkü insanın başarılı olacağını ya da yenik düşeceğini önceden bilmesine rağmen Tanrı o kişinin yaptığı eylemeleri adaleti çerçevesinde değerlendirmeksizin ödüllendirici ya da yeni derslere sevk edici olamaz." *(119, 258, 379)*

Aynı ilke insanlar arasında da kabul görmüştür. Bir adayın nitelikleri ne olursa olsun, onun başarısına yönelik inancımız ne kadar tam olursa olsun herhangi bir pozisyon ya da terfiyi alması için kişinin öngörülen belirli bir sınava tabi tutulması gerekir, diğer bir deyişle kişinin liyakati herhangi bir sınav yoluyla değerlendirilir. Bu tıpkı, bir hakimin bir suçluyu işlemiş olduğu suçlardan dolayı mahkum etmesi, işleyebileceği diğer suçların olasılığıyla hareket etmemesi gibidir.

Geleceğe yönelik bilgi sahibi olmamızın sonuçlarını daha iyi düşündüğümüzde Tanrı'nın bunu bizden gizlemesindeki bilgeliği de o kadar net görmüş oluruz. Talihli bir geleceğe sahip olduğumuzu bilmek bizi pasifleştirecek, bir talihsizlikle karşılaşacağımızı bilmek ise bizi umutsuzluğa sevk edecek ve her iki halde de eylemlerimiz felce uğrayacaktır. Bu nedenden dolayı gelecek, insana sadece kendi çabalarıyla elde etmesi gereken, ancak bunu elde ederken karşılaşacağı olaylar dizisini bilmediği **bir amaç** olarak gösterilir. Bu yolculuktaki olaylara yönelik önceden bildiği her şey onu inisiyatifinden ve özgür iradesinden mahrum bırakacak, kişi, vasıflarını kullanmaksızın kendisini edilgen bir şekilde olayların akışına ve koşullara teslim edecektir çünkü bir konunun başarısı garanti olduğunda insan onunla artık hiç meşgul olmaz.

İnsanın Eylemlerinin Kaynağı - Özet

872. Dolayısıyla özgür irade konusu belki şu şekilde özetlenebilir: İnsan yazgısal olarak kötülüğe eğilimli değildir, yerine getirdiği eylemler önceden yazılmamıştır, iştirak ettiği suçlar herhangi bir yazgının sonucu değildir. İnsan içinde bulunacağı ortam ya da koşullar çerçevesinde yanlış şeyler yapmaya teşvik olacağı ve sınav, ders veya telafi mahiyeti taşıyan bir varoluş seçebilir, ancak eylemlerini gerçekleştirme konusunda her zaman özgürdür. Dolayısıyla bir ruh bir sonraki varoluşunu ve tabi olacağı sınavların *niteliğini* ruh hayatında seçerek özgür iradesini uygulamaya geçirmiş olur, maddi hayatında ise kendisini gönüllü olarak tabi tuttuğu bu saptırıcı koşul ve dürtülere boyun eğmek ya da karşı koymak suretiyle özgür iradesini uygulamaya geçirir. Eğitimin yükümlülüğü ruhun yeni varoluşuna taşımış olduğu olumsuz eğilimleri ile mücadele etmektir, bu yükümlülük ancak kişinin manevi tabiatına yönelik gerçek ve derinlemesine bir bilgiye dayandığı takdirde tam olarak yerine getirilebilir. Aldığı açıklamalarla kişinin zekası ve mizacı değişime uğrayacağı gibi, tabiatına yönelik yasaların bilgisi doğrultusundaki eğitim de onun olumsuz eğilimlerini değiştirecektir. Maddeden bağımsızlaştığı ve gezgin olduğu dönemde her ruh bir sonraki varoluşunu kazanmış olduğu arınmışlık seviyesine istinaden seçer ve daha önce belirtmiş olduğumuz gibi, bu seçimi yapmasındaki gücü esas olarak kişinin özgür iradesi oluşturmaktadır. Bu özgür irade enkarnasyon yoluyla hükümsüz kalmaz çünkü enkarne ruh maddenin tesirine boyun eğerse bunlar kişi tarafından daha önce seçilmiş sınavların sonucudur ve kişi bun-

ların üstesinden gelmek için her zaman Tanrı'dan ve yüksek seviyeli ruhlardan yardım isteme özgürlüğüne sahiptir. *(337)*

Özgür irade olmaksızın, insanın yaptığı yanlışların bir kabahat niteliği olmayacağı gibi, yaptığı iyiliklerin de bir erdemi ve liyakati olmayacaktır. Özgür irade bu hayat dahilinde de büyük öneme sahiptir çünkü Dünya bir eylemin niteliğini *niyetle,* yani eylemi gerçekleştiren kişinin iradesi ile ilişkilendirmektedir, irade ise *özgürlüğün* bir başka kelime karşılığıdır sadece. Dolayısıyla mevcut yapısı içinde insan kendisini bir hayvanın koşullarına indirgemeksizin, mantığından ve insan olma halinden feragat etmeksizin yaptığı kusurlu eylemler için bir mazaret arayamaz. Öte yandan eğer yaptığı yanlışlarla ilgili böyle bir yaklaşım içinde olabiliyorsa, aynı yaklaşımı yaptığı doğrularda da korumak durumunda olacaktır; ancak insan gerçekleştirdiği doğru eylemlerdeki erdemi sahiplenme konusunda çok duyarlıdır ve bunu organlarına atfetmeyi de asla aklından geçirmez. İnsanın bu düşünce şekli ise sahip olduğu en harikulade ayrıcalık olan, düşünce özgürlüğünden feragat etmeye içgüdüsel olarak razı gelmediğini göstermektedir.

Genel olarak anlaşıldığı şekliyle kaderin, önem dereceleri ne olursa olsun insan hayatındaki tüm olayları önceden ve geri dönülemez bir şekilde mukadder kıldığı düşünülür. Eğer mevcut düzen bu şekilde işleseydi insan, kendi iradesi olmayan bir makine konumunda bulunurdu. Tüm eylemlerine mutlak surette kaderin gücünün hakim olduğunu görseydi bu durumda zekasının ne faydası olurdu? Kader anlamında böyle bir düzenlemenin yapılmış olması tüm manevi özgürlüklerin ortadan kalkması anlamına gelecektir. İnsa-

nın sorumluluğu söz konusu olmayacak, dolayısıyla ne iyi ne de kötü, ne erdemli davranışlar ne de suçlar mevcut olacaktır. Mutlak adaletiyle Tanrı, yaratmış olduğu varlıkları başka seçenekleri olmaksızın yaptıkları hatalardan dolayı kabahatli bulamaz, onlar için hiçbir liyakat teşkil etmeyen faydalı ve erdemli davranışları için de onları ödüllendiremez. Kaldı ki eğer insan sadece yazgısına tabi olsaydı bu durum tekamül yasasının da hükümsüz kalması anlamına gelecektir çünkü eylemleri faydasız ve gereksiz olacağından kişi kendisini geliştirmek ya da iyileştirmek yönünde hiçbir çaba göstermeyecektir.

Öte yandan kader tamamıyla boş bir kelime değildir, -kişinin *ruhu tarafından yapılan sınav, telafi ya da misyon niteliğindeki varoluş tercihinin mahiyetine bağlı bir sonuç olarak-* yer yüzünde her insanın işgal ettiği yere ve oynadığı role istinaden gerçekten mevcuttur. Çünkü kişi seçmiş olduğu varoluşun dahilindeki çalkantılara, iniş çıkışlara, iyi ya da kötü tüm eğilimlere muhakkak surette maruz kalacaktır; ancak kader bu noktada hükmünü yitirmektedir çünkü bu eğilimlere boyun eğmesi ya da eğmemesi kişinin iradesine bağlıdır. *Olayların ayrıntıları, kişinin eylemleriyle sebebiyet verdiği koşullara ve olumlu ya da olumsuz düşüncelerden hangisinin tesiri altında olduğuna bağlıdır. (459)*

Öyleyse bizim eylemlerimizden bağımsız olarak meydana gelen olaylar dahilinde bir kader vardır çünkü onlar ruhumuz *tarafından yapılan varoluş tercihinin neticesidir, ancak bu olayların sonuçlarında* bir kader söz konusu olamaz çünkü basiretimiz ve aklımızla çoğunlukla bu sonuçları değiştirebili-

riz. *Manevi hayatımızın eylemlerine ilişkin bir kader ise mevcut değildir.*

İnsan sadece ölüme ilişkin olarak mutlak ve değiştirilemez bir yazgıya tabidir çünkü ne varoluşunun süresini belirleyen hükümden ne de bu süreci sona erdirmek üzere tayin edilmiş olan ölüm şeklinden kaçınabilir.

Genel inanca göre insan tüm içgüdülerini kendisinden almaktadır, bunlar ya onun mesul olmadığı fiziksel teşekkülünden ya da kusurları için ona aynı derecede eşit bir mazeret sunan doğasından kaynak bulmaktadır; eğer durum böyleyse insan yaratılmış olduğu duruma ilişkin hiçbir seçme hakkının bulunmadığını haklı olarak bahane edebilecektir.

Ruhçuluk doktrini aşikar olarak daha ahlaki bir yapıdadır. İnsanın özgür iradesinin tam olduğunu kabul eder ve yanlış bir şey yaparsa düşük seviyeli bir ruh tarafından telkin edilen olumsuz bir tavsiyeye boyun eğdiğini söyleyerek, yaptığı yanlışın tüm sorumluluğunu ona bırakır; insanın bu tavsiyelere karşı koyma gücünü de teslim eder. çünkü bunu yapmak insanın kendi doğasına karşı savaşmasından daha kolaydır. Dolayısıyla ruhçu doktrine göre hiçbir saptırıcı telkin ve tahrik karşı konulamaz nitelikte değildir. Bir insan, kendisine içsel bilinci olarak hitap eden gizli sese de zihinsel kulaklarını her zaman için kapayabilir. İnsan aynı zamanda iradesini kullanarak, Tanrı'dan kendisine gerekli gücü vermesini isteyerek ve bu tahrikleri alt etmesine yardım etmeleri için yüksek seviyeli ruhların desteğini talep ederek olumsuz tahriklerden de her zaman sakınabilir.

İnsan eylemlerine sebebiyet veren uyaranlara ilişkin bu değerlendirme bize ruh dünyasından aktarılmakta olan öğ-

retinin bütünselliğinin doğal bir neticesidir. Bu değerlendirmeler ahlaki açıdan son derece soylu oldukları gibi, insanın öz saygısını geliştirmeye de daha yatkınlardır. Çünkü insana, içeri davetsizce girmek isteyen birine evinin kapısını kapattığı gibi, kendi üzerinde baskı kurmak isteyenlerin dizginlerini de her zaman silkeleyip atabileceğini; kendi iradesinden bağımsız olarak harekete geçirilmiş bir makine olmadığını; dinleme, muhakeme etme ve iki karşıt fikir arasında özgürce seçim yapma gücüne sahip düşünen bir varlık olduğunu göstermektedir. Burada şu ilaveyi yapmak da faydalı olacaktır: Kendisine yol gösteriliyor, görüş veriliyor olmasına rağmen insan kendi eylemlerinin inisiyatifinden yoksun değildir ve yaptığı her şeyi kendi istemiyle yapmaktadır çünkü bedensel bir kılıfta enkarne olmasına rağmen hala bir ruhtur ve ruh olarak sahip olduğu olumlu ve olumsuz vasıfların tümünü kişi olarak da hala muhafaza etmektedir.

Yaptığımız yanlışların asıl kökeni, henüz manevi mükemmeliyete ulaşmamış ve bunu zamanla kazanacak olan ruhumuzun kusurlu yapısı dahilindedir, ancak o özgür iradeye her durumda bütünüyle sahiptir. Bedensel hayat için, tabi olduğumuz sınavlar yoluyla ruhumuzu kusurlarından arındırmamız amacıyla bize izin verilir. Bizi zayıflatan ve zayıflığımızdan faydalanarak üzerimize aldığımız görevlerde başarısız olmamızı sağlamaya çalışan düşük seviyeli ruhların tavsiyelerine bizi açık hale getiren de tam olarak bu kusurlardır. Eğer bir mücadeleden zafer elde edersek ruhumuz daha yüksek bir mertebeye hak kazanır; eğer başarısız olursak ruhumuz tekrarlamak zorunda olduğu başarısız bir teşebbüs çerçevesinde olduğu haliyle kalır, aynı sınavın tekrarı ise tekamülümüzü oldukça geniş bir zaman dilimine yayarak bizi ge-

ride bırakabilir. Ancak gelişimimizi sonuçlandırdığımız oranda zayıflığımız da ortadan kalkar ve bizi olumsuzluklara sevk etme eğiliminde olanlara daha az zemin yaratırız; manevi gücümüz sürekli olarak yükseldikçe düşük seviyeli kusurlu ruhlar da bize etki etme çabasından vazgeçerler.

Düşük ya da yüksek seviyeli tüm ruhların bütünü enkarnasyonları yoluyla insanlığı oluştururlar. Gezegenimiz ise en geri kalmış dünyalardan bir olduğu için burada daha çok, düşük seviyeli kusurlu ruhlar enkarne olurlar, bu genel olumsuzluk ise insanlık dahilinde gayet görünür durumdadır. Öyleyse buraya geri dönmemek için, daha yüksek seviyeli bir dünyaya, iyiliğin en yüksek seviyede hakim olduğu ve oradayken de bu düşük seviyeli Dünya'da geçirdiğimiz süreyi bir sürgün dönemi olarak hatırlayacağımız o mutlu dünyalardan birine hak kazanmak için elimizden geleni yapalım.

XI. BÖLÜM

X. ADALET, SEVGİ ve HAYIRSEVERLİK YASASI

Doğal Haklar ve Adalet

Mülkiyet Hakkı - Hırsızlık

Hayırseverlik - İnsan Sevgisi

Anne ve Çocuklar Arasındaki Sevgi ve Şefkat Duyguları

Doğal Haklar ve Adalet

873. Adalet duygusu doğal mıdır, yoksa edinilmiş fikirlerin bir neticesi midir?

"Duygularınızın adaletsizlik fikrine karşı isyan içinde olması son derece doğaldır. Manevi gelişim bu duyguyu şüphesiz arttırır, ancak onu yaratmaz. Tanrı adalet duygusunu insanın kalbine zaten yerleştirmiştir; bu nedenden dolayı basit ve sıradan insanların arasında adalet kavramının, onlara istinaden çok daha fazla bilgiye sahip insanlara göre çok daha hassas ve doğru bir denge içinde olduğunu da sık görürsünüz"

874. Eğer adalet bir doğa yasası ise, insanların bunu farklı şekillerde anlamasının, birine adil gelen bir şeyin diğeri için adaletsiz olmasının nedeni nedir?

"Çünkü çoğunlukla tutkularınız adalet duygusuyla karışmakta, onun yapısını bozmakta ve doğal duyguların pek

çoğuna yaptığı gibi, olayları yanlış bir açıdan görmenize sebep olmaktadır."

875. Adalet nasıl tanımlanmalıdır?

"Adalet diğerlerinin haklarına saygı duymaya bağlıdır."

— Bu hakları ne belirler?

"İki şey: İnsan yasaları ve doğal yasalar. İnsanlar yasalarını karakterlerine ve adetlerine uygun olarak yaptıkları için bu yasalar aydınlanmanın gelişimiyle birlikte değişen haklar oluşturmuşlardır. Günümüzde yasalarınız kusursuzluktan hala uzak olmasına rağmen Orta Çağda hak olarak kabul edilen şeyleri de artık takdir etmemektedir. Size şimdi canavarca gelen o haklar ise o dönem için adil ve doğal görünüyorlardı. Dolayısıyla insan tarafından belirlenen haklar her zaman için adalete uygun değildir, ayrıca bunlar sadece belirli sosyal münasebetleri düzenler, halbuki kişisel hayatta da sadece vicdanın insafına bırakılmış çok sayıda eylem vardır."

876. İnsan yasaları tarafından belirlenen haklardan bağımsız olarak, doğa yasasına istinaden adaletin temeli nedir?

"Size söylendiği gibi, 'Kendinize yapılmasını istemediğiniz bir şeyi başkasına yapmayın: Tanrı hepinizin hissettiği, haklarınıza saygı duyulması yönündeki arzuyu yegane adaletin tüm kuralı olarak insanın kalbine yerleştirmiştir. Herhangi bir durumda hemcinsine karşı nasıl davranması gerektiğinden emin olmayan her insan, aynı şartlar altında kendisine nasıl davranılması gerektiğini sorgulamalıdır çünkü Tanrı insana kendi vicdanından daha güvenli başka bir rehber bahşedemezdi."

Adaletin doğru kriteri aslında insanın kendisi için istediği şeyleri başkaları için de istemesidir, başkaları için istediği

şeyleri kendisi için de istemesi değil çünkü bu ikisi tam olarak aynı şey değildir. Kendimiz için kötü bir şey istemek nasıl doğal değilse, kendimize yönelik arzularımızı temel alarak diğer insanlar için de hayırdan başka bir şey istemediğimizden emin olmamız son derece önemlidir.

877. Bir toplum içinde yaşıyor olmak insanlara sosyal bazı yükümlülükler getirir mi?

"Evet ve bunlardan birincisi başkalarının haklarına saygı duymaktır, bunu yapan kişi her zaman için adil olacaktır. Adalet yasasını uygulamayı ihmal edenlerin çoğunlukta olduğu Dünya'nızda kısas yönünde eğilim gösteriyorsunuz ve bu da insanlığın dahilinde sıkıntıya ve kargaşaya yol açıyor. Sosyal hayat haklar tanır ve bunlarla ilgili görevler yükler."

878. Sahip olduğu hakların kapsamına yönelik olarak insanın bir yanılsama içinde olması mümkün müdür, ona gerçek sınırı ne gösterebilir?

"Kendisini bir başka insanın yerine koymak, onun durumunda olsa aynı şartlarda kendisine ne kadar hak tanıyacağı yönünde bir değerlendirme yapmak ve yine aynı koşullarda bir başka insana kendisinin ne kadar hak tanıyacağını düşünmek."

— Fakat herkes kendisine bir diğer insanın haklarını atfederse üstlere tabi olma durumuna ne olur? Böyle bir prensip yıkıcı etkiler doğurmaz mı?

"Doğal haklar tüm insanlar için aynıdır, Tanrı bazı insanları diğerlerinden ayrıcalıklı yaratmamıştır ve onun gözünde hepsi eşittir. Doğal haklar ebedidir, insanların belirlediği haklar ise onların kurumlarıyla birlikte ortadan kalkar. Ancak her insan güçlülüğünü ya da zayıflığını belirgin olarak hisseder,

bilgeliği ve erdemleri ile saygıyı hak eden bir kişiye karşı da her zaman için bir çeşit itaat duygusunun bilincinde olur. Üstün durumda olduklarını düşünenlerin görevlerini ve yükümlülüklerini bilmelerinin, onlara itaat ve saygı görme hakkını verdiğini belirtmek faydalı olacaktır. Otorite sadece üstün bir bilgeliğe atfedildiğinde burada bir itaatsizlik de olmayacaktır."

879. Adaleti tüm saflığıyla en doğru şekilde uygulayan bir insanın karakteri nasıl olmalıdır?

"Tam anlamıyla doğru, dürüst, namuslu bir insan olmalıdır; insanlara sevgiyle yaklaşmalı ve hayırseverlik yasasını hayata geçirmelidir çünkü bunlar olmadan gerçek bir adalet sağlanamaz."

Mülkiyet Hakkı - Hırsızlık

880. İnsanın doğal haklarından ilki nedir?

"Yaşama hakkıdır, dolayısıyla hiç kimsenin bir başka insanın canını almaya ya da varlığını tehlikeye atacak herhangi bir şey yapmaya hakkı yoktur."

881. Yaşama hakkı, çalışamayacağı duruma geldiğinde rahat etmesi için insana maddi şeyleri biriktirme hakkı verir mi?

"Evet, ancak bunu ailesiyle uyum içinde yapması gerekir, tıpkı bir arı gibi dürüstçe çalışarak, kişisel bir bencillik içinde biriktirerek değil. Pek çok hayvan böyle bir öngörü için insana iyi birer örnek teşkil ederler."

882. İnsan çalışarak biriktirdiklerini himaye etme hakkına sahip midir?

"'Sezar'ın hakkı Sezar'a' diye bir tabir vardır ve size çalmamanız söylenir."

Dürüstçe çalışarak birikim yapan insan bunları himaye etme hakkına da sahiptir çünkü emek karşılığı olan bir varlığın mülkiyet hakkı, çalışma hakkı kadar kutsal, doğal bir haktır.

883. Mülkiyet arzusu insan için doğal mıdır?

"Evet, ancak bu sadece kendisi ve kendi kişisel tatmini için olduğunda bencilliktir."

— Fakat mülkiyet arzusu meşru bir şey değil midir çünkü yaşamını sürdürmek için yeterince varlığı olan kişi başkalarına da yük olmayacaktır.

"Bazı insanlar doyumsuzdur ve kimseye bir faydası olmayacak şekilde, sadece kendi tutkularını tatmin etmek için birikim yaparlar. Bunun Tanrı'ya memnuniyet verebileceğini mi sanıyorsunuz? Öte yandan emeğinin karşılığını diğer insanlara yardım edecek bir vasıtaya sahip olmak için biriktiren kişi sevgi ve yardımseverlik yasalarını hayata geçirir ve tüm emekleri de Tanrı'nın kutsamalarına kavuşur."

884. Meşru bir mülkiyetin özelliği nedir?

"Başkalarına zarar vererek kazanılan hiçbir mülkiyet meşru değildir." *(808)*

Sevgi ve adalet yasası kendimize yapılmasını istemediğimiz şeyleri başkalarına yapmamızı men etmekte, dolayısıyla bu yasayı ihlal ederek yapılan her türlü edinimi suçlu bulmaktadır.

885. Mülkiyet hakkı sınırsız mıdır?

"Meşru yoldan kazanılan her şey şüphesiz mülkiyet niteliğindedir, ancak daha önce söylediğimiz gibi, kusurlu ve noksan bir yapı teşkil eden insan kanunları çoğunlukla doğal adalete aykırı, basmakalıp ya da geleneksel bazı haklar belir-

lemektedir. Bu nedenden dolayı insanlar gelişme kaydettikçe yasalarını da yeniler ve daha iyi bir adalet anlayışı kazanırlar; bir çağda adil görünen şeyler bir diğer çağda son derece barbarca gelebilir." *(795).*

Hayırseverlik - İnsan Sevgisi

886. Hayırseverliğin gerçek anlamı nedir?

"Herkese karşı iyiliksever olmaktır, insanların kusurlarına anlayışla yaklaşmak ve affedici olmaktır."

Sevgi ve hayırseverlik adalet yasasının tamamlayıcı unsurlarıdır. İnsanları sevmek, onlar için elimizden geldiğince hayırlı şeyler yapmak ve kendimiz için istediğimiz her şeyi onlar için de dilemektir.

Hayırseverlik sadaka vermekle sınırlı bir şey değildir, gerçek hayırseverlik bizden düşük ya da yüksek seviyede olup olmadıklarına bakmaksızın, dengimiz olup olmadıklarını sorgulamaksızın tüm insanları benimsemek ve ilişkilerimiz dahilinde onları kucaklamaktır. Hayırseverlik bize anlayışı öğütlemektedir çünkü buna bizim de ihtiyacımız vardır; çok sık yapıldığı gibi, bizden daha talihsiz durumda olanları hor görmeyi ise bize men etmektedir. Zenginlere hürmet göstermeye ve alakalarını onlara yöneltmeye hazır olan pek çok insan yoksulların uygarca davranılmayı hak etmediklerini düşünmektedir. Halbuki bir yoksul ne kadar zavallı bir durumdaysa bizim de bu talihsiz duruma bir de aşağılanma faktörü eklememek için o kadar dikkat sarf etmememiz gerekmektedir. Gerçekten iyi ve nazik olan kişi, kendisinden düşük durumda bulunan bir insanı aradaki mesafeyi azaltmak suretiyle kendi düşünceleri dahilinde yükseltendir.

887. Zaman içinde bize düşmanlarımızı sevmemiz dahi öğütlenmiştir. Ancak düşmanlarımızı sevmek gibi bir yaklaşım bizim doğal eğilimlerimizle tezat teşkil etmez mi ve insanlar arasındaki olumsuz duygular da zaten ruhlar arasındaki sempati ihtiyacından ortaya çıkmıyor mu?

"Bir insanın düşmanına karşı müşfik ve sıcak duygular beslemesi elbette ki mümkün değildir, ancak burada kastedilen de bu değildir zaten. Düşmanlarınızı sevin demek onları affedin ve olumsuzluğu olumluluk haline getirin demektir. Bunu yaparak onlardan üstün bir konuma geçersiniz, intikam içerikli duygular ise sizi onlardan daha aşağı bir duruma düşürür."

888. Peki, sadaka vermekle ilgili olarak ne düşünüyorsunuz?

"Dilenecek kadar düşük bir seviyeye inmek insanı hem fiziksel hem de manevi olarak alçaltır, hatta onu hayvanlaştırır bile diyebiliriz. Tanrı'nın yasasını ve adaletini temel alan bir toplumda bu tip yardımlar zayıf durumda olanları küçük düşürmeden yapılacaktır, çalışamayacak durumda olan herkesin geçim kaynağı olacak, dolayısıyla hayatları şansın insafına ve kişisel iyi niyete teslim edilmeyecektir."

— Peki, sadaka vermek sizce kabahat mi?

"Hayır, burada ayıplanması gereken şey sadaka verilmesi değil, genellikle onun verilme şeklidir. Hayırseverlik yasasını idrak eden kişi, kendisine el açmadan bu yardıma gerçekten ihtiyacı olanları arayacaktır."

"Gerçek hayırseverlik cömert ve nazik olduğu kadar her zaman için müşfiktir çünkü onu oluşturan unsurlar yapılan iyilik kadar bu iyiliğin yapılma şeklidir de. Bir yardım özenle yerine getirilirse iki kat daha değerlidir, ancak kibirle yapılır-

sa, ihtiyaçtan dolayı kabul edilse bile yardım yapılan kişinin kalbine temas etmeyecektir."

"Gösteriş ve kibrin, yapılan hayrın liyakatını Tanrı'nın gözünde yok ettiğini de unutmayın.

"Sadaka vermekle hayır işlemeyi birbirinden ayırmalısınız. En çok ihtiyaç içinde olan kişiler yol kenarında dilenenler olmayabilir. Gerçekten yoksul olan pek çok insan küçük düşme ve aşağılanma korkusuyla dilenmekten kaçınmakta, sessiz ve gizlice ızdırap çekmektedir; gerçekten insancıl olanlar bu gizli sefaleti araştırır ve gösterişe kaçmaksızın buna çare bulur."

"'Birbirinizi sevin.' Tanrı'nın evrendeki tüm dünyaları yönettiği ilahi yasa budur. Sevgi, yaşayan ve teşekkül etmiş varlıklara yönelik çekim yasasıdır, çekim ise inorganik maddeler arasındaki sevgi yasasıdır."

"Hangi tekamül seviyesinde olursa olsun, hangi enkarnasyon konumunda ya da ne gibi bir gezgin durumda olursa olsun her bir ruhun, *her zaman için* ona yol gösteren ve geliştiren bir üstle, kendisinin de aynı görevlerle sorumlu olduğu bir astın arasında konumlandırılmış olduğu gerçeğini de hiçbir zaman gözden kaçırmayın. Bundan dolayı hayırsever olun, onu sizden istemeye cesaret eden bir dilenciye sadece soğuk bir bozukluk vererek değil, kendisini sizden gizleyen yoksulluğu da arayarak. Çevrenizdeki insanların kusurlarına karşı hoşgörülü olun; cahilleri ve etikten yoksun düşük seviyeli insanları hakir görmek yerine onları eğitin ve daha iyi birer insan olmalarına yardım edin; sizden düşük durumda bulunanlara karşı nazik, müşfik ve cömert olun, düşük yaratılış

katmanlarındaki aciz ve basit canlılara da aynı şekilde davranın; tüm bunları yaptığınızda Tanrı'nın yasasına da riayet etmiş olacaksınız."

ST. VINCENT DE PAUL

889. Kendi hataları yüzünde dilencilik konumuna düşmüş insanlar yok mudur?

"Şüphesiz ki vardır, ancak sağlam bir manevi eğitim Tanrı'nın yasasını hayata geçirmeyi onlara öğretirdi ve bu şekilde çökmelerine sebep olan aşırılıklara düşmezlerdi. Gezegeninizin gelişimi, en sonunda böyle bir eğitimin tam olarak genele yayılması yoluyla başarıya ulaşacaktır." *(707)*

Anne ve Çocuklar Arasındaki Sevgi ve Şefkat Duyguları

890. Anne şefkati bir erdem midir, yoksa tüm insan ve hayvanlara özgü içgüdüsel bir his midir?

"Her ikisi de. Çocuklarının varlığını sürdürebilmesi ve onları koruması için doğa anneye böyle bir sevgi bahşetmiştir. Anne şefkati hayvanlar için sadece bedensel ihtiyaçların sağlanması ile sınırlıdır ve bu bakıma gereksinim kalmadığında da hükmü sona ermektedir. İnsanlarda ise bu duygu ömür boyu sürmektedir ve son derece farklı yapıyla adanmışlığa dönüşerek erdem niteliği kazanmaktadır, hatta ölümden sonra bile devam etmekte ve çocuğun hayatını bu noktada da izlemektedir. Bu duygu dahilinde de, insanlarda hayvanlardakinden çok daha fazla bir şeyler olduğunu görüyorsunuz." *(205, 385)*

891. Annelik şefkati doğal bir duygu olduğuna göre anneler neden bazen çocuklarından nefret ederler ve hatta onlar daha dünyaya gelmeden bu duyguya kapılırlar?

"Annelik şefkatinin yoksunluğu bazen çocuğun ruhu tarafından seçilen bir sınavdır ya da daha önceki varoluşlarında iyi bir ebeveyn ya da evlat olmamışsa onun için bir ders veya telafidir. Kötü bir anne her durumda, çocuğun seçtiği sınavlarda tökezlemesi için onun yoluna engeller koymaya çalışan düşük seviyeli, kusurlu bir ruhun enkarnasyonudur. Ancak doğa kanunlarının bu kadar ihlal edilmesinin muhakkak bir bedeli vardır. Çocuğun ruhu ise karşısına çıkan engelleri aşması yönünde ödüllendirilecektir."

892. Eğer ebeveynler ızdırap çekmelerine sebep olan çocuklara sahipse, çocukları farklı bir yapıda olsaydı onlara karşı duymuş olacakları şefkati aynı şekilde hissedemedikleri için mazur görülemezler mi?

"Hayır çünkü çocuklarının eğitimi ve terbiyesi onlara verilmiş bir görevdir ve sorumlulukları çocuklarını doğru yola sevk etmek için ellerinden gelen her türlü çabayı göstermektir. Ayrıca ebeveynlerin ızdırap ve sıkıntıları çoğunlukla çocuklarının beşikten itibaren benimsemesine izin verdikleri kötü alışkanlıkların neticesidir, onlar ektiklerini biçerler." *(582, 583)*

XII. BÖLÜM

MANEVİ KUSURSUZLUK

Erdemler ve Etikten Yoksun Eğilimler

Tutkular

Bencillik

Erdemli İnsanın Özellikleri

Kendini Bilmek

Erdemler ve Etikten Yoksun Eğilimler

893. Erdemlerin içinde en değerlisi hangisidir?

"Tüm erdemler değerlidir çünkü hepsi insanın tekamülünün birer işaretidir. Olumsuz eğilimlerin tahriklerine gönüllü olarak direnç gösterilen tüm eylemlerde bir erdem vardır, ancak bir erdemin yüceliği diğer insanların iyiliği için kişinin kendi çıkarlarından feragat etmesindedir. Tüm erdemlerin en büyüğü hiçbir çıkar gözetmeyen, tarafsız ve mümkün olduğunca çok insana ulaşan bir iyilik ve nezaket halidir."

894. Tamamen içten gelen bir itkiyle, herhangi bir karşıt his duymaksızın iyilik yapan insanlar varıdır; bu kişilerin eylemleri de çaba harcayarak, kendi doğalarıyla mücadele ederek hayır işleyen insanların ki kadar erdemli midir?

"Artık bencilikle mücadele etmek zorunda olmayanlar zaten belirli bir gelişme kaydetmiş olanlardır. Onlar bu mü-

cadeleyi geçmişte vermiş ve muzaffer olmuşlardır, dolayısıyla cömertlikleri bir çaba gerektirmez. İyilik yapmak onlara tamamen doğal gelir çünkü iyiliği bir alışkanlık olarak kazanmışlardır. Bu kimselerin, rütbelerini savaş alanında kazanmış gaziler gibi onurlandırılmaları gerekir.

"Kusursuzluktan hala oldukça uzak bir noktada bulunduğunuz için böylesi insanlar sizde hayret uyandır çünkü onların davranışları insanlığın geri kalanı ile tezat halindedir ve bu davranış şeklinin nadir görülmesi nedeniyle daha çok hayret duyarsınız. Ancak sizin Dünya'nızda istisna teşkil eden pek çok şeyin yüksek tekamül seviyesindeki pek çok dünyada kural olduğunu da bilmeniz gerekir. Bu dünyalarda iyilik her yerdedir ve çabasızca kendiliğinden tezahür etmektedir çünkü bu dünyalarda sadece yüksek seviyeli ruhlar yaşamakta ve olumsuz bir eğilim bile aralarında istisnai bir canavarlık olarak nitelenmektedir. Bu dünyalarda mutluluğu yaratan unsur da iyiliğin bu hakimiyet halidir, öte yandan insanlık gerekli değişim ve dönüşümleri geçirdiği ve hayırseverlik yasasını tam olarak idrak edip hayata geçirdiği zaman aynı şey sizin Dünya'nızda da geçerli olacaktır."

895. Herkes tarafından bilinen kusurlar ve ahlaksız eğilimler dışında, mükemmellikten uzak ve kusurlu bir yapının en belirgin özelliği nedir?

"Bencillik. Erdemli bir görünüş çoğunlukla bakırın üzerindeki altın kaplama gibidir, bir taşa sürtününce bu kaplama hemen bozulur ve bakır ortaya çıkar. Pek çok insan dünyanın gözünde kendilerini erdemli kılan iyi vasıflara sahiptir, bu vasıflar kişinin belirli bir gelişme kaydetmiş olduğuna işaret etse de bir sınav karşısında dayanıklılık gösteremez ve kişinin öz-sevgisine yönelik en ufak bir sıkıntı o insanın gerçek karakterinin ortaya çıkmasına yeterli olur. Mutlak bir çıkar

gözetmeme hali Dünya'nızda çok nadir rastlanan bir şeydir, öyle ki onu olağanüstü bir şeymiş gibi hayretle karşılarsınız."

"Maddi şeylere bağımlılık düşük seviyenin bir işaretidir çünkü insan bu dünyadaki şeylere ne kadar önem atfederse kaderini de o kadar az idrak eder; öte yandan insanın çıkar gözetmeme hali onun öte yaşama yönelik daha geniş ve net bir bakış açısına ulaştığını gösterir."

896. Basiretten yoksun bazı cömert insanlar vardır, paralarının kullanımına yönelik mantıklı bir planları olmadığı için onu gerçek bir iyilik yapmaksızın sarf ederler; onların bu eylemlerinde bir erdem var mıdır?

"Bu insanlar çıkar gözetmeme erdemine sahiptir, ancak bunun getireceği iyiliklerden mahrumdurlar. Eğer çıkar gözetmemek bir erdemse, düşüncesizce yapılan harcamalar ve müsriflik de en yumuşak tabirle her zaman için muhakeme yoksunluğudur. Servet, ne insanlar paralarını kasada saklasınlar ne de düşüncesizce savursunlar, diye onlara bahşedilmiştir, bu varlık onların bir değere dönüştürmeleri gereken bir emanettir. Öte yandan yapabilecekleri fakat göz ardı ettikleri iyilikler ve gözyaşlarını kurutabilecekleri onca insan varken ihtiyacı olmayanlara harcadıkları paralar için bir açıklama yapmaları gerekecektir."

897. Bir kişi Dünya'dan herhangi bir ödül beklentisi içinde olmadan, ancak öbür dünyada ödüllendirileceği ve oradaki durumunun daha iyi olacağı umuduyla iyilik yapıyorsa kabahatli bir yaklaşım içinde midir? Ayrıca bu yöndeki hesaplarının, gelişimi üzerinde olumsuz bir etkisi var mıdır?

"Hayırseverlik duyguları içinde iyilik yapmalısınız, yani çıkar gözetmeksizin. Ancak mevcut hayatlarımızın ızdırabın-

dan gün ışığına çıkmak için gelişmeyi ve ilerlemeyi istememiz son derece doğaldır, ruhlar bize bu amaca ulaşmak için doğruluk ve dürüstlük içinde olmamızı söylerler. Öyleyse iyilik yaparak Dünya'dakinden daha iyi bir duruma ulaşacağımızı ummak yanlış mıdır? Elbette ki hayır, ancak sonuçlarını dahi düşünmeden, sadece Tanrı'yı mutlu etmek ve ızdırap çeken bir insanı rahatlatmak için kendiliğinden iyilik yapan kişi zaten oldukça yüksek bir tekamül seviyesine ulaşmıştır. Bu kişi mutluluğun en yüksek noktasına, kalbimizde doğal olarak bulunan hayırseverlik duygusuyla harekete geçmek yerine, çeşitli hesaplarla iyilik yapan bencil yapıdaki bir insandan çok daha yakındır." *(894)*

– Diğer insanlara yaptığımız iyiliklerle kendi kusurlarımızı düzeltmek için gösterdiğimiz çaba arasında bir ayrım yapılmaması mı gerekir? Öbür dünyada hesaba katılacağı düşüncesiyle yapılan iyiliklerde de az da olsa bir erdem bulunduğunu anlayabiliriz, ancak yüksek seviyeli ruhlara yaklaşmak ve ruh dünyasında daha yüksek bir konum elde etmek için kendimizi iyileştirmemiz, tutkularımızı yenmemiz, yaratılışımızdaki kusurları düzeltmemiz düşük bir seviyenin ve bayağı bir düşünce şeklinin de işareti değil midir?

"Hayır, hayır! İyilik yaparak sadece hayırsever olmaya niyet ederiz. Yaptığı her hayırsever eylemde bu veya sonraki hayatında nasıl bir fayda sağlayacağının hesabında olan kişi bencilce hareket eder, ancak kişinin Tanrı'ya daha yakın olmak umuduyla kendi gelişimi için çalışmasında bir bencillik yoktur, bu yakınlık zaten her çabanın amacı olmalıdır."

898. Bedensel hayat, düşük seviyeli bir varoluş durumundaki geçici bir ikamet ve bizim asıl önem verdiğimiz de ölümden sonra-

ki hayatımız olduğuna göre maddi hayatın ihtiyaç ve amaçlarıyla ilgili konularda bilimsel bilgiler edinmemizin bir faydası var mıdır?

"Şüphesiz vardır, böyle bilgiler kardeşlerinize faydalı olmanızı sağlar, ayrıca ruhunuz da zeka yönünden zaten gelişmiş bir durumdaysa diğer hayatında daha hızlı yükselir, Dünya'da öğrenmesi yıllar sürecek şeyleri burada bir saat içinde öğrenir. Hiçbir bilgi lüzumsuz değildir, her türlü bilgi öyle ya da böyle tekamülünüze katkıda bulunur çünkü kusursuzluğa ulaşmış bir ruh her şeyi bilmeli, ilerleme ise her yönde gerçekleşmelidir, dolayısıyla edinilmiş tüm bilgiler bu gelişime katkıda bulunur."

899. Diyelim ki aynı derecede zengin iki kişi var ve her ikisi de varlıkların sadece kendi kişisel tatminleri için harcıyorlar, ancak bunlardan biri varlık içinde doğmuş ve hiç yokluk çekmemiş, diğeri ise varlığını çalışmaya borçlu, bunlardan hangisi daha kusurludur?

"Yokluk içinde olmanın nasıl olduğunu bilen kişi çünkü ızdırap çekmiştir ama şimdi bu yönde yardım etmiyordur."

900. Kimseye bir fayda sağlamadan sürekli olarak birikim yapan kişi yakınlarına yüklü bir miras bırakacak olmasını mazeret olarak gösterebilir mi?

"Böyle bir mazeret sadece kötü bir vicdana taviz vermek olacaktır."

901. Diyelim ki iki tane cimri insan var, bir tanesi hayatın gerekliliklerinden kendisini mahrum ediyor ve tüm o servetine rağmen yoksunluk içinde ölüyor; diğeri ise başkalarına karşı cimri ama kendi harcamalarında savurgan, başka insanlara yardım etmek ya da herhangi soylu bir amaç için en ufak bir fedakarlık yapmaktan dahi çekinirken kendi arzularını gerçekleştirmek için hiçbir masraftan kaçınmıyor. Kendisinden bir iyilik istendiğinde her zaman mali sıkın-

tı içinde olduğunu söylüyor, ancak kendi zevkleri için her zaman bol para bulabiliyor. Bunlardan hangisi daha kabahatlidir ve ruh dünyasında hangisi daha kötü bir konumda olacaktır?

"Kendi zevkleri için savurganlık yapan çünkü bu kişi cimri olmaktan çok bencil bir insan. Diğeri ise zaten cezasını çekmiş oluyor."

902. Hayır işlemek için zengin olmayı istemek yanlış mıdır?

"Böyle bir arzu saf olduğunda övgüyü hak etmektedir, ancak her zaman için çıkar gözetmeyen bir yapıda mıdır ve dahilinde hiçbir gizli düşünce yok mudur? Kişinin öncelikle, iyilik yapmak istediği kişi çoğunlukla kendisi değil midir? "

903. Diğer insanların kusurlarını irdelemek yanlış mıdır?

"Bu sadece eleştirmek ya da açığa vurmak amacıyla yapılıyorsa yanlıştır çünkü bu hayırseverlikten yoksunluktur. Bunu kendiniz için yapmanız, bu kusurlardan kaçınmak için onları irdelemeniz faydalı olabilir, ancak insanların kusurlarına hoşgörü ve anlayışla bakmak hayırsever olmanın bir gereğidir. İnsanlara kusurlarına bakarak yaklaşmak yerine, diğerlerinin de sizde aynı kusurları görüp görmediğine bakmalısınız. Başka insanların hatalarına yönelik böylesi bir eleştirel bakış açısından fayda sağlamanın tek yolu bunların tam aksi erdemleri kazanmaya çalışmaktır. O cimri mi? Öyleyse siz cömert olun. O kibirli mi? Öyleyse siz mütevazı olun. O kaba mı? Siz nazik olun. Bayağı ve sığ mı? Öyleyse siz elinizden geldiğince kendinizi yüksekte tutmaya bakın. Diğer bir deyişle, önce iğneyi kendinize batırın.

904. Gün ışığına çıkarmak amacıyla bir toplumun sorunlarını irdelemek yanlış mıdır?

"Bunun hangi niyetle yapıldığına bağlıdır. Eğer bir yazarın amacı sadece skandal yaratmaksa, bu kişi eğitici olmaktan

çok yozlaştırıcı nitelikte bir manzara ortaya koyarak kendisi için kişisel bir tatmin sağlamaktadır. Zihin toplumdaki olumsuzlukları kaçınılmaz olarak algılar, ancak bu olumsuzlukları kendi çıkarı için ortaya koymaktan keyif alan kişi şüphesiz ki, bunun telafisini de yapmak durumunda olacaktır."

— Böyle bir durumda niyetin saflığını ve yazarın samimiyetini hangi yolla değerlendirebiliriz?

"Bunu yapmanız her zaman için gerekli değildir. Eğer iyi şeyler yazıyorsa bunun faydasını görür, eğer bunlar kötüyse bu onu alakadar eden bir vicdan sorunudur. Ancak eğer kendi samimiyetini göstermek istiyorsa bunu mükemmel bir örnek olarak yapmalıdır."

905. Manevi ve etik öğretilerle dolu çok güzel kitaplar vardır, bunlar insanlığın ilerlemesine yardım etmelerine rağmen yazarlarına manevi anlamda bir artı sağladıkları söylenemez. Bu kişilerin yazılarıyla yapmış oldukları iyilik, ruh olarak onların başarı hanesinde dikkate alınacak mıdır?

"Uygulamaya geçirilmeyen maneviyat prensipleri ekilmemiş tohumlar gibidir. Eğer onu ekmezseniz, ürün verip sizi beslemesini sağlamazsanız o tohumun ne faydası vardır. Böylesi insanlar kabahatlidir çünkü idrak etmelerine imkan veren bir zekaya sahiptirler. Diğerlerine tavsiye ettikleri erdemleri uygulamayarak kendileri için hasat edebilecekleri ürünü tehlikeye atarlar."

906. Kişinin eylemindeki iyiliğin bilincinde olarak ve bu konuda kendisine onay vererek hayır işlemesi yanlış mıdır?

"Bir insan yaptığı olumsuzlukların bilincinde olduğuna göre, yaptığı iyiliklerin de bilincinde olmalıdır. Kişi iyi ya da

kötü bir şey yaptığını ancak vicdanının tanklığı yoluyla bilebilir. İnsan tüm eylemlerini Tanrı'nın kıstaslarına, özellikle adalet, sevgi ve hayırseverlik yasalarına göre değerlendirerek bunların iyi ya da kötü olduğuna karar verebilir ve dolayısıyla onları onaylar ya da onaylamaz. Bu nedenle, olumsuz eğilimleri üzerindeki galibiyetinin idrakında olmasında bir yanlışlık yoktur, ancak bu idrakını bir gösteriş vesilesine dönüştürmemelidir çünkü bu durumda mağlup ettikleri kadar olumsuz bir başka eğilime yol açmış olacaktır." *(919)*

Tutkular

907. Tutkularımızın kökeni doğada bulunduğuna göre, bunların kendisi mi kötüdür?

"Hayır, kötü olan sadece aşırılıklarıdır çünkü aşırılık bir irade sapkınlığına işaret eder. Ancak tüm tutkularının özü onun iyiliği için insana verilmiştir, ve bunların hepsi onu muazzam şeyler başarmaya sevk edebilir. Zarar veren sadece bunların kötüye kullanılmalarıdır."

908. Tutkuların iyi ya da kötü olmaları yönündeki sınırı nasıl tanımlayabiliriz?

"Tutkular kontrol altındaki bir atın faydalı olması gibidir, ancak kontrolü kendi ellerine alırlarsa tehlikeli olacaklardır. Bir tutku onun idaresini kaybettiğiniz anda olumsuz bir nitelik kazanır, size ve diğerlerine zarar verir."

Tutkular insanın gücünü kat be kat arttıran manivelalar gibidir ve İlahi Planların gerçekleştirilmesinde ona yardım eder, ancak onları idare etmek yerine kontrolü onların ele almasına izin verirse insan her türlü aşırılığa kapılabilir. Kontrolü altındayken onun için son derece faydalı olan bu güç dolayısıyla ona zarar verir.

Tüm tutkuların kaynağı doğal duygular ve ihtiyaçlar dahilindedir. Dolayısıyla, kötü olan tutkuların kendisi değildir çünkü varoluşumuz için ilahi bir amaçla saptanmış olan koşullardan birini sağlar. Tutku olarak kastedilen şey aslında bir ihtiyaç ya da duyguda aşırılığa kaçılmasıdır.

Ancak bu aşırılık hali, "güdüleyici gücün" abartıya kaçan faaliyetidir, tutkuların sahip olduğu gücün değil. Dolayısıyla da zarar verici olan bu abartılı faaliyet durumudur.

İnsanları hayvan doğasına yaklaştıran her tutku onu ruhsal doğasından uzaklaştırır.

İnsanları hayvan doğasından yükseğe taşıyan her duygu ise onun ruhsal doğasının hayvan doğası üzerindeki hakimiyetinin bir göstergesidir ve bu duygular insanı kusursuzluğa yaklaştırır.

909. İnsanın kendi çabaları olumsuz eğilimlerini yenmesi için her zaman yeterli midir?

"Evet, genellikle tüm gereken çok az bir çabadır, eksik olan şey insanın iradesi ve isteğidir. Ne yazık ki çok azınız bu eğilimlerin üstesinden gelmek için ciddi anlamda çaba harcıyorsunuz!"

910. İnsan bu tutkuların üzerinde hakimiyet kurmak için ruhlardan etkili bir yardım görebilir?

"Yardım etmesi için Tanrı'ya içtenlikle dua ederse, yüksek seviyeli ruhlar mutlaka onun yardımına gelecektir çünkü onların görevi budur." *(459)*

911. Bazen tutkuların etkisi, iradenin bunlara karşı koymakta zayıf kalacağı kadar şiddetli değil midir?

"'İstiyorum,' diyen pek çok insan vardır fakat onların istemeleri sadece dudaklarında kalır ve 'istiyorum' dedikleri şey

gerçekleşmediğinde de üzüntü duymazlar. Bir insan tutkularına hakim olamıyorsa, bunun sebebi o kişinin ruhunun geri kalmış bir durumda olmasıdır ve kişi tutkularına boyun eğmekten keyif almaktadır. Tutkularını kontrol eden kişi ruhsal doğasının idrakındadır ve onlara karşı kazandığı her başarının, ruhunun madde üzerinde elde ettiği bir galibiyet olduğunu bilmektedir."

912. Maddi doğanın hakimiyetine karşı mücadele vermek için en etkili araç nedir?

"Fedakarlıktır."

Bencillik

913. Tüm olumsuz eğilim ve vasıfların içinde hepsine köken teşkil eden hangisidir?

"Pek çok defa söylemiş olduğumuz gibi, bencillik çünkü her türlü olumsuzluk ve zarar ondan kaynak bulur. Tüm olumsuz eğilim ve vasıfları inceleyin, hepsinin kökeninde bencilliği göreceksiniz. Bunların hepsiyle istediğiniz gibi mücadele edin, ancak kökenlerine inmeksizin, altlarında yatan bencillik unsurunu bertaraf etmeksizin başarılı olamazsınız. Tüm çabalarınız bu yönde olsun çünkü bencillik gerçek anlamda sosyal bir kangrendir. Dünyevi hayatında bile olsa her kim manevi mükemmellik yönünde ilerleme kaydedecekse her türlü bencilce duyguyu yüreğinden söküp atmalıdır çünkü bencillik adalet, sevgi ve hayırseverlikle tamamen tezattır ve her tür iyi vasfı etkisiz kılan bir yapıdadır."

914. Bencilliğin kökeni kişisel çıkarlarda olduğuna göre onu insan kalbinden tamamen söküp atmak çok zor görünüyor. Bunu yapmak mümkün müdür?

"İnsan maneviyata yönelik bir aydınlanma kazandığı oranda maddi şeylere daha az değer atfeder ve kendisini

maddenin esaretinden özgürleştirdikçe bencillikle beslenip teşvik olan kurumlarını da yeniler. Eğitimin amacı da bu olmalıdır."

915. Bencillik insanların doğasında var olduğuna göre, iyiliğin dünya üzerinde hakim olmasına her zaman için engel teşkil etmez mi?

"Bencilliğin en büyük olumsuzluk olduğu barizdir, ancak bu duygu tüm bir insanlığa değil, Dünya'nızda enkarne olan düşük seviyeli ruhlara özgüdür; bu ruhlar ise izleyen enkarnasyonlarla kendilerini arındırdıkça diğer kusurlarından olduğu gibi bencilliklerinden de kurtulurlar. Dünya'nızda kendisini bencillikten tamamen kurtarmış ve hayırseverlik yasasını hayata geçirmiş hiç kimse yok mudur? Böyleleri sandığınızdan çok fazladır, ancak fazla bilinmezler çünkü erdemler göz önünde olmanın arayışında değildir. Eğer aranızda böyle tek bir kişi varsa neden on tane daha olmasın? Eğer on tane varsa neden bin tane olmasın ve sayıları böylelikle neden daha da artmasın?"

916. Bencillik yok olmaktan çok uzak olduğu gibi, onu daha da güçlendirdiği görülen uygarlıkla birlikte artma eğilimdedir; bu durumda sonuç sebep tarafından nasıl yok edilebilir?

"Bir olumsuzluğun gelişimi ne kadar büyükse görünümü de o kadar berbat olacaktır. Kökünü kurutmanızın elzem olduğunu görebilmeniz için bencilliğin büyük zararlara yol açması gerekiyordu. İnsanlar bencillikten tamamen arındıkları zaman dayanışma ilkesi çerçevesinde birbirine hiç zarar vermeksizin ve karşılıklı olarak yardım ederek gerçekten kardeş gibi yaşamaya başlayacaklar. Bu durumda, güçlü zayıfı ezen değil, ona destek veren bir konumda olacak ve hiç kimse ge-

çim kaynağı açısından bir yoksunluk çekmeyecektir çünkü adalet yasasına herkes riayet ediyor olacaktır. Şu anda ruhlar da adaletin mutlak hakimiyet kazanacağı zamanın hazırlığını yapmak için görevlendirilmişlerdir."

917. Bencillik hangi yollarla ortadan kaldırılabilir?

"İnsanların kusurları içinde en çok bencilliğin kökünü kazımak zordur çünkü bencillik maddenin tesirine bağlıdır. Başlangıçtaki durumuna hala çok yakın olan insan ise bu etkiden kendisini henüz özgür kılamamıştır, dolayısıyla tüm yasaları, sosyal kurumları ve eğitim sistemi bu tesir altındadır. Ruhçuluğun gelecek yaşamınızın gerçek durumu hakkında size verdiği alegorik hikayelerden arınmış bilgiler vasıtasıyla manevi hayatınız maddi hayatınız üzerinde hakimiyet kazandıkça, bencillik de aşamalı olarak zayıflayacaktır. Ruhçuluk tam olarak anlaşılmaya başladığı ve insanların inanç ve adetleriyle özdeşleştiği zaman tüm gelenekleriniz, adetleriniz ve sosyal ilişkileriniz değişime uğrayacaktır. Bencilliğin dayanağı kendi kişiliğinize atfettiğiniz önemdir; öte yandan doğru olarak anlaşıldığında, ruhçuluk her şeye sanki kişiliğiniz kaybolmuşçasına yüksek bir açıdan, yani çok daha sınırsız bir yaklaşımla bakmanızı sağlar. Ona gerçek doğasını göstermek yoluyla insanın kendi benliğine atfettiği aşırı önem duygusunu ortadan kaldırarak mutlak surette bencillikle de mücadele eder."

"İnsan genellikle başkalarının bencilliklerine yönelik deneyimleri yoluyla bencilleşir çünkü kendisini bu insanlara karşı müdafaa etme ihtiyacı duyar. Başka insanların onu değil de, kendilerini düşündüğünü gördükçe o da başkalarından çok, kendisini düşünmeye yönelir. Ancak hayırseverlik

ve birlik ilkeleri sosyal kurumların, uluslararası ve insanlar arası yasal ilişkilerin temel dayanağı haline geldiğinde insanlar da kendi kişisel menfaatlerini çok daha az düşüneceklerdir çünkü bunların zaten başkaları tarafından dikkate alındığını ve önemsendiğini görecek, manevi değerleri yükselten örneklerin ve ilişkilerin etkisini deneyimleyecektir. Bencilliğin şu an için fazlasıyla yaygın bir eğilim olması nedeniyle insanların başkaları uğruna kendi çıkarlarından fedakarlık etmeleri için çok daha fazla erdem gerekmektedir, ayrıca böyle bir fedakarlık da genellikle çok az takdir ve memnuniyet yaratmaktadır. Ancak her şeyden önemlisi bu erdeme sahip olanların o en yüksek mutluluk seviyesine hak kazanacak olmalarıdır." *(785)*

FÉNÉLON

Övgüye değer çabalar insanlığın tekamülüne yardım etmek için gösterilirler; cömertlik duygusu ise daha önceki hiçbir dönemde olmadığı kadar destek görmekte, şevklendirilmekte ve onurlandırılmaktadır; bununla birlikte bencillik duygusu toplum için hala büyük bir sıkıntı ve ızdırap kaynağıdır. Herkesi etkileyen, az ya da çok herkesi kurban haline getiren sosyal bir hastalıktır, dolayısıyla diğer tüm salgın hastalıklarla mücadele edildiği gibi, onunla da savaşılması gerekmektedir. Bu amaçla bir hekim gibi hareket etmeli ve hastalığın kaynağını bulmalıyız. Sosyal dokunun her noktasını araştırmalı, aile ilişkilerinden uluslararası ilişkilere, kulübeden saraya kadar bencilliği açıktan ya da gizli olarak besleyen ya da çoğaltan tüm sebepleri, tüm etkileri değerlendirmeliyiz. Hastalığın sebepleri bir kez bulunduktan sonra çare-

si de ortaya çıkacaktır ve herkesin ortak bir amaca yönelmiş çabaları doğrultusunda virüs yavaş yavaş yok olacaktır. Hastalığın sebepleri çok sayıda olduğu için iyileşme süreci yavaş seyredebilir, ancak imkansız değildir. Öte yandan sadece sorunun kökenine inilerek, yani insanı sadece bilgi anlamında değil, manevi olarak da geliştiren bir eğitim sisteminin genele yayılması yoluyla sonuca ulaşılabilir. Doğru şekilde anlaşıldığında eğitim manevi gelişimin anahtarıdır, manevi tabiatı eğitme sanatı, zekayı eğitme sanatı olarak idrak edildiği zaman yanlış yöne eğilimli bir tabiatı düzeltmek eğilmiş bir fidanı düzeltmek kadar mümkün olacaktır. Ancak bu sanat incelik, deneyim ve gözleme dayalı köklü bir birikim gerektirir, bir öğretmenin akademik bilgiye sahip olmasının bunu başarması için yeterli olacağını düşünmek büyük bir hatadır. Zengin ya da yoksul bir çocuğun hayatını gözlemleyen ve doğduğu andan itibaren zayıflığı üzerinde etkide bulunan olumsuz unsurlara, ondan sorumlu olanların ihmalkarlığına ve bilgisizliğine, ahlakını düzeltmek için başvurulan yollardaki zarar verici pek çok eğilime dikkat sarf eden herkes Dünya'nın eğilip yamulmuş pek çok ağaçla dolu olmasına hayret etmeyecektir. Ancak zekanın eğitimi için verilen emek ve gösterilen özenin manevi tabiatın eğitimi için de devreye sokulması durumunda -direnç gösterenlere rastlansa bile- olumlu sonuçların alınması için sadece daha fazla sayıda bireye ulaşılması gerekmektedir. İnsan mutlu olmayı arzu eder ve bu arzu, Dünya üzerindeki koşullarını geliştirmek için sürekli emek harcaması ve kendisine ızdırap veren olumsuzlukların sebeplerini araştırarak ortadan kaldırması için ona doğa tarafından aşılanmıştır. Bencilliğin bu sebeplerden biri olduğunu ve kendisini sürekli olarak rahatsız eden kibir, hırs, açgözlülük, çeke-

memezlik ve nefret gibi pek çok olumsuz duyguya yol açtığını, tüm sosyal ilişkilerinde sıkıntı yarattığını, anlaşmazlıklara neden olduğunu, güveni yok ettiğini, arkadaşları düşman haline getirdiğini ve insanları birbirine karşı sürekli olarak savunmada kalmaya mecbur bıraktığını tam olarak anladığında, bu kusurun sadece mutluluğuyla değil, kendi emniyetiyle dahi bağdaşmadığını görecektir. Ondan yana daha fazla sıkıntı ve ızdırap çektikçe salgın bir hastalıkla, vahşi hayvanlarla ya da her türlü felaket kaynağıyla mücadele ettiği gibi, onunla da mücadele etmesi gerektiğini daha derinden hissedecek ve kendi yararı için bunu yapmaya mecbur kalacaktır. Hayırseverlik nasıl tüm iyiliklerin ve erdemlerin kaynağıysa, bencillik de tüm olumsuzlukların kaynağıdır. Hayırseverliği çoğaltıp bencilliği yok etmek, hem şimdiki hem de ahir hayattaki mutluluklarını garantilemek isteyen herkesin gayesi olmalıdır. *(784, 872)*

Erdemli İnsanın Özellikleri

918. Kendisini ruhsal hiyerarşide yukarılara taşıyacak gelişimi sağlamış bir insanı nasıl ayırt edebiliriz?

"Enkarne bir ruhun tekamül seviyesinin yüksekliğini, bedensel hayatındaki tüm eylemlerinin Tanrı'nın yasalarıyla uyumlu olması ve ruhsal hayata yönelik idrakı gösterir."

Gerçekten erdemli bir insan adalet, sevgi, hayırseverlik ilkelerini tüm saflığıyla hayata geçirendir. Eğer gerçekleştirdiği eylemlere yönelik olarak vicdanını sorgularsa, kendisine yönelttiği sorular şu içerikte olacaktır: Yanlış hiçbir şey mi yapmamıştır? Elinden gelen tüm iyilikleri yapabilmiş midir? Kendisinden şikayetçi olmak için hiç kimsenin bir sebebi yok mudur? Diğer herkese onların kendisine davranmalarını istediği gibi davranmış mıdır?

Bu insan herkese karşı hayırseverlik ve nezaket duygularıyla dolu olduğu için karşılığında bir ödül beklemeksizin kendiliğinden iyilik yapacak, kendi çıkarlarını adalete feda edecektir.

Herkese karşı nazik, cömert ve insancıldır çünkü hangi inançtan ve ırktan olursa olsun tüm insanları kardeşi olarak görür.

Eğer Tanrı ona güç ve zenginlik bahşetmişse bunları herkesin iyiliğine kullanması için kendisine verilmiş birer EMANET olarak görür; bunlarla gösteriş yapmaz çünkü onları kendisine veren Tanrı'nın geri de alabileceğini bilir. Eğer herhangi bir toplumsal oluşum diğer insanları onun idaresine bağlı kılıyorsa, Tanrı'nın gözünde kendisinin eşitleri olarak hepsine iyilik, nezaket ve cömertlikle muamele eder; otoritesini onları kibriyle ezmek için değil, manevi olarak yükseltmek için kullanır.

Diğer insanların zayıflıklarına karşı hoşgörülüdür çünkü kendisinin de hoşgörüye ihtiyacı olduğunu biliyordur ve "İçinizde kim günahsızsa ilk taşı o atsın," diyen o sözü unutmaz.

İntikam güden bir yapıda değildir, sadece yapılan iyilikleri hatırlar; affedicidir çünkü affettiği ölçüde affedileceğini bilir.

Doğa kanunlarında yeri olduğu gibi, kendi haklarına saygı duyulmasını istediği titizlikle başka insanların haklarına da saygı duyar.

Kendini Bilmek

919. Bir insanın mevcut hayatındaki manevi gelişimini ve olumsuzluklara karşı koymasını garantileyen en etkili metot nedir?

"Çok eskiden bir bilgenin söylemiş olduğu gibi: 'Kendinizi bilin.'"

— Bu sözdeki bilgeliği tamamen kabul ediyoruz, ancak bu kendini bilme durumu zaten edinilmesi en zor şey. Hangi yollarla bunu kazanabiliriz?

"Dünya hayatında benim yapmayı alışkanlık haline getirdiğim şeyi yapın. Her günün sonunda vicdanımı gözlemlerdim, yaptığım her şeyi gözden geçirir ve herhangi bir görevi yerine getirmekte başarısız olup olmadığımı, herhangi bir insanın benden şikayet etmek için bir sebebinin bulunup bulunmadığını sorardım. Ben kendimi bilmeyi bunu yaparak ve düzeltmem gereken kusurlarımı tespit ederek başardım. Günün sonunda o gün yaptığı şeyleri gözden geçiren, faydalı şeyler mi, yoksa boş ya da ziyankar şeyler mi yaptığını sorgulayan, Tanrı'ya ve koruyucu meleğine kendisine aydınlanma vermesi için dua eden herkes kendi tekamülü açısından muazzam bir güç kazanacaktır; bana inanın, Tanrı ona destek olacaktır. Kendinize bu soruları sorun, neler yaptığınıza ve bunlardaki amacınızın ne olduğuna dair kendinizi sorgulayın, başkası yapmış olsa ayıplayacağınız bir davranışta bulunup bulunmadığınızı, itiraf etmekten utanacağınız bir şey yapıp yapmadığınızı sorun. Kendinize şu soruyu da yöneltin: 'Eğer şu anda Tanrı beni öteki aleme geri çağırmak isteseydi, hiçbir şeyin gizli saklı olmadığı ruh dünyasına geri döndüğümde birilerinin bakışlarından çekinmem ya da korkmam gerekir miydi?' Önce Tanrı'nın aleyhinde, sonra başka insanların aleyhinde ve en son da kendi aleyhinizde neler yapmış olabileceğinizi değerlendirin. Bu soruların cevapları ya vicdanınıza bir istirahat imkanı sağlayacak ya da iyileştirmeniz gereken bazı manevi hastalıklara işaret edecektir.

Dolayısıyla, kendini-bilmek kişisel gelişimin anahtarıdır, ancak burada şöyle sormak isteyeceksiniz: 'İnsan kendisini

nasıl yargılayabilir ki? Her insan öz-sevgi yanılsamasına maruz değil midir? Bu yanılsama da onun gözünde bütün hatalarını yok edip uygun mazeretler bulmaz mı? Cimri olan tasarruf yaptığını ve öngörülü olduğunu, kibirli insan bunun ağırbaşlılık olduğunu düşünür.' Bunlar doğru, ancak doğruları bulmak konusunda sizi aldatamayacak araçlara sahipsiniz. Eylemlerinizden herhangi birinin niteliği hakkında şüphe duyduğunuzda, bunu bir başkası yapmış olsaydı kanaatiniz ne olurdu, kendinize bunu sorun. Eğer bir başkası yaptığında kusurlu bir durumsa, siz yaptığınız zaman bundan daha az kusurlu olamaz çünkü Tanrı'nın adaletinin iki ayrı kıstası yoktur. Ayrıca başkalarının da bunun hakkında ne düşündüğünü öğrenmeye çalışın ve düşmanlarınızın görüşlerine tepeden bakmayın çünkü onların hakikati saklamakta bir menfaati yoktur ve Tanrı çoğunlukla onları yanınıza sizi bir arkadaştan daha açık bir şekilde uyarmaları için ayna olarak yerleştirir. Öyleyse kim kendi kişisel tekamülü konusunda azmettiyse, tıpkı bahçesindeki yabani otları sökercesine, olumsuz eğilimlerini kökten yok etmek için vicdanını gözlemlesin; bir esnafın karını ve zararını hesaplaması gibi, her gece o günün manevi muhasebesini yapsın ve yaptığı hesabın bir esnafınkinden çok daha kar getiren bir çalışma olduğunu unutmasın. Her gün için yaptığı bu hesabın sonucunda bakiye lehineyse kişi huzur içinde uyuyabilir ve diğer yaşamda uyanacağı anı korkusuzca bekleyebilir.

Bize yönelttiğiniz sorular açık ve net olsun, onları yinelemekten çekinmeyin; sonsuza dek sürecek bir mutluluk için birkaç dakika fazla zaman ayırabilirsiniz. Yaşlılığınızdaki emeklilik dönemini garantilemek için her gün çalışmıyor musunuz? Bu emeklilik dönemi arzularınızın odak noktası değil

mi, anın getirdiği yorgunluk ve sıkıntılara dayanmanıza vesile olan şey bu amaç değil mi? Ancak bedensel zayıflıklarla değerini yitiren birkaç günlük istirahat ile erdemli insanı bekleyen ebedi istirahat nasıl mukayese edilebilir? Ve bu ebedi istirahat hali biraz çaba harcamaya değmez mi? Pek çok kişinin şöyle söyleyeceğini biliyorum, 'Şu anda bir kesinlik var, gelecek ise bilinmezlerle dolu,' ancak bu, geleceği hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde size göstererek aklınızdan çıkarmakla görevlendirildiğimiz gerçek bir yanılgı. Bundan dolayı, duyularınız yoluyla dikkatinizi çekmek üzere planlanmış fenomenler meydana getirmeye başlayarak sırası geldiğinde her birinizin yaymakla görevlendirildiği manevi bir öğreti veriyoruz şimdi size. Bu kitapla ilgili olarak bizim söyleyeceklerimiz bu kadardır."

ST. AUGUSTINE

IV. KİTAP

UMUTLAR ve TESELLİ UNSURLARI

I. BÖLÜM

DÜNYEVİ SEVİNÇ ve ÜZÜNTÜLER

Mutluluk ve Mutsuzluk

Sevdiklerimizin Kaybı

Hayalkırıklığı - İyilikbilmezlik

Hoşnutsuzluk Duygusu Dahilindeki Birliktelikler

Ölüm Korkusu

Yaşamaktan Usanma - İntihar

Mutluluk ve Mutsuzluk

920. İnsanın kusursuz mutluluğu, yeryüzünde yakalaması mümkün müdür?

"Hayır çünkü maddi hayat ya bir sınav ya da bir telafi mahiyetinde tayin edilmiştir, ancak kendi payına düşen olumsuzlukları azaltması ve hayatını mümkün olduğunca mutlu bir şekilde sürmesi ona bağlıdır."

921. Tüm insanlığın bir dönüşüm geçirmesiyle birlikte insanın yeryüzünde de mutlu olabileceğini anlayabiliyoruz, ancak bu arada her insanın kendisi için makul bir mutluluğu garantilemesi mümkün değil midir?

"Kendi mutsuzluğunun mimarı çoğunlukla insanın kendisidir. Eğer Tanrı'nın yasasına riayet ediyorsa kendisini pek

çok ızdıraptan kurtarmakla kalmayacağı gibi, dünyevi anlamda hiçbir mukayesesi olmayan o en yüce mutluluk halini de kazanacaktır."

Bir gezginin yolda verdiği geçici bir moladan ibaret olan bedensel hayatına istinaden ölümden sonraki hayatının asıl gerçekliği teşkil ettiğinden emin olan kişi, kendisine yeni ve daha mutlu bir konum getirecek bu yolculuğun geçici sıkıntılarıyla ilgili olarak kendisini rahatlıkla teselli edecektir. Bu pozisyona yönelik yaptığı hazırlıkların niteliği ise kişiye o nispette artan bir doygunluk kazandıracaktır.

Maddi hayatın yasalarına uymadığımız için bu ihlallerin ve aşırılıklarımızın sonucu olan ızdıraplarla mevcut hayatımızda bile cezalandırılırız. Dünyevi kusur olarak addettiğimiz şeylerin kökenine indiğimizde çoğunlukla bunların ilk sapakta doğru yoldan ayrılmamızın sonucu olduğunu görürüz. Bu sapma bizi yanlış bir yola sevk eder ve attığımız her adım bize daha fazla sıkıntı verir.

922. Dünyevi mutluluk her insanın konumuna istinaden görelidir, birisini mutlu etmeye yeterli olan şey bir diğeri için talihsizlik olabilir. Tüm insanlar için mutluluğun ortak bir standardı var mıdır?

"Maddi varoluşa yönelik olarak gerekli geçim kaynağına ve hayati ihtiyaçlara sahip olmak, manevi varoluşa yönelik olarak ise sağlam bir vicdan ve ahir hayat inancı."

923. Konumlarının farklılığına istinaden birisi için bolluk ya da aşırılık olan şeyler bir başkası için zaruri gereksinim niteliğini ya da bunun tersi taşımaz mı?

"Evet, hakikati anlamaya başladığınızda yavaş yavaş kurtulacağınız tüm maddi fikirlerinize, önyargılarınıza, hırslarınıza ve tüm o saçma zanlarınıza göre böyledir. Şüphesiz,

binlerle ifade edilen kazancı olan kişi, yüzlerle ifade edilen bir kazanca sahip olduğu zaman kendisini çok talihsiz görür çünkü artık dünyanın gözündeki yeri o kadar da büyük değildir, sosyal statü dediği o şeyi artık muhafaza edemeyecektir; tüm o atları, arabaları, uşakları elinde tutamayacak, zevklerini ve tutkularını tatmin edemeyecektir. Hayatın en önemli gereksinimlerinden yoksunmuş gibi görünür ona, ancak açlıktan ve soğuktan ölenlerin, başlarını sokacak bir çatı bile bulamayanların yanında onun durumu gerçekten bu kadar vahim midir? Bilge olan kişi manevi gelişimi haricinde, durumunu her zaman için kendisinden düşük konumda olanlarla mukayese eder, ruhunu Sonsuzluğa yükseltmeyecekse asla kendisinden yukarıdakilere bakmaz." *(715)*

924. Eylemlerinden bağımsız olarak insanların başına gelen talihsizlikler vardır ve bunlar bazen en dürüst insanlara rastlar. İnsanın kendisini bunlardan korumasının yolu yok mudur?

"Eğer tekamül edecekseniz bu tür talihsizlikler tevekkülle ve şikayet etmeksizin karşılanmalıdır. Onu elde etmek için gereken şeyleri yapmak kaydıyla, daha mutlu bir geleceğin umudunu taşıyarak her zaman rahatlama bulabilirsiniz."

925. Tanrı neden çoğunlukla böylesi bir ayrıcalığı pek hak etmezmiş gibi görünen insanlara zenginlik bahşeder?

"Sadece şu anı düşünen insanlar için maddi zenginlik bir ayrıcalık olarak görünür, ancak zenginliğin çoğunlukla fakirlikten daha zorlu bir sınav olduğunu unutmayın." *(814)*

926. Uygarlık yeni ihtiyaçlar yaratarak yeni sıkıntıların da kaynağı haline gelmiyor mu?

"Dünya'nızdaki sıkıntılar kendi kendinize yarattığınız *suni* ihtiyaçlarla orantılıdır. Arzularına bir sınır getirebilen ve kendi-

sinden iyi durumdakilere kıskançlık duymadan bakabilen kişi kendisini dünyevi hayatın pek çok hayal kırıklığından da kurtarmış olur. İnsanların en zengini en az gereksinimi olandır.

Sahip oldukları zenginlikler açısından size imtiyazlı görünen kişilerin mutluluğuna gıpta edersiniz, ancak onların pek çoğunu nelerin beklediğini biliyor musunuz acaba? Servetlerini sadece kendileri için kullanıyorlarsa bencildirler ve dolayısıyla bunu telafi etmelerini gerektiren birtakım sıkıntılarla karşılaşmaları kaçınılmaz olacaktır. Bu tip insanlara gıpta etmek yerine onlara acımanız gerekir. Tanrı kötü huylu insanların varlıklı olmalarına zaman zaman izin verir, ancak onların bu zenginliği gıpta edilmek için değildir çünkü bu insanların telafi etmeleri gereken şeyler ve ödeyecekleri bir bedel vardır. Eğer dürüst ve erdemli bir insanın başına birtakım talihsizlikler gelirse, cesaretle tahammül gösterip bunların üstesinden geldiği takdirde karşılığını da en güzel şekliyle alacaktır."

927. Mutlu olmak için zenginlik zaruri değildir, ancak hayati gereksinimler açısından baktığımızda bu bir mutsuzluk kaynağıdır. Bu durumda bunlardan mahrum olmak talihsizlik değil midir?

"Bir insan bedensel sağlığını koruması ve yaşaması için gerekli olan şeylerden yoksun olduğunda gerçekten talihsiz demektir. Eğer bu mahrumiyeti kendi kusurlarının bir sonucu ise bunun için sadece kendisini suçlaması gerekir, eğer bu durum başka insanların kusuru ise buna yol açanlar çok ağır bir sorumluluk altındadırlar."

928. Özel vasıflarımız ve yeteneklerimiz yoluyla Tanrı belli ki, her birimize özel görevler veriyor. Hayattaki pek çok sıkıntının sebebi bu görevleri takip etmeyişimize bağlanabilir mi?

"Evet, ebeveynler hırsları ve kibirleri yüzünden sıklıkla çocuklarını onlar için doğa tarafından belirlenen yoldan sap-

maya sevk ediyorlar. Ancak ebeveynler bunun sonuçlarından sorumludurlar."

— Öyleyse önemli bir ailenin mensubu olan bir çocuğun -eğer bu konuda özel bir istidadı varsa- ayakkabı tamircisi olmasını onaylıyorsunuz bu durumda?

"Bunu aşırılığa ve abesliğe vardırmamalısınız. Uygarlığın kendi ihtiyaçları vardır. Yüksek mevki sahibi bir insanın oğlu eğer daha önemli başka şeyler yapmaya muktedirse, neden kendisini ayakkabı tamircisi yapsın ki? Böyle bir insan -sağduyuya ters düşmeksizin- vasıflarına istinaden kendisini her zaman yararlı kılabilir. Örneğin, eğer iyi bir avukat olmaya uygun değilse, iyi bir mühendis, teknik uzman vb. olabilir."

İnsanları doğaları itibarıyla uygun olmadıkları konumlara yerleştirmek başarısızlığın ve hayal kırıklığının muhakkak ki en yaygın nedenidir.

Bir kişinin yaptığı işin, gerektirdiği vasıflardan yoksun olması bitmez tükenmez bir sıkıntı kaynağıdır ve böyle bir kariyer çerçevesinde başarısız olan kişiyi gururu daha mütevazı bir iş aramaktan alıkoyduğu için küçük düşme olarak gördüğü bu durumdan kaçmak uğruna, kişi genellikle intihar etme eğiliminde olur; halbuki sağlam bir manevi eğitim insanı kibrin aptalca önyargılarını aşacak şekilde yetiştirecek ve kişi geçimini sağlamak konusunda bir sıkıntı yaşamayacaktır.

929. Çevreleri zenginliklerle dolu olmasına rağmen her türlü kaynaktan yoksun ve açlık çekmeye mahkum insanlar var. Bu insanların açlıktan ölmek üzereyken kendilerini bırakmaları mı gerekiyor?

"Hayır, açlıktan ölme fikrini hiç kimse aklından dahi geçirmemelidir, eğer ihtiyaç ve çalışma faktörlerine kibir müda-

hale etmezse insan her zaman için yiyecek temin edebileceği yollar bulabilir. 'Namuslu bir şekilde çalışılan hiçbir iş haysiyetsiz değildir,' diyen bir söz vardır, ancak bu daha çok insanın kendisinden çok, başkalarına yakıştırmaya eğilimli olduğu bir deyiştir."

930. Eğer toplumsal önyargıların bizi tesiri altına almasına izin vermesek daha mütevazı bir konumda da olsa insanın her zaman için hayatını kazanacağı bir iş bulabileceği son derece açık, ancak böylesi önyargılara sahip olmayanlar ya da bunları bir kenara bırakanlar arasında da hastalıklar ya da kendi ellerinde olmayan diğer başka durumlar nedeniyle hayati gereksinimlerini karşılayamayanlar yok mu?

"Tanrı'nın yasasına uygun olarak kurulmuş bir toplumda hiç kimse açlıktan ölmeyecektir."

Toplum bilgelik ve sağduyu doğrultusunda kurulduğunda kendi hatalarının bir sonucu olmaksızın hiç kimse hayati gereksinimlerinden yoksun kalamaz, ancak insanının kendisini içinde bulunduğu koşulların sebebi çoğunlukla insanın kendi hatalarıdır.

İnsan Tanrı'nın yasalarını hayata geçirmesi için gerekli gelişimi kaydettiğinde hem doğası itibarıyla hem de bireysel anlamda daha iyi bir duruma gelecek, ayrıca sosyal ilişkilerini de adalet ve hayırseverlik temeline oturtacaktır *(793)*.

931. Bizim Dünya'mızda ızdırap çekenlerin sayısı varlık içinde olanlardan neden daha fazladır?

"Hiçbiriniz tam anlamıyla mutlu değilsiniz ve Dünya'nın zenginlik dediği şey de çoğu zaman için arkasında en büyük ızdırapları gizliyor. Izdırap her yerde. Ancak sorunuza cevap vermek açısından şunu söyleyebilirim: Izdırap çekenlerin çok

fazla sayıda olduğunu söylüyorsunuz çünkü Dünya bir telafi alanıdır. İnsanlık onu iyiliğin ve yüksek seviyeli ruhların barındığı bir yer haline getirdiğinde Dünya'da artık mutsuzluk diye bir şey olmayacak ve orası tüm yaşayanlar için bir cennet haline gelecektir."

932. Dünya'da kötü huylu ve etikten yoksun insanların genellikle iyiler üzerinde güç sahibi olmaları nasıl açıklanabilir?

"Bu iyilerin zayıflığının bir sonucudur. Kötü huylu ve etikten yoksun insanlar entrikacı, küstah ve cüretkardır, iyiler ise genellikle çekingendir. İyiler üstünlük kurma konusunda kararlı olduklarında bunu başaracaklardır."

933. Dünyevi ızdıraplarının mimarı genelde insanın kendisidir, manevi ızdıraplarının kaynağı da yine insanın kendisi midir?

"Fazlasıyla çünkü dünyevi ızdırapları genellikle kendi eylemlerinden bağımsızdır. Ancak incinmiş bir gurur, tatmin edilememiş ve hayal kırıklığı yaratmış hırslar, cimriliğin yol açtığı endişeler, kıskançlık, çekememezlik, kısacası tüm tutkular ruhun ızdırap kaynağıdır.

Çekememezlik ve kıskançlık! Bu kemirgen kurtları bilmeyenlere ne mutlu! Bunların bulunduğu yerde huzur ve rahat olmaz. Tutkularının kölesi olan insanın özlemleri, nefretleri ve kızgınlıkları uykusunda bile sürekli olarak onu takip eden birer hayalet gibi onun gözünün önünde dururlar. Haset içindeki insan sürekli olarak gergin bir haldedir. Bu tutkularla insanın kendisi için en korkunç işkenceleri yarattığını ve Dünya'nın onun için gerçek bir cehennem haline geldiğini anlamıyor musunuz?"

Gündelik dilde kullandığımız pek çok ifade farklı tutkuların, farklı etkilerine yönelik olarak ortaya renkli tasvirler ko-

yar. Örneğin, "Kibrinden geçilmiyor," "kıskançlıktan ölüyor," "hasetinden çatlıyor," "öfkesinden kuduruyor," gibi sözler gerçek kelime anlamlarını fazlasıyla hak ederler. Pek çok durumda bu olumsuz tutkuların belirli bir nesnesi de yoktur. Örneğin, kendi ilgi alanları dahilinde olmasalar bile sadece aynı tip başarıyı kendileri gösteremedikleri için ilerleme kaydeden, sıradan limitleri aşan herkesi kıskanan insanlar vardır. Diğerleri tarafından sergilenen her türlü başarıyı kendileri için bir tehdit olarak görürler çünkü bayağı ve sıradan olanın kıskançlığı -eğer yapabilirse- herkesi kendi seviyesine indirecektir.

İnsan hayatındaki mutsuzlukların çoğu, insan tarafından dünyevi şeylere atfedilen aşırı ve lüzumsuz önemin bir neticesidir. Gösteriş, hayal kırıklığıyla sonuçlanan hırslar ve açgözlülük insana özgü sıkıntıların hiç de azımsanmayacak bir bölümünü oluşturur. Eğer kişi hedeflerini dünyevi hayatın dar çemberinin ötesine taşıyabilirse, eğer düşüncelerini kaderi olan sonsuzluğa doğru yükseltebilirse insani varoluşun çalkantıları da ona kırılan bir oyuncağın arkasından acı acı ağlayan bir çocuğun üzüntüsü kadar önemsiz, boş ve çocukça gelecektir.

Hiçbir zenginlik talebinde olmayan kişi başkaları tarafından felaket olarak addedilebilecek şartlar altında dahi mutluyken, mutluluğu sadece kibrinin ve maddi zevklerinin doygunluğunda bulan kişi bunları tatmin edemediği zaman mutsuz olur.

Şu anda uygar insanlardan bahsediyoruz çünkü ilkel yaşam süren barbar insanların ihtiyaçları çok daha azdır, kıskanmak ve endişelenmek için aynı gerekçelere sahip değiller-

dir, olaylara bakış açıları tamamen farklıdır. Uygarlık dahilindeyse insan mutsuzluğu üzerinde fikir yürütür ve onu tahlil eder, dolayısıyla ondan gittikçe daha çok etkilenir; bununla birlikte kendisine rahatlama sağlayacak, erişimi dahilindeki teselli unsurları üzerinde de fikir yürütüp bunları analiz edebilir. Bu teselli unsurlarını insana, daha iyi bir gelecek umudu veren inançları ve bu geleceğin kesin olduğunu bildiren ruhçuluk felsefesi sağlar.

Sevdiklerimizin Kaybı

934. Sevdiklerimizin kaybı bizler için telafisi mümkün olmayan ve kendi eylemlerimizden bağımsız birer durum olduğu için haklı bir ızdırap kaynağı değil midir?

"Zengine de yoksula da eşit şekilde tesir eden bu ızdırap kaynağı insanlığın ortak yasasıdır çünkü ya bir sınav ya da bir telafi gereğidir, *ancak duyularınıza daha direkt olarak hitap edecek ve onlar için daha erişilebilir olacak diğer vasıta ve koşullar için kendinizi hazırlarken,* zaten elinizde olan imkanlarla da yakınlarınızla iletişiminizi sürdürmek gibi bir teselli unsuruna sahipsiniz."

935. Bu kimselerle kurulan iletişimi kutsal şeylere saygısızlık olarak kabul eden görüşle ilgili olarak ne düşünüyorsunuz?

"Ruh çağırma işlemi gerekli saygı gösterilerek yapıldığı takdirde düşüncelerin, sevgi ve anlayışın hürmetkar bir şekilde buluşmasında bir saygısızlık söz konusu olamaz; bunun kanıtı ise sizi seven ruhun size gelmekten mutluluk duymasıdır. Sizin tarafınızdan hatırlanmaktan ve sizinle görüşebilmekten dolayı çok büyük mutluluk duyarlar. Öte yandan bu iletişimin gayrı ciddi olarak eğlence mahiyetinde kurulması saygısızlık olacaktır."

Ruhlarla iletişime geçebilme imkanı en büyük teselli kaynağıdır çünkü dünyevi hayattan bizlerden önce ayrılmış olan yakınlarımızla görüşme imkanı verir. Yaptığımız çağrıyla onları yanımıza davet ederiz, onlar ise artık aramızda hiçbir mesafe yokmuşçasına yanımıza gelir, bizi işitir, bize cevap verirler. Tavsiyeleri ile bize destek olurlar ve hatırlanmaktan dolayı duydukları memnuniyeti ifade ederler. Onların mutlu olduğunu bilmek, varoluşlarının ayrıntılarını onlardan öğrenmek ve kendi sıramız geldiğinde yeniden bir arada olacağımızı kesin bir şekilde işitmek bize memnuniyet verir.

936. Geride kalan yakınlarının teselli bulmayan acılarının, bu acının nesnesi olan ruhlar üzerindeki etkisi nedir?

"Ruh, sevdiklerinin kendisini hatırlamasından ve özlemlerinden memnuniyet duyar, ancak ısrarcı ve aşırıya kaçan bir ızdırap hali ona da acı verir çünkü o aşırı keder halinin dahilindeki ahir hayata ve Tanrı'ya yönelik inanç eksikliğini görür, sonuç olarak bunun yas tutan kişinin tekamülünde ve ikisinin yeniden bir araya gelmelerinde engel teşkil ettiğini düşünerek üzüntüye kapılır."

Enkarne olmadığı dönemde ruh, Dünya'da olduğundan daha mutludur, hayatının değişmesinden dolayı üzüntü duymak onun mutluluğundan dolayı üzüntü duymaktır. Diyelim ki iki arkadaş mahkum oldular, aynı zindana kapatıldılar ve ikisi de bir gün özgür kalacaklar. Ancak bunlardan biri diğerinden daha önce özgür bırakılıyor. Bu durumda arkadaşı kendisinden önce özgürlüğüne kavuştuğu için geride kalanın kedere kapılması nazik ve duyarlı bir yaklaşım mıdır? Arkadaşının da kendisi gibi esaret içinde kalmasını ve kendisiyle

birlikte acı çekmeye devam etmesini isterken duyguları sevgi ve şefkatten öte bencillik yönünde değil midir? Yeryüzünde birbirini seven iki insan için de durum aynıdır; oradan önce ayrılan özgürlüğüne önce kavuşmuş olur, geride kalanın ise sabırla kendi sırasını beklerken yakınının kurtuluşu için sevinç duyması gerekir.

Bu konuya ilişkin olarak başka bir örnek daha verebiliriz. Diyelim ki sizin yanınızdayken durumu sıkıntılı olan bir arkadaşınız var, sağlığı ya da herhangi bir açıdan iyiliği için bir başka ülkeye gitmesi gerekiyor ve orada her anlamda daha iyi olacak. Artık her dakika yanınızda olamayacak ama onunla hala iletişim içinde olabileceksiniz ve bu ayrılığınız sadece günlük hayatınız dahilinde tezahür edecek. Onun iyiliğine olmasına rağmen taşınmasından dolayı yas tutar mısınız?

Ruhçuluk ölümden sonraki hayatın realitesini ve çevremizdeki mevcudiyetini, sevdiklerimizle aramızda devam eden sevgi ve dayanışmayı bize en açık şekliyle gösterdiği gibi, onlarla irtibatta kalmamızı da sağlayarak bu en büyük dünyevi ızdıraba karşı bize en etkili teselliyi sunmaktadır. Ayrıca tecrit bir yaşam süren insanların bile sevgi dolu bir ilişki içinde olabilecekleri pek çok dostla çevrelenmiş olduklarını ortaya koyarak yalnızlığı ve ayrılığı da ortadan kaldırmaktadır.

Hayatın getirdiği sıkıntılara karşı çoğunlukla sabırsızlık duyarız, bize o kadar tahammül edilmez gelirler ki, onlara katlanmamızın mümkün olmadığına inanırız fakat onlara cesaretle tahammül gösterirsek, yakınmayı bırakabilirsek dünyevi görevimizi tamamladığımızda -tıpkı kendisini ızdıraplı

bir tedaviye teslim eden bir hastanın bu tedavi sonucunda iyileşmekten sevinç duyması gibi- bunlara maruz kalmış olmaktan dolayı sevinç duyarız.

Hayal Kırıklığı - İyilikbilmezlik

937. İyilikbilmezlikten ve dünyevi arkadaşlıkların kırılganlığından kaynaklanan hayal kırıklıkları da insan için bir ızdırap nedeni değil midir?

"Evet ama biz size iyilikbilmez kimselere ve sadakatsiz arkadaşlara merhamet duymayı öğretiyoruz çünkü onların nezaketsizlikleri kendilerine, size verdiğinden çok daha fazla zarar vermektedir. İyilikbilmezlik bencillikten kaynak bulur ve bencil olan kişinin karşısına er ya da geç kendisininki kadar katı yürekler çıkacaktır. Sizin yaptıklarınızdan çok daha fazla iyilik yapmış, çok daha fazla hayır işlemiş, sizden daha fazla liyakat sahibi olup bu iyiliklerinin karşılığında nankörlük görmüş olan kişileri düşünün. Bu şekilde muamele görmüş peygamberler olduğunu da hatırlayın. Kendisiyle alay edilen, hakir görülen, bir sahtekar gibi muamele gören İsa peygamberi düşünün ve kendiniz de benzer muamelelerle karşılaştığınız zaman şaşırmayın. Yaptığınız iyiliklerin farkındalığı bu dünyadaki ödülünüz ve telafiniz olsun, bu iyilikleri yaptığınız kişileri ise sorun etmeyin. Nankörce davranışlar iyilik yapma konusundaki kararlılığınızı sınamaya yarar, yaptığınız iyilikler de, bunlara yönelik düşüncesizce davranışlar da dikkate alınır, iyilikbilmezlik ne kadar ölçüsüzse telafisi de o kadar ağır sınavlar yoluyla gerçekleşir."

938. İyilikbilmez davranışların yol açtığı hayal kırıklıkları kalbi katılaştırmak ve onu daha duyarsız bir hale getirmek için tasarlanmamış mıdır?

"Bunu yapmalarına izin vermek yanlış olurdu çünkü cömert bir insan iyilik yapmaktan her zaman memnuniyet duyar. İyilik yaptığı kişilerin bunu şimdiki hayatlarında hatırlamasalar bile gelecekteki hayatlarında hatırlayacaklarını, o zaman da nankörlükleri için utanç ve üzüntü duyacaklarını bilir."

— Ancak bu bilgi, gördüğü nankörlük karşısında insanın büyük acı duymasını engellemez; kişinin duyduğu acı daha duyarsız olsaydı daha mutlu olacağını düşünmesine yol açmaz mı?

"Evet, eğer bencilce bir mutluluğu tercih ediyorsa, ancak böylesi bir mutluluk çok acınasıdır. Bu kişi kendisine sırtlarını dönen iyilikbilmez arkadaşlarının onun dostluğunu hak etmediğini ve onlar hakkında yanılmış olduğunu anlamaya çalışsın, kayıplarından dolayı artık hiç üzüntü duymayacaktır. Bu arkadaşların yeri ise onu daha iyi anlayan kişiler tarafından zamanla doldurulacaktır. Hak etmediğiniz olumsuz bir muamele gördüğünüz kişilere acımalısınız çünkü er ya da geç bunu telafi etmek zorunda kalacaklardır, ancak onların bu kusurlarından dolayı etkilenip acı çekmek için de kendinize izin vermemelisiniz. Bu olumsuz davranışlarına yönelik kayıtsızlığınız sizi onlardan yukarıya taşıyacaktır."

Doğa insana sevilen kişi tarafından sevilme ihtiyacını aşılamıştır. İnsana yeryüzünde bahşedilen en büyük mutluluklardan biri yakınlık duyduğu ve kendisininkiyle aynı anlayış içinde olan diğer yüreklerle buluşmaktır. Bu yakınlık hissi, her şeyin sevgi ve iyilik olduğu kusursuz ruhların dünyasında kendisini bekleyen ve bencillerin haricinde tutulduğu mutluluğa yönelik olarak insana bir öngörü kazandırır.

Hoşnutsuzluk Duygusu Dahilindeki Birliktelikler

939. Karşılıklı yakınlık duyan aynı anlayıştaki ruhlar birbirine kendiliğinden çekildiklerine göre, enkarne ruhlar arasında sevgi nasıl çoğunlukla tek taraflı kalabiliyor? İnsanlar arasındaki bu en samimi duygu kayıtsızlıkla ve hatta tepkiyle karşılanıyor; daha da ötesi iki insan arasındaki en canlı sevgi hisleri nasıl oluyor da zaman içinde hoşnutsuzluğa ve hatta nefrete dönüşebiliyor?

"Böyle bir uyuşmazlığın bir çeşit ceza olduğu söylenebilir fakat sadece geçici mahiyettedir. Öte yandan, karşılıklı olarak çılgınca aşık olduklarını düşünen fakat birbirini sadece dış görünüş itibarıyla değerlendirdikleri için birlikte yaşamaya mecbur kaldıkları zaman aralarındaki duygunun geçici bir hevesten başka bir şey olmadığını fark eden kim bilir kaç kişi vardır? Sizi hoşnut eden ve hayal ettiğiniz tüm vasıflara sahip olduğunu düşündüğünüz birisinden hoşlanmak yeterli değildir, sizi cezbeden dış görünüşün gerçek değerinden, ancak bir arada yaşadığınız zaman emin olabilirsiniz. Öte yandan ilk başta asla uyumlu bir hale gelmeyecekmiş gibi görünse de bu birliktekilerden kim bilir kaç tanesi tarafların birbirinin iyi vasıflarını daha iyi anlamalarıyla zaman içinde gelişen karşılıklı güvenle sevgi dolu ve kalıcı bir ilişkiye dönüşür? Sevenin beden değil, ruh olduğunu unutmayın; dolayısıyla bedensel çekime yönelik illüzyon dağıldığı zaman ruh dahil olduğu ilişkinin gerçek niteliğini idrak eder."

"İki tür yakınlık vardır, bedeninki ve ruhunki ve bunlar genellikle birbiriyle karıştırılırlar. Ruhun hissettiği yakınlık saf ve duygudaş bir nitelikteyse kalıcıdır; bedeninki ise geçicidir ve birbirini çok sevdiklerini düşünenlerin bu illüzyon ortadan kalktığı zaman karşılıklı bir nefrete ya da antipatiye kapılmalarının sebebi de budur."

940. Birlikte yaşayan iki insan arasındaki sevgi ve anlayış yoksunluğu da bir ızdırap kaynağı değil midir ve bu durum tüm bir varoluş dönemini zehirlediği için en acı verici olanlarından birisi olarak düşünülmez mi?

"Şüphesiz çok acı vericidir, ancak maalesef ki sizin sebep olduğunuz bir durumdur. Birincisi, adetleriniz yanlıştır, birbirinden hoşlanmayan iki kişinin birlikte yaşamasının Tanrı'nın arzusu olduğunu nasıl düşünebilirsiniz? İkincisi, burada suçlanması gereken sizsinizdir çünkü bu birlikteliklerde karşılıklı sevgi ve mutluluktan çok, kibrinizin ve hırslarınızın tatmin olmasını beklersiniz; bu durumda ise önyargılarınızın doğal sonuçlarına maruz kalırsınız."

— Fakat böyle durumlarda genel olarak masum bir kurban yok mudur?

"Evet, bir taraf için oldukça ağır bir sınav ya da telafi durumudur, ancak böylesi bir mutsuzluğun sorumluluğu her zaman buna yol açanların gerçeği görmesini sağlayacaktır. Eğer hakikatin ışığı kurbanın kalbine ulaşırsa gelecek hayatına duyduğu inanç bu ızdırabına teselli olacaktır. Ancak bu kişisel talihsizliklerin sebepleri de önyargılarınız dağıldıkça ortadan kalkacaktır."

Ölüm Korkusu

941. Ölüm düşüncesi pek çok insanın kafasını bulandıran bir korku yaratır, ölümden sonraki hayata inananların bu korkusuna ne sebep olmaktadır?

"Bu korku tamamen yersizdir, ancak insanlar çocukluk ve gençlik dönemlerinde cennetin ve cehennemin mevcudiyetine yönelik bilgilerle yetiştirilmektedir. Onlara en çok da

cehenneme gidecekleri söylenmektedir çünkü bu inanışlara göre insan hayatına özgü her şey ruh açısından ölümcül birer günahtır, insanlar ise bu inançları yürekten benimsedikleri zaman kendilerini yok etmeden sonsuza dek yakacak olan bir ateş fikrinden ötürü doğal olarak korkuya kapılmaktadır. Ancak bu fikirlerle yetiştirilen insanların çoğu eğer doğru bir şekilde düşünüp muhakeme etme yetisine sahiplerse yetişkinlik dönemlerinde bu inançları bir kenara bırakmakta, böyle bir görüşü kabul edemedikleri için de ya ateist ya da materyalist olmaktadırlar, dolayısıyla bu içerikteki bir eğitim insanların mevcut hayatın ötesinde başka hiçbir şeyin mevcut olmadığına inanmalarına yol açmaktadır.

Erdemli ve dürüst insan açısından ölüm bir korku unsuru değildir çünkü ölümden sonraki hayata tam bir inanç duymakta, taşıdığı umut onu gelecek hayatının daha mutlu olacağı beklentisine sevk etmektedir. Eylemlerinin odağı olan hayırseverlik ilkesi ise giriş yapacağı dünyada karşılaşacağı ve kendisini tanıyan insanların hiçbirinden korku ya da çekince duymamasını sağlamaktadır." *(730)*

Maddi hayat kendisine ruhsal hayattan daha cazip gelen ve eğilimleri bedenden yana olan materyalist zihniyetli insan sadece dünyevi varoluşun acı ve zevklerini bilir. Tek mutluluğu dünyevi arzularını tatmin etmek dahilindedir; zihni sürekli olarak mevcut hayatının çalkantıları ile meşguldür ve onlardan ızdırap verici yönde etkilenmektedir, dolayısıyla sürekli devam eden bir endişe hali içinde eziyet çekmektedir. Ölüm düşüncesi onu korkutmaktadır çünkü geleceğine yönelik şüpheleri vardır, dahası dünyadan ayrılırken tüm bu tutkularını ve umutlarını geride bırakmak zorunda kalacaktır.

Kendisini tutku kaynaklı suni ihtiyaçların üzerine yükseltmiş, maneviyatı ağır basan insan ise bu düşük seviyeli hayat dahilinde bile maddi zihniyetli insanın hiç bilmediği mutluluklara erişmiştir. Arzularında meydana gelen değişiklikler ruhuna huzur ve sükunet kazandırır. Yaptığı hayırlı işler dahilinde mutlu olan bu insana hayat hayal kırıklıkları getirmez ve yaşamı dahilindeki aksilikler acı verici izler bırakmaksızın bilincinden akıp gider.

942. Mutlu olmak için verilen tavsiyeler gibi, bunlar da pek çok insan tarafından alelade olarak görülmeyecek midir? Bunlara malum şeyler gözüyle biraz da küçümseyerek bakılmayacak mıdır ve mutluluğun gerçek sırrının kişinin maruz kaldığı sıkıntılara tahammül göstermesi olduğu düşünülmeyecek midir?

"Pek çok iyi insan böyle bir bakış açısını benimseyebilir. Onlardan çoğu doktorun diyet tavsiye ettiği, ancak hazımsızlıklarına yol açan şeyleri yemeğe devam edip alışkanlıklarını değiştirmeyi reddederek iyileşmek isteyen hasta insanlar gibi olacaktır."

Yaşamaktan Usanma - İntihar

943. Belirli bir sebep olmaksızın insanları ele geçiren, yaşamdan usanma duygusunun sebebi nedir?

"Boşluk hissi, sağlam ve samimi inançların yoksunluğu, bazen de aşırı doygunluk duygusu. Yetenek ve becerilerini doğal vasıfları ile uyum içinde olan faydalı bir amaç doğrultusunda kullanan kişi için gayret sarf etmek can sıkıcı bir şey değildir; kişi zamanını zevkine uygun uğraşlarla geçirmekte, hayatın çalkantılarına ve sıkıntılarına sabır ve tevekkülle ta-

hammül göstermektedir çünkü gelecekteki daha güçlü ve kalıcı bir mutluluğun bekleyişi içindedir."

944. İnsanın hayatını sona erdirme hakkı var mıdır?

"Hayır; bu hak sadece Tanrı'ya mahsustur. Kendi isteğiyle intihar eden kişi onu dünyaya göndermiş olan kendi İlahi Planına aykırı hareket etmiş olur."

— İntihar her zaman için kişinin kendi isteğiyle olmaz mı zaten?

"Akli dengesi yerinde olmayan bir kişi kendisini öldürdüğünde ne yaptığını bilmiyordur."

945. Hayattan bıktıkları için intihar edenler için siz ne düşünüyorsunuz?

"Aptallar! Neden kendilerini hayırlı bir işle faydalı kılmazlar ki? Eğer bunu yapmış olsalardı hayat onlara usanç vermezdi."

946. Bu dünyanın sıkıntılarından ve hayal kırıklıklarından kaçmak için çareyi intiharda bulanlar için ne düşünüyorsunuz peki?

"Onlar varoluşun ufak tefek sıkıntılarına tahammül gösterecek cesaretten yoksun zayıf kişilerdir. Tanrı cesaretle ızdırap çekenlere yardım eder, cesareti de, gücü de olmayanlara değil. Hayatın getirdiği sorunlar sınav ya da telafi mahiyetindedir; bunlara homurdanmadan, şikayet etmeden cesaretle göğüs gerenlere ne mutlu çünkü mükafatları büyük olacaktır! Esenlik hallerini inançsızca şansa bağlayanlara da ne yazık! Hayata yönelik deneyimlerini şansa bağlamak onlara bir süre için avantaj getirebilir, ancak sonrasında bu kelimenin ne kadar boş bir anlam taşıdığını daha acı verici bir şekilde hissederler."

— Mutsuz bir yakınlarını bu umutsuzluk haline sürükleyen kişiler eylemlerinin sonucundan sorumlu mudur?

"Evet ve bunu çok daha ağır bir şekilde telafi etmeleri gerekecektir çünkü bu eylemlerinin sonucunu bir katil olarak açıklamak zorunda kalacaklardır."

947. Zorluklarla mücadelesinde cesaretini kaybederek intihara teşebbüs eden kişinin umutsuzluk içinde ölmeye razı geldiğini söyleyebilir miyiz?

"İnsanın kendisinden bu şekilde vazgeçmesi intihardır, bu suça sebebiyet verenler ya da engelleyebilecekleri halde bunu yapmayanlar intihara teşebbüs eden kişiden daha kabahatli durumdadırlar; kişinin durumu ise doğal olarak daha müşfik bir şekilde değerlendirilecektir. Ancak her durumda, kişinin metanet ve sebattan mahrum olmasının ya da bu zorluklar karşısında zekasını en iyi şekilde kullanmayı başaramamasının onu tamamen akladığını da düşünmemelisiniz. Ayrıca kişi, zekası kibri yüzünden dumura uğramış, geçimini bedensel işler yaparak kazanmaktan utanç duyan ve "sosyal konum" denilen şeyden feragat etmektense açlıktan ölmeyi yeğ tutan insanlardan biriyse durumu daha da zorlaşacaktır. Zorluklara karşı göğüs germekte, faydasız, boş ve bencil insanların olumsuz düşüncelerine direnç göstermekte, iyi niyetleri sadece hiçbir ihtiyacı olmayan kişiler için geçerli olanlara ve muhtaç olan herkese o buzdan sırtlarını dönenlere cesaretle karşı koymakta kat be kat daha fazla soyluluk ve haysiyet yok mudur? Böylesi insanların her türlü feragate tamamen kayıtsız olduklarını görerek kişinin onlar yüzünden hayatından vazgeçmesi iki kere daha saçmadır."

948. Yapılan bir hatanın utancından kaçmak için intihar etmek, umutsuzluk nedeniyle intihar etmek kadar kabahatli bir durum mudur?

"Bir yanlışlık intihar yoluyla giderilmez, bu yanlışa bir ikincisi daha eklenmiş olur. Yanlış yapmak için cesareti olan kişi, bu yanlışın sonuçlarına katlanacak cesarete de sahip olmalıdır. Tek yargı makamı Tanrı'dır ve bir yanlışı değerlendirirken ona yol açan koşulları da her zaman için göz önüne almaktadır."

949. Bir kişinin ailesinin ya da çocuklarının onurunu korumak, isimlerinin lekelenmesini önlemek için intihar etmesi mazur görülebilir mi?

"Böyle bir çareye başvuran kişi hata yapar, ancak en iyisinin bu olduğunu düşünüyorsa Tanrı o kişinin niyetini dikkate alacaktır çünkü intiharı kişinin kendi kendisine empoze ettiği bir kefaret durumundadır. Hatası niyetinden dolayı hafifleyecektir, ancak her zaman hata olma niteliği kaybetmeyecektir. Sosyal önyargılarınızdan, tacizkar yaklaşımlardan ve fesat düşüncelerden kurtulduğunuzda artık intiharlar da olmayacaktır."

Kötü bir eylemin utancından kaçmak için kendini öldüren kişi insanların düşüncelerine Tanrı'nınkilerden daha fazla değer verdiğini gösterir çünkü dünyevi hayatı boyunca imkanı olduğu halde bu eğilimi nedeniyle Tanrı'dan af dilemekten, kendi kendisini mahrum kıldığı kusur ve hatalarıyla yüklü olarak ruh dünyasına geri dönmektedir. Halbuki Tanrı insanların çoğunlukla olduğu gibi, merhametsiz değildir; pişmanlığını içtenlikle ifade edenleri affeder ve yaptığımız yanlışları

telafi etme yönündeki çabalarımızı dikkate alır, ancak intihar yoluyla hiçbir şey telafi edilemez.

950. Sonrasında daha mutlu bir varoluş haline geri döneceği umuduyla kendisini öldüren kişi hakkında ne düşünülmelidir?

"Bir başka budalalık daha! İnsanlar hayırlı şeyler yapsınlar, o zaman böyle bir varoluş durumuna ulaşmaktan yana daha emin olabilirler. Kişinin intiharı böyle bir dünyaya giriş yapmasını geciktirir; çünkü yanlış bir fikre kapıldığı için yarım bıraktığı hayatını tamamlamak üzere dünyaya geri dönmek isteyecektir. Gerekçeleri ne olursa olsun iyiliğin mabedi asla hatalar yoluyla açılmaz."

951. Bir kimsenin hayatını başkalarının hayatını kurtarmak ya da onlara faydalı olmak için feda etmesi erdemli bir davranış değil midir?

"Böyle bir amaç içinse son derece yüce bir davranıştır, ancak bu şekildeki gönüllü bir feragat hali intihar değildir. Tanrı'yı hoşnut etmeyen, *faydasız* ve kibrin gölgesi altındaki feragatleridir. Bir fedakarlık sadece çıkar beklenmeden yapıldığından erdemlidir; eğer bencilce bir amaç için yapılıyorsa değeri de Tanrı'nın gözünde o nispette düşmektedir."

Başkaları için feda ettiğimiz her türlü çıkar ya da mutluluğumuz Tanrı'nın gözünde azami derecede değerlidir çünkü bu hayırseverlik yasasının hayata geçirilmesidir. Dünyevi varlıkların içinde insanın en fazla önem atfettiği şey hayat olduğu gibi, başka insanların hayrı için ondan vazgeçen kişi bir kusur işlemez, büyük bir fedakarlık yapmış olur. Ancak bunu yapmadan önce yaşamasının ölümünden daha faydalı olup olmayacağını düşünmelidir.

952. Ölümünü hızlandırdığını bildiği halde kendisi için kontrol edemediği fiziksel birer gereklilik haline gelen aşırı tutkulara kapılıp onların esiri olan kişi intihar mı etmiş olur?

"Manevi anlamda intihar eder. Böyle bir insanın oldukça kusurlu olduğunu görmüyor musunuz? Bir defa istikrar ve dayanıklılıktan yoksundur, hayvani eğilimlere kapılmıştır ve en önemlisi Tanrı'yı unutmuştur."

— Böyle bir insan umutsuzluğa kapılarak kendisini öldüren birinden daha mı kusurludur?

"Evet çünkü izlediği yolun bir çeşit intihar olduğunu muhakeme edecek zamanı vardır. Anlık bir dürtüyle intihar eden kişinin durumunda bazen delilik haline yakın bir kafa karışıklığı söz konusudur. Dolayısıyla, sizin sözünü ettiğiniz kişinin daha ağır telafi mekanizmalarına maruz kalması gerekebilecektir çünkü bu mekanizmaların içeriği eylemi yapan kişinin o andaki bilinç durumuyla orantılıdır."

953. Kendisini oldukça kötü, acı verici ve kaçınılmaz bir ölüm şekliyle karşı karşıya bulan kişinin kendisini öldürerek ızdırabını azaltması yanlış mıdır?

"Tanrı tarafından tayin edilmiş olan ölüm anını beklememek her zaman için yanlıştır. Ayrıca bir insan ölüm zamanının gerçekten geldiğini ya da son anda beklenmedik bir yardımın kendisine ulaşmayacağını nasıl söyleyebilir ki?"

— Olağan koşullar dahilinde intihar etmenin bir kabahat olduğunu kabul ediyoruz, ancak burada ölümün kaçınılmaz olduğu ve hayatın sadece çok kısa bir süre için kısalmış olduğu bir durumdan bahsediyoruz.

"Böyle bir durumda her zaman için Tanrı'nın iradesine teslimiyette bir eksinlik vardır."

— İntiharın sonucunda ne gibi bir durum ortaya çıkar?

"Buna benzer diğer durumlardaki gibi, eylemin gerçekleştiği koşullara bağlı ve içerdiği kusurun büyüklüğüyle orantılı bir telafi mekanizması."

954. Ölüme sebebiyet veren bir tedbirsizlik dahilinde de suç unsuru var mıdır?

"Zarar vermek yönünde bilinçli bir niyet ya da kasıt yoksa orada bir suç da yoktur."

955. Bazı ülkelerde kadınlar ölen kocalarının bedenleriyle birlikte kendilerini de gönüllü olarak yakıyorlar, bu durum intihar olarak mı kabul edilmelidir? Bu kadınlar telafi etmelerini gerektirecek bir kusur mu işlemiş oluyorlar?

"Batıl bir inancın hükümlerine riayet ediyorlar, kaldı ki bunu çoğunlukla kendi iradelerinden çok, zorla yapmak zorunda kalıyorlar. Bir vazifeyi yerine getirdiklerine inanıyorlar, dolayısıyla böyle bir eylem intihar niteliğinde değildir. Onları mazur gösteren gerekçe ise çoğunun sahip olduğu manevi boşluk ve cehalet. Tüm bu barbarca ve aptalca adetler uygarlığın gelişimi ile birlikte ortadan kalkacaktır."

956. Sevdiklerini kaybetmenin acısına dayanamayan ve onlarla öteki dünyada yeniden bir araya gelme umuduyla intihar eden insanlar bu amaçlarına ulaşmış oluyorlar mı?

"Böyle durumlarda intiharın sonucu umut edilen durumun tam tersidir. Bu üzücü hatayı yapan kişiler sevdikleriyle yeniden bir araya gelmek yerine, kendilerini o kişilerden çok uzun süreliğine ayrılmış bulurlar çünkü Tanrı manevi korkaklığın ve O'nun takdirine yönelik bir güvensizliğin göstergesi olan böyle bir davranışı imtiyaz tanıyarak ödüllendirme-

yecektir. Dolayısıyla bu kişiler elde etmeyi umdukları sonucu alamayarak, azaltacaklarını düşündükleri kederlerini yaptıkları budalaca hareketle daha da arrtırmış olacaklardır." *(934)*

957. İntiharın, kişinin ruhu üzerindeki etkileri genel olarak nelerdir?

"İntiharın sonuçları farklı durumlara göre değişkenlik gösterir çünkü telafi mekanizması her bir durumun gerçekleştiği koşullarla orantılıdır. Bu sonuçlardan en kaçınılmaz olanı *hayal kırıklığıdır,* diğerleri ise koşullara bağlıdır. Kendilerini öldürenlerden bazıları bu durumu hemen telafi etmek durumunda kalırlar, diğerleri ise bu hatalarını yeni bir dünyevi yaşam dahilinde ve yarım bıraktıklarından daha ağır sınavlara maruz kalarak telafi etmeye çalışırlar."

Bu yönde yapılan gözlemler intiharın sonuçlarının tüm durumlarda aynı olmadığını teyit etmekle birlikte, hayatın aniden son bulması nedeniyle, bazı hallerde şiddet sonucu, aniden ya da beklenmedik şekilde gerçekleşen ölümlerle aynı sonuçların ortaya çıktığını göstermektedir. Bunlardan en önemlisi bedenle ruhu birleştiren bağların çözülmesinde meydana gelen zorluktur. Hemen hemen tüm benzer durumlarda bu bağ direncinin ve gücünün en yüksek olduğu anda kopmaktadır, halbuki doğal yollarla meydana gelen ölümlerde söz konusu bağlantı yavaş yavaş zayıflamakta ve çoğunlukla yaşam tamamen sona ermeden kopmaktadır. Ani ve beklenmedik şekilde gerçekleşen ölümlerde genellikle uzun süreli bir zihinsel karışıklık durumu yaşanmakta, ruh kısa ya da uzun bir zaman zarfında hala yaşadığı inancını taşımaktadır. *(155, 165)*

Bazı intihar hallerinde bedenle ruh arasındaki bağlantı varlığını devam ettirerek bedenin durumunu ruhun bilincine aksettiren bir etki yaratmakta ve bedenin yok olma aşamasını ruhun algılamasına neden olmaktadır. Ruh ise bu algıyla şiddetli bir ızdırap ve korku hissiyle deneyimlemekte, bu durum ise bazen kişinin geride bıraktığı yaşam için tayin edilmiş olan süre kadar devam edebilmektedir. Bu aşama intiharın mutlak bir sonucu değildir, ancak yaşamını gönüllü olarak kısaltan kişi, cesaret ve tahammül yoksunluğundan kaynaklanan sonuçlardan kaçamayacak ve bu yanılgısını telafi etmek durumunda olacaktır. Dolayısıyla dünyevi hayatlarında çok mutsuz olan pek çok ruh önceki varoluşlarında intihar ettiklerini, ancak sonrasında daha fazla teslimiyet ve tevekkül göstererek tahammül etmeye çalışacakları yeni deneyimleri gönüllü olarak kendilerinin talep ettiklerini söylemektedirler. Bazı hallerde intiharın sonucu, kabul edilmedikleri daha mutlu bir dünyaya yükselebilsinler diye boş yere kendilerini kurtarmaya çalıştıkları dünyevi maddeyle daha kuvvetli bir bağlantı halidir; diğer hallerde ise faydası olmayan ve sadece hayal kırıklığı getiren bir şey yapmış olmaktan dolayı duyulan pişmanlıktır.

Dinler, ahlaki değerler ve tüm felsefi sistemler intiharı ilahi yasaya aykırı olmakla itham eder, bunların hepsi kendi hayatımızı kısaltma hakkına sahip olmadığımızı bir prensip olarak şart koşar, peki neden böyle bir hakkımız yoktur? Neden ızdıraplarımıza bir son verme özgürlüğümüz yoktur? Bu son derece olumsuz dürtüye teslim olanlara ilişkin örnekler vererek intiharın sadece bir hata değil, -bazı insanlar için çok az öneme haiz olsa da- aynı zamanda manevi yasaya yönelik bir ihlal olduğunu ve böyle bir yolla hiçbir fayda sağlanamaya-

cağı için aptalca bir yön de taşıdığını göstermek ruhçuluğun görevidir. Öte yandan ruhçuluğun bu konuya ilişkin öğretileri ilgili gerçekleri gözlerimizin önüne serdiği için sadece teoriyle de sınırlı değildir.

II. BÖLÜM

AHİR HAYATTAKİ SEVİNÇ ve ÜZÜNTÜLER

Yok Olma - Ahir Hayat

Ahir Hayattaki Sevinç ve Üzüntülere Yönelik Önsezi

Ödül ve Telafi Mekanizmalarında Tanrı'nın Müdahalesi

Ahir Hayattaki Sevinç ve Üzüntülerin Tabiatı

Dünyevi Üzüntü ve Izdıraplar

Pişmanlık ve Telafi

Ahir Hayattaki Izdırapların Süresi

Bedenin Dirilişi

Cennet, Cehennem, Araf

Yok Olma - Ahir Hayat

958. İnsan yok olma fikrine karşı neden içgüdüsel bir korku duymaktadır?

"Hiçlik gibi bir şey mevcut olmadığı için."

959. İnsan ölümden sonraki hayata yönelik içgüdüsel fikri nereden edinmiştir?

"Ruhun enkarne olmadan önceki hayatına ait bilgilerden çünkü ruh varlığı, ruh aşamasındayken bildiği şeyleri muğlak bir şekilde de olsa hatırlamaya devam etmektedir."

İnsan ölüm sonrasına yönelik soruların yanıtları ile tüm çağlarda meşgul olmuştur, bunu yapmış olması da son derece doğaldır çünkü mevcut yaşamına ne kadar büyük önem atfederse etsin onun son derece kısa ve belirsizliklerle dolu olduğunu da görmektedir, hayat her an sona erebilecek bir yapıdadır ve insan yarınından asla emin olamamaktadır. Öyleyse öldükten sonra insana ne olacaktır? Bu soru oldukça ciddidir, çünkü zamanla değil ebediyetle alakalıdır. Yabancı bir ülkede birkaç yıl yaşaması gereken bir insan bile bu ülkeye gitmeden önce oradaki durumunun nasıl olacağından emin olmak ister; öyleyse mevcut hayatımız sona erdiğinde bizim için sonsuza dek sürecek bu döneme ilişkin araştırma yapmamamız nasıl mümkün olabilir ki?

Yok olma fikri mantığa aykırıdır. En tasasız yapıdaki insan bile bu dünyadan ayrılmadan önce kendisine ne olacağını sorgular ve farkında olmadan bir umut besler. Ölümden sonraki hayata inanmaksızın Tanrı'ya inanmak mantıksız olacaktır. Daha iyi bir hayat beklentisi ve bu yöndeki önseziler her insanın bilinç altında mevcuttur ve Tanrı bunları amaçsız olarak aşılamamıştır.

Ölümden sonraki hayat fikri bireyselliğimizin ölümden sonra da korunacağına işaret etmektedir. Manevi özü sonsuzluğun içinde kaybolacaksa bedenden sonra da yaşamaya devam etmenin bize ne faydası olabilir? Çünkü manevi özümüzü kaybetmek de bizim için tamamen yok olmak gibi bir akibet teşkil edecektir.

Ahir Hayattaki Sevinç ve Üzüntülere Yönelik Önsezi

960. Ölümden sonraki ödül ya da cezalara ilişkin olarak tüm toplumlarda yer etmiş olan inançların kaynağı nedir?

"Bu, dahilinde enkarne olan ruh tarafından her insana sezgi şeklinde iletilen gerçeğin realitesidir. İç sesi insanla gayesiz olarak konuşmaz, ona kulak asmaması insanın hatası olur. Ona daha sık ve daha ciddi olarak kulak vermesi insan için daha hayırlı olacaktır."

961. Ölüm anındaki en belirgin his nedir? Şüphe mi, korku mu yoksa umut mu?

"Kuşku içindeki kişide şüphe, suçluluk içindeki kişide korku, erdemli insanda umut."

962. Ruh her insana maneviyatla ilgili sezgisel aktarımlarda bulunuyorsa şüpheci insanların varlığını nasıl açıklayabiliriz?

"Şüpheci insanların sayısı sizin sandığınızdan çok daha azdır. Yaşamları süresince kibir nedeniyle şüpheci eğilimler içinde olanların çoğu ölüm anları yaklaştıkça bu eğilimlerini büyük ölçüde kaybederler."

Manevi sorumluluk doktrini ölümden sonraki hayata yönelik inancın bir sonucudur. Mantığımız ve adalet duygumuz bize tüm insanların arzu ettiği mutluluğun tayininde erdemli insanlarla etikten yoksun olanların birbirine karıştırılamayacağını söyler. Tanrı'nın iradesi bazı insanların çaba harcayarak eriştikleri kutsamalara, diğerlerinin hiçbir zahmete katlanmaksızın ulaşmaları yönünde değildir.

Tanrı'nın iyiliğine ve adaletine olan inancımız, onun yasalarının adaleti ve iyiliği ile ispat kazanmaktadır çünkü bu yasalar erdemli insanlarla etikten yoksun olan insanların

O'nun gözünde aynı yere sahip olduğunu düşünmemize ya da yaptıkları iyilikler için ödüllendirileceklerinden ve ziyankar eylemlerini de telafi etmek zorunda kalacaklarından şüphe duymamıza imkan vermemektedir. Dolayısıyla, sahip olduğumuz içsel nitelikteki adalet duygusu, ölümden sonraki hayat dahilindeki ödül ve telafi mekanizmalarına ilişkin bir önsezi taşımamızı sağlamaktadır.

Ödül ve Telafi Mekanizmalarında Tanrı'nın Müdahalesi

963. Tanrı her insanla kendisi mi alakadar olur? Her insanın onun gözünde bir öneme sahip olması için biz çok küçük, O da çok büyük değil midir?

"Tanrı, ne kadar küçük olurlarsa olsunlar, yaratmış olduğu tüm varlıklarla kendisi alakadar olur, hiçbir şey O'nun iyiliğinin haricinde kalacak kadar küçük değildir."

964. Tanrı ödüllendirmek ya da bir telafi mekanizması oluşturmak için tüm eylemlerimiz ile kendisi mi ilgilenir?

"Tanrı'nın yasaları tüm eylemleriniz için geçerlidir. İnsan bu yasalardan birisini ihlal ettiği zaman Tanrı ona mesela, 'Açgözlüsün ve çok yiyorsun, seni şimdi cezalandıracağım,' gibi bir şey söylemez. Fakat insan için bir doygunluk sınırı belirlemiştir. Hastalıklar ve hatta ölüm bu sınırı aşmanın sonucudur. Ceza denilen şey tüm hallerde bu yasalardan birinin ihlalidir."

Tüm eylemlerimiz Tanrı'nın yasalarına tabidir. Bize ne kadar önemsiz görünürse görünsün herhangi bir olumsuz eylemimiz bu yasaların ihlalidir. Böyle bir ihlalin sonuçlarına

maruz kaldığımızda sorumlu tutacağımız tek kişi kendimiz oluruz çünkü mutluluğumuzu da, mutsuzluğumuzu da biz yaratırız. Buna yönelik olarak şöyle bir hikayeyi örnek olarak değerlendirebiliriz: Bir baba oğluna eğitim ve terbiye vermektedir, yani ona hayata yönelik olarak kendisine nasıl rehberlik edeceğini öğretmektedir. Bu vesileyle oğluna ekip biçmesi için bir arazi verir ve ona der ki, "Bu araziyi verimli bir tarlaya dönüştürerek kendi geçimini sağlaman için gerekli alet edevatı ve tüm pratik bilgileri sana verdim. Eğer bu bilgileri tatbik edersen tarlan çok bereketli olur, sen de yaşlılığın için gerekli birikimi yapabilirsin. Eğer bu bilgilere riayet etmezsen arazin sadece yabani otlarla dolar ve sen de açlık içinde ölürsün." Ve baba bunları söyledikten sonra dilediği gibi hareket etmesi için oğlunu özgür bırakır.

Bu arazinin kendisine gösterilen özen ve beceriyle orantılı olarak mahsul vereceği ve çocuğun herhangi bir hatasının ya da ihmalkarlığının tarlanın verimi üzerinde zararlı etkiler doğuracağı doğru değil midir? Dolayısıyla çocuk, babasının verdiği bilgileri uygulayıp uygulamamasına bağlı olarak yaşlılık dönemlerini rahat ya da sıkıntılı geçirecektir. Tanrı ise dünyevi bir babadan çok daha ihtiyatlıdır ve her zaman kulak vermesek de yol göstermeleri için her daim gönderdiği ruhlar aracılığıyla doğru ya da yanlış yaptığımızı bize her an söylemektedir. Bir de şöyle bir fark vardır, bahsettiğimiz adamın oğlu zamanını boşa harcamış ya da amacının dışında kullanmış olsa geçmişte kalan bu hatasını telafi etme şansı olmayacaktır, halbuki Tanrı yeni varoluşlar yoluyla her zaman için bu telafi imkanını insanlara vermektedir.

Ahir Hayattaki Sevinç ve Üzüntülerin Tabiatı

965. Ruhun ölümden sonraki sevinç ve üzüntülerinde materyalist bir şeyler de var mıdır?

"Sağduyu size bunların maddi içerikte olamayacağını söyler çünkü ruh madde değildir. Bu sevinç ve üzüntülerde dünyevi bir yan yoktur fakat yeryüzünde deneyimlediklerinizden kat be kat daha canlı ve etkili bir yapıdadırlar çünkü ruh algılarına ket vuran maddeden özgürleştiği zaman çok daha duyarlı bir hale gelir." *(237, 257)*

966. İnsan ölümden sonraki hayatın sevinç ve üzüntülerine ilişkin olarak neden kafasında olumsuz, kaba ve saçma fikirler yaratır?

"Çünkü zihni hala kusursuz bir gelişmişlik düzeyine ulaşmamıştır. Bir çocuğun anlayışı bir yetişkininki gibi olabilir mi? Öte yandan öteki dünyaya yönelik fikirleri insanın maruz kaldığı eğitimin birer sonucudur, bu eğitim sisteminin ise en acil şekliyle yeniden düzenlenmeye ihtiyacı vardır.

Lisanınız mevcut hayatınızın sınırları haricinde nelerin var olduğunu ifade etmekte çok yetersiz kaldığından dolayı size hitap etmek için bu varoluştan alıntılar yaparak mukayeseli tanım ve örnekler vermek gerekmektedir; siz ise kullanılan bu imge ve benzetmeleri gerçeklerle karıştırıyorsunuz. Ancak insan aydınlanma kazandıkça düşünceleri lisanının ifade edemediği şeyleri çok daha iyi anlayacaktır."

967. Kusursuzluğa ulaşmış ruhların sahip olduğu mutluluk neye bağlıdır?

"Her şeyi bilmelerine, nefret, kıskançlık, hırs ya da insanları mutsuz eden hiçbir duygu ya da tutkuyu hissetmemele-

rine. Aralarındaki karşılıklı sevgi, şefkat ve yakınlık sahip oldukları olağanüstü mutluluğun kaynağıdır. Maddi hayatın ihtiyaçlarına, ızdırap veya endişelerine sahip değillerdir, yaptıkları iyilikler dahilinde mutludurlar çünkü ruhların mutluluğu her zaman için tekamül seviyelerine bağlıdır. En yüksek mutluluk seviyesine sadece tamamen arınmış, kusursuz ruhların sahip olduğu doğrudur, ancak diğerleri de mutsuz değildir. En alt seviyede bulunanlarla kusursuzluğa ulaşmış olanlar arasında sınırsız sayıda tekamül ve mutluluk aşaması mevcuttur çünkü ruhların keyif aldıkları şeyler manevi durumları ile bağlantılıdır. Belirli bir tekamül seviyesine zaten ulaşmış olanlar kendilerinden ileride olanların mutluluğuna yönelik bir sezgiye sahiptirler ve onlar da bu mutluluk seviyesine ulaşma amacını taşırlar, ancak bu amaç onlar için kıskançlık değil, bir öykünme vesilesidir. Buna erişmenin kendi ellerinde olduğunu bilir ve bu amaç için iyi bir vicdanın sükunetiyle emek sarf ederler, düşük seviyeli ruhların mutsuzluğuna sahip olmadıkları için şükran duyarlar."

968. Maddi isteklerin bulunmayışını da ruhların mutluluğunu sağlayan şartlar arasında sayıyorsunuz, ancak bu ihtiyaçları doygunluğa ulaştırmak da insanların mutluluk kaynağı değil midir?

"Evet, hayvanlara özgü bir mutluluk kaynağı fakat insan bunları tatmin edemediği zaman büyük eziyete maruz kalmaktadır."

969. Arınmış ruhların Tanrı'nın yanı başında bir araya toplandıkları ve O'nu övmekle görevlendirildikleri söylendiğinde bundan ne anlaşılması gerekir?

"Bu, arınmış ruhların Tanrı'ya ait yetkinliklere sahip olduğu bilgisini benzetme yoluyla anlatan bir ifadedir çünkü

Tanrı'yı görür ve onu anlarlar; ancak bu sözleri, benzer diğerleri gibi kelime anlamıyla almamalısınız. Doğadaki her şey gelişim halindedir. Burada 'övmek' Tanrı'nın gücünü, kudretini, bilgeliğini ve iyiliğini anlatmak, bunu methetmek anlamındadır fakat yüksek seviyeli ruhların ebedi bir tefekkür hali içinde olduklarını düşünmemelisiniz çünkü bu çok monoton ve faydasız bir varoluş biçimi olurdu. Bu ruhlar maddi hayatın sıkıntılarına maruz kalmak zorunda değillerdir ve bu muafiyet onlar için başlı başına bir mutluluk kaynağıdır; ayrıca size söylemiş olduğumuz gibi, onlar her şeyi bilir ve anlarlar, kazandıkları zekayı ise diğer ruhların tekamülüne yardım etmek için kullanır, bundan büyük mutluluk duyarlar."

970. Düşük seviyeli ruhların ızdırabı neye bağlıdır?

"Bu ızdıraplar, onlara yol açan sebepler kadar çeşitlidir ve -yüksek seviyeli ruhların mutluluğunun mertebeleriyle orantılı olması gibi- her ruhun tekamül seviyesinin düşüklüğüyle orantılıdır. Dolayısıyla şu şekilde özetlenebilir: Erişme imkanlarının olmadığı bir mutluluk halinin mevcudiyeti; diğer ruhları mutluluğa sevk eden ve kendilerinde olmadığını gördükleri üstünlük haline duydukları kıskançlık, pişmanlık, çekememezlik, öfke, hırs, kendilerini mutlu olmaktan alıkoyan şeylerle ilgili umutsuzluk; vicdan azabı ve şiddetli bir manevi ızdırap. Bu ruhlar her türlü mutluluk ve hazzın hasretini çeker fakat bu hasretlerini gideremezler, dolayısıyla bu da onlara büyük eziyet verir."

971. Ruhların birbirine olan etkileri her zaman iyi yönde midir?

"Yüksek seviyeli ruhlar açısından her zaman iyidir; düşük seviyeli kusurlu ruhlar ise yanlış yönlendirmelere müsa-

it gördükleri ve dünyevi hayatlarında genellikle ziyankar eylemlerde bulunmuş olan ruhları pişmanlık ve iyileşme çizgisinden saptırmaya çalışırlar."

— Öyleyse ölüm bizi saptırıcı dürtü ve telkinlerden kurtarmıyor?

"Hayır fakat kusurlu ruhların etkisi diğer ruhlar üzerinde insanlara nazaran daha azdır çünkü onlar artık harici etkenlerle tetiklenen maddi tutkulara artık sahip değillerdir." *(996)*

972. Ruhların odak teşkil edebilecek tutkuları bulunmadığına göre, kusurlu ruhlar saptırıcı telkin ya da tesirlerini diğer ruhlara hangi vasıtalar üzerinden aksettirirler?

"Tutkular maddi anlamda artık mevcut değilse bile düşük tekamül seviyesindeki ruhların düşünceleri dahilinde hala varlıklarını sürdürür; olumsuz eğilimler içindeki kusurlu ruhlar, hedef aldıkları ruhları tanıklık etmeleri için olumsuz eğilimlerin, tutkuların ya da onları kışkırtacak her türlü şeyin tatbik edildiği yerlere götürerek onların henüz saflık kazanmamış düşüncelerinin kalıcı olmasına çalışırlar."

— Fakat artık gerçek bir nesneleri kalmadığına göre bu tutkular hangi amaca hizmet ederler ki?

"Ruh hayatında çekilen eziyeti de bu oluşturur zaten. Para canlısı ve cimri kimse sahip olamadığı altınları görür, cinselliğe aşırı düşkünlüğü olan kişi iştirak edemediği ilişkileri görür, kibirli ve kendini beğenmiş kişi kıskandığı şeylere can atar ama bunlardan pay alamaz."

973. Kusurlu ve olumsuz eğilimler içindeki ruhların maruz kalabileceği en büyük ızdırap nedir?

"Bazı kabahatlerin yol açacağı zihinsel eziyeti tarif etmek mümkün değildir, öyle ki buna maruz kalanlar bile size anlat-

makta çok zorluk çekerler. Ancak en berbatı muhakkak ki ızdırap çeken ruhun, maruz kaldığı bu durumun ebedi olduğuna ve asla değişmeyeceğine inanması halidir."

Ölüm sonrasındaki sevinç ve ızdıraplara yönelik olarak insanlar zihinsel durumlarına istinaden yüksek ya da düşük seviyeli bir anlayış geliştirirler. İnsan ne kadar yüksek bir tekamül seviyesindeyse bunlara yönelik düşünceleri de o kadar rafine ve maddilikten arınmış durumdadır, kişi konuya daha mantıklı bir açıdan bakmakta ve bunlara ilişkin figüratif ifadeleri de kelime anlamlarıyla değerlendirmekten o kadar uzak bir anlayışa sahip olmaktadır. Ruhun tamamen manevi bir varlık olduğu yönündeki aydınlanmış mantık, onun yalnızca maddeye tesir eden izlenimlerden etkilenemeyeceğini de bize öğretmektedir, ancak buradan ruhun ızdıraplardan ya da hatalarını telafi etme mecburiyetinden muaf olduğu anlamı çıkarılamaz. Ruhların bize iletmiş olduğu tebliğler ruhun ölümden sonraki durumunun bir teoriden ibaret olmadığını ve bir gerçeklik teşkil ettiğini göstermektedir. Onlar ölümden sonraki hayat dahilindeki tüm olayları gözlerimizin önüne serdikleri gibi, bunların dünyevi hayatın birer sonucu olduğunu ve vasıflarını bu hayatında olumsuz yönde kullananlar için her durumda ızdıraplı bir süreç teşkil ettiğini de -insanın hayal gücünün yarattığı gerçekdışı tüm unsurlardan arınmış olarak- bize göstermektedirler. İnsanın olumsuz ve ziyankar eylemlerinin sonuçları sonsuz çeşitliliktedir, ancak her ruhun eylemlerinin telafisinden sorumlu olduğu ifade edilerek bu sonuçlara yönelik genel bir özet yapılabilir. Dolayısıyla bazıları yol açtıkları kötülüklerin sürekli gözlerinin önünde olması yoluyla; bazıları pişmanlık, korku, utanç, şüphe vb. duy-

gularla; bazıları da sevdiklerinden ayrı kalarak kendi eylemlerinin sonuçlarını telafi etmek durumunda olurlar. *(237)*

974. Ebedi ateş fikri nereden kaynak bulmaktadır?

"Benzetme yoluyla yapılan konuşmaları kelime anlamıyla almaktan. İnsan bunu çok sık yapmaktadır."

— Ancak bu korku faydalı bir netice veremez mi?

"Etrafınıza bir bakın, bu düşüncenin aşılandığı insanların arasında bile onunla sınırlanmış çok kişi olup olmadığını görün. Eğer mantığa aykırı bir şey öğretirseniz yarattığınız izlenim ne geliştirici bir nitelikte olur ne de kalıcı."

İnsanların kullandığı lisanlar ruh hayatındaki ızdırapları ifade etmekte yetersizdir. İnsanlar bunları uygun şekilde anlatacak mukayeseler yapmaya muktedir olamadıklarından ve ateş de çok büyük bir eziyet kaynağı olduğundan dolayı onlar için çok etkili bir sembol haline gelmiştir. "Sonsuza dek ateşte yanma" düşüncesi bu nedenle en eski çağlarda ortaya çıkmış ve nesilden nesle aktarılarak günümüze kadar gelmiştir ve yine bu nedenden dolayı insanlar pek çok duygu ve durumu ifade ederken yakıcılık unsuruna ve ateşe atıfta bulunmuşlardır: "Yakıcı tutkular", "aşk ateşi", "aşk ile yanmak", "yakıcı bir nefret", "içi yanmak"...

975. Düşük seviyeli ruhlar yüksek seviyeli ruhların mutluluğunu idrak ederler mi?

"Evet ve bu mutluluk onlar için bir azap kaynağıdır. Kendi hataları yüzünden ondan mahrum kaldıklarını bilirler, ancak bu durum maddeden özgürleştikten sonra her ruhun yeni bir varoluşu arzu etmesine de vesile olur çünkü iyi değerlendirdikleri takdirde her bir varoluşla birlikte bu ızdırap süre-

sini kısaltacaklarını bilirler. Bundan dolayı da hatalarını telafi edecekleri imtihanları içeren varoluşları seçerler çünkü bildiğiniz gibi, her ruh yaptığı ya da kasıtlı olarak sebebiyet verdiği olumsuzluklardan, yapabileceği halde yapmamış olduğu hayırlı eylemlerden ve yapması gereken iyi şeyleri başaramayarak yol açtığı menfi durumlardan dolayı ızdırap çeker."

Gezgin durumdayken ruhun görüş kabiliyeti artık çok daha nettir ve sanki görmesini engelleyen yoğun bir sis perdesi ortadan kalkmış gibidir, dolayısıyla mutluluğuyla arasına giren engelleri görebilmektedir. Öte yandan çok daha fazla acı çekmektedir çünkü kabahatlerini ve kusurlarını tüm yönleriyle çok daha açık olarak idrak etmiştir. Artık onun için bir *illüzyon hali söz konusu değildir* ve her şeyi gerçekten oldukları halleriyle görmektedir.

Gezgin durumdaki bir ruh tüm geçmiş varoluşlarını gözlemlemektedir, kendisine vaat edilmiş olan geleceğe yönelik bir öngörü taşımakta ve buna erişmek için var olan eksikliklerini idrak etmektedir. Bir dağın zirvesine çıktıktan sonra gelmiş olduğu ve seyahatini tamamlaması için aşması gereken diğer yolları bir arada gören bir gezgin gibidir.

976. Izdırap çeken ruhların durumu yüksek seviyeli ruhlar için bir üzüntü kaynağı değil midir? Ve eğer öyleyse bu ruhların mutluluklarına ne olur?

"Yüksek seviyeli ruhlar kendilerinden daha düşük seviyelerdeki ruhların ızdıraplarından dolayı üzüntüye kapılmazlar çünkü bunun sona ereceğini bilirler. Izdırap çekenlere daha iyi bir duruma gelmeleri için destek olur ve onlara yardım eli uzatırlar. Bunu yapmak onların görevidir, başarılı olduklarında ise bir mutluluk vesilesidir."

— Izdırap çeken ruhlara yabancı olan ve özel bir ilgileri bulunmayan ruhlar açısından bu anlaşılır bir şeydir, fakat bu ızdırapları onları Dünya'da sevmiş olan ruhların mutluluğunu azaltmaz mı?

"Eğer ruhlar sizin sıkıntılarınızı görmüyorsa bu onların öldükten sonra size yabancılaştıklarını gösterir, ancak ölmüş kişilerin ruhları her koşulda görmeye devam ederler. Öte yandan ruhlar sizin sıkıntılarınızı farklı bir bakış açısıyla değerlendirirler ve metanetle tahammül gösterdiğiniz takdirde sizin tekamülünüze yardım edeceklerini bilirler. Dolayısıyla metanet ve sebat yoksunluğu gibi, sizi geride tutan unsurlar onlara geçici olduklarını bildikleri ızdıraplarınızdan daha fazla üzüntü verir."

977. Ruhlar düşüncelerini birbirinden saklayamadıklarına ve hayatlarının tüm detayları bilindiğine göre, başka insanlara karşı kusurlu davrananların ve zarar verenlerin her zaman için kurbanlarının gözü önünde oldukları sonucu çıkmaz mı buradan?

"Sağduyu bunun başka türlü olamayacağını söylemek için yeterlidir."

— Tüm olumsuz ve ziyankar eylemlerinin bu şekilde açığa vurulması ve sürekli olarak zarar verdiği insanların huzurunda olmak bu kusurları işleyen ruhlar için bir tür ceza gibi değil midir?

"Evet ve bu durum sandığınızdan daha ağır olabilir, ancak ruh olarak ya da yeni bir bedensel varoluş yoluyla kişi hatasını telafi edene kadar sürer sadece."

Kendimizi ruh dünyasında bulduğumuzda tüm bir geçmişimiz gözler önüne serilir, olumlu ve olumsuz tüm eylemlerimiz açığa çıkar. Dolayısıyla bir suçlunun kurbanlarından uzak durmaya çalışması boşunadır çünkü onların huzurundan kaçamaz ve kişi yaptığı hataları telafi edene kadar bu du-

rum onun için bir çeşit ceza ve vicdan azabı vesilesi olur. Öte yandan iyi niyetli ve dürüst bir insanın ruhu kendisini daimi bir nezaket, iyi niyet ve şefkatle sarılmış olarak bulur.

Dünya üzerinde bile suçlu bir insan için karşılaşmamak için elinden geleni yaptığı, kurbanıyla yüz yüze gelmekten daha büyük bir sıkıntı yoktur. Öyleyse bu kişi tutkuların illüzyonu dağılıp da yaptığı kötülükleri, en gizli saklı eylemlerinin açığa çıktığını ve riyakar maskesinin düştüğünü gördüğünde ve zarar verdiği, hatalı davranışlarda bulunduğu kişilerden saklanamayacağını anladığında ne olacaktır peki? Dolayısıyla erdemli ve dürüst bir insanın ruhu eksiksiz bir huzurun mutluluğunu yaşarken, etikten yoksun bir insanın kusurlu ruhu ise pişmanlığın, utancın ve vicdan azabının ağına düşecektir.

978. Kusurlu dönemlerinde yapmış olduğu hatalara yönelik hatıraları, ruh kusursuzluk kazandıktan sonra onun mutluluğuna zarar vermez mi?

"Hayır çünkü hatalarını telafi etmiş ve bu amaçla maruz kaldığı imtihanların üstesinden başarıyla gelmiştir."

979. Kusursuzluk aşamasını tamamlamak için hala tabi olmak zorunda kaldığı sınavlara yönelik önsezileri ruhun mutluluğunu azaltacak acı veren kaygılar duymasına sebep olmaz mı?

"Evet, hala olumsuz eğilimlerin izini taşıyan ruhların durumunda ve bu nedenle de kusursuz bir mutluluğu ancak kusursuz bir arınmışlığa ulaştığında yaşayabilecektir. Ancak belirli bir tekamül seviyesine ulaşmış ruhlar için, tabi olmak zorunda oldukları sınavların düşüncesinde acı veren bir şey yoktur."

Belirli bir arınmışlık seviyesine ulaşmış olan ruh mutluluğun nasıl bir şey olduğuna yönelik zaten fikir sahibidir. Bir doygunluk hissi içindedir, gördüğü ve kendisini çevreleyen her şeyden mutluluk duymaktadır. Olağanüstü her şeyi ve yaratılışın gizemlerini saklayan perde onun için zaten kısmen kalkmıştır ve ilahi yetkinlikleri kendi ihtişamları dahilinde algılamaya başlamıştır."

980. Aynı seviyedeki ruhları birleştiren duygudaşlık bağı onlar için muazzam bir mutluluk kaynağı değil midir?

"İyiliğe yönelik sevgileri doğrultusunda aralarında bağlılık ve yakınlık bulunan ruhlar için bir arada olmak onların en büyük mutluluklardan biridir çünkü bu birlikteliğin bencillikle zarar görmesi yönünde bir korkuları yoktur. Bunlar tamamen manevi yapıdaki dünyalarda aynı duygu ve hassasiyetlerin can verdiği aileler oluştururlar ve bu birliktelik hali o dünyaların mutluluğunu oluşturur. Sizin Dünya'nızda da bu böyledir, kendinizi çeşitli kategorilerde gruplandırır ve bu gruplar dahilinde bir araya gelmenin keyfini deneyimlersiniz. Yüksek seviyeli ruhların hissettiği ve aynı zamanda nesnesi oldukları saf ve içten şefkat muazzam bir mutluluk kaynağıdır çünkü aralarında ne sahte dostluklar ne de ikiyüzlülük vardır."

İnsanlar bu mutluluğa yönelik ilk izlenimlerini Dünya'dayken samimi ve soylu birliktelikler kurabilecekleri insanlarla karşılaştıkları zaman edinirler. Dünya'dakinden daha arınmış bir yaşam seviyesinde ise bu mutluluk tarifsiz ve sınırsız boyut kazanır çünkü buralarda yaşayanlar hissettikleri sevgi ve şefkat **bencillik gölgesi taşımayan,** aynı duyguları paylaştıkları ruhlarla karşılaşırlar sadece. Çünkü sevgi yaşamdır, öldüren ise sadece bencilliktir.

981. Dünyevi hayatı sırasında ölümden korkan kişiler ile onu kayıtsızlıkla ve hatta mutlulukla bekleyen kişilerin ruhlarının ölümden sonraki durumları arasında bir fark var mıdır?

"Arada belirgin bir fark olsa da bu durum korkuya ya da arzuya sebebiyet veren faktörlerin varlığıyla genellikle ortadan kalkar. Ölümden korkanların ve onu arzu edenlerin belki de çok farklı duyarlılıkları vardır ve ruhların durumunu belirleyen bu duyarlılıklardır. Örneğin, kişi sırf çektiği sıkıntılara son vereceği için ölümü arzu ediyorsa, gerçekte bu arzu İlahi Planlardan ve maruz kaldığı imtihanlardan yana bir çeşit şikayet niteliğindedir."

982. Bir sonraki yaşamımızdaki esenliğimizi garantilemek açısından ruhçuluğa ve bu yöndeki tebliğlere inanmamız şart mıdır?

"Eğer böyle olsaydı, bunlara inanmayanların ya da bu yönde bilgi edinme imkanı bulamayanların reddedileceği gibi bir anlam çıkardı ki bu da son derece saçmadır. Söz konusu esenlik halini garantileyen şey doğru davranmaktır; doğru davranış ise ona götüren yol ne olursa olsun niteliği hiç değişmeksizin her zaman doğru davranıştır." *(165, 799)*

Ruhçuluk inancı ölüm sonrasına yönelik düşüncelerimizi netleştirerek tekamülümüze yardım eder; kitlelerin ve bireylerin ilerlemelerini ve gelişimlerini hızlandırır çünkü sonrasında ne olacağımıza dair bizi emin kılar, bu da başlı başına bir destek ve yolumuzu aydınlatan bir ışık teşkil eder. Ruhçuluk bize tabi olduğumuz sınavlara sabır ve teslimiyet içinde tahammül göstermemizi öğretir, ahir mutluluğumuzu geciktirecek hatalardan bizi alıkoyar ve bu mutluluğu kazanmamıza katkı sağlar, ancak buradan ruhçuluğa inanç duymamamızın bizi bu mutluluktan alıkoyacağı gibi bir anlam çıkarılamaz.

Dünyevi Üzüntü ve Izdıraplar

983. *Bir ruh yeni bir varoluş dahilinde hatalarını telafi ederken maddi nitelikli ızdıraplara maruz kalmaz mı ve durum böyleyse ruhun öldükten sonra sadece manevi acılar çektiğini söylemek doğru değil midir?*

"Enkarne olduğu zaman bir ruhun sadece maddi hayatın sıkıntılarına maruz kaldığını söylemek çok doğrudur, ancak maddi hayatın sıkıntılarına maruz kalan sadece beden midir?

Birisi öldüğü zaman sıklıkla onun acılarından kurtulduğunu söylersiniz, ancak bu her zaman için doğru değildir. Ruh olarak artık fiziksel acıları yoktur fakat yapmış olduğu hatalar nedeniyle daha şiddetli manevi acılara maruz kalabilir ve yeni varoluşu dahilinde daha da mutsuz olabilir. Sahip olduğu zenginlikleri bencilce kullanan kişi ekmeğini dilenmek zorunda kalabilir ve yoksulluğun her türlü sıkıntısını yaşayabilir, kibirli bir insan her türlü aşağılanmaya maruz kalabilir, otoritesini kötüye kullanmış ve kendisine tabi insanlara kötü muamele etmiş bir insan da kendisinden daha katı bir başka insana tabi olmak zorunda kalabilir. Yaşamın getirdiği zorluk ve sıkıntılar, mevcut hayatta yapılan hataların sonucu değilse, eğer önceki varoluşlarda yapılanların telafisi niteliğindedir. Bu hayatınız sona erdiğinde bunu anlayacaksınız." *(273, 393, 399)*

Dünyevi hayatı esnasında, tutkularını tatmin edebildiği için kendisini mutlu addeden kişi tekamülü için çok az çaba harcar. Bu geçici mutluluk hali ise genellikle mevcut yaşam dahilinde ya da aynı derecede maddilik içeren bir başka varoluşta mutlak surette telafi edilir.

984. Dünyevi hayatımızdaki sorunlar her zaman için mevcut hayatımızda yaptığımız hataların sonucu mudur?

"Hayır, size daha önce de söylediğimiz gibi, bunlar Tanrı tarafından sizin için tayin edilen ya da önceki varoluşlarınızdaki hatalarınızı telafi etmek için enkarne olmadan önce ruh dünyasında sizin seçtiğiniz imtihanlardır. Tanrı'nın yasalarına ve özellikle adalet yasasına yönelik hiçbir ihlal neticesiz kalmaz, mevcut hayat dahilinde telafi edilmezse bir başka varoluş dahilinde mutlaka telafi edilmesi gerekir. Sizin mükemmel gördüğünüz çoğu insanın ızdırap çekmesinin nedeni budur çünkü geçmiş varoluşlarında yaptıkları hataların sonuçlarını mevcut hayatlarında görüyorlardır. " *(393)*

985. Bir ruh yeryüzünden daha olumlu niteliklere sahip bir dünyada enkarne olduğu zaman bu onun için bir ödül müdür?

"Bu daha yüksek seviyeli bir arınmanın sonucudur çünkü bir ruh arındığı nispette daha yüksek seviyeli dünyalarda enkarne olur, bu süreç maddilikten tamamen soyutlanana ve bunun getirdiği tüm izleri silene dek devam eder, daha sonrasında ise Tanrı'nın huzurunda bulunan tamamıyla arınmış ruhların ebedi mutluluğuna dahil olur."

Varoluş koşulları Dünya'dakinden daha az maddilik içeren dünyalarda yaşayanların ihtiyaçları Dünya'dakiler kadar kaba seviyede değildir ve fiziksel ızdırapları da bu kadar güçlü bir yapı taşımaz. Bu dünyalarda yaşayanlar, düşük seviyeli dünyalardaki insanları birbirine düşman yapan olumsuz tutku ve eğilimlere sahip değillerdir. Nefret ya da kıskançlık yönünde bir dürtü veya gerekçeleri olmayan bu varlıklar huzur ve barış içinde yaşarlar çünkü adalet, sevgi ve hayırseverlik yasalarını bire bir hayata geçirmektedirler. Dolayısıyla kıs-

kançlık, kibir ve bencillikten kaynaklanan, dünyevi varoluşumuzun ızdıraplarını oluşturan endişe ve kaygıları bilmezler. *(172, 182)*

986. Dünyevi varoluşu sırasında gelişme kaydetmiş bir ruh yeniden aynı dünyada enkarne olabilir mi?

"Evet, misyonunu yerine getirmekte başarısız olmuşsa yeni varoluş dahilinde bunu tamamlamayı kendisi talep edebilir, ancak bu enkarnasyonu ders alması gereken bir yaptırım niteliğinde değildir." *(173)*

987. Olumsuz eylemler içinde bulunmayan, ancak maddenin tesirinden sıyrılmak için de hiçbir şey yapmayan bir insana ne olur?

"Kusursuzluk yönünde bir ilerleme kaydetmediği için geride bıraktığı ile aynı tabiatta yeni bir varoluşa başlaması gerekecektir. Aynı noktada kalmış ve ızdırap süresini uzatmıştır."

988. Hayatları mükemmel bir dinginlik içinde akan, kendileri için bir şey yapmaları gerekmeyen ve sanki tüm hizmetlerden muafmış gibi görünen insanlar vardır. Onların bu şanslı durumları önceki hayatlarıyla ilgili olarak telafi etmeleri gereken hiçbir şey bulunmadığının bir göstergesi midir?

"Böyle çok insan biliyor musunuz? Eğer öyleyse yanılıyorsunuz. Böyle hayatlar genellikle, sadece görünüşte durağandır. Bir ruh böyle bir varoluşu seçmiş olabilir ama hayatı sona erdiğinde ilerlemesine hizmet etmediğini idrak eder, vaktini boşa harcamış olmaktan dolayı pişmanlık duyar. Bir ruhun sadece faaliyet yoluyla bilgi edinebileceğini ve yükselebileceğini unutmayın. Kişi sürekli edilgen bir uyku hali içindeyse ilerleyemez. Bu (sizin tabirinizle) çalışması gerekirken hiçbir şey yapmama niyetiyle yatağına giden ya da amaç-

sız gezinen bir insan gibidir. *Gönüllü olarak atıl kalmanız durumunda bunun açıklamasını yapmanız gerekeceğini ve böyle faydasız bir varoluşun gelecekteki mutluluğunuza zarar vereceğini aklınızda iyi tutun.* Mutluluğunuzun seviyesi her zaman için yaptığınız hayırlı işlerle orantılıdır, mutsuzluğunuzun seviyesi de her zaman için yaptığınız olumsuz şeyler ve mutsuzluğa sevk ettiğiniz insanların sayısıyla orantılıdır."

989. Somut anlamda, ahlaktan yoksun ya da kötü niyetli olmasalar da aksilikleri ile çevrelerindeki herkesi mutsuz kılan insanlar vardır; onlar için bunun ne gibi sonuçları vardır?

"Bu insanlar elbette ki, iyi değillerdir ve bu hatalarını mutsuz ettikleri insanların sürekli sitemlerine maruz kalarak onların nezdinde telafi etmeleri gerekecektir, bir başka varoluşta ise diğerlerini maruz bıraktıkları şeylere kendilerinin de tahammül göstermesi gerekebilecektir."

Pişmanlık ve Telafi

990. Pişmanlık ya da bir çeşit tövbe durumu maddi varoluş sırasında mı, yoksa ruh aşamasında mı oluşur?

"Ruhsal aşamada, ancak iyiyle kötü arasındaki farkı net olarak idrak ettiğinizde maddi varoluş aşamasında da oluşabilir."

991. Ruh aşamasındaki pişmanlığın sonucu nedir?

"Arınmak amacıyla yeni bir enkarnasyon arzusu. Ruh kendisini mutluluktan alıkoyan kusurlarını algılar ve bunları telafi edebileceği yeni bir varoluşun arayışına girer." *(332, 975)*

992. Bedensel aşamada hissedilen pişmanlığın sonuçları nelerdir?

"Eğer hatalarını telafi etmek için zamanı olursa *ruh mevcut hayatında da bir gelişme kaydedecektir.* Vicdanınızın size ayıbınızı açıkladığı ya da bir kusurunuzu gösterdiği her durumda daha iyiye gidersiniz."

993. Sadece olumsuz ve ziyankar içgüdülere sahip, pişmanlık duymaktan ise çok uzak insanlar yok mudur?

"Size bu gelişimin sürekli olması gerektiğini söylemiştim. Şimdiki hayatında sadece olumsuz ve ziyankar içgüdülere sahip olan kişi bir başka hayatında olumlu ve yapıcı içgüdülere sahip olacaktır, *pek çok defa doğmasının sebebi de budur* zaten. Herkesin tekamül etmesi, herkesin hedefe ulaşması gerekmektedir, ancak arzularının enerjisine istinaden bazıları bunu daha çabuk, bazıları ise daha yavaş gerçekleştirirler. Sadece iyilik yönündeki içgüdülere sahip olanlar zaten arınmışlardır, ancak belki daha önceki varoluşlarında olumsuz içgüdülere de sahiplerdir." *(804)*

994. Yanlış yollara sapmış bir ruh hatalarını her zaman için öldükten sonra mı fark eder?

"Evet, her zaman ve çok daha fazla ızdırap çeker çünkü yaptığı ya da kasıtlı olarak sebebiyet verdiği tüm olumsuz ve ziyankar şeyleri hissetmektedir. Ancak yine de pişmanlık hissi hemen akabinde gelmeyebilir. Izdıraplarına bakmaksızın bıkıp usanmadan yanlış yapmakta inat eden ruhlar vardır, ancak er ya da geç hatalı bir yolda olduklarını görür ve pişmanlık duyarlar. Yüksek ruhların çabaları ise onların aydınlanmasına yöneliktir."

995. Ahlaktan yoksun olmamalarına ve olumsuz eğilimler taşımamalarına rağmen kendi kaderlerine karşı kayıtsız olan ruhlar yok mudur?

"Kendilerini faydalı hiçbir işle meşgul etmeyen, ancak beklenti halinde olan ruhlar vardır. Bu durumda edilgenlikleri oranında ızdırap çekerler, çünkü tüm hallerin ve koşulların gelişim içinde olması gerekir. Onların durumunda ise bu gelişim deneyimledikleri ızdırap yoluyla gerçekleşir."

— Izdıraplarını azaltmak istemezler mi?

"Tabi ki bunu isterler, ancak kendilerine rahatlama verecek şeyi yapmak için yeterli enerjileri yoktur. Aranızda da çalışacağına açlıktan ölmeyi tercih eden pek çok insan yok mudur?"

996. Ruhlar kusurlarının kendilerine verdiğini zararları gördüklerine göre aralarından bazılarının olumsuz ve ziyankar eylemlerde bulunarak ve insanları doğru yoldan saptırmaya çalışarak durumlarını kötüleştirmek ve bu düşük seviyede geçirecekleri zamanı uzatmak için ısrar etmeleri nasıl açıklanabilir ki?

"Onlar pişmanlık mekanizmaları yavaş seyreden ve bundan dolayı bu şekilde davranan ruhlardır. Pişmanlık duyan bir ruh da kendisinden daha düşük seviyeli ruhların sonrasında onu yanlış yola sevk etmelerine izin verebilir." *(971)*

997. Bazı ruhların kendileri için edilen dualardan çok etkilendiklerini görüyoruz zaman zaman. Peki, bizim daha aydınlanmış olduklarını düşündüğümüz diğer bazıları nasıl olup da hiçbir çabanın üstesinden gelemeyeceği kadar katı ve alaycı bir tutum içinde olabiliyorlar?

"Dua sadece pişmanlık duyan ruhlar için etkilidir; kibirli, Tanrı'ya karşı isyankar, yanlış şeyler yapmakta kararlı ve hat-

ta daha da radikal yollara sapmaya meyilli ruhlar dualardan etkilenmezler, bunun için sadece biraz da olsa pişmanlık hissetmeleri gerekir." *(664)*

Bedeninin ölümünden sonra ruhun birden bire değişim geçirmeyeceğini dikkate almamız gerekir. Eğer ayıplanacak nitelikte bir hayat yaşamışsa bu onun kusurlu olmasından dolayıdır. Ancak ölüm onu birden bire kusursuzluk seviyesine taşımaz; üzerinde çalışarak, düşünerek ve ızdırap çekerek aydınlanma kazanana kadar aynı hataları, yanlış fikirleri ve önyargıları yine sürdürebilir.

998. Telafi mekanizması bedensel aşamada mı, ruh aşamasında mı gerçekleşir?

"Telafiler bedensel varoluş sırasında ruhun maruz kaldığı sınavlar yoluyla; ruh aşamasında ise, düşük seviyeli ruhlara özgü manevi ızdıraplar yoluyla gerçekleşir."

999. Dünyevi hayat sırasında duyulan içten bir pişmanlık ve tövbe niteliğinde bir yaklaşım bu hayata mahsus hataları gidermiş olur mu ve bu hataları yapan kişiyi Tanrı'nın gözünde daha iyi bir yere taşır mı?

"Pişmanlık ve tövbe ruhun iyileşmesine yardım eder, ancak yapılan tüm yanlışların telafi edilmesi gerekir."

— Bu durumda diyelim ki bir suçlu, "Zaten mutlak surette geçmişimi telafi etmem gerekiyor, o zaman pişmanlık duymama ya da tövbe etmeme gerek yok," diyor; bu yaklaşımının onun üzerinde nasıl bir etkisi olur?

"Olumsuz ve ziyankar düşüncelerini pekiştirirse, telafi mekanizması onun için daha uzun süreli ve daha ızdıraplı olacaktır."

1000. Hatalarımızı bu hayatımızda telafi edebilir miyiz?

"Evet, bu hataları gidererek fakat bazı gereksiz yoksunluklar içinde bulunarak ya da öldükten sonra artık ihtiyaç duymayacağınız şeyleri vererek onları telafi edebileceğinizi sanmayın. Tanrı içtenlikten yoksun pişmanlıklara değer vermez çünkü başkalarının iyiliği için küçük parmağını feda eden biri, çıkarı için kendi kendisine her türlü eziyeti yapan bir insana göre çok daha fazla hatayı bertaraf etmiş olur." *(726)*

Kötülükler sadece iyilikler yoluyla giderilebilir, öte yandan insanın *kibri ya da dünyevi kaygı ve çıkarlarıyla* ilgili telafi çabaları da faydasızdır.

Ondan zaten faydalanmış olduktan sonra ve ölümüyle birlikte artık kendisi için bir faydası da yokken, olumsuz yollarla edindiği servetini sahibine iade etmesinin kişinin ıslahına ne gibi bir faydası olabilir?

Eğer başkalarına verdiği zararları telafi etmemişse, kişinin kendisini bazı boş zevklerden ve ihtiyaç duymadığı şeylerden mahrum etmesi yoluyla ne gibi bir fayda sağlanabilir?

İnsanlara yönelik kibrini korurken kişinin, Tanrı'ya tevazu göstermesinin ne anlamı vardır?" *(720, 721)*

1001. Sahip olduğumuz maddi varlıkların ölümümüzden sonra faydalı bir şekilde kullanılmasını garantiye almamızda bir erdem yok mudur?

"Bunda bir erdem olmadığını söylemek doğru olmayacaktır çünkü hiçbir şey yapmamaktan iyidir. Ancak buradaki talihsizlik sadece ölümünden sonra verici olan kişinin cömertlikten çok, genellikle bencillikle hareket etmesi ve iyi-

lik yapmanın onuruna gerçek anlamda bir bedel ödemeksizin sahip olmak istemesidir. Başkalarının iyiliği için kendisini birtakım mahrumiyetlere maruz bırakan kişinin kazanımı iki yönlüdür: Hem fedakarlığın erdemini taşımakta hem de vesile olduğu mutluluğa tanıklık etmenin keyfini yaşamaktadır. Ancak bencillik kişinin kulağına, "Başkalarına verdiklerin senin kendi haklarını azaltıyor," diye fısıldama eğilimindedir ve bencilliğin sesi genellikle çıkar gözetmemekten ya da hayırseverlikten yana olan sesten daha ikna edicidir; dolayısıyla insanın bulunduğu konum itibarıyla, söz konusu olan ihtiyaçlarını mazeret göstererek çoğunlukla onu sahip olduklarını kendisinde tutmaya sevk eder. Verici olmanın mutluluğunu bilmeyenler ise acınacak durumdadır çünkü en güzel ve en saf hazlardan mahrumdurlar. Bir insanın maddi zenginlikleri içeren bir sınava maruz kalması onun geleceği açısından son derece belirsiz ve riskli bir durum teşkil eder. Tanrı kişiyi bu içerikte bir varoluşa sevk ederek (dengeleyici bir unsur olarak) cömertliğin ona bu yaşamında dahi getirmesinin mümkün olduğu büyük bir mutluluğu bahşetmiş olmaktadır." *(814)*

1002. Ölümü esnasında yaptığı hataları fark eden, ancak bunları telafi edecek zamanı olmayan bir insanın durumu hakkında ne söylenebilir? Bu durumda pişmanlık duyup tövbekar bir yaklaşım sergilemek yeterli midir?

"Pişmanlık ve tövbe eğilimi kişinin ıslah sürecini hızlandıracak, ancak onu tamamen aklamayacaktır. Zaten kişi kapılarını ona asla kapatmayan bir ahir yaşama sahip değil midir?"

Ahir Hayattaki Izdırapların Süresi

1003. Kusurlu bir ruhun ölümden sonra maruz kaldığı ızdırapların ömrü rastlantısal mıdır, yoksa bir yasaya mı bağlıdır?

"Tanrı asla değişken heves ve isteklerle hareket etmez, evrendeki her şey O'nun bilgeliğini ve iyiliğini ortaya koyan yasalarla idare edilir."

1004. Kusurlu bir ruhun çektiği ızdırabın süresini ne tayin eder?

"Islahı için gereken süre. Ruh aşamasındaki ızdırap ya da mutluluğun süresi kişinin arınmışlık seviyesi ile orantılıdır; ruhun ızdıraplarının süresi ve tabiatı kişinin gösterdiği iyileşmenin ne kadar zaman aldığına bağlıdır çünkü ilerleme kaydettikçe ve duyguları arındıkça ızdırapları azalarak farklı bir doğa kazanır."

1005. Izdırap çeken bir ruh bu süreyi Dünya'dakine istinaden daha kısa mı, yoksa daha uzun olarak mı algılar?

"Daha uzun gelir, onun için uyku mevcut değildir. Belirli bir arınmışlık seviyesine ulaşmış olan ruhlarda ise bu süre sonsuzluğa karışarak eriyip kaybolur." *(240)*

1006. Bir ruh ebediyen ızdırap çekebilir mi?

"Ebediyen habis bir yapıda kalırsa şüphesiz ki evet, diğer bir deyişle ne pişmanlık duyup bunu ifade eder ne de bir iyileşme kaydederse sonsuza kadar ızdırap çekecektir. Ancak Tanrı insanları sonsuza kadar olumsuzlukların pençesinde kalmalarına müsaade edecek şekilde yaratmamıştır, onları sadece bir yalınlık ve cehalet hali içinde yaratmıştır, hepsi de istek ve iradelerine bağlı olarak kısa ya da uzun bir süre içinde mutlaka ilerleme kaydetmek durumundadırlar. Çocukla-

rın gelişiminin de değişkenlik göstermesi gibi, tekamül etme yönündeki kararlılığın uyanması da uzun veya kısa bir sürede gerçekleşebilir, ancak ruhun bu düşük seviyeden kurtulmak ve mutlu olmak yönündeki karşı konulmaz arzusuyla bu kararlılık her durumda motive olacaktır. Dolayısıyla, ruhun ızdırap çektiği süreyi tayin eden yasa son derece bilge ve destekleyici bir yapıdadır çünkü bu süreyi ruhun çabalarına bağlı kılmaktadır; ruh asla kendi özgür iradesinden mahrum değildir, eğer onu kötü yönde kullanırsa yaptığı hataların sonuçlarına da katlanmak durumunda olacaktır."

1007. Hiçbir zaman pişmanlık duymayan ruhlar var mıdır?

"Pişmanlıkları oldukça uzun zaman alan ruhlar vardır, ancak onların hiçbir zaman gelişme kaydetmeyeceklerini düşünmek tekamül yasasını yadsımak ve bir çocuğun asla *yetişkin bir insan* haline gelmeyeceğini iddia etmek olacaktır."

1008. Bir ruhun çektiği ızdırabın süresi her zaman için kendi iradesine mi bağlıdır, ruha belirli bir zaman verilmesi de söz konusu olamaz mı?

"Evet, ruha belirli bir süre de verilebilir, ancak yarattığı varlıkların sadece iyiliğini isteyen Tanrı pişmanlık duyulmasına her zaman için memnuniyetle yaklaşır ve iyileşme arzusu hiçbir zaman karşılıksız kalmaz."

1009. Öyleyse ruhlara telkin edilen yaptırımlar hiçbir zaman sonsuza dek sürmüyor, öyle mi?

"Bunu sağduyunuz ve mantığınız dahilinde sorgulayın ve anlık bir hatanın sonsuza dek mahkum edilmesinin Tanrı'nın iyiliği ile bağdaşıp bağdaşmadığını sorun. Yüzyıla dek uzasa da insan ömrünün süresi ebediyetle mukayese edildiğinde nedir ki? EBEDİYET! Bu kelimeyi gerçekten an-

lıyor musunuz? Birkaç hata için sonu gelmeksizin, umut olmaksızın çekilen ızdıraplar, eziyetler! Mantığınız böyle bir fikri reddetmiyor mu? Eski zamanlarda yaşayan insanların Evrenin Hakimi'nde kötü, kıskanç ve intikamcı bir Tanrı'yı görmeleri anlaşılır bir şeydir çünkü onlar cehaletleri çerçevesinde Yaradan'a insani özellikleri ve duyguları atfetmişlerdir, ancak bu bizlerin sevgiyi, hayırseverliği ve kusurlara karşı unutkan olmayı en önde gelen erdemlerden sayan, yarattığı insanların sahip olmasını istediği niteliklerden kendisi mahrum olmayan, esirgeyen ve bağışlayan Tanrı'sı değildir. Ona hem sonsuz sevgiyi hem sonsuz bir intikam duygusunu atfetmek çelişki değil midir? Tanrı'nın adaletinin sonsuz ve insanların sınırlı anlayışının çok ötesinde olduğunu söylüyorsunuz, ancak adalet iyiliği haricinde tutamaz. Eğer yarattığı varlıkların çoğunu sonu gelmeyen, korkunç yaptırımlara mahkum ediyorsa o zaman Tanrı iyi olmayacaktır. Tanrı'nın onlara yönelik tutumu kusursuz bir adalet standardını yansıtmasaydı adil olmayı çocukları için bir mecburiyet kılabilir miydi? Uygulanan yaptırımların süresini kişinin iyileşmek için gösterdiği çabalara bağlı kılmak ve eylemlerine istinaden iyiye de kötüye de tam hakkını vermek de zaten bu adaletin ve iyiliğin yüceliği değil midir?"

ST. AUGUSTINE

"Ebedi Ceza fikri Tanrı'nın adaletine ve iyiliğine yönelik bir hakaret niteliği taşımaktadır. Öte yandan zekalarının gelişmeye başladığı dönemlerden beri insanlığı hakimiyeti altına almış bulunan şüphecilik, materyalizm ve kayıtsızlık eğilimlerinin ana kaynağıdır, dolayısıyla bu fikre karşı mücadele

etmek ve onu yok etmek üzere tüm gücünüzle çaba harcayın. Ne kadar cüzi bir seviyede olursa olsun zihin bilgilenmeye ve aydınlanma kazanmaya başladı mı böyle bir fikrin olağanüstü adaletsizliğini hemen idrak eder, mantık da bunu reddeder. Aynı dışlanmışlık duygusuyla, bir çeşit isyan duygusu içinde olduğu bu cezaya ve bu cezanın kaynağı olarak gördüğü Tanrı'ya genellikle sitem duygusu besler. Bu nedenden dolayı da sayısız sıkıntı ve olumsuzluk üzerinize sağanak gibi bir yağar; bizler ise bu sıkıntıların çaresini size getiririz. Dikkatinizi çektiğimiz görev hepsinden de kolay olacaktır çünkü bu inancı savunanlar ortaya somut fikirler koymaktan kaçınmış ve bu ağır meseleye yönelik net bir açıklama getirmemişledir."

"Yolunu şaşırmış olan kayıp insanlar! Tanrı sizi sonsuza dek huzurundan uzak tutmak gibi bir niyet taşımadığı gibi size doğru da yaklaşıyor, bunun farkına varın. Evinize geri götürmek için sizi arıyor O! Ey kayıp insanlar! İçinde bulunduğunuz bu gönüllü sürgün halinden vazgeçin ve yüzünüzü Tanrı'ya dönün! Evinize buyur etmek için Yaradan kollarını açmış sizleri bekliyor!"

LAMENNAIS

"Kelimelerin savaşı! Kelimelerin savaşı! Kelimeler için zaten yeterince kan dökülmedi mi? İnsanların onlar için yaktığı onca ateş gerekli mi sizce? İnsanlar 'ebedi ceza', 'hiç sönmeyen ateş,', 'sonsuz azap' ifadeleri üzerinde münakaşa ediyorlar, ancak sizin *ebediyetten* ya da *sonsuzluktan* şimdi anladığınızı, eski insanların bu şekilde anlamadığını bilmiyor musunuz? Teologlar bu yöndeki inançların kaynağını araştırdıklarında -diğer hepiniz gibi- Eski Yunan'da, Roma İmparator-

luğu döneminde ve modern çağlarda *sonu gelmeyen ve affı olmayan ceza* olarak tercüme edilen ifadenin İbranca metinlerde aynı anlama sahip olmadığını göreceklerdir. *Cezanın sonsuza dek sürmesi, kötülüğün sonsuza dek sürmesine* karşılık gelmektedir. Evet, kötülük aranızda var olmaya devam ettikçe, ceza da var olmaya devam edecektir; konu bu şekilde yorumlanmalıdır. Cezaların sonsuza dek sürmesi de bu nedenle mutlak değil, göreli bir anlamdadır. Bırakın pişmanlık ve tövbe yoluyla tüm insanların masumiyetin ak örtüsüne büründüğü gün gelsin, işte o gün göz yaşları olmayacaktır artık; ağlamak, acı çekmek, diş gıcırdatmak olmayacaktır. Sizin insan mantığınız aslında oldukça dar bir çerçeveye sahiptir, ancak yine de Tanrı'nın bir armağanıdır ve doğru hislere sahip olup da sonsuz ceza ifadesini bu mantığın yardımıyla bir başka şekilde anlayabilecek hiç kimse yoktur. Eğer cezanın sonsuza dek sürebileceğini kabul edersek, kötülüğün de sonsuza dek sürebileceğini kabul etmiş oluruz, ancak sonsuza dek var olan sadece Tanrı'dır ve Tanrı'nın ebedi kötülüğü, en olağanüstü vasıflarından biri olan mutlak gücünden ve hakimiyetinden eksiltmeksizin yaratmış olması imkansızdır. Ah İnsanlık! Dünya'ya ceza arayışı içinde öyle kederli gözlerle bakmayın artık! Evet, gözyaşı dökün ama aynı zamanda umut da edin, hatalarınızı her yolla telafi edin, bedellerine katlanın ama tamamen sevgi dolu, mutlak güç ve kudret sahibi, kesinlikle adil olan Tanrı'nın düşüncesiyle de rahatlayın."

PLATO

"İlahi Varlıkla birlik olmak insani varoluşun gayesidir. Bu amaca ulaşmak için üç şey gereklidir: Bilgi, sevgi ve adalet

duygusu. Bu amaca tezat teşkil eden üç şey ise cehalet, nefret ve adaletsizliktir. O'nun bazı durumlara yönelik ciddi ve katı yaklaşımını mübalağa ederek Tanrı kavramını çarpıttığınız zaman zihninize Tanrı'dan daha merhametli, daha sabırlı ve adil bir başka varlığı telkin etmiş ve bu asli ilkelere de vefasızlık göstermiş olursunuz. Korkunç işkence düzenekleri, cellatlar ve insanların bağlanıp yakıldığı kazıklarla birlikte Orta Çağdaki intikam yollu cezalandırma politikalarını yüreklerinizde olduğu kadar, zihinlerinizde de kesinlikle kabul edilemez kılarak ortadan kaldırıyorsunuz. Peki intikam yollu verilen cezalar insan yapımı yasalardan tamamen çıkarılmışken bu uygulamanın İlahi İdare'nin bir ilkesi olduğuna insanları inandırabileceğinizi mi umuyorsunuz? Bana inanın kardeşlerim, ya değiştirmeye çalışmaktan çok, tüm dogmalarınızın çürüyüp yok olmasına teslimiyet göstermelisiniz ya da yüksek seviyeli ruhların şimdi size getirmekte olduğu hayırlı etkilerine açarak onları ihya etmelisiniz. Kor ateşten fırınlar ve kaynayan kazanlarla dolu bir cehennem fikri demir çağı için inandırıcı olabilir; on dokuzuncu yüzyıla gelirsek en fazla küçük çocukları korkutabilen boş bir hayal teşkil edebilir ve bu çocuklar da büyüdüklerinde bu tasavvurdan artık korkmazlar. Efsanevi korkuları gündemde tutmakta ısrar ederek her türlü sosyal çözülmenin kaynağı olan şüpheci bir anlayışı güçlendiriyorsunuz ve ben de sosyal düzenin, inandırıcı bir ceza ya da telafi sisteminin eksikliğinden dolayı sarsıldığını ya da parçalandığını görmekten korkuyorum. Canlı, coşkulu bir inançla hayat bulanlar itibarını kaybetmiş köhne hikayeleri ayakta tutmaya çalışmak yerine çağınızın adetlerine ve anlayışına, duygularına ve aydınlığına uygun bir ceza ve te-

lafi mekanizması fikrini hayata döndürmek yönünde çabalarını birleştirsinler."

"Gerçekte 'Günahkar,' nedir peki? Doğru yoldan ayrılmak suretiyle ya da ruhun yanlış bir hareketiyle yaratılışının özünde bulunan hakiki amaçtan sapmış kişidir."

"Peki, 'ceza,' nedir? Hatalı davranışların türevi olan doğal bir sonuçtur. Doğru yoldan sapması sonucunda deneyimlediği sıkıntı ve ızdıraplarla kişinin hatalarını anlamasına ve ruhun amaçsızlığına son vererek doğru yola geri dönmesine vesile olan bir teşvik unsurudur. Ceza olarak nitelenebilecek mekanizmanın *tek amacı iyileştirmek, ıslah etmektir; dolayısıyla cezanın sonsuza dek süreceğini düşünmek onun mevcudiyet sebeplerinden tamamen yoksun bir yaklaşımdır."*

"Yaradan'ın esası olan iyilikle, yaratılmış olanın esası olan kötülüğün sürekliliği arasında bir paralellik kurmak için uğraşmayı bırakmanızı istirham ediyorum sizden çünkü bunu yaparak hiçbir gerekçesi ya da doğruluğu olmayan bir *ceza standardı* oluşturuyorsunuz. Birbirini izleyen varoluşlar yoluyla kusurların ve bunlara bağlı ızdırapların azaldığını bilin ve adaleti merhametle bağdaştırarak Yaradan'la yaratılmış olanın birliğini takdir edin."

PAUL, APOSTLE

İnsanların ödül beklentisi ve ceza korkusuyla erdem kazanmaları ve olumsuzluklara sırt çevirmeleri arzu edilir, ancak göz dağı verilen ceza mekanizması mantığa aykırı koşullar dahilinde temsil ediliyorsa, sadece amacına ulaşmakta başarısızlığa uğramayacak, aynı zamanda bu koşulları reddetmek yoluyla insanları ceza ve telafi mekanizmalarının özünü

de reddetmeye sevk edecektir. Ancak ölümden sonraki ödül ve ceza mekanizmalarının insanlara mantığa uygun bir surette açıklanması durumunda bu mekanizmalar reddedilmeyecektir. Bu mantığa uygun açıklamalar ise bize ruhçuluğun öğretileriyle verilmektedir.

Ebedi bir ceza mekanizması görüşü En Yüce Varlığı acımasız bir Tanrı haline getirmektedir. Kendisi iyilik olan, müşfik, bağışlayıcı ve tüm insanlığın mutluluğunu isteyen, her şeyin hakimi Yaradan'ın aynı zamanda yasalarına yönelik en ufak bir ihlalde, ki bu ihlal tam bir cehaletten kaynaklansa bile, kullarının dörtte üçünü korkunç eziyetlerle cezalandıran, merhametsiz, intikamcı ve katı bir yapıda olduğunu söylemek mantıklı bir yaklaşım olacak mıdır? Böyle bir yaklaşımda O'nun karakterine yönelik bariz bir çelişki yok mudur? Tanrı'nın eylemleri insanınkilerden daha tutarsız olabilir mi peki?

Ebedi ceza konusuna yönelik görüşler bir diğer çelişkiye daha işaret etmektedir. Tanrı her şeyi önceden bildiğine göre, bir ruhu yaratırken onun yasalarını ihlal edeceğini ve kendi yapısından dolayı yazgısının da kendisi tarafından ebedi bir ızdıraba mahkum edilmek yönünde olacağını önceden bilecektir, ancak böylesi bir varsayım mantıklı ya da kabul edilir midir? Öte yandan **yapılan hatalarla orantılı bir ceza mekanizmasına** yönelik doktrin mantık ve adaletle tamamen uyum içindedir. Tanrı bir ruhu yaratırken şüphesiz ki, o ruhun cehaleti dahilinde bazı hatalar yapacağını önceden görmektedir, ancak yaptığı hataların ızdırap verici sonuçlarını deneyimlemesini ve bu hataların aydınlanma kazanması için o ruha gerekli yolları temin etmesini Tanrı takdir etmiştir.

Ruhu, hatasını telafi etmeye sevk edecektir; ancak sadece iyiliğe ve olumlu, yapıcı davranışlara daha çok bağlanabilmesi için çünkü böylelikle umut kapısı ona asla kapanmayacaktır. Bu telafi süresi ise ruhun arınma yönünde gösterdiği çabayla orantılı olacaktır. Dolayısıyla, ölümden sonraki ceza mekanizmaları bu açıdan açıklanırsa onun gerçekliğinden çok az kişi şüphe duyacaktır.

Gündelik dilde ebedi kelimesi, sonunun bir şekilde geleceği bilinen ama bu zamanın kestirilemediği, uzun sürecek dönemleri tanımlamak için daha çok figüratif olarak kullanılır. Dolayısıyla **ebedi** kelimesi bizler için **sonsuz bir kalıcılığı** ifade etmez çünkü uzun süren bazı hastalıklarda ya da sıkıntı dönemlerinde günlerimizin ebedi bir döngü içinde geçtiğini söyleriz; bu durumda yıllarca, asırlarca, binlerce yıldır ızdırap çeken ruhların da durumlarını benzer şekilde ifade etmeleri tuhaf kaçmayacaktır. Ayrıca gelişmişlik düzeylerinin son derece geride olmasının bu ruhların yolun sonunu görmelerine engel teşkil ettiğini, dolayısıyla sonsuza dek acı çekeceklerine inandıklarını ve bu inancın da tabi oldukları yaptırımın bir parçası olduğunu unutmamalıyız.

Eziyet dolu ebedi bir ateş fikri günümüzdeki pek çok saygın teoloji bilgininin ateş kelimesinin figüratif bir anlam taşıdığını ve manevi sıkıntı olarak anlaşılması gerektiğini kabul ederek vazgeçtiği bir görüştür. Ruhsal tebliğler yoluyla bizlere de aktarılmış olduğu gibi, ölümden sonraki hayatı araştıran ve gözlemleyen kişiler buradaki ızdırapların maddi bir doğasının bulunmadığına yönelik sağlam kanıtlara sahiplerdir. Ve bu ızdırapların süresiyle ilgili olarak bile pek çok teoloji bilgini yukarıda belirtilen koşulları ve **ebedi** kelimesinin her bireye yönelik bir uygulamaya değil, değişmez yasa-

nın sonucunda **ceza kavramının kendi yapısına ilişkin bir ima** olarak düşünülebileceğini kabul etmeye başlamıştır. Bu yorumlar gönülden kabul gördüğü zaman şu anda kendilerini materyalizmin labirentlerinde kaybetmiş olanların Tanrı'ya ve ölümden sonraki hayata yönelik inançları da çok daha sağlam bir yapı kazanacaktır. *(974)*

Bedenin Dirilişi

1010. Ölmüş kişilerin yeniden dirileceğine yönelik öğretiler, şimdi ruhlar tarafından aktarılan enkarnasyon bilgilerine bir atıf niteliğinde midir?

"Başka türlü nasıl olabilir ki? Tıpkı pek çoğunda olduğu gibi, bu ifade de kelime anlamıyla alındığı için son derece mantık dışı olarak görülmekte ve itibar edilmemektedir. Bırakın bu fikirler sadece mantıksal olarak açıklansınlar, bu durumda sizin özgür düşünceli dediğiniz kişiler de kolayca ve tamamen hem fikir olacaklardır çünkü onlarda düşünme alışkanlığı vardır. Tıpkı dünyanın geri kalanı gibi özgür düşünceli insanlar da ölümden sonraki hayat fikrine susamışlardır, inanmak için bundan daha iyi bir şey düşünemezler, ancak bilimin yalanladığı bir şeyi de kabul etmek istemezler. Reenkarnasyon öğretisi Tanrı'nın adaleti ile tam bir uyum içindedir; onsuz anlaşılması mümkün olmayan şeyleri tek başına açıklayabilir; öyleyse bu öğretinin temel prensibinin tüm inanç sistemlerinde bulunmasından nasıl şüphe edebilirsiniz ki?"

1011. Öyleyse ölmüş kişinin dirilmesiyle ilgili olarak kastedilen şey de reenkarnasyon doktrini, öyle mi?

"Yakın zamanda bunun kastedilmek istendiği zaten görülecektir. Zaman zaman iddia edildiği gibi, ruhlar inanç sis-

temlerini yıkmak için değil, aksine onları kesin kanıtlarla teyit etmek için gelmektedirler. Ancak figüratif benzetmelere ve mecazlara dayalı ifadelerin kullanımından vazgeçileceği zaman geldiği için onlar bu tür bir dil kullanmazlar, dolayısıyla yanlış yorumlanma tehlikesini tamamen ortadan kaldıracak şekilde her bir ifadeye asıl ve açık anlamını verirler. Bu nedenle çok geçmeden gerçekten kuvvetli bir inanca sahip olan insanların sayısı şimdikine oranla çok daha fazla olacaktır."

Bilim ölülerin dirilmesi fikrinin imkansız olduğunu ortaya koymaktadır. İnsan bedeninin kalıntıları dağılıp toz haline bile gelse yine orijinal vasıflarını koruyor olsaydı bunların gelecek bir zamanda yeniden bir araya gelebileceğine inanabilirdik, ancak durum böyle değildir. Beden oksijen, hidrojen, azot, karbon vb. gibi pek çok elementten oluşmaktadır ve bu elementler çözünerek yeni oluşumlar meydana getirirler; örneğin karbon molekülleri pek çok farklı oluşumun yapısına dahil olur (burada hayvanları hariç tutarak insan bedeninden söz ediyoruz). Bazı insanlar bedenlerinde ilk çağlarda yaşamış olan insanların moleküllerini taşıyor olabilirler ve bugün yediğiniz gıdalara nüfuz etmiş olan aynı organik moleküller tanıdığınız birinin bedeninden kaynak bulmuş olabilir ve süreç bu şekilde devam eder. Madde nicelik olarak sınırlı ve geçirdiği dönüşümler sınırsız sayıdayken ondan teşekkül eden sayısız bedenin aynı elementlerle yeniden yapılanması nasıl mümkün olabilir ki? Böyle bir yapılanma fiziksel olarak imkansızdır. Bu nedenle ölmüş kişinin dirilmesi mantıki anlamda reenkarnasyonu sembolize eden, benzetmeye dayalı bir ifade olarak kabul edilebilir sadece; bu şekilde yorumlandığında ise mantığa ya da bilimsel verilere aykırı hiçbir unsur içermez."

Bu dirilme hali inanç sistemlerine göre "Mahşer Gününe" kadar gerçekleşmezken, ruhçu doktrine göre her gün meydana gelmektedir. Ancak "Mahşer Günü" imgesi, gerçek anlamına kavuştuğu zaman artık hiçbir şekilde şüpheyle karşılanmayacak mutlak hakikatlerden birine alegori kılıfı altında işaret eden görkemli ve asil bir benzetme unsuru değil midir? Ruhların ölümden sonraki durumlarını ve tabi oldukları pek çok sınavın neticesi itibarıyla onları bekleyen kaderi inceleyen ruhçu teori üzerinde derinlemesine ve dikkatle düşünenler için ruhları mahkum eden ya da muaf tutan hükümlerin -inanmayan kişilerin sandığı gibi- kurmaca olmadığı son derece açıklık kazanacaktır. Dünya, "Mahşer Günü" görüşüne göre yaşamın bulunduğu tek yer olarak addedilirken, her ruhun bir sonraki ikamet alanını tayin eden hükümlerin, dünyaların çoğulluk teşkil etmesinin doğal bir sonucu olduğu da burada dikkate alınmalıdır.

Cennet, Cehennem ve Araf

1012. Evren dahilinde, erdemlerine istinaden ruhların ızdırapları ve mutlulukları için ayrı ayrı belirlemiş yerler var mıdır?

"Bu soruyu zaten yanıtlamıştık. Ruhların mutluluk ve ızdırapları onların ulaşmış olduğu kusursuzluk seviyesine bağlıdır. Her ruh mutluluğun da mutsuzluğun da esasını kendi içinde bulur ve ruhlar her yerde olduklarına göre biri ya da diğeri için ayrılmış veya sınırlandırılmış belirli bir yer de yoktur. Enkarne ruhlara gelirsek, onların mutluluğu da yaşadıkları dünyanın az ya da çok gelişmiş olmasına bağlı olarak değişkenlik göstermektedir."

— Öyleyse 'cennet' ve 'cehennem' insanların tasavvur ettikleri şekliyle mevcut değiller, öyle mi?

"Bunlar sadece birer semboldür, her yerde mutlu ve mutsuz ruhlar vardır. Ancak size söylediğimiz gibi, aynı seviyedeki ruhlar duygudaşlık ve aralarındaki yakınlık yoluyla bir araya gelirler, ancak kusursuzluğa ulaştıklarında diledikleri her yerde buluşabilirler."

Ödüllerin ya da yaptırımların belirli yerlerde konumlandırılmış olması sadece insanların hayal gücü dahilinde mevcuttur, bunun kaynağı ise insanın anlayamadığı soyut ve sonsuz şeyleri materyalize etme ve sınırlandırma eğilimidir.

1013. Araf tabirinden ne anlaşılması gerekir?

"Fiziksel ve manevi ızdırap; bir yaptırım ya da telafi süreci. Yaptığınız hataların yaptırımı ya da telafisi mahiyetinde Tanrı tarafından tayin edilen bu süreç hemen hemen her zaman için Dünya üzerinde geçirilmektedir."

İnsanların araf dedikleri şey aynı zamanda bir benzetmedir ve belirli bir yer olarak anlaşılmamalıdır. Burada kastedilmek istenen şey tam bir arınma kazanana kadar hatalarını telafi etmek zorunda olan kusurlu ruhların durumudur. Arınmışlık pek çok enkarnasyon yoluyla ulaşılan bir seviye olduğuna göre araf da bedensel hayat dahilindeki sınavlara bağlı bir durumdur.

1014. Konuşmalarına baktığımızda oldukça yüksek seviyede olmaları gereken ruhların, cehennem ve araf gibi onları çok yakından ilgilendiren ciddi konulara genel kabul gören görüşler çerçevesinde yanıt vermelerini nasıl açıklayabiliriz?

"Soruları soran kişiler yerleşmiş fikirleri benimsemiş yapıdalarsa cevapları veren ruhlar da onların kanaatlerine yö-

nelik bir çatışma yaratmamak için bu kişilerin anlayışına istinaden konuşurlar."

— *Bizi bilgilendirmek isteyen ruhların açısından düşünürsek bu tip tedbirler anlaşılır bir yapıdadır; ancak durumları sorulduğu zaman arafın ya da cehennemin eziyetleri ile azap çektiklerini söyleyen diğer ruhların yanıtlarını nasıl açıklayabiliriz?*

"Maddilikten henüz tam anlamıyla sıyrılmamış olan düşük seviyeli ruhlar dünyevi fikirlerini kısmen de olsa muhafaza ederler ve izlenimlerini bunlara benzer ifadelerle tarif ederler. Ölüm sonrasına yönelik olarak oldukça eksik ve kusurlu bir bakış açısına sahip olmalarına imkan tanıyan bir durumdadırlar. Gezgin ya da dünyevi bedenlerinden kısa zaman önce ayrılmış ruhlarda bu durum çok sık görülür ve tıpkı Dünya'daki gibi konuşurlar. *Cehennem* son derece ızdırap verici imtihanlar içeren ve sonrasında daha iyi bir duruma gelineceğine yönelik *belirsizlik taşıyan* bir hayat şeklinde; *araf* ise yine zorlu sınavlar içeren bir hayat şeklinde düşünülebilir, ancak bu sefer daha mutlu bir geleceğe yönelik bir *kesinlik* vardır. Siz de şiddetli bir fiziksel, zihinsel ya da duygusal sıkıntıya maruz kaldığınızda 'cehennem azabı' çektiğinizi söylemiyor musunuz? Ancak bu, sözün gelişi kullanılan bir ifadedir ve öyle anlaşılması gerekir."

1015. "Azap çeken ruh," ifadesinden ne anlaşılmalıdır?

"Gezgin durumda ve geleceğinden yana şüpheler içinde olan, ızdırap çeken ruhtur. Bir rahatlama ve çare arayışında olduğu için genellikle sizden destek isteyen, dolayısıyla yardım edebileceğiniz bir durumdadır." *(664)*

1016. Cennet kelimesi nasıl anlaşılmalıdır?

"Cennet'in, tüm arınmış ruhların edilgen bir mutluluğun içinde sonsuza dek iyi vakit geçirmekten başka bir kaygı ta-

şımaksızın karman çorman bir araya geldikleri, mitolojideki Elysian Bahçeleri gibi bir yer olduğunu mu sanıyorsunuz? Hayır, orası ruhların maddi hayatın tüm çalkantılarını, sıkıntılarını ya da düşük seviyelere mahsus ızdıraplarını yaşamaksızın vasıflarının keyfine vardığı, evrensel bir yerdir, gezegenlerdir, yıldızlardır ve yüksek seviyedeki tüm dünyalardır."

1017. Ruhlar üçüncü, dördüncü, beşinci cennette yaşadıkları yönünde şeyler söylüyorlar. Bununla neyi kastediyor olabilirler?

"Siz onlara hangi cennette yaşadıklarını soruyorsunuz, çünkü zihninizde bir evin katları gibi üst üste yapılanmış çok sayıdaki cennetlerden oluşan bir tasavvur var, onlar da sizin fikirlerinize istinaden yanıt veriyorlar; ancak üçüncü, dördüncü, beşinci cennet gibi ifadelerle kastetmek istedikleri şey farklı arınmışlık düzeyleri ve bunlara bağlı mutluluk hallerdir. Bir ruha cehennemde olup olmadığını sorduğunuzda da aynı şey geçerlidir; eğer mutsuzsa, "Evet" diyecektir çünkü onun için cehennem *ızdırap çekmekle* eş anlamlıdır ve bunun fırın gibi çok sıcak bir yerde bulunmakla bir ilgisinin olmadığını bilmektedir. Aynı soruya bir pagan Tartarus'ta olduğunu söyleyerek yanıt verecektir."

"Çiçekler diyarı," "seçilmişler diyarı," "gökyüzünün birinci, ikinci ya da üçüncü katı," gibi aynı yapıyı taşıyan başka ifadeler içinde aynı şey söylenebilir. Bunlar bazı ruhlar tarafından çağrışım yaratmak, benzetme yapmak amacıyla; diğerleri tarafından ise hakikatlere ve hatta en temel bilimsel ilkelere yönelik cehaletleri doğrultusunda kullanılan mecazi söylemlerdir.

Ödüllerin ve cezaların verildiği belirli bazı yerler bulunduğu, Dünya'nın evrenin merkezi olduğu, gökyüzünün ise yukarıda bir kubbe oluşturduğu ve yıldızlar için özel bir ala-

nın bulunduğuna yönelik eski zamanlarda kabul edilen fikirlere istinaden insanlar cenneti yukarıda, cehennemi ise aşağıda bir yerlerde konumlandırmışlardır, dolayısıyla cennete yükselmek ve cehennemin dibine gitmek gibi ifadeler de buradan ortaya çıkmıştır. Dünya'nın tarihini inceleyen ve onun teşekkülünü çözümleyen astronomi ise artık bize Dünya'nın uzayda dönmekte olan en küçük gezegenlerden biri olduğunu, özel bir önem taşımadığını ve uzayın sonsuz olduğunu, dolayısıyla evren dahilinde bir aşağının ya da yukarının bulunmadığını göstermektedir. Öte yandan insanlar uzun zaman boyunca cenneti bulutların üzerinde, cehennemi ise yerin altında bir yerlerde tasavvur etme eğilimi taşımışlardır. Araf'a yönelik olarak ise belirli bir yer yoktur.

Cennetimizin de cehennemimizin de kendi içimizde olduğunu, arafı ise enkarnasyon aşamasında, birbirini takip eden bedensel hayatlarımız dahilinde bulduğumuzu göstererek tüm bu hususlara yönelik mantıklı, yalın, rahatlatıcı ve en yüksek seviyede bir açıklama getirmek ise ruhçuluğun görevi olarak tayin edilmiştir.

1018. İsa peygamberin söylemiş olduğu, "Benim krallığım bu Dünya değildir," sözünden ne anlaşılması gerekir?

"Burada da mecazi bir ifade kullanmıştır ve arınmış, bencillikten uzak yüreklere hitap edeceğini söylemektedir, yani dünyevi şeylere yönelik bir doyumsuzluk içinde olanların, dünyevi mutluluklara bağımlı olanların kendisiyle beraber olmadıklarını vurgulamaktadır."

1019. Dünya'da tamamen iyiliğin hüküm sürdüğü bir yapının oluşturulması mümkün olacak mıdır?

"Dünya'da yaşamaya gelen ruhların içinde iyiliğe eğilimli olanların sayısı daha fazla olduğu zaman orada da iyi-

lik hakim olacaktır çünkü bu ruhlar Dünya'ya iyilikle mutluluğun kaynağı olan sevginin ve adaletin hakimiyetini taşıyacaklardır. İnsanlar manevi gelişimleri ve *Tanrı'nın yasalarını hayata geçirmeleri yoluyla* Dünya'ya tekamül etmiş yüksek seviyeli ruhları çekecek, bu ruhların varlığı ise düşük seviyeli ruhları Dünya'dan uzak tutacaktır; ancak insanlar kibir ve bencillikten tamamen arınana kadar bu düşük seviyeli ruhlar Dünya'ya yönelik alakalarını kaybetmeyeceklerdir.

İnsanlığın değişimi ve dönüşümü en eski çağlarda dahi öngörülmüştür ve şu anda sizler bunun gerçekleşmesi için tayin edilmiş olan döneme yaklaşmaktasınız. İnsanlığın tekamülü için emek harcayan aranızdaki herkes bu dönüşümü hızlandırmak için yardım etmektedir. Öte yandan bu süreç yüksek seviyeli ruhların Dünya'nızdaki enkarnasyonları ile tamamlanacaktır, bu ruhlar zaman içinde yerini aldıkları insanlardan manevi olarak daha yüksek seviyeli yeni bir nüfus oluşturacaklardır. Ömürlerini tamamlayarak gün be gün Dünya'dan ayrılan habis eğilimli insanlar ve bu gelişime ket vurma çabası taşıyanların hepsi Dünya haricinde kalarak başka dünyalarda enkarne olmaya sevk edileceklerdir çünkü daha soylu bir yapıya ulaşmış ve onların mevcudiyeti ile mutlulukları azalacak olan insanlığın arasında bunlara yer olmayacaktır. Onlar yeryüzünden daha düşük seviyeli dünyalara gönderilecek, orada da zorlu ve emek isteyen görevleri yerine getirmek zorunda kalacaklardır. Bu görevler ise onlara kendilerini geliştirme imkanı sunacak, ayrıca bu genç dünyalarda yaşayan ve kendilerinden daha düşük seviyede bulunan kardeşlerinin tekamülüne de katkı sağlayacaktır. Bu düşük seviyeli ruhların dönüşüm geçirmiş ve ıslah olmuş dünyadan hariç tutulmaları bağlamında, Cennet bahçesinden kovulan ilk

çifte yönelik görkemli efsanenin anlamını yakalamıyor musunuz? İnsan neslinin, beraberinde tutkularına ve düşük seviyesine ait tohumları da getirerek böyle bir sürgün vesilesiyle yeryüzüne gelişinde, çocuklarının günahkarlığına yol açan o ilk ebeveynlerin Cennet'ten yeryüzüne düşüşü ile ilgili bu efsanenin gerçek anlamını görmüyor musunuz? Bu açıdan bakıldığında 'İlk günahın' insanın doğasının kusurlarına bağlı olduğu görülmektedir; dolayısıyla insanlık dahilinde enkarne olan her ruh atalarının değil, sadece kendi kusurlarından ve hatalarından sorumlu olmaktadır.

Öyleyse kendinizi şevk ve cesaretle bu muazzam yenilenme sürecine adayın, inanç ve iyi niyetle hareket edenlerin hepsi ektikleri tohumların yüzlerce kat fazlasını biçecekler. Gözlerini ışığa kapatanlara ne yazık çünkü onlar kendilerini uzun yıllar sürecek bir karanlığa ve kedere mahkum ediyorlar! Dünyevi hayata yönelik zevklerini ön planda tutanlara ne yazık çünkü onlar mevcut zevklerinden çok daha büyük mahrumiyetlere maruz kalacaklar! Ve hepsinden öte, bencillere ne kadar yazık çünkü onlar da gelecekteki sıkıntılarına tahammül etmek için hiçbir yardım görmeyecekler!"

SONUÇ

I

Dünyevi manyetizmayla ilgili olarak, sadece birbirine mıknatıslarla bağlı oyuncak vagonların raylar üzerinde ilerlemesini bilen bir insan için bu küçük oyuncak parçalarının evrenin mekanizmasına ve tüm gök cisimlerinin hareketlerine yönelik sırrı ihtiva ettiğini anlamak zor olacaktır. Ruhçuluğa yönelik bilgisi de -konuya ilişkin olarak modern çağlardaki tezahürlerin başlangıç noktasını teşkil etmekle birlikte- sadece masa başında oturularak düzenlenen bazı seanslarla sınırlı olan kişi için de durum aynıdır. Bunu yalnızca bir eğlence ya da sosyalleşme imkanı veren bir hobi olarak görecek ve antik çağlardan ve hatta ilkel kabilelerden bu yana bilinen, bu kadar yaygın ve basit bir fenomenin insan pisikolojisi ve hayatı ile ilgili en ağır meselelerle bağlantısı olabileceğini anlayamayacaktır. Sığ bir gözlemci için hareket eden bir masa ile insanlığın maneviyatı ve gelecekteki yazgısı arasında ne gibi bir bağlantı olabilir? Ancak içinde kaynayan suyun kapağını hareket ettirdiği bir tencereden (ki o tencere de ilk çağlardan beri kaynamaktadır) insanın uzaya gitmesini ve çok uzak mesafeleri aşmasını sağlayan motorların keşfedilmesi gibi, yüzünüzde bir tebessümün belirmesine yol açan o masa başı seanslarından da hiç kimsenin çözmeye muktedir olamadığı problemlere çözüm imkanı sunan yeni bir felsefe ortaya çıkmıştır. Ruhçuluğa samimiyet dahilinde muhalif olan herkese seslenmek istiyorum burada ve eleştiri yapan kişinin neden bahset-

tiğini bilmemesi durumunda söylediklerinin hiçbir değer taşımadığını hatırlatarak, eleştirdikleri bu konu hakkında inceleme yapma zahmetine katlanıp katlanmadıkları sorusuna cevap vermelerini rica ediyorum onlardan. Hakkında hiçbir şey bilmediğimiz, tarafsız ve özenli bir şekilde inceleyip araştırmadığımız bir şeyi alay konusu yapmak, eleştiri olmadığı gibi ciddiyetsizliğe ve muhakeme eksikliğine de işaret edecektir. Eğer bu felsefeyi insan beyninin bir yaratısı olarak sunmuş olsaydık elbette ki, bu kadar dudak bükülmeyecek ve bu görüşün öncüleri olduğunu iddia eden kişiler tarafından araştırılmış olmanın onurunu taşıyacaktı fakat söz konusu felsefe ruhlar tarafından temin edildiği iddiasını taşımaktadır; nasıl da bir saçmalık! Hikayedeki maymunun fındığa kabuğundan dolayı dudak bükmesi gibi bu felsefe de onu sadece ismiyle yargılayan kişilerin kendisine en azından bir göz atmalarını hak etmektedir. Bu kitabın kaynağına yönelik tüm düşünceleri bir tarafa bırakıp onun insanlar tarafından yazılmış olduğunu varsayın ve onu dikkatle okuduktan sonra gülecek bir şey bulup bulmadığınızı samimiyetle söyleyin.

II

Ruhçuluk maddeciliğin, yani materyalizmin en büyük muhalifidir, bundan dolayı da maddeci görüşteki insanların eleştirileriyle karşılaşması şaşırtıcı değildir; ancak maddecilik pek çok taraftarının açıkça sahiplenmeye pek cesaret edemediği bir görüş olduğundan bu kişiler ruhçuluğa yönelik aleyhtarlıklarını mantık ve bilim kisvesi altında kamufle etmektedirler. Okları kabul etmedikleri *acayip* ve *doğaüstü* kavramları üzerine yönelmektedir, onlara göre ruhçuluğun dayanağı

acayip ve doğaüstü şeyler olduğu için onun asılsız ve saçma bir yanılsamadan başka bir şey olmadığını öne sürmektedirler.

Ruhçuluğa karşı en çok şüphe duyanlardan bazılarının onun dahilindeki olayların realitesini, hakkında ruhçuluk kadar az şey bildikleri bir inanç sistemi adına reddediyor olmaları ne tuhaftır. Bu kişiler acayip ya da doğaüstü olanın mümkünatını fütursuzca reddederken, aslında bağlı oldukları inanç sistemini de reddetmiş olduklarını düşünmüyorlar çünkü inanç sistemleri de vahiylere ve mucizelere dayanmıyor mu ve vahiyler de insanüstü bir iletişimle alınan tebliğler değil mi? Kutsal kitapları olan tüm peygamberler bu tebliğlerden söz ediyorlar. Mucizelerin yapısı ise acayip ve doğaüstü demekten başka nasıl açıklanabilir ki? Genel görüşe göre mucizeler doğa yasalarına istisna teşkil ediyorlar, dolayısıyla acayip ve doğaüstü olanı reddeden bu kişiler kendi inançlarının temelini de reddetmiş olmuyorlar mı? Ancak konuyu ele almamız gereken yaklaşım bu değildir. Ruhların tebliğlerine duyulan inancın mucizelere, bir başka deyişle Tanrı'nın bazı durumlarda evreni idare eden doğa yasalarını devre dışı tutup tutmadığına bir netlik getirme yükümlülüğü yoktur çünkü bu felsefe mucizelere yönelik soruların yanıtlarını tüm inançların özgürlüğü dahilinde insanlara bırakmaktadır. Ruhçuluk, dahilindeki fenomenlerin sadece görünüşte doğaüstü olduğunu, sadece bazı insanlara bu şekilde göründüğünü çünkü bunların alışılmadık ve şimdiye kadar bilinen gerçeklerin dışında bir yapı teşkil ettiğini ve bunların, geçmişte "mucizevi" olduklarının düşünülmesine rağmen bilimin günümüzde ortaya koyduğu pek çok diğer fenomenden daha doğaüstü bir yapıda olmadığını söylemekte ve kanıtlamakta-

dır. Bu felsefe dahilindeki istisnasız tüm fenomenler genel yasaların birer sonucudur ve bize doğanın şimdiye kadar bilinmeyen ya da daha çok anlaşılmayan, ancak gözlemlerin sonucunda genel düzenin dahilinde olduğu görülen güçlerinden birini göstermektedir. Dolayısıyla ruhçuluk acayip ve doğaüstü şeyleri inançlar kadar dayanak almamaktadır ve ona bu yönde eleştiride bulunanlar ise onun ne olduğunu bilmedikleri için böyle bir yaklaşım sergilemektedirler. Ona bilim adına muhalefet edenlere gelince, ne kadar eğitimli olurlarsa olsunlar onlara, "Size pek çok şey öğretmiş olan eğitiminiz eğer doğanın etki alanının sonsuz olduğunu öğretmemişse bilimselliğiniz çok dar bir amaca yöneliktir," diyoruz.

III

Dünya'yı ele geçirme tehlikesi olduğunu düşündüğünüz çağınızdaki safdillik hastalığını iyileştirmek istediğinizi söylüyorsunuz. Peki, Dünya'nın, yaymak istediğiniz kuşkuculuk tarafından mı işgal edilmesini tercih ederdiniz? Aile bağlarının çözülmesine ve toplumun temellerinin çürümesine sebep olan sorunların en büyüğü olarak inanç yoksunluğu gösterilmiyor mu? Ruhçuluk ise, ruhun mevcudiyetini ve ölümsüzlüğünü ortaya koyarak ahir hayata duyulan inancı canlandırmakta, karamsarlık içinde olanlara cesaret vermekte ve hayatın çalkantılarına metanetle göğüs germemize yardım etmektedir. Öyleyse bu bilgiyi olumsuz olarak niteleyebilir misiniz? Bize iki teori sunulmaktadır: Biri ölümden sonraki hayatın mevcudiyetini reddetmekte, diğeri ise bunu savunmakta ve ispat etmektedir; biri hiçbir açıklama getirmemekte, diğeri ise her şeyi açıklamakta ve bunu yaparken mantığımıza hitap

etmektedir; biri bencilliği mazur göstermekte ve onaylamakta, diğeri ise kişinin diğer insanlara adalet, sevgi ve hayırseverlik çerçevesinde muamele etmesi için sağlam bir dayanak sunmaktadır; biri sadece şimdiye dayanmakta ve tüm umutları yok etmekte, diğer ise geleceğin enginliğini önümüze sererek bize teselli kaynağı olmaktadır; öyleyse bunlardan hangisi daha olumsuz bir niteliktedir? Ruhçuluğun aleyhtarları arasında kendilerini insanların birliği ve tekamülü yönünde öncülük görevi üstlenmiş olarak gösteren insanlar da vardır, ancak birlik menfaat gözetmemeyi ve kendi benliğinden feragat etmeyi gerektiren bir kavramdır. Ancak öldüğü zaman onun için her şeyin biteceğini, çok yakında belki de yarın, miadını doldurup çöp gibi bir kenara atılmış bozuk bir makineden fazlası olmayacağını söylediğiniz bir insana hangi hakka istinaden bu yönde bir fedakarlık empoze edebilirsiniz? Bu durumda insanın kendisine böylesi bir mahrumiyeti telkin etmesi neden gereksin ki? Ona uygun gördüğünüz birkaç yıllık bir ömür çerçevesinde kişinin bu zamanı mümkün olduğunca hoşça geçirmeye karar vermesi daha doğal değil midir? Ve doğal olarak, bu yöndeki bir karar kişiye azami haz ve keyfi garanti etmesi için mümkün olduğunca fazla şeye sahip olma arzusunu telkin etmeyecek midir? Bu arzu ise kendisinden daha çok şeye sahip olan insanlara karşı kişinin bir kıskançlık hissi beslemesine neden olmayacak mıdır? Ve bu kıskançlık hissinden, sahip oldukları şeyleri o insanlardan alma arzusu ortaya çıkmayacak mıdır? Bunu yapmaması için kişiyi alıkoyan ne vardır peki? Yasalar mı? Ancak yasalar her durumu kapsamamaktadır. Vicdan mı? Görev duygusu mu? Ancak size göre vicdan nedir? Ve görev duygusunu hangi temele oturtmaktasınız? Eğer her şeyin bu hayatımızla birlikte sona

erdiği doğruysa bu duygunun bir amacı ya da teşvik faktörü olacak mıdır? Dolayısıyla, bu inançla bağlantılı olarak mantık dahilinde, ancak tek bir ilke kabul edilebilir: "Her koyun kendi bacağından asılır." Kardeşlik, vicdan, görev duygusu, insancıllık ve tekamül dahi içi boş birer kelimeden başka bir şey değildir bu durumda. Ah! Böylesi bir öğretinin iddiasında olan sizler topluma ne kadar zarar verdiğinizi ve hangi cürümlerin sorumluluğu altına girdiğinizi bilmiyorsunuz! Fakat burada neden sorumluluktan söz ediyoruz ki? Bir materyalist için böyle şeyler mevcut değildir ve o sadece maddeye hürmet etmektedir.

IV

İnsanlığın tekamülü adalet, sevgi ve hayırseverlik yasalarının hayata geçirilmesiyle gerçekleşir. Bu kural ölümden sonraki yaşamın kesinliğini temel almaktadır; bu kesinliği ortadan kaldırdığınız zaman onun temel dayanağını da yıkmış olursunuz. Diğer tüm yasalar bu üç yasadan doğar çünkü toplumdaki tüm olumsuzlukları tek başına giderebilecek başlıca husus olan insanın mutluluğu için gerekli olan tüm koşulları bünyelerinde taşır. Bu yasaların daha iyi anlaşılıp hayata daha aktif olarak geçirilmesi nispetinde sosyal hayatın koşullarında meydana gelen gelişmeler ise Dünya'daki çeşitli çağları ve bu çağlardaki insanların durumunu mukayese ettiğimiz zaman bize daha aşikar gelir. Öte yandan bu yasaların kısmi ve noksan uygulamaları bile sosyal koşullarda kayda değer gelişmelerin meydana gelmesi için yeterli oluyorsa bunlar tüm bir sosyal yapılanmanın temeli haline geldiğinde başaramayacakları ne olabilir ki? Peki, böylesi bir sonuç im-

kan dahilinde midir? Evet çünkü insanlık pek çok aşamayı zaten gerçekleştirmiş olduğuna göre diğer adımları da başarıyla atacağı aşikardır. Geleceği geçmişe bakarak görebiliriz. Farklı uluslar arasındaki uyumsuzluk ve nefret hislerinin dağılmaya başladığını, onları ayıran bariyerlerin uygarlığın gelişimiyle birlikte yıkılmakta olduğunu ve dünyanın farklı köşelerinden birbirine ellerini uzattıklarını görüyoruz. Adalet faktörü uluslararası hukuk alanına daha geniş bir kapsamda dahil edilmekte, savaşlar daha nadir meydana gelmekte ve merhamet duygusunu eski zamanlarda olduğu kadar dışlamamaktadır; insanlar arasındaki ilişkilere yavaş yavaş istikrar gelmekte, ırklar ve sosyal kastlar arasındaki farklar azalmaktadır, farklı inançlara sahip insanlar ise bu çeşitliliğe yönelik önyargılar konusunda sessiz kalma gayreti içindedirler ve belki de bir gün tek ve aynı Tanrı'ya olan bağlılıkları çerçevesinde birlik olacaklardır. Burada belirli bir uygarlık seviyesine ulaşmış olan toplumlardan söz ediyoruz. Tüm bu gelişmeler çerçevesinde de insanlık kusursuzluğun hala çok uzağındadır ve barbalığın son izleri tamamen silinmeden önce hala yıkılması gereken pek çok eski kalıntı mevcuttur. Ancak bu kalıntılar gelişmenin karşı konulmaz etkisine, kendisi başlı başına bir doğa yasası olan bu yaşayan kuvvette karşı koyabilirler mi? Eğer şu andaki mevcut nesiller daha öncekilerden daha gelişmiş bir durumdalarsa, sonraki nesiller de neden şimdikilerden daha gelişmiş bir seviyede olmasınlar? Evrendeki güçlerin vasıtasıyla mutlak surette böyle olacaktır. Birincisi, her nesil Dünya'dan ayrılırken pek çok olumsuzluğu da beraberlerinde götürür ve toplum eskiden kalmış önyargıları bir kenara atan yeni unsurlarla aşama aşama yeniden yapılanmaya devam eder; ikincisi, insanlar gelişme arzusu içinde olduk-

larında buna engel teşkil eden faktörleri araştırarak onlardan kurtulma çabasına girerler. İnsan toplumlarının ilerleyişi yadsınamaz bir gerçek olduğundan, bu ilerlemenin gelecekte de devam edeceğinden şüphe edilemez. *(789, 793)*

İnsanoğlu mutlu olmayı arzu eder, bu arzu onun tabiatında mevcuttur. Fakat tam bir mutluluğu henüz elde edememiştir. İnsanın bu mutluluk arayışı içinde olmasa gelişiminin de bir amacı olmayacaktır çünkü durumunu daha da iyileştirmeyecekse gelişim göstermenin onun için ne değeri olabilir ki? Öte yandan zihinsel gelişim yoluyla erişebileceği tüm hazları elde edecek bile olsa tam bir mutluluğa ulaşmamış olduğunu ve sosyal ilişkilerde mutlak bir emniyet sağlamaksızın bu mutluluğun imkan dahilinde olmadığını idrak edecektir. Ve ilişkilerdeki bu emniyet sadece toplum dahilindeki genel bir manevi gelişim yoluyla sağlanabileceği için insanlık evrendeki güçler vasıtasıyla bu amaç için çaba harcamaya yönelecek, amacına ulaşmasında ise ruhçuluk ona en etkili vasıtaları sunacaktır.

V

Ruhçu felsefenin yaygınlaşmaya başladığından yakınanlar bu şekilde onun gücünü ifade etmiş oluyorlar çünkü mantığı ve gerçekleri temel almayan hiçbir görüş yaygınlık kazanamayacaktır. Dolayısıyla eğer ruhçuluk, pek çok alanda değişimler yaratarak toplumun her kademesinde ve özellikle de eğitimli insanlar nezdinde yaygınlık kazanıyorsa -bu gibi durumlar için herkes tarafından kabul edildiği üzere- bu felsefenin hakikat temeline dayanması gerektiği aşikardır. Ve öyle olduğu için de ona muhalefet eden kişilerin çabaları boşa çıkacak-

tır çünkü ilerlemesini sınırlama umuduyla kendisine yöneltilmeye çalışılan yergilerin bir görüşe sadece destek vermiş olduğu görülmektedir. Bu sonuç ruh arkadaşlarımızın bize sürekli olarak söylediği şeyleri de tamamen teyit etmektedir: "Yöneltilen eleştirilerle kendinizi rahatsız hissetmeyin. Size yönelik her türlü menfi yaklaşım bir avantaja dönüşecek ve sizin en koyu muhalifleriniz kendilerine rağmen size yardım edeceklerdir. Tanrı'nın iradesi karşısında insanların kötü niyetinin bir hükmü yoktur."

İnsanlık ruhçuluğun manevi öğretileri yoluyla, kaderinin yeni bir evresine giriş yapacaktır çünkü insanoğlunun gerçekleştirmiş olduğu manevi ilerleme bu inancın kaçınılmaz bir sonucudur. Onu zeka ve samimiyetle benimseyenlere büyük bir rahatlama ve doygunluk sağlaması nedeniyle ruhçu felsefenin yaygınlık kazanması bir şaşkınlık yaratmamalıdır. Öte yandan insanların en çok arzu ettikleri şey mutluluk olduğu için mutluluklarına katkıda bulunan görüşleri benimsemeleri de şaşırtıcı değildir.

Ruhçu görüşlerin gelişimi üç farklı devrede gerçekleşmektedir. Birincisi, ortaya konan fenomenlerin yarattığı *meraktır;* ikincisi, *muhakeme etme ve felsefedir;* üçüncüsü ise, *uygulama ve sonuçlardır*. Merak devresi geçmiştir çünkü merak kısa ömürlü bir histir, zihin herhangi bir yenilik ya da orijinallikle ilgili tatmin sağladığı anda hemen bir başkasına yönelmektedir. İkinci devre başlamış bulunmaktadır; üçüncü devre ise onu takip edecektir. Ruhçuluğun gelişimi, esas doğası ve kapsamı doğru olarak anlaşıldığında sürat kazanmaktadır çünkü insan yüreğinin en hassas noktasına dokunmakta, diğer bir deyişle mutluluk konusuna odaklanmakta ve günümüz dün-

yasında bile onu fazlasıyla çoğaltmaktadır. Ruhçuluk felsefesinin geniş kapsamda kabul görmesinin nedenini de bu teşkil etmektedir çünkü etkisinin daha geniş kitlelere ulaşmasını beklerken kendisini iyi anlayanları mutlu etmektedir. Bu felsefeye bağlı olup da ruhların tezahürüne yönelik hiçbir fenomene tanıklık etmemiş bir kişi kendisine kim bilir kaç kez şöyle demektedir: "Fenomenlerinin yanı sıra ruhçuluğun, BİR BAŞKASININ daha önce hiçbir açıklama getiremediği şeylere açıklık getiren bir felsefesi var. Bu felsefe bana geleceğimle ilgili hayati öneme sahip problemlerin akla dayalı çözümlerini sadece *mantıktan* kaynak bulan kanıtlar ve görüşler vasıtasıyla sağlıyor. Bana sükunet, güven duygusu ve inanç veriyor, şüphelerimin çalkantılarından beni kurtarıyor. Bu kadar değerli kazanımların yanında fiziksel fenomenlerin önemi arka planda kalıyor."

Bu felsefeye zaman zaman aşırılığa kaçan yollarla muhalefet edenlere diyoruz ki: "Onunla başarılı bir şekilde mücadele edecek vasıtalara sahip olmak ister miydiniz? Eğer öyleyse, onun yerine daha iyi bir şey getirin; çözdüğü sorunlara daha felsefi çözümler bulun, insanlığa onu hala mutlu kılacak BİR BAŞKA KESİNLİK sunun. Ancak kesinliğin ne demek olduğunu adamakıllı anlamanız gerekiyor çünkü insanlar, sadece kendilerine mantıklı gelen şeyleri kesin olarak görüyorlar. İşlerin böyle olmadığını söylemeyi yeterli bularak kendinizden yana memnuniyet duymayın, bu aşırı derecede kolaya kaçmaktır. Bizim var olduğunu söylediğimiz şeylerin geçmişte ya da şimdi mevcut olmadığını, hiçbir zaman da OLAMAYACAĞINI karşı çıkarak değil, gerçeklerle ispat etmeniz, mevcut olmadığını gösterdikten sonra onun yerine bir başka şey koymanız gerekiyor. Öte yandan ruhçuluğun eğiliminin

insanları en arı haldeki manevi bir anlayış yoluyla daha iyi bir düzeye getirmek ve dolayısıyla daha mutlu etmek olmadığını, insanlar tarafından çok takdir edilip pek uygulanmayan bu manevi anlayışın ise tüm inançların temelinde yer almadığını ispat etmeniz de gerekiyor. İşte, tüm bunları yaptıktan sonra ona dilediğinizce muhalefet edebilirsiniz."

VI

Ruhçuluk felsefesi güçlüdür çünkü tüm inançların temel değerleri olan Tanrı, ruh, ahiretteki ödül ve ceza kavramlarına dayanmaktadır. Bu ödül ve ceza mekanizmalarının dünyevi hayatın doğal bir sonucu olduğunu göstermekte ve ölümden sonrasına yönelik ortaya koyduğu tabloda en mantık yanlısı kişilerin bile mantığa aykırı olarak niteleyebileceği hiçbir şey bulunmamaktadır. Tüm teorisi ölümden sonraki hayatın mevcut olmadığına dayanan sizler, hayatın ızdıraplarına yönelik nasıl bir telafi ya da teselli yolu sunuyorsunuz? Görüşlerinizi insanların safdilliğine dayandırıyorsunuz, ruhçuluk ise Tanrı'ya olan inanca dayanmakta ve tüm insanları mutluluğa, umuda, gerçek kardeşliğe davet ederken, siz onlara bir YOKOLUŞ sunuyor, teselli olarak da BENCİLLİĞİ öneriyorsunuz. Ruhçuluk felsefesi her şeyi açıklarken siz hiçbir şeye açıklama getirmiyorsunuz, o gerçeklere dayalı kanıtlar verirken sizin iddialarınız her türlü kanıttan yoksun kalıyor. Öyleyse Dünya'nın bu iki görüş arasında tereddüt etmesini nasıl bekleyebilirsiniz ki?

Ruhçuluğun gücünü fiziksel tezahürlerden aldığını ve bu tezahürleri engellemenin bu gücü sonlandıracağını düşünmek ona yönelik çok yanlış bir fikir olacaktır. Onun gücü

mantığa ve sağduyuya hitap eden felsefesindedir. Eski zamanlarda cahil ve hoyrat insanlardan dikkatle saklanmış olan gizemli çalışmaların konusudur, günümüzde ise bir sır ihtiva etmemekte ve kendisini muğlaklık, mistisizm ya da yanlış anlaşılmalara yol açacak mecazi ifadelerden ya da benzetmelerden arınmış bir açıklıkla ifade etmektedir. Hakikatin idrak edileceği zaman yaklaşmaktadır, dolayısıyla onun dili de herkesin anlayabileceği bir yapıdadır. Son zamanlarda ortaya konulan bilgi ve açıklamalar ışığın tamamen ortaya çıkarak yayılmasını sınırlamaktan çok uzak olup tüm insanlara yöneliktir; kör bir inancı talep etmemekte ve herkesi inancının temellerini incelemeye sevk etmektedir. Öğretileri mantığa dayalı olduğu için de yok olmaya dayalı olan görüşlerden çok daha güçlü bir konumda bulunmaktadır. Birtakım engeller yaratmaya çalışarak ruhların tezahürüne ve tebliğlerine son vermek mümkün olacak mıdır? Hayır çünkü böylesi bir teşebbüs sınırlamaların yol açtığı sonucu getirecek, diğer bir deyişle meraka ve sınırlama getirilen konuya yakınlık arzusu yaratacaktır. Ruhsal tezahür ve tebliğler bireyin hakkı olup herkesin erişimi dahilindedir.

Ruhçuluk bir insanın eseri değildir; hiç kimse onu icat ettiğini iddia edemez çünkü yaratılışın kendisi kadar eskiye dayanmakta ve tüm inançların temelinde bulunmaktadır.

Modern ruhçuluğun en önemli ve öncelikli görevi nedir öyleyse? Şimdiye kadar dağınık halde bulunan bilgileri toparlayarak uyumlu bir hale getirmek, şimdiye kadar mecazi ve benzetmeye dayalı ifadelerle muğlak kalan açıklamaları net ve açık terimlerle izah etmek; sadece gerçek ve geçerli bilgilere yer açarak batıl inançları ve cehaleti ortadan kaldırmak.

Ruhçuluğun vazifesi budur, ancak bu felsefenin bir kurucusu ya da yaratıcısı yoktur. Zaten var olan şeyleri aşikar kılmakta, koordine etmekte, ancak yeni bir şey yaratmamaktadır çünkü içeriğindeki unsurlar her çağda tüm toplumlar dahilinde mevcuttur.

Ruhçuluğun görüşleri kibir ve bencillikten kaynak bulan olumsuzlukların aleyhindedir, ancak bu olumsuzluklar sadece çok az kişinin yararına olmasına rağmen pek çok kişiye zarar verdiği için ruhçuluk felsefesi kendisine daha çok taraftar bulmaktadır. Ruhçuluk felsefesi insanları birbirine karşı daha müşfik ve iyi niyetli kılmakta, maddi şeylere yönelik hırslarını azaltmakta ve ilahi düzene daha fazla teslimiyet duymalarını sağlamaktadır; dolayısıyla toplumlar için de huzur ve düzenin garantisini temin etmektedir.

VII

Ruhçuluğun üç farklı unsuru vardır: Ruhsal tezahür ve tebliğler, bunlardan ayrı düşünülemeyecek olan felsefi ve manevi ilkeler, pratik uygulamalar. Dolayısıyla bu felsefeye bağlı olanlar da üç gruba ayrılmaktadır:

1. Ruhsal tebliğlerin gerçeğine ve dehasına inananlar, ancak ruhçuluğu sadece deneysel bir bilim olarak görüp kendilerini bu tebliğlere tanıklık etmekle sınırlayanlar.

2. Onun maneviyatını anlayanlar.

3. Ruhçuluğun kurmakla görevli olduğu manevi sistemi hayata geçiren ya da hayata geçirmek yönünde çaba harcayanlar. Bu tuhaf fenomenler -deneysel, bilimsel ya da manevi- hangi şekilde kabul edilirse edilsin- onların insanlığın mev-

cut durumunda köklü değişimler yaratacak, alışılmışın tamamen dışında hükümler ortaya koyduğunu herkes görmektedir. Bu felsefeyi anlayan tüm insanlar ise söz konusu değişimin sadece hayra vesile olduğunu idrak etmektedir.

Ruhçuluk felsefesine tebessümle yaklaşanlar da üç farklı gruba ayrılabilirler:

1. Yeni olan ya da kendilerinden kaynak bulmayan her şeyi sistematik olarak reddedenler ve neden bahsettiğini bilmeyenler. Duyularının erişimi dışında kalan, görmedikleri ya da görmek istemedikleri şeyleri kabul etmeyenler ve hiçbir konunun derinine inme arzusu duymayanlar bu gruba dahildir. Aslında yanılmış olduklarını itiraf etmekten korktukları için açık olarak görmeyi istememektedirler. Ruhçuluğun asılsız, saçma ve ütopik olduğunu söylerler; maddeyi dayanak almanın en kolay yolu olarak da bu felsefenin aslında var olmadığını öne sürerler. Bilinçli bir inanmazlık içindedirler. Aralarında sadece, " Bunda bir şeyler görmeye çalıştım ama başaramadım," diyebilmek için konuya biraz göz atmış ve böylesi yeni bir alanı incelemek için ayırdıkları yarım saatin yetersizliğini anlamamış olanlar da vardır.

2. Fenomenlerdeki dehanın gayet iyi farkında olmalarına rağmen birtakım çıkarlara dayalı olarak ona muhalefet eden kişilerdir. Ruhçuluğun gerçek olduğunu bilirler, ancak sonuçlarından korktukları için onu hasım olarak addederler.

3. Davranışlarına ve eğilimlerine büyük ölçüde kısıtlama getirdiği için ruhçuluğun manevi kurallarından korkanlar. Onu ne ret, ne de kabul ederler. Ruhçuluğun hakikatine yönelik ciddi bir kabulleniş eğiliminde olmalarına rağmen gözlerini ona kapamayı tercih ederler. Birinci gruptakiler kibirleri

ve cüretleri nedeniyle, ikincidekiler hırsları, üçüncü gruptakiler ise bencillikleri nedeniyle farklı bir yola sapmışlardır. Dördüncü bir sınıf teşkil edecek agonistlerin, yani ruhçuluğun geçersizliğine yönelik olarak makul ve somut kanıtlar getirmek üzere özenli ve dikkatli bir araştırma yaparak karşıtlıklarını ortaya koyacak kişilerin arayışında olmak ise boşunadır.

Ruhçu görüşler çerçevesinde insanlığın çok kısa sürede bir değişim geçirmesini hayal etmek, insan doğasına yönelik aşırı bir beklenti olacaktır. Bu görüşlerin etkisi aktarıldıkları tüm insanların nezdinde elbette ki, aynı ya da eşit şekilde güçlü değildir; öte yandan sadece maddiliğin ötesinde de bir dünyanın bulunduğunu kanıtlayarak materyalizmin doktrinlerini geçersiz kılmaları yoluyla vesile oldukları sonuçlar bile henüz çok hissedilir olmasalar da her zaman için hayırlıdır. Bu sonuca sadece ruhçuluğun fenomenlerini gözlemlemek yoluyla ulaşılmaktadır, ancak onun felsefesini anlayanlar bu fenomenlerin merak yaratmaktan öte başka etkileri olduğunu da görmektedirler. Bu etkilerden başlıcası materyalist yapıda olmasalar da, manevi konulara kayıtsız insanlar nezdinde dahi inancın artmasıdır; bu inanç ise ölüme yönelik bir küçümseme duygusu yaratmaktadır -ölüme karşı *arzu* demiyoruz- çünkü bir ruhçu da diğer herkes gibi hayatını müdafaa edecektir, ancak bu müdafaası ölüme yönelik bir kabulleniş sınırı içinde kalacaktır. Kaçınılmaz olduğunda kişi ölümden sonraki aşamanın katiyetine duyduğu inanç çerçevesinde onu şikayet etmeden, hayıflanmadan, korkmaktan çok, hoşça karşılanması gereken bir şey olarak kabul edecektir. Ruhçu görüşlerin ikinci etkisi ise hayatın çalkantılarına ve sıkıntılarına yönelik mücadeleci bir teslimiyet halidir. Bu felsefe her şeye oldukça geniş bir açıdan, çok daha yüksek bir nokta-

dan bakmamızı sağladığı için dünyevi hayatın önemi nispeten azalacak ve onun yol açtığı sıkıntılardan daha az etkilenmemize yol açacaktır; dolayısıyla ızdıraplara karşı daha çok metanet ve cesaret sahibi olmamıza, arzularımıza daha ılımlı yaklaşmamıza, hayatımızın gittikçe kısaldığı fikrine duyduğumuz hoşnutsuzluğun daha sağlam bir temele oturmasını sağlayacaktır. Öte yandan ruhçuluk felsefesi intiharın, kazanılmak istenen şeyin her zaman için kaybedilmesine yol açtığını göstermektedir. Mutlu bir hale getirmenin elimizde olduğu bir geleceğin mutlak mevcudiyeti ve sevdiklerimizle diğer hayatımızda da bir araya gelme imkanının bulunması ruhçu görüşü benimseyen insanlara en büyük teselli ve rahatlamayı sunan faktörlerdir. Ayrıca ölümden sonraki yaşama yönelik farkındalıkları yoluyla bu kişilerin bakış açıları enginlik kazanmakta ve bu yaşamın daha önce üstü örtülü kalan yönlerine aşinalık geliştirmektedirler. Ruhçu görüşlerin üçüncü etkisi ise diğer insanların olumsuz tutum ve davranışlarına yönelik bir hoşgörü yaratmasıdır, ancak insani duygular içinde en inatçısı bencillik olduğu için bunun bertaraf edilmesinin en güç eğilim olduğu da kabul edilmelidir. Arzumuz bir bedeli olmayan ve mahrumiyetimize yol açmayan fedakarlıklar yapmak yönündedir, ancak para mevhumu insanlığın çok büyük bir kısmı üzerinde hala karşı konulmaz bir çekim gücüne ve etkiye sahiptir ve çok az insan ihtiyaçtan fazla şeye sahip olma ya da bolluk içinde bulunma halini kendi bireysellikleriyle bağlantılı bir anlayış çerçevesinde değerlendirmektedir.

Bireysellikten feragat etmek ise gelişmenin en büyük göstergesidir.

VIII

Zaman zaman, "Ruhlar bize şimdiye kadar zaten aktarılmış olan manevi öğretilerden daha fazlasını ya da yeni bir şeyleri öğretirler mi? Eğer şimdiye kadar öğretilenlerden fazlasını içermiyorsa bu öğretinin ne faydası vardır ki," diye sorulmaktadır. Ruhçuluğun manevi öğretilerine soğuk bakanlara şunu sormak istiyoruz: "Şimdiye kadar insanlığa aktarılmış olan manevi öğretiler ve ahlaki bilgiler neden uygulamaya bu kadar az geçiriliyor? Onların çok yüce bilgiler olduğunu söyleyenler, *hoşgörü ve hayırseverlik* ilkeleri başta olmak üzere, neden Tanrı'nın yasalarını ihlal edenlerin başında geliyorlar?" Ruhlar bize sadece bu yasaları teyit etmek için değil, ayrıca onların hayata yönelik faydalarını göstermek için de geliyorlar; şimdiye kadar mecazi ve benzetmelere dayalı ifadeler yoluyla aktarılmış olan bilgileri açık ve anlaşılır hakikatler haline getiriyorlar. Maneviyata yönelik bu ebedi hakikatleri bize tekrar tekrar telkin etmek yoluyla psikolojinin dahilindeki en soyut problemlere de çözüm getiriyorlar.

Peygamberler insanlığa iyiliğin gerçek yolunu göstermek için gelmişlerdir. Tanrı unutmuş oldukları ilahi yasaları insanların zihninde yeniden canlandırmak üzere onları göndermişse, insanların şu andaki mevcut unutkanlığı daha çok, kibre ve maddi kazanımlara yönelik bağlılıklarından kaynaklandığı için onların hafızasını yeniden ve daha belirgin bir şekilde canlandırmak üzere ruhları da neden göndermesin? Kim Tanrı'nın gücüne sınır getirmeyi ya da izleyeceği yolları ona dikte etmeyi kendi üstüne alabilir ki? Şimdiye kadar bilinmeyen ya da yanlış anlaşılmış gerçekler insanlığın gelişimini hızlandırmak amacıyla net bir şekilde açıklandığında, -ruhla-

rın gerçekleşeceğini önceden tebliğ etmiş oldukları gibi- tayin edilmiş zamanın henüz gelmediğini kim söyleyebilir? Ruhsal tebliğlerin Dünya'nın her tarafında alınmaya başlaması gerçeğinde belirgin bir ilahi yön yok mudur? Mikroskobun icadıyla birlikte artık varlığından şüphe duymadığımız olağanüstü küçük bir dünya gözlerimizin önüne serilmiştir, teleskop ise bize sonsuz sayıdaki gezegen ve yıldızın varlığını göstermektedir. Dolayısıyla günümüzdeki ruhsal tebliğler de bizi dört bir yandan saran, sürekli bizimle iletişim içinde olan ve biz farkında olmaksızın yaptığımız her şeyde payı olan görünmez bir dünyanın mevcudiyetini ortaya koymaktadır. Kısa zaman içinde *her birimizi beklemekte olan* bu dünyanın mevcudiyeti mikroskobik dünya ve uzaydaki gezegenlerin sonsuzluğu kadar bilinen bir hale gelecektir. Bu yeni dünyayı bilinir kılan, ölümden sonrasının gizemlerini bize açıklayan şeylerin bir değeri yok mudur peki? Bu keşiflerin kabul görmüş bazı fikirlerle tezat teşkil ettiği doğrudur, ancak büyük keşiflerin çoğu Dünya tarafından kabul gören fikirleri değiştirmiş ve hatta yıkmamışlar mıdır, kendi kanaatlerimizin kibri ise bu kanıtlara yenik düşmemiş midir? Ruhçuluk açısından da aynı şey olacak ve çok geçmeden diğer bilgi alanları arasındaki yerini alacaktır.

Ruhsal varlıklarla iletişim halinde olmak ölümden sonraki hayatı görmemizi ve anlamamızı, liyakatimize istinaden bizi oradan beklemekte olan sevinç ve üzüntüler hakkında bilgilenmemizi sağlamaktadır; dolayısıyla insanı sadece madde çerçevesinde ve organize bir makine olarak görenleri *ruhçuluk felsefesi*ne yöneltmektedir. Bu nedenle ruhçuluğun gerçeklerinin materyalizme yıkıcı etkilerde bulunduğuna yönelik ifadelerimiz de onaylanmış olmaktadır. Ruhçuluk bundan

fazlasını yapmamış olsa bile sosyal düzenden yana olan herkes tarafından minnetle karşılanacaktır; ancak bundan daha fazlasını yapmakta ve bize menfi eğilimlerin, olumsuzlukların ve kötülüğün kaçınılmaz sonuçlarını, dolayısıyla da *iyiliğin gerekliliğini* göstermektedir. Daha iyi duygulara sevk ettiği, olumsuz eğilimlerini ortadan kaldırdığı ve hata yapmaktan alıkoyduğu insanların sayısı sanılandan çok daha fazladır ve günden güne de artmaktadır çünkü ölümden sonrası onlar için artık muğlak bir hayal ya da bir umut vesilesi değil, Dünya'dayken yaptıkları ile bize acı çektiren ya da mutluluk veren kimseleri duydukları ya da gördükleri zaman gerçekliğini hissedip anladıkları bir hakikattir. Bu iletişime tanıklık eden herkes karşısına çıkan bu gerçeklik hakkında düşünmeye başlayarak kendisini inceleme, değerlendirip yargılama ve ıslah etme ihtiyacı duymaktadır.

IX

Ruhçular arasındaki bazı fikir ayrılıkları muhalifler tarafından bu görüşe karşı kullanılmaktadır. Ancak bir bilim dalının başlangıç dönemlerinde, bu alana yönelik gözlemlerin henüz tamamlanmadığı aşamalarda, pek çok takipçisi tarafından konunun farklı bakış açılarıyla ele alınması ve böylelikle çelişkili teorilerin de ortaya atılması şaşırtıcı değildir. Gerçekleştirilen köklü araştırma ve çalışmalar bu teorilerden çoğunun geçersizliğini kanıtlaşmıştır. Tanrı'nın insanlara yüksek seviyeli, arınmış ruhları göndermesi mümkün değilmiş gibi, tüm ruhsal tebliğleri kusurlu ve düşük seviyeli ruhlara atfeden varsayım ise zaten baştan saçmadır çünkü Yaradan'ın gücünü ve iyiliğini reddetmektedir. Ruhsal rehberlerimiz her

zaman için bize ruhçular arasındaki görüş ayrılıklarından dolayı huzursuzluk duymamamızı ve doktrinin bütünlüğünün yakın zamanda sağlanacağını telkin etmektedirler. Bu bütünlüğün pek çok husus kapsamında oluşmaya başladığını, diğer fikir ayrılıklarının ise günden güne azaldığını zaten görmekteyiz.

"Doktrinin tam bir bütünlüğe kavuşmasını beklerken konuya sorgulayıcı bir açıdan yaklaşan çekimser ya da kayıtsız kişiler ruhlar tarafından ortaya konan çeşitli teorilerin göreli değerlerine istinaden hangi temele dayanarak bir hükme varacaklardır?" Bu soruya verilen yanıt aşağıdadır:

"En saf ve en parlak ışık bulutla gölgelenmeyendir, en paha biçilmez elmas üzerinde çizik olmayandır, ruhların tebliğlerini bu açıdan yani öğretilerinin saflığı açısından ele alın. Ruhların arasında kendisini henüz dünyevi fikirlerden tamamen özgürleştirmemiş pek çoklarının da bulunduğunu unutmayın. Onları kullandıkları dil ve ifadelerden ayırt etmeyi öğrenin, size toplamda ne söylediklerine bakarak onları değerlendirin, size verdikleri tavsiyeler mantıklı bir düzen içinde mi, ifadelerinde cehalet, kibir ya da kötü niyet belirtisi var mı, yani tebliğleri her zaman için üstünlüğün gerçek göstergesi olan bilgelik çerçevesinde mi, bunları görün. Eğer Dünya'nız yanlışlara imkan tanımayan bir yapıda olsaydı, kusursuz olurdu fakat bundan hala çok uzaktadır. Doğruyla yanlışı ayırt etmeyi hala öğrenmeniz gerekiyor, muhakeme yeteneğinizi hayata geçirmek ve geliştirmek için deneyimlere dayalı derslere ihtiyacınız var. Doktrinin bütünlüğü iyilikle kötülüğü asla birbirine karıştırmayan takipçileri dahilinde oluşacaktır. Onun hakikat olduğu hükmüne vardık-

ları için insanlar bu doktrin çerçevesinde kendiliklerinden bir araya geleceklerdir."

"Ancak göründüğünden daha önemsiz olan birkaç fikir ayrılığının ne önemi vardır? Ruhçuluğun temel prensipleri her yerde aynıdır ve sizi aynı bağla bir araya getirmesi gerekir, bu bağ ise Tanrı sevgisi ve iyiliğin hayata geçirilmesidir. Gelişiminizin ya da ölümden sonraki varoluşunuzun şartlarının hangi surette olacağını düşünürseniz düşünün, öngörülen amaç yine de aynıdır, diğer bir deyişle *doğru olanı yapmak*tır ve bunun için tek bir yol vardır."

Ruhçu görüşü paylaşan kişiler arasında bazı hususlara yönelik görüş ayrılıkları varsa bile bunların hepsi maddenin esası konusunda hemfikirdir; bu nedenle ruhların fiziksel tezahürlere müdahil olduğunu henüz kabul etmeyen ve, "Her zeki sonucun zeki bir sebebi olmalıdır," diyen aksiyomun tersine bunları tamamen fiziksel sebeplere ya da aksi zaten ispatlanmış olmasına rağmen kendi düşüncelerimizin irade dışı eylemlerine bağlayan az sayıda kişinin haricinde aralarında bir bütünlük mevcuttur. Öyleyse ruhçu doktrinin hala ihtilafa açık yönlerine ışık tutmaya çalışan farklı ekoller mevcut olabilir, ancak birbirine muhalefet eden rakip gruplar olamaz. Hasımlık ancak iyiliği isteyenlerle, olumsuz şeyleri isteyen ya da yapanlar arasında söz konusu olabilir, ancak ruhçuluk tarafından ortaya konan ilkeleri samimiyetle benimseyen hiç kimse kendi görüşü ne olursa olsun, yıkıcı arzular besleyemez, bir başka insana zarar vermeyi düşünemez. Eğer bir ekol hatalı bir yaklaşım içindeyse, içtenlikle ve önyargısız bir arayış içine girerse er ya da geç gerçeği bulacaktır; öte yandan tüm ekoller onları bir arada tutması gereken ortak bir duy-

guya sahiptir. Hepsinin ortak bir amacı vardır ve aynı hedefe götürdüğü takdirde izledikleri yol çok cüzi bir öneme sahiptir. Hiçbiri kendi görüşlerini ne manevi ne de fiziksel güç kullanarak empoze etmemelidir; öte yandan bir başkasına olumsuz ve yıkıcı duygular yansıtan bir ekol bariz şekilde dalalet içindedir çünkü düşük seviyeli, kusurlu ruhların tesiri altında hareket ediyordur. Konunun yegane gücü onun aslında var olan akla ve mantığa uygunluk vasfıdır, itidal ise başarıyı garantilemek açısından kıskançlıkla zehirlenmiş sert eleştirilerden daha fazlasını yapacaktır. Yüksek seviyeli ve arınmış ruhlar sadece birlik ve insan sevgisine yönelik telkinlerde bulunurlar; saf bir kaynaktan asla merhametsiz, katı ya da olumsuz eğilimli bir düşünce telkin edilmez.

Yukarıda yer alan yorumlarla ve bu çalışmanın içeriğiyle yakından alakalı olması nedeniyle St. Augustine'nin ruhunun -okuyan herkesin kalbinde kalıcı bir yer edinmeyi hak eden tavsiyeler sunan- mesajına da burada yer vermek istiyoruz:

"İnsanlar yeterince uzun zamandır barışın ve merhametin Tanrı'sı adına birbirini lanetleyip katlediyor ve O'na çok büyük saygısızlık etmiş oluyorlar. Ruhçuluk felsefesi neyin doğru neyin yanlış olduğunu göstererek, en sonunda onların arasında bir bağ oluşturacaktır, ancak bunun gerçekleşmesi biraz zaman alacak ve bu felsefeyi reddedenler de olacaktır. Dünya'nın inançlar yoluyla bölünmüş olduğu çeşitli toplumları etkileyen ruhların niteliğini biliyor musunuz? Onları eylemleri ve aktardıkları ilkeler yoluyla değerlendirin. Yüksek seviyeli ruhlar asla olumsuz ve yıkıcı etkileri olan eylemleri telkin etmemişlerdir, asla cinayet veya şiddete yönelik tavsiyeler vermemişlerdir, asla nefreti; zenginliklere, itibara ya da

diğer dünyevi şeylere yönelik bir açgözlülüğü teşvik etmemişlerdir Herkese karşı sadece iyi yürekli, insancıl ve yardımsever olan bu ruhlar, yine yüksek seviyeli ruhlar tarafından kendilerine dost addedilirler, sadece Tanrı'nın onlara göstermiş olduğu O'na giden yolu takip ederler."

ST. AUGUSTINE